

شیکردنه‌وه‌ی دیوانی
سه‌یید کامیل ئیمامی
(ئاوات)

به‌رگی دووهه‌م

ئه‌نوه‌ر سولتانی

ناوی کتیب:

شیکردنه‌وه‌ی دیوانی ئاوات

به‌رگی دووهه‌م

سه‌یید کامیل ئیمامی (ئاوات)

ئه‌نوه‌ر سولتانی

مه‌سعوود په‌واندوست

چیمه‌ن ئیلخانی زاده

مالپه‌ری رۆژه‌ه‌لات بۆکان، ۲۰۱۶

بنکه‌ی رۆشنگه‌ری، ئالمانیای، ۲۰۲۲

شاعیر:

شیکردنه‌وه‌ی:

دیزاینی لاپه‌ره‌کان:

دیزاینی به‌رگ:

چاپی یه‌که‌م:

چاپی دووهه‌م:

شیکردنه وهی
دیوانی سه‌یید کامیل ئیمامی (ئاوات)

پیرستی بہرگی دووہہم

شيعرى سالانى ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹..... ۱۳

چى بدرووم؟..... ۱۵

شەنى بەھار..... ۱۹

ھاتەوہ بۇ بۇكانى..... ۲۳

تاۋنەدېو..... ۲۵

گېروو..... ۲۷

وہك مەسنەوى..... ۲۹

خاسەكەو (۲)..... ۳۳

شاۋاباز..... ۴۰

شەو..... ۴۴

بى ھەستم..... ۵۱

لە قەلەم كەوتووم..... ۵۴

تۆبە..... ۵۸

نابوژىمەوہ..... ۶۳

شاۋاباشى بەھار..... ۶۵

دوورى ياران..... ۶۹

كاتى بەھارہ..... ۷۲

نېشتمان..... ۷۵

شارى دىل..... ۷۸

۸۳	کەرەى کرد به زەنگ
۸۷	ياران پۇيشتن
۸۹	عەزىزى مىسرى دل
۹۵	دەستى ماندوو و زگى برسى
۹۹	بەھارى ناخۇش
۱۰۲	ئاردى نىو دروو
۱۰۵	كۆچى خىزى
۱۰۸	نالەى بىدلان
۱۱۱	بەھارى تازم
۱۱۵	لافاو
۱۱۹	كەى بەھار واىە؟
۱۲۴	ستايشى خودا
۱۲۹	ھات و نەھات
۱۳۳	كاسەى بەتال
۱۳۶	شەونم
۱۴۱	شيعرى سالانى ۱۳۵۰ تا ۱۳۵۳
۱۴۳	باى وادم
۱۴۶	گىيانە كەم
۱۴۹	زستان
۱۵۵	مافى خۇمە
۱۵۹	جەسرەتى دل
۱۶۲	لە دەركى مەيكەدم
۱۶۵	بەورى بەيان
۱۶۹	خەت و خال

۱۷۳	دانه خۆره.....
۱۷۵	بەفرى بەران.....
۱۸۰	لەبەر چاوان دەكەوم.....
۱۸۳	دەواى دلى زارم.....
۱۸۶	مافى گەل.....
۱۹۰	باسى سەر.....
۱۹۳	مەنجهلى دل.....
۱۹۵	سۆزى دەروون.....
۱۹۸	ئاخ و سكالالا.....
۲۰۱	پارانهوم.....
۲۰۴	زىارەتى سەروەر.....
۲۰۷	ئىمامىش دىتن.....
۲۱۰	پۇزى ھەستان.....
۲۱۴	سەفەرى ھەستەم.....
۲۱۸	دۇعاى پۇژان.....
۲۲۱	ئازارەكەم.....
۲۲۳	چاۋەكانم.....
۲۲۶	كاروانى نەمان.....
۲۲۹	مەفەر موو من نەماوم!.....
۲۳۲	نۇرە ھەنگاۋى مەنە.....
۲۳۵	شەمعى كامىل.....
۲۳۷	شيعرى سالانى ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۹.....
۲۳۹	بەفرى خەم.....
۲۴۲	دەرويشم و دل ريشم.....
۲۴۵	چ خۆشە!.....
۷/	شىكردنەۋەى ديوانى ئاۋات

۲۴۸	پیناو.....
۲۵۰	رەش و سېى.....
۲۵۳	بېشكەى شكاو.....
۲۵۵	يە كگرتن.....
۲۶۰	دزىومە تەوہ.....
۲۶۳	رۇژگارى تال.....
۲۶۷	بى چارە يە 'كامىل'.....
۲۷۰	زستان.....
۲۷۴	گۈلى ھىوا.....
۲۷۸	گەسكە كۆلە.....
۲۸۳	لە خەو ھەستان.....
۲۸۶	بۇ شەھىدانى بانە.....
۲۸۸	نىشتمانى كورد.....
۲۹۴	دەردى كورد.....
۲۹۷	چوارىنە يەك.....
۲۹۸	نان و خوان.....
۳۰۱	داخى تۇ سەختە.....
۳۰۵	شىئەرى سالانى ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۸.....
۳۰۷	باى وادە (خەرمانى مەينەت).....
۳۱۱	چش لەم و لەو!.....
۳۱۴	پىرى.....
۳۱۷	لېئووردن.....
۳۱۹	بوراقى بالدار.....
۳۲۳	وەرەوہ گىانە!.....

۳۲۷	پارانه‌وم.....
۳۳۱	داخوازی ئیمداد.....
۳۳۵	حاسلی من.....
۳۳۸	جه‌ژنی ئیمه.....
۳۴۰	شووشه‌ی دل.....
۳۴۴	پارانه‌وم.....
۳۴۸	ئه‌ی غه‌ریبی خوشه‌ویست!.....
۳۵۲	ئاواتی هۆنهر.....
۳۵۵	شیعری بێ ته‌ئریخ.....
۳۵۷	ته‌یری دل.....
۳۶۲	"تورجان"ی خرۆشاو.....
۳۶۸	شین بۆ "خه‌مین".....
۳۷۱	قاره‌مانی نه‌به‌زی کوردستان.....
۳۷۴	ئینقلابی ئێران.....
۳۷۸	سکالا.....
۳۸۱	کزه‌ی بای شه‌مال.....
۳۸۵	رینگای عیشق.....
۳۸۷	پایز.....
۳۹۵	بای واده (۲).....
۴۰۲	سروه‌ی بای به‌هار.....
۴۰۹	به‌هار.....
۴۱۴	هیتلانه‌ی ڕووخواو.....
۴۱۷	به‌هار هات.....
۴۱۹	دلی نه‌کولاو.....
۴۲۱	ئه‌وین و ئه‌هل.....
۹	شیکردنه‌وه‌ی دیوانی ئاوات/

.....	چەكى من	۴۲۶
.....	بەينەت شكاندن	۴۲۸
.....	چوارينە و تاك	۴۳۱
.....	سەرەتا	۴۳۳
.....	چوارينەى فەلسەفى (۶ چوارينە)	۴۳۵
.....	چوارينەى فەلسەفى / ئايىنى (۴ چوارينە)	۴۳۸
.....	چوارينەى ئايىنى / عىرفانى (۷ چوارينە)	۴۴۱
.....	چوارينەى غەرامى / شەخسى (۴ چوارينە) و يەك تاك	۴۴۴
.....	چوارينەى كۆمەلايەتى / سياسى / شەخسى (۵ چوارينە)	۴۴۷
.....	چوارينەى ڤوو لە كەس و كارى خۆى	۴۵۱
.....	(۴ چوارينە)	۴۵۱
.....	چوارينەى ئىخوانيات (۵ چوارينە)	۴۵۴
.....	نامە گۆڤينەوى شيعرى ئاوات لە گەل شاعىرانى ھاوچەرخى خۆى	۴۵۹
.....	سەرەتا	۴۶۱
.....	بابەتى شيعرەكان	۴۶۵
.....	نامە گۆڤينەوى شيعرى ئاوات لە گەل سەيىد	۴۶۶
.....	نامەى شيعرى گۆڤينەوى ئاوات و حەقىقى	۴۸۲
.....	نامەى شيعرى گۆڤينەوى ئاوات و خالەمىنى بەرزنجى	۴۹۵
.....	نامەى شيعرى گۆڤينەوى ئاوات لە گەل نوورى	۵۰۲
.....	نامەى شيعرى گۆڤينەوى ئاوات لە گەل سەلاحەددىنى ئاشتى	۵۱۰
.....	نامەى شيعرى سوارەى ئىلخانى زادە بۆ ئاوات	۵۱۳
.....	نامەى شيعرى ئاوات بۆ مستەفا ئىلخانى زادە	۵۱۵
.....	وەلامى شيعرى ئاوات بە شيعرىكى محەمەد سالىح ئىبراھىمى (شەڤۆل)	۵۱۷
.....	تەخمىسى غەزەلىكى ئاوات	۵۱۸

۵۲۳	شعره فارسیه کانی ثاوات
۵۲۵	سهره تا
۵۴۵	متن اشعار فارسی
۵۴۶	معراج
۵۴۷	هیچ و هیچ
۵۴۸	صید حرم
۵۴۹	روزگار من
۵۵۰	مناجات
۵۵۱	بخت بی وفا
۵۵۳	متاع محبت
۵۵۵	گل جامه درید
۵۵۶	نشانه خزانم
۵۵۷	فشار زندگی
۵۵۸	شمع شبستان
۵۵۹	از کارزار افتاده ام
۵۶۳	ستایش
۵۶۴	راز و نیاز
۵۶۵	بر درگه تو
۵۶۶	مردان خدا
۵۶۷	شفا
۵۶۸	زخم مژه
۵۶۹	رشته ی مهر
۵۷۰	دوران مهر
۵۷۱	با سر دویدن
۵۷۳	در وفات محمدخان بدایق "حه مه خان"
۱۱	شیکردنه وهی دیوانی ثاوات / ۱۱

۵۷۵	رباعی و دوبیتی.....
۵۷۷	نامه‌های منظوم امامی به دوتن از اساتید شعر کردی.....
۵۸۰	جواب حقیقی به امامی.....
۵۸۱	جواب حقیقی به نامه دیگر امامی.....
۵۸۳	نامه 'هیدی' به امامی.....
۵۸۴	جواب امامی به هیدی.....

شيعرى سالانى ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹

پېرست: چى بدرووم؟، شنهى بهار، هاتهوه بۆ بۆكانى، تاونهديو، گېروو، وهك
مهسنهوى، خاسهكهو(۲)، شاباز، شهو، بى ههستم، له قهلهم كهوتووم، تۆبه،
نابووژيمهوه، شاباشى بهار، دوورى ياران، كاتى بهاره، نيشتمان، شارى دل، كه رهى
کرد به زهنگ، شهوى بهزم، ياران رويشتن، عهزى مىسرى دل، دهستى ماندوو و
زگى برسى، بهارى ناخوش، ئاردى نيو دروو، كوچى خېر، نالهى بيدلان، بهارى
تازه، لافاو، كهى بهار وايه؟، ستايشى خودا، هات و نه هات، كاسهى به تال، شهونم.

چی بدرووم؟

مەزرەعەى خالىى يى خۆم ديوە من و داسى كول
ئەى خودايا، بە چ درويته بکەم. چى بدرووم؟
من لەبەر نانى بەهاری نیه ترس ولەرزەم
هەر لە ئیستاوە لە تاو حاسلى پايژ^۱ مردووم
فەسلى ھاوین و بەهار فەرقى نیه بۆ منى زار
هەموو کاتى لە زەواد خالىیه^۲ مال و کەندووم
هەرکەسکە بە ھیواى حاسلى، کەیفى خۆشە
من کە نیمە، بە ھیواى مەرحەمەتى تۆ زیندووم
تۆى کە ئاودیڤرى هەموو دىمى و پەرزاقى هەموو
مار و مۆرىكى، بدە پزقى منیش تا زیندووم
با ئەوئەند لیر ولەوئ سەر نە کوتم پۆژ و شەوئ
قور لە دەرکت بە سەرا کەم، بکەوم، زۆر ماندووم

قافلاوا، ۱۳۴۳ ى هەتاوى

(لاپەرە ۷۱ ى چاپى ئەنيسى و ۱۳۲ ى چاپى جەعفەر)

عینوانى شیعرە کە لە چاپى ئەنيسیدا 'مەزرەعەى خالى' یە.
لێرەدا خویتەر تەنیا بە ھۆى کیش و چەند زاراوہى ناو فەردى یە کەمىەوہ (وہک
مەزرەعە و داس) دەکەویتە بیری شیعرىکى حافزى شیرازى دەنا ھیچکام لە پینج

^۱ . لە ھەردوو دیوانە کەدا، پاییز ھاتووہ. من بە ھۆى کیشى شیعرە کەوہ 'پایژ' م نووسى کە قورس نەیت.

^۲ . لە ھەردوو دیوانە کەدا ئاوا ھاتووہ: "ھەموو کاتیکە لە زاد خالىیە...." کاک پەحیم بەھرامزادە ئەم شیوہیەى
سەرەوہى پینشار کرد و من بە تەواوہتى لەگەلیدام. دەین لە بنەپەتدا زەواد بوویت و جەعفەر و ئەنيسى یا
ھەر نوسخە ھەلگريکى دیکە ئەم ھەلەیان بە سەر قەلەمدا ھاتیت.

فهرده که ی دیکه ی به هیچ شیوه یه ک، دوور یا نزیك، هاوشیوه، یان هاو واتای غه زه له ههشت فهدیه که ی حافظ نین. ئه و جیاوازییه ته نیا له رواله تی فهدره کاندای نییه به لکوو له واتادا بهرچاوتره که ههر به تهواوته ی له یه کتر جیان و ههر کام له شاعیره کان ناوه رۆکی شیعری خۆیان به ره و ئاقار و رپبازینکی جیاواز بردووه. با له پیشدا شیعره که ی حافظی شیرازی به ینمه وه:

"مزرع سبز فلک دیدم و داس مه نو
یادم از کشته خویش آمد و هنگام درو
گفتم ای بخت بخشیدی و خورشید دمید
گفت با اینهمه از سابقه نومید مشو
گر روی پاک و مجرد چو مسیحا به فلک
ز فروغ تو به خورشید رسد صد پرتو
تکیه بر اختر شبگرد مکن کاین عیار
تاج کاووس ربود و کمر کیخسرو
گوشوار زر و لعل ارچه گران دارد گوش
دور خوبی گذرانست، نصیحت بشنو
چشم بد دور ز خال تو که در عرصه حسن
بیدقی راند که برد از مه و خورشید گرو
آسمان گو مفروش این عظمت کاند در عشق
خرمن مه به جوی، خوشه پروین به دو جو
آتش زهد و ریا خرمن دین خواهد سوخت
حافظ این خرقة پشمینه بینداز و برو"

شیعره که ی حافظ له باری واتای فهلسه فی و کۆمه لایه تییه وه گه لیک به رزه و هه لویست گرتنیککی زهقه دژ به زوهدی رپایی و په شمینه پۆشی سۆفیانی ناساف و ته بلیغی بی نیازی و دهرویشی و دل هه لکه نندن له دنیا و تیدا خوازیاری نازادی و سه ره به خۆیی

بیری مرقفه. له باری زمان و پیکهاته‌ی شیعریش‌ه‌وه‌وه‌نده‌ قورس و قایمه که د‌ل‌ن‌یا نیم که‌س‌یک بتوانیت هاسان به شیعر وه‌ری‌گ‌ی‌ر‌ی‌ته سهر زمانیکی دیکه.

بۆ د‌ل‌ن‌یا بوون له‌م بۆ‌چوونه‌ی خۆم سه‌یری کتییی "شه‌ونم" ی مامۆستا هه‌قیقم کرد که وه‌رگ‌ی‌ر‌ا‌وی کوردیی ۱۰۰ غه‌زه‌لی حافزه (صلاح‌الدین ایوبی، ورمی، ۱۳۷۰)، هه‌روه‌ها کتییی "تورکجه‌ حافظ غزل‌لری" م پشکنی که وه‌رگ‌ی‌ر‌ا‌وی تورکی چهند غه‌زه‌لی حافزه و له‌ لایهن محمد نقی ناصرالفقرا (آذر پویا) وه‌ به‌رپۆه‌ چووه‌ (نشر مه‌ران، تیریز ۱۳۸۰). له‌ هه‌چکام له‌و دوو سه‌رچاوه‌یه‌دا وه‌رگ‌ی‌ر‌ا‌وی ئەم غه‌زه‌له‌م به‌رچاو نه‌که‌وت. به‌ داخه‌وه‌ ده‌ستم به‌ کتییی "حافظ به‌ روایت شهریار" یش راناگات که ده‌بی له‌ویدا شه‌هریار ۱۰۰ غه‌زه‌لی حافزی ههر به‌ زمانی فارسی ئیستیقبال کردیت. ده‌مویست بزنام شه‌هریار چۆن له‌ رۆستی ئەم غه‌زه‌له‌ هاتووه‌، گه‌رچی کاره‌که‌ی ئەو ته‌رجه‌مه‌ نییه‌ و ئیستیباله‌.

نیازم ئەوه‌یه‌ ب‌ل‌ی‌م وه‌رگ‌ی‌ر‌انی ناوه‌رۆک و چه‌مکی شیعره‌که‌ی حافز ئەویش به‌ شیعر، ده‌بی بۆ مامۆستا سه‌ید کامیل هاسان نه‌بوویت و ههر ئەوه‌ش هۆکار بووه‌ بۆ ئەوه‌ی ناوه‌رۆکی شیعره‌که‌ی حافز به‌ره‌و ئاقاریکی جیاواز به‌ریت و خۆی له‌ قهره‌ی ئەو کیشه‌ گه‌وره‌ فله‌سه‌فیه‌ نه‌دات که ده‌قا وده‌ق کردنی شیعره‌که‌ی حافز و هاویری و هاوه‌لۆیست بوون له‌ گه‌ل ئەوی پ‌ی‌ویسته‌! ههر ئەوه‌شه‌ که ده‌بینن شیعره‌که‌ی ئاوات ناوه‌رۆکیکی سه‌دا سه‌د ئایینی و پارانه‌وه‌ی ساکار له‌ خودای هه‌یه‌ و ئەم ر‌وخساره‌ به‌ تایبه‌ت له‌ فەردی ۴ تا ۶ ی کوردیه‌که‌دا ده‌بینریت. وه‌ک هه‌موو شیعریکی دیکه‌ی ئایینی موسولمانان، ئەم شیعره‌ش پ‌ر‌ه‌ له‌ بی هیوایی و ترس و ل‌ر‌ز له‌ خودا و تۆله‌ سه‌نده‌نه‌وه‌ی دوا‌ر‌ۆ‌زی ئەو له‌ خه‌لکی خراپ و پارانه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی له‌ خه‌تاکانی ببووریت، ئەو ر‌ه‌زاقه‌ و ئەمیش ر‌زقی ل‌ی‌ ده‌خوازیت به‌لام ر‌زقه‌که‌ی وا ل‌یی ده‌خوازیت نان و پ‌ی‌خۆری باش نییه‌، چاوپۆشییه‌ له‌ گوناوه‌.

به‌ بۆ‌چوونی من، ههر هه‌موو شه‌ش فەرده‌که‌ هه‌ل‌گری ئەو بیره‌ ئایینییه‌ن و نیاز له‌ مه‌ز‌ر‌ع و دروینه‌ و حاسلی پایز و مال و که‌ندووی خالی له‌ زه‌واد، بی هیواییه‌ له‌ ژیان و چاوه‌روانی کردنی مردنه‌ و پارانه‌وه‌یه‌ بۆ ل‌ی‌بووردنی خودا. ههر بۆیه‌ش ده‌کرا له‌ دیوانه‌که‌دا بخ‌ری‌ته‌ لای چهند شیعره‌ ئایینییه‌که‌ی دیکه‌ له‌ لاپه‌ره‌ سه‌ره‌تاییه‌کاندا، هه‌رواش بووه‌.

وشه‌یه‌کی ئەسته‌مم له‌ شیعره‌که‌دا نه‌یینی به‌لام سه‌رجه‌م چه‌مک و واتای شیعره‌که‌ پ‌ی‌ویستی به‌ ووردبوونه‌وه‌ هه‌یه‌ ده‌نا له‌ ر‌واله‌ته‌ ئاساییه‌که‌یدا شاعیر وه‌ک سوالکه‌ری‌ک

دەردەكەوئیت كە داواكارى خیر و بەرەكەتى ماددى و رزقە لە دەولەمەندیكى دەست رۆیشتوو! لە حالێكدا وانییه و ئەو خۆ بچووك كێرندەوێهە لە بەرانبەر مەعبود دا و دەروژە لێكردنى، روانگەى گشتى هەموو ئەهلى تەسەوووفە و ئەوانەش وا ئاوات بناسن دەزانن بێگومان سۆفیه كى بچ خەوش و بە تەعیری ئایىنى، عەبدىكى لە خوداترس بووه. هەر ئەوێ وا چنگى بۆ شیعری شاعیرىكى بە 'متصوف' ناسراو وەك حافىش ھاویشتوو، دەرخەرى ھەلۆیستى سۆفیاىەتى ئەو.

لە گەرانى ئىنترنیت بەشۆین دۆزینەوێ سەرچاوە سەبارەت بەم شیعردا، تووشى وێلۆگىكى فارسى ھاتم كە تێیدا ھەموو دیوانى حافىز بە دەنگ و بە بچ ھەلە تۆمار كراو و ئەم شیعردە تێداى. بۆ زانیارى و كەلك وەرگرتنى خوێنەر، ئەدریسی وێلۆگەكە لێردا دەھێنم كە ناوى "۱ دوست دات كام" ە. برىا كوردیش كاریكى ھاوشتوێ ئەو برادەرە زەحمەتكێشەى بۆ شاعیرانى خۆى بكردایە. خاوەن وێلۆگ كە ناوێكەشیم بۆ نەبیراىو، تەنانت لاپەرەىكى داناو بۆ فالى حافىز كە بەشێك لە خەلكى ئاسایى لە ئێران باوەریان پێتە. خوێنەر دەتوانێت لەو لاپەرە تايبەتەدا كلیك بكاتە سەر وێتە دیوانى حافىز بۆ ئەوێ خۆ و بەختان غەزەلێكى ئەوێ بەدەنگ بۆ بخوێنێتەو:

<http://www.1doost.com/hafez/407.htm>

ئەوێش ئەدریسی وێلۆگىكى دیکە، كە تێیدا وشەى ناو غەزەلەكانى حافىز و یەك لەوان ئەم غەزەلە (ژمارە ۳۹۱)، واتا كراونەتەو. ئەوێ كاریكى مەزنە و ئیمە دەبێ سەرچاوەى وا بۆ بەرھەمى شاعیرانى كورد پێك بێنن. مەن دەقى شیعردە فارسىیەكەشم لەبەر ئەو وێلۆگە ھەلگرت. وا دەردەكەوئیت كە خاوەنى وێلۆگەكە، دوكتور عبدالحسین جلالیان، كێتێكى بە ناوى "شرح جلالی بر حافىز" یش نووسییت و بلاوى كەردیتەو:

http://jalalian.ir/farsi/index.php?option=com_content&task=view&id=813&Itemid=45

بەحرى عەرووزى شیعردەكە،

رمل مئمن مئبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

شنەى بەھار

بەھارە و شنەى مايەى ژيانە^۳
بە شنەى ژياوۋە ئەم نىشتمانە^۴
بەھار ھېنەرى موزدەى خەباتە
لابەرى مەينەت، ھېنەرى ھاتە
ئاۋرى نەورۆزى پېشىنگى ژينە
بۆ گەل و بۆ ھۆز گېرى بەتىنە
گېرى و گېرى ئەو ژينى پىئوئە
برىسكى خەبات ھەر لەوئوئە
ئاگرى نەورۆزە يا تېشىكى ھىوا
رېووناك كەرەوۋەى تارىكى ھەوا
گېرى خورپەى دل، شەوقى زەوقى گەل
لە دەورى دالېن لاوان بە كۆمەل
كاتىكى خۆشە، فەسلى نەوبەھار
دوورى لە نەيار، نىزىكى لە يار
ئەو سەوز ئە كا تۆوى پزگارى
بەرھەم دىتى باغ بۆ كوردەۋارى
ھېندى دەپزىتى، ھېندى دەپزىتى
بەو گەرم و ساردى لە خۆى دەنوتى
دووبەرەكى گەل دەپزىتى سەرپاك
تۆوى يەكىەتى دەپزىتى لە خاك
بەھار بەخىرى، دىنا گرتى پەنگ

^۳ چاپى ئەنىسى: ژيانە

^۴ چاپى ئەنىسى: ژياوۋە

پۇژرى ۋە دەرخست لايرىد شەۋەزەنگ
 بە تەپل ۋ تۆپ ۋ بە زەبروزەنگە
 دەي، سا، نەتەۋەي كاۋە، درەنگە!
 بۇ پىشۋاز پاكۋو پراژىتەۋە
 شە! تۆش كۆرپە بلاۋىتەۋە
 لە بىشكەي خەما پراژىتە تاۋى
 بۇي دەرخە كاتى، ھەتاۋى، ساۋى
 بېۋوژىتەۋە لە بەر تاۋ ۋ ساۋ
 تا بىتە جىنگەي شانازى تەۋاۋ
 فتىلەي رېگەي رزگارى پىيە
 بەخىۋ كىردى يەكجار بەجىيە
 با بىتە بەرھەم كۆرپەي نەتەۋە
 ھىۋاي دۋاپۇژرى نەتەۋە بەۋە
 بۇ نىشتىمان ۋ بۇ گەل دەكۋىش
 لە رېي وان سەد چەل زوۋخاۋ دەنۋىش^۰
 ئەۋسا ئاۋاتى "ئاۋات" دىتە جى
 شىن دەبى خەلقى ھىۋاي جى بەجى

قافلاۋا، ۱۳۴۳ى ھەتاۋى

(لاپە ۱۷۹ تا ۱۸۱ ى چاپى ئەنىسى ۋ ۳۰۶ ۋ ۳۰۷ ى چاپى جەغفەر)

عىۋانى شىعەرە كە لە ھەردۋو چاپدا ۋەك يەكە ۋ باۋەكۋو زۆر لە ناۋەرۋكى شىعەرە كە
 دوور نىيە بەلام شاعىر ئەۋ بەھار ۋ شەئى بەھارەي لە پەيۋەندى خەباتى پىشمەرگەي
 كورد ۋ لاچۋونى بەفر ۋ سەرما ۋ خولقانى دەرەتان بۇ جوۋلە ۋ ھاتوچۋى
 پىشمەرگەدا ھىناۋە ۋ بەۋ پىيە چاۋەرۋان دەكرا ناۋىكى سىياسى، نەك سىروشتى، لە سەر
 شىعەرە كە دابىرىت بەلام ئەگەر ئەۋە خواستى شاعىر خۋى بوۋىت، كە بە

^۰ چاپى ئەنىسى: لەرېي وان ھەرچەند زوۋخاۋ دەنۋىش

هاوشىۋەبوونى عىنوانەكە لە ھەردوو چاپدا، وئىشەدەچىن وا بىت، ئەودەم ئەستەمە ئىمەى خويتەر بتوانىن بىگۆرپىن.

شىعرەكە سى سالىك دواى سەرھەلدىنى شۆرشى ئەيلوول گوتراو و ھى ئەو سەردەمانەيەكە باوھەرى قورس و قايم بە شەرى چەكدارانە ھەبوو. ديارە بەشەك لەو خۆشەويستىيە، پەيوەندى بە خووى عەشیرەيى خەلگەكە و ئەوينداریەتى چەك لای ئەندامانى كۆمەلگاۋە ھەيە. واھەيە ھۆكارىكى دووھەم بۆ ئەو ئەوينداریەتيەى چەك لە بىر و بۆچوونى ماڤوئىستى سەرچاۋەى گرتىت كە راست لەو سالانەدا برەوى زۆرى نەك ھەر لە كوردستان بەلكو بەشى زۆرى جىھانى سىھەم ھەبوو و سياسىيەكانى كوردىش ھىزىان لە لوولەى تەنگدا دەدۆزىيەو و شاعىران بە كلاشەنكۆفياندا ھەلدەگوت - ئەوينداریيەك كە تا سالى راپەرپىنى ۱۳۵۷يش دريژەى كىشا و ھەندىك لە حزبە سياسىيەژكانى كورد بنەماى بەرنامەكانى خۇيان لەسەر ئەو دانا و تەنانت ئىستا دواى ئەو ھەموو سالە و ئەو ھەموو گۆرانكارىيانەى جىھانىش، ھەر لە سەر ئەو رېبازە ماون. ديارە ھۆكارى سىھەمىش زولم و زۆرى ولاتانى داگىركەرى كوردستان لە كۆمەلانى گەلى كورد بوو و خەلك بۆ بەرگرى كردن لەخۇيان چەكيان بە پىداويستىيەك دەزانى. ھەرچۆنىك بىت، ئەوينداریەتى چەك لە ھەموو بەشەكى شىعرەكە دەردەكەوئەت.

مەينەت و ھات: سەنەتى مقابەلەيان تضادىان لى پىنكھاتوو.

گەل و ھۆز: گەل وشەيەكە بەرانبەر بە ميللەت (ناسيۆن) و كەم و زۆر ھەمان واتاى ھەيە. ھۆز لە ھەنبانە بۆرىنەدا بە دوو واتا ھاتوو: عاشىرەت، ئاپۆرەى خەلك و كۆمەلەى مەرو. بەلام بە گشتى لە زمانى كوردیدا ئەو وشەيە واتايەكى ورد و دەقىقى نىيە و زياتر واتاى عەشیرەتى لى وەردەگىرئەت. لە ناو شاعىران و بە گشتى خويتەدەوارانىشدا واتاى 'گەل' و نەتەوہى لى وەرگىراو، بۆ نمونە:

- "ئەى كۆر نەوہى كنى؟

- نەوہى شىرانم

- تۆ لە كام ھۆزى؟

- ھۆزى كوردانم...." (مامۇستا ھەزار)

گرپە: كپە، بلیسە، گرپ (ھەنبانە بۆرىنە)

برىسكە: بروسكە، بەرقى ئاسمان (ھەنبانە بۆرىنە) واتە بروسكەى خەبات ھەر لە نەورۆزەو دىت (كە جەژنى كوردانە).

خورپە: راتلەكانى دىل (ھەنبانە بۆرىنە)

دالين: دەئالين. لە دەورى شتيك ئالان واتە كۆبوونەووە لە دەورى شتەكە.

نەوبەھار: شاعيريش وەك زوربەى خەلك، جياوازيەكى لە نيوان بەھار و نەوبەھار دانەناو. بە بۆچوونى من نەوبەھار ماوہيەك درەنگتر و لە نيوہراست مانگى بەھاردا ديت.

كوردەوارى: لە ھەنبانە بۆرىنەدا بە كوردستان واتا كراوہتەووە بەلام من زياتر وەك 'كۆمەلگاي كورد' دەبينم.

دەپزيتى و دەپويتى: جيناسى ناتەواويان بىن دروست كراوہ.

تووى يەكيتەى دەپويتى لە خاك: بکھرى رستهكان ھەمان بەھارە و ليرەدا دەلي بەھار دووبەرەكى ناھيتيت و تووى يەكيتەى شين دەكات.

شەوہزەنگ: شەوى تاريك

تەپل و تۆپ: ئامازەيە بە گرمەى ھەور و ھەورە تريشقە لەو بەھاردا.

زەبر وزەنگ: توند وتيرى

پاكوو: ھەمووتان

براژينەوہ: خۆتان براژينەوہ

شنە: سروہ، نەسيم

كۆرپە: مندالى ساوا

ببووژيتەوہ: ھەنبانە بۆرىنە 'بوژانەوہ' ى ئاوا واتا كردۆتەوہ: وەكەيف كەوتن لەپاش لەرى و كەساسى.

فتيلە: پليتەى چرا

چەل: جار، كەرەت

خەلف: نەمام

بەحرى عەرووزيى شيعرەكە،

مقارب مثنى ائلم (ھجايى): فع لن فعولن // فع لن فعولن

هاتهوه بۇ بۇكانى

وہك دەلین هاتهوه بۇ 'بۇكان'
پىيى بلىن پىن له دوو چاوم دانى!
داروپەردووى كه له ئاودابوو، رزى
قەدەمت بىنە بە سەبر و بەدزى
نەوہ كوو پىت لەسەرى پى و بشكى
ئابرووى عاشقى زارت بتكى!

بۇكان، ۱۳۴۵ ى ھەتاوى
(لاپەرە ۲۰۸ ى چاپى ئىنىسى و ۳۳۷ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كه له میسراعی یەكەمى مەتلەعی شیعەرە كه وەرگیراوه و له ھەردوو
چاپدا وەك یەكە.
ئەم شیعەرە له ھەردوو دیوانى چاپکراودا وەك مەسنەوى چاوى لىکراوه و له گەل
مەسنەویە کان دانراوه له کاتیکدا مەسنەوى نییه و 'قەتە' یە.
شیعریکە له مەقوولەى ئیخوانیات واتە شیعری دۆستانەدا دەگونجیت و نامە یەکی
شیعری دۆستانە یە.

من کاتى له چاپى مامۆستا ئەنيسيدا چاوم پىيى کەوت و لەویدا رپیکەوتى گوترانى
شیعەرە كه دەست نیشان نە کرابوو، وام دەزانى بۇ گەرانهوى نەمر قازى کاکەحمەى
قزلىجى له باشوورى کوردستانهوه بۇ بۇكان گوتراوه. بەلام کاتى چاپى ئاغا سەید
جەغفەر بلابووهوه، له ژیر شیعەرە كه رپیکەوتى سالى ۱۳۴۵ و له پەراوێردا ئەم
عیبارەتەم بىنى: "بۇ حاجى رەحمان ئاغاى موهتەدى"، ئیتر مەزنده و گومان کردن
تەواوبوو و پروون بووهوه ئاوات شیعەرە کەى کەى و بۇ کى گوتووه.

حاجى پەرحمان ئاغا كەسايەتچى گەلىك خۇش نىو لە ناو ئاغاۋاتى بۆكاندا بوو. باۋكى كاك سەلاح و كاك عەبدوللاى موھتەدىيە، بۇ سالائىكى زۆرى ژيانى لە تاران دەژيا و مامۇستاي زانكۆى ئىلاھيات بوو.

ئاگادارى ئەو نىم لەو سالى ۱۳۴۵ (۱۹۶۶) ەدا چى پوويداۋە و ئايا حاجى پەرحمان ئاغاھەر بە سەفەرىكى ئاسايى لە تارانەۋە گەپاۋەتەۋە بۆكان يان خود دواى گىر و گىرقتىكى سىياسى ھاتۇتەۋە زىدەكەى. ئەگەرى زۆرتىرم ئەۋەيە سەفەرىكى ئاسايى بوۋىت و بە سەردان ھاتىيەتەۋە بۆكان، ھەر بەۋ بۆنەيەشەۋە كامىل شا ئەم شىعەرى ھۇندىيەتەۋە.^۶

كورتەى ناۋەرۆكى شىعەرەكە ئەۋەيە ئاۋات بە حاجى پەرحمان ئاغا دەلى ئىستا كە گەپاۋەتەۋە بۆكان، لە جياتى زەۋى، پىت لەسەر كەلاۋەى چاۋى من دابنى، بەلام لەبەر ئەۋەى داروپەردۋەۋەكەى واتە برزۇلەكان [بەھۇى دوورى تۆۋە] زۆر لە ناو فرمىسكى چاۋمدا ماۋنەتەۋە و رزىون، بە سەبر و ھەستەۋە پىن لەسەريان دابنى نەۋەكوو بشكىن، [تۆش ھەلبخلىسكى] و ئابروۋى منى عاشقى ھەژارى خۆت بەۋ كەۋتەت، بىكى؛ ئەۋەش ئەۋەپەرى خۆشەۋىستى و پىترە كەسپك بە كەسپكى دىكەى بلىت.

ۋاتاي ھەندىك لە وشەكان بە يارمەتى ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەژار: پىن لە دوو چاۋم دانى، دەبايە 'پىن لەسەر دووچاۋم دانى' بوايەت، بەلام بەھۇى كىشى شىعەرەكەۋە ۋا گوتراۋە.

داروپەردۋەۋە، بەرد ودار و ھەلاشى خانۋە پوۋخاۋ. ئاۋ، دەبى فرمىسكى شاعىر پىت كە لەبەر دوورى دۆستەكەى، لە گۆمى چاۋىدا كۆۋتەۋە.

زار، لاۋاز، لىقەۋماۋ.

بەحرى عەروۋى شىعەرەكە

رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلىن

^۶ من بىرەۋەرىيەكى كالەۋەبوم ھەيە لە حاجى پەرحمانغا كە لە تاران عەمەلىياتىكى بۇ كرا. دوور نىيە ئەۋ گەپاۋەتەۋەى بۇكانى دۋابەدۋاى عەمەلىياتەكە بوۋىت. سالەكەشى ۋاھەيە ھەر ۱۳۴۵ پىت لەبەر ئەۋەى باۋكىشم ھەمان 'دوكتۇر مىر' لە ھەمان نەخۇشخانەى تاران عەمەلىياتى كىرد و ئەۋەش سالى ۱۳۴۶ بوو.

تاونه ديو

تهوژمی چه رخی کونی پیره دنیا^۷
هه تا کهنگی له سه زمانه، به سه رما؟
ده می مؤلت بدا، تیشکی به هاری
بلا تینیک بداته کورده واری
له میژه چاوه نۆر و پۆژنه دیوین^۸
هه موو بی جلك و به رگین، وهك هه تیوین
بلیی جاریکی دی شین بی گولوکات؟^۹
کورپوکالیش بگهن ئه وچه له ئاوات؟
ئه وه 'ئاوات' به جی ماوه له هۆزی
وه دووی خیل که تووه، ناگا به توژی
خودا! پیشهنگی ئه و خیله، سه عاتی
بوه سستینه هه تا ئاوات ده گاتی!
ده لێن سووتاوه ئیستا بوته زووخال
به هاواری نه هاتن قهت کورپوکال

قافلاوا، ۱۳۴۷ ی هه تاوی
(لاپه ره ۲۰۵ تا ۲۰۶ ی چاپی نه نیسی و ۳۳۶ ی چاپی جه عفر)

^۷ چاپی جه عفر: دونیا

^۸ . له میژه چاوه نۆر و تاونه دیوین، چاپی نه نیسی

^۹ . گولوکات، چاپی نه نیسی

عینوانی شیعره که له فەردی سێهەمی شیعره که وەرگیراوه و له هەردوو چاپدا وەك یەكە.

مەسنەوییه کی سیمبولیکی سیاسیه و بارودۆخی سیاسی گەلی کوردی تیدا ویتا کراوه. چاوه‌پوان بوون بۆ بەئاوات گەشتن، که بریتی ییت له سەر بەخۆ بوون و له دەستی ییگانان رزگار بوون، به هه‌موو به‌ژنی شیعره که‌دا گه‌راوه و به سانایی هه‌ستی پێده‌کری‌ت: ته‌وژم و سه‌رما و چاوه‌نۆپی (یان چاونزێری) و تاونه‌دیوی و بێ جلك و به‌رگی و وەك هه‌تیو مانه‌وه و له‌خێڵ دواکه‌وتوویی و به‌زووخال بوون و به‌هاواره‌وه نه‌ها‌توویی، هه‌مووی سیفاتێکن بۆ باری سیاسی گەلی کورد له بارودۆخی گوترانی شیعره که‌دا. به‌لام شاعیر به‌ راشکاوایی ئامانجی خۆی دهرنه‌برپوه و خستووێه ته‌ ناو قالێکی سیمبۆلیکه‌وه که سروشت و وەرزه‌کانی سال ییت.

له سێ شوێتی شیعره که وشه‌ی 'ئاوات' ده‌بینریت. یه‌که‌میان ئاره‌زوو و هیوایه، دووه‌میان نازناوی شاعیره و سێهه‌میشان هه‌ر نازناوی شاعیره به‌لام له‌ عه‌ینی کاتدا واتای ئاره‌زوو و خواست و هیواشی لی وەرده‌گیریت.

واتای هه‌ندێك له وشه‌کان به‌ یارمه‌تی هه‌نبانه‌ بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌ژار:

ته‌وژم، گوشار، توندی و هێز

بلا، لینگه‌پێ

کوردەواری، ولاتی کوردان هه‌روه‌ها کۆمه‌لگای کوردی. لێره‌دا دووه‌میان

چاوه‌نۆپ، چاوه‌پێ، چاوه‌پوان

چاونزێر یان چاونه‌زێر، چاوجنۆك و به‌ ئیره‌یی، به‌خیل

گولۆوك، خونچه‌ی گول؛ گولۆوكات كۆی وشه‌كه‌یه، به‌ شیوه‌ی عه‌ره‌بی به‌ 'ات' ی تانیث به‌كو کراوه.

کۆرپوكال، لاوان

له‌هۆز به‌جێمان، نیشانه‌ی ته‌نیاپی و بێكه‌سی و خه‌مباری و بێ هیواپی یه‌.

گه‌یشتن به‌هۆز، گه‌یشتن به‌ ئاواته، وەك كه‌سێکی به‌جێماوی له‌ خێلی كۆچكردوو كه‌ غه‌ریب و ته‌نیا كه‌وتیته‌وه و ئیستا گه‌یشتیته‌وه به‌ خێله‌كه‌ی.

به‌حری عه‌رووزپی شیعره‌که

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

گروو

کوانی خورشیدی شەوی دەنجووری من؟
کوانی دەرمانی دلی پەنجووری من؟
ئەو فیدات بێ، یاری بێ مێهر و وەفا!
وا مەنت کۆشت تۆ بە سەد جەور و جەفا
نەتەزانی عاشقی بالاتە دڵ؟
نەتەزانی مەشتەری کالاتە دڵ؟^{۱۰}
ئال و وولات بۆ من، من موبتەلام
من قەزاوێ گێڕی هەر دەرد و بەلام
یاری تۆ هەر تۆی دەوێ، پۆژ و شەوێ
گەر گروو بگێڕی، بە کەس داناکەوێ^{۱۱}
عاشقی زارت مە کە بێزاری خۆت
باش بناسە موبتەلای ئازاری خۆت
وا "ئیمامی" تووتی یی گۆلزارتە^{۱۲}
چاوەنۆڕی قەندی لیو و زارتە

قافلاوا، ھاوینی ۱۳۴۵ی هەتاوی

(لەپەرە ۲۰۳ ی چاپی ئەنێسی و ۳۳۳ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە هەردوو چاپدا وەک یەکە.

^{۱۰} چاپی ئەنێسی: کالا

^{۱۱} چاپی ئەنێسی: گروو

^{۱۲} چاپی جەعفەر: تووتی

شيعريكى ساكارى به روالەت غەرامىيە و لە تەمەنى ۶۳ سالىي شاعيردا گوتراوه، بەلام
هەستى ئەوەشى لىدەكرىت كە بۇ عەزىزىكى شاعير وەك ئاغا سەيد تاهىرى كوپى
گوترايىت و لە پەيوەندى چوونى بۇ باشووەرى كوردستاندا بىت. دەستەوشەكانى
گەلىك ساكارن و سەنەتى شيعرى زۆرى تىدا بەرچا و ناكەويىت. هەست دەكرىت
شاعير هەولكى مىكانىكى دايىت بە دەستە وشەى سواوى زۆر لە كار كراو سەرواكان
پىك بخت، بۇ نموونە بى مېهر و وەفا لە گەل سەد جەورو جەفا و....

دەيجوور: شەوى تاريك و دريژ وەك شەوى سەرەتاي زستان

ئال و والا: رەنگاوپرەنگ

موبتەلا: گىرۆدە

قەزاوە گىر: بەلا گىرەو

گىروو: بيانوو

داكەوتن: ھىور بوونەو، دەست ھەلگرتىش

موبتەلاى ئازارى خۆت: واتە شاعير گىرۆدەى دەرد و ئازارى دلدارەكەيەتى و ئەوەى
بەروودا دەداتەو.

چاوەنۆر: چاوەنۆر، چاوەپوان

بەحرى عەرووزىي شيعرەكە،

رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

وەك مەسنەۋى

بىيە لەۋ قامىشە، چۆنت پىن دەلى
پىت دەلى خىرا بە سۆزى من ھەلى
سۆزى من، سۆزى دلىكە ئاگرىن
ئاگرىكە زۆر بەتىن، پىشكۆى ئەوين
ھەر پىشكىكى دەبرژىتى دلىك
ھەر بلىسىكى دەپشكۆيتى گولىك
بەندەندە ئىۋ دەروونى پىر زووخاۋ
وشك و رەق، ئەندامى دلى تىدا نەماۋ
دلى لەۋى پۇيى بە يادى دلبەرى
دلبەرىكى شۇخوشەنگى ۋەك پەرى
ھەركەسى دەردى ئەۋىنى چەشتوۋە
شەربەتى مەرگى بە لىۋان مشتوۋە
ھەر بە ئاخ و داخەۋە دەتلىتەۋە
شىت و پەتیارە لە كىۋ دەخولیتەۋە
ھەرۋە كۋ مەجنوونى مال وپرانە ئەۋ
پۇژ و شەۋ بى چارە، سەرگەردانە ئەۋ
ھەركە بىستى دەنگى بلوپرى شۋان^{۱۳}
بەستى خىرايەك كەمەر بۆ پى نەمان
پىگە چى؟ پىر دىكۋدال و بەرد و چىۋ
ھەر سەرەۋژوۋر و سەرەۋژىر، شاخ و كىۋ
چال و چۆل و پى مەترسى و موشكىلات

^{۱۳} چاپى ئەنسى: شۋان

لابەلا و ھەلدێر و پێی ھات و نەھات
تۆ "ئیمامی"! چاکە ھەر بخولێتەو
ھەر وە کوو شەم ھەلبیی و بتوێتەو

قافلاوا، ١٣٤٥ی ھەتاوی
(لایەنە ١٨٧ و ١٨٨ ی چاپی ئەنێسی و ٣١٢ و ٣١٣ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە ھەردوو چاپدا وەك یەكە.
شیعەرێكە لە ژێر كارتێكەریی پراستەوخۆی سەرەتای كتیبی "مثنوی" مەولانا جەلالەددین بەلخی پۆمیدا گوتراوە، كە شوێنی لەسەر زۆر شاعیری دیکە کوردیش داناوە بۆ نموونە، شیخ عەبدولپەرھمانی تالەبانی (خالیس) بە شیعریکی بەرزی فارسی تەفسیری کردووە^{١٤} و مامۆستا ھێمن شیعری ناسراوی "تالەبی جودایی" لە ژێر تەئسیری ئەو شیعەردا داناوە. جگە لەوان، شاعیرانی وەك مەحوی و مەولەوی تاوەگوێژی و نالیش كارتێكەریی مەسنەوی مەولانایان لە شیعری خۆیاندا پیشاندەو.
شیخ عەبدولپەرھمانی خالیس لە ناوەرێستەكانی سەدە ی نۆزدەھەمدا كۆچی دوایی کردووە كە دەكاتە ١٠٠ سالیك پێش شیعەرەكە ی ئاوات. شیعەرەكە ی ئاوات لە سالی ١٣٤٥ ی ھەتاوی (١٩٦٦زایینی) دا گوتراوە. شیعری 'تالەبی جودایی' مامۆستا ھێمن ئەو ھەندە ی بزنام، لە سالی ١٩٧٤ دا گوتراوە و لە ١٩٧٩ دا چاپ كراوە كە دەكاتە ٨ سال و ١١ سال دوا ی گوترانی شیعەرەكە ی ئاوات. چەند فەردی شیعەرەكە ی ئاوات و ھێمن، بە جیاوازیەك لە بەیاندا، ھەست و بۆجونیکی نزیك بە یەكتر دەگەییتن:
ئاوات:

ھەر كەسێ دەردی ئەوینی چەشتوو
شەربەتی مەرگی بە لیوان مشتوو
ھەر بە ئاخ و داخووە دەتلیتەو
شیت و پەتیارە لە كنیو دەخولیتەو
ھەر وە کوو مەجنوونی مأل و پیرانە ئەو

^{١٤} كیتابولمعارف-شەرحی مەسنەوی مەولانای رۆمی تەسفی حەزەرتی مەولانا شیخ عەبدولپەرھمانی تالەبانی (خالص) بە پیشەکی دنووری تالەبانی، وەرگێران بۆ سەر كوردی ئەنوەر سولتانی، دارشتن و پێداچوونەو و تەفسیری عێرفانی محەممەدەلی سولتانی، چاپی ئەكادیمیای كوردی، ھەولێر، ٢٠١٤
٣٠ / شیعری سالانی ١٣٤٣ تا ١٣٤٩

پۆژ و شەو بى چارە، سەرگەردانە ئەو
هينمن:

بۆ كەسكە مەي، دلى پر بى لە داخ
بۆچى لىي بخواتەو بەرزە دەماخ؟
ئەو كەسەي بىكەس نىيە و خانە خەراب
دەك بە ژارى ماري بىي بادە و شەراب!

بابەتى سەرەكى شىعرەكەي ئاوات، وەك ئەوەي مەولاناي رۆمى، وەحەدى و جودىيە
و بە شىوہەكى تەمسىلى لە تاكنك دەدوئەيت (قامىش) كە لە ئەسلى خۇي (قامىشەلان)
جياپۆتەو و ئاواتى گەيشتەو بە ئەسل دەخوازەيت - ئەسلىك كە بە "دلبەرى شۆخ
وشەنگى وەك پەرى" ناوى دەبات. شاعىر لىرەدا دوو وئە لەخۇي دەكىشەتەو: يەكەم
شەخسى و تاكەكەسىيە و برىتيە لە گرنگى نەدان بە و جودى خۇي؛ دووہەمىش
باوہرەيكى عىرفانى كە سەرچاوەي لە شوئى بنەمالەيى و كۆمەلايەتى ئەو وەك شىخانى
تەرىقەت سەرچاوە دەگرەيت. شىعرەكە ئاويەتە و پىكەتەيەكە لەو خەسلەت و باوہرە
هاورەي لەگەل توانايەكى بەرزى شاعىرى بۆ جىكردنەوہى بۆچونەكان لە قالبي
شىعريكى عەرووزيدا.

قامىش: نەي. وشەيەكى توركىيە

سۆز: گەف و پەيمان (هەنبانە بۆرىنەي مامۇستا ھەزار)

ھەللى: ھەل بىي، پۆشن بىي، گر بگرە

پىشكۆ: پۆلووى ئاگر

بلىس: بلىسەي ئاگر

بەند بەند: ئاماژەيە بە گرر گرر بوونى قامىش

زووخاو: كىم و خوئى تىكەلاو (ھەنبانە بۆرىنە)

پەتیارە: گەللایى، گىتۆكە

درك و دال: درك و چقل و دروو؛ دال: دەنك لىك جودا (ئەم ھىشووہ دالە) (ھەنبانە
بۆرىنە) لىرە و لە زۆر شوئى دىكەي ناو ئەدەبى كوردیدا درك و دال واتاي چقل و
درووى ھەيە.

چىو: چىلكە و لەتە دار

چال و چۆل: دوو وشەي جياوازن بە دوو واتاي جياجياوہ بەلام بە سەرىكەوہ دەبنە
شوئىكى نالەبارى نەخاوازاو.

هه‌ل‌د‌یر: ج‌ی‌گه‌ی زۆر به‌رز و ق‌یت له شاخ و ک‌ی‌ودا (هه‌ن‌بان‌ه بۆ‌ر‌ینه)

به‌حر‌ی عه‌رووز‌یی ش‌یع‌ره‌که:

ر‌مل م‌سد‌س م‌ح‌ذ‌وف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

خاسەكەو (۲)

خاسەكەوئى لە بەندەنى
دېتىم خۇش خۇش پىلدەكەنى
بە كى؟ بە چى؟ بە من و بە تو^{۱۵}
بە ژىنى وا بى تار و پۆ
دەيگوت ئېو لە گەرمىن
لە كويستان پرا بۆ دەخوين^{۱۶}
لام وايە من، بە بير و رام
گەرمىن و كويستانى گەرام
نەمدى كەس تەنيا سەركەوئى
يا بە دلىكى خۇش وەر كەوئى
هەركەس بە تەنيا مايەو
داويان لە پىگا نايەو
بە دەندووك پىو بوو^{۱۷} وەك كەو
پۆژى رووناكى بوو بە شەو
گوئى لە ئامۆزگاريم بگرن
نەك بىكەونە داوئى، بمرن
يەكئى لىرە، يەكئى لەوئى
يەك كەونەو، لە منو كەوئى!

^{۱۵}. 'بە كى، بە چى، بە من، بە تو' لە چاپى جەغفەردا

^{۱۶}. گەرمىن، باشورى كوردستان و كويستان، رۆژھەلاتى كوردستانە.

^{۱۷}. بە دەندووك پىو بوون، خراب پىو بوون. كەويك كە بە لاق پىو پىت ئەگەر دەرفەتى ھەيىت دەتوانى بە دەندووك داو كە بىستىت، بەلام كاتى بە دەندووك پىو دەيىت ئىتر پزگار بوونى بۆ نىيە.

بەس بەش بەش و لىك پساو بن
 بەس بىر و بەش خوراو بن
 دەستىك تەنيا دەنگى نايە
 مناللىك بۇى ناكىرئ كايە
 بە دوو دەست چەپلە لى دەدرئ
 بە دوو منال گەمە^{۱۸} دەكرئ
 ئەو نىشتمانە پىرۆزە
 ھەموو كاتىكى نەورۆزە
 شەوى رۆزە، رۆزى نەورۆز
 جىنى شانازى زۆرە بۇ ھۆز
 ۋەك بەھەشت خەملىۋە بە گول
 نەك دلىك، بەلكە ھەزار دل
 ئاوبردەى ئاو و خاكىيە
 گىرۆدەى خاكى پاكىيە
 بەلام بە داخەۋە ھەروا
 لە ژىر دەستى داگىر كەردا
 وىرانە^{۱۹} ۋو لارۋوخاۋە
 رىك چال و چۆلە و كەلاۋە
 شەوى مەينەت، رۆزى شەۋە
 بۇ گەل و ھۆز و نەتەۋە
 ھىوا و ئاۋات و تاسەيە
 ئاخ و داخ و ھەناسەيە
 دەست بە چاۋى خەۋا بىتن
 رابن، دوژمن داپەرىتن
 كاتى راپەرىنە، ھەستىن

^{۱۸} . يارى

^{۱۹} . 'ۋىرانە و لارۋوخاۋە' لە چاپى جەغفەردا. بە حىسابى كىشى شىعرەكە دەپن ئەم مىسراە بە يەك لەم دوو شىۋەيە بخوئىرتەۋە: ۋىرانەيە ۋلارۋوخاۋە، يان ۋىرانە ۋو لارۋوخاۋە (ۋاتە بە دوو ۋا). من دووھەمىانم ھەلئاردوۋە كە لە دەقى جەغفەر نىكتىر بىت.

دەست و پىي بەرھەلست بەستن
 با بەس بەستن دەست و پىتان
 با بەس بگرن لىتان پىتان
 لىك بن، پىك بن، دەست بە دەست دەن
 شايى بە خۇ و ھەز لە ھەست كەن
 گەر ھەست و قەست و مەبەستان
 پىك بەخت كەن بۇ كوردستان
 ئەوجار دەژىن بە سەر بەستى
 سەردە كەون بە تەردەستى
 لە ساراي بەرزى ئازادى
 دەكەونە خۇشىو شادى

قافلاوا، ۱۳۴۵ ى ھەتاوى
 (لەپەرە ۳۰۱ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسىدا نىيە)

لە دەسپىكى كارەكە و كاتى ئەم بابەتەنە لە سەر مالىپەرى پۇژھەلات- بۆكان بلالو دەبوونەو، ھىشتا چاوم بە دەقى چاپى كاڭ جەغفەرى كورپى شاعىر نەكەوتىو و چاپى مامۇستا ئەنيسىش ئەم شىعرەى تىدا بلالو نەكرا بوو. شىعرەكەم لە پۇژنامەى كوردستانى چاپى سالى ۱۳۵۰ (۱۹۷۱) ى حزبى ديموكراتى كوردستانى ئىراندا بينىبو و بەلام لەويدا ناتەواو بوو. ئەم دەقى ئىستا دواى ئەو پۇژانە ئامادە كراو و اتە كاتى كە نوسخەى چاپى جەغفەرم دەست كەوت و بە يارمەتى وەرگرتن لەو، بە ھەموو ئەو بابەتەندا چوومەو كە پىشتەر بلالوم كوردبوونەو.

شىعرى خاسەكەوى دووھەم، وەك گۆرانى يان سروودىك گوتراو و وىژەرى بەشى دووھەم لە زنجىرەى سى بەرنامەى "دىرۆك" ى تەلەفىزىونى گەلى كوردستانىش بەشىكى لى خويىدۆتەو.^{۲۰}

شىعرەكە لە راستىدا درىژەى ھەول و ھەوال و پەيام و ناوەرۆكى خاسەكەوى يەكەمە بەلام تەنز و تەنانەت "پىكەنىن" واتە سەركۆنەيەكىشى لى زىاد كراو و دەلى ئەو

²⁰ http://www.gksat.tv/Default.aspx?page=article_program&id=6117&l=3

خەباتە بىي بەرنامەيە، ئەو سەرلېشىۋاۋىيە، ئەو يەكتر پووچاندنەۋەيە كە بە "ژىنى بىي تان
ويۇ" ى دەشوبھىتت، بەكەلكى چى دەيت؟ بۇچى لىك داپراون؟ بۇ يەك ناگرنەۋە؟
مەگەر نازانن دەستىك بە تەنيا تەقەى نايت و كەو (واتە پىشمەرگە) ى تەنياكەوتوو و
لە پۇلى كەوان داپراو، زوو دەكەونە داۋى دوژمنەۋە؟

سالى گوترانى شىعرە كە لە پۇژنامە كەدا دەست نىشان نە كرابوو و ھەربۇيەش گومانى
من زياتر ئەۋە بوو كە پوو لە ھەمان دوو بالى شەقبوۋى حزبى ديموكراتى
كوردستانى ئىران گوترايىت. بەلام لە چاپى چەغفەردا سالى ۱۳۴۵ ى ھەتاۋى
رېكەوتى گوترانى شىعرە كە ديارى كراۋە و ئەۋەش ھاۋكىشە كە تا رادەيەكى زۆر
دەگۇرپىت.

سالى ۱۳۴۵ دەكاتە سالى ۱۹۶۶ ى زايىنى و راست ئەۋ كاتەى كە كىشەى نىوان
بارزانى و دەفتەرى سياسى پارتى ديموكراتى كوردستانى عىراق پەرەى سەندبوو و
ساۋاكى ئىران، ۋەك پەتا پىسە ھەموو بەژنى شۇرپى بە ھەردوۋبالەۋە داپزاندىبوو. بالى
دەفتەرى سياسى راست لەۋ سالدە پەنايان بىردبوۋە بەر ئىران و ساۋاك لە ھەمەدان
دايمەزراندبوون.

گەرچى خاسەكەۋى يەكەم ۋاھەيە پروۋى قسەى لە حزبى ديموكراتى كوردستانى
ئىران يىت و بانگى يەكگرتنەۋە بە گوپى ھەردوو بالى لايەنگرى نەمر عەبدوللا
ئىسحاقى (ئەحمەد تەۋفيق) و كومىتەى شۇرپىگىزدا بدات بۇ يەكگرتنەۋە لە بەژنى
سەرەكىى حزب بە رېبەرايەتى نەمر دوكتۇر قاسملوو، بەلام لە سالى ۱۳۴۵ دا ئىتر
كىشەى پارتى و دەفتەرى سياسى گەرە بۇتەۋە و بەۋ حىسابە ئەگەرى زياتر ئەۋەيە
بانگەۋازى ئاۋات لە خاسەكەۋى دوۋھەمدا بانگى برايەتى و يەكگرتنەۋە يىت كە بە
گوپى ھەردوو بالى كىشەكەى باشوۋرى كوردستانىدا دەدات و دەلئ ئىمە لە
كوردستانى بىندەستى ئىراندا خەمى ئەۋ دوۋبەرەككىيەى ئىۋە دەخۇين:

"دەيگوت ئىۋە لە گەرمىن

لە كوستانرا بۇۋ دەخۇين"

ئەۋ بۇچونە، پىشگىرىيە لە قسەيەك دەكات كە لە سەر زارى ھەندىك كەس ھەيە و
دەگوتىت گۋايە خاسەكەۋ (يەكەم يان دوۋھەم) بۇ نەمر مستەفا بارزانى گوتراۋە.

من ئاگادارى ئىرادەت و خۇشەۋىستىي سەيدكامىل نىسبەت بە بارزانى ھەم و دەشزانم
كە شىعەرىكىى حەماسى ھەيە بۇ ئەۋى گوتوۋە و لەۋىدا بە راشكاۋى ۋەك "قارەمانى

نەبەزى كوردستان" ناۋى لىدەبات و پىزى لى دەگرىت، كەوابوو ناكرى ئەو ئەگەرە
بەتەواۋەتى بدمە دواۋە و پەتى بكمەۋە.

بەلام ئەو ئەگرىكى گەلىك لاۋازە و لام واىە كەسايەتى "متواضع" و شەرمىون و
خۇبەكەمزانى ئاۋات ئىجازەى پى نەدەدا نەسىحەتى قارەمانىكى نەتەوايەتى ۋەك بارزانى
بكات كە ئەو ھەموۋە پىزى بۆى ھەبوۋە. راستەقىنە ئەۋەيە ئاۋات بە بارزانىدا
ھەلدەگوت، بەلام نەسىحەتى نەدەكرد!

ۋاتى ھەندىك ۋشەى شىعەرەكە:

بە دندوۋك پىۋە بوون، ۋاتە خراپ پىۋە بوون. كەۋىك كە بە لاق پىۋەبىت ئەگەر
دەرفەتى ھەبىت دەتۋانى بە دندوۋك داۋەكە بىسىنىت، بەلام كاتى بە دندوۋك پىۋە بوو،
ئىتر رزگار بوۋنى بۆنىيە.

گەمە، يارى

ھۆز، ەشىرە و تايغەيە بەلام لە ئەدەبى كوردىدا لە جياتى گەل و نەتەۋەش كەلكى
لى ۋەرگىراۋە. بۆ نموۋنە شاعىر خۆى لە پىنج فەرد دۋاتردا گەل و ھۆز و نەتەۋەى
پىكەۋە ھىناۋە.

خەملىن يان خەملان، رازانەۋەيە. خەملىۋە، ۋاتە رازاۋەتەۋە
ئاۋىردە، لە دەستچوۋ، فەۋتاۋ. لىرەدا قوربانىيە.

پىك، تەۋاۋ، ھەموۋى

داپەپاندن، پىن نان، ۋەدوۋ كەۋتن و دەرکردنى دۋژمن
بەرھەلىست، نەيار، دۋژمن

لىك بن، لە يەكتر بن، ۋىچوۋى يەكتر بن، ۋەك يەك بن، يەك بگرن

پىك بن، ھاۋرا و ھاۋىرى يەكتر بن

شاىى بەخۆ، باۋەپ بەخۆ، چاۋ نەترس

حەز لە ھەست كردن، دەبى ھەر باۋەپ بەخۆبى بىت

قەست، قەسد، ئىرادە

مەبەست، ئامانچ

تەپدەست: مەزبۇوت، چالاک، دەس پەنگىن و چازان (ھەنبانە بۆرىنە)

بەحرى ەروۋزى شىعەرەكە:

رجز مربع مطوى مخبون: مفتعلن مفاعلن

قېيىنى:

رۇژنامەى كوردستان ئۆرگانى حىبى دىموكراتى كوردستانى ئىران لە ژمارە ۷ ى گەلاۋىتى سالى ۱۳۵۰ (ئوتى ۱۹۷۱) دا سەرجم ۱۲ فەردى شىعرەكەى بە بى ناوھىتانى شاعىر چاپ كىردوۋە. يەك لە ناتەواۋىيەكانى دەقى چاپكراۋى رۇژنامەى كوردستان ئەۋەيە فەردى سىپھەمى لى ھەلاۋىرراۋە، فەردىك كە تەمى گومان لە سەر ھۆكارى ھۆنرانەۋەى شىعرەكە دادەمالىت:

"دەيگوت ئىۋە لە گەرمىن

لە كوستانرا بۆۋ دەخوتىن"

نەبۋونى ئەۋ فەردە لە ناو شىعرەكەى چاپى رۇژنامەى كوردستاندا دوۋ مەسەلە دەردەخات:

يەكەم، رۋۋى قسەى شاعىر لە بەرپىرسانى ھەردوۋ بالى پىشمەرگەن لە شۆرپى ئەيلۋول. دوۋھەم، ئەگەر رۇژنامەى كوردستان ئەۋ فەردە و ۱۵ فەردى كۆتايى شىعرەكەى چاپ نەكردوۋە، دەبى ھۆكارى ئەمنىيەتى ھەبۋىت و نەيانوۋىستىت ساۋاك بە سۆراغى شاعىر بزانت كە لە كوستان واتە لە رۇژھەلاتى كوردستان دەژى و باسى "بىشمانى پىرۋز" دەكات و بانگى خەبات دژى داگىركەرى ئىران دەدات. ئەۋە دەقى چاپى رۇژنامەى كوردستانە:

خاسە كەۋ

خاسە كەۋى لە بەندەنى

دىتم خۆش خۆش پىدەكەنى

بە چى؟ بە كى؟ بە من، بە تۆ

بە ژىنى ۋا بى تار و پۆ

دەيگوت ئەمن بە بىر ۋرام

گەرمىن و كوستانان گەرام

نەمدى كەس تەنيا سەر كەۋى

يان بە دلىكى خۆش ۋەر كەۋى

ھەركەس بە تەنيا مايەۋە

داۋيان لە سەر رى نايەۋە

بە دەندۋوك پىۋەۋو ۋەك كەۋ

پوڙى پرووناكى بوو به شهو
 گوئ له ئاموژگاريم بگرن
 نهك بكهونه داوئ و بمرن
 يهكئ ليره و يهكئ لهوئ
 يهك كهون له منتان كهوئ
 بهس بهش بهش و ليك پساو بن
 بهس بئ بير و بهشخوراو بن
 دهستتيك تهنيا دهنگي نايه
 منداليك بوى ناكري كايه
 به دوو دهست چهپله لئ دهدرئ
 به دوو مندال گهمه دهكرئ
 له كوټايي شيعره كهشدا نووسراوه: "له لايهن كاك س - م وه ناردراوه. سوپاسى
 دهكهين" س. م. كييه؟ من نه مزاني.
 شيعره كهى چاپى پوژنامهى كوردستان له مانگى گهلاويزى سالى ١٣٥٠ ى ئيراني و
 ئووتى ١٩٧١ى زايينيدا چاپ كراوه و بهم پييه، دهكرئ پرووى له ههموو حزبه
 سياسييه كانى ئه و سهردهمه بيت كه له باشوورى كوردستان ههلسوورانيان ههبوو؛ جا
 پارتى ديموكراتى كوردستاني عيراق يان حزبى ديموكراتى كوردستاني ئيران- وهك
 سهره كيترين پيكرخواهى سياسيى ئه و سالانه، تالق و بهشه جيا بووه وه كانيان واته
 مهكتهبى سياسيى پارتى يا بالى شوپشگيرى حزبى ديموكرات.
 باوهپ ناكهم پرووى قسهى شاعير له هيچ پيكرخواهيهكى سياسيى ديكه له توركيya و
 سووريا بيت.

شاپاز

ئەي سەيیدی کائینات و جی شانازی!
زیدە لە پەيامبەران ئەتۆ شاپازی
ئەم نۆکەری خاکی پاکی بەردەرك و دەرت
پارپاو لە لات، نەهاتە جی داخواری
گەپجاری هەموو کەس و لە بەرچاو کەوتوو
فریای نەکەوی، نەماوە پۆز و نازی
نالیم منی شەرمەسار بێندم بە نەسەب
سەرشۆرم ئەمن، ئەتۆ بێندپەرۆازی
بۆ خواری دەمی نەزەر بفرەموو، قوربان!
تۆ خاوەنی شەققولقەمەر و ئیعیجازی^{۲۱}
با هەستمەو، لە گێژ و خول بێمە دەری
ئیعجازە فەقیری وەکوو من بنواری
نالیم گلەییە هەیه، ئەمن قاییلی چیم؟
نازی هەیه "کامیل"ت، ئەگەر تۆ رازی

قافلاوا، ۱۳۴۵ی هەتاوی
(لەپەرە ۹ ی چاپی ئەنێسی و ۲۲۸ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا "ئیعجاز"ە. هەر دوو عینوان لە دەقی غەزەلە کە
وەرگیراون.

^{۲۱}. چاپی ئەنێسی: "شق القمر"

شيعريكى پارانهويه له پيغمبهرى ئىسلام بۇ ئەۋەى يارمەتى شاعىر بىدات كە خۇى
گوتەنى، بتوانى "هەستىتەۋە و لەۋ گىژ و خولە بىتە دەرى" بەلام كام گىژ وخول؟
نازانرەيت. بۇچوونى من ئەۋەى گىژوخولە كە شىتەكى گىشتىيە و ھى سەرجمەى ژيانى
شاعىرە نەك دياردەيەكى تاييەت. گەرچى بوونى ئەۋ شتە تاييەتەش نادىتە دواۋە. بۇ
من ئەستەمە بزانم لە سالى گوترانى شيعرەكە، چ پووداۋىكى گىرنگ لە ژيانى شاعىردا
پوويداۋە، بەلام لە ژىننامەى سەرەتاي "شارى دل" نووسىنى كوپى شاعىر، وا
دەردەكەۋىت ژيانى ئاۋات لەۋ سالانەدا لە بارى ئابوورىيەۋە باش نەبوۋىت و بەھۋى
مامەلەى مولگەۋە "دەستى لە بنى ھەنبانە درايت".

ئەگەر شى ھۆكارى گوترانى شيعرەكە شەخسى و بنەمالەى نەبوۋىت، دەبى بىرمان بۇ
كارى سياسى و ھەلسوۋراۋى لەۋ بوارانەدا بچىت. سالى ۱۳۵۴ھ و ۱۹۷۵ زىيىنى
لووتەكى دەسەلاتى ھىكۈمەتى شا و زەبر وزەنگى ساۋاك بو و ئەۋانەى ئەۋ
پۇژانەيان لەبىر بىت دەزانن چۇن كەل بە موۋىيەك بەند بو و بەجى ھىنانى ئەركى
سياسى و پىكخراۋەى چەندە ئەستەم. تۇبلى پەنا بۇ پيغمبهرى ئىسلام بردنى شاعىر لە
پەيوەندى زولم و زۆر و ملھوپىيەكانى ساۋاك لە ناۋچەكەدا نەبوۋىت؟ ئاۋات لە
شيعرى دىكەشدا ئەۋ چەشنە پارانەۋە و دۇعا و نزاى بۇ بەختەۋەرىي گەلەكەى و
پەۋىنى ھەۋرى زولم لەسەريان، كردوۋە. وا ھەيە ئەگەرى دىكەمان بارودۇخى
خرامپ باشوورى كوردستان بىت كە لە سالى ۱۹۷۵ دا گەشتە ھەرەس ھىنانى
شۇرشى ئەيلول.

من لە خويتدەۋەى شيعرەكەدا سەرەتا ھەستەم كرد شاعىر لە پيغمبهر دەپاريتەۋە
يارىدەى گەلەكەى بىدات و بە تاييەت لام وابوۋ كاتى دەلى "ئەم نۆكەرەى خاك و
دەرت لىت پاراۋە"، بەشۋىتەدا باسى دەردەكورد دەكات و ژىردەستىيەكەى، بەلام
كاتى مەسەلەى 'نەسەب' ھاتە گۆرۋى و گوتى 'فەقىرى ۋەكوۋ من'، ئىتر گومانم نەما
كە دۇعا و پارانەۋەكە بۇ خۇيەتى كە بە تەعبىر و باۋەرى خۇى و خەلك، 'سەيد'
بوو.

كائىنات: كەيھان، عالەمى وجود.

پەيامبەر: پيغمبهر. وشەيەكى فارسىيە ھەمان واتاى ناردە و پەسوول و پەيغامبهرى
ھەيە.

سەيىدى كائىنات: ھەرۈھە فەخرى كائىنات، لاي موسولمانان ناسناۋىكە بۇ پىغەمبەرى ئىسلام و ئەو ھەدىشەى كە دەئىت "لولاك لما خلقت الافلاك"، ئەگەر لەبەر خاترى تۆ نەبوايەت ئاسمانە كانم نەدەخولقاندا.

زىدە لە پەيەمبەران... دەكرى مىسراە كە بە دوو شىۋە بخوئىنەو: يەكەم تۆ زىدە لە پىغەمبەرانى دىكەى و شابازى ئەوانى؛ يان دوو رستەى ناو ئەم مىسراە بە كۆما (وئىرگول) لىك جيا بكەينەو و بلىين تۆ زىدە لە پىغەمبەرانى دىكەى (كە واتاى سەيىدى كائىنات و خاتم الانبىاش ھەر ئەوھىە و موسولمانان لە سەر ئەو باوھەرەن كە پىغەمبەرى ئىسلام لە پىغەمبەرانى دىكە گرنكتر و لەپىشتەرە)، ئىنجا بلىين ئەتۆ شابازى. شاباز: شەباز، چەشنىك بازە ھەم بۇ ھىز و تاقەت و ھەم بۇ جوانى، خۆشەويستى راپوچيانە (فرھنگ معين)

گەپجار: گالئەجار، كەسلىك يان شتىك كە جى گالئەى خەلكى دىكە يىت. پۆز: لە كوردى و فارسىدا واتاى فیز و ئىفادە و خۇ بە زلزانی و شانازی بەخۇكردنى ھەيە. وئەدەچىت و شەيەكى فەرەنسى يىت. لە ئىنگلىزىدا **pose** واتاى ژىست و قىافە گرتن و خۇ دەرخستى بەر كامپراى ھەيە. بلىندم بە نەسەب: دەبى ئامازە يىت بە سەيىد بوونى شاعىر.

سەرشۆر و بلىند پەرواز: سەنەتەى مطابقە (تضاد) يان پى دروست كراوہ. بلىند پەرواز: فارسىيە. بەواتاى كەسلىك كە خەون و خەيالى بە گەورەيى گەشتن يان بەرپۆئەبردنى كارى گەورەى ھەيە. لىرەدا بە واتاى گەورەيى و پاىەبەرزى ھاتوۋە: تۆ بەرزى.

بۇ خوارى...: تۆ كە خاۋەنى موعجىزەى ۋەك شق القمر و موعجىزاتى دىكەيت، لەو سەرەوہ سەيرىكى خاۋەوہ بكە و من بىنە.

شق القمر: انشقاق القمر، رپوايەتىكە بە گوئىرەى ئەو، پىغەمبەرى ئىسلام ئامازەيەكى بە كورەى مانگ كرددوۋە و بۇ ماۋەيەك كرددوۋىە بە دوو بەشەوہ. ديارە ئەو ھەوالە ھىچ راسىتىەكى تىدا نىيە و ناتوانى بىت، بەلام ئىماندارانى موسولمان و يەك لەوان ئاۋات، ۋەك دەبىنين، باۋەريان پىتەى و ئاۋات زىاد لە سى جار لە شىعرى خۇيدا ھىتاۋىتەى. ئىعجاز: موعجىزە، كارىكى گەورە وگران كە لە دەست خەلكى ئاسايى نەيەت بەلام خودا يان پىغەمبەر بىكەن.

بنوازی: به کوردیکراوی 'بنوازی' یه، که له فارسیدا به فهتحي نون دهخوینریتیهوه. واته نهوازش و لاواندنهوهی لهسیک یان حه یوانینک و شتیک. نازی ههیه...: ئه گهر تو پازی بی، منی بچووک نازت به سهردا ده کهم و داخوایم لیت ههیه، دهنا گلهیی ئهوهت لیناکهم که کهوتووم و له گیژ وخولی ژیان ناتوانم بیمه دهری.

بهحری عهرووزیی شیعه که:

هزج مثنی اخرب مکفوف محبوب (وزن رباعی): مفعول مفاعیل مفاعیل فعل

شەو

نوورى پوخسارت وەدەرخە! دەردى بىدەرمانە شەو
زولمەتى زولفت لەسەر پووتە، لەپۆژ ميوانە شەو
دوئ، شکور مەردانە من پىم بردە ناو زولفى پەشت^{۲۲}
تا بزەنن خەلکى^{۲۳} ملکى دل، قەلاى مێردانە شەو
هەر لە مەغرىب تا بەيانی^{۲۴} بى وچان دىت و دەچى
هەر لە دووى خورشیدی خاوەر و ئىل و سەرگەردانە شەو
کوێر و ناىنايە ئىستائەو^{۲۵} لە تاوى^{۲۶} پۆژى پووت
بۆيە پەش پۆش و هەژار^{۲۷} و مات و بەستەزمانە شەو
قەدرى شەو چا بگرە چاوم!^{۲۸} شەمع و پەروانە دەلێن
سۆز و گریهى شەمع^{۲۹} هەر شەو، سووتنى پەروانە، شەو
عاشق و مەعشوق لە پۆژدا^{۳۰} خۆ دەپارێزن لە خەلک
گەر پەنای چاکت دەوئ بۆ ئەو دوو، پەروانە شەو
هەستە "کامیل"! بەسێه بێدارى^{۳۱} بپۆ^{۳۲} لى وەرکەو^{۳۳}

۲۲. "زولفى سیات" لە گۆرانییه کەى هەسەن زیرە کدا.

۲۳. "ئەهلى" لە هەمان گۆرانییدا.

۲۴. هەر لە ئێوارە هەتا پۆژ، لە چاپى ئێنيسیدا

۲۵. "ئىستاکە" لە گۆرانییه کەى هەسەن زیرە کدا.

۲۶. "لەداخى" لە گۆرانییه کەدا.

۲۷. "فەقیر" لە گۆرانییه کەدا.

۲۸. "عاشق" لە گۆرانییه کەدا.

۲۹. "شەمعى" لە گۆرانییه کەدا

۳۰. "بەپۆژدا" لە گۆرانییه کەدا.

۳۱. "سستى" لە گۆرانییه کەدا.

۳۲. "دەى بپۆ" لە گۆرانییه کەدا.

۳۳. "پاکەو" لە گۆرانییه کەدا.

تا ولات بىن دەنگك وباسە^{۳۴}، تا لە رۆژ ميوانە شەو

قافلاوا، ۱۳۴۵ ى ھەتاوى

(لەپەرە ۱۲ ى چاپى ئەنسى و ۱۷۴ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعرە كە لە ھەردوو چاپدا وەك يەكە.

"شەو" يەك لە ناسراوترين شيعرەكانى ئاوانە. ديارە بەشىكى زۆرى ئەو ناودەرکردنە لاى شيعرناس و پسپۆران، ناوەرۆك و تايبەتمەندييە ھونەرييەكانى شيعرەكە يە بەلام واھەيە بۆ كۆمەلانى خەلك زياتر لەرپىگەى گۆرانييەكەو ەيت بە ھەمان ناو، كە نەمر ھەسەن زيرەك لەسەر بنەماى شيعرەكە گوتوويەتى و تاييدا ھەموو ھەوت فەردى غەزەلەكەى گوتۆتەو^{۳۵}. ئەو ەش گۆرانييەكە لە سەر يووتيووب:

<http://www.youtube.com/watch?v=orpTreU4KaI>

بە پيچەوانەى گەلەك خانەقاى ويشكە سۆفيان لە كوردستان - كە بە قسەى خۆشى كەسيكى وەك "سەيدەرەشىدى خانەقا" نەبوايە تەمى عوزلە و سۆفيايەتى و گۆشەنشينيان لى نەدەرەوى، خانەقاى زەنبيل بەگشتى خانەقا يەكى "دەل تەر" بوو و واھەيە ھۆكارى ئەو ئازادى و نيوچاوان كراوھيەى خانەقاكەش ئەو راستيە ەيت كە لە خانەقاى زەنبيلدا ھەردوو رەيزاى قادرى و نەقىشى رەچاو دەرەكرا، لە لايەكى ديكەو شەيخى زەنبيل (حاجى سەيد محەممەد) و براكەى واتە سەيد كاميل ھەردوكان شاعير بوون و تەنانەت ماميان واتە حاجى بابەشەيخيش جگە لە تىكەلاوبوونى سياسەتى ناوچەكە، شيعرى دەگوت. جگەلەوانە، كەسيكى وەك "عەليشا"ى كورەگەورەى شەيخ، دەنگك خۆش و مۆسيقاناس بوو؛ تەنانەت ئەگەر ھەلەم نەكردبەت، سەيد ئەنەرە - كورپى ديكەى شەيخيش ھەر دەنگك خۆش بوو و لە كۆرپى تايبەتى خۆياندا گۆرانى دەگوت. ئەو "زەمىنى بوون" و نيوچاوان كراوھيەى شەيخ و بنەمالەكەى، ھاورپى لەگەل ھەندىك ھۆكارى ديكە، بۆ ماوھى چەند سالىك ھەسەن زيرەكى لىيان نزيك كوردەو و فير

^{۳۴} . "باسە و" لە گۆرانييەكەدا.

^{۳۵} . بەگۆرانى گوتى ئەو شيعرە لەلایەن ھەسەن زيرەكەو ھى سەردەميەكە كە ھونەرمەند لە سەر رادپۆى كوردى تاران گۆرانى دەگوت و جاروبارەش لەگەل ميديا خانمى ھاوسەرى دەھاتەو ەبۆكان و ھاتوچۆى بنەمالەى شەيخانى زەنبيلي دەكرد كە سەيد كاميلش يەك لەوان بوو.

بوونى شىعرى "شەو" و بە گۇرانى گوتنى شىعرەكەى لى بەرھەم ھات. من نازانم ئايا ھەوا (لەھن) ى گۇرانىيەكەش كارى ھەسەن زىرەك خۆى بووە يان ھى مۇسىقارە كوردەكانى تاران و كرماشان؟ ئەگەرى دىكە دەتوانى ئەوۋە بىت كە كەسىكى ۋەك "عەلىشا" يا تەننەت شەخسى مامۇستا سەيد كامىل ھەواى گۇرانىيەكەيان بۇدانايىت. شىعرەكە لەۋپەپى جوانى و پاژاۋەيىدايە.

ھەرچۇنىك بىت، شاعىر لىرەش ۋەك چەند شىعرى دىكە (پروانە شىعرى 'شارى دل' و 'توبە لە توبە' ى دىوان)، خويئەر لەسەر دوورپىيانى ھەلباردن و بەراورد كردن دادەنەت، دوو دياردەى ناتەبا و دژ بەيەكى لەبەرانبەردا قوت دەكاتەوۋە، تايەتمەندىيەكانىيانى بۇ دەرەخات و لە كۇتايىدا لىدەگەپىت لايەنىك بگىرىت و يەكيان ھەلبارىت. ئەم كارە لە لايەكەوۋە پىشاندەرى كەسايەتى خۆى و ئەو ناتەبايىانەيە ۋا لە ژيانىدا بووۋە:

لە وجودى "كامىل شا" دا كورپەشىخىك ۋئاغايەك و ۋەرزىرىك وشاعىرىك تواونەتەوۋە ۋئاۋىتەى يەكتر بوون، كورپە شىخە ۋ شىخايەتى ناكات؛ خاۋەن ملكە ۋ دەرەبەگايەتى ۋ چەكەمپەقى ناكات، تەنيا نانى ئارەقى نىوچاۋانى دەخوات و شىعر بۇ كوردستان دەلەت. ئاشكرايە كەسايەتتەكى شامىل بەو ھەموو تايەتمەندىيە دژبەيەكانەوۋە يان وجودىك بەو ھەموو بوعد ۋ لايەنەوۋە، لەپرسى فەلسەفەى ژياندا دلغراۋان دەبىت و مەودا بە دۇگمى سىياسى ۋ كۆمەلايەتى نادات پۇخى بپوۋچىننەوۋە، چاۋى پروانىنى بەرتەنگ بكنە ۋ چوارچىۋە بۇ بىرى دابنن. ئەو دىموكرات بوون و پرسىار كردن ۋ ئازادىي ھەلباردن بەخشىنەش ھەموو لە ماكىكى ئەوتوۋە سەرچاۋە دەگرن. بەكورتى، كەسايەتى كامىل شا گەلىك ئالۋزە ۋ ئەو ئالۋزى ۋ تىكچىرژانە لە جى جى شىعرەكانىدا سەر ھەلدەدەن ۋ خويئەر دەبى شارەزاي ژيان ۋ كەسايەتتەكى بىت تا مەتلۇكەى شىعرەكانىش ھەلپىتتە - ئەو شىعرانەى كە بە پروالەت گەلىكىش ساكار ۋ ۋ بى گرى ۋ گۇل دەنۋىتن.

شاعىر لە شىعرەكەدا كەلكى زۆرى لە سەنەتتى شىعرى "تضاد" ۋەرگرتوۋە. ئەو ناتەبايى ۋ "تضاد" ەى ناو شىعرەكە ئاۋىتەى بالانۋىتى زىھنى شاعىرن كە ھەمىشە لەسەر دوورپىيانى ھەلباردندايە ۋ بە ئەگەر ۋ ئەمماى ئەم يان ئەو بژارەوۋە خەرىكە. ئەوۋە پاست ئەو تايەتمەندىيەى زىھنى شاعىرە كە لە شىعرەكانى دىكەشىدا دەرەكەون ۋ دەبى لە ژيانى پۇژانەى خۇشىدا نموود ۋ بوونيان بوۋىت. شاعىر لىرەدا زولفى رەشى يار ۋ فەزاي تارىكى دەورۋەرى زولفى ئەو بە شەو دەشوبەتتە ۋ داۋا لە گراۋىيە

نه ناسراوه که ی ده کات به ږوونا کایې "ږوژی ږوو" ی خوی ټو تاریکۍه لا بدات و لیکه پټ بتوانې به یې له مېر و بهرگر سیری ټو هه تاوه ږوونا کیده ر بکات. سهره پای ساکاری و کون بوونی شوبه اندنه کان، شاعیر له شیعره که دا فهزایه کی هونه ری ټو ټو ټو واتا ساکاره و ټو بابه ته جواو و سهدان جار گوتراوه یه ده نافرینیت که زه وقی خوینته ر بهر وخوی راده کیشیت و چاوه پوانی ده هیلیته وه بزانی له فهدر ده کانی دوا پیدا ده بریته باخچه ی چ "ته سیر" یکی شیعری و دهر کی قه لای کام چه مکیکی عه قلی ټو ده کر ټه وه. سهر که وتو ویی شاعیر له وه دایه که ټو چاوه پوانی یه خوینته ر بې وه لام ناهیلیته وه و به وینه سازی به کی بې ووچان، له هه موو حه وت فهدر ده که دا گولبارانی ده کات:

زولفت که زولمته و تاریکۍه، واهاتووه خوی کردو ته میوانی ږووت و سهر ږوومه تی داپو شوی. به لام ټو مهیل ټو وایت! ټو میوانه بانگ نه کراوه له ماله که ت وده ر بې و نووری ږو خسارتم لی ناشکرا بکه! به لام نا، نا، زولفت میوانی بانگ نه کراوی ټو گه وره ماله نیه، ټو ویش خاوه ن ماله، ټو به هه ردو کیانه وه جوانی و من ټوم به و دوانه وه ده ویت! که و ابو، شوی زولفت باوه کوو بهرگری دیتی ږووت بیت و ټه وهش منی تامه زر وی دیدارت ده شه مزیت، به لام دهر دی بیده رمانیش نیه و هیوا ی ږه وینی ټو ته مه ټو دلی منی شاعیری به خه و خه یال ږاهاتوو به سه. ده بې هه ردو کیان بمین و من له گه لیاندا بسازیم، ده شسازیم!

شه و، قه لای میردان و نازایانه، ټو په ندی پیشینانمانه. که و ابو هه موو که س ونا که سیک ناتوانیت ږیگه بپاته قه لای دلیرانه وه؛ ټو کار ی خه لکانی نه به رده. شوکر ټو خودا، دویتیکه من ږیگه م برده ناو قه لای تاریک و تنوکی زولفی ټو وه، با ټه هلی ملکی دل واته دلداران و ټو وینداران (یان خاوه ن دل و هه ستیاران) بزنان منیش که سیک جهر به زه و بوړو قه لا گرم!

وهك به شیک له و ناته بابی و 'تضاده ی ناو شیعره که، شاعیری "شه و" له هه لېزاردنی نیوان شه و ږوژدا، لایه نی "ږوژ" ده گریټ. ږوژ ټو شاعیر ټه سل و ماکی ژیانیشه، ږوژ زیان ده به خشیت و له بهر شه وقی ټو ویشه دیارده کان دهر ده که ون و نموودیان ده بیت؛ شه و ته نیا وه شوین ږوژ ده که ویت و له نیواره وه تا به یانی - له ټه زه لوه تا ټه به د - به شوین "خورشیدی خاوه ر" دا ویل، بې ټه وه ی بتوانی بیگریته وه! هه ر ټه وه ونده ش که له بوومه لیلی به یانی و نیواره دا توانی ده ستیک له دهستی بدات، له ماوه ی چند چر که دا،

پۇرۇلى ئىنەبان دەپتە و بە ناچار دەپى ھەلەسوون بېتتەو و سەفەرە بى سەرەتا و ئەنجامەكەى درېژە پېدات. ئەو "تەقدىر" ە كە ئەو دوو دياردە ناتەبايە پىكەو نەژىن و بوونى يەكيان بە واتاى فەناى ئەوى دىكە بىت؛ تەنانت "بوومەللى" وەك پىكەتەيەكى ھەردوو دياردە، يان ھەوللىك لەپىناو ئاشت كىردنەو، يان، جىگەى پەسندى ھىچ لايەكيان نىيە، ھەر بۇيەش گەللىك تەمەن كورته و ھەركاميان دەست رۇشتووتر و تازەنەفەستر بوون، لايەنەكەى دىكە وەلا دەنن و بە قەلەمبازىك بە سەر تەرمى مردووى بوومەللىدا تىدەپەرن و نەيارى دژبەر لە گۇرپەپانى كىيەرەك وەدەر دەنن.

شاعىر شەوى خۇش ناوېت و بەزەبى پىدا نايەت ھەر بۇيەش بە سىقاتى نەرى بى و خراب ناوبردەى دەكات و دەلى: شەو لەبەر ئىرەى و بەخىلى بردن بە پۇرۇلى روى تۇيە كوپر و نابىنا و رەش پۇش و ھەژار و مات و بەستەزمانە! بەلام لە عەبنى كاتدا پىزىشى لى دەگرىت و لە زمان پەپوولە و شەمەو دەلى سووتانى شەم و سۆز و گىراني پەپوولە لەشەودايە و شەو پەناگەيە بۇ ئەو عاشقان و ئەويندارانەى و ناتوان بەپۇژدا دەستەملانى يەكتر بن. بە كورتى، شاعىر بە شىوہەكى سەرکەوتوانە، ناتەباى و ناكوكى - كە جەوھەرى ژيانى كۆمەلايەتتە، لە ھەموو قوژىتتىكى شىعەرەكەدا دەخاتە روو و بە خويەريان دەناسىتت. ئاوات خويەرى شىعەرەكانى خۇى خۇش دەوېت و پىزىيان لى دەگرىت، ھەر بۇيەشە خۇى و باوهرى خۇى بەسەرياندا ناسەپىتت و دواى روونكردنەوكانى خۇى، لىدەگەپىت ئازاد بن و پىبازى خۇيان ئازادانە ھەلپىرن.

گوتمان دژايەتى و ناتەباى جەوھەرى سەرەكى شىعەرەكەيە. ئەو دژايەتتە، لە دوايىن فەرد (مەقطەع) ى غەزەلەكەدا بە روونى دەردەكەوېت كاتى كە شاعىر ھانى نەفسى خۇى دەدات بۇ ھەستان بەلام دەست بەجى نەسىحەتى "وەرەكەوتن"ى خۇى دەكات و مەودا بەخۇى دەدات لە بىدەنگى كاتى شەودا پال بکەوېت و لىي بخەوېت.

ئەو ناتەبايە جەوھەرىيەى دياردە سروشتى و كۆمەلايەتتەكان كە جىگەى باسى شاعىرە، نەك ھەر لە واتا و ناوەرۇك بەلكوو لە فۇرم واته لە وشە و رستەى شىعەرەكەشدا دەردەكەون. با بۇ نمونە، سەيرىكى كەرەسەى سەنەتى بەدىيى "تضاد" يان "مطابقە" بکەين لە شىعەرەكەدا:

نوور و زولمەت، زولف و پروو، شەو و پوژ، ئىوارە و پوژ، دىت و دەچى، پوژ و كوپرى، شەمە و پەروانە، عاشق و مەشوق، پوژ و شەو، بىدارى و خەو، ھەستان و ھەركەت. يازدە نمونە! ئايا بۇ تىگەشتەن لە پەيامى شاعىر نمونەنى زىياترىش پىويستە؟ جگە لە سەنەتتى "مطابقە"، سەنەتتىكى دىكەش لە شىعرە كەدا كەلكى لى ۋە رىگراۋە: "مراعات النظر" واتە ھىنانەۋەى دوو يان چەند دىاردەى ھاوشىۋە و ھاو مانا يان خاۋەن واتاى نرىك بەيەك، پىكەۋە:

پوژ و پرومەت، شەو و زولف، كوپر و نابىنا، سۆز و گرىە. ئەوانە سەنەتتى ناسراۋى شىعرى كلاسىكن كە شاعىر بە پرونى خستونىتە بەردەمى خوتەر، بەلام ھەندى رازاۋەى دىكەش لە شىعرە كەدا ھەن كە ۋاھىيە نەكەۋنە چوارچىۋەى "بەدىع" ى عەرەبەۋە. بۇ نمونە، پروانە ئەم فەردە:

"...كوپر و نابىنايە ئىستا ئەو لە تاۋى پوژى پروت

بۇيە پەش پۇش و ھەزارو مات و بەستەزمانە شەو..."

جگە لە "مراعات النظر" ى ئاساىى دوو وشەى كوپر و نابىنا، يان "تضاد" ى كوپر و نابىنا لەگەل پوژى پروت ھەروھە مراعات النظرى پەش پۇش و ھەزار و مات و بەستەزمان لەگەل يەكتر، ھەست دەكرىت ھەردوۋ مىسراعى فەردە كە لەرپىگەى واتاى ھاۋچەشەۋە پىكەۋە بەستراىن و كوپر و نابىنايى لەگەل پەش پۇشى و ھەزارى و ماتى و بەستەزمانىدا بىكەۋنە يەك خانەى تەكنىكىيەۋە. ئەۋە "مراعات النظر" ى ئاساىى نىيە، ئەو تەعبىرائە بۇچى لەگەل يەكتر كۆكرائونەتەۋە و شاعىر وىستوۋىتەى بەۋ ھونەرنمايە چى بكات و چى بلىت؟ ئەۋە لەدەرەۋەى ئەو زانىارىيە نەرىتيانەدايە كە لەكتىبى "المعجم..." و سەرچاۋەى ھاۋچەشەندە بەدەرس دەگوترىتەۋە و ئىمە دەيانناسىن. شىعرى "شەو" پرە لە وىتەى خەيالى و ئاۋات مامۇستاي خولقاندنى وىتەى خەيالىيە لە شىعرى كوردىدا. شىعرە كە و كارى شاعىر شىكردنەۋەى زىاتر ھەلدەگرن.

با لە كۆتايىدا ئەو خالە پروون بىكەمەۋە كە وردە جىاۋازىيەك لە نىۋان دەقى چاپكراۋى مامۇستا ئىنىسى و ئەۋ دەقەدا ھەيە كە لە زمان ھونەرمەندى مەزن ھەسەن زىرەكەۋە دەبىسىن. دىارە زىرەك گورانى بىژىكى "بەداهە وىژ" و نەخوتىدەۋار بوۋە و دەكرى ئەۋ جىاۋازىيانە ھەلەيەك بن بەسەر زمانىدا ھاتىتەن ۋەك زور نمونە لە شىعرى حافز و شاعىرانى كورد كە لە گۆرانىيەكانى ئەۋدا توۋشى گۆران و سەر و گوئى شكاۋى ھاتوون، بەلام ئەگەرىكى دوۋەمەش ھەيە: ھەموو شاعىرىك دواى چەندجار

خویندنه وه و پیداجوونه وهی شیعیکی خوی به درێژایی زه مان، واههیه هه ندیک وشه و تهعبیر له شیعره که ی وه لابنیت و وشه ی دیکه یان بکاته جیگر. هه ر بۆیه ش ته نانه ت له دهقی گه لیک شیعی شاعیرانی گه وره ی میلله تاندا که هه ر خۆیان نووسیویانه ته وه، ئەو وورده جیاوازیانه به رچاو ده که ون، سه رچاوه شیان هه ر شاعیر خۆیه تی. واههیه شاعیر ئەمڕۆ ههستی خۆی به شیوهیه ک ده ربیریت و سبهینی به شیوهیه کی دیکه. تۆ بۆی ئەو یاسا گشتیه به سه ر شیعی "شه و" یشدا حوکم نه کات؟ ده بی بۆیم شیعره که ی ئاوات گه لیک هاوشیوه ی شیعیکی "مه حوی" یه که به م مه تله عه ده ست پیده کات:

"شه و که سی پرسی له خۆ ده رخستنی په روانه، شه و

ئهو وتی ناتیکه یشتوو! ته جره به ی مه ردانه شه و..."^{۳۶}

من دووری نازانم ئاوات له ژێر کارتیکه ری مه حوی دا ئەو شیعره ی گوته ییت له به ر ئەوه ی ده ربیره کانی هه ردوو شاعیر له هه ندیک شویندا له یه کتر نزیکن و له لایه کی دیکه شه وه کیش و سه روا ی هاوبه شیان هه یه. وه ک: کویر و نابینا بوونی شه و له شیعی ئاواتدا، له گه ل سه رتاپا مه حو مانه وه ی شه و له شیعره که ی مه حویدا.

(پروانه دیوانی مه حوی، ساگرده نه وه ی محهممه دی مه لاکه ریم ل. ۲۵۶)

کیشی عه رووزی شیعره که:

رمل مژمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

^{۳۶}. یا خود به م شیوه به بخوینرته وه: "ئهو وتی نا، تیکه یشتوه، ته جره به ی مه ردانه شه و" واته په روانه تیکه یشتوه و ده زانی چی ده کات.

بی ھەستم

لەمێژە من کە زە دەوی غەمزەیی دوو نێرگسی مەستم
وەداوی زولفی کە کەوتم، بە شیتی چابوو خە لەستم^{۳۷}
دلی پساندم و پۆیی، بەلام بەوهم چا بوو
گەراوە لام و بە تاینکی بسکی وی، بەستم
هەلاوە ساوە دل و من لە دووی لە پێ کەوتم
مەگەر بە رەوڕەوێ گەگۆلکە کەم، لە پێی خستم!
بە پیری سەیرە چلۆن بوومە پەندی پیر و جحیل
وەکوو هەلالە لە دەشتی گولام و پێ پەستم
کە دێتە باغ بە خەیاڵم لە دەست و پێی هائیم
کەچی بە داخەوێ خۆ بەند نەبوو لەویش دەستم
جینۆی دابوو بە من یار بە لیوی شیرینی
منیش شەوێکی بە بێدەنگی چوومە لای، گەستم
لەوێ شەوێ دەم و لیوی 'ئیمامی' چەسپاوە
وتە ی نەماوە، ئەوا بۆیە ئێستە بی ھەستم

قاقلاوا، ۱۳۴۵ی ھەتاوی

(لەپەرە ۲۹ و ۳۰ ی چاپی ئەنێسی و ۱۱۴ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە ھەردوو چاپی ئەنێسی و جەغفەردا وەک یەکن. چاپی جەغفەر
گوندی قاقلاوا و سالی ۱۳۴۵ی ھەتاوی بۆ شوین و سالی گوترانی شیعەرە کە دیاری
کردوووە کە دەکاتە سالی ۱۹۶۶ی زاینی.

^{۳۷}. چاپی ئەنێسی: وەداوی. دیارە دەبێ ھەلە ی تاپ بیت دەنا ئەرکانی کیشی شیعەرە کە ی پێ تیک دەچیت و
دیارە نە ئاوات وای نووسێوە نە ئەنێسی وای ویستوو.

شعیریکی عاشقانهیه، گهلئیک ساکار دهنوئیتت بهلام کیشهکهی قورسه و مانۆر کردن لهو گۆرپانهدا نابج هاسان بووئیت، ههروهها سهنهتی شیعر و کهلامی تیدا بهرچاوه. دیاره شاعیر تهنیا له داوی زولفی یاردا ئهسیر نهماوه، ههندیک تهعبیری نوئ و بوئزانهی وهك 'خهلهستم' و 'گولام' ی تیدا بهکار هیناوه و له فهدی سیههم تا پینجهمدا یارییهکی سهرنجراکیشی به وشه 'پئ' کردووه (ناو یان ئیزافه): له پئ کهوتم، له پئی خستم، پئ پهستم، له دهست وپئی هالیم. ئینجا 'پئ' ی به دهستهوه په یهوند داوه: له دهست وپئی هالیم، بهند نه بوو دهستم. ههروهها له فهدی چوارهمدا موسیقایهکی پیتی /پ/ ی به گوپی خوئنهردا داوه: پیری، پهندی، پیر.

ئاوات له شیعره کهدا فهدیک شیعی 'مهلا عیسامه ددین شهفیع بۆکانی' به هندیك گۆرانکارییهوه کردۆته ناوناخنی شیعره کهی خۆی؛ برپاوه فهدی شهشهمی غهزه له که، که دهلی:

جئیی دابوو به من یار به لیوی شیرینی
منیش شهوئیکی به بیدهنگی چوومه لای، گهستم
بهراوردی بکه له گهل شیعره کهی شهفیع که دهلی:
"لیوی له علت جئیی داوه به من
رقی بنیادهمه، منیش گهستم!"

گهلئیکش وهستاينه ئهوه فهدی و بابتهی وهك شیرینی لیوی یاری بردۆته فهدی دواتر و بهو باسه 'شیرین' ه کۆتایی به شیعره کهی هیناوه کاتی گوتوو بهتی ههردوو لیوم بهو ماچه شیرینهی یار پیکهوه نووسان و لهو کاتهوه ئیتر بۆم لئیک نابنهوه و ناتوانم قسهیان پئ بکهه هه ربۆیه شه وای بئ دهنگم و متهقم لیوه نایهت.

بهشیتی چابوو خهلهستم: داوی زولفی ئهوهنده قایم و توند بوو، ههرباش بوو به شیتی پزگاریم لیی بوو دهنه واهه بوو تووشی کیشهی لهوه خراپتریش بيم! بهوهم چابوو: چاکی کاره که بۆ من ئهوه بوو که گهرايه وه لام و منیش دلم به تايهکی زولفی بهست و لهو پسانه پزگارم کرد.

ههلاوه ساوه: ههلاو ساوه.

پهوپهوه: که رهسهی بهرپگه دا پۆیشتی مندالی هیشتا پئ نه گرتوو.
گاگۆلکه: پۆیشتی مندال له سهردوو دهست و دوو ئهژنۆ.

له بېن خستن: بې توانا و تافهت کردنی که سیلک به شیوه‌یه کی وها که چتر نه توانیت به
پېگادا بپروات.

بوون به پهنده: بوونه جینگه‌ی گالته و لومه‌ی خه‌لک.

گولام: بووم به گول، پشکووتم.

به‌خه‌یاللم: به‌ته‌مام، دهمه‌ویت.

له‌ده‌ست و پېی هالیم: به‌سهر ده‌ست و پیددا بکه‌وم، ده‌ست به‌داویتی بم.

خو به‌ند نه‌بوو: ده‌ستم له ده‌ست و پېی نه‌و گیر نه‌بوو.

منیش شه‌ویکی به بیده‌نگی: ئاوات کردوویه‌ته جیگری نه‌وه‌ی شه‌فیع‌ی که گوتوویه‌تی
"رقی بنیاده‌مه".

له‌وئ شه‌وئ: له‌و شه‌وه‌دا. به‌لام ئاوات له جیاتی 'له‌و شه‌وه به‌دواوه' ی هیناوه.

واتاکه‌ی ده‌گه‌رپته‌وه بو "لیوی شیرینی"، واته دوا‌ی نه‌وه‌ی لیوی شیرینی نه‌وم گه‌ست،

ئیر له‌به‌ر شیرینی لیوی نه‌و، منیش دهمو لیوم پیکه‌وه چه‌سپان و ههر بویه‌ش ئیستا

هیچم بو ناگوتریت، که شاعیر له شیوه‌ی بې هه‌ستم 'دا رایگه‌یاندووه.

بې هه‌ستم: بې ده‌نگ و قسه‌م.

به‌حری عه‌رووزی شیعه‌که:

مجتث مثنی‌مخون محذوف: مفاعله‌ن فعلا‌تن مفاعله‌ن فعلن

لە قەلەم كەوتووم

پەحمى بە دلى شىتەم، بى تاقەت و خەمبارم
ھەر پەغەتە بەرىتەم، بى كارم و پاكارم
مالىك نىيە غەيرى تۆ، ملكيش ھەموو ھەر ھى تۆن
پىگەم بدە يا پەبى! بى مەلجەء و ناچارم^{۳۸}
ئەى خالىقى پۆز و شەو! پۆزم پەشە ھەرۈەك شەو
دووركەوتوو لە يارانم، ھەمسايەى ئەغيارم
جاران ۋەكوو شا ۋا بووم، شاى دوورەخەم و دىلخۇش
ئىستا كز و سىسى خەم، بەر تانە و پىلارم^{۳۹}
ئەو دوژمنى ئەمپۆكە، دوپىكە پەفەقم بوون^{۴۰}
ۋا مامەۋە تەنیا من، بى ھەمدەم و بى يارم
جاران ۋەكوو بولبول بووم بۆ مەدحى گولستانم
ئىستا لە قەلەم كەوتووم، بى سەۋزە و گولزارم
شىۋاو و پەرىشانم، بى دەنگم و دەشنام
گريانم و خەندانم، خۇشنوودم و بىزارم
تۆ مالىك و من مەملووك، تۆ خالىق و من مەخلووق
موسەۋجى پەحمى تۆم، يا پەبى گونەھبارم!
مەخدووشە لەف و نەشرم، مەغشوشە ھەموو فەكرم
تىك چوون بە غەم و غوسسە، ئەفكارم و ئەشعارم
ئەمما بە خوداۋەندىت، ئەم عەبدە زەلەلەى خۆت

^{۳۸}. چاپى ئەنىسى: بى مەلجەئو ناچارم

^{۳۹}. ھەردوو چاپى ئەنىسى و جەغفەر: بەر تانە ۋو پىلارم

^{۴۰}. چاپى ئەنىسى: ئەمپۆكەم

ئەمجارە نەجاتى دەي، ھەرچەندە گرانبارم
بارى گونەھ و عىسيان، وا پشتى جدەو کردم
پەوتەم ھەموو لى تىك چوو، وا ھىندە بەئازارم
"كاميل" وەرە سەيرى دل! خۆش نەغمەيە وەك بولبول
خۆش پەنگ و جوان وەك گول، ھەرچەند بە مەسەل خارم^{۴۱}

قافلاوا، ۱۳۴۵ ى ھەتاوى

(لاپە ۳ و ۴ ى ديوانى چاپى ئەنيسى و ۱۱۶ و ۱۱۷ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعرەكە لە ديوانى چاپى ئەنيسيدا "خودا ناسى"يە. من بە حىسابى ناوەرۆك،
عينوانەكەى چاپى ئەنيسيم پىچ باشتەرە. سال و شويى گوترانى شيعرەكە لە ھەردوو
ديواندا وەك يەكن.

غەزەليكە بە ناوەرۆكى سەرەكى ئىسلاميەو لە نەعت و پىدا ھەلگوتنى خودادا و بۆ
پارەنەو لى بۆئەوئەي 'عەبدى زەليل' ى خۆي، كە شاعىرى شيعرەكە بيت، لە ژىر'بارى
گرانى گونەھ و عىسيان' بىتتە دەرئ و نەجاتى بدات.

ھەروەھا لە درىژەي شيعرەكەدا، شاعىر بە شىوئەي 'معترضە'يەك، گازندەي لاي خودا
کردوو و گوتووئەي: ئىستا لە ياران دووركەوتووئەتەو، ئەوانەي وا پىشتەر دۆستم
بوون بوونەتە دۆزمنم، ئەودەم وەك شاي دوور لەخەم و خەفەت وابووم بەلام ئىستا
بەدەست خەمەو كز و سىسم و بوومەتە بەرپلارى خەلك، لە قەلەم كەوتووم و بى
دەنگم و دەنالىنم، بەلام تۆ فرىام بكەو و نەجاتم بدە.

ئەوانە ھەمووى حالات و رۆحياتى شاعىرن؛ واتە ئەگەر خەيالانى بەتال نەبن، كە بە
بۆچوونى من نين، دەرووناسى و ناساندنيكى پوخت و وردى رۆحياتى شەخسى
خۆين لەو بىرگە زەمەنيەدا كە سالى ۱۳۴۵ (۱۹۶۶ ى زايىتى) بيت.

ئايا ئەو بەگشتى رۆحى تەنيا و گۆشەگىرى سەيد كاميلە لىرەدا بۆ خوينەر
دەردەكەويت يان دۆخيكە خولقاوى ھەل و مەرجى ئەو سالانەي كوردستان و
دووبەرەكى كەوتنە ناو ريزەكانى شۆرشى ئەيلوول و پەنابەريەتى سالى ۱۹۶۶ ى بالى
مامۇستا برايم ئەحمەد و مام جەلال تالەباني لە سەقز و ھەمەدان، كە شۆرشى كوردى

^{۴۱}. ديوانى چاپى ئەنيسى: جوان

پښ لاوز بوو؟ دياره شوړش دواتر به قيمه تې گرانې خو به ئيران و رږژاواوه بهستن،
توانې خوۍ رابگرېت و بگاته سالي ۱۹۷۵ و ههرهس.

'نهو دوژمنې نه مړوکه، دویتیکه رېفېقم بوون' کين؟ ئايا لهو په يوه ندييه ميژووي -
سياسيه دا ده بې بيان دوزينه وه يان به روانگه يه کي شه خستېر و تاکه که سي تره وه؟ نه وه
پرسپاري خه وتووي ناو شيعره که يه و وهلامې ده وېت.

واتاي هه نديک وشه به يارمه تې هه نېانه بۆرينه ي ماموستا هه ژار:

پاکار: خو لامې هه ميشه ئاماده

بې مه لجه: بې په نا و پشتيوان

هه مسايه: دراوسي

تانه: عه يې گرتن؛ به رتانه: جيگه ي عه يې لينگرتي خه لک

پلار، پلار: داره ده ستېک که بۆ هاويشتن بېت. به رپلار: که س يان شتيک که بکه وېته
به ر هيرشي داره ده ست؛ تانه و توانجي خه لکېشه.

هه مدهم: هاو دهم، هاوړې

مه دح: پيدا هه لگوتن

له قه لېم که وتن: تواناي نووسين نه مان

خه ندان: که سيک که پنده که نيت.

خوشنوود: رازي، خوشحال.

ده شنالېم: له عه يني کاتدا ده نالينم

شاعير له يه کهم ميسراعي ئهم فېرده دا به هيتاني چوار سيفه تې هاوشان (متراذف) وهک
شپواو و پېريشان و بېنده نگ و نالان سه نعه تې مراعات النظيري دروست کردووه؛
هه روه ها له ميسراعي دواتر دا چوار سيفه تې دېکه ي هيتاوان که دوو به دوو له گه ل
يه کتر ناته بان: گريان له گه ل خه ندان و خوشنوود له گه ل بېزار؛ به وهش دوو جار
سه نعه تې مطابقه (تضاد) ي دروست کردووه.

مالېک: خاوه ن

مه ملووک: کږيله، که سيک که خاوه ني هه يه

تو مالېک و من مه ملووک... له م فېرده شدا شاعير هه مان کاري هونه ري کردووه و به
دوو جار هيتاني دوو سيفه تې دژبه يه ک (مالېک و مه ملووک هه روه ها خوشنوود و بېزار)،
دوو جار سه نعه تې مطابقه ي پتک هيتاوه.

مەخدووش: دەست تېۋەردراۋ 'مەخدووشە لەف و نەشرم' واتە ھەرچىيەك پىك دەخەم، لىم تىك دەچىت. لەو مەخدووش بوۋنەدا باۋەرپ ناكەم ئاماژە بە شوپىتىكى شىعرە كە يىت بەلگۈۋ پۈۋى لە ژيان و كارى پۇژانەى خۇيەتى.

مەغشۈۋش: شىۋاۋ

شاعىر لە نىۋان غەم و غوسسە لە لايەك و ئەفكار و ئەشعارىش لە لايەكىتىدا لەف و نەشرى دروست كىردۈۋە كە بەھۆى ھاۋاۋاتا بوۋنى غەم و غوسسەۋە دەتۋانرىت ھەم لەف ونەشرى مۇرەتەب يىت ھەم موشەۋۋەش!

بەخوداۋەندىت! بە عادەت سۈپىتد خواردىنى كەسەكەيە بە خودا؛ بەلام لىرەدا سۈپىتدەنى خودا خۇيەتى: بە خوداۋەندىنى خۆت سۈپىتد دەدەم ئەم كۆپلە زەلىلەى خۆت [لە ژىر بارى گوناھان] پىزگار بەكەى! حافىز دەلى: "بە خدا كە جىرەاى دە تو بە حافظ سىرخىز..." واتە تۈبى خودا...

عيسىان: مل پىچى لە فەرمانى خودا و ئايىن، گوناھ كىردن

جەدەۋ: لە كار كەۋتۈۋ

ۋا ھىندە بەئازارم: بۆيە ھىندە ئىش و ئازارم زۆرن.

نەغمە: ئاۋاز

خار: درۈۋ

فەردى كۆتايى شىعرە كە چەشەنە قەرەبۈۋ كىردنەۋەيە كى ئەۋ ھەمۈۋ دىلنەنگى و خەم و خەفەت و ئازارەيە ۋا شاعىر بە ماۋەى ۱۱ فەردى پىشتىر، بەگۈپى خويىتەرىدا داۋە. ئەم فەردە لەگەل ناۋەرۋۆكى گىشتى شىعرە كەدا يەك ناگىرەتەۋە زىياتر لە پىنە كىردنى كۈۋتالى درۈۋ دەچىت. تاقە شىتەك كە بە پاشماۋەى شىعرە كەۋەى دەبەستىت ئەۋكاتەيە كە دەلى 'ھەرچەند بە مەسەل خارم' واتە گەرچى ۋا كەۋتۈۋمەتە سەر زمانى خەلەك كە گۈايە ۋەك درۈۋ بىم، بەلام لە راستىدا ۋانىم و ۋەك گۈل جوان و خۆشەنگىم و دىلشەم ۋەك بولبول خۆش ئاۋازە.

بەحرى عەرۋوزى شىعرە كە،

ھىزج مەثن اخرب: مفعول مفاعىل // مفعول مفاعىل

تۆبە

واعىزى دەيگوت "كەسى زانا بى، تۆبەى كردووه"
دَلْ به وه عىزى وا، كەچى تۆبەى له تۆبەى كردووه
ئەو دەلى "دوور به له يارى شۆخ و شەنگ و نازەنين"
دوور له يار، شىتە كەسى وه عىزى له گوچكەى كردووه
يارى شۆخ و شەنگ و نەرم و نۆل و چاوكال و مەمك
دوووه نارى گول بە دەم، تازە شكۆفەى كردووه
هەركەسى بۆ دەس بدا ساتى له ئامىزى گرى
تا له دونىادا دەژى، دلخۆشە، ئۆخەى كردووه
من شەوىكى گرتە ئامىز، كەچى زەنىم كە دا،
وا پەقىبى بەد مەزەب لەولاه كوشمەى كردووه
تىكىدا عەيشم، شكەندى هەم دلم هەم پيالە كەم
ماوھەك بوو مارزە لىم پوون بوو سوسەى كردووه
واعىز و سۆفى و پەقىب هەرسى له گەل من دوژمن
خاسە مام سۆفى له كارى ئىمە پەخەى كردووه
دَلْ وه كوو تەيرە، كە دىتە دەركى يار، سۆفى دەلى
بىكووژن وه بشووم له سەر وئرانە لانهى كردووه
كوندەبوو بۆخۆيەتى بەو پىشەو، بەو تىشەو
پىشەكەى تىشەى هەزار دەست وپەلى پەى كردووه
هەركەسىكى گەر ئەویندار و برىندار بى دلى
سۆفىانى رىش درىژ خويىيان له كاسەى كردووه
بۆ "ئىمامى" واعىز و سۆفى و پەقىب فەرقى نىيە
دَلْ به دەست ئەو سىانەو گوىت لىيە وهى وهى كردووه

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا 'تۆبه له تۆبه' یه.
بابه تی سه ره کی شیعره که، به رانه ر وه ستانی میژوویی ئه هلی عیرفانه له گه ل خه لکانی
ئه هلی وه عز که ئاین ده که نه دۆگمیککی نه گۆر، واته کیشه ی میژوویی خانه قا و
مزگه وت.

شاعیر که به هه موو پیوانه یه ک موسولمانیککی خواناس و ئیماندار و مه لایه کی دوا زده
عیلمی نوێژ که ره، به لام له به ربه ره کانیی عاریفان و ئه ویندارانی خودای خاوه ن به زه ی
و ناوچاوان کراوه ی عاریفان له گه ل خودای جه بیاری تۆله ئه ستینی سۆفیانی ریش
دریژی بیر کورتدا لایه نی یه که میان ده گریت و واعیز و سۆفی ده هیئتیه ریزی رهییبی
خۆی و به راده ی رهییب رقی لاین ده بیته وه. هه لۆیست گرتنی ئاوات دژ به سۆفیان و
ئه وانه ی وا توێکلن نه ک ناوه رۆک، گه لیک توند و بچ ئامانه. گه رچی میژووی شیعی
کورددی له و چه شنه شیعرانه دا کورتی ناهییئت که تیندا هی رشی وه ها راشکا و
توندو تیژی تیندا بکریته سه ر سۆفیان (نالی، مه حوی و...) ئه وه ش له لایه ن
که سایه تییه کی ئاینی وه ک سه ید کامیله وه.

دیاره ئه م هه لۆیست گرتنه بویرانه یه بۆ ئه ندامیککی بنه ماله ی شیخانی زه نیل هاسان
نه بووه، به لام ئه وه ی ئازایه تی ده ربړینی ئه م هه لۆیسته ی به شاعیر داوه ئه و راستیه یه که
باوک و برای شاعیر شیخانی ته ریه تی نه قشبه ندی بوون و ئه ویش وه ک هه لگری ئه و
ته ریه ته توانیویه تی باوه ری عیرفانی خۆی و خۆشویستی خودای دلنه رم و
به خشنده ی عارفان بخاته ینش عیباده تی ویشک بۆ خودایه کی دلره قی جه بیاری
تۆله ئه ستین، بچ ئه وه ی له عیباده ت و عبودیه تی خودا دوور که ویتته وه.

ئه و که سایه تییه دوولایه نه یه له زۆریک له عاریفان و ئه هلی ته ریه ته دا بینه راه مه گه ر
رېبه رانی بویر و ئازای رېبازه که وه ک جونه ید و شیلی که له وه حده تی وجود دا
وه ها نه توابونه وه که بانگی "انا الحق" یان به گوێی خه لکدا ده دا و به و بۆنه یه وه
سه ریان ده چوه سه ر دار؟

شیعره که کیشه ی کۆنی نیوان دوو رېباز و دوو هه لۆیست یان دوو باوه ره که ده خاته
رپوو. ئه و "یاری شوخ و شه نگ و نازه نین" هه ش که واعیز نه سیحه تی لی دوور

كەوتنەۋەى دەكات، ھېچ نىيە جگە لە خودا بەلام خودايەك كە عاريفان عاشقى دەبن
نەك خودايەك كە سۆفى لە ترسى ئەو شەو تا پۇژ خەۋى نىيە وتەھلىلە دەكەن بۇ
ئەۋەى لە قەردا نەكىر و مونكىرى ئەو خودا دلپەقە بە گورزى ئاگر و ئاسنەۋە نەچنە
سۇراغى!

شاعىر گەلىك بوپرە كاتى سۆفى بە كوندەبوو و رەقىب دەشوبھىتت و دەلى رېشى
سۆفى بۆتە تىشە و ھەزار دەست وپەلى برپوئەتەۋە و خويى ئەویندارانى لە كاسە
كردوو.

شيعرە كە لە چاپى ئەنيسيدا پىكەوتى گوترانى بە سەرەۋە نەبوو و من ھەستم دەكرد
دوای ھاتنە سەركارى حكومەتى كۆمارى ئىسلامى و دژ بە خومەينى و مەلا
مرۇفكۆزەكانى قوم گوترايىت كە لە قوولايى چالى مېژوۋى سەدەكانى ناوہراستەۋە
بازيان داۋەتە گۆرەپانى ئەم چەرخە و لاپەرەيەكى رەشى چەپەلىان لە كوشتوبر و
يېرەحمى تۆمار كردوو. ھەموو ئەو تاييەتمەندىيانەى وا ئەو لە شيعرەكەدا دەيداتە پال
سۆفى، عەنيوبىللا لە گەل مەلاكانى حاكىمى ئىران و پىشدرىژەكانى داعش و تالىبان و
حەشدى شەعبى و حزبوللاى دارەدەستى ئىراندا يەك دەگرىتەۋە. خەلخالى و خومەينى
و خامنەيى و رېيەرانى ئەو فىرقانەش سۆفىيەكى نوپژكەرن كە فەرزىان نافەوتىت. بەلام
لە چاپى تازەى جەغفەردا پىكەوتى سالى ۱۳۴۵ ى بە سەرەۋە دەينىرەت كە دەكاتە
سالى ۱۹۶۶ و پىش ھاتنەسەركارى ئەو جىنايەتكارانە. گەرچى ھەلوئىست گرتنى شاعىر
لە بەرانبەر 'سۆفىانى ناساف' ھەر لە شوئى خۇيدايە و گۆرپانىكى تى ناكەويت.
بەلام با بىچىنە سۇراغى بابەتەكانى شيعرە كە خۇى:

"دل بە ۋەعزى وا، كەچى، تۆبەى لە تۆبەى كردوو": شىۋازى دەرپرېن لە مىسراعى
دووۋەم لە فەردى يەكەمدا، ھەندىك پىچى پىدراۋە و ئالۆز كراۋە. ئەگەر شيعرەكە
پەخشانىكى ئاسايى بوايەت، ئەوا بەم شىۋەيە دەنوو سرا: كەچى دوای ئەو ۋەعزەى كە
واعىز بۇ دلەمى كرد، دلەم لە تۆبەكردنىش تۆبەى كردوو. واتە دوای ئەو ۋەعزە بى تام
و بى بنەمايەى سۆفى، من ئەگەر پىشترىش بەتەماى تۆبە كردن بوايەم، ئىتر
ئەستەغفىروللا لە تۆبە كردن! ئەگەر لىرە بەدواۋە بمەويت كاريكىش بكەم، تۆبە كردن
دەبىت لە تۆبە! لەفرى كەچى جوملەيەكى موئەرزەيە لە رستەكەدا.

"دوور له یار، شپته که سې وه غزی له گویچکه ی کردووه": ده توانریت به دوو جوړ واتا بکریته وه: یه که م، دوور بوون له یار شتیکی سیر و سه مه ریه و گونجاو نییه، که و ابوو نهو که سې گوی دداته وه غزی واعیز، شپته!

دووهم، دوور بی له یار، هر که س گوی بداته وه غزی واعیز، شپته!
من لام وایه شتواری یه که میان راست ییت. له گویچکه کردن، ژنه فتن و باوه پ پیکردنه.

"مه مک دوو هه ناری گول به دهم...": له فهدی سیه مه دا ده بی کوتایی له تکه شیعری یه که م بیرته سه رته ای له تکه شیعری دوو هه م و ناوا بخویند رپیره وه: مه مک دوو هه ناری گول به دهم... دیاره ته نیا له کاتی خویندنه وه دا و به س.

"من شه ویکی گرتمه ئامیز...": وشه ی "گرتمه" ده بی به دوو برکه بخویند رپیره وه گرت/مه، نه که به سې برکه گرت/مه. له هه مان فهددا وشه ی "کوشمه" هاتووه. من له فهدنه نگی خالدا هم وشه یه م نه دوزیه وه و له هه بانه بۆرینه ی هه ژاردا به و اتای میوه ی ویشک کراو هاتووه، که له گهل رسته که و چه مکی شیعره که دا ناگونجیت. بیچمیکی دیکه ی ووشه که، "کرؤشمه" یه و من خوّم له قسه و باسی پوژانه ی خه لکدا به و اتایه کی هاوچه شنی "مل کز کردن" و "خو مات دان" و شتی له و چه شنه م بیستووه له هه بانه بۆرینه شدا به و اتای "خو کز کردن و مات دانستن" هاتووه. که و ابوو، کؤشمه = کرؤشمه.

"ماو هیه که بوو مارزه...": واته ماو هیه که بوو نهو مارزه. "مارز" واته زالم و لاسار (هه بانه بۆرینه).

خاسه، واته به تاییه ت یان به عه ره بی خاصتا (به ته نوین). شاعیر مام سو فی له واعیز و په قییش به خراپتر داناوه و گوتوویه تی به تاییه ت نهو! "سووسه" یان "سو سه" کردن به و اتای په ی بردن به نه ینیه که (هه بانه بۆرینه). واته به تاییه ت سو فی زالمی لاسار په ی به رازی شاراوه ی نهوینی ئیمه بردبوو.

"په خنه": له فهدی شه شه مه دا په خنه به مانا فارسیه که ی هاتووه که "نفوز" کردن ییت و به م پینه، و اتای "نه قد" ی نییه که چه ند سالتیکه له کوردیدا هم و اتا نوییه ی پی به خشراوه. من لاموایه ده بی وه که په خنه بنووسریت و بخویند رپیره وه. له ناوچه ی بوکان په خنه کردن ده گوتریت و و اتای چوونه ناو بابه تیکه وه ی لیوه رده گیرئ.

نابووژیمه وه

تۆ به زه خمی مه عده وه ده تلپه وه
من به ده ردی مه رگه وه ده خولپه وه
جه رگ و دل بۆ تۆ برینداره "عومه ر!"
هه ر بیسم عاجزی، ده کولپه وه
یاخودا ده ردت له پۆحی من کهوئ
گه ر قه زای تۆم لی کهوئ ده ژیمه وه
تۆ بمینی، نۆ جوانی، چاتره ^{۴۲}
من که پیرم با برۆم، به ریمه وه
مامه که ت چهند رۆژه بۆت بۆته که باب
لیم گه ر ئ یه کجاری هه لقرچیمه وه
زۆر به هاریکی سروسارده له من
وشک هه لاتووم، تازه نابووژیمه وه
جا مه گه ر تۆ بیته وه بۆکانی زو ^{۴۳}
با منیش بۆ لات به خۆشی بیمه وه

قافلاوا، ۱۳۴۵ی هه تاوی
(لاپه ره ۱۰۲ ی چاپی نه نیسی و ۲۲۱ ی چاپی جه عفه ر)

عینوانی شیعره که له چاپی نه نیسیدا 'به هاری سارده'. لام وایه عینوانی جه عفه ر پر
به پیست نه بیست له بهر نه وهی شاعیر که گوتوو یه تی نابووژیمه وه، نه وه نه بووژانه وه یه ی

^{۴۲} چاپی نه نیسی: نۆ جوانی

^{۴۳} چاپی نه نیسی: بۆکانی زو

موتلّەق نەکردۆتەوۋە ۋە بەشۈيتىدا گوتۇۋىيە تى "جا مەگەر تۆ بىيەۋە بۆكانى زوو" واتە
ئەگەر زوو بىيەۋە بۆكان، من دەبوۋژىمەۋە. شاعىر لە فەردى دوۋەھەمى شىعرەكەدا
ناۋى 'عومەر' ى ھىتاۋە ۋ جەغفەرىش لە پەراۋىزى لاپەرەكەدا نوۋسىۋىيەتى: "بۆ
نەخۇشىي سەيد عومەرى برازى".

شىعەرىكە لە پىزى شىعەركانى دىكەى ئاۋات كە بۆ كەس و كارى خۇى گوتۇون و
ژمارەشيان كەم نىيە. بە حىسابى شىعەركە، سەيد عومەرى كۆرە چكۆلەى سەيد
مەھمەدى نوۋرانى (سەيدى زەنبىل) و برازى شاعىر، نەخۇش كەۋتوۋە و بۆ عىلاجى
زەخمى مەعدە (قورحەى مەعیدە)ى^{۴۴} چوۋە بۆ شارىكى غەيرى بۆكان. ئەۋەندەى
من بزائم لەۋ سالانەدا زوربەى نەخۇشى ناۋچەى بۆكان بۆ عىلاجى نەخۇشى دەچوون
يان دەبرانە تەۋرېت. درەنگتر پىنگاى تارانشى كرايەۋە و خەلك راستەوخۇ دەچوونە
تاران، كە ئىستاش ھەر دەچن؛ بەلام شارى تەۋرېت لەم بارەيەۋە گىرنگايەتى خۇى ھەر
ماۋە.

دیارە گىرنگ نىيە تەۋرېت بوۋېت يان تاران يان ھەر شوپىتىكى دىكە، لە كاتى گوترانى
شىعەركەدا سەيد عومەر لە دەرەۋەى ناۋچەكە بوۋە و مامى (ۋاتە ئاۋات) خەمى
سالامەتتەيەكەى خواردوۋە، بەم شىعەرش ھەستى خۇى دەرپرېۋە.
شىعەرىكى ساكارە و وشە يان عىبارەتتىكى نامۇى تىدا نىيە ھەۋلى ۋاتا لىدانەۋەى
بدرېت.

قافىيەى مىسراعى يەكەمى فەردى يەكەم لەگەل مىسراعى دوۋەمى ھەمان فەرد و
فەردەكانى دىكەدا پىلك نايەتەۋە لەبەر ئەۋەى قافىيەى ھەموو فەردەكان بە گشتى
"...ئىمەۋە"يە، بەلام يەكەم مىسراع ۋەك "...ئىيەۋە" ھاتوۋە.

بەحرى عەروۋىي شىعەركە،

رمل مىسلس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

^{۴۴} مەسەلەيكى سەرنجراكىش لە مەر ناۋى نەخۇشپەكان لە كوردستاندا ھەيە با ئامازەى پىن بكەم. ئىمە لە
كوردىدا وشەى 'برىن' مان ھەيە ۋە خەلكىش لەسەر زمانىانە، بەلام كاتى ئەۋ وشەيە دەپىت بە ناۋ يان بەشپىك
لە ناۋى نەخۇشپەكە كە ناۋەكەى لە تاران يان بەغداۋە ھاتۇتە كوردستان (دیارە ئانكاكاراش!)، ئىتر لەگەل
خۇيدا ناۋە بىگانەكەش دەھىتېت. بۆ نموۋنە لە پۇژھەلات كەس نالېت فلائە كەس ئاسنى خوتى زۆرە،
بەلكوۋ دەلېن ئاھەنى خوتى زۆرە! يان نالېن دەرزى لىدەدات بەلكوۋ دەلېن سوزەن يان شرىقە لىدەدات! يان
لەم باسەى ئىمەدا، لەباتى ئەۋەى بلېن برىنى مەعدەى ھەيە دەلېن زەخمى مەعدەى ھەيە! ئەۋ پىن ھەلوپىستىيە
لەبەرانبەر زمانى نەتەۋەپىمان نەخۇشپەكە ۋ دەپى ئەۋىش چارەسەر بكەن!

شاباشی بهار

وهی وهی چ بهاریکه! وهك جهننه تی مهئوایه
وهك بولبولی دل عاشق، ئاوبردهیی سارایه
نیلووپه پری نیو ئاوان، ههرچهنده كهوا ساوان
وهك چی دهچی ئه و چین چین؟ وهك زولفی چهلیپایه
شاباشی بهاری کرد، گول رشتی له خو شهونم
پیشوازی ده كا بولبول، داخوازی دلی لایه
زهرد و سپی و شینه، چیمه ن به ههزار پهنکه
پازاوه ته وه وهك بووک، بهو ئه تلّس و خارایه
کیو و دهروده شت سهوزه، خونچه ههموو پشکووتن
له م فهسله گولی نیرگس، وهك چاوی ته ماشایه
سوئسن بوو زمانی گرت، لهو خوشیه وهك شاعیر
دهیگوت گولّه، گول بووکه، ههر بولبوله زاوایه
له م کاته نه ما کهس کز، ههر سوئی و دهرویشن
بی مایه و دل ریشن، بی بهش له ههموو کایه
سهر هیلکه و هیلانه، کور کور کپ و کهو کهوتن
ته نیا دلی مال ویران سهوداسهر و شهیدایه
داخوازی دل و بولبول هاتوته دی له م کاته
"کامیل" که به ته نیایه "ئاوات" ی به جی نایه

قافلاوا، ۱۳۴۵ی ههتاوی

(لایه ۳۲ و ۳۳ ی چاپی ئه نیسی و ۲۲۳ ی چاپی جه عهفر)

چاپی ئەنێسی عینوانی شیعرە کە ی وەك "چ بە هاریكە" نووسیوه. وێدە چیت هەردوو عینوانە کە لە گەڵ ناوەرۆکی شیعرە کەدا یەك بگرنەووە کە غەزەلێکی بە هارییە. خاڵی سەرنجڕاکیشت لە شیعرە کەدا ئەو یە ئاوات وەك هەمیشە، لێرەدا حیسابی خۆی لە دلی جیا کردۆتەووە و لە فەردی کۆتاییدا بە ئاشکرا گوتوویەتی دلم کەیفی خۆیەتی! منی سەید کامیل بە تەنیام و ئاواتیشم وەدی نایەت! بەم پێیە، لەو بە هارە خۆشەشدا ئاوات وەك سۆفی و دەرویش کە کەوتووشنەتە بەر هیرشی شاعیر! خۆیشی بێ بەش لە هەموو کایە یەك ماوێتەووە و ئاواتی بە جێ نایەت. تاییەتمەندییەکی دیکە ی شیعرە کە، هێنانی دوو ناسناوی 'کامیل' و 'ئاوات' لە مەقتەع واتە دوایین فەرددا. ئەو کەمتر واهێە لە شیعی شاعیراندا ڕوو بدات. وە ی وە ی: 'صوت تحسین'، بەبە!

جەننەتی مەئوا: جنت المأوی هەر بەو ناوێوە لە قورئاندا هاتووە، نازانم عەرەب و سوننە چۆن بۆ مەسەلە کە دەچن بەلام مەلای شیعی ئێران بەهەشتیشیان کردۆتە چینیایەتی و دەلێن لە حەوت بەشی جیاواز پێك هاتووە کە یە کەمیان بەهەشتی عەدنە و هی ئەولیا و ئەنیایە، دوو هەمیان هی پیاوچاكانی شیعیە و بەو شێوە یە ڕۆ تا دەگە یە حەوتەمین کە بە هەمان حیسابی مەلاكان، هی موسوڵمانی سوننە یە و کەلکی هیچی نییە، واتە کەمێك لە جەهەننەم باشتەر! ئەم جەننەتوڵمە ئوایە ی ناو شیعی ئاواتیش یەك لەو حەوت بەهەشتە یە. لە شەرحی پارچە شیعی 'بەختی خەوالو'شدا ئاماژەم بەو ئایەتە ی قورئان کرد کە تیندا باسی جنت المأوی و جنات المأوی کراو: أما الذين آمنوا و عملوا الصالحات فلم جنات المأوي نزلا بما كانوا يعملون (سجده، ئایە ی ١٩).

نیلۆپەر: گۆلێکە، یەك لە چەشنەکانی لە ناو ئاودا شین دە ییت، بەلام لە سەر خاکیش هەر هە یە. لە فارسیدا نیلوفەرە و لە کوردیدا زیاتر وەك لیلۆپەر دەگوتریت، بەلام لێرەدا شیوازی نیلۆپەری گرتووە. لە ئینگلیزیشدا "واتر لیلی" یێدەگوتریت. وەك چی دەچی... شاعیر، وەك کاریکی هونەری، لێرەدا زولفی چەلیبای بە نیلۆپەری چین چین نەشوبهاندوو بەلکۆو بە پێچەوانە، نیلۆپەری چین چینی بە زولفی چەلیبا شوبهاندوو.

شاباشی بە هاری کرد: زۆر تەعیریکی جوانە، شاعیر ڕژانی شەونم لەسەر پەڕە ی گۆلی بە شاباش کردنی بە هار داناو.

داخوای دڼ: دهبی دڼی بولبول بیت، که پیشوازی به هار ده کات و داخوازه که ش که هر لای خوځیه تی، دیاره دهبی گول بیت، که له میسراعی پیش خویدا ناوی هاتووه. چیمه: له کوریدا به سرجه م باغ یان گولستان ده گوتریت و ئه وه جیاوازه له وشه ی هاوشیوه ی له فارسیدا. ئیرانیسه کان چه مهن به ئه و گیا سه وزه ده لښ که له باغه که دا شین ده بیت و ئیتر گول ناگریته وه که زهر د و سوور بیت. خارا: جوړی پارچه ی به نرخه (هه نانه بوړینه ی ماموستا هه زار). ئه تله سیش هر پارچه یه.

چاوی ته ماشا: چاوی کراوه.

ده یگوت گوله، گول بوو که...: شیوه ی به یان لیره دا هه ندیک نائاسایه وشه ی 'گوله' دوو جار به شوین یه کدا هاتووه، مه گهر بلښ دووپات کردنه وه بو ته نکیده، یان یه که میان شیوه ی خیتابی هه یه: گوله! به لام ئاسایترینی ئه وه یه بلښ شاعیر زمانی گرتووه و به ناماژه کردن به و خونچه و نیرگس و سوږسنه ی که له فهرده کانی پیش خویدا هاتوون، گوتوویه تی ئه وانه گولن، گولیش بوو کن.... نازانم له شیعری کام شاعیری دیکه دا گول به بووک و بولبول به زاوا دانراوه، به لام ئه گهر مه سه له ی ژینده ر و جیاوازیدانان و هه لاواردن نه ورووژیتیت، ته شیه یکی جوانه.

هر سوږی و ده رویشن...: شاعیر هیرش ی کردو ته سر هر دوو چه مکی سوږی و ده رویش، که دیاره لیک جیاوازن به لام بی په یوه ندی له گهل یه کتریش نین. شاعیر هر دوکیان به بی مایه (بی فیکر و سه تحی) و دل بریندار داده نی که له هه موو کایه یه ک بی به شن. پرسیار واهیه ئه وه بیت که ئه و دووه بوچی دل رښن؟ له به ر ئه وه ی کاتی به هار و خوځییه و ئه وان ئه هلی خوځی و شادی نین؟ بی به ش له هه موو کایه: چ کایه یه ک؟ کایه ی ژیان؟ خوځی دیتن؟ لام وایه نیاز له وه یه ئه وان ناتوان چیر له دنیا و ژیان وهر بگرن.

سر هیلکه و هیلانه...: کوپ کوپ یان کوپ کوپه بالنده یه که هه نانه بوړینه به "قه تی" واتای لیداوه ته وه و فارسیه که ی به "مرغ سنگخوار". کپ که وتن بریتیه له خه وتی مریشک (یان هر بالنده یه ک) له سر هیلکه بوئه وه ی جووچک هه لښیت. ئه وه ی کوپ کوپ کپ بکه ویت، ته و او پوونه. 'که وتن' یش به گشتی به حاله تیکی جان هور و ناژل ده گوتریت که له سر بی نه بیت و سلار بیت هوه. ته نانه ت به گالنه یان بو سوو کایه تی واهیه به مروفیش بگوتریت بکه وه! واته دانیسه یان راکشی و له سر بی مه مینه. به لام

ههنبانه بۆرينه كهوتنى تهنيا وهك بهربوونهوه و نووستنى نهخۆش واتا لداوتهوه كه لهگهڵ ناوهروكى ئەم ميسراعهدا يهك ناگرێتهوه. له شيعره كهدا كهو، نه بهربۆتهوه و نه نهخۆشيشه. كهوابوو، دهكرى ئاواى سهير بکهين كه كوركور كړ كهوتوو و كهویش [به ئاسوودهی] دانیشتوو بهلام دلى مال ویرانى شاعیر ئەو ئاسوودهی و ئاسایشی نییه و شهیدا و سهوداسهره.

داخوازی دڵ و بولبول...: داخوازی بولبول پوونه: بههار هاتوو و گۆل دهركهوتوو و دهكرى بڵین داخوازیهكانى وهدى هاتوون. بهلام داخوازی دڵ [ی شاعیر] چۆن وهدى هاتوو؟ پیشتر دیتمان گوتبووی "تهنیا دلى مال ویران [ی شاعیر] سهوداسهر و شهیدایه". ئیستا ئەوه سهوداسهر و شهیدایه چۆن داخوازی دلى هاتۆته دی، پرسیاریکه وهلامی پوون نییه.

له شيعره كهدا گهليك سهنهعتى شيعرى دهبين كه لهههمووان زیاتر جیناسه و ئینجا هینانی چهند وشه به پیتی هاودهنگهوه كه مؤسیقایه کی ناوخویان پێك هیناوه:

نیلوپه پى ئیو ئاوان

ئاوان و ساوان

چی، دهچی، چین جین و چهلیا

کهس و کز

هیلکه و هیلانه

کورکو و کړ و کهو و کهوتن

سهودا و شهیدا

بهحرى عهرووزی شيعره که،

هزج مثنى اخرب: مفعول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن

دووری یاران

پوړېشې دەرگای خودا و نه‌حمه‌دی موختار خۆم
هر به تهنیا موونسی نالهی دلې پر زار خۆم
پیاوی چاک دلېان له شویته و من به دووی دل‌دا ده‌چم
شیت و ماخولیا و سرگه‌ردان و به‌دکردار خۆم^{۴۵}
دل له سهد جیگه منی به‌رداوه، رهبی به‌روه‌بی
پیچ و جینگلمه، کوژاوی زخم و ژهری مار خۆم
یاره‌کانی لی وهدوور خستووم و ئیستا پر به دل
دیم ده‌گه‌ل دوژمن که‌وم، بی‌هاو‌دهم و بی‌یار خۆم
هر ته‌ریقکی ته‌ریقه‌ت نایه‌وئ ده‌مباته وئ
ئو و به‌ر خه‌نجه‌ر که‌وئ یاره‌ب، منیش بیمار خۆم

قافلاوا، ۱۳۴۶ ی هه‌تاوی

(لاپه‌ره ۸۱ ی چاپی نه‌نسی و ۱۱۶ ی چاپی جه‌غه‌ر)

عینوانی چاپی نه‌نسی، 'بیمار خۆم' که له فەردی کوتایی شیعه‌که وه‌رگیراوه. 'دووری یاران' ی چاپی جه‌غه‌ریش له به‌شیکی میسراعی یه‌که‌می 'یاره‌کانی لی' وهدوور خستووم' ی فەردی چواره‌می غه‌زه‌له‌که وه‌رگیراوه. دووری شاعیر له یارانی خۆی بابته‌ی سه‌ره‌کی نه‌م شیعه‌ نییه و هر بۆیه‌ش پر به پیست نازانریت بۆ عینوانی غه‌زه‌لیک که هه‌مووی هر گازنده‌یه له دل‌ی شاعیر و نه‌وه‌ی بۆچی ئه‌و دل‌ه به سه‌ر زه‌له‌ی ده‌په‌رپیت و له سه‌ر ته‌ریق‌ی ته‌ریقه‌ت لایه‌دات و پوړېشې دەرگای خودا و

^{۴۵}. چاپی جه‌غه‌ر: ماخولیا وو سرگه‌ردان؛ چاپی نه‌نسی: ماخولیا وو سرگه‌ردان

پېغمبەرى دەكات. 'بیمار خۆم' یش تەنیا عیبارەتیکى ناو شیعرە کە یە و هیچی وا لە ناوەرۆکی گشتی شیعرە کە دەرناخت واتە ئەویش عینوانی پربەپێست بۆ شیعرە کە نییە. هاوار لە دەست دڵ و خواستە نەفسانییەکان ناوەرۆکی سەرەکی شیعرە کە یە.

شیعریکی سۆفیانە و ئایینی، ئاوات لە ٦٦ سالییدا شیعرە کە ی گوتوو و تارادەیک ئاویتە ی تۆبە و پەشیمانیی شاعیرە لە گوناھی رابردوو، کە تیندا خۆی بە پوورەش و بەدکردار دەناسیت و دەلی شویتى خواستی دلی خۆم هەلگرتوو کە ئەویش بۆ ئیمانداریکى موسولمان بقیە و نابى توخنى بکەوێت. پێچکە ی ویشکی سۆفیایە تی (نەک هی سۆفیانی سافی)، دژ بە هەموو خۆشییە کى ئەم جیهانە دەووستیت و ژیان لە عیبادەت و ترس لە خودا و رۆژی قیامەتدا خۆلا سە دەکاتەو. بەو پێوانە یە، خواستی دڵ و مەیلی خۆشی و لەزەت لە مرۆفدا دەبیتە هۆی دوورکەوتنەو لە ئەرکی سەرەکی ژیان واتە پەرستن و پێداهەلگوتنى سەعات بە سەعات و چرکە بەچرکە ی مەعبودیکى دلرەق و بى بەزەبى کە تەنیا سەدان هەزار جار سوجدە و رکوعى مادام العمرى مرۆفی دەسکردى خۆی دەتوانى لە دەست رى ئەستوورییە کە ی رزگارى بکات و بە هەزار نارى عەلى نەهیلێت تۆلە ی کارى خرابى لى بستیتەو، ئەویش کارى خرابێک کە پەبوولە یە کى وەک سەید کامیل کردیتى! لەم حالەتە و بە گشتى لە زوربە ی حالەتدا پروون نایتەو کە سە کە چى کردوو و ئەو کارە خەتایە چۆن و لە چ بارودۆختکدا کراو. بە کورتى، مرۆف لەو دیانەتەدا بۆ هەمیشە قەرزدار و تاوانبارە و دەبى هەموو سات و کاتیکى ژیان هەلوێستى داکۆکى کردن لە خۆی و پاکانە ی گوناھانى بگرت؛ ئەوە حیکایە تی ئەم شیعرە و ناوەرۆکە گشتیە کە شیە تی.

ئەحمەدى موختار: پېغمبەرى ئیسلامە و شاعیر خۆی بە پوورەشى لای ئەویش دەزانیت.

پر زار: هەنبانە بۆرینە ی مامۆستا هەژار وشە ی 'زار' ی وەک کز و لاواز هەروەها پەرىشان و لیقەوماو واتا کردۆتەو و بەم پێی، زاراوە ی 'پر زار' دەبى واتای پر لە کزى و لیقەوماو ی بداتەو. لە فارسیدا 'زارى کردن'، گریانە و من زیاتر لام وایە پر زار بە واتای کەسێک بیت کە زۆر دەگرى و دەنالیت. هەرچۆنێک بیت، ئەوە تەرکیبیکى تازە یە و واهە یە دلی پرزار بەواتای دلی ناشاد بیت.

پیاوچاکان لە زاراوە ی غیرفانیدا ئەوانەن وا خۆیان لەبیر دەکەن و تەنیا لەبیری خودادا دەبن و تاعە تی خودا دەکەن. شاعیر دەلی پیاوچاکان خەلک خۆشیان دەوین و دلی

خەلکیان لەشویتە، بەلام من بە پیچەوانە، لەباتی ئەوەی دلی خەلکم لەشوین بیت، خۆم کەوتوومەتە شوین دلی خۆم و بە کورتی، پیاوچاک نیم و پیاوخرایم دەنا بۆ دەبی بکەومە شوین دلی و خواستەکانی دلی! لای عاریفان، دلی سەرچاوەی مەیل و خواستی نەفسانییە و عاریف هەول دەدات وەشوین دلی خۆی نەکەویت. لە نیوان 'دلی لە شوین' و 'لە دووی دلی' چەشنە تەضاد یان مەطابقەکە یەك دروست کراوە.

دلی لە سەد جینگە منی بەرداوە: بەردان یان بەردانەو؟ ئەو پرسیاری خۆیتەرە لەم فەردەدا. بەبۆچوونی من دەبی وەک بەردانەو بەخوێرتەرەو لەبەر ئەوەی شاعیر دەست بەجی بەشویتیدا گوتووێتی 'بەرەبی' واتە بکەویتە خواری! کەوابوو: دلی لە سەدجینگە وەسوەسە کردووم و لەوانە بوو لە رینگای راست لامبەدات و بە سەر هەلەمدا بەریت (ئایینی، کۆمەلایەتی، ئەخلاق؟) و لە ئەنجامی ئەودا شەرمەزاری دەرگانی خودام بکات، کەوابوو منیش نزای لی دەکەم با بکەویتە خواری و نەمیتیت، واتە دلی دەر بیت!

جینگە: خۆبادان و پیچ خواردن بە هۆی ئیش و ئازارەو.

کوژاو: کوژراو

یارەکانی لی وەدووور خستووم: کین ئەو یارانە و لە لای شاعیر نەماون؟ دۆستانی ئاسایی؟ هاوڕێانی خەباتی سیاسی؟ ئەو دۆژمن کێی؟ شاعیر بۆچی دیت لەگەڵ دۆژمن بکەویت؟ ناکریت بچ لەیەن بیت و نە دۆستی هەبیت نە بچیتە لای دۆژمن؟ تەریق: لە نیوان تەریق و تەریقەتدا جیناسی ناتەواو دروست کراوە.

تەریقەت، عێرفانە کە لە هەندێک تایبەتمەندیدا جیاواز لە شەریعەتە. لێرەشدا شاعیر لە دەست دلی خۆی و خواستەکانی هاوار و گەزەندەیت. شاعیر دلی خۆی وەک ئەندام یان کەسێکی جیاواز لە شەخسی خۆی سەر دەکات و گەلەیی لە خۆی و ئەو دەکات و نزاکەشی بۆ خۆی و دلی جیاوازه: ئەو وەبەر خەنجەر کەویت و منیش نەخۆش کەوم!

دلی وەبەر خەنجەر کەوتن: تەبیریەکە پیشتر لەو شیعەری مامۆستا هەژاردا بێنراوە کە بە بۆنە هەلکرانی ئالای کۆماری کوردستان لە بۆکان (سالی ۱۳۲۴ ی هەتاوی) خۆتندووێتەو:

"داری ئالاکەم وەکوو چۆلێکە بۆ چاوی عەدوو

هەر دلی خوشی نەوی رەبی وەبەر خەنجەر کەوی..."

بەحرێ عەرووزی شیعەرە، رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

کاتی به هاره

کاتی به هاره چاوه کهم! بئ بجینه باغی دوو به دوو
گول بجین به ههردوو دهس، بیینه سهما و جوست و جوو
ساقی به ههلهپه پینه وه دیت و دهچی له نیو چه مهن
خونچه به پیکه نینه وه دل دهرفیتی زوو به زوو
بولبول و قومری هه تهرف سازی تهرف ده کهن، کهچی
له شاخی گول، له داخی دل خو ده نویتی کونده بوو
عهرفه پ و سهرو و ناره وهن پاکی به دهم نه سیمه وه
به رهقس و شوق و زه و قه وه دین و دهچن به ناره زوو
ئه ده ب درا ده فی له بهر تهرف له باخ و گولشه نا
له لای به شهر له بو دهوا نه ما حه یا وو ئاپروو
خوشیه، که یفه، شادییه، به زمه، هه رایه، چۆپیه
به عه شقی بوو کی بولبوله، خونچه که بوو که، دل خه سوو
پاز و نیازی دل ده کهن بولبول و قومری پیکه وه
ههردوو به فکری بیکره وه، خونچه به یه که ده دن به شوو
هه به ته نی "ئیمامی" یه بی بهش و به هره مایه وه
خه رمه نی خه م به با ده دا، ده نکى ئه سه ف ده کا به توو^{٤٦}

بوکان، ١٣٤٦ ی هه تاوی

(لاپه ره ٣٤ و ٣٥ ی چاپی ئه نیسی و ١٧٨ ی چاپی جه عفه ر)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپدا وه که یه که.

^{٤٦} . هه موو /واو/ ی کو تایی سهروا کان له چاپی ئه نیسیدا یه کدانه ن (جو، زو، بو، رو،... تو) و له چاپی جه عفه ردا

دوان (جو، زوو، بو، رو،... تو).

غەزەلچىكى بن بزۇكە و خۇشى بەھارىيە و شادىي لىن دەبارىت، واهەيە ھەر ئەوۋەش
ھۆكار بىت كە گۆرانى يىژە كوردەكان بە گۆرانى گوتوويانەتەوۋە. وابدانم يەكەم جار
نەمەر محەممەدى ماملە گوتى و دواتر كەسانى دىكەش گوتيانەوۋە. بە داخەوۋە لەبىرم
نىيە كى.^{۴۷}

ھەندى و شە و زاراوۋى فارسى تىكەلاوۋە.

جوست وجوۋ: فارسىيە. گەران بە شوين كەس يان شىتكدا. مل و مو
ھەر تەرەف: لە ھەموولايەك.

سازى تەرەب كردن: سازدانى تەرەب و شادى.

شاخى گول: شاخە بە فارسى دەبىتە لق. شاخى گول دەبى لقى دار يان بنجى گول
بىت. شاعىر بو پاراستى كىش، لەجياتى شاخە، شاخى نووسىوۋە.

رەقس: سەما، ھەلپەركى. راستىيەكەى من جياوازىي واتاي سەما لە ھەلپەركى ناناسم.
ئايا ھەردوكيان يەك نىن؟ يا خود سەما جوولەى لەش و لار ولەنجەيە و ھەلپەركى
ھەلپەز ودابەز؟

دەرانى دەف: فەوتان و نەمان.

دەفى ئەدەب دەرا: بەھۆى شادى و خۇشەيەوۋە ئەدەب لاي خەلك نەما.

دەوا: دەرمان

نەمانى شىتك [تەنانەت] بو دەرمان: نەمانى كەم تا زورى شىتك. شاعىر دەلى
توزقائىكىش شەرم و ھەيا و ئاپوۋ لاي مروف نەما!

بە ەشقى بووكى بولبول... ئەوۋەى خونچە بووكى بولبول بىت، كىشەيەك نىيە و
جوانىشە. ئەوۋەش كە بلين دل بە ەشقى بووكى بولبول واتە خونچە، بوۋتە خەسوۋ،
ئەوۋىش زور جوانە چونكوۋ بووكەكەشى لەبەر خۇشەويستى بولبول خۇشەدەوۋىت.

فكرى بىكر: بىرى نەسمراۋ، بىرى تازە و نەبىسترا و و نەبىنراۋ و تىز.

خونچە بەشوۋدان: تەبىيرىكى تازە و جوانە. بولبول و قومرى كە دەبى رەقىب و
بەرھەلستكارى يەكتر بن، لىرەدا خونچە گول بىشكەشى يەكتر دەكەن.

توۋ: توۋ

^{۴۷}. بە دەنگى ماملە لە سەر يوتىووب: <https://www.youtube.com/watch?v=GyiVA31sMGY>

دەنكى ئەسەف بە توو كەردن: واتە شاعىر دەنكى ھەسرەت دەچىنىت بۇ ئەوھى لە
دواپۇژدا شىن بىت و بىدروپتەوھ و تەنەت لە دواپۇژىشدا دوور لە ئەسەف و
ھەسرەت و خەفەت نەبىت.

بەحرى ەرووزى شىعرەكە،

رجز مئمن مطوى مخبون: مفتعلن مفاعلن // مفتعلن مفاعلن

نيشتمان

تەماشاش نىشتمان رېڭى جىڭگە مۆلە
چا ويران و كەلاوۈ و چۆل وھۆلە
گەلىش ھەروا بە فەكرىكە لە كۈنجى
كە چۆن بىستېنى لەو، بەو فېلە، تۆلە
بەلام دەشت و دەرى زەنۈرە ھېشتا
لە بۇ سەيرانى گەل زۆر نەرم و نۆلە
ھەموو باغ و گۆل و گۈلزارى ھەروا
لەبار و دېڭىز و زەرد و زۆلە
لەویدا مەن بەجارى دەستەو ئەزىم
بەدەست شەختەى زەمانە بووم كزۆلە
لە نېو ئەو باخەدا بې قەدر و بابى
'ئىمامى' باخەوانىكى كۆلە

قافلاوا، ۱۳۴۶ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۱۰۸ ى چاپى ئەنسى و ۱۹۲ ى چاپى جەغفەر)

عەنۋانى شەئەرە كە لە چاپى ئەنسىدا 'باخەوانى كۆلە'.

ئەو شەئەرە كە لە شەئەرە سىياسىيەكانى ناۋ دىۋانى ئاۋاتە. پېش دىتتى دىۋانى چاپى جەغفەر
بە حىسابى ئەۋەى چاپى ئەنسى رېڭەۋتى گۈترانى بەسەرەۋە نەبوۋ، بە پۈۋى نەدەزانرا
لە چا بېگەيەك و بۇ چا بۇنەيەك گۈتراۋە. بەگشتى، ناۋەرۋكى شەئەرە كە خەمخۇرى و
نارەھەتى دەرپىنە بۇ ويرانى و چۆل وھۆلى نىشتمانى شاعىر، كە دەبى كوردستان
يىت. گەل لەو نىشتمانەدا بىر لە تۆلە سەندەۋە "لەو" دەكاتەۋە، بەلام ئەو كىيە؟ بلىي
شاى ئىران نەبىت؟ راشكاۋىيەك لە شەئەرە كەدا نىيە بۇ ئەو بۇچۈنە بال لە مەل بەدات

له بهر ئه وهی دوور نیه شیعره که بوشاییه کی تیکه وتبیت و له نیوان دپړی یه که م و دووهدا یه ک یان چهند دپړی داکه وتبن دنا چۆن هه روا راسته وخو وبن سهره تا، باسی تۆله سهندنه وه "له و" ده کریت؟

شاعیر له شیعره که دا دوو دیاردهی لیک جیاواز به لام هاوپه یوه مند ده خاته بهرچاوی خویتەر: بارودوخی سروشتی ولات له لایه ک و ههل ومهرجی ژیا نی خهلکی ولاته که له لایه کی تر.^{۴۸} ئاوات ده لی دهشت ودهری ولاته که زهنویره و بۆ سهیرانی گهل نهرم ونۆله به لام مالی خهلک ویره و که لاوه و چۆل وهۆلن، خهلکه کهش له جیا نی ئه وهی بچنه سهیری ئه و باغ وگول و گولزاره له بار و دلرفین و زهر د وزۆله، له کونجیک دانیشتون و بیر له فیلیک ده که نه وه بتوانن تۆله له [که سیلک] بستین [که هۆکاری ئه و ویره مالییهی خهلکه] دیاره ئه ویش ده بی پژی می ئیران بیت. به لام کام پژی م؟ پوون نیه و له شیعره که ده رناکه ویت. ده کرئ محهمه دپهزا شای په هله وی یان خومه نی بیت. ته نانه ت، به ئه گهریکی لاوا تره وه ده کرئ بلین رووی شاعیر له پارچه کانی دیکه ی کوردستانه و بۆ نمونه، به عسیه کانی عیراق به هۆکاری ویرانی مالی خهلک بزانت. له درپژهی شیعره که دا ئاوات دیاردهیه کی سیهه میش له دوانه که ی پیشو زیاد ده کات که ئه ویش خودی شاعیره. به گویره ی دوو فهدی کوتایی شیعره که، شاعیر خوی له و دهشت ودهره زهنویره ی کوردستاندا دهسته و ئه ژنۆ و کزۆله ی دهستی شخه ی زهمانه ده بینیت و ده لی من باخه وانیکی کلۆلی ئه و باخه دلرفنه م به لام باخه وانیک که قه دری نازانریت و بایه خی خوی پی نادریت. سه باره ت به پرس ی پیکه وتی شیعره که، من وشه ی "تۆله" وه ک شاکیلی قفله که ده بینم. ئه وه ی وا خهلک له

^{۴۸}. نازم حکمهت شعیریکی ههیه به ناوی "بو حسره ت بیزیم" که تیندا بۆچوونیکی هاوشیوهی ئه م ههسته ی ئاواتی ده ربیره کانی که خاکی ولاته که ی به فهرشی هاویریشمین ده قه بلینیت به لام ده لی ئه و خا که جه ه نه م بیت یان جه نه ت، هی ئیمه یه واته هی خهلکه که یه تی. دیاره مۆرکی کارتیکه ری شیعره که ی نازم حکمه ت به سه ر شعیری ئاواته وه نابینریت و من ته نیا به هۆی ناوه رۆکی شیعره که ی ئاواته وه که و ته م بیر شعیری نازم حکمه ت که گهلک جوانه و زووتر وه رمگیرا وه ته سه ر کوردی. ئه و نزیکایه تییه ی بابه ت به بی کارتیکه ری لایه نیک له سه ر لایه نه که ی دیکه، له عه ره بی و فارسیدا پینده گوترئ "توارد".

بیری فیلیکدا بن بۇ تۆلە کردنەوہ لە ڤژیمی ئیران یان عیراق، دەبی ھی سەردەمیکی
ڤاپەڤینی خەلک بیت. ئەو سەردەمە کامەیه؟

لە سالێ ۱۳۴۶ واتە ۱۹۶۷ ی زایینی گەرچی هێشتا ڤاپەڤینی بالی شۆڤرشیڤیری حزبی
دیموکراتی کوردستانی ئێران لە ناوچەیی موکریان سەری هەلنەدابوو، بەلام کەسیکی
وەک ئاوات کە کۆڤیکی لە جەرگەیی خەبات دا بوو، دەبی بە سەرتاکانی ئەو کارەیی
زانیییت. ئەم شیعەرە ئاگرێ ژێر خۆلەمیشە و حەسەرتی ئەو دەخوات کە بۆچی
ولانیك بەو شیرینی و جوانیە ئاوا کەلاو و چۆل و هۆلە. ئەو پرسیاریکە لە لاوانی
نیشتمانپەرەری دەکات و دەپرسێ بۆچی خەلکە کە هەروا لە قوژبنیک دانیشتون و
ڤاناڤەرن.

واتای هەندیک ووشەیی ناو شیعەرە کە (بە یارمەتی هەنبانە بۆرینەیی مامۆستا هەژار)
مۆل، جینگەیی پشوودانی گاراپ لە چیشتنەنگاودا، لیک کۆبوونەوی گا وگۆل لە
شوئیتیک (واتای دووهم بۆ بابەتە کە لەبارە).

کونج، قوژبن

زەنویڤ، جینگەیی بلندی هەواسازگار

زەردوژۆل، زەردی زۆر جوان و ناسک

دەستەوئەژنۆ، خەمبار

شەختە، سەرمای پایز کە زەرعات خراپ دەکا

کژۆلە، فەقیرۆکە

کلۆل، چارەڤەش.

سەرنج: لە هەردوو دیوانە کەدا، وشەیی باغ جارێک بە پیتی /غ/ و جارێکیش بە پیتی
/خ/ نووسراو؛ هەروەها تەرکیبی باخەوان بە پیتی /خ/ یە. ئەوانە کاری شاعیران یان
نووسەرەوێ شیعەرەکان، بۆ من ڤوون نییە. دەکرێت شاعیر جیاوازییەکی لە نێوان ئەو
دوو پیتەدا دانەناییت، دەشکرێ نووسەرەوێ شیعەرەکان زۆر لە شتە کە ورد نەبوویتەو.
ئەوئەندەیی من لەبیرمە لە ناوچەیی بۆکاندا بۆ ئەو وشەیی هەمیشە کەلک لە /غ/
وەرگیراوە و من تەنیا سالانیکی درەنگتر لە ڤینگەیی خۆیتەندەوێ نووسراو و شیعری
ناوچەکانی دیکەیی کوردستانەو ناسیاویم لە گەل باخ و باخەوان ڤیدا کرد. دەبی
نوسخەیی دەستنووسی شاعیر بتوانیت گریکە بکاتەو. لاموایە هۆکارە کەشی
یاساخکرانی پیتی /غ/ لە توکیای مستەفاکەمالدا بوو.

بەحرێ عەرووزیی شیعەرە کە، هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فاعولن

شاری دل

من ده لیم شاری دلم باغ و گولستانه، که چی^{۴۹}
عهقل نه لی نا، قه سه بهی شورشی مه ستانه، نه چی!
من ده لیم نوخته یی نه و رهوزه یی ریزوانه، ده چم!^{۵۰}
نه و ده لی نا، ره شه جی راو گه یی شه یتانه، نه چی!
من ده لیم مه سکه ن و ئارامگه یی جانانه، ده چم!
نه و ده لی سهر به سهری تیکچووه، ویرانه، نه چی!
من ده لیم جینگه یی ههر شیت و جنووانه، ده چم!
نه و ده لی نا، زه ده یی په نجه یی په ریا نه، نه چی!
من ده لیم مه رکه زی نه سراری هه ریفانه، ده چم!
نه و ده لی جی ته مه عی چاوی هه سوودانه، نه چی!
من ده لیم وه ختی خه تهر مه ئمه ن و قه لغانه، ده چم!
نه و ده لی کونکونه، جینگه یی سهره په یکانه، نه چی!
له و هه موو چوون و نه چوونه سهری سوپ ما "کامیل"
من ده لیم جوانه ده چم، نه و ده لی واجوانه نه چی!

قافلاوا ۱۳۴۶ ی هه تاوی

(لاپه ره ۱۳ ی چاپی نه نیسی و ۲۳۶ ی چاپی جه عهفر)

عینوانی شیعره که له هه ردوو چاپدا وهک یه که.

^{۴۹} چاپی نه نیسی: ده چم. من دهقی جه عهفرم هه لئزارد له بهر نه و راستیه یی که له غه زه لی سهرواداری کلاسیکدا
سهروای میسراعی یه کهم و دووهمی فهدری یه کهم به گشتی له گه ل یه کدا دینه وه.

^{۵۰} چاپی نه نیسی: رهوزه یی ئیمانه

کیشهی نیوان میَشک و دَل، یان عقل و ههست کیشهی کی له میژینی مرؤفه. له ئهدهبی کونی ناوچه کهدا دَل به مهرکهزی ههست و میَشک به ناوهندی عقل دانراوه. دهرویش و شاعیر و ههستیاران ویستویانه بکهونه شوین دَلیان و ههست به سهر عقل و مهنتیقی ویشکدا زال بکهن. فهیله سووف و سوّفی و ئههلی کهلام سنی و دوویان نه کردووه له وهی بکهونه شویتی عقل و جلهوی کاره کانیان نهدهنه دهست ههستی که ناتوانریت سوغرا و کوپرای مهنتیقی بۆ بچیتریت و ئاکامی پروونی لئی وهرگیری. عارفانی میژووی ئیسلام له نیوهه موو گهلانی ناوچه که و یه که لهوان کورد دا، دَلیان به کانگهی ئهوین و ئاوینهی زاتی خودا زانیوه و خوّیان له "عاقلان" واته بهرمال بهشان و تهسیح گێران به دوور راگرتووه که توپکل و واتای قالبیان له ژیان وهرگرتووه و تهنیا به نوێژی روالهتی و چهجکردنی خشت و بپناوه خهریک بوون و نهچوونه ته چهجی دَل واته له قوولایی واتای ژیان و شوین و پیگهی مرؤف له کهون و مهکان تینه گهیشتون - مرؤفیک که له بنه رتدا ئیشراقی نووری خودایه و تهنا نهت وه که هه موو دیاردهیه کی دیکهی کائینات بهشیکه له زاتی ئه و بهم پێیه دهتوانیت عهینی ئه ویش بیت. "الالحق" گوتهی مه نسوور و دهست له ملی سه گ کردنی شیبلی و "السلام یا الله!" پیگوتهی، دوو نمونهی ئه و هه لویست و باوه رهن.

عارف و شاعیری گه وهری کورد شیخ عه بدولپه حمانی تاله بانی (خالیس) (۱۷۹۷ - ۱۸۵۸) که باوکی شیخ رهزای شاعیر بووه و به شیعی فارسی تهفسیریکی رازاوه و جوانی ۱۸ فهردی سه رهتای مه سنهوی مه ولانای پۆمی کردووه که وینهی له زمانی فارسیشدا کهمه، یه که له و که سانهیه که ئه و پرسیاره گرنگهی له کۆمه لگای کوردیشدا دامه زران دووه. خالیس غه زه لیککی فارسی هه یه به هه مان ناوه رۆکی شیعی ئاواته وه که تیدا ده لێ:

"عقل میگوید به من مردم که: ترک یار کن!

عشق میگوید که: هی هی! ترک این گفتار کن!

عقل میگوید: برو با سجده و سجاده باش!

عشق میگوید: برو تسبیح را زناز کن!

عقل میگوید: بپوش آخر لباس عاقلان!

عشق میگوید که: ترک جبه و دستار کن!

من نمیدانم کدامین نکته را باور کنم،

ای خدایا از دلم تو کشف این اسرار کن!

عقل میگوید چنین و عشق میگوید چنان،

همچو "خالص" در جهان يك نكته را اقرار كن!^{۵۱}

ئاواتيش لىم شيعره ناسكه‌دا گيرۆده‌ى داوى ههمان ئىو پرسىاره لىمىژىنه‌يه. لى لايىه‌كه‌وه شاعىرى دلى و عارىفه و لى بنىمالهى شىخانى، لى لايىه‌كى دىكه‌شه‌وه مىلانى دوازده عىلم و پىش نوىژه و لى ئىنجامدا كه‌وتۆته نىوان دوو به‌رداشى به‌هىز و گىوره و گرانىوه و لى نىوان ئىو دوو هىزه مىزنه‌دا ماوه‌ته‌وه كه لى سه‌رىكه‌وه واتايان به‌ ژيانى داوه و تىنانىت مى‌وجوودىك به‌ ناوى سىد كامىل ئىوان خولقاندوويانى، لى سه‌رىكى دىكه‌شه‌وه هلىوه‌داى دۆزىنه‌وى وه‌لامى پرسىارىكى ئىزىلى و ئىبه‌دىيان كردووه كه وه‌لامدانىوه‌ى ئىگر نه‌گونجايىش نه‌بىت، هاسان نىه.

لى شيعره‌كه‌دا، شاعىر هلىوىستى رىونه، ئىو دىه‌وىت به‌ره و شارى دلى برىات و لى ههمو ماوه‌ى وتووىژه‌كه‌دا لى سه‌ر هلىوىستى خوى دىمىننىته‌وه. ئىو دلى به‌ باغ و گولستان، باخى به‌هش، ئارامگى جانان، شوىتى شىت و مىجنوونان،^{۵۲} مىركىزى ئىسپارى حىرفان^{۵۳} و مىئىمن و قىلغانى كاتى مىترسى دىزانىت به‌لام لايىه‌نه‌كه‌ى دىكه‌ واتى عىقلى سه‌ر، وه‌ك مىلۆزىمىك لى به‌رانبه‌رىدا دىه‌وستى و تىفسىرىكى جىاواز لى تىعبىره‌كانى ئىو به‌ دىسته‌وه دىدات. عىقلى، واتى ههمو مىزگىوت نشىنان كه‌ نوىژ دىكه‌نه به‌رتىل و به‌خودى دىدەن بۆ ئىوه‌ى لى ئاگرى جىه‌نه‌مىان بىارىژىت، شارى دلى به‌ شاروچكه‌ى راپىرنى سه‌رخوشان، رىش، جى راولگى شىتان، شىواو و وىران، زىده‌ى پىنجى پىران،^{۵۴} جىگى تىماعى حىسوودان و كىنوبوى سه‌رى پىكان دىدەن و پى دىلن دووركىوه‌وه، نه‌كا بىجى شوىتىكى وا مىترسىدارى بى مىمانى، وه‌ره لى خۇمان و لىبرى داهاتوتىدا به‌، پاشىكه‌وت بىكه‌ و دىارۆژت دىبىن بىكه‌!

^{۵۱} "كىتاب جاذبه عشق، دىوان حضرت مولانا شىخ عبدالرحمن خالىسى القادى طالبانى كرد"، از انتشارات فقير حاج محمود محمى طالبانى القادى سىندج، چاپ چىهارم، ناشر: مىمد صدىق مىمدى، مىشد، چاپخانه سىد، ۱۳۷۳ [۱۹۹۴] ص ۲۱. هىروه‌ها: "جاذبه عشق، دىوانى مىلانا شىخ عىبدىره‌حمانى تالەبانی 'خالص'، وه‌رگىران لى فارسى و توركىيه‌وه: ئىنوه‌ر سولتانى، دىرشتى و به‌راورد و ساغىردىنه‌وه و شىرحى عىرفانى: .. مىمىمد عىلى سولتانى، پىشه‌كى: د. نوىرى تالەبانی؛ چاپى ئىكادىمىاى كوردى، هىولت، ۲۰۱۴، ل. ۵۶.

^{۵۲} واتى ئىوانى وا به‌ هوى تىگىش لى سىرپى ئىزه‌له‌وه خۇيان لى به‌ندى عىقلى به‌رمال به‌شانان ئازاد كردووه و بوونىته شىداى ئىونى حىقى

^{۵۳} . وشى 'حىرف' و گىلىك تىعبىرى دىكه‌ى ناو شيعره‌كه‌ پىوتىستان به‌ تىفسىرى عىرفانى هىه.

^{۵۴} به‌ بۆچونى بى بنىماى ئاپۆره‌ى خىلك، كه‌ دىبى رىشه‌ى لى باوه‌رىكى ئابىنىدا بىت، ئىگر پىرى دىست لى كه‌سىك بوىشنىن، شىت دىبىت.

دياردەى گرنگ له شيعره كەدا ئەو ەيه شاعير له مەقتەع واتە دوافەرديدا ەيچ پرياريك نادات و ئەو پرسیارە ئەزەلى و ئەبەدىيە بىن وەلام دەهیلئەتەو ە کاتى دەلى سەرم سۈر ماو ە نازانم چ بکەم؟ من دەلئیم بچم ئەو ە ەر دەلى مەچۆ! ئەگەر شاعير ليرەدا بيوستايە ەلئوست بگۆرئيت يان پريارى کۆتايى بدات چارەنووسى شيعره کەش دەگۆرا و شاعير دەبوو ە مروفئىكى خۆخۆشەويستى ملهوړى زۆردارى خۆ بەسەر خويئەرداسەپئن کە له جياتى ئەوان پريار دەدات و پينان دەلى چى بکەن باشە. بەلام ئەو سەيد کاميلەى ئيمە دەيناسين بەو کەسايەتییە ناسک و ەستيارەو ە، پريازيکى و دوور لەچاو ەروانى ەلئابزيرت، بەپيچەوانە، لەسەر ەلئوستى خۆى دەمئيتەو ە و سادقانه دەلى: من وام پين جوانە بچمە شارى دلەو ە^{۵۵} له کاتیکدا بەرانبەرە کەم کۆل نادات و وەك چۆن لەسەرەتادا گوتوويەتى، له کۆتاييشدا ە ەر دەلى واجوانە نەچى! ئەو ەش پيرەيى بوون (موتلەق نەبوون) ى فيکرى مروف و دياردەکانى ژيانى کۆمەلايەتى و له ئەنجامدا، ئەزەلى و ئەبەدى بوونى پرسیارە کە دەگەيتيت و دەريدەخات کە ەلئوست و خواستەکانى مروف يەك چەشن و يەك شتياز نين و ژيان بەو ناتەبايى و دژايەتییانەو ە واتا پەيدا دەکات، ئەو ە ديالکتىكى ژيانە.

ديارە ئەوانە بۆچوونى منن سەبارەت بە شيعره کە و له گۆشە نيگای تايبەتى خۆمەو ە. بەلام ئەگەر ئەو چاويلکەيە لە سەر چاوا لاجيئ و بە شيوەيە کى تر سەيرى مەسەلە کە بکريت، ئەنجامى جياواز دەست دەکەويت. پيردار سەيد جەغفەرى کورپى ئاوات لە ئيمەيلى رۆژى ۲۰۱۸/۵/۶ دا سەبارەت بەم شيعره ى باوکى بەپيرى ئەو بۆچوونەى خوارەو ەى دەربريبوو:

"ئەوسەردەمەى ساواک فشاريکى يە کجارتۆرى بۆ ەتيابوو و چەند سال قلاچاغ و 'شەوبەکتىو' بوو، سەرکردە کانى شۆرشى کوردستانى باشوور بەوحاەى دەزانن و بانگى دەکەن و باو ەشى بۆ دەگرنەو ە کە بچى بۆ ئەوئ و لەو وەزە نەجاتى بىن. ئەويش ديارە ئەوزاعى ەردوولا ەلئەسە نگيئى و ناچى و بەو شيعره، کە دەيکاتە کيشەى نيوان عەقل و عەشق، جوابى خۆى پين دەداتەو ە. جا نازانم بۆ ئەوانيشى دەنيئرئ، يا وەلامىکى دیکەيان دەداتەو ە."

کۆتايى قسە، من لەگەل پيرمدا بۆ کاک جەغفەرى بەپير، لە سەر بۆچوونە کەى خۆم دەو ەستم.

^{۵۵} . يان "شارى دل شوئيتيکى جوانە و دەمەويت بچمئ"

نەمر محەممەدى ماملې ئەم شىعرەى بە گۆرانى گوتوۋە. ئەۋە لىنكى سەر يۈۋىۋىي گۆرانىيە كەيە:

<http://www.youtube.com/watch?v=1xtWMiUrxI0&list=PLBADADC3C4471106D>

بەحرى عەرۋوزىي شىعرە كە:

رمل مئمن مئبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن

که‌ره‌ی کرد به زه‌نگ

ئەمشەو لە بەزمی یاری شۆخ و شەنگ^{۵۶}
عالم خرۆشا، تیکرا بێ درەنگ
چ بەزمێک؟ بەزمی کە‌ی و کە‌یخوسرەو
چ شۆخێک؟ شۆخی بێ عار و بێ نەنگ
وا کۆر پا‌زاوہ بێ ئەغیار، ئەوچەل
بۆم تیکە مە‌یگێر، شەرابی گۆل پە‌نگ
زەر و خەرە‌ی دڵ، ئا‌ھ و نا‌لە‌ی نە‌ی
چریکە‌ی تار و زرمە و گرمە‌ی چە‌نگ
گیانم سەودا کرد بە پیالێک، ساقی
ماچیکێ باقی دامە‌وہ، بێ دە‌نگ
لەم سات‌وسەودا، لەم ساقی و باقی
یاران دڵ‌خۆشن، دوژمنان دڵ‌تە‌نگ
پە‌ری چۆتە باغ، گۆل بێ برە و ما
بێ شە‌وق و زە‌وق، بێ بۆن و بێ پە‌نگ
باخە‌وان پ‌ووتە‌ل، بۆی وە‌دەرکە‌وت
وە‌ک دە‌لێن: بۆلبول مایە‌ی بوو بە سە‌نگ
لەم گیرە و کیشە‌ی عیشق و دڵداری
لەم ھە‌را و بەزمی یاری شۆخ و شە‌نگ
داخۆ ئە‌ویندار چی وە‌ چە‌نگ کە‌وت؟
یا خۆ "ئیمامی" کە‌ره‌ی کرد بە زە‌نگ؟

^{۵۶}. چاپی جە‌غفەر: ئە‌وشۆ

عینوانی شیعەرە که له دیوانی چاپی ئەنسیدا "شەوی بەزم" ه و له فەردی یەکه می شیعەرە که وەرگیراوه. عینوانی چاپی جەغەریش له فەردی کۆتایی وەرگیراوه. یەك له شیعەرە پڕ له شادی و شەوق و زەوقەکانی ئاواتە که ژمارەیان له دیوانەکه دا زۆر نییه.

وەك شیعری زۆرێك له شاعیرانی کلاسیکمان لێرەشدا پوون نییه 'یار' کتیه و وێدەچیت که سێکی مەجازی و خەیاڵی بیت لەبەر ئەوەی شیعەرە که له تەمەنی ۶۵ سالی شاعیردا گوتراوه که به شێوەیەکی سروسشی سەردەمی لاویەتی و ئەوینداریی تیپەر بووه. مەگەر وابزانین که ئەو بەزمە له راستیدا میوانیەك بووه له مائی خۆی یان دۆستێکی نزیک شاعیر یان شتێکی وەك ئەوانه. هەروەها تیندا باس له شەرابی گولرەنگ و ساقی و پیالە و ماچی ساقی کراوه که له گەل کەسایەتی شاعیردا یەك ناگرەنەوه.

هەرچۆنێك بیت، شاتوی شیعەرە که بریتییه له بەزم و جەژن و شادییهك که عەلەمیکی زۆر بەشدارییان تیندا کردووه و لەبەر خۆشی و شادی و گرنگایەتی، زیاتر له بەزمی شاهانی که یانی ئێران و شایەکی وەك که بخوسرەو دەچیت؛ ئینجا لەو بەزم و هەرایەدا شاعیر دلیا نییه ئایا کەرهی کردووه به پۆنی زەنگ واته کارەکهی به ئامانج گەیاندووه یان نا؟

ئەم شیعەرە له دیوانی چاپی جەغەردا دوا بەدوای شیعری 'نامە ی بانگهێشتن' هاتووه که بانگهێشتن نامەیه که بۆ شای کورە گەورە شاعیر. تۆ بلی ئەم شیعەرەش هەر لەو پەيوەندییهدا نەگوترا بیت؟

وشە 'ئەمشەو' له چاپی جەغەردا وەك 'ئەوشو' هاتووه. من نەمزانی کامیان دەقی شاعیر خۆین. گەرچی من وشە ئاسایە کهی 'ئەمشەو' م هەلژارد بەلام دووریشی نازانم 'ئەوشو' بوو بیت لەبەر ئەوەی چەند وشە دیکە ی بن زاراوهی مەهابادی له شیعەرە که دا دەبینرێن: ئەوچەل، پیالێك، چەنگ (لەجیات ی چنگ)، ئەوێش دەکریت یەك لەوان بیت. چاپی ئەنسی وەك 'ئەمشەو' تۆمار کردووه.

بێ عار و بێ نەنگ: بێ عار نابێ له شێوەی 'بێ عار'دا بخوێتریتەوه که واتای نەری یی خەلکی گوێ نەبیس و هەرچی پەرچی لێ وەردەگیریت. بێ عار و بێ نەنگ له

راستیدا ده‌بی بن عار و نه‌نگ بیت که گوشاری کیشی شیعره که شاعیری مه‌ج‌بور
کردوو به بیانکات به دوو به‌شی جیاوازه‌وه و به‌واتای که‌سیکه دوور بیت له کاری بی
شهرمانه و خراپ.

ئه‌و‌ج‌هل: ئه‌م‌جار

زړه و خره‌ی دل: 'دل' لیره‌دا به چ واتیاه‌ک هاتوو‌ه؟ دل بۆچی زړه و خره‌می دیت؟
بۆچی دل له‌گه‌ل تار و چه‌نگ هاتوو‌ه؟ من له‌و وشه‌یه واتای 'دل‌هر' وهرده‌گرم. ته‌نیا
ئه‌وده‌میشه ده‌توانین بیه‌نیه‌ی پیرزی نه‌ی و تار و چه‌نگ و بلین دل‌هری شاعیریش به
ئاماده‌بوونی له به‌زمه‌که‌دا و به زړه و خره‌می خشل‌ه‌کانی، به‌زمه‌که‌ی وه‌ک چریکه‌ی
نه‌ی و تار و چه‌نگ پازاند‌وته‌وه. تو بلینی راست بم؟

سات و سه‌ودا: کرین و فروشته به‌لام لیره‌دا بگره و به‌رده و هه‌را و قه‌ره‌بالغیه‌.

گیانم سه‌ودا کرد...: ده‌بی وشه‌ی ساقی له‌گه‌ل میسراعی دووه‌می فهرده‌که
بخویرته‌وه: له سه‌ودا کردنی گیانم له‌گه‌ل پیاله‌یه‌ک شه‌رابی ساقیدا، ساقیه‌که
ماچیکی باقی دامه‌وه. له فهردی دواتریشدا ساقی و باقی پیکه‌وه هاتوون و ئامازه‌یه به‌و
سات و سه‌ودایه‌ی ناو ئه‌م فهرده‌، ده‌نا ساقی و باقی په‌یوه‌ندیکی مه‌نتیقیان پیکه‌وه نیه‌.
دوو فهری حه‌وته‌م و هه‌شته‌م له‌په‌یوه‌ندی یه‌کتیدان: په‌ری، که دل‌داری شاعیره‌، چۆته
ناو باغ و به‌و چوونه‌ی، بارودۆخی ئاسایی باغه‌که‌ی شیواندوو‌ه: گولان بی په‌ونه‌ق و
که‌ساده بازار بوون (که‌س سه‌یری نه‌کردوون)، باخه‌وانیش له‌باغ چۆته ده‌ری و له
ئه‌نجامدا ده‌گوتریت ته‌نانه‌ت بولبولیش مایه‌پووج هاتبیتته‌وه یانی هه‌موو ئه‌و
سه‌رمایه‌یه‌ی دۆراند‌بیت که له‌سه‌ر گوڵی دانابوو.

ئه‌وه‌ی گوتم باخه‌وان له باغ چۆته ده‌ری به‌حیسابی ئه‌وه‌یه شاعیره‌لێ: "باخه‌وان
پووته‌ل بۆی وه‌ده‌رکه‌وت". ئایا بۆی وه‌ده‌رکه‌وت واتای چوونه ده‌ره‌وه ده‌دات یان
لێی راسان و له‌به‌ر پێ هه‌ستان و شتیکی دیکه‌؟ وه‌ک ئه‌وه‌ی له شوینه‌که‌ی خۆی
هاتبیتته‌ ده‌ره‌وه و به‌خیره‌اتنی یاری شاعیری کردبیت؟ ئه‌وه‌ش نه‌گونجاو نیه‌ و شتیکی
ئه‌وتو له شانۆی باغه‌که‌ کاتی هاتنی یار، ناگۆریت.

پووته‌ل وشه‌یه‌کی جوانی کوردیه‌ به‌واتای که‌سیک که پۆشاک‌ی به‌رپێ وجتی له‌به‌ردا
نه‌بیت یان دیارده‌یه‌کی سروشتی (دار، ده‌شت و ده‌ر) که به‌هۆی سه‌رماوه‌ پووتابیتته‌وه و
گه‌لا یان گیاوگزی لێ نه‌پواییت. شاعیر بۆچی باخه‌وانی به‌پووته‌ل داناوه‌؟ من وای
بۆده‌چم که شاعیری ئه‌ویندار، وه‌ک هه‌موو عاشقیکی دیکه‌، هیچ شتیکی جگه‌ له

دلداره كەى بەجوان و رازاوه نەديتيت و تەنيا ئەوى پىن جوان بوويت. لەو پروانينە عاشقانەيەدا ئيتەر كەس ناتوانى تەواو و جوان و پوشتە و لەبەردلان بيت جگە لە دلداره كەى شاعير.

دوو فەردى كوتايى شيعرە كە هەلگري دوو پرسيارى يەكگرتوون كە لە راستيدا دەبنەو بە يەك: ئايا ئەويندار و ئيمامى چيان دەست كەوتوو؟ لەبەر ئەوئەى ئەويندارە كەش هەر ئيمامى خۆيەتى، ئيتەر دوايين پرسيار دەبيتە ئەوئەى ئايا ئيمامى توانى كەرە بكا تە پوونى زەنگ، واتە بە قەولى فارسەكان يارى شوخ و شەنگ بكوئيت و دلى نەرم بكا تە (بيكا تە بە دۆستى خۆى)؟

بە هۆى فەزاي شادى ناو شيعرە كەو، كە نيشانەى خەفەت و خەمى پتو ديار نيبە، خوئتەر دەتوانى هەست بكا تە بەلى، شاعير توانيوئەتى سەر كەوئەت و كەرە بكا تە بە زەنگ!

بەحرى عەرووزى شيعرە كە،

مقارب مئەن ائەم (هەجايى): فەلن فەولن // فەلن فەولن

ياران پوښتن

فكرى چ بكمه ئيسته له پاش عومرى دريژم؟
بروانه له دهست و سهرى لهرزوكم و گيژم!
ئو ئارهقى دهريژى له سهر و پرووم به حهقيقهت
دواى پويىنى^{۵۸} ياران، ههموو جواناوه دهريژم
ياران كه ههموو پوين و من مامهوه تهنيا
جهرگ و دله كمه كون كونه، زووخاوى دهريژم
بهو عومرهوه ههر قيله مى؛ گهر پروو نه كمه مه تو
بهو تاقى دوو ئه برويه قهسه م، باتله نويژم
جي م ليژ بووه، پيرى له سهرم خيوه تى هه لدا
ههر كاتى كه بهر بوومه وه! بروانه له ليژم

قافلاوا، ۱۳۴۷ ى هه تاوى
(لاپه ۸۷ ى چاپى نه نيسى و ۱۲۵ ى چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له چاپى نه نيسيدا 'خيوه تى پيرى' يه. ههر دوو عينوانه كه له وشه كانى
ناو شيعره كه وه رگيراون و ههر دوو پر به پيستي ناوهرؤكى بؤچوونه كانى شاعيرن.
رېكه وتى گوترانى شيعره كهش له ههر دوو چاپدا ههر يه كه: ۱۳۴۷ ى هه تاوى و ۱۹۶۸
ى زاييىنى. شاعير لهو كاته دا ۶۵ سالان بووه.
غزه ليكى جوانه به واتايه كى پر له وه فادارى و ئه مه كناسى شاعيره وه بؤ دوست و
يارانى نزىكى خوى. ئاوات، تهنيا له غزه لى 'حه سره تى دل' دا بؤره گله ييه كى له

^{۵۸}. چاپى نه نيسى: رويىنى. ده بين هه لى تاپ بيت.

دۆست و يارانى خۇي كىردۈۋە دەنا بەگىشتى، دۆستىكى گەلىك ۋەفادارى ھاۋرىيانى بوۋە ۋە گەلىيە كىشى ئەگەر بوۋىت زياتر لەۋە بوۋە بۇچى سەردانى ناكەن ۋە كەم دېتە مالى.

سىن فەردى يەكەمى غەزەلەكە ئىخبارىيە، واتە بارودۇخى پۇچى خۇي لە دوورىي ياران (و زۆر ۋاھەيە، مردىيان) بە خويئەر پادەگەيىتت. ھەۋالەكان گىشتىن: ياران ھەموو پۇينى؛ دۋاي پۇينى ياران.

بەلام لە فەردى چۈرەمدا، بەرگۈي قسەكان دەگۈرپت و پوو دەكانە تاكىكى ديارىكراو، بىن ئەۋەي ناۋەكەيمان پىن بلىت. ئەۋ پادەيەي ئىخلاىس ۋە خۇ بەكەم زانى ۋە ۋەفادارىيە، بە گۈيرەي شىعەرەكانى دىكەي ناۋ دىوان، زياتر لەۋە دەچىت بۇ كاكى، سەيد مەمەد نورانى؛ يان مامى، حاجى بابەشىخى سەيادەتى دەرپىيىت كە پىشان بلى 'تۇ قىيلەمى ۋە پوو دەكەمە تۇ'. ئەگەرى دوۋەم يەك لە دۆستەكانىەتى كە دەكرى كەسىكى ۋەك مامۇستا حەقىقىي يىت. ئەگەرى سېھەمىش ئەۋەيە پوۋى لە پىغەمبەرى ئىسلام يىت. مەن زياتر لەگەل بۇچوۋنى يەكەمدام ۋە لام ۋاھەيە بۇ كاكى شاعىر گوتراۋە.^{۵۹}

دست ۋە سەرى لەرزۇكم ۋە گىژم: لەفف ۋە نەشرى مۇرەتتەبە واتە: دەستى لەرزۇكم ۋە سەرى گىژم.

جواناۋ: ئارەقى سەرەمەرگ (ھەنبانە بۇرىنەي مامۇستا ھەزار)

قىبلە ۋە تاقى دوۋ ئەبۇ: مراعات النظرىيان لى پىك ھاتوۋە.

جى پىن لىژ بوۋن: كۇتايى ھاتنى دەرەفت ۋە مەجبۇر بوۋن بە پۇيشتن لە شويىتىك.

بەربوۋنەۋە: مردن

ھەركاتى كە بەربوۋمەۋە: ھەرىنا بەربوۋمەۋە!

پروانە لە لىژم: سەيرم بىكە ۋە لە سەر لىژىك ۋە ستاۋم [ۋە ۋاھەيە خىللۇرىمەۋە خوارى].

بەحرى عەروۋىي شىعەرەكە،

ھەزج مەثن اخرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فاعولن

^{۵۹}. سەد بىر ئاغا سەيد جەغفەرى كۆپى شاعىر ۋە ئامادەكارى دىۋانى شارى دىل ئەۋ بابەتەي لە خويئەر روۋن

بىكرادەتەۋە (دىارە ئەگەر بىزانىيە). ھىۋادارم جەنابىيان لە چاپەكانى دىكەي دىۋانەكەدا ئەۋ پىرسىارە ۋە گەلىك

پىرسىارى ھاۋچەشنى دىكە ۋە لام بەدەنەۋە.

عەزیزی میسری دڵ

دەلێن گیراوه ئیمڕۆکە عەزیزی میسری دڵ، چ بکەم؟
لە پاش ئەو، من لە گەل دڵ - شیت و پیتی وابە کوڵ، چ بکەم؟
ئەوێ جوان و جەیل و پاک و خاوین، بۆچی گیراوه؟
منی پیر و پەشیمان و گونەهکار و خەجیل چ بکەم؟
نەماوە باغ و ڕاغ و ڕەونەقی سەحرا، خودا^{٦٠} مەرگێ!
گولۆوکات چوو لەبەر ئەو، من لە دەشتی پڕ چۆل چ بکەم؟
لە باغێکدا کە گۆل ڕۆیی بە تاراجی خەزان، جا من
وێ کوو بولبول نەسوورپیم دار بەدار و چل بەچل، چ بکەم؟
یەکیەک چەپکیکی گۆل هێنا لە حەوشی خانەقا بۆ من
منی بێ ڕەنگ و بۆ ئاخر بە جارێک چەپکە گۆل چ بکەم؟^{٦١}
دەسم هێندە هەلێنا بۆ تەمەننا، وشک و ڕەق ماوە
لەمەولا تا کو ماوەی ژینمە، بێ دەست و پل، چ بکەم؟
نەسییم هەر نەبوو ئەم ئاو و خاکە، بشمرم، بێ جیم
بە دەردی خۆمەوێ دەتلیمەوێ، بێ ئاووگل چ بکەم؟^{٦٢}
گرانە دەردی دووری، بەم لەشە چۆن هەلگرم باری؟
زەعیف و پیر و بێ هیز و قەووت، بێ شان و مل، چ بکەم؟
"نیمامی" هێندە خەم خوارد عەدەتی پێ گرتوو، یارەب!
دەسوورپێ بێ وچان، گێژە^{٦٣} و لە دەردی چەرخ و خول چ بکەم؟

^{٦٠} . چاپی ئەنێسی: خوا

^{٦١} . ئەو فەردە لە چاپی جەغفەردا نابینرێت.

^{٦٢} . ئەو فەردە لە چاپی جەغفەردا نابینرێت.

^{٦٣} . لە دەقی ئەنێسیدا بەم شێوەیە هاتوو: "گێژە و لە دەردی...."

عینوانى شىعرە كە لە چاپى ئەنسىدا برىتتیه لە "چبكهەم". ھەردوو عینوانە كە لە مىسراعى
یە كەمى فەردى یە كەم وەرگىراون.

شویتى گوترانى شىعرە كە بۆ من بۆتە جیتی برىسار. دیوانى چاپكراوى مامۇستا ئەنسى
كە كەمتر بەلای شویتى گوترانى شىعرە كاندا چوو، بۆ ئەم شىعرە تايبەتە گوندی
زەنبیلی دەست نیشان كردوو ئەو ەش لە كاتىكدا كە دیوانى چاپكراوى كاك جەغفەر
بە قاقلاۋای نووسىو. ئەوانە كامیان راستن؟ ئەگەر ھەلەى وا كەوتىتە ئەم شىعرەو ە تۆ
بلىنى شىعرەكانى دىكەش لە بابەتتى شویتى گوترانى شىعرە كاندا ھەلەیان تى
نەكەوتىت؟

بە گوێرەى ژىننامەى كى شاعیر كە لە چاپى جەغفەر دا دەبنىرت، سەید كامیل لە
نیوان سالانى ۱۳۳۳ و ۱۳۶۸ لە قاقلاۋا ژیاو، بەلام ئەو ە بەس نىیە بۆ زانىنى ئەو
راستىیەى كە شىعرە كە لە كوئى گوترايت. دەكرئ لە سەفەرىكى ئاسایى بۆ مالى
كاكى لە زەنبىلدا گوتىتتى و ئىمە ەو ە نەزانن. تا قە كەسانىك كە دەتوانن ەلامى ئەو
پرسىارە بدەن ەو ئەنسى و جەغفەرن. سەرچاوى كارى ئەوان چى بوو ئىمە نازانىن
بەلام نابى ناوى ئەو دوو گوندە ھەر لە خوۋ ە سەرى ھەلدايت. با ئەوان راستىە كەمان
بى بلىن.

دیارە ئەو مەسەلەى ە بۆ خوێتەرى ئاسایى واھەى ە باھەخى ئەوتۆى نەبىت بەلام بۆ من كە
خەرىكى ساغ كردنەو ە و نووسىنەو ە دیوانە كەم گرنگە بزەنم سەرچاۋەكانى بەردەستم
چەندە راست و جیتی متمانەن ئەویش نەك ھەر بۆ ئەم شىعرە بەلكوو بۆ سەرجمى
دیوانەكە.

سالى ۱۳۴۸ ى چاپى ئەنسى جىاوازیەكى زۆرى لەگەل ۱۳۴۷ و ۴۸ ى چاپى
جەغفەردا نىیە بەلام ئەویش ھەر پرسىارىك دەورووژىتت: ئەو جىاوازیانەى ناو دوو
چاپەكە، چىن و لەكوپە سەریانھەلداو؟

دوو فەردى پىنجەم و ەوتەم لە دیوانى چاپى جەغفەردا نابىرت و ئەو ەش بۆ من
جىگەى سەرسووڤمانە. كاك چەغفەر لە كاتى ئامادە كردنى دەقەكەى خویدا چاپى
ئەنسى لە بەردەستدا بوو. لای كەم دەبواىە ئامازىەكى ەو كەم و كورتىیە بكرداىە و
ھۆكارى ھەلاواردنى ئەو دوو فەردەى لە خوێتەر ڤوون بكرداىەتەو ە، یان ئەگەر

بەھۇى گۇشارى ئىدارەى سانسۇرى مەلاكانەوۋە بوو، دەكرا دېڭ و دوان بە 'خال'
پرىكاتەوۋە:

۱. شىعرەكە بە ئاشكرا بۇ عەزىزىك گۇتراوۋە كە دەبىي لە كاتى ھۇنرانەوۋەى شىعرەكەدا
گىرا بىت و لە زىندان بووئىت. ئەوۋە كىنە؟ يادداشتى كۇتايى شىعرەكە (۱۳۴۸)
يارمەتىيەكمان دەدات بۇ ھەلەتئانى مەتەلەكە. سالى ۱۳۴۸ جەنگەى خەباتى
چەكدارانەى بالى شۇڭشگىرى حزبى دىموكراتى كوردستانى ئىران لە لايەك و گرتن
و كوشتن و ئىعدامى خەباتكارانى كورد لە لايەكى دىكە بوو و سىپەھود ئوۋەسى
جەللاد و سەرۇكى ژاندارمرى ئىران، بۇ ماوۋەيەك ناوۋەندى دەسەلات و ئىدارەى خۇى
لە تارانەوۋە ھىتابوۋە پادگانى جلدیان - ئەو شوئەى وا سەدان كوردى خەباتكار لە
زىندانەكەيدا راگىرابوون و كەوتبوونە بەر ئەشكەنجەى وەحشىيەنى ئەفسەران و
مەئموورانى شاھى شاھان و دەيان كەسيان لى ئىعدام كرابوون.

من لە دوورەولانى دەرەتانى ئەوۋەم نىيە بزانم چ كەسانىك لە زىندانەكەدا بوون و
كامىەك لەوانە ئەوۋەندە نزيك بووۋە لە شاعىر كە ئەو شىعرەى بۇ گوتىت. بەلام بە
حىسابى ئەوۋەى لە فەردى مەتلەعدا دەللى "عەزىزى مىسرى دل"^{۶۴}، دوورى نازانم ئەو
كەسە كورپىكى خۇى بووئىت كە لە سەردەمى كۇنگرەى دووھەمى حزبدا، ئەندامى
حزب و لە باشوورى كوردستان بوو و دواتر گەپايەوۋە ئىران. گەرچى بەپروونىش
نازانم، بەلام دەبىي ئوۋىش وەبەر شەپۇلى گرتەكانى ئەو سالە كەوتىت و لە پادگانى
جلدىان يان شوئىتىكى دىكەدا خرابىتە زىندانەوۋە.

لە ھەمان فەرددا، "شىت وىتتى و بەجۇش و كۆل" بوون ھەمووى سىفەتن بۇ دللى
شاعىر دواى گىرانى خۇشەويستەكەى.

ئەوانە بۇچوونى من بوون پىش ئەوۋەى چاوم بە ديوانى چاپى جەغفەر بکەوئىت كە لە
پەراوئىزى شىعرەكەدا نووسراوۋە: "گىرانى حاجى سەيد عومەرى برازاي" كە ئوۋىش
حاجى سەيد عومەرى كورپى حاجى سەيد محەممەدى نوورانى و برازاي سەيد كامىلە.
ئەو پروونكرەنەوۋەىە كارى خوئەر و منىش بۇ تىگەيشتى ھۇكارى گوترانى شىعرەكە

^{۶۴}. عەزىزى مىسر ئامازەيە بە يۇسفى كورپى ياقوب - پىغەمبەرى بەنى ئىسرائىل و ئەوۋەى وا دەگوترى ياقوب
لە دوورى يۇسفى ئەوۋەندە گىرا تاوۋەكو چاوى كويىر بوو.

ھاسان دەكاتهو. گەرچى دۇنيا نىم بەلام لاموايە حاجى سەيد محەممەد چوار كۆرى
بوون: ەلىشا، سەيد عومەر، سەيد ئەنور و سەيد جەمىل.^{۶۵}

۲. "ئەو جۈان و..." ئەم فەردە ھەندىك تەفسىر ھەلدە گرىت: پاك و خاوين بوونى
خۇشەويستى شاعىر و پەشيمان و گۈنەھكار و خەجلى بوونى خۇى واتاى چىيە؟ ئەگەر
واتايەكى ئايىنى لەو سىفەتەنە ۋەربىگىن، ئەو شىعرەكە پارانەو ھەيەكە لە دەرگانەى خودا
و ئەو ھەيەكە زۆر شاعىرى دىكەش بە تايەت لە سەردەمى پىرىدا لە خودا پارانەتەو
و گوتۇويانە مەن پىر و گوناھبارم.... واتە دەلى خودايە! ئەو كەسە پاك و خاوين و بى
تاوانە بۇ دەبى بگىرىت و منى گوناھبار ئازاد بىم؟

بەلام ئەگەر واتايەكى سىياسى لە شىعرەكە ۋەربىگىن، ئەودەم پەشيمان و گۈنەھكار و
خەجلى واتاى چىيان دەبىت؟ گەلۇ سەيد عومەرى برازاى شاعىر لە پەيۋەندى ئاۋات
يان سەيد تاهىرى كۆرى ئەودا گىراۋە يا خود ئەو تۆمەتەى دراۋەتە پال ھەربۇيە خۇى
بە تاۋانبار لە قەلەم دەدات؟

۳. "ئەماۋە باغ..." باغ و راغ و سەحرا و گولۇكات چوار چەمكى ھاۋشپۈەن و شاعىر
جىناسى لى دروست كىرۋون ئىنجا بە سەنەتەى "تضاد" (مطابقە) لە بەرانبەر دەشتى پىر
چىقلى داناون. راغ بە واتاى سەحرا و مېرغوزارە و "گولۇك" لە ھەنبانە بۇرىنەى
مامۇستا ھەزاردا بە واتاى شىكۈفەى دار ھاتوۋە، گولۇكات كۆى عەرەبى گولۇكە.
ئەم بىچمەى وشەكە لە ناۋخەلكى ئاسايى ناۋچەكەدا باۋە، دەنا گولۇوكى تاك كە
ۋشەيەكى كوردىيە نابى بە "ات"ى مېنىنەى عەرەبى بگىرىت بە كۇ.

۴. "لەباغىكەدا..." ئەم فەردە گەلىك ساكارە و شى كىرەنەۋەى ناۋىت بەلام يەك شتى
تىدا دەبىنم دەمخاتە بىر كىرەنەۋە: تاراجى خەزان واتاى لەناۋ چوون و مردنى تىدايە. تۇ
بلىنى شىعرەكە بۇ شەھىدكە نەگوترايىت كە لەو ماۋەيەدا گىرايىت و ئىعدام كرايىت؟
ئەگەر ۋابى، ئەوكەسە كىيە و كامىەك لەۋھەموۋ شەھىدانەيەكە لە شارەكانى موكرىاندا
بۇ عىپىرەتى خەلك ھەلاۋەسران يان ھەر لە جلدیان ئىعدام كران؟ زۆرىك لەو
خەباتكارانە ھەر لە دەۋرۋەرى زەنبىل و گەردىگلان و قەرەگۈپز بە نان و پىخۇرى

^{۶۵} . ناۋتاخن: ۋا بزانم باۋىك ناۋى كاكىم و منى بە ناۋى ئەو دوو كۆرى سەيدى زەنبىلەۋە ناۋ نا عومەر و
ئەنور. لەو سالانەدا ئەو مورىدى خانەقاي زەنبىل بوو، گەرچى دواتر لەو باۋەرە كىشايەۋە دۋاۋە، بەلام
ناۋەكەى ئېمە ھەروەك خۇى مايەۋە! (ئەنور)

خەلکی گوندەکان دەژیان و بە دنیایی سەید کامیلی نەمر زۆرجار میوانداریەتی کردبوون.

۵. "یەکیەک چەپکیکی..." ئەم فەردەش ڕوونە بەلام وەک واتا کردنەوه، دەبێ بزانرێت نایا نیازی شاعیر ئەوه بووه کە خۆی لە حەوشی خانەقا بووه و کەسێک هاتوو چەپکیک گۆلی بۆ هێناوه، یان چەپکیک گۆلیان لە باخچەی خانەقا لێکردۆتەوه و بۆیان هێناوه؟ من ئەگەری دووھەم بە ڕاستر دەزانم. خانەقا دەبێ نامازەبێت بە خانەقayı سەید محەممەدی نوورانی شیخی زەنبیل و برای ئاوات لە گوندی زەنبیلی نێوان بۆکان و سەقز.^{۶۶}

۶. "دەسم هێندە..." من لەم فەردە تەنیا واتای ئایینی وەردەگرم واتە شاعیر ئەوهەندە تەمەننا لە خودا کردوووه و دەستی پارانەوهی بۆ خودا هەڵیناوه کە لە دەست وێڵ کەوتوووه.

لەمەولا = لێرە بەدواوه.

۷. "ئەسبیم هەر..." ئەوه واهەییە جوانترین فەردی شیعەرە کە بێت. شاعیر دەلێ لە ماوهی ژیانمدا ئاو و خاکی واتە ولاتەکەم هەر نەبوو بە هی "من" واتە بەهی گەلی کورد، ئێستا بەو دەردەوه دەتلیمەوه و نازانم چۆن بە بێ ئاو و گۆل واتە بە بێ خاکی و قەبر بمرم!

۸. "گرانە دەردی..." گران لە شیعەرە کەدا بە واتای قورس هاتوووه. شاعیر دەلێ بەو پیری و زەعیفی و بێ هێزییەوه، چۆن باری قورسی ئەو دوورییە هەلبگریم؟ خۆ من شان وەلم بۆ نەماوه!

"قەووت" بە کوردی کراوی وشەی "قووت" ی عەرەبییە و لە ناوچە کەدا کەلێک لەو بیچمەیی وشە کە وەردەگیرێت.

۹. "ئیمامی هێندی خەم..." لەم فەردەشدا شاعیر ڕووی لە خودایە و لەو دەپارێتەوه، باس لە گێژی و سەرلێشتاوی و بێ چارەبێی خۆی دەکات و دەلێ لەبەر ئازاری گەڕانی بەرئاوێ ژووی چەرخی کە لە ئەنجامی گیرانی خۆشەویستە کەمدا بۆم هاتۆتە ئاراوه، نازانم چ بکەم؟ تاوانی هەل و مەرجی ژیان خستنه ئەستۆی شیوازی گەڕانی چەرخی لە لایەن بیرمەندانی گەلانی ناوچە کەوه، دیاردەیه کی کۆن و ناسیاوی گۆپی هەموانه.

لە چاپی ئەنێسی دا میسراعی دووھەم بەم شیوێ هاتوووه: "دەسووڕی بێ وچان، گێژە و لە دەردی چەرخی و خول چ بکەم؟". من هەست دەکەم ئەو واوی عەتفەیی دواي

^{۶۶} من لە منداڵیدا لە گەل باوکم چوومەتە زەنبیل و شەو لە خانەقا ماوینەتەوه.

وشەى گىژە، زىادى بىت وھەندىك واتا كە بشۆيىت. ھەر بۆيەش قىرتم كىرد. بەلام
 ديارە ئەگەر دەقى دەستىنوسى شاعىر بە شۆيە دەقى چاپكراوى ديوانە كە بىت، دەبى
 نارازىش بىن ھەر قەبوولى بىكەين و واوەكەى بۆ دابىنن!
 شاعىر پارچە شىعەرىكى دىكەشى ھەر بە ناوى "چ بىكەم؟" ھو ھەيە كە لە لاپەرە ۱۴ و
 ۱۵ ى ديوانى چاپى ئەنىسى و ۱۴۰ ى چاپى جەغفەردا ھاتوو. غەزەلەكە، سەرجەم
 ھەوت فەردە و ئەوھش مەتلەكەكەيەتى:
 "بە يادى شەمەى رۆخسارىكى، دل ئىحيا نەكەم چىكەم؟
 بە شەوقىكى وەھا، چارەى شەوى يەلدا نەكەم، چ بىكەم؟..."
 بەحرى ەرووزى شىعەرەكە:
 ھزج مئەن سالم: مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن

دهستی ماندوو و زگی برسی

ده بی بگریم، بنالینم هه تا هه م
به دل بکولیم و بگریم هه وه کوو شه م^{٦٧}
بیاریتم له چاو فرمیسکی گهرم
له داویتیم بکه م کۆشی خه م و نه م^{٦٨}
له سه ر زگ چۆنی دایتم دهستی ماندوو!
زگی تیرم نییه، برسیم هه موو ده م
ده م و ژه م خه م ده خۆم و خه م ده نۆشم
به خواردن و خواردنه وه دل خۆشی ناکه م^{٦٩}
به لای لیدا له خواردن و خواردنه وه ی وا^{٧٠}
سه گی تیری له ژینی هینده هسته م!^{٧١}
چلۆن بفرم، په روپۆم هه لوه ریوه!
چلۆن خۆل که م به سه ردا، دهسته بهسته م!
به دهستی کئی بکه م خاکئی به سه ردا!
له ده وره م جه غزی کیشاوه مژ و ته م
خودایه! تو حه کیمی بۆم بنیره
ده وای ده رده م، له زۆر زۆر و له که م که م
که م و زۆرت له لایه و زۆر و چاکه
هه موو په حمه و که ره م، هه ر لوتفه سه رجه م

^{٦٧} چاپی ئەنێسی: بوکلیم، شیوازیکی دیکه ی کرداره که یه له مه هاباد.

^{٦٨} چاپی ئەنێسی: کۆشی

^{٦٩} چاپی جه عفر: به خۆراک و به خه و دلخۆشی ناکه م

^{٧٠} چاپی جه عفر: له خورد و خواردنی وا

^{٧١} چاپی جه عفر: وه په ز بووم من له ژینی هینده هسته م

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا 'ده بی بگریم' ه.

سالی گوترانی شیعره که ۱۳۴۷ [۱۹۶۸] و سه ره تاکانی سه ره هلدانی خهباتی جه کدارانه ی بالی ناسراو به شوڤشگیتی حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیرانه له ناوچه یه که قافلاوا ی شویتی ژبانی ئه و سالانه ی ئاواتیش له ناوچه رگهیدا بوو. بۆ نمونه کتوی حاجی کیمی گوندی قهره گوێز وه دالده ی چهند کهس له خهباتکارانه چۆته ناو ئه ده بیاتی کوردیی ئه و سالانه وه و نهر عه بدوللا موعینی له گوندی قالویی گه ورکایه تی شه هید کرا، هه ردوو گونده که له بن گوئی قافلاوادان.

باوه کوو ئاماژه ی راسته وخۆ به و پرووداوانه له شیعره که دا به رچاو ناکه ویت به لام به ئاشکرا به رامه ی ئه و فهزایه ی تیدا ههست پیده کریت. شاعیر، وابزانم ئه ودهم تازه سید تاهیری کورپی له کاروانی شهنکه لاوانی پیشمه رگه ی حزب له باشووره وه گه رابوووه باوان و باوک و کورپ که وتبوونه بهر چاوه دیتری سیخوړانی چاوزه قی ساواک. ئه و فرمیسک پشتن و خهم نۆشین و بی په رۆپۆیی و دهسته بهسته یی و به مژوته م دهو درانهش، هه موو نیشانه ن بۆ په رۆشی و دل له دوایه که ده کرئ بزانیته کهم وزۆر له هه مان په یوه نیدایه.

له فهردی سیهه می شیعره که دا که لک له په ندیکی کۆنی کوردی وه رگیراوه که ده لئ "دهستی ماندوو له سه ر زگی تیره"، به لام شاعیر پیچیکی جوانی به په نده که داوه کاتی ده لئ راسته دهستم ماندوو به لام کوا زگی تیر که ئه و دهسته ماندوو له سه ر دانیم؟ خو من زگم تیر نیه و هه مووده م برسیم!

ههروه ها شاعیر له فهردی چواره مدا که لکی له هه ندیک که ره سه ی ناو شیعی ناسراوی نالی وه رگرتوو:

"گه ر ده برسی من له بهر چی کهم ده خۆم

من به برسی قهت مه زانه، خهم ده خۆم

ئاوی سویری چاو و باری تالی لئو

سویر و تالی دم دم و ژهم ژهم ده خۆم..."

ههروه ها ته عبیری 'دهسته بهسته م' (فهردی شه شه م)، پیشتر له لایه لایه ی مامۆستا هه ژاردا

بینراوه:

"ده لئیی بۆ حه بسیم، بۆ دهسته بهسته م

۹۶ / شیعی سالانی ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹

چلۇن خۆل كەم بەسەرما، دەستەبەستەم! تەعبیریکی گەلئك جوانه.
بە دەستی كئی بکەم خاكی بەسەرما: درێژهی فەردی پیشووتره كه گوتبووی دەستە
بەستەم. واتە من ئەگەر دەستم بەسترايیت، دەبی بە دەستی كئی خاكی بە سەری خۆمدا
بکەم؟

جەغز: جوغز، بازنه، ئالقه
له دوو فەردی كۆتایی شیعەرەكەدا شاعیر دەچیتەووه سەرباسی خودا و پارێنهووه و داوای
دەوای دەردی خۆی لێدەكات.
له زۆر زۆر و له كەم كەم: تەعبیریکی جوانه . دەلێ خودایه، ئەگەر زۆرت دەوای
دەردی من له لایه، زۆرم بدەیه؛ ئەگەریش كەمت هەیه كەم خەلات بكه.
بەحری عەرووزیی شیعەرەكه،
هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

به هاری ناخۆش

وا به هار هات و به لام بولبولی دل بئ نه شهیه
خونچه پیتا که نی، کۆرپه ی نه ته وه بئ گه شهیه
کۆتر و قومری، قه ل و دال، ریکی به جه م چوونه وه ژوور
سارد و سه رمایه ولات، چۆله؛ جیهان، بئ خشهیه
کهوی کیتی وه په زن، چونکه نه بوو شین که ژ و کۆ
پیی نه ماوه گۆره، بئ که یغه، له پاشه کشهیه
پیره گامیش له له وه پ که وتوو، هه لدیته وه ژوور
موبته لای دهردی گران و سه ده مه ی خش خشهیه
هه رکه سی خۆشه دلی، کاکي 'ئیمامی' به خودا،
پاکي فیله و ته له که، ریکی درۆیه و فشهیه!

قافلاوا، ۱۳۴۷ ی هه تاوی

(لاپه ره ۲۲۶ ی چاپی جه عفر و ۹۶ ی چاپی ئه نیسی)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا 'به هاری بئ گه شه'یه. دیاره شاعیر خۆی عینوانی بۆ
شیعره کان دانه ناوه و ئه نیسی و جه عفر به سه لقه ی خۆیان کاره که یان به پێوه بردوو.
من نامه وی شیوازیکی سیهه میش بدهم به عینوانه کان و هه ر بۆیه له هه موو دیوانه که دا
به گشتی دواي ره چاوکردنی شیوازه که ی چاپی جه عفر ئاماژه به عینوانی چاپی
ئه نیسیش ده که م.

له شیعره که دا وه سفی سروشت کراوه و به هاریک که دیاره له بهر سارد و سه رما،
ناخۆش و بئ نه شه بووه. ئه گه ریک ئه وه یه که شیعره که ته وسیفی بیت و ئاوات له ژیر

كارتېكەرىي شىعرە ناسراوۋەكەي سەيفولقوزاتدا ھۆنرايىتەۋە^{۷۲} ۋە لە سەرما ۋسۆلى زىستانى ئەۋ سالە ۋە درەنگ كەۋتى بەھاردۋايىت؛ ئەگەرېكى دىكەش ئەۋەيە شىعرەكە بە شىعرى تەمسىلى بزانين ۋە بلىين ئەۋ سالى ۱۳۴۷ ى ھەتاۋىيە لووتكەي كىشە ۋە ناكۆكىي نيوان ئەندامان ۋە رېبەرانى حزبى دىموكراتى كوردستانى ئىران بو، كە گەيشتە ئەنجامى لىك ترازان ۋە جىابوۋنەۋەي ھەندىك لە ئەندامانى كومىتەي ناۋەندى ۋە پىشمەرگەي ئاسايى لە بەژنى سەرەكىي حزب ۋە پىنك ھىنانى كومىتەي شۆرېشگىر، ئىنجا كەۋتە ناۋ مەنگەنەي ساۋاكى ئىرانى لە لايەك ۋە پاراستنى پارتى دىموكراتى كوردستان لە لايەكتىر ۋە شەھىد بوۋيان. دەزانين سەيد كامىل خۆشى بۆ ماۋەيەك ئەندامى شانازىي كومىتەي ناۋەندىي ھەمان حزب بو.

ئەۋەي كە ئەگەرى دوۋھەم بەھىز دەكات چەند خالىكە:
دەلى: "كۆرپەي نەتەۋە بى گەشەيە"، كە نابى چەمكى نەتەۋە بە خۇرايى ۋە بى ئامانج ھاتىتە ناۋ شىعرەكەۋە؛

فەردى مەقتەع كە تىيدا دلخۇشى خەلك بە شتىكى دەسكرد ۋە ناراست دەزانىت، واتە دەيەۋىت بلىت ژيانى خەلك تالە ۋە بۆ ئەۋە نابى دلخۇش بن، ئەگەرېش دلخۇش، پاكى فىل ۋە تەلەكە ۋە درۆ ۋە فشەيە دەيكەن، دەنا چۆن دەبى لە ھەل ۋە مەرجىكى ۋە ناخۇشدا ئەۋان دلخۇش بن!

كاتى لەگەل ئەگەرى دوۋھەمدان، بۆي ھەيە بتوانين كۆتر ۋە قومرى ۋە كەۋى كىۋىش بە تەمسىلى پىشمەرگە بزانين.

بەلام لە لايەكى دىكەۋە، ئەستەمە شاعىر پىشمەرگەي بە قەل ۋە دال شوبھاندىت ۋە ھەر بە گىشىش شاعىرىكى ۋەك ئاۋات كە خاۋەن بىروباۋەرى سىياسى بوۋە، پىۋىست ناكات لە ھەموۋ وشە ۋە رستە ۋە فەردىكدا ئەۋ بەرپرسيەتتە بختە رۋو. مرقى سىياسىش دەكرى ۋەك خەلكى ئاسايى رقى لە سەرما ۋسۆلى زىستان بىتتەۋە ۋە بەھارى بى خوش بىت ۋە چەپۆكىك لەۋيان بىت ۋە بەخىرھاتنى ئەمىان بكات!

چەند وشە ۋە عىبارەتى ناۋ شىعرەكە:

رېكى، ھەموۋى

^{۷۲}. شىعرەكەي نەمىر سەيفولقوزات بەم فەردە دەست پىدەكات:

عەزىز ئارەزووت زۆرى بۆ ھىتام

فرمىسكەم سوور بو، زەردى رۋوى لىنام...

ئىنجا باسى سەخلەت بوۋنى زىستانى ئەۋ سالە دەكات.

۱۰۰ / شىعرى سالانى ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹

به جهم، پيڳهوه به سهر به كهوه

وه پهر، بيزار

پي نه ماوه گورپه؛ بي كه يفه؛ له پاشه كشه يه: ههرسيك ده گه پينه وه بۆ كه وي كنيوي
گاميش، كه لي مي، يان بوفالوي مي، له ده شتايي و سهر چۆم و ليره وار ده ژين و
جاران له موكريان گه ليك زۆر بوون.

موبته لا، عه ره بيه به واتاي تووش بوو

سه ده مه يان صدمه، عه ره بيه به واتاي زيان پيڳه يشتوويي

خش خشه، نه خوشيه كي ئاره له

به حري عهرووزي شيعره كه،

رمل مئمن مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن

ئاردى نىۋى دېۋو

نىشىممانى خۇشەۋىست! بۇ پارە پارە و لەت كراي؟
تۆمە گەر جەرگك و دلى ئەمنى، بە ھەسرەت داپزاي؟
ھەرچى پارچە پارچە و لەت لەت بى، لاي پۇلەي وەتەن
ھەر بەپېز و حورمەتى تۆ، لاي گەلت بەرزە قەلاي
تۆ بە دەستى دوژمنانت بوۋىە ئاردى نىۋى دېۋو
تۆ بە باي نە گبەت بوۋ و ھەر پۇژە بۇ لايەك براي
كۆچى لى قەۋماۋە كانت خوار و ژوۋورى گرتوۋە
دېتەۋە بۇ لات، دەزانن ئاخىرى ھەر تۆ پەناي
ھەر بە داخ و دەردى تۆۋە پىر و لاۋ دەخولېنەۋە
تۆ بە دەستى دوژمنانت گيانە كەم! بەش بەش كراي
سەد كەلاۋە و لاۋوۋخاۋ و چال و چۆل بى، نىشىمان!
بۇ گەلى مال كاۋل و بى چارە ھەر جىگەي پەناي
من بە قوربانى كەژ و كۆي جوان و زەنویرت دەبم!
تۆ بە ھەشتى سەر زەۋى، تۆ لا بەرى جەۋر و جەفای
ئەي شەنى خۇشى بەيانانت لە سەر لوۋتەكى چيا
لا بەرى دەرد و خەمە، تۆ ھېتەرى سەير و سەفای
"كامىل"ى پىرت دەسەۋدوۋعايە بۇ پزگارىيى تۆ
چونكە بۇ ھۆز و گەلى ئاۋارە ھەر تۆ پىتوماي

قافلاۋا، ۱۳۴۷ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۲۲۹ ى چاپى جەۋفەر. لە چاپى ئەنېسىدا نەھاتوۋە)

شعیریکی نیشتمانییه و ده‌بی هەر به‌و هۆیه‌وه له کاتی چاپی ئەنێسیدا سانسۆر کرا‌یت
یان له ترسی سانسۆر هه‌لا‌وی‌زدرا‌ی‌یت، که هه‌ردوکیان هەر سانسۆرن! ئەوه بارودۆخی
چاپ و چاپه‌مه‌نی کوردیه له سه‌رده‌می مه‌لا‌کاندا، له سه‌رده‌می شادا له‌وه‌ش خرا‌پ‌تر
بوو!

سالی ۱۳۴۷ ټه و ساله يه وا خه باتي چه كدارانه له ناوچه ي موكریان له ټارادا بوو و به شه هیدبونی پښه رة کانی (برایانی موعینی، شهریف زاده، مه لا ټاواره و...) شکستی هینا. سهد تاهیری کوړی شاعیر بو ماوه يه ك له گه ل ټندامانی دیکه ي حزبی دیموکراتي کوردستان له باشووری ولات بوو، که دواي ټه و ي کیشه و دووبه رة کی که و ته ناو پښه کانیا نه وه، گه راپه وه ټیران. بزووتنه وه چه کدارييه که ش هر له باشوور و دواي ټه و دووبه رة کسه سه ری هه لدا.

ٲاردي نيو ڊروو: ڪو ڪردنه وهى ٺاردي بلاوٻووى ناو ڊروو وڊال، له ڪورديدا به واتاى ڪارى له ڪردن نه هاتوو ڊيٽ. شاعير تاوانى دابه شٻوونى خاڪى ڪورد دهاته پال دوژمنان كه دوور له راستى نيه.

کۆچی لېقه و ماوه کانت: کورد له قوناغی جیا جیای میژوویدا کۆچ دراوه و له سه ر خا ک و زی دی خو ى ده ر کراوه. ئاماژه ى شاعیر به کام کۆچره وه؟ ئه گه رى نزیک له پراستی ده بی قوناغیک له شوڤشی ئه یلول بیت له باشووری کوردستان، که له سالی گوترانی شیعره که دا (۱۹۶۸)، هه وت سالیکی به سه ردا تییه ر بیو و گه لیك به رز و نه وی دیتوو.

بهلام کاتي دهلي خوار وژوور [واته باشوور و باکوور] ي گرتووه، نه گهري نه ووش دپته پيشهوه که ناماژه به کوچي لاواني کوردي پوژهلالت بو باشووريشي تيدا نيټ؛ دياره لهو حالته دا دهبي له بيرمان نه چټ که شاعير باسي 'ليقه و ماوه کان' ده کات نه که خه باتکاران.

زەنووېر: جىڭگەي بىلىدى ھەوا سازگار (ھەنبانە بۆرىنەي مامۇستا ھەژار)
 ۋىتەنر: شاعىر بە ھىتئانى ئەو دوو چەمكە، سەنئەتى تىزاد (مىقابىلە) ى دروست
 كىر دوو.

دهسهودوځا: که سیک که دهستی پارانوهه و دوعای بهرز کردوتهوه. حالته تی دوعا کردن.

هۆز: عەشیرە. ئەم وشە یە لە کوردیدا تەعریفکی ڕوونی نییە و بە واتای جیاوازی وەك
تایفە، عەشیرە، قەوم و تەنانەت میلەت کەلکی لێ وەرگیراوە. شاعیرانی موکریان
گەلیك جار واتای میلەتیان لێ وەرگرتوووە. مامۆستا هەژار لە شیعەرە سەرەتاییەکانی
سەردەمی کۆماری کوردستاندا دەمەتەقەیه کی نووسیوە و تێیدا گوتوویەتی:

"ئەم کور! نەوێ کێ؟"

نەوێ شیرانم.

تۆ لە کام هۆزی؟

هۆزی کوردانم....."

بەحرێ عەرۆزی شیعەرە کە،

رمل مژمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

كوچى خېر

بارى بەست، خېرىن، دەلېن بۇ جەننەتولمەئوا دەچى
ھەركەسى پياۋى خودا بىن، گىيانەكەم، ئاۋا دەچى
شىرى مەيدانى خوداناسى ەلى بوو عائىلى
تويشويى ھەلگرتوۋە، بىترس و بىپەروا دەچى
ئەو لە پىش چاۋ چوۋ، بەلام ھەر ماۋە وىتەى وى لە دل
ھەركەسى وىتەى ئەۋى بى، خۇش سەروسىما دەچى
خەم مەخۇن ياران! مەلېن رېۋى "ەلى" شىرى خودا
پاك و پرووسور بۇ حوزوورى ھەزەرەتى مەۋلا دەچى
ھەركەسى پرووسور ەك ئەو دەچتە مەيدانى جەزا
خۇ ئەۋەى ەك "كامىل" ىشە، بىسەر و بىپا دەچى

سەيدئاۋا ، ۱۳۴۷/۱۲/۲۰ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۱۱۸ ى چاپى ئەنسى و ۲۳۵ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعرەكە لە چاپى ئەنسىدا 'پياۋى خودا' يە.
لە پەراۋىزى چاپى جەغفەردا نووسراۋە: "بۇ ۋەفاتى حاجى «بابەەلى عائىلى»،
خەزۋورى "ئاۋات". دەقى شىعرەكەش ئەو ھەۋالە پىشتراست دەكاتەۋە.
لە بەشى ژىننامەى ئاۋات لە كىتپى "شارى دل" دا، كە كاك جەغفەرى كورپى شاعىر
نووسىيۋەتى، ھاتوۋە: "...سالى ۱۳۱۰ [۱۹۳۱]، [ئاۋات] دەيتتە زاۋى خەلىفە مەلا ەلى
عائىلى و ھاجەرە خاتوۋنى كچى ئەم خواناسە عالم و عارفەى بۇ دەخۋازن. خەلىفە
مەلا ەلى يەكك بوۋە لە خەلىفە ديار و ناوبەدەرەۋەكانى حاجى سەيد ەندولحەكىم
[ى باۋكى ئاۋات] و ەك شەنگە سۋارىكى بوارى شىعر و ئەدەبى سەردەمى خۇى

ناسراوه و خه لکی دپی "چاخلوو" یان "چاغرلوو" ی بهشی به گزاده ی سه قز بووه... "(لاپه ۳۶).

جه ننه تولمه ئوا: جنت الماوی، یهك له حهوت مه رته بهی به ههشتی وه عده پندراوی موسولمانانه.

عهلی بوو، عائیلی بوو: واته عهلی عائیلی بوو. کیشی شاعر شاعیری مه جبوور کردووه ناوه که بهو شیوهیه ده ربیریت.

تویشوو: تویشووی ریگا، نان و ئاوی مه سره فی ناو ریگا.

وی: ئه و

سه ر وسیم: پروالته یان ده موچاوی که سیک.

عهلی شیر خودا: نیاز له شیر خودا، عهلی کوپی ئه بیتالیبه که ناسناوی "اسدالله" ی پندراوه، شاعیر لیره دا بۆ پزگرتن له خهلیفه مه لاهلی، ئه و سیفه ته ی بهو داوه.

حه زه رته ی مه ولا: نیاز له 'مه ولا'، له ناو سؤفیان و موسولمانانی سونه دا، به عاده ت

پیغه مبه ری ئیسلامه: "مولای صلی و سلم دائما أبدا

علی حبیبی که خیر الخلق کلهم"

به لام له بهر ئه وه ی داوه له قیامه تدا ته نیا خودایه، به بۆچوونی موسولمانان، له و رۆژه دا

ئۆمه ته ی هه ر پیغه مبه ریك ده چیته ژیر ئالای ئه و بۆ ئه وه ی لای خودا شه فاعه تیان بۆ

بکات.

چوونه حزوور: مردن و په یوه ست بوونه وه به خودا له ژیا نی ئه و دنیا دا. باوه ری گه لیک له ئیماندارانی ئاینه جیاوازه کان ئه وه یه که مرۆف دوای مردن ده گه ریته وه لای "خالق" ی خۆی.

رووسوور: نیاز له رووسوور بوون باوه به خۆیه و ئه وه ش ه ی که سانیکه که له ژیا ندا کرده وه ی خراپان نه بوو ییت و به دلناییه وه بمرن و بگه نه رۆژی قیامه ت و کاتی حیساب و کیتاب لیوه رگرتنه وه.

مه یدانی جهزا: جهزا بریتیه له سزادان یان سزا وه رگرتن. مه یدانی جهزا، رۆژی قیامه ته که خه لکانی به دکار ده نیررته دۆزه خ و بهو شیوه یه سزا ده درین.

بی سهر و بی پا: واته که سیک که نه توانی بروات و بجوولیت. نیاز که سیک تاونباره که له قیامه تدا به هۆی ترسان له سزاوه ناویریت بچیته پای حیساب و کیتاب. بی سهر

وېا له فارسیدا هه یه و به واتای خه لکی بی سهرویه ریه، به داخه وه هندیك كهس به
خه لکانی هه ژاریش هه ر وا ده لین.
به حری عهروزیی شیعه که،
رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

نالہی یدلان

دلکی وام ئمن ناوی به نالہی بی دلان نہ گری
وہ کوو شہونم له سہر خونچہی گولان بۆ بولبولان نہ گری^{۷۳}
وہ کوو بولبول نہ بیته عاشقی گول، دل به کار نایہ
ئہ گہر شیتانہ سبجہینان نہ چیتہ سہر چالان، نہ گری
له بہ ہرہ و شہوق و زہوق و خیر و خوشی دوورہ مال کاول
دلی وا بی ئہوین، جارنک به حالی عاشقان نہ گری
شہوئ تا پوژ دہ نالینن، لہ گہل تہیری شہوا جووتن^{۷۴}
دلی وام بۆ چییہ بۆ وان شہوئ تا بہ ربہیان نہ گری
شہوانہ مہل دہ خوئین بۆ ئہوانہی دل بریندارن
دل ناوی به دہنگی پپ له سۆزی وان، شہوان نہ گری
به ہات و چوونی شیت و پیٹی دل با پیکہنین، گہر ئہو^{۷۵}
به ئاموژگاری زانایانی پیر و عاقلان نہ گری
له مالی قہت شہوانہ ئوقرہ ناگری، ناسرہوئ تاوی
"ئیمامی" تا سبہینئ زوو نہ چیتہ نیو گولان نہ گری

قافلاوا، ۱۳۴۷ی ہەتاوی

(لاپەرہ ۱۳ ی چاپی ئەنێسی و ۲۳۸ ی چاپی جەعفەر)

^{۷۳}. چاپی ئەنێسی: گولان و بولبولان نہ گری.

^{۷۴}. چاپی ئەنێسی: لہ گہل تہیری شہودا جووتن. لام وایہ ہەلہی چاپ بیت، ناگری ہەلہی شاعیر بیت لہ بہر

ئەوہی کیشی شیعەرہ کہ تیکد ہدات.

^{۷۵}. چاپی ئەنێسی: ہاتوچونی

۱۰۸ / شیعری سالانی ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹

عینوانی شیعره که له چاپی ئه‌نئیسیدا، "دلی وام ناوی" یه. هه‌ردوو عینوانه که له میسراعی یه که می فەردی یه که م وەرگیراون.

غەزەلێکی ناسک و هەستیارانەیه. شاعیر بۆ ئەوەی بیرۆکەیه‌کی نوێ بخۆڵقێت، کەلکی له کەرەسه و ئامیزی کۆن وەرگرتوو. بۆلبول و خۆنچه‌ی گۆل و شه‌ونم و عاشق و زۆریکی دیکه‌ی هاوچه‌شن له هه‌زاران شیعری شاعیراندا هاتوون به‌لام پیکهاته‌ی دروستکراوی شاعیر له‌و چه‌مک و واتایانه، ئیستاش ده‌توانی سهرنجی خۆتەر به‌روه‌ خۆی رابکێشیت و ئەوه سه‌رکه‌وتنیکه بۆ شاعیر. گریان چه‌مکی سه‌ره‌کی ناوه‌رۆکی شیعره‌که‌یه و شاعیر له پێشدا نموونه له بیدل (واته مرۆف یان بۆلبولی عاشق) و زانا و عاقلان دیتته‌وه که ده‌گرین، ئینجا خۆی ده‌باته‌ پرزی ئەوان و ده‌لی منیش ئه‌گەر به‌یانی زوو نه‌چه‌ ناو گۆلان و [بۆیان] نه‌گریم، به‌شه‌ودا ئۆقره‌ ناگرم. هه‌روه‌ها لۆمه‌ی دلی خۆی ده‌کات و ده‌لی ئەو ده‌لی وا نه‌یتته‌ عاشقی گۆل و وه‌ک بۆلبول، شیتانه نه‌چیتته سه‌ر لقی گۆل، به‌کار نایه‌ت. شیعریکی ساکار به‌لام قورس و قایمه‌ و وشه‌ی ئه‌سته‌م و دوور له‌ زیه‌نی تیدا نیه‌.

شاعیر به‌وپه‌ری ئازادییه‌وه وشه‌ی جوانی کوردی، عه‌ره‌بی و فارسی له‌ په‌نای یه‌ک داناون و سلێ له‌ وشه‌ بیگانه‌کان نه‌کردۆته‌وه. مه‌ل و ته‌یر؛ عشق و ئەوین؛ شه‌وق و زه‌وق و خێر و خۆشی؛ سه‌هینی و سه‌به‌هینی، ئۆقره‌ و سه‌ره‌وتن. به‌ هێنایی شه‌وق و زه‌وق و خێر و خۆشی، شاعیر له‌ عه‌ینی کاتدا هه‌م جیناسی ناته‌واو و هه‌م مراعات النظیری دروست کردوو.

پیکه‌نین و گریان (فه‌ردی شه‌شم): سه‌نعه‌تی طباق یان تضادیان پێ دروستکراوه. به‌هه‌ره: مرخ، ئەوه‌ی له‌ فارسیدا "استعداد" ی هونه‌ریی پێ ده‌گوتریت (دیاره، 'استعداد' ی عه‌ره‌بی به‌ واتای هێزنیه‌).

وان: ئەوان. دووچار له‌ شیعره‌که‌دا هاتوو. یه‌که‌میان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ "ته‌یری شه‌و" (فه‌ردی چواره‌م) و دووه‌میان بۆ "مه‌ل" (فه‌ردی پێنجه‌م). به‌ 'وان' و 'شه‌وان' یش جیناسیکی ناته‌واو دروستکراوه.

شیت و پیت: پیت 'موهمه‌له' و به‌ ته‌نیا واتایه‌کی نییه‌ به‌لام له‌ گه‌ل شیت دا، واتای شیت ده‌دات. شیت و پیت سیفه‌تن بۆ هات وچوونی دل، که له‌ قسه‌کردنی ئاساییدا ده‌بوایه‌ قه‌یدی 'شیتانه' یان 'شیت و پیتانه' له‌ جیاتیان به‌هاتبايه‌.

ئامۇڭگارى: دەبىي ۋەك ئامۇڭگارىيى بخوئىرتىتەۋە. دياره له روانگهى شاعيرهۋە ئەگەر
بىت و دل به پىي ئامۇڭگارى زانايانى پىر و عاقل، نه گرى، دەبىي ئىمە ھەموو بهو ھات
ۋچوونەي دل پىيىكەنن!

تاۋى: دەمىكى كورت

بەحرى عەرووزىي شىعرەكە،

ھزج مئمن سالم: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن

به هاری تازه

وا هات به هاری تازه، شنه‌ی بای شه‌ماله دئ
ناقووسی ژینی پر له هیوای کیژ وکاله دئ
قاسپه‌ی که‌وی بنار و که‌ژ و کیو و پاله، دئ
کۆتر له سهر ره‌وه‌ز به گمه و ناله‌ناله، دئ
جیکه‌ی مه‌له، هه‌رایه، وژه‌ی^{٧٦} بالی داله، دئ

شین بوو زه‌ویی و مینگه‌له مه‌ر پژیی بۆ له‌وه‌ر
پر بوو له کاره‌کارپی مه‌پی، شیو و ده‌شت و دهر
شوانان که‌په‌نکی تازه‌یی خۆیان ده‌که‌ن له‌به‌ر
هه‌لدیته ناو هه‌واره‌وه کیژان به جلکی ته‌ر
بارانه، بایه، گورپه‌ گورپی هه‌وری تاله، دئ

رېښک چینگ و چادرن ده‌دره‌وشن له سهر چیا
وه‌ک خالی ره‌ش ده‌چن که له سهر روومه‌تی درا
پندوو له هه‌رکوی ما، کولی فرمیسکی هه‌لرزا
به‌و بۆنه، چابوو خۆ کولی دل تۆزئ دامرا
کاتی هه‌واره، قیژه‌یی کابانی ماله، دئ

دونیا وه‌کوو به‌هه‌شته، سه‌راسه‌ر بووه گلۆوک
خونیچه، که ده‌ست نه‌خوردیه، وا بۆته تازه بووک

^{٧٦} . دیوانی چاپی جه‌عفر و نه‌نسی: وشه‌ی بالی داله، دئ

ههركهس گولڻك به روح نه كړئ، پيى ده لښ چرووك!
كاتى نه ماوه كاكه، خه م و ئاه و نووكه نووك
كيژان له گولچنين و بزهى چاوى كاله، دئ

تيى گولان گه يشت و ولات بوو به زيو و زه پ
بولبول به جوش و كول له نيوان شهو ده باته سهر
شهونم له سهر چلوپي گولان كهوت و بوو به بهر^{۷۷}
نهرگس به بهرگي زه رده وه هيناويه^{۷۸} خه بهر
ياني گولاله سووره له خويندا شه لاله، دئ

نهميش هه ژار و دل به خه م و چاوه پي په يام
كيهه په يام؟ په يامي ره فيقاني وهك برام،
پارامه وه له خالقي بوون و و نه بوون، به لام
هه روا به داخه وه كله مه، هه نه بوو وه لام
ويړانه مال و حال و سه داي كونده لاله، دئ

خويندي له گويسوانه يي تالاري سهوز و سوور
ويړاني كرد و تيكچوو، نه ما كوشكي پر سروور
ده گرئ دلي هه ژاري "نيمامي" وه كوو ته نوور
ده گري، ده پيژي خويتي گه شي، دل له خوار و ژوور
ههركوي ده چي له دووري^{۷۹} نه وان، زاله زاله، دئ

بوكان، ۱۳۴۷ ي هه تاوي
(لاپه ۱۲۲ و ۱۲۳ ي چاپي نه نيسي و ۲۶۵ و ۲۶۶ ي چاپي جه عفر)

عينواني شيعره كه له هه ردوو چاپدا وهك يه كن.

^{۷۷}. چاپي نه نيسي: كهوتبو به بهر

^{۷۸}. چاپي جه عفر: هيناويه

^{۷۹}. چاپي نه نيسي: دووي نه وان

ئەو پىنج خىشنىيەكى بەھارىيە ۋە پىرە لە تەبىرى جوان، بەلام دلى ناسك ۋە ھەستىارى شاعىر كە تەزىي خەم ۋە كەسەرە، لىرەشدا دەستى لە كۆل ناكاتەو ۋە لىي ناگەرپىت بە شادى ۋە بىن خەمى بروانىتە جوانىيەكانى بەھار ئەویش لە كوردستانىكدا كە تەنیا دوو مانگىكى نيوان پەشەمە ۋە جۆزەردان دەتوانى چىژ لە پازاۋەيى سىروشت ۋە ەربگرى. پىشتەر سەرماۋسۆل ۋە سەھۆلبەندانە ۋە خاتوو زەمھەرىر مىۋانى كوۋچە ۋە كۆلانى مالان، دواترىش گەرما ۋە تۆز ۋە خۆل ۋە پەنگى زەردى مەزراكان مەنزەرەى دەشتى سەوز ۋە مىرگى نەخشىن دەشتۈپىن ۋە دەپى پەنا بىرىتە بەر سىبەرى داران ۋە گوئسەبانان.

حوللەى مەرەسىي ئاۋات، خەمە! جا خەمى تىپە بوۋنى تەمەن يىت ۋە بەباچوۋنى لاۋىيەتى، يا خەمى لە دەستچوۋنى بەھار ۋە سىروشتى جوانى كوردستان، يا خەمى مردن ۋە بە گوناھبارى چۈنە بەر قاپىيەى خودا، يا خەمى گەل ۋە ۋلات... مامە خەمەى ئىمە بە ۋە ھەموو خەمەو، لەم شىعەرەشدا سەرەتا شەرحى چەلەنگى ۋە پازاۋەيى سىروشتى ۋلات دەدات ۋە بە ۋەستايەكى بەرچاۋەو ۋە جوانانە دەخاتە روو، بەلام دلى بە خەفەت راھاتوۋى تەنیا تا چۈر بەندى شىعەرە كە لە گەل قەلەمە كەيدا ھاورپىيە ۋە ئىتر لە دوو بەندى كۆتايىدا ۋەك جارى جارن شەرحى دەروۋنى خۆى ۋە بەختى ناسازگارى ھەلدەپىژىت ۋە سەرلەنوئى "ھەژار ۋە دل بەخەم ۋە وىرانە مال ۋە كۆشكى سىروور تىكچوۋ ۋە دل ۋەك تەنوور گپاۋ ۋە چاۋ بە گریان ۋە خوئىن لە دل پزاۋ"، خەفەتى بىن سنوورى خۆى بەھۆى نەھاتى دۆستانى خۇيەو ۋە گەل خويتر ۋە بىسەرى شىعەرە كەدا دادەبەشىت.

شىعەرە كە چەند تەبىرى شاعىرانەى سەر كەوتوۋى تىدايە: بالى دال، ھەورى تال، كولى فرمىسك، گول بە روچ كپىن ۋە چاۋەپىي پەيام بوون. شاعىر لە شىعەرە كەدا كەلكى لە پىكە ۋە ھىنانى ھەندىك پىتى ئەلف ۋە بىن ۋەرگرتوۋە ۋە مۇسىقاي ئەو پىتانەى خىستۆتە گوپى بىسەر ۋە خويترەو ۋە كە بە ۋە مۇسىقايەى ۋە شەكان 'مۇسىقاي ناوخۆيى ۋە شە' دەگوترىت، بۇ نەمۇنە: مىگەلە مەپ رۆيى بۇ لەو ۋەپ (مۇسىقاي پىتى /پ/)، كەۋى بنار ۋە كەژ ۋە كىو (مۇسىقاي پىتى /ك/)، كاپە كاپى مەپ (مۇسىقاي پىتى /پ/) ھەروەھا (/ك/)

ئەو ۋەش واتاى ھەندىك ۋە شە بە يارمەتى ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەژار:

چاۋى كال، پەنگى چاۋى عابى ئامال زەرد؛ پەنگى چاۋى پەشى ئامال عابى؛
پال، بنار ۋە قەردى كىو (ھەقائىن مە دانە پالى)؛ ملەى كىو (لەۋپالە سەرى دەرىتا)؛

پەۋەز، چىن چىنە بەردى ناۋقەد و سەرى كىۋ؛
دال، خەرتل؛

مەپى، شىۋازى موكرىانى (مەھابادى) وشەى مەپ؛
هەوار، وار، زۆزان، زستانەوار^{۸۰}؛ لە عىبارەتى "هەلدېتە ناو هەوارەو" وا تىدەگەم كە
هەوار لىرەدا واتايەكى بچوۋىكتر لە چوونە شوپىتى ھاۋىنەى ھەيىت، شوپىتەك ۋەك
پەناگە يان پەشمالىكى سەرگىراۋ كە لەكاتى باران و تەپ وقورپىدا خەلك پەناى بەرنى؛
پندوو، رنوو، كەۋىيە بەفر
گولۋوك، خونچە گول

دەست نەخورده، دەست لىتەدراۋ (فارسى)

چرووك، پژد، دەس قووچاۋ

زىو، شىۋازى موكرىانىيە بۆ وشەى زىو لە باشوورى كوردستان، كانزاي نوقرە؛
چلۆپ [چلۆپك]، تروپك، بلىندترىن شوپىن لە دار؛
شەلال، تىۋەدراۋ؛
گلە، گلەيى؛

زالەزال، داد ۋەھاۋار؛

شاعىر لەم شىعەرەشدا كەلگى لە ھەندىك وشەى فارسى و عەرەبى ۋەرگرتوۋە كە
دەكرى نىشانەى زەۋقى شاعىرىي خۆى و ناسىاۋىي زۆرى لە ئەدەبى فارسى بىت يان
كىش و قافىيە بە سەرىدا فەرز كردىت: بۆ نموۋنە: دەست نخورده و گلە.
بەحرى عەرۋوزىي شىعەرەكە،

مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

^{۸۰} . ھەنبانە بۆرىنە ئەو واتاى زستانەۋارە ى ھاۋرى لەگەل بانەمەر چوون و يەيلاھى توركى پىكەۋە ھىناۋە و ھەۋارگەشى ۋەك جىگەى ژيان لە كوستان واتا كردۆتەۋە. پوونكردنەۋەيەك پىۋىستە: يەيلاق يا خود ياق لىق وشەى توركى/مغولىيە و لە بەرانبەر قىشلاق يان قىش لىق دا دىت. يەكەمىيان ھاۋىنە ھەۋارە و دوۋەمىيان زستانە ھەۋار يان زستانەۋار. بەم پىيە ئەۋەى وا لە ھەنبانە بۆرىنەدا بۆ ھەۋار واتە ھاۋىنە ھەۋار نووسراۋە 'زستانەۋار' ناپى لەشۋىتەى خۆيدا بىت.

لافاو

ههستا له ولانی ئیمه توفان
ههلايه، ههرايه، شينه، گريان
بئكه شتي و نووح و شورتە ماوين
مال کاولی دەم شه پوله ئاوين
خيزان و منال و مال و پاتال
ون بوون و جيهان له ئیمه بوو تال
لافاو ههچی بوو له مال، هه مووی برد
تالاوی به زاری ئیمه دا کرد
چال پر بوو له ئاو، گهنم رزیون
دیوار هه موو تیک ته پی و خزین^{۸۱}
دهست و پیلان به ئاو ته زیوه^{۸۲}
دیویش له شه پوله ئاو به زیوه
بئ تاقهت و هیز و لاره مل ماین
ماویکه به بئ و چان له ئاواين
نانووسری کاکه! کاره ساتی
لافاوی به هاری و نه هاتی!
پووی کرده ولاتی کورده واری
هه ر ماوه ته په حمی زاتی باری
بیتوو نه زه ری بکا وه لمان
په حمی به وه وا له سه ر زه وی مان

^{۸۱} چاپی ئه نیسی: تیک ته پی، خزین

^{۸۲} چاپی جه عفر: دهست و پیلان

هيوئا كه نيه به غه يري لاي ئه و
پووناكى نيه به يى چراي ئه و
هه رچه نده كه خاوه نى گوناھين
شهرمه نده و زار و پووسياھين
ياره بى وه دهرخه پوژى ره حمه ت!
لابه له سهر ئه م ولا ته نه گبه ت
ئهمنیش كه هؤنه ريكي پيرم^{۸۳}
موس ته وجى ره حمه ت م، فه قيرم
ههر سروھى بايه هه وري پئوه
پيژنيكى ده كاته وه له پئوه

قافلاوا، ۱۳۴۷ى هه تاوى
(لاپه ره ۱۹۵ تا ۱۹۷ ى چاپى ئه نيسى و ۳۲۴ و ۳۲۵ ى چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له هه ردوو چاپدا وه ك يه كه.
بابه تى شيعره كه شهرحى پووداويكى سروشتى واته لافاويكه كه له به هارى سالى
۱۳۴۷ ى هه تاوى (۱۹۶۸ ى زاييني) دا له ناوچه ي ژيانى شاعير پووى داوه و بو ته
هؤى زيانى كي زورى گيان و مالى خه لك. من خؤم ئه و به هاره له كوردستان نه بووم و
له تاران ده ژيام.
واهه يه بكريت شيعره كه به بابه تى كي ته مسيلى و سيمبوليك بزاني و واتاى پووداوه
ناخوشه كانى سالى ۱۳۴۷ ى هه تاوى و كووژراني شؤرشيگيراني حزبى ديموكراتى
كوردستانى ئيران له پوژه لاتى كوردستانى لى وه ربگرين. به لام من زور به ره و
ئه ولايه ي نابهم.
هه لالا: قهره بالغي و هاوار
شؤرته: واتاى ئه م وشه يه م بو پوون نه بووه وه. بليى پاسه وان و حه ره س نه ييت؟ كه سيك
كه پاريترگاريمان لييكات؟
پاتال: ئاژهل، حه يوانى مالى

^{۸۳} نه گهر به شيك له شيعره كه دانه كه وتييت، بو پاراستنى كيش، ده بى وشه ي 'ئهمنیش' وه ك 'ئهمنیش'
بخوژيترته وه واته پيى / باه / كه ي دريژ بكريته وه.

ون بوون: ليرەدا لە دەستچوون و فەوتان و نەمانە.
تاللاو: ئاوى تال، كىنايەيە لە نەهاتى و ژيانى ناخۆش.
گەنم پزبون: ئاوى زۆر و زىاد لە ئەندازەى بەهارى دەبىتە ھۆى پزىن و لەناوچوونى
حاسلى گەنم.

تىك تەپىن: بەسەر يەكدا كەوتن و پووخان
خزىن: برىتيە لە بىكۆل بوونى دىوارى بينايەى وەك مال و لەئەنجامدا قەلەشت ھىنان
ئىنجا پووخانى دىوارەكە.

پەل: دەست. دەبى ئاماژە بىت بە كار و زەحمەتى زۆر و بەردەوامى خەلك لە پىناو
پزگارى لە بارودۆخىكى خراپ كە سىلاو كە پىكى ھىناو و لە ئەنجامدا دەستى
خەلك لە ناو ئاودا تەزىو.

تەزىن: سىر بوون. ليرەدا بەھۆى سەرماوەيە.
دېوئىش...: تەبىرىكى جوانە بۆ گەياندى ھىزى زۆرى لافاو و لە پۇست نەهاتى
خەلك. قسەكە چەشتىك تەنزى تىدايە و بۆ پىشاندى گەورەيى كارەساتەكە گوتراو،
دەنا شەپۆلى ئاوستىكى نەرم و لەتيفە و دېوئىش كە لە فەرھەنگى كۆندا بەھىزترىن
بوونەوەر بوو دەبوايە دەرەقەتى بىت.

لارە مل: كەسىكى بى دەسلات
ماوئىكە: ماوئىكە، ماوئىكە زۆرە.

بارى: بارىتەعالا، خودا

ھىوا كە نىيە...: ھەر بەتەواوئى ھىوايەك نىيە و نەماوە جگە لە يارمەتى زاتى خودا.

زار: لاواز

شەرمەندە و پروسىا: پوو پەش، ھەمان ئەو داستانەيە كە مەروڤ گوناھكارە و دەبى
چاوەروانى لىبووردنى خودا بىت. واھەيە چەشنە ئاماژەيەكيش بىت بەو باوەرە
نابەجىيەى كە دەلى تەوانكارى و كارى خراپى مەروڤ دەبىتە ھۆكار بۆ كارەساتى
سروشتى وەك بوومە لەرزە و لافاو و...

نەگبەت: نەهاتى و چارەپەشى

موسىتەوجىم: شايانى ئەووم، مافى خۆمە

سروە: شەبا

هەر سروەیی بایە... من لەواتا کردنەوێ ئەم فەردەدا هەندێک کێشەم هەیە و پێم وایە ئیھامیکی تێدا بێت، واتە جگە لە واتای پۆلەتیەکی واتایەکی دوورتری تێدا شاردرایتەوێ. واتای نزیک و ئاساییەکی ئەوێ هەر سروەییەك هەڵدەکات هەوریکمان دیتتە سەر و هەوەرەکش دەست بەجێ بارانیکمان لێ دەباریت. ئەوێ درێژە شەرحدانێ بارودۆخی ولات و خەڵکەکیەتی بە دەست بارانەوێ.

بەلام بە هۆی ئەو راستییەوێ کە فەردەکە لە درێژە ٦ فەردی پێش خۆیدا و ئەوانیش پارانەوێ لە خودان بۆ کۆتایی هێنان بە کارەساتەکە، هەست دەکەم دەکریت ئاواتی خواپەرستی لە خودا ترس نیازی لە سروە، لوتفی خودا و نیازی لە هەور، هەوری پەحمەتی ئەو بێت دەنا چۆن دواي شەش فەرد پارانەوێ، هەمیسان لە پەر دەگەریتەوێ سەر بابەتەکی سەرەتا و شەرحی پووداوەکە؟

بەحرێ عەرۆویی شیعەرەکە،

هزج مسدس اخرب مقبوض محذوف: مفعول مفاعلهن فعولن

کە ی بە ھار وایە؟

کە ی بە ھار وایە گۆلم خونچە دەمی پینە کەنی؟
بولبولی دل بە شنە ی خوشی بە یانان نەشنی
نەت بووہ عاشقی وەك وی لە سبە ی تاكو شەوی
بەتەما ییت، کەچی ماچیککی لیوی نەدەنی!
گۆلی ئەوسالی وەریوہ، گۆلی پاریشی چووہ
مەگە کای پارە کە وەك ئیمە بەباکا بە شەنی!
پەروپۆی پاکی وەریوہ لەخەمان، کوا مەلی دی
بینە ھاوالی خەمی، تازە لە کوئ پینە کەنی؟
ئەو ھەزارە کە ئەوہند تەمەزرۆ ماوہتەوہ
مەکە لۆمە ی کە لەنیو دپکە، بە دۆش ھەر دەرەنی!
ئەمنیش کوندم و ھەر کوئیە دەچم، وێرانە
وہ کو تاقتاکەرە خۆم مامەوہ لیترە بە تەنی
پیشە کە ی خەلفی ھیوای کاکی "ئیمامی" پرسن،
وا بوواوہ بە سەری ئیوہ بە فوو ھەلە کەنی!^{۸۴}

قافلاوا، ۱۳۴۸ ی ھەتاوی

(لاپەرەو ۲۸ ی چاپی ئەنسی و ۲۴۸ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە ھەردوو چاپدا وەك یە کە.
شیعریکی جوان و پەوان و بی گری و گۆلە، باس لە بەھاریک دەکات کە بەھاری
راستەقینە نییە لەبەر ئەوہ ی خونچە پیناکەنی و بولبول - کە دلی خۆیەتی، بە شنە ی

^{۸۴}. چاپی ئەنسی: ھەلەقەنی

خۆشى باي به يان ناشينته وه؛ ئه وه هه لۆيستيكي رۈوني سياسيي كه له بهرگي ئيهامدا شاراوته وه به لام هيشتا هه ر خويتهر مه جوور ده كات مل بكيشيت بزاني له پشت پهردوه چ خه بهره و شاعير باسي كوئ و چ سهرده ميگ ده كات . رۈوي قسه ي شيعره كه له "گولم" واته گراويي شاعيره و هۆنر هه ر له فهردي يه كه مه وه خۆشه ويسته كه ي ده كاته "به رگۆ" ي قسه كان، له دلي خۆي نمونه ي بۆ ده هينته وه و پي ده ليت تۆ هه رگيز ئه وينداری ئه وتۆت نه بوه كه وهك بولبول له به يانيه وه تا شه و به ته ماي ماچيكي گول چاوه رواني بكيشيت به لام خونچه ده مي بۆ نه كاته وه و ماچيكي ليوي نه دات! دلي من گولي ئه مسالي [به هۆي با و بۆران و سه رما و به سته له كي سياسيي وه؟] وه ريوه و گولي پاريش نه ماوه پي شادمان يت، كه وابو هيج چاريكي نيه جگه له وه ي وهك "ئيمه" [هاويراني شاعير]، به باسي رابردووي خۆش كه يف ساز يت و كاي كۆن به با بكات؛ ئه وه ندهش خهم و خه فتي لي باره، كه په روپۆي هه لوه ريوه و وهك مه لي گه پي ليها توه كه مه لاني دي پيان خۆش نيه هاوړيه تي بكن و له ئه نجامدا ناتواني خه مي خۆي له گه ل كه سدا دابهش بكات. به م پيه، ده ره تانيكيش بۆ پيكه نيني نه ماوه و سه ره پاي ئه وه ي گه ليكيش تامه زرۆي ديتي گول، به لام له بهر ئه وه ي كه وتۆته نيو درك و درووه وه، ناچاره ده يي "به دۆش بزه نيي!" (بروانه دواتر).

شاعير دواي ئه و شوبه اندنه سه ركه وتووانه، كه هه مووي له باسي دلي دا بوو- راست وهك ئه وه ي دلي له خۆي جياواز يت، له دوو فهردي كۆتايي شيعره كه دا خۆي و نهك دلي، راسته وخۆ ده خاته بهر تيري لۆمه و ده ليت من وهك كونده بوو هه ركوويهك ده چم ويرانه يه [واته ئه گه ر ويرانيش نه ييت من ويرانه ده كه م]، ويرانه و كه له واش ئاشكرايه كه سي تيدا ناييت، كه وابو، من بوومه ته "تاقتا كه ره" و ليره به تاق و ته نيائي ماومه ته وه.

له دپري كۆتايدا، شاعير ناوي خۆي به "كاكي ئيمامي" ده بات و ده لي من پيشتر خه لفيكي ساواي هيوام چه قانده بوو، جا ئه گه ر هه والي ئه وم لي ده پرسن، سوپند ده خۆم به سه ري خۆتان كه ره گ و ريشه ي وه ها پواوه و له ناو چووه، كه به تاقه فوويهك هه لده قه ندريت و ده كه ويت! واته من خۆم، هيوام نه ماوه و خه ريكه به ته واوه تي بي هيو ده بم.

ئەو بىن ھىۋايى بە دىۋارۋۇزە، يەك لە تاييەتمەندىيەكانى شىعرى ئاۋاتە و لە زۆر شويى دىكەى دىۋانەكەشيدا دەردەكەۋىت. بۇ كەسەك كە نشوستى كۆمارى كوردستان و شىكستى خەباتى سالانى ۱۳۳۱ و ۱۳۳۲ ى ئىران و زالىيەتى روكنى دوۋى ئەپتەشى شا و حكومەت نىزامى تەيموورى بەختيار و دامەزرانى ساۋاك و ھەرەسى شۆپشى ئەيلۋولى باشوورى كوردستان و شەھىد بوۋى ئەندامانى بالى شۆپشىگىرى حزبى دىموكرات و ئىعدامەكانى سالى ۱۳۴۸ ى جلدیان، ئىنجا زالبوۋنى مەلاكان بە سەر ئىراندا و كۈشت وېر و گىران و ئەشكەنجەى خەباتكارانى كوردى بە چاۋى سەر بىنيو و بە خوین و پىست ھەستى پىكردوون، بىن ھىۋايەكى ئەۋتۆ شىتىكى سەمەرە و ئاساسىي نىيە. شىعرەكە لە عەينى رەۋانى و بىن گرى و گۆلدا ۋەك ھەموو شىعريكى سەرکەتوۋى "سەھل و مەمتەن"، ئالۋزىيەكى مەنتىقى تىدایە كە بەيەك جار خويئندەۋەى ساكار ھەستى پىن ناكريت و تەنيا لە شىكرەندەۋەدا دەردەكەۋىت. لە ھەندىك شويئدا شاعىر، چىگۆرپكى بە خۆى و دللى و گراۋىيەكەى و خويئەرى شىعرەكان دەكات و خويئەر مەجبوور دەكات وورد بىتەۋە و ماسى سوورى ۋاتا لە قوۋلايى گۆمەكە دا بدۆزىتەۋە.

ھەندىك وشە و تەبىر لە شىعرەكەدا ھەن كە دەكرى قسەيان لە سەر بكرىت يان رۋونكرەندەۋەيان لەمەر بدرىت:-

دەمى پىتەكەنى: ئىھامىكى تىدایە. لە ۋاتاي نزيكى ئىھامەكە دا، دەم بەۋاتاي ماۋەيەكى كورتى زەمەنىيە بەلام دەكرى ۋەك دەم يان زارپىش ۋەربىگىرىت و بگوتريت پىر بەيەك دەم پىتەكەنى؛ ديارە ئەگەرىكى سىتەمىش ھەيە: بلىي وشەكە لە چاپى دىۋانەكاندا بە ھەلە نەۋوسرايىت؟ تۆبلىي 'دەمى' نەۋوبىت بە ۋاتاي دەمى خونچە؟ كە زۆرپىش جوان و بەرپى و جىيە:

"كەى بەھار ۋايە گۆلم خونچە دەمى پىتەكەنى؟"

من ئەۋ بژاردەيەم پى لەھەموان باشتەرە، بەلام خۆ من خاۋەنى شىعرەكە نىم!
 "بە شنى خۆشى بەيانان نەشنى": جگە لە تەبىرى پاراۋە و تازەى "نەشنى"،
 سەرچەمى مىسراعەكە مۇسقىاي ناخۆيى پىتى /ش/ ى تىدایە؛

"ماچى لىو": لە ئەدەبىياتى كوردیدا بىن و پتە نىيە بەلام تازەترە لە ماچى سەر گۆنا كە لە زوربەى ئەدەبى كلاسكى كوردیدا دەبىنرىت؛

"مەگە": شىۋازىكى دىكەى "مەگەر" ە و لە زۆر شويى ناۋچەى موكرىان لەۋ بىچمەدا دىت؛

"کای پار به باکردن": شاعیر به نیازیکی تایهت، په ندى کونى "کای کون به با کردن" ی کردوته "کای پار به باکردن". ئهم کاره له په یوه ندى میسراعى یه که می شیعره که دایه، که تیدا باس له گولې ئه مسال و گولې پار کراوه؛ ههروه ها سهنه تی به دیعی "تضاد" یش له نیوان گول و کا دا به کار هینراوه.

"به شهنی": له جیاتى "به شهن"، ئه وهش شیوه ده برینیکى موکریانیه؛

"مهلى دى": شاعیر له سه ره تاي شیعره که دا دلې خوۍ به بولبول شوبه اندووه و بهم پیته، نیاز له "مهلى دى" ده بی دلې خه لکانى دیکه بیت؛

"ئهو هه ژاره": نیاز دلې شاعیره؛

"نامه زرؤ": زور به تاسه (هه بنانه بۆرینه)؛

"به دؤش هه ده ژهنی": ته عییریکی هه ندیک ئه سته مى ناو شیعره که یه. واتای ئاسایی که له شیعره که وهرده گیریت ئه وه یه ئه و دلّه هه ژاره تاق و ته نیا که وتووه، ئه وه نده تامه زرؤی یار و دؤست و ده زگیرانه و وه ها که وتوته نیو درک و درووی وه گیره و کیشه ی سیاسى و زیندانه وه، که له بهر ناچارى له دؤش ده ژهنیت. "دؤ" واته کیزیک که له هه لپه رکیدا دپته ده ستى لاو (هه بنانه بۆرینه). "له دؤ ژهنن" ئیها مى تیدایه. واتای نزیکى بریتیه له: "دؤ ژهنن" واته ژهننى مهشکه بؤ ئه وه ی دؤ له ماستاو وه ربگیریت به لام له خویندنه وه ی شیعره که دا خوینهر بیرى بؤ واتایه کی دوورتریش ده چیت ئه ویش ژهننه به واتا سیکسیه که ی که له گه ل تامه زرؤ بوونى یار و ته نیا و بی هاو ده م مانه وه دا یه که ده گریته وه. له دؤ ژهنن ده بی له و په یوه نده دا گوترایت که له هه لپه رکیتی کوردیدا، به گویره ی نه ریت، کوره لاوان گه لیک رپزی "دؤ" واته ئه و کچانه ده گرن که دپته ده ستیانه وه، ته نانه ت کاتى په نجه ده خه نه په نجه ی دؤوه، هه ول ده دن ده ستى کچ ئه زیه ت نه که ن و نه یگوشن واته له هه لپه رکینی کوردیدا کاتى دؤ له ده ستى کوره لاودایه، کوره که هیچ جووله و کرداریک ناکات که بونی سیکسی لیوه بیت. جا شاعیر ده لى دلې من له بهر ناچارى و تامه زرؤی له "دؤ" ش ده ژهنیت یان خو به دؤشه وه ده نیت گهرچى ده زانیت نابجى وا بکات! ئه وه تیگه یشتنى منه له م فهرده به لام له بؤچوونه که م دلنیا نیم له بهر ئه وه ی ئه گهرى هه لى چاپ یان هه لى راگواستنى شیعره که له لایه ک و خراپ تیگه یشتنى خو م له لایه کی دیکه ناتوانم نه گرمه بهرچاو. هیوادرم خوینهران هه لى راست بکه نه وه.

"تاق تاقكهره": يان تاق تاقه كهره، قزاوكه، توتەك، بالداريكة شهو تا پوژ ده لئى "توت، تووت" به فارسى "مرغ حق" ى پئىدەلئىن (هەنبانە بۆرىنە)؛ پەيوەندى تاق تاقكهره لە گەل شاعير دەبى پوألەتى و ووشەيى بىت. شاعير دەلئى من به تەنيا ماومەتەو و تاق تاقكهرەش هەر "تاق" و تەنيايە، كەوابوو هەردو كمان وەك يە كين؛

"ئىمامى": شاعير لە شيعرە كانيدا جاروبارە لە نازناوى "ئاوات" و جاروبارەش لە بەشى يەكەمى شوهرەتەكەى خۆى (ئىمامى زەنبىلى) كەلك وەردەگرىت. لئىرەشدا وەك دەبينىن، "ئىمامى" هاووو و شاعير خۆى بە "كاكى ئىمامى" واتە كاك ئىمامى ناوبردە كردوو.

"رېشەكەى خەلقى هيوای كاكى ئىمامى پرسن...": لئىرەدا ناتەواويەك لە بارى پترمانەو هەيە. لە رېستەى ئاسايى پەخشاندا دەگوترا "ئەگەر لە رېشەى خەلقى كاكى ئىمامى دەپرسن يان پېرسن، ..." بەلام شاعيرانى گەورەى هەموو گەلئىك توانيوانە زمانى زگمەك وەك ميو بگرنە دەست و مشتومالى بدەن و بېچمى جياوازی لئى دروست بكەن. ئەو چەشنە دەست تپوهردان و گۆرپنە، ناتەواويەك بۆ ئەو كەلە شاعيرانە نىيە كە خەسلەت و تايەتمەندىيەكانى زمانەكەيان دەناسن و شارەزاينە دەپسووپېتن و دەبچەرخبين و هەندىك جارىش دەيكەنە شتىكى نوئى، ئەوان بەم كارە زمان دەولەمەندتر و رازاوەر دەكەن؛

"هەلەكەنى": لئىرەشدا لە بارى پترمانىيەو دەبوايە بگوتريت "هەلەكەنرى" يان "هەلەكەنرىت"، بەلام شاعيرىكى بە ئەزموونى وەك ئاوات كوا گوئى دەداتە "عمرو" و "زەيد" ى ويشكى پترمان و پترمان نووسان! جياوازيەك لە نىوان هەلەكەنرى چاپى ئەنيسى و هەلەكەنرى چاپى جەعفەردا نىيە؛ هەر دوو وشە يەك واتايان هەيە؛ هەلەكەنرى شىوازی ناوچەى مەهاباد و سەردەشت و پيرانشارى هەيە و هەلەكەنرى شىوازی ناوچەى بۆكان و سەقزە.

رېكەوتى دانرانی شيعرەكە:

ئەو مەسەلەيە لە ديوانى چاپى ئەنيسيدا ديارى نەكراو و بەم پتە نازانين لە چ سەردەمىكدا گوتراو، بەلام دواى بلابوونەو و چاپى جەعفەر كيشەكە چارەسەر كراو و سالى ۱۳۴۸ [۱۹۴۹ ز] ى بۆ دەست نیشان كراو.

بەحرى عەرووزى شيعرەكە:

رمل مثنى مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلىن

ستایشی خودا

"مرغان چمن به هر صباحی
خوانند تورا به اصطلاحی"
ئەمنیش وه کوو وان به ئاه سەردی
زیکرت دە کەم و مەدح بە کوردی
ئەى خالیقى زولجەلالی یە کتا
وہی پرازی خەلقى بەرپر و دەریا!
بۆ خاتری ئەم بەری بەیانە
بۆ خاتری نالەیی شەوانە
کارم ھەموو خوار و خێج و ناجۆر
زەخمەم ھەموو کەوتە ئیش و ناسۆر
رەحمی بکە زوو بە ئاھی سەردم^{۸۵}
بینێرە خودا، دەوایی دەردم
لاى تۆ نەبى، قاتە مەرھەمی دڵ
لوتفت نەبى، مائە بەختی "کامل"^{۸۶}
بى ھەوری کەرەم چەمەن خەمۆشە^{۸۷}
بى بارشی ئەو، سەمەن نەخۆشە
حەل ناکرئ موشکیلی دلی ئەو
پیناکەنێ خونیچەیی گوڵی ئەو
بۆ خاتری ئەو کەسەى کە ناردت

^{۸۵} . چاپی ئەنێسی: زو

^{۸۶} . چاپی ئەنێسی: کامیل

^{۸۷} . چاپی ئەنێسی: کەرەم

بۆ دەعوەتى چاڭكە، خۆت سپاردت
 بىلدار بىكە تالغى خەوالووم
 تىمار بىكە قەلبى پىس و مەسمووم
 بەحرى كەرەمت كە ھاتە جونىش^{۸۸}
 تۆفانە، نىمىكى وەختى بەخشش
 سەد نوح بە مەوجى سەرنىگونە^{۸۹}
 سەد كەشتى ئەوى تىيا زەبونە
 قەترىكى كىفایەتى سەغىران
 جورىكى بەسە لەبۇ كەبىران^{۹۰}

قافلاوا، ۱۳۴۸ى ھەتاوى
 (لاپەرە ۱۵۸ و ۱۵۹ى چاپى ئەنىسى و
 ۲۹۳ و ۲۹۴ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە ھەردوو چاپدا وەك یەكە و لە ھەردوو چاپەكەدا خراوەتە بەشى
 'مەسنەوى' یەو. بۆمن جىڭگەى پرسیارە كە جیاكردنەوہى غەزەل لە مەسنەوى لەسەر چ
 بنەمايەك بەرپۆە چووە؟ ئایا كىشى شیعەرەكەيە، یا تەنیا كەمىيەت واتە ژمارەى
 فەردەكان بۆتە ھۆكار؟ ئەگەر ھەر ئەو بوو، خۆ ژمارەى ۱۴ فەردىش دەكرى لە
 مەقولەى غەزەلدا بگۆنچىت. چىتر ھەيە كە ئەو شیعەرەى بۆ مامۇستايانى بەرھەمھێنەرى
 دوو دیوانە كە كردۆتە مەسنەوى؟ لام وایە دەبى ئەو خالە بۆ خویتەر پوون بکریتەوہ.
 شیعریكى ئاینیە لە پەسنی خودادا.

مەتلەعى شیعەرە كە فەردىكى فارسىيە. دیوانى چاپى جەغفەر ئەم فەردەى خستۆتە ناو
 دوو كەوانەوہ بۆ ئەوہى دەربەكەوہیت شیعری ئاوات نىيە و منیش لەگەڵ ئەوہدام. بە
 شوتیدا گەرام و ئیستا بە ئەگەرى زۆر بە شیعری عەتتارى نیشابوورى شاعیری عارفی
 سەدەى شەشەمى كۆچى ئێرانە.^{۹۱}

^{۸۸}. چاپى ئەنىسى: كەرەمت

^{۸۹}. چاپى ئەنىسى: سەد نوح كە بە مەوجى سەرنىگونە

^{۹۰}. چاپى ئەنىسى: جورىكى كىفایەتى كەبىران

^{۹۱}. مەولەوى رۆمى سەبارەت بە عەتتار گوتوویەتى:

مه‌لای بانگده‌ری مزگه‌وته‌کانی رۆژه‌هلانی کوردستان هه‌ندیك جار جیا له بانگ،
'سه‌لا'شیان هه‌یه که بریتی ییت له شیعی موناجات. ئەو شیعرانه هه‌ندیك جار کوردی
و جاروبارەس فارسین. لێره‌دا ده‌لێی ئاوات به‌م شیعره‌ سه‌لای خه‌لك ده‌كات.
فهردی دووهم خویته‌ر ده‌خاته‌ بیرى مناجاته‌که‌ی حاجی قادری کویى که ده‌لێ
"مه‌علومه‌ بۆچی حاجی مه‌دحت ده‌کا به‌ کوردی..."
به‌لام ئاوات له‌ درێژه‌دا، بواریکی دیکه‌ هه‌لده‌بژێریت و زیاتر بۆ خۆی ده‌پارێته‌وه:

په‌حمى بکه‌ زوو به‌ ئاهى سه‌ردم" و...
شیعره‌ که له‌ ساڵی ۱۳۴۸ دا گوته‌راوه‌ که‌ سالی تیکشکانی راپه‌رینه‌ چه‌ کدارانه‌ که‌ی بالی
شۆرشگیرى حزبی دیموکراتی کوردستانی ئێرانه‌. ویده‌چیت شاعیر له‌ ژیر کارتیکه‌ری
ئه‌و شکسته‌دا له‌ سه‌یری ئافاق گه‌راپێته‌وه‌ سه‌یری ئەنفوس واته‌ کاتی هه‌ل ومه‌رجی
ده‌روه‌ له‌جیی خۆیدا نییه‌ و چی له‌ گه‌ل ناکریت، زوربه‌ی کات خه‌لك پيش ده‌خۆنه‌وه
و له‌به‌ر ناره‌حه‌تی ده‌چنه‌وه‌ دنیای تاکه‌که‌سیی خۆیان.

چمن: می‌رگ، واتای 'باغ'یشی لێ وه‌رگیراوه‌.
مرغ چمن: به‌ گشتی بالنده‌ ده‌گرێته‌وه‌، به‌ تایبەت بولبول.

صباح: به‌یانی

اصطلاح: سازان و ئاشت بوونه‌وه‌یه‌ به‌لام لێره‌دا واتای 'زمان' و 'شیوه‌ی به‌یان و
ده‌ربهرین' ی هه‌یه. 'فره‌نگ معین' ئەم واتایه‌شی بۆ لێداوه‌ته‌وه‌، دوور نییه‌ نیازی
شاعیریش له‌ هینانی وشه‌که‌ هه‌ر ئه‌و واتایه‌ بوو: "وشه‌یه‌که‌ هه‌ندیك خه‌لك
خۆیان دایده‌نێن و که‌لکی لێ وهرده‌گرن". واتای گشتی فهرده‌ فارسیه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌:
بالنده‌ی ناو باغیش هه‌رکام سه‌رله‌ به‌یانی، به‌ ده‌نگ و جریوه‌ی تایبەت به‌خۆیان [به‌
زمانی خۆیان]، بانگی تۆ ده‌هێلن و هاواری تۆ ده‌که‌ن [ئه‌ی خودایه‌!].

زیکر: یاد کردنی که‌سیك یان شتیک به‌ چاکه‌.

مه‌دح: پێداهه‌لگوتن و هه‌لدانی که‌سیك یان شتیک.

زولجه‌لال: "ذوالجلال" ی عه‌ره‌بییه‌، خاوه‌ن شان و شکۆ به‌رپر: ویشکانی، دژی به‌حه‌ره‌.
نالهی شه‌وانه‌: ده‌گوتریت که‌ نه‌خۆش له‌ ماوه‌ی شه‌ودا ئازاری زیاتره‌ و ده‌نالێت و
هاوار ده‌كات. به‌شیک له‌ سوفیانیش شه‌وانه‌ زیکری خودا ده‌که‌ن و لێی ده‌پارێته‌وه‌.

من آن مولای رومی ام که از کلکم شکر ریزد

ولیکن در سخن گفتن غلام شیخ عطارم

من ئەو مه‌ولانای رۆمیهم که‌ شه‌کر له‌ په‌نجه‌[قه‌له‌م] ده‌باریت به‌لام له‌ قسه‌ کردندا غولامی شیخی عه‌تارم.

۱۲۶ / شیعی سالانی ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹

ناسۆر: برینی تەشەنە کردوو.

قات: 'قحط' ی عەرەبییە؛ نەبوو، دەست نەکەوتوو.

مات: بێدەنگ و بێ جوولە.

کامل: شێوەی نووسینی وشەکە لە ئەسلی خۆیدا کە عەرەبی بیت 'کامل'ە. بەلام لە کوردیدا شێوازی 'کامل' بەخۆیەو دەگریت. ئەو ناوی شاعیر خۆشیت. لە چاپی ئەنێسیدا وشەکە وەک کامل نووسراوە بەلام دواتر ئامادەکارانی چاپی جەعفەر بە شێوەی 'کامل'یان نووسیوە دیارە گۆرانکارییە کە دەبی بۆ ئەو بووێت کە زیاتر لە گەڵ وشەیی دڵ دا بێتەو و سەرۆای فەرە کە تەواوتر بیت.

بارش: "مصدر شینی"یە لە کرداری 'باران' و لە فارسی وەرگیراوە. زمانی کوردیش ئەو چاوەگەیی هەیە بەلام لە شێوەی 'بارشت' دا.

سەمەن: یاسەمەن

حەل: بە شەددی /ل/ چارەسەر. عەرەبییە

موشکیل: گرفت، گرتنی کار

ئەو کەسە کە ناردت: نیاز پیغمبەری ئیسلامە

بێدار: بەخەبەر، نەخەوتوو.

تالع: بەخت و ئیقبال. 'طالع' ی عەرەبییە.

تیمار: دەرمان کردن، چارەسەر کردنی نەخۆش

مەسموم: ژەهراوی

پیس و مەسموم: دوو سیفەتن شاعیر بۆ دلی خۆی هێتاون. دیارە لە روانگەیی ئەووەو دلیک کە لەفیکری ئەم دنیا دا بووێت نەک ئاخیرەت و هەموو کاتی خۆی بە زیكری خودا تێپەر نەکردییت، پیسە و ژیا نی ئەم دنیا ژەهراوی کردوو. ئەو بۆچوونی عالمانی ئایینی و سۆفیان هەردوکیانە، ئاواتی شاعیریش هەرکام لەو دوانە بووێت یان کۆی هەردوکیان، دیارە وا بیرى کردۆتەو.

جونش: جم و جۆل، بزوتن، جوولانەو. فارسییە

نمیکی: تەپرایەکی، دڵۆپیکی

سەرنگۆون: سەرەوخوار، هەلگەپراوە. لەناوچوو

کهشتی: دیاره ده‌بوايه بگوترئ کهشتیی به‌لام له‌به‌ر کیشی شیعره‌که کورتر
ده‌نووسریت و کورتتریش ده‌خویرته‌وه. فه‌رده‌که ئاماژه‌ی به‌ئه‌فسانه‌ی کهشتی نوح
کردووه.

زه‌بوون: بی‌بایه‌خ و ناچیز. فارسییه

کیفایه‌ت: به‌س بوون، به‌ش کردن. عه‌ره‌بییه

سه‌غیر: بچووک، دژی 'که‌بیر' به‌واتای گه‌وره. عه‌ره‌بییه

جورعیکی: قومیک. عه‌ره‌بییه

به‌حری عه‌رووزیی شیعره‌که:

ه‌زج مسدس اخرب مقبوض محذوف: مفعول مفاعله‌ن فعولن

هات و نه هات

بانگی خزمان و هاوالان ده کهم
هات و نه هاتی خۆم بهیان ده کهم
پسام، هیند گه پام هه ر لیر و لهوئ
جاریکی به پۆژ، کاتی به شهوئ
داخۆ دۆعای کئ له من کاری کرد؟^{۹۲}
خیلی هه ل و هات لای من باری کرد
له م ماوهی ژینه که من رامبوارد^{۹۳}
هه ر خۆم به کاتی هه ل و هات سپارد
که چی هه ر نه مدی کاتی هه ل ده هات
هه ر کاتی هه ل هات، هاتم بۆ نه هات
سه د خه رمان گه پام به دهستی خالی
سه د ئاشم لئ کرد، هیچم نه مالی
هیشتا جه وائلم بئ گهنم و ئارده
ته نووری دلم هیشتا هه ر سارده
ئاخ ده مدی ده میك ته ندووری گه رم
نانیکم نه خوارد بئ ترس و شهرم^{۹۴}
نازانم چه رخی زه مان هه ر بۆ من
نه مامی ژینی کردم سه ره وین؟
یا کار و پیشه ی ئه و چه رچه کۆنه

^{۹۲} چاپی ئه نیسی: داخوا

^{۹۳} چاپی ئه نیسی: رامبووارد

^{۹۴} چاپی ئه نیسی و جه عفر: ده خوارد

ھەر وایه؟ چونكى وشك و بىر پۇنه!
 به پۇن چەور ئەبى يا به خویتی گەل؟
 ئەو خویتیەش كەنگى؟ پۇژرى خویشى ھەل!^{۹۵}
 ياخۇ وەك كۆتم ھەلم بۇ نایە
 بۆیە گەل بۇ ھەل ھەر ھەلۋە نایە
 بەلام قەیناكا، مافى خۆمانە
 ئەم دەر كاودەرك و ئەم بانەوبانە^{۹۶}
 لە ھیچ لایىكى "ئاوات" پىنك نایە
 دل ھەر نەسرەوت لە ھیچ جىنگایە

قاقلاوا، ۱۳۴۸ى ھەتاوی
 (لاپەرە ۱۸۹ و ۱۹۰ ى چاپى ئەنسى و ۳۱۴ و ۳۱۵ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعرە کە لە ھەردوو چاپدا وەك یە کە.
 ناوەرۆکی شیعرە کە پێداچوونەوێهە کى گشتى رابردووی ژيانى شاعیرە لە روانگەى
 خۆیەوێهە کە دەلى "خىلى ھەل و ھات لای من بارى کرد" و لە سەر خەرمان بە
 دەستى خالى و لە ئاشى بە جەوالى بەتالەوێهە گەرەمەوێهە. ئەوانە پروداوى ژيانى شاعیرن
 کە گىرەئەوێهەيان تا فەردى ۱۰ درێژە پەیدا دەکات. بەلام لە فەردى ۱۱ دا مەسەلەى کى
 گشتیتەر و بە تەواوێهەتى سیاسى دیتە گۆرێ: "خویتی گەل" دەبى چەرخى کۆن چەور
 بکات. چەرخى کۆن و چەرخى زەمان کە لە دوو فەردى پىشتەردا ھاتوون، چىن؟ ئایا
 ھىچ شىتێک ھەن جگە لە بارودۆخى کى سیاسى کە کوردى تىکەوتووە؟ ئەو
 چەورکردنى چەرخە خەباتى گەل نەبیت چىیە؟ لە فەردەکانى دواتریشدا تا کۆتایى
 غەزەلە کە ئەو بىرۆکە سیاسىیە حزوورى ھەيە.

ھەلسەنگاندنى مەسەلە و چارەسەرى ناتەبایى ئىوان دوو بەشى غەزەلە کە دەکرى بەم
 شۆیەيە بىت کە شیعرە کە ھەر لە بنەرەتدا سیاسى بوو و شاعیر وەك سەرەتایەك بۆ
 دامەزراندنى بابەت، نمونەى لە ژيانى خۆى ھىناوێتەوێهە؛ لە راستیدا شاعیر ئەو شىر
 ورتوویە بۆئەو ھىناوێتەوێهە کە بلى بە بىرەوێهەى خۆم گەلە کەم بىبەش بوو و نانیکم بە

^{۹۵} چاپى ئەنسى: گەنگى. دەبى ھەلەى چاپ بىت.

^{۹۶} چاپى ئەنسى: ئەم دەرک و ئەو دەرک، ئەم بان ئەوبانە

ئازادى نەخواردوۋە. تەندوۋرى گەرم و ترس و شەرم لە شىعرە كەدا تەمسىلىيىكى ساكارن
كە دلخۇشى و ئازادى و سەربەخۇيى دەگەيىن.

شىعرە كە بە لۆمەى كورد كۆتايى دىت: "قەيناكا، مافى خۇمانە" لەبەر ئەۋەى زۆر
دەركا و دەرك [لى يىنگانان] دەكەين و بانەوبانى مال [لى داگىر كەر] دەگەپىن.

هات و نەهات: جىناس و موتابەقەيان لى دروست كراۋە.

پسان: شەكەت بوون؛ ماندوۋوبوونى زۆر.

لېر ولەۋى: لېرە و لەۋى، لە زۆر شوپىن

كار لىكردنى دۇعا: باۋەپكە ھەندىك كەس لە كۆمەلگا ئىسلامىيەكاندا پەسندىان
كردوۋە؛ بەگوپرەى ئەۋ باۋەپە، نزا واتە دۇعاى خراپ و نەرى يى خەلگ دەتوانى لە
تاكىكدا كاريگەر بىت و ژيانى بگۆپىت.^{۹۷}

ھەل و ھات: جىناسيان لى دروست كراۋە. ھەل دەرەفەتە و ھاتىش ھاۋپى بوونى
بەخت و شانسە لەگەل خواست و ئارەزوۋى تاكە كەس. لە شىعرە كەدا چەند جار
يارى بەۋ دوو وشەيە كراۋە كە مۇسقىاى دەرۋونى پىتى /ھا/يان تىدايە.

كەچى ھەر نەمدى... واتە ھەركاتىكىش ھات دەھات، من نەمدەدىت و دەچووم بۆ
شوپى نەھاتى.

مالىن: لە ئاشى ئاۋدا خاۋەن دان ئاردەكەى دەمالى و دەيكاتە جەۋال و گۆنىيەۋە بۆ
ئەۋەى بىياتەۋە مالى خۇى.

چەرخى كۆن: بە گوپرەى بېۋاى ھەندىك كەس فەلەك و ئەستىرەكان لە چارەنۋوسى
مىرۇفدا دەۋريان ھەيە و چەرخ بۆ ھەندىك كەس بە بارى باشدا ناگەپىت. شاعىر
چەرخى بە دوو واتا ۋەرگرتوۋە و ئىھامى پىداۋە: واتاى يەكەم چەرخ و پىنچكەيە كە
دەبى بگەپىت و واتاى دوو ھەمىشى فەلەكە، بەلام شاعىر دەلى بۆ من (ۋەك كوردىك)
ئەۋ چەرخە باش ناگەپىت و دەبى چەۋر بىكرىت. ئىنجا لە فەردى دواتردا دەپرسىت
چەۋر كىرەنەكە دەبى بە پۆن بىت يان بە خويىنى كۆمەلانى خەلگ؟ ۋەلامىشى ھەر
خۇى دەداتەۋە و دەلى لە پۆزى ھەل دا كە پۆزىكى خۇشە، ئەۋ چەرخە بە خويىنى
گەل ئاۋ دەدەين. ديارە ئەۋ پۆزەش كە شاعىر باسى دەكات ھىچ نىيە جگە لە پۆزى
ھەستان و راپەپىنى خەلگ.

^{۹۷} من لە ناۋچەى بۇكان ھەر لە مىندالىيەۋە دۇعا و نزام دژ بە يەكتر بىستۋە. دۇعا ئاۋاتى چاكە و نزا
ئاۋاتەخۋازى خراپە. بەلام ئىستا لە باشۋورى ولاتەۋ دەبىسم كە نراش ھەمان دۇعا بىت.

هه‌لۆه‌دا: تهره، ئاواره‌ی ده‌شت و کێو

به‌حری عه‌رووزیی شیعه‌که،

م‌تقارب م‌ئمن ائلم (ه‌جایی): فع‌لن فع‌ولن // فع‌لن فع‌ولن

كاسەى بەتال

ئەى زەمان، ئەى كات، ئەى رۆزى رەشم!
لە ئامانج، ئاوات، ھىوا بى بەشم^{۹۸}
تەمەن دوايى ھات، ھات نەھاتىيە
ئامانج و تاسە ھەر ئاواتىيە^{۹۹}
پىرى بە جارى زۆرى سەندوۋە
سەر بە لەشمەۋە بە زۆر بەند بوۋە
ھەر ھاكا زانیت، بەرپۈۋە لە لەش
بوۋ بە گەپجارى مندالى پرورەش
با بەر شەقى دەن لىرە بۇ ئەۋى
وچانى نەدەن نە رۆز، نە شەۋى
بلىن با بشكى كاسەى وا بەتال
ھەر چاكە يىتە گەپجارى منال
مندال! سەد ئامان! نەھىلن بشكى
لە چاوما ئابروۋى چەند سالەم بتكى
دلوپەيىكە ھەر تكا، تكا
بۇيە دەترسم، لىو دەكەم تكا
دەرژىتە سەر پروۋى بىرەنگ و زەردم
ئەۋىش دەيىتە سەربارى دەردم
مندال! نەھىلن ھىندە داماو بىم
ئابروۋىتكاو و زەردھەلگەپراو بىم

^{۹۸} چاپى ئەنىسى: لە ئامانج، ئاوات، تاسە، بى بەشم

^{۹۹} چاپى جەغفەر: ئەمانج. دەبى ھەلەى تايپ بىت

ئالاي كلوليم گەر بشنيتتەوہ با ئابرووم لە چاو بمينيتتەوہ

قافلاوا، ۱۳۴۸ی ھەتاوی
(لەپەرە ۱۹۳ و ۱۹۴ ی چاپی ئەنيسی و ۳۳۰ و ۳۳۱ ی چاپی جەعفەر)

عينوانی شيعره که لە ھەردوو چاپدا وەك يەكە.
ناوەرۆکی شيعره که شەخسیتی و تاکەکەسییە و ئەوپەڕی خلووس و پاکیی شاعیری لێ دەباریت.
کارتیکەریی شيعری گۆران و ھەلویتست و بۆچوونی ئەو لەمەر ژبانی مەروڤ لە شيعره کەدا ھەست پێدەکریت.

بەشی یەكەمی غەزەلە ۱۱ فەردیەكە (فەردی ۱ تا ۶) بێ ھیوایی لە ژیان و خەم و تاسەیی بە ئاوات و ئامانج نەگەشتنی لێ دەخوێتریتەوہ كە بەشی زۆری دەبێ سیاسی و لە پەيوەندی دۆخی کورددا ییت. ھەر لەوبەشەدا خۆ بە كەم زانی و بچووك كەردنەوہی دەوری خۆی لە ژبانی كۆمەلایەتی و سیاسیدا، گەلێك بەرچاوہ بە تايبەت كاتێ كە دەلێ لینگەڕێ با منداڵی ڕوورەش كاسەیی سەرم بەدەنە بەر شەق و یاری و گالئەیی پێ بکەن لەبەر ئەوہی بەتالە و ھیچی تێدا نییە.

بەشی دووھەمی شيعره کە (فەردی ۷ تا ۱۱) پەيامێكە بۆ منداڵان و لە ڕێگەیی ئەوانەوہ بۆ خوێتەری شيعره کە و لەویدا دەلێ دواي مردنم كاتێ یاری بە تۆپی پێی كاسەیی سەری من دەكەن تەكایە ئاگادار بن مەھیلن بشکیت و ئابرووم لە چاوہوہ بكتیتە سەر زەوی لەبەر ئەوہی تەنانت ئەگەر ئالای كلولیشم بشەكتیتەوہ گویم لێ نییە، بەلام نامەوێت ئابروو تەكاو بم.

ئەوانە گەورەیی ڕۆخی شاعیر دەگەيێتن و ئەوہی چەندە بە تەنگی ناو و ئیعتیار و ئابرووی خۆیەوہ بوو و بۆ پاراستنی ئەوانە ئامادە بوو ھەموو سەختی و نەرەحەتیەك بە گیان بکەرت كە ھەمووی لەگەڵ كەسایەتی شاعیر و ئەوہی كە خەلێك لێیان دەدیت، یەك دەگریتەوہ. من كە دووراودوور ئاواتم ناسیوہ و بە بۆنەیی جیاچاوە لە ماڵ و دووكانەکانی بۆکان بینومە، ھەست دەكەم ئەو شيعره ئاویتەيەکی بالانوتیی كەسایەتی ئەوہ و لەو قسانەدا نەك ھەر ڕاستگۆیە بەلكوو خۆپاریتری و خەمخۆریی ئیعتیار و كەسایەتیەكەیی لەوہش زیاتر بوو.

تاسە: ئىشتيا، ئارەزو، عەزەت (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار). دۇنيا نىم گۆپىنى
تاسە بۇ ھىوا لە ديوانى چاپى جەغفەردا، كىي كىردوويەتى و ئايا خواستى شاعىر بوو
يان نا؟ بىي بەش بوون لە ھىوا راگەياندىكى توندترە لە بىي بەش بوون لە تاسە.
ئەگەرلىك ئەو ھەشە شاعىر خۇي يان كاڭ جەغفەر و ھاوکارەكانى تاسەيان لەبەر ئەو
گۆپىيت كە عەينى وشە لە فەردى دواترىشدا ھاتوو.

ھەرھالە: ھەموو چىركە و كات و ساتىك

گەپچار: مەخسەرە، جىگەى پىكەنىن

دۇپىكە: لە ناو خەلكدا باوہ دەگوتىي ئاپرووى مرۇف قەترەيەكە، ئەگەر تىكا، تىكا!

لىو: لىتان

بىشنىتەوہ: بىكەويتە شەن شەن

بەحرى عەرووزىي شىعرەكە، متقارب مثنى ائلم (ھىجائىي): فەلن فەولن // فەلن فەولن

شەونم

لە عومری کورتی خۆی^{۱۰۰} چاوم گلە تا سەر دە کا شەونم
بە لیوی پیکەنینی خونچه چاوی تەر دە کا شەونم
مە کە تۆخوا^{۱۰۱} دە گەل وی باسی عومری زۆر درێژ ئە ی گۆل!
دلی سافە، و تە ی^{۱۰۲} وا، گیانە، زوو باوەر دە کا شەونم
فریوی هەر هەوە سبازێ مە خو ئە ی تازه گۆل، ئامان!
سەینان ئارەزووی یاریکی دی و هاوسەر دە کا شەونم
دە ماخی بەرزە گەرچی قە ترە ییکی نیو گۆلوو کانه
شەو و پۆژ پوو لە پۆژ و مانگ و لای ئە ختەر دە کا شەونم
ئە سیری پەنگ و بۆ نابن ئە وانه ی پاک و دل سافن
شەوانە تا بە یانی تاق و تە نیا سەر دە کا شەونم
لە گۆلزاری کە "کامیل" خونچه یی بیر و خە یال ئە چنی
لە سەر گۆل هەر شەرابی ساف و روح پەرور دە کا شەونم
بۆ کان، ۱۳۴۹ ی هە تاوی
(لا پەرە ۲۵ ی چاپی ئە نیسی و ۱۱۲ ی چاپی جە عفەر)

عینوانی شیعرە کە لە هەردوو چاپدا وەک یە کن.
وەرگێڕاوی غەزە لیککی فارسی شاعیرێکی کوردی کرماشانییە، کە عینوانی 'شبنم' ە.
من بەراوردی هەردوو شیعرە کە م کرد، ئە سلە فارسییە کە ۷ و تەرجمە کوردییە کە ۶
فەردن. فەردی چوارەم و پێنجەمی شیعرە فارسییە کە لە دەقی کوردی جیاوازن و
یەکیان بە گشتی تەرجمە نە کراوە.

^{۱۰۰}. چاپی جە عفەر: لە عومری کورتی خۆم

^{۱۰۱}. چاپی ئە نیسی: خوا

^{۱۰۲}. چاپی ئە نیسی: ووتە ی

غەزەلە فارسییە کە ھۆنراوەی نەمر 'عەلی ئەشرەف نەو بەتە' (پەرتەو) 'ناسراو بە' پەرتەو
کرمانشانی 'یەو ئەوێش دەقە کە یەتە':

شبنم

"زەمر کوتە خود شکوہ تا سر میکند شبنم
لب خندان گل را دیدە تر میکند شبنم
مگو با او خدارا، حرف عمر جاودان، ای گل!
دلش صاف است و این افسانہ باور میکند شبنم
فریب هر هوسبازی مخور ای تازە گل زنهار!
سحرگاہان هوای یار دیگر میکند شبنم
متاع عشق و شیدایی صفای دیگری دارد
ز رشک اشک بلب، خاک بر سر میکند شبنم
نمیگردند اسیر رنگ و بوی عاریت، پاکان
شبی را تا سحر در بوستان سر میکند شبنم
ز اشک عاشقان روی نکویانراست آفتها
که خورشید درخشان را مسخر میکند شبنم
در آن گلشن که 'پرتو' غنچہ اندیشہ میچیند،
بہ جام گل شراب روحپور میکند شبنم"
(«کوچەباغی ها- سرودەهای پرتو کرمانشاهی؛ با مقدمہ محمدعلی سلطانی؛ خط: فربیا مقصودی کرمانشاهی؛
نشر سہا؛ تہران ۱۳۷۳ [۱۹۹۴]؛ ص. ۷۷).

ھەر وەھا، 'محمد قەرمان'، شاعیریکی ھاوچەرخێ ئێرانی شیعیکی بەو عینوان و
ناوەرۆکە و لە سەر ھەمان ئەو کیشە ھەرووزییە، ھەیە. مەن دڵنیا نیم پەرتەو و قەھرەمان
کامیان بۆ یە کەم جار شیعرە کە یان گوتوو. مەھمەد قەھرەمان (۱۳۰۸ - ۱۳۹۲) لە
سەردەمی لاویەتی مندا ناوی زۆری ھەبوو. بە داخەو پەرتەویش ھەروا چەند سالیکی
وەفاتی کردوو. ئەوێش شیعرە کە ی قەھرەمان:

شبنم

"شب از آغوش گل، بالین و بستر می کند شبنم
سحرگاہان سفر با دیدہ تر می کند شبنم
نگاہ گرم جانان بال پرواز است عاشق را
بہ سوی آسمان پرواز بی پر می کند شبنم"

اگر چون قطره اشکی، شب ز چشم آسمان افتد
 سحر از چشمه خورشید، سر بر می کند شبنم
 مرا از این دل ناکام شرم آید چو می بینم
 شبی تا صبح در آغوش گل، سر می کند شبنم
 جدایی سخت باشد آشنایان را ز یکدیگر
 وداع بوستان با دیده تر می کند شبنم
 نمی کاهد اگر از عمر عاشق، وصل گلرویان
 چرا از خنده گل، عمر کمتر می کند شبنم؟"
 محمد قهرمان، وەرگیراو لہ ماښپه:

<http://vidah.rozblog.com/post/433>

کارتیکه‌ری ده‌قی سه‌رچاوه له شیعره کوردیه‌که‌دا به‌رچاوه. بۆ نمونه، میسراعی
 یه‌که‌می فەردی یه‌که‌م ته‌عیری 'تا سه‌ر ده‌کا' هاتووه که ته‌واو فارسییه و واتاکه‌ی
 به‌کوردی ده‌بیته: هه‌رکاتی چاوم له عومری کورتی خۆی ده‌ست ده‌کات به‌گله‌یی
 کردن.....هه‌روه‌ها میسراعی دووه‌م له فەردی پینجهم که تیندا ده‌لێ "تاق و ته‌نیا
 سه‌رده‌کا" و ئەو سه‌ر کردنه، واته‌ ژیان به‌سه‌ربردن و کیشانی باری ژیان به‌شوین
 خۆدا و ته‌حه‌ممول کردنی ژیانی ناخۆش، ته‌عیریکی ته‌واو فارسییه و له‌کوردیدا
 واهه‌یه‌ نه‌بینریت. هه‌مان 'سه‌رکردن' له شیعری محمد قهرمانیش دا به‌رچاو ده‌که‌ویت.
 میسراعی دووه‌می دوایین فەردیش ئەو مۆرکه فارسییه‌ی به‌سه‌روه‌ ده‌بینریت. به
 هه‌مان شیوه، وشه‌ی 'گله‌' ی فارسی له‌جیاتی 'گله‌یی' کوردی دانراوه.
 یاریکی دی و هاوسه‌ر: واته‌ یار و هاوسه‌ریکی دی.

گولوك: خونچه‌ی گول

له‌ کۆتاییدا، بۆ ناساندنی زیاتری نه‌مر په‌رته‌و کرماشانی ئەوه‌شی لێ زیاد بکه‌م که
 زوربه‌ی ئیمه‌ شیعری ته‌نز و له‌به‌ردلانی 'ئه‌رمه‌نی' مان خویندۆته‌وه‌ یان به‌گۆرانی
 گوێمان لێ بووه. ئەوه‌ به‌شیک شیعره‌که‌یه‌ له‌په‌راوترا: ۱۰۳

۱۰۳ "ئاواره‌که‌ی بیچاره‌که‌ی بیخانمانم ئه‌رمه‌نی!

مالت نيزانم ها له‌ کوو، روح و ره‌وانم ئه‌رمه‌نی!

شیرین زوانم ئه‌رمه‌نی! ده‌ردت وه‌ گیانم ئه‌رمه‌نی!....

ده‌ر واکه‌، زووکه‌، په‌رته‌وه‌، میهمانه‌که‌ی ئاخ‌ر شه‌وه‌،

یه‌ی شیشه‌ له‌و به‌دمه‌سه‌وه‌ پرکه‌، بزانی ئه‌رمه‌نی!"

ئەوه‌ش گۆرانییه‌که‌ له‌سه‌ر شیعری ئه‌رمه‌نی به‌ ده‌نگی نه‌مر حه‌مید حه‌میدی گۆرانی بیژی کرماشانی له‌ سه‌ر

یوتیووب:

<https://www.youtube.com/watch?v=6u4GzGFFcAg>

۱۳۸ / شیعری سالانی ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹

به‌حری عه‌رووزیی شیعره‌که
ه‌زج م‌ثمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

هیوادارم ناوه‌یتانی گه‌لی برای ئه‌رمه‌نیمان له‌و شیعره‌دا نه‌بیته ه‌وی سه‌ره‌لدانی ئه‌و پرسه‌که گوايه
سووکایه‌تییه‌کیان پیکرا‌بیته. به‌پیچه‌وانه، ئه‌وه به‌یاننامه‌یه‌کی گه‌لێک به‌ه‌یزه‌ دژ به‌ده‌سه‌لاتداریه‌تی مه‌لاکان له
ئیران و به‌ربه‌ست کردنی نازادی خه‌لک بۆ خواردنه‌وه‌ی مه‌شرووب. له‌ ئیرانی مه‌لاکاندا ته‌نیا مه‌سیحی و
جوله‌که‌ ده‌توانن له‌ مالی خۆیاندا مه‌شرووب دروست بکه‌ن و بیخۆنه‌وه. شاعیر له‌م شیعره‌دا ده‌چ‌پته
به‌رده‌رگای ماله‌ ئه‌رمه‌نییه‌ک و ده‌لی "ئه‌وزاع خراوه" و ه‌یچم ده‌ست ناکه‌و‌یت به‌لکوو ئیوه‌ فریام بکه‌ون و
قومیکم بده‌نی!

شيعرى سالانى ۱۳۵۰ تا ۱۳۵۳

پېرست: باي واده، گيانه كهه!، زستان، مافى خوم، حه سره تى دل، له دهركى مه يكه ده،
بهورى به يان، خهت وخال، دانه خوره، به فرى به ران، له بهرچاوان ده كهوم، ده واى دلى
زارم، مافى گهل، باسى سهر، مه نجه لى دل، سوزى دهروون، ئاخ وسكالا، پارانه وهو،
زياره تى سهرور، ئيماميش ديتن، رېژرى ههستان، سه فهرى حه ستهم، دوعاى رېژران،
ئازاره كهه، چاوه كانم، كاروانى نه مان، مه فهرموو من نه ماوم، خه لوه تخانه ي عيززهت،
نوره ههنگاوى منه، شه معى كاميل.

باي واده

ئەي شىنەي خۇشى بەھار، باي واده، ھەر تۆي شارەزا
بۆ كەژ و كۆسار و دەشت و لوونكەيى بەرزى چيا^{۱۰۴}
چاۋەپى بووم زوو نەھاتى، بۆ نەھاتىم بوو مەگەر؟
لارەمل بووم وەك وەنەوشە، ئاخىرى ئەستۆم شكا^{۱۰۵}
چاۋى خۆم ھىندە بېيوو من لە پېگاي ھاتنت
ھەر وەكوو نىرگس لە باغ و گولشەنا چاۋم پوا^{۱۰۶}
گيانەكەم! چابوو كە ھاتى، وەك ھەناسەي من نەبووى
ساردوسى، بى خىر و بى قازانچ و ئامانچ و سەفا
وا شوکور ئەورپۇ شىنەت ھات و گەشاۋە مېرغوزار
داغدارە بەفر و لىي قەوما، ھەرەس پىشتى شكا^{۱۰۷}
ئەي نەسىمى بەربەيانانت وشەي ژىنى نوئ!
ئەي كزەي خۇشت ھەكىمى حازىقى دەرد و بەلا
بۆ گول و گولزار و باغ و چىمەن و دەشتى ولات
تۆي دەبەخشى دىمەن و تۆي مايەيى نەشۈونوما
دارى گول، سەرو و چنار و لالەزار و نارەوھەن

^{۱۰۴} . چاپى ئەنىسى: چيا

^{۱۰۵} . لە چاپى ئەنىسىدا نىشانەي پىرسار لە كۆتايى ھەردوو مىسراعى فەردەكە دائىراۋە و لام وايە دووھەميان ھەلەي چاپ يىت، دەنا پىتۈستىيەكى بۆ نىيە.

^{۱۰۶} . چاپى ئەنىسى: رووا

^{۱۰۷} . مىسراۋەكە سىچ كىردارى تىدا گونجاۋە و بەو چىسابە دەكرى سىچ عىيارەت يىت: "داغدارە، لىي قەوما و پىشتى شكا". بەلام بەركارەكان تەنيا دوانن: بەفر و ھەرەس. كەوابوو دەيىن دوو لەو كىردارانە بگەرپتەۋە بۆ بەفر يان ھەرەس. چاپى جەغفەر بەم شىۋەيەي نووسىۋە: "لىي قەوما ھەرەس، پىشتى شكا". من شىۋازى ئەنىسىم پەچاۋ كىرد كە دوو كىردارى بۆ بەفر گىرتۈتە بەرچاۋ: "داغدارە بەفر و لىي قەوما"، دەلىي ئەۋە شىۋازەم پىن پەۋانتر و بۆ قەسەي ئاسايى كوردى، لەبارتەرە؛ دەنا ھىچ ھۆكاريكى دىكەم بۆي نىيە.

رېځ له خوښۍ تۆ ئه‌وا كه‌وتوونه هه‌لپه‌ركې و سه‌ما^{۱۰۸}
 لاله و نه‌سرین و گول، سونبول، وه‌نه‌وشه و یاسه‌مه‌ن
 نیرگس و شه‌وبۆ هه‌موو پر غونچه وو به‌رگ و گه‌لا
 كونده‌بوو خویندی له شاخ و بولبول و قومری له باخ
 هه‌ریه‌كې هاوار ئه‌كا: وا با، خه‌لات په‌خشان ئه‌كا
 كانیاو تۆقین له بن به‌رد و خرپش پر بوون له ئاو
 میږگ و ده‌شت و دهر ژیاوه، بۆته یه‌ك حه‌شر و حه‌لا
 رېځ وه‌ده‌ر كه‌وتن كوړ و كال، پیر و جوان
 ده‌س له ناو ده‌ستان، به‌ هه‌لپه‌ركې ره‌فقی و ئاشنا
 كه‌س نه‌ما ئه‌مړۆ له شار ودئ، هه‌موو چوونه ده‌رئ
 هه‌ر 'ئیمامی' ما له مالئ، بچ سه‌لا وو بچ سه‌دا

قافلاوا، ۱۳۵۰ ی هه‌تاوی

(لاپه‌ره و ۱۵۳ و ۱۵۴ ی چاپی نه‌یسی و ۶۶ و ۶۷ ی چاپی جه‌غه‌ر)

عینوانی شیعه‌كه له هه‌ردوو چاپی نه‌یسی و جه‌غه‌ردا "باي واده" یه كه له فه‌ردی
 یه‌كه‌می شیعه‌كه وه‌رگیراوه.

نه‌یسی له به‌شی چامه‌كان (قه‌سیده‌كان) دا هیتاویه‌تی و پاسته قه‌سیده‌شه.
 شیعریکي دیکه‌ی به‌هارییه‌یه له شپوه‌ی شیعی 'هات به‌هار' دایه. شاعیر لیره‌دا خوی
 وه‌ك تامه‌زرۆیه‌کی دیتنی به‌هار پیشان ده‌دات كه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر سه‌رمای زستانی
 چه‌شتوو و چاوه‌پوانی هاتنی به‌هار بووه، ئیشتاش به‌هاتنی به‌هار وه‌ك "گول و گولزار
 و باغ و چیمه‌ن و ده‌شتی ولات" گه‌شاوه‌ته‌وه، به‌لام وه‌ك به‌شپك له كه‌سایه‌تی هی‌دی
 و هیمن و ته‌نیا و گۆشه‌گیری خوی، ده‌لئ هه‌موو كه‌س به‌هاتنی به‌هار له مال چوونه
 ده‌ره‌وه و كه‌س له مالدا نه‌ما جگه‌ له منی بچ سه‌لا و سه‌دا كه له مالیدا ماومه‌ته‌وه.
 شیعه‌كه ناوی زۆر گول و دار وبالنده‌ی تیدا تۆمار كراوه و له چه‌ند سه‌نعه‌تی
 شیعی كه‌لك وه‌رگیراوه، شوبه‌اندن و ئیستیعاره ته‌نیا دوانیانن:

شوبه‌اندنی لاره‌ملی و ئه‌ستۆ شكایی خوی بۆ نه‌هاتنی به‌هار، به‌ وه‌نه‌وشه و چاوی
 سه‌ر رېځگای به‌ نیرگسپك كه له باغ و گولشه‌ندا ده‌رویت یان سیفه‌تی سارد و سړی به

^{۱۰۸}. هه‌ردوو چاپه‌كه وه‌ك 'خوښی' یان تۆمار كرده‌وه.

ههناسهى خۆى دان و جىناسى كامىل دروست كردن له وشهى 'نههاتى'، جارېك وهك
كردار بۆ نههاتنى بههار و جارېكىش وهك سىفهت بهواتاى چارهپهشى و بى بهختى
بهشىكن لهو صنعائى شيعرييهى وا كهلكيان لى وهرگيراوه.

شاعير له عهينى هيتاننى وشه و زاراوهى پهسهنى كوردى وهك شنه و كهژ و كۆسار و
چيا و ديمهن و ميژگ و ههرهس و كزه و ههلهپركى و خهلات پهخشان و كوژ
وكال و خپ و كانى تۆقين و...، بهرگر نهبووه له هاتنى وشهى عهرهبرى و فارسى و
ئاويته كردنيان له گهله كوردديهكان: قازانج، ههكىمى حازيق، نهشوونوما، لالهزار،
نارهوهن و پهفيا و ئاشنا و ههشر و سهلا و سهدا.

له دوو شويى شيعرهكهدا شاعير وشهى 'باغ'ى هيتاوه بهلام دواتر ههمان وشه دهكات
به باخ بۆ نهوهى قافيهكى ناوخويى يان جىناسيكي ناتهواوى واتايى له گهله شاخ دا
دروست بكات و 'دهلى بولبول و قومرى له باخ'.

شيعرهكه پهديفى پيتى ههيه (بۆ پيتى ئهلف): شارهزا، چيا، شكا و... بهلام سهرواكان
سى چهشن:

/...ه/ وهك شارهزا، سهفا، بهلا، سهما، گهلا، ئهكا، ههلا و سهدا

/...ا/ وهك چيا، شكا(دوو جار)، روا و ئاشنا

/...و/ وهك نوما

واتاى ههنديك له وشهكان:

چاوم روا، كاتيك واتاى دهبيت كه بزاني شاعير پيشترا چاوى خۆى به نيرگسى ناو باغ
شوبهانوووه. كهوابوو دهكرى چاوى ئهويش بپويت وهك چۆن نيرگس كه لهباغ و
گولشهندا دهپويت: "ههروهكوو نيرگس له باغ و گولشهنا، چاوم روا."

ههرهس، رنوو

مايه، هوكار، سهبهب

خپ، دۆل

بهحرى عهرووزى شيعرهكه،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

گیانه کهم

گیانه کهم! چت لی بکه م؟ داخت له دل بۆته قهلات
باری خۆی داوه به عهرزا مهینهت و، شادی ههلات
تۆ ده زانی چم به سهر هات به وهه موو دهر دانه وه؟
مه نزلم کوێه؟ ده با عهرزت بکه م، شوین بی له لات:
یا گوزهر گهی عاشقان، یا گیانه، مه نزلگهی دلان
یا دهنه باخی گولان، یاخۆ چیا به رزی ولات
له و چوار جیگایه رهنکه شویتی من باش هه لگهی
چه شنی که رویشکی، هه زارهم کرد له ترسی موشکیلات
یار نه گهر پرسی له کوێه 'کامیل' ی بیچاره که م؟^{۱۰۹}
پیی بفرموو: که سنه کیل و به رده رهق، بی حاسلات!

قافلاوا، ۱۳۵۰ ی هه تاوی

(لاپهره و ۹۴ ی چاپی ئه نیسی. و ۷۳ ی چاپی جه عفر)

شيعره که له دیوانی چاپی جه عفر دا عینوانی 'گیانه کهم' ی پی دراوه. به لام پیموایه
عینوانی ناو چاپی ئه نیسی (ناونیشان)، پر به پیستی ناوه روکی شيعره که بیت.
نامه شيعریه کی ناو بنه ماله ی شاعیره، به گه لیک پر سیاری بی وه لامی خوێنه ره وه!
له په راوێتری چاپی جه عفر دا هاتووه: "بۆ کاکی- حاجی سه ید محهممه د نوورانی".
واته پرووی شيعره که له کاکیه تی به لام روون نیه ئه داخه ی کاکی که له دلی
شاعیردا بۆته قهلات. ئاماژه به چ پرووداوان بارودۆخیکه. ویده چیت گرفتیکه ژیا نی
کاکی بیت که ئیمه پی نازانین.

^{۱۰۹}. چاپی ئه نیسی: دیاره گهر پرسی له کوێه...

ههروه‌ها نازانین "ئو هه‌موو دهردانه"ی خودی شاعیر کامانه‌ن و له فەردی دوو هه‌مدا لێیان دەدویت- دهردیکی زۆر که گه‌یوه‌ته ئه‌نجامی پۆیشن و کۆچ کردن (یان ته‌نانه‌ت خۆشاردنه‌وه) ی شاعیر. پاشماوه‌ی شیعره‌که شه‌رحی دهره‌نجامی ئه‌و دهردانه‌ن. ئایا ئه‌و دهردانه هه‌مان خه‌فه‌تی گه‌روگرفته‌کانی کاک‌ی شاعیرن یان شتیکی شه‌خسی و تایبه‌ت به‌ خۆین؟ من و هه‌ست ده‌که‌م و له شیعره‌که‌دا وای ده‌بینم که ئه‌و دهرده‌داریه‌ی خۆیشی ئه‌نجامی گه‌یره و کیشه‌کانی کاک‌ی بن.

له شیعره‌که واه‌ده‌که‌ویت کاک‌ی ئاوات، سه‌ید محه‌ممه‌دی نوورانی- که شاعیریکی خۆش مرخیش بووه، به‌ شاعر یان به‌ نامه‌ی به‌خشان هه‌والی ئه‌وی پرسیییت و گوته‌یتی له کوپیی و بۆ دیار نی؟ ئه‌ویش له وه‌لامدا ئه‌م شیعره‌ی بۆ ناردییت.

شاعیر له فەردی سیه‌هم و چواره‌مدا ئادریس یان ناو ونیشانی خۆی بۆ کاک‌ی ده‌نووسیت و ده‌لێ له‌و چوار جیگایه‌ له‌ یه‌کیاندا: گوزه‌رگه‌ی عاشقان، مه‌زلگه‌ی دلان، باخی گولان، یان چای به‌رزی ولات.

کیشه‌ی شیعره‌که فەردی مه‌قته‌ع واته کۆتایه‌که‌یه‌تی. ئه‌نیسی فەرده‌که‌ی ئاوا تو‌مار کردووه:

"دیاره‌گه‌رپرسی له‌ کوپیه‌ کامیلی بێچاره‌که‌م..."

پرسیاری ده‌ست به‌جیی خویته‌ریش ئه‌وه ده‌ییت: چ که‌سیکه‌ واه‌ی هه‌یه‌ بپرسیت کامیلی بێچاره‌ له‌ کوپیه‌؟ مخابن شیعره‌که ئه‌وه‌ پوون ناکاته‌وه‌ و وه‌لامی پرسیاره‌که ناداته‌وه‌.

کاک‌ جه‌غه‌فر و هاوکاره‌کانی بۆ چاره‌سه‌ری ئه‌و گرفته‌ شیعره‌که‌یان به‌م شیوه‌یه‌ ده‌ره‌یتاوه‌:

"یار ئه‌گه‌ر پرسی له‌ کوپیه‌ کامیلی بێچاره‌که‌م..." و به‌ گوێره‌ی ئه‌وان، ئه‌و که‌سه‌ی واه‌ی هه‌یه‌ پرسیاره‌که‌ بکات، یاری شاعیره‌. ئایا ئه‌وه‌ گۆرانکاریه‌ شاعیر خۆی، دوا‌ی چاپی ئه‌نیسی، له‌ شیعره‌که‌یدا داوه‌ یان گۆرانه‌که‌ کاری کاک‌ جه‌غه‌فره‌؟ پرسیاریکی تر ئه‌وه‌یه‌ یاری شاعیر بۆچی هه‌والی ئه‌و له‌ شیخی زه‌نبیل ده‌پرسیت؟ شیخ، برا‌گه‌وره‌ی شاعیره‌ و له‌ نه‌ریت و داب و شیوه‌ی په‌یوه‌ندی له‌ ناو بنه‌ماله‌یه‌کی ئایینی- شیخایه‌تیدا واه‌یه‌ ئه‌سته‌م بیت یاری ئاوات بچیتته‌ لای شیخ و بلێ ئاوات له‌ کوپیه‌؟!

باری خۆی داوه‌ به‌ عه‌رزا: واته مه‌ینه‌تی و نه‌هامه‌تی میوانمه‌ و نا‌پۆن، به‌لام شادی و خۆشی هه‌لاتوون و لام نه‌ماون.

تۆ دەزانی: واهەيە ميسراعه که به شیوهی ئیخباری (نەك پرسباری) ش بخوئیریتەوه و نیشانهی پرسباری لهبەردەم دانەنریت. ئەودەم دەبێ ئاوا بخوئیریتەوه: تۆ خۆت ئاگاداری و دەزانی بهو هەموو دەردانەوه چیم لێ بەسەر هات. بەلام ئەگەر شاعیر خۆی وای نەنووسییت، ئیمە بۆدەبێ دەستی تێوەردەین.

مەنزڵم کوێه: دەکرێ له درێژە ی فەردی پیش خۆشیدا بخوئیریتەوه و وەك ئەو به بێ نیشانهی پرسبار، واتە تۆ خۆت دەزانی مەنزڵم کوێه. بەلام درێژە ی ميسراعه که ئەو حالەتە هەندێك ئەستەم دەکات.

چم: چیم.

دەبا عەرزت بکەم شوێن بێ لەلات: با ئاگادار بێ، با بزانی، با دیار بیت لە لات، با ڕوون بێ لە لای تۆ

یا گوزەرگە ی: وشە ی 'گیانە'، معترضە یه و وەك ناوئاخن بۆ پڕکردنەوه ی کیشی شیعەرە که دانراوه دەنا هیچ دەوریک ی نیه و له دۆخیکی ئاسایی و غەیرە شیعریدا، عیبارەتە که دەبوا یه بهم شیوه یه بنووسرایەت: یا گوزەرگە ی عاشقان یا مەنزڵگە ی دلان. شوێن هەلگرتن: به شوێندا چوون. زاراوه یه کی ڕاوچیانیشە بۆ تەمال هەلنان واتە دۆزینەوه ی ڕاو.

هەزارە: هەزار و یەك لایی کەرویشك، هاتوچۆی کەرویشك له سەر بەفر بۆ شوێتە و نکه (هەنبانە بۆرینه).

شوێن هەلگرتن و هەزارە کردن دوو کرداری دژ بە یه کن. یه که میان هەولێ مرۆفە بۆ دۆزینەوه ی ڕاو (لێره دا کەرویشك) و دوو هە میان هەولێ کەرویشکە بۆ پووچەل کردنەوه ی هەولێ مرۆف.

کەس نە کیل و بەردەرەق و بێ حاسلات: هەرسێکیان ئاوهلناون بۆ شوێنی بێ کەلک له کشتوکالدا. شاعیر دەلێ من لەو سێ شوێنە ی سەرەوه دەدۆزیمەوه، واتە له هەر کوێهە کە بێ کاری بێ حاسل و بێ کەلک دەکەم و بە کورتی، کەسیکی دانیشتووی بێ ئەرك و کارم و هیچم له دەست نایەت (ئەوهش دەکرێ زیاتر واتای کۆمەلایەتی و تەنانەت سیاسی هەبیت تا ئابووری).

بەحر ی عەرۆزیی شیعەرە که،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

زستان

زستانه، بهفره، حهشره، ولات پر له ناله نال
دېوى سېى به قينه وه هات، بۆته پيره زال
هيند قورسه، هيند گرانه، هه لستانى حهسته مه
وهك مۆته كه^{۱۱۰} له سهر سهر و سينگمانه^{۱۱۱} مانگ و سال
سهر سينگى گرتووين و هه ناسه نه ما به كهس
كه وتووينه ژير كيلله وه، ده بزووينه وه به حال
ئينسان له ژوورئ ماونه وه، وهك كهوى قهفەس
وهك مه يته پيره لوكى^{۱۱۲} له عه رزا بين شه لال
ماوين؛ به لام چ مان؟ به خودا مهرگ خوشتره
مه رگي كه نيوى ژينه، چ ژين؟ ژينى ترش و تال
بى بال نه ماوه گهر دهره تانى، تهنانه تيش
بالداره كان - فه قيره! - هه موو كه وتوون له بال!
ههر پي كه نين بوو كاتى به هاران ده هاته گوى
ههر زيره زيره ئيسته له سهرمان و زاله زال
كيژان به توپى كراسى له گهشت بوون و گول چنين
ئيستى له خو وه كووه ده كه ن سەت سې و سپال
هيندم ته مەن بيايه كه ده مدي به چاوى خوم
ئەو كاته خوشه دپته وه سيسارك و پيره دال

^{۱۱۰}. له چاپى ئه نيسيدا وشەى مۆته كه به شپوهى 'مۆته، كه' نووسراوه كه ئاشكرايه هه لهى تاييه.

^{۱۱۱}. چاپى جه عفر: سينگانه

^{۱۱۲}. چاپى ئه نيسى و جه عفر: پيره لوكى

یادی به خیرئ^{۱۱۳} کاتی به هار و کزه ی شه مأل
 سهیران و شایی گرتنی لاوان و کیژوکال
 چه ند شوخ و شینگ و جوان و له به ردل ده چونه باغ
 بهرز و بلند و دلبر و لیوئال و چاوکه ژال
 یادی به خیرئ ئەو دهمه قاسپه ی کهوان ده هات
 جوانیان ده پرشت نیره و می پیزه ورده خال
 ئەو کاته، ئەو دهمانه که خیل ده چنه به نده نی
 یادیان به خیرئ بییری و کابانی گه ورده مأل
 جی ژوان به تالە، داخو کوپ و کیژی نیشتمان
 هیشتا له بیرانه؟ له دل دا ده کهن خه یال؟
 داخو دووباره دیته وه گویمان و دی به هار
 دهنگی شوان و توورپه ی بلویر له ههرد و یال؟
 داخو ده گهینه فهسلی به هار و ده ژینه وه؟
 وهک گیا و گول له ژیر زه وییا، دیته دهر منال؟
 کاکي "ئیمامی" تۆ ته مەنت زۆره، حەستە مە
 بووژانه وهت به تاوی به هار، موشکیله و مه حال!

قافلاوا، ۱۳۵۰ ی هه تاوی

(لاپه ره ۱۴۸ تا ۱۵۰ ی چاپی ئەنێسی و ۱۰۱ و ۱۰۲ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپی ئەنێسی و جەغفەردا 'زستان'. ئاوات شیعرێکی
 دیکهشی هه به ناوی زستانه وه ههیه که له م چاپه دا ده که ویت به رچاوی خوینهر.
 گوندی قافلاوا و به گشتی ناوچه که هه مووی کوستان و سارده و ئەگەر ئیستا نه ییت،
 لای کهم له سه رده می ژیا نی ئاواتدا زستانی پر له به فری هه بووه، به تایبهت ئەو سالی
 ۱۳۵۰ یه ش که له ههردوو دیوانه چاپکراوه که دا ده ست نیشان کراوه، سالیکی گه لێک
 سارد و سه هۆل به ندان بوو له ناوچه که دا.^{۱۱۴} ریکه وتی گو ترانی شیعره که له ههردوو

^{۱۱۳}. ههردوو چاپی ئەنێسی و جەغفەر: یادی به خیرئ

^{۱۱۴}. دیاره له م سالانه ی دوا ییدا سروشتی کوردستانیش وهک بهشی زۆری جیهان گۆراوه و ئەو سه رماوسۆله
 که متر ماوه.

ديواندا وەك يەكە: ۱۳۵۰ (۱۹۷۱ ز). ھەر بەگشتى، ئاوات شىعرى دىكەشى بە ژانرى زىستان و وەرزەكانى سالدەو گەللىك زۆرن.

ئەم شىعرى ئىرە قەسىدەيەكى 'شتائىي' گەللىك سەرکەوتوۋە. شەرحى زىستانى ساردى سالىكى تايەتمان بۇ دەكات لە موكرىان و ناوچەى گەوركايتى و گوندى قاقلاۋى شوپتى ژيانى شاعىر. جگە لە شەرحى فىزىكىي ولانەكە و و شروڧەى سەخلەتتى ژيانى مروڧ و حەيوان و بالندە بە ھۆى ئەو سەرما وسۆلەۋە، كە فەزاي شەش فەردى يەكەمى قەسىدەكەى داگرتوۋە، بىرىي شاعىر بۇ جوانى و پاراۋەبىي سىروشتى ولات لە سالانى رابردوۋش دەگەرپىتەۋە، كاتى كە شەختە و سەرماى وا لە ئارادا نەدەبوۋ، سەرەتاي بەھار پەيدا دەبوۋ و كىژ و لاۋ دەچوۋنە گەشت و گول چىن و شايى و دەستى سەمايان دەگرت. شاعىر بەو گۆرپىنى فەزاىە، لە سارد و سىر و تارىكىيەۋە خويتەر دەباتە دنيايەكى خەياللاۋى و پر لە خۆشى و شادى، واھىيە ھەر ئەۋەش بوۋىتە ھۆكارلىك بۇ سەرکەوتوۋىي شىعرەكە. بەدلئايى ئەگەر ئەو مېچ و مۆمى و دلئەنگىيە لە ھەموۋ فەردەكاندا درپژەى بكىشايە، واھەبوۋ خويتەر زەۋقى زۆرى لە خويتەندەۋى نەبوايە، يان لانىكەم بە رادەى ئىستا لايەنگرى پەيدا نەكردايە.

شوپتى وەرچەرخان لە فەزاي يەكەمەۋە بۇ دوۋەھەم، فەردى حەۋتەم و پاشان ھەشتەمە. ئەو دوۋ فەردە ئالڧەى پەيوەندىدەرى ئەو دوۋ فەزا ناتەبايەن. وەرچەرخانەكە گەللىك مامۇستايانە كراۋە بە شىۋەيەكە كە ھاتنەدەر لەو سەما وسۆلە و خۆ خزاندىنە ناۋ گەرمى و خۆشى و سەمىمىيەتى فەردەكانى دوايى، خويتەر توۋشى ياۋ و تاۋ و لەرزىن ناكات. ئەو فەزا شاد و دلخۆشكەرەۋەيە تا فەردىك پىش كۆتايى شىعرەكە درپژە پەيدا دەكات بەلام لە فەردى مەقتەعدا كە

شاعىر دەيەۋىت بە رەسمى كۆن، ناۋى خۆى بخاتە ناۋ شىعرەكەۋە، ھاۋرپى لەگەل ناۋى خۆى، خەفەت و دلئەنگى و بى ھىۋايىش دەژيەنپتەۋە، ئەۋىش كاتىكەكە خۆى لە خەلكى دىكە و گيا و گزى سەحرا جيا دەكاتەۋە و دەلئى گەرچى ھىۋادارم ئەۋان سەرلەنۋى بژىنەۋە و بگەرپىتەۋە سەر ژيانى ئاسايى، بەلام تۆى ئىمامى مەحال و نەگونجاۋە ئەو بەختەت ھەيىت كە بتۋانى جارىكى دىكە بەھار بىيىنەۋە. ئىتر ئەۋە ئاۋاتە و كەسايەتتەھىمەن و لەسەرخۆ بەلام كەم ھىۋا و خۆ بەكەمزانەكەى! ئەۋ رۆحىيەتە لپردەا بىچمى بى ھىۋايى و خۆ جياكردنەۋە لە ژيانى ئاسايى رۆژانەى خەلك بەخۆيەۋە دەگرىت و لە ئەنجامدا ئەۋ ھىۋايەى بۇ نامىنپت كە بە شىۋەيەكى سىروشتى،

ھەمووان لە سارد و سەرمایەکی وا ئەستەمدا ھەیانە و بە ئاواتی ھاتنی بەھار و ژیانەوێ سەرلەنوێ، لە بەرانبەر سەرما و سۆلدا خۆ ڕادەگرن.

"شتائە"ی وا لە ئەدەبی کوردیدا کەم نییە. واھەییە نموونەیی زۆر سەرکەوتوو، ئەو قەسیدە ٨٧ فەردیەیی نەمر سەیفولقوزاتی قازی بێت کە تێیدا باسی زستانی ساردی سالی ١٣١٢ی ھەتاوی دەکات^{١١٥}:

"عەزیز! ئارەزووت زۆری بۆ ھێنام

فرمێسکم سوور بوو، زەردی ڕووی لێنام..."

سەیفیش لە شیعەرە کەیدا فەزای دلئەنگی زستان دوو جار دەگۆڕێت، فەردی ٣١ تا ٤٠ و ٤٩ تا ٥٢ بەلام دیسان

دەگەڕێتەوە سەرباسی سەرما و ئەنجامە کۆمەلایەتی و ئابووریەکانی، ئینجا سیاسەت و دۆخی کورد تیکەلانی مەسەلە کە دەکات.

واتای ھەندێک وشە (بە یارمەتی ھەنبانە بۆرینەیی مامۆستا ھەژار):

بەفر و حەشر: جیناسیکی ناتەواویان لێ دروست کراوە. حەشر ئێھامی تێدا، واتە جگە لە واتای نزیکیی ڕۆژی مەحشر، بە جێگای چڕووپیش دەگوترێت، لێرەدا بە واتای سەرما زۆر وزەوونە.

پیرەزال: پیرێزنی گەلێک بەتەمەن. سیفەتی زال بە ژنی پیر بۆیە دەدریت کە تووکی سەری سپییە، شتێک وەک زالی باوکی ڕۆستەم کە بە گۆڕەیی شانامەیی فێردەوسی، بە تووکی سپییەو لەدایک بوو. دیوی سپی و زال و پیرە زال ئامارەیان بۆ حیکایەتی کۆنی کورد و ئێرانی بە تاییەت شانامەیی فێردەوسی تێدا. پیرەزال لە ئەدەبی ئێرانیدا سیفەتیکە بۆ دنیا کە بە بچ ئێمە ھەبوو و دەشییت.

مۆتەکە: ئال و شەو، خەونی ناخۆش کە تێیدا کەسی خەون دیتوو تووشی ھەناسە سواری دیت؛ کابوس.

لەسەر سەر و سینگمانە: چاپی جەغفەر وەک 'سینگانە'ی تۆمار کردوو کە لەباری واتاو ھیچ کێشەییکی نییە. من تەنیا بەھۆی ئەو ڕاستییەو کە شاعیر لە فەردەکانی دواتریشدا قسە لە ئێمە و خۆمان دەکات و دەلێ: 'سەر سینگ گرتووین' یان 'ماوین' یان 'دینەو گۆیمان' یان 'دەگەینەو فەسلێ بەھار' پێم باشتەر بوو جیناوی 'مان' کە لە

^{١١٥} . ١٩٣٤ ی زاینی

دەقى چاپى ئەنيسىشدا ھەيە، رەچاۋ بىكەم. بە بۇچونى من ئەۋە يەك دەستىر و پەيۋەندى مەنىقى لەگەل چەند فەردى دۋاى خۇشى زياترە. ئەگەر ۋەك 'سەر وسىنگانە' بخوتىرتەۋە جياۋازىيەكى ئەۋتۈ دروست نايىت، واتاكەى دەبىتە ئەۋەى لە سەر سەر وسىنگى خەلكە. لەسەر سەر و سىنگ مۇسىقاي پىتى /س/ ى تىدا زەنگ دەداتەۋە.

كىلە: پۈنۈ

ئىنسان لە ژوورئ ماۋنەۋە ۋەك كەۋى قەفەس: بۇ پىك وپىك بوۋى كىشى ئەم فەردە، دەبى لە خوتىندەۋەى وشەى 'ماۋنەۋە' دا پىتى ئەلف ھەندىك درىژ بىرتەۋە. دەنا بە ئەلفى كورتەۋە پىۋىست دەكات شىۋازىكى دىكە بە مىسراەكە بدرىت، بۇ نمونە بگوتىت: 'ئىنسان لە ژوورئ ماۋنەۋە ھەۋەك كەۋى قەفەس'.

پىرەلۈك: دارى گەندەل و رىزىو. بە بۇچونى من، لە جياتى 'پىرەلۈكى' دەبى بنووسرىت "پىرەلۈكى لەعەرزىا بىن شەمال" لەبەر ئەۋەى كردارەكە كۈيە و لەگەل بەركردارى پىرەلۈكى، كە تاكە، نايەتەۋە.

شەلال: لىرەدا بە واتاى كەۋتوۋ و درىژ بوۋى سەر زەۋىيە. زىرەزىر و زالەزال: يەكەمىان قىژە ۋەھرايە؛ دوۋەمىشيان دەنگ و ھەراى زۇر. لە بارى سەناعاتى شىعەريەۋە، يارى كردنە بە مۇسىقاي پىتى /ز/ و جوانىش دەرھاتوۋە بەتايىەت كە شىۋەيەك لە جىناسىشيان تىدا دەبىنرىت.

سپ وسىيال: شىرە وپىرە، كۈنە پەپۇ، جل و بەرگى نەك زۇر تازە و جوان. سىسارك: مەلىكى مردارخۆرە، سىساركە كەچەلەشى پىدەگوتىت. دال: خەرتەل. كاتى لەگەل قەل دىت – قەل ودال، واتاى گىشتى بالندەشى ھەيە. يادى بەخىرئ: ئەم عىبارەتە لە سى شىۋى شىعەكەدا ھاتوۋە و لە ھەردوۋ دىۋانەچاپىيەكەدا ۋەك يەك نووسراۋە. ئەۋەى لەناۋ خەلكدا موستەلەح بىت، دەگوتىت: يادى بەخىر بى! بەلام ئەۋە شاعىرە و دەرئوانىت لە شىعەدا شىۋاز و بىچمى نوى بداتە وشە و تەناتە عىبارەت و پستەش.

چاۋكەژال: چاۋكال، چاۋى ۋەك چاۋى ئاسك (بىزە كىۋى). بەندەن: چىا، كەژ و كىۋ

پىرى: مەردۇش، دۆشەرى ئازەل
كابان: ژنى ئاگادارى مال، كەبىانوۋ

گه وره مال: خانه دان

جی ژوان: شویتی دهست نیشانکراو بۆ پیک گه یشتنی دوو دلدار. به عادهت له
کۆمه لگای نه ریتیدا په نا و په سیو و شویتنیکی دوور له چاوی خه لکه، که زۆرجار له
کاتی شهودا ده چنه شویته که.

هیشتا له بیربانه؟ شاعیر ده لێ زستانه که نه وهنده درێژ و نه سته م و ناخۆش بووه، تۆبلیی
کهس خۆشیی سالانی رابردووی له بیر ماییت و به خه یالیدا بیت؟
داخوا: ئایا، گه لۆ

تووړه: فوو کردن به ئامرازیکی مۆسیقا وهك بلوێر و شمشالدا.

یال: شانی چیا

حه سته مه: نه سته مه

به حری عهرووزیی شیعه که،

مضارع مثنی اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

ماڻي خۆمه

ماڻي خۆمه، لېمگه پېن با ههروهه بېنچاره بىم^{۱۱۶}
مه خسه رهى دۆم و دوراجى ئەم سەر و ئەو خواره بىم
با، وه کوو کوپر و شەل و نوڤسان و بىن ماوه و ههزار^{۱۱۷}
تاكوو ده مرم چاوه پېي ئىحسان و پوول و پاره بىم
بهو هه موو بارى گونا هه، بهو جده و پشتم، خودا!
تاوه کوو كهى ده ست له ئەستوى پيسى ئەو كرداره بىم؟
كهى خه بهردارم ده كهى يا ره ب به زهنگى مه رحه مه ت؟
با بهس ئاخىر موته لاي ئەو شوپته، ئەو ئاكاره بىم
به م هه موو ته به ره وان، بهو هه موو هۆنراوه وه
چاكه نه به شوه ره يى ئافاق و هه ر ئاواره بىم^{۱۱۸}
عاقلى و ژيرى و زرنكى ئىسته بىن مۆدن له لام
باشه وهك مه جنونى سهر گهر دان و وىل، په تياره بىم
مه مكه نه به رموور له بهر چاوان به دهنگ و باسه وه
با وه پشت گويم خه ن جوانان، لېم گه پېن با گواره بىم
نه چمه سهر چاو وهك برۆ، وا چاكه من بۆ ماوه يهك
ههروهه كوو رېشيكى بىن ئىش، جوانه هه ر لهو خواره بىم
شه رته رازى عىشقى خۆم هه ر هه لگرم تا مردنم
با له قه برىش دا ئەم سن دووقى ئەو ئەسرا ره بىم^{۱۱۹}

^{۱۱۶} . ههردوو اپى ئەنيسى و جەعفەر: ههروهه

^{۱۱۷} . چاپى جەعفەر: بىن چاره و ههزار

^{۱۱۸} . چاپى جەعفەر: ئافاق، هه ر ئاواره بىم

^{۱۱۹} . چاپى ئەنيسى: ئەسرا ره بىم

تۆ که گۆت بردۆته دەر "کامیل" له گولزاری ئەدەب!
حه قته فهرمووی: هەر ئەمن با شیتی ئەو گولزاره بم

قافلاوا، ۱۳۵۰ ی ههتاوی
(لایه ۱۵ و ۱۶ ی چاپی نهیسی و ۱۱۰ و ۱۱۱ ی دیوانی چاپی جه عفر)

عینوان له ههردوو چاپه کهدا وهک یه که و شوین و ریکهوتی گوترانی شیعره که واته
۱۳۵۰ ی ههتاوی و ۱۹۷۱ ی زایینی، له چاپی جه عفر وهر گیراوه؛ چاپی نهیسی
ناماژهی پینه کردوون.

لام وایه کاریکی بهجی ده بیته ئه گهر ئه و شیعراهی وا ئاوات له زه نیل، قافلاوا،
گهردیگلان و بۆکان و سه قزی گوتوون لیک جیا بکریته وه بۆ ئه وهی بزانیته گۆرانی
شوین چ کاریکه ریه کی له سه ر ژیان و شیعره کانی بووه یان به پینچه وانه، چ
بارودۆختیکی ژیان مه جووری کردووه شوین بگۆریت.

ئه وهش غه زلیکی دیکه له جوملهی ئه و شیعراهی ئاواته که تیندا خۆبه که مزانی و
ههست به گونا هباری بهروونی دهرده که ویت - رۆحیه تیک که تاییه تمه ندیی بهرچاوی
که سایه تی ئاواته. به لام ئه وهی نااسایی بیته ئه و خاله یه که چه ند جار له چه ند شویتی
شیعره که، به خۆیدا هه لده لیت - کاریک که که متر کردوویه تی و که متریش له
دیوانه کهیدا رهنگی داوه ته وه: "به م هه موو تهبعی ره وانه، به و هه موو هۆنراوه به..." و "تۆ
که گۆت بردۆته دەر کامیل له گولزاری ئەدەب" و ئه و شویتیهی وا باس له عاقلی و
زرنگی ده کات و به کینایه خۆی به خاوه نیان ده زانیته. پرسیار ئه وهیه چی وای له
شاعیر کردووه ههستی ئه وتۆی تیندا سه ره له لدات و به پینچه وانهی عادهت، به خۆیدا
هه للیته؟

دۆم و دوراجی: ناوون بۆ دوو هۆزی کوردی نا نیشته جی.
فهردی یه که مهی شیعره که بیگومان روائینیکی نه ری یه سه بارهت به و دوو هۆزه کورده
و دیاره هه رچه شه روائینیکی ئه وتۆ و دهرپرینی ئاشکرای بۆچونه که، هه له یه کی
فیکریه و دژ به یاسا جیهانییه کان بۆ پارێزراو بوونی که رانه تی مرۆف ده وه ستیت.
به داخه وه فره هنگی نه ریتی کورد گه لیک له و با به تانه ی تیندا یه که شوینان دانا وه ته
سه ر شاعیره کانیشمان و وای لیکردوون دژ به ئایینی گاور و جوو و ئیزه دی و
کا که یی یان په گه ز و زمانانی جیاوازی گه لانی دراوسێ یاخود رهش پیستان و...

هەلۆیست بگرن، کە ئەو پۆخە بە تاییەت لە وەرگێڕانی شیعەر کوردییەکان بۆ سەر زمانانی دیکەدا دەردەکەوێت و نەک هەر بایەخ بە شیعەر و ئەدەبی کوردی نابەخشن، بەلکۆ بە داخەو دەبنە هۆی دژایەتی و پەقەبەرایەتی ناپۆیست لە گەڵ گەلانی دیکە، یان بە شێک لە گەلە کە ی خۆمان^{۱۲۰}. هێوادارم ئەو هەلۆیستە هەلە و ناپۆیستانە چیتەر لە شاعیر و هونەرمەندەکانمان سەرھەلنەدەن.

با، وەکوو کوێر و شەل و نوقسان .. ئەوەش هەر پوانینیکی هەلە یە بەو کەسانەدا کە کەمئەندامیان هەبە. دیارە شاعیر دەست نیشانی کیشە یەکی کۆمەلایەتی ناو کۆمەلگاکەمانی کردوو کە هەرچەشنە ناتەواوییەکی لەش واهە یە خاوەنە کە ی لە ئیش و کار دوور بخاتەو و کەس کاریان پێ نەسپێرێت، لە ئەنجامدا چاوەروان بن خەلک خێر و خێراتیان پێ بکات. لە ولاتانی پیشکەوتووی ئەمڕۆ، حکومەت ئەرکی خۆی لە بەرانبەر ئەو کەسانەدا بەجێ دەگەییشت و یارمەتییان دەدات بتوانن بچنە سەر ئیش و کاریک کە توانای بەرپۆەبردنیان هەبە و لە ئەنجامدا مەجبور نابن دەست بۆ خێر و ئیحسانی خەلک درێژ بکەن. ناوەرۆکی فەردی یە کەم و دووهمی غەزەلە کە ئەو مەسەلە یە.

شاعیر لە فەردی سیھەم و چوارەمدا پوو لە خودا دەکات و دەچیتەو سەر ئەو باسە ی کە دەیان جار لە شیعەرکانیدا دوویات بوۆتەو: من گوناھبارم و چاوەروانی مەرحەمەتی تۆم خودایە!

بەلام بەرگۆی قسەکانی لە فەردی پینجەم بەدواوە تا کۆتایی، خەلک و خویتەری شیعەرکانیەتی نەک خودا. بەوان، واتە بە خویتەری شیعەرکانی دەلێ سەیر کەن چەندە تەبعی شیعیریم پەوانە و چەندە هۆنراوەم زۆرن بەلام لە گەڵ ئەوەشدا لیمگەرپێن با ناو دەرنەکەم و بە ئاوارەیی بژیم. هەروەها گەلە یی دەکات و دەلێ ئیستا لەم سەردەمەدا عاقلی و ژیری و زڕینگی لای خەلک پەسند نییە، جا باش وایە منیش دەست لەو سیفەتانە [کە خاوەنیانم]، هەلبگرم و وەک مەجنون، وێڵ و پەتیارە بم.

پەتیارە: کەسی شیتۆکە و سەرسەری.

بەرموور: ملوانکە ی لە مووروو دروستکراو.

^{۱۲۰} بۆ نموونە، شیعریکە وا شێخ رەزای تالەبانی سەبارەت بە کاکەییەکانی گوتوووە و هەر سەرتاپای بوختان و هەلبەستراوە.

شاعیر له نیوان بهرموور و گواره دا سهنه تی مطابقه ی دروست کردووه و ده لئی با وهك بهرموور نهم كه له سهر سینگ و بهرۆك و له بهر چاوان دهووستیت، بهلكوو وهك گواره بم كه زولف دایده پۆشیت و كه متر دهییریت.

همان كار له گه ل برۆ و پش كراوه كه یه كیان له لای سهرووی دهم و چاو داده نیشیت و نهویتیاریان لای خواره وه. جا ده لئی باش وایه له سهر چاوی ئیوه دانەنیشم بهلكوو وهك پش له لای خواره وهی دهم و چاوتان بم. پشی بی ئیش تهركیپکی جوانه و له پش و ئیش جیناسی ناتهواو دروست كراوه.

سندووقی ئه سرار واته كه سینك كه قسه نادركینیت و رازی نهیینی خه لك لای خوی ده پاریت. دیاره وشه ی ئه سراری عهره بی ده بی به /پ/ ی قه له و بنووسریت به لام له بهر ئه وهی په دیفی شیره كه له هه موو فهرده كانیدا "اره بم" ه، لیره شدا باش وایه نه زمه كه تيك نه دریت و به شیوه ی 'ئه سراره' بنووسریت. منیش بهو بۆنه یه وه په چاوی چاپی جه عفهرم كرد. چاپی ئه نیسی وهك 'ئه سراره' ی تۆمار كردوه، كه به ئه گه ری زۆر له بنه په تیشدا ههر وا بووه.

گۆ بردنه دهر له مه یدان: سهركه وتوو بوونه له كارد! شاعیر گوتوو یه تی گۆ بردنه دهر له گۆلزاری ئه ده ب، واته گۆلزاری ئه ده بی وهك مه یدان بینیه، كه تهركیپکی تازه یه. حه قته فهرمووی: مافی خۆته وا بفهرمووی.

به حری عهرووزی شیره كه،

رمل مشمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

حەسرەتی دڵ

لە ئێش و حەسرەتی دڵ وەختە بمرم
پەر و بال، پەنگە بەم پۆزانە، بگرم
لە هەرجی دادەنیشم چۆل و هۆلە
مەگەر کوندم، کە وا وێرانە قەسرم؟^{۱۲۱}
لە نیو کۆری ئەدیوان ئەفسەحی بووم
کەچی ئیستاکە وا بێ نەزم و نەسرم
وە کوو کەرویشکی لانە و خوارم، ئەمما
لە پیش چاوان بەلان وەك شیر و بەبرم
بە حیلە و فیل و نەیرەنگ بووم، ئەوێستی
چ بەستەزمان و بێ ئەفسوون و مەکرم!
پەئیسێ خێلی بێ چارانە "کامیل"
ئەنێسی میحنەت و ئەندوو و فەقرم
شو کور زەبەت هوجوومی کردە لای من
حەدیسێ ئەحمەدە "ئەلفەقرو فەخر"م
مەلێن بێ هیممەتە؛ ریشەم لە بن هات
زەعیفە تاقەتم، بێ تینە سەبرم
بەلای لێ دا ژیا نی و بەزیللەت
چ تال و توونە، چاوم، عومری خدرم!
بە زیندوویی بەکاری من نەهاتن
پەفیانم، مەگەر بمنتە قەبرم!

^{۱۲۱} چاپی جەعفەر: وێرانە قەبرم

عینوانی شیعره که له دیوانی چاپی ئه نیسیدا "بهسته زمان"ه. سالی گوترانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا نییه.

شاعیر له شیعره که دا هه مان ئه و بئ هیواییه دهرده خات که له زۆر شیعی دیکه شیدا دوو پاتی کردۆته وه: ئیش و ههسرهت له دلمدایه، کوند و ویرانه نشینم، بئ نهزم و نه سرم، لانه و خوارم، ره ئیسی خیلی بیچارانم، فه قیرم، ریشه م له بن هات و....

له عهینی کاتدا چاویکی له رابردووی خۆیه تی و یادی به خیری ده کات: ئه فسه ح بووم و ئیستا بئ نهزم و نه سرم؛ به حیل و فیل و نیرهنگ بووم و ئیستا بهسته زمانم.

پهروبال رهنگه بهم رهۆزانه بگرم: بههۆی ئیش و ههسرهتی دلوه، واهیه ئه رهۆزانه پهروبال بگرم!

پهروبال گرتن: غهزه ب لیگیران و بیچارهیی.

ویرانه قهسر: قهسری کاول و ویران؛ ئامازه به و باوه ره خورافییهی که له نیوگه لانی ناوچهی ئیمه دا باوه و ده گوتریت کوند ته نیا له سه ره ویرانه داده نیشت، ته نانهت ئه گهر شویته که ئاوه دانیش بیت دوا ی نیشتی ئه و ویران ده بیت. چاپی جه عفر وهك 'ویرانه قه برم' ی تۆمار کردوه که واتای پیوست ناداته وه و لام وایه ده بی هه له ی چاپ بیت، مه گهر 'ویرانه قه بری' ش له سه ر زمانی خه لک بیت و من ئاگاداری نه بم.

ئه فسه حی بووم: ره وانبیژترین که سی ناو کۆری ئه دیان بووم و ئیستا شیعر و په خشانم نه ماوه.

لانه و خوار: پیچه وانه ی 'لانه و بان' مالی لای خواره وه ی چیا. ئامازه به به وه ی که رویشک دهستی له لاقه کانی کورتره و باش ده توانیت سه ره و ژوور له ده ست راوچی رابکات به لام له هه لاتنی سه ره و خوار زۆر چی نییه و ناتوانی به هاسانی خۆ بگه ییته لانی خۆی و تانجیش زووتر ده یگرن. که رویشکی لانه و خوار: که رویشکی که که و تۆته لاوازی و له ده ست تانجی راوچی به ره و خوار هه لدیت. شاعیر ده لئ من له بهر چاوی خه لک، وهك شیر و به بری ئازا ده نویتم، به لام له راستیدا واش نیم!

شاعیر له ره ئیس و ئه نیس جیناسی ناته وای دروست کراوه.

ئهندووه: خه م

زه یقه ت: 'ضیقه' ی عه ره بی: ته نگ ی و ته نگ دهستی و نا په حه تی له ژیان

نەپرەنگ: نېرەنگى فارسى، فىل

ئەويستى: ئىستا

ھەدىسى ئەھمەد: ئەھمەد: يەك لە ناوہ كانى پىغەمبەرى ئىسلامە. گوايە 'ابى موسى'
ناوئىك لە پىغەمبەرى ئىسلامى گىراوہ تەوہ كە گوتووئەتى شانازى بە ھەزارىيە كەمەوہ
دە كەم.

چ تال وتوونە، چاوم، عومرى خدرم: چاوە كەم، ئەو تەمەنە درىژەى من چ تال و
توونە!

توون: جەھەننەم، ئاگردانى گەرماو (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار). تال و توون دەبى
لەسەر زمانى خەلك ھەبىت و ھەردوو وشە كە يەك واتا يان واتاى ھامشيوەى يەكترىان
ھەبىت.

خدر: خضر، پىغەمبەرىكى بەنى ئىسرائىلە، ناوى بە ھەمىشەى بوون و زىندوو مانەوہ
دەركردووہ. شاعىر، بە پىچەوانەى 'خدرى زىندە'، لىرە و لە چەند شىعرى دىكەدا
نارەزايە لەوہى تەمەنى زۆرە و ژيانى ئەم دونيايەى بۆچى كۆتايى نايەت؟ دەلى
عومرىكى درىژم بووہ بەلام تال و توون و ناخۆش بووہ.

بەزىندووئى....: گلەبى شاعىرە لە ھاوړىكانى. ئاوات لە شىعرەكانىدا كەمتر واھەيە
گلەبى و بناشت لە دۆست و برادەرى خۆى بكات. بەلام لىرەدا دەلى ھىچيان لە
ماوہى ژياندا كەلكيان بۆم نەبوو، ھىچ نەبى بەلكوو ئەوئەندە خىرم بۆ بدەنەوہ كە
بمىننە ناو قەبر!

شاعىر لە سالى گوترانى شىعرەكەدا ۶۸ سالان بووہ.

بەحرى ەرووزى شىعرەكە،

ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

له دهركى مهيكهده

له دهركى مهيكهده كهولم به عهززا داوه ئهى چاوم!
دهسا ساقى دهخيلت بم! كههم كه پيال له تا ماوم^{۱۲۲}
به بونهى پيرى مهىخانه، منيش پير بووم و لى كهوتم
كه چى هه ر جوانه مهر گيم پى ده ميتى وهك دلى لاوم
به ئاورى دوورى ياره ب جهرك و دل سووتاوه يهك جارى!
نه يارى به دمه سه ب پى وايه هيشتا من نه برژاوم
كوتم سه د جار شو كور بوومه به لاگه ردانى بالا كهى^{۱۲۳}
وه كوو زه نيش ده دم هيشتا، كه چى ئهى داخه كه م ماوم
له به حرى سوپرى فرميسكى، "ئيمامى" بانگ ده كا: ياران!
وه رن بۇ يارمه تى، ئيوه و خوداتان، تا نه خنكاوم

قافلاوا، ۱۳۵۰ ى هه تاوى

(لاپه ره ۸۹ و ۹۰ ى چاپى ئه نيسى و ۱۱۴ ى چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له چاپى ئه نيسيدا 'جوانه مهر گى' يه و ئه ويش له ده قى شيعره كه
وه ر گيراوه كه ته نزيكى نهرمى تىدايه.
شاعير له كاتى گوتمى شيعره كه دا ۶۸ سالان بووه.
له ده رگاي مهىخانه كه و تن و داواى پيال له ساقى كردن و هانا بردنه بهر پيرى
مهىخانه، باب تهيكه له ئه ده بى كلاسيكى كوردى و فارسيدا هه زاران نموونهى هه يه. لاي

^{۱۲۲} . چاپى ئه نيسى: كههم پيال له تا ماوم (دياره هه لى چاپه).

^{۱۲۳} . چاپى ئه نيسى: بوومه

خۆمان بۇ نموونە، لە شیعری نالى و ۋەفایى و لە ئەدەبىي فارسیش لە شیعری خەيام و حافظ و مەولەویدا. ئەو ۋەفادىك لە ۋەفایى:

"ئەلا ئەى ساقىي مەستان! بە حەققى پىرى مەيخانە

بە گەردش بىتە جامى مەى بە يادى چاۋى جانانە..."

ئەو چەمكەنە چوونەتە ناو زاراۋە عىرفانىيەكانى ناوچەكەۋە و كەسەك بىەوئىت لىيان تىيگات دەبى واتاى مەجازىيان لە عىرفانى ئىسلامىدا بدۇزىتەۋە. بۇ نموونە پىرى مەيخانە، برىتيە لە پىرى دەستگىر، كە موراى مورىدانە و

كەۋل بەعەرزەدادان: نىشتەجى بوون لە شوئىتەك و پىداگرتن و نەجۋالانەۋە.

بە بۇنەى پىرى مەيخانە: واتە نىش شوئىن كەۋتنى پىرى مەيخانە پىرى كەردم و لەكار كەۋتم، بەلام دلم ھەر گەنجە و ۋاھەيە بە لاۋيەتى بمرم. ئەۋەش لاۋيەتى دلى شاعىرە نەك تەمەنى سال و مانگك كە ديارە لە ۶۸ سالىدا چىتر لاۋ نەماۋە.

نەيار: نە دۆست، دۆژمن.

بەد مەسەب: لاڤى، ناۋەنىتەكەيەكە ئىماندارانى موسولمان لە نەيارانى خۆيانى دەدەن و بەۋەيان تاۋانبار دەكەن گۋايە رېڭاى چەۋت (جىاۋاز لە بۇچۋونى ئەۋان)يان گرتۆتە بەر و لە مەزھەبى عام لاينداۋە. ئەۋ تاۋانبار كەردانە بە درىژاى مېژۋى ئاين ھەر بوۋە و لە رابردودا كەمتر ئىماندارىك بوۋە بۇچۋونى غەبرى خۆى بىەلمىنىت و قەۋۋلى بكات. شەرى نيوان ئەۋ رېياز و ھىلە فېكرىيە جىاۋازانە، بەشىكى زۆرى مېژۋى شەرى و پىكدادانى مۇۋايەتى بەتايىبەت لە ناۋ موسولماناندا پىكەيتاۋە. ئەمۇ، بە تايىبەت لە دىموكراسىي رۇژئاۋايدا مەسەلەكە گۇراۋە و كەس بەد مەسەب نىيە باۋەكوۋ لەگەل باۋەرى گشتىي خەلەكەكەش نەبىت. ھەر بۇيەشە ۋەك دەگوتىت لە برىتانباى مەسىچىدا زىاد لە دوۋ ھەزار مەگەۋتى موسولمانان ھەيە لە كەتېكدا لە تارانى پىتەختى كۇمارى ئىسلامى ئەھلى سوننەت و جەماعت مافىان نىيە مەگەۋتىك بۇخۆيان بىكەنەۋە و نوئىرى تىدا بىكەن!

كوتەم سەدجار شوکور: گەرچى شوكرانەبۇر بووم كە لە رېڭەى ياردا كوۋژراوم و بوومەتە بەلاگىرەۋەى ئەۋ، بەلام ئەۋەندەى تىدەفېكرم، ھىشتا ھەر ماوم و بۇ ئەۋ مانەۋەيەش بەداخەۋەم!

لە بەحرى سوئرى فېمىسكى: ئىمامى لە دەرياي سوئرى فېمىسكى خۆيدا خەرىكە دەخنىكەت و ھانا دەباتە بەر 'ياران'ى خۆى بۇ ئەۋەى بىن و يارمەتى بەدەن و رەزگارى بىكەن.

شاعیر پیمان نالیت فرمیسک بۆچی و بۆكى دەپىژىت و تەنەت نالى دوورى كىيە وا
جەرگ و دلى سووتاندووه و ئەو كەسەى وا خۆى كردۆتە بەلاگەردانى بالای ئەو،
كىيە؟ بەلام بە حیسابى ئىستىعارەى هەندىك وشەى وەك 'بالاكەى' و هیتانى تیرمى
'نەیاران'، دەكرى بزاین ئەو لە راستیدا یارەكەیتى كە لە بەرانبەر بە نەیاران
(پەقیان)ى دادەنیت. هەردوو ئەو یار و نەیارانەش لەو تەمەنەدا، بە بۆچوونى من،
بوونى حەقیقیان نییە و ئاوات لە زیهنى هونەرمەندانەى خۆیدا خولقاندوونى.

بەحرى عەرووزى شیعەرەكە،

هزج مثنى سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

به وری به یان

له گه‌ل دوژمن "ئیمامی" هه‌روه‌کو شیرى ژيان وابه!
له پیش‌بردانیان پاره‌سته، وه‌ك به‌وری به‌یان وابه!
به داخ و دهرده‌وه بۆچی چه‌میوی، ئاهه‌كه‌ت تیره؟
له گه‌ل خه‌لكی زه‌مانه‌ راست وه‌كوو تیری كه‌وان وابه!
ئه‌گه‌رچی هه‌ر وه‌كوو كېسه‌ل له قاپیلکی خه‌ما خه‌وتووی،
له كالانا مه‌ویسته، هه‌ر وه‌كوو تیغی ده‌بان وابه!
له ریزی عاشقانیس هه‌ر وه‌كوو مه‌جنوونی مال كاوول
له‌دووی خیل و كه‌زاوه‌ی له‌یلی هه‌روه‌ك ساره‌وان وابه!
له عیلمی سیحر و نه‌یره‌نگ و فسوون قه‌یناكه، تیکۆشه
هه‌تا پیش چاوی دوژمن وه‌ك شك و وه‌هم و گومان وابه!
به‌گه‌رمی رابویره‌ شه‌و به‌یادی دلبه‌رت، 'كامیل'!^{۱۲۴}
له گه‌ل ناپراسته‌كان سارد وه‌ك نه‌سیمى به‌ربه‌یان وابه!

بۆكان، ۱۳۵۰ ی هه‌تاوی

(لاپه‌ره ۲۴ ی چاپی ئه‌نیسی ۱۸۰ ی چاپی جه‌عفه‌ر)

عینوانی شیعه‌كه له چاپی ئه‌نیسیدا 'له‌كالانا مه‌ویسته' یه و من گه‌لیك پیم جوانه.
هه‌ردوو عینوان له ده‌قی شیعه‌كه وه‌رگیراون. واهه‌یه هیچ‌كام له‌وانه‌ش به‌خواستی
شاعیر خۆی دانه‌نراون. ده‌گونجی شیعه‌کانی ئاوات عینوانیان نه‌بوویت و ئه‌وه‌ش
په‌سمی زوربه‌ی شاعیرانی پیش‌وومانه. شیعه‌كه چه‌شنه هاندانیكه به‌ره‌و راپه‌رین و
به‌ربه‌ره‌کانی کردنی دوژمن، كه ئه‌گه‌ری زۆر ئه‌وه‌یه دوژمنی شه‌خسی و تاكه‌كه‌سی

^{۱۲۴}. چاپی ئه‌نیسی: 'چاوم' ی له جیاتی 'كامیل' داناوه.

نهیئت بەلکوو دوژمنی گەل واتە ڕژیمی شا بیټ بەلام شاعیر بە حیسابی بارودۆخی سیاسی سەردەمی خۆی، لە پێوانەیەکی بچووکتی فەردیدا دەربەرپو، گەرچی لە شوێنیکدا دوژمن کو دەبەستیت و دەلێ "لە پێشبردانیان ڕاوەستە" و ئەو تە ڕادەیهك بۆچوونەکی من دەسەلمێت.

ئەو تایبەتمەندییە ئەرێ ییانی و شاعیر لێرەدا بانگاشەیان بۆ دەکات، بەشیکێ بەرچاویان لە کەسایەتی ئاوات خۆیدا دەبینران. خۆراگر لە بەرانبەر دوژمن، وەك نمونە ی زیندان و پاشانیش هاوکاری و هاوھەنگاوی پێشمەرگە وەك ڕەمزی خەباتی نەتەواوەتی؛ دوور بوون لە خەلکانی ناراست، و بێ فیل بوون لە گەل خەلکی ئاسایی، لە عەینی کاتدا مەند و بێدەنگ و ئەسیری قاپیلکی خەم. کەسانیک کە کامیل شایان لە نزیکەو دەستێت ئەو مەندی و بێدەنگی و خەمبارییەیان بە باشی ھەست پێکردووە.

شێعرە کە ھەروەھا دەرس و ئامۆزگارییەکی لاوانی وڵاتە و پێیان دەلێ تەنانت "زانست" ی سێح و فیل و ئەفسوون کردنیش فێر بن بۆ ئەوێ بتوانن خۆتان لەبەر چاوی دوژمن، کە دەبێ داگیرکەری کوردستان بیټ، ون بکەن و بە شاراوایی و لە نھێتیدا ھێرش بکەن سەری. ئەوانە ھەموو دەرسی خەبات و پێشمەرگایەتین بە ئیماژ و لە فۆرم و قالیکی شاراو و ژێرپەردەدا.

لە شێعرە کەدا، "ئیمامی" خودی شاعیر و ئامۆزگارییەکانیش بە ڕوالت ڕوویان لەخۆیەتی. "ژیان" سێفەتی شیر و "بەیان" یش سێفەتی بەورە. ھەردوو وشە کە وێدەچێت فارسی بن. بە گشتی لێرە و لە زۆر شێعری دیکەشیدا سەید کامیل خۆی گیرۆدە ی بەند و بەستی وشە ی پەتیی کوردی نە کردووە و ئیجازە ی داوە وشە ی عەرەبی و فارسی بیټە ناو ھەلبەستەکانیەو، واتە وەك زۆر شاعیری ئەسیری فۆرمالیسم، دەربەستی قالب و فۆرم نەبووە و ڕاگەیانندی ناوەرۆك و پەيامی سیاسی ناو شێعرە کە ی بەلاوہ گرنگتر بووە لەوێ بنەما و ڕەگی وشەکان فارسی بوو بیټن یان عەرەبی.

"بە دەر دواخووە بۆچی چەمیوی تیرە کەت ئاھ!" ئەو پێکھاتە ی کێ جوان و تازە یە. "چەمیوی" بەواتای پشت نووشتاوەتەو و بۆتە کەوان، خۆ بە داخووە تیریش ت نییە بیھاوہ گیان دوژمنت، لەجیاتیان تەنیا ئا و ئالەیان ئاراستە دەکەیت! ئەو بەش نییە، تۆ دەبێ لە گەل خەلک وەك تیری کەوان ڕاست بی. تەعبیری "ئەھلی زەمانە" ھەندیک جیگە ی مشتومڕ و لە خوێندنەو دا ھەست دەکریټ لایەنیکی نەری یی ھە یە و شاعیر بە واتای خەلکانی خراپ و "ئان بەنرخ ی ڕۆژ خۆر" ی ھێناوہ. باس لە "تیر"

کردن واهه يه ئەو بۆچۈنە پىشپاش بىكاتهوۋە و شاعىر بىهويى بلىت لەجياتى ئاە وئالە، تىرى راست هەوالەى ئەو كەسانە بىكە. هەرچۆنىك بىت، تىرمى "راست" لە عىبارەتى "راست وەك تىرى كەوان وابە" دا، سەنەتتى شىعربى "ئىھام" ى تىدايە و واتاى پاك و سادق و بى فېلىشى لى وەرەدە گىرېت.

شاعىر بە خۆى، يان بە بەرگۆى قسەكانى دەلېت لە قاپىلكى خۆت وەرەدەرى و وەك خەنجىرى لە جنسى "دەبان" دروستكراو كە هەمىشە ئامادەى شەپ و گەپە، لە كالاندا مەمىنەو. "دەبان" ىش چەشنىك پۆلايە (چىشتى مەجپور).

تۆ كە لە بەرانبەر دوژمن و نەياردان ئاوا راوەستاو و ئامادەى شەپى، دەبىن بە پىچەوانە، لە بەرانبەر خۆشەويستەكەتدا وەك سارەوانى كەژاوەكەى وابى و پارىزگارى لى بىكەيت. لىرەدا شاعىر بابەتەكە هەندىك با دەدات و لە باسى شەپ و گەپ و شىر و تىرەوۋە دەچىتە سۆراغى عىشق و مەجنون و كەژاوەى لەيلى، ئەوۋەش نەرم و نىانى و لەتافەتلىكى زياتر دەداتە شىعەرەكە.

"لە عىلمى سىحر ...!": شاعىر دواى تاقە يەك فەرد كە باسى ئەوين و خۆشەويستى دەكات، دەگەپتەوۋە سەر بابەتەكەى پىشوو و سەرلەنوي بەرگۆى شىعەرەكە لە ئامادەى شەپى دوژمندا رادەگرېت: كاكە! دوژمن فېلبازە، تۆش ساويلكە مەبە و فېلى لى بىكە! قەيدى ناكات ئەگەر فېل و حىلە و حەوالە فېربى و لەكارى بىكەيت؛ ئەوانە بۆ بەگژداچوونى دوژمن پىويستىن. خۆت بشارەوۋە و كارىكى وا بىكە دوژمن نەتدۆزىتەوۋە ئىنجا لە شويته نەتتەكەتەوۋە هېرشى بىكە سەر و لىبيدە. وەك ئەوۋەى شاعىر دەرسى پىشمەرگەى كورد دابدات و فېرى لىدان و هەلاتن و خۆشاردەنەويان بىكات.

لە فەردى كۆتايدا ئاوات داوا لە بەرگۆى شىعەرەكە واتە پۆلەى گەلى كورد دەكات كەسايەتتەكى ئالۆزى هەيىت و لەعەينى ئەوۋەدا لەگەل دلبەرەكەى يان تەنەت بە يادى دلبەرەكەيەوۋە شەويكى گەرم و خۆش رادەبويزىت، لەگەل خەلكانى ناراست و دژبەردا، ساردوسپ بىت و خۆيان لى دوور بختەوۋە. ئەو كەسايەتتەى ئەو بانگاشەى بۆدەكات، لە تايەتمەندى و خو و خەدى خەلكانى ئاسايى نىو گوندەكانى كوردستانى سەردەمى ئەو هەندىك جياوازە. خەلكى ئىمە لە بەراورد لەگەل گەلانى دراوسىماندا، فەقيرۆكە و ساكارتىن يان لانيكەم لە سەردەمى ئەودا وابوون.

وەك گوتم شىعەرەكە هەندىك خەسلەت و تايەتمەندى كەسايەتتى شاعىر خۆيشى دەردەخات و بەم پىتە، دەتوانىت وەك چەشنە ئوتو بىوگرافىيەك سەير بىكرېت. ديارە

ئەو ئامادەيىنەى وا ئاوات خوازىاريانە، ھى بارودۇخى پىر شەپ وشۆرى كۆمەلگى
 كوردەوارىن. خەباتكاران لە كۆمەلگى سەقامگىرى ولاتانى پېشكەوتووى رۇژئاوادا
 پىويستيان بەو ھەمىشە شىرى پرووتيان بەدەستەو ەيت و خۇ لە دوژمنى فېلېز
 بشارنەو. لەم لاiane تەنەت خەباتى چىنايتىش شىتووزىكى بەپروالەت لىپرال-
 دىموكراتىيانەترى ھەيە و لە رېگى پەرلەمان و دەنگدان و ھىنانە سەرحوكمى
 كەسانىك و لاپردنى كەسانى دىكەو بەرپو ەدەرىت؛ ئەوانەش گەلنىك دوورن لە
 تىگەيشتنى ستالىنىي خەباتى چىنايتى، كە ھەندىك لە حزبە سىياسىيەكانى ئىمە تا
 ئىستاش ھەر بروايان پىي ھەيە و لە "توندوتىزى نواندن" دا خۇي دەنوئى ئىمە خو
 خدەي ەشەرەيى و دزايەتى نيوان ھۆز و خىلەكانمان گۆرى و كردمانە خو خدەي
 حزبى و دزايەتى نيوان حزب و رېكخراو ەكان. بە گوتەي دۆستىكى خۆشەويست، لە
 ماو ەي ۲۴ خولەكدا بووين بە كومۇنىست بەلام بە دەيان سالىش نەبووينەتە دىموكرات!
 بەحرى ەرووزىي شىەرەكە،

ھزج مئمن سالم: مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن

خەت و خال

خەت و خال و زولف و برژۇل لە نزیکی چاوی مەستە
هەموو زار و جەستە خەستە، هەموو شیت و دەست بەستە
یەکی دوور و یەك نزیكە، یەکی نزم و یەك بلندە
هەموو کەوتوو، پەوتوو، سەرسام، وەکوو لەشکری شکستە^{۱۲۵}
چ قەیلەییکی شۆخن قۆلەزەنگی خێلی لەیلی!
کە بە هۆی ئەوینی مەجنوون دەخزین بە دەستە دەستە
دلی پووت و قووتی عاشق بە هومیدی پۆژی کۆلمە
کە بزانی عاشقی پووی ئەو پووت و پۆژبەرستە^{۱۲۶}
بە دزی دەخاتە ئەستۆ سەری زولفی عاشقی پووی
کە دەزانی خۆش مەرەز بوو، چ جوانی کردە پستە!^{۱۲۷}
هەموو عاشقانی زاری بە قسیکی خۆش دەپرسن
لە دەمی ئەگەر بیسن چ گرنگە، ئەو مەبەستە
ئەمنیش دلم لەوئ بوو، بە ئیشارەییکی چاوی
هەلیگرت و بردی، فەرمووی دە 'ئیمامی' هەستە، بەستە!

گەردیگلان، ۱۳۵۰ ی هەتاوی

(لایەره ۳۰ ی چاپی ئەنێسی و ۱۸۱ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا خۆش مەرەز' ه و من زاراوهی جوانی کوردیی
'خۆش مەرەز'م پێ پەزا شیرینە.

^{۱۲۵} . چاپی ئەنێسی: هەموو کەوت و پەوت و سەرسام

^{۱۲۶} . چاپی ئەنێسی: روت، قوت، روی، روت، رۆژ

^{۱۲۷} . چاپی جەعفەر: خۆش مەرەز بووم؛ چاپی ئەنێسی: خۆش مەرەز بوون

کیشی شیعره که گه لیک سوار و بن بزۆکه یه! شاعیر لیره دا له سهر زه وقه، یادی دلبهره که ی و خهت و خال و زولف و برژۆل و قسه ی زار و ئیشاره ی چاوی ئهوی کردوو و وهك 'عاشقانی زاری دیکه، به قسه یه کی خوژی یار' (چ یاری پاسته قینه و چ پوئیایی)، به و ههوا بن بزۆکه یه 'دهره قسیت' و به ئاواته 'ئهو مه بهسته' له زاری دلداره که ی بیسیت که به لیتی دیداره یان وه عده ی ژوان، یا خود ویسال و پیک گه یشتن. شاعیر ئه و هیوایه ی له تهمه نی ۶۸ سالی دا ده برپوه.

فهردی یه که م و دووه م:

خهت و خال و زولف و برژۆل سه نه ته ی مراعات النظیر یان پین دروست کراوه. ویده چی شاعیر به دوو تا قم واته خهت و خال له لایه ک و زولف و برژۆل له لایه کی دیکه ههروه ها به دوو دهسته سیفه تی ناو میسراعی دووه م واته زار و جهسته خهسته له لایه ک و شیت و دهست بهسته له لایه کتر، سه نه ته ی لف ونه شری به کار هینابیت که ده کریت مورته تیش بیت و مشه ووه شیش!

ئه گهر ئه و بۆچوونه ته واه نه بیت، لایکه م ده بی ئه ویه یان ته واه بیت که له نیوان ئه و چوار ناوه ی فهردی یه که م و چوار سیفه تی فهردی دووه م (دوور و نزیک و نزم و بلند) دا، لف و نشری موشه ووه ش دروست کراوه

زار، له فهردی یه که مدا زه عیف و لاوازه؛ به لام له فهردی شه شه مدا ئیهامی تیدایه، واتای یه که می دم و لئوه و واتای دووه می هه مان زار و زه عیفه.

که وتوو و ره وتووش دوو سیفه تن بۆ خهت و خال و زولف و برژۆل. که وتوو ناشکرایه چیه، ره وتووش سیفه تیکی جوانه شاعیر دروستی کردوو و واتای پویشتوو، له ده ستچوو و له ناوچوو و شتیکی هاوشیوه ی ئه و 'سه رسام' ه ی لئ وه رگرتوو که به شوین ئه ودا هیناویه تی. که وتوو و ره وتوو له چاپی ئه نیسیدا وهك 'که وت و ره وت و سه رسام' ها تووه که ته واه له شوینی خویدا نییه و جه عفه ر باشی ساغ کردۆته وه.

ته رکیبی 'چاوی مه ست' له شیعری شاعیرانی دیکه ی کوردیشدا بینراوه بۆ نمونه، مه حوی و سالم.

فهردی سیهه م

قه بیله ی قول زهنگی ده بی زولفی یار بیت که به سه ر پومه تیدا ده خزین و دینه خواره وه له نجامدا به ری پرووی له یلی له مه جنوونی شاعیر ده گرن.

فهردی چواره م

پووت (پووی تو) و پووت (بی جل و بهرگ)، ئیهایان تیدایه. پووت و بی بهرگ ده بی هتاوی خوش بویت و بیهرستیت بئوهوی له سه رما ده پیریت.

فهردی پینجه م

من هندیك له واتاكردهوی 'عاشقی پووی' دا تیماوم. جیاوازی نیوان 'خوش مهره ز بوون' و 'خوش مهره ز بووم' ی دوو چاپه كهش زیاتری سه ر لی شیواندووم: نه گه ر یاری شاعیر سه ری زولفی به دزییه وه ده خاته ئه ستوی خوی، نه ی 'عاشقی پووی' لیره دا چ كاره به؟ نه گه ریش زولفی به دزییه وه ده خاته ئه ستوی عاشقی پووی، كه نه وه یانم بی راستره، رسته كه بچی وا شیواوه و په یوه ندی له گه ل میسراعی دووه مدا بچی وا لئه؟

'كه ده زانی خوش مهره ز بوو' له دوو چاپه كه دا به دوو شیوه ی 'بوون' و 'بووم' نووسراوه و منیش كیشه كه م قوولتر كردووه به وه ی شیوه یه کی سیههم بۆ داناوه و كردوومه ته 'بوو' له راستیدا من شیوازی چاپی جه عفرم پی هله یه و نابی لیره دا به یه كه م كهس قسه بكریت، 'من' بچی خوش مهره ز بووم و به گشتی دهوری 'من' لیره دا چیه؟ شیوازی چاپی ئه نیسی باشره كه شیوازی كه سی سیههم داوه ته رسته كه، به لام عه بیی ئه ویش ئه وه یه به سیههم كه سی كوی داناوه و نه وه له گه ل كرداری 'كرده رسته' دا یه ك ناگرته وه كه تاكه كه سیه و كو نیه. خوش مهره ز سیفه ته بۆ بزنیك كه مهره ز واته مووه كه ی چاك و نایاب بی و پیسی باشی پی برستریت. شاعیر به زولف و مهره ز و رسته، جیناسی دروست كردووه.

كورتی بیرمه وه، واتای شیعه كه لای من ئاویه: یاره كه م سه ری زولفی به دزییه وه خسته ئه ستوی عاشقی پووی و كاتی كه زانی ئه و زولفه، جینسیکی باشه و مهره زی چاكه! ئینجا رست یان رسته یه کی باشی پی رست. 'رسته' ش ئیهای تیدایه و دوو واتای جیاواز واته 'شتی رستراو' و 'رسته ی قسه و نووسین' ی لی وه رگیراوه.

فهردی شه شه م

'زار' ئیهای تیدایه: دم و لاواز. زار و دم و قسه و بیستنیش پنه كه وه جیناسیان پی دروستكراوه.

فهردی هه وته م

لهوئ، واته لای ئه و پرووداوانه که عاشقانی زاری یار به قسه یه کی خوشی ئه و
ده په قسن. شاعیر ده لی دلی منیش لهوئ بوو به لام یار ئیشاره یه کی چاوی له دلم کرد
و له گه ل خویدا هه لیگرت و بردی و گوته ههسته شاعیر، ئیتر خوشیت بهسه!

به حری عهرووزی شیعه که،

رمل مثنی مشکول: فعلات فاعلاتن // فعلات فاعلاتن

دانه خۆره

ئافەتە گیان و دلی 'کامیل' جەمالی دلبەرە
قاتلی بێ رەحم و مەستم چاوی کالی دلبەرە
کوشتمی، چابوو بە ماچی لیوی زیندووی کردمەووە
قووتی گیانم مشتەنی دوو لیوی ئالی دلبەرە
زولفی داوی عاشقان و کولمی جێ راوگەیی دلان
دانه خۆرەن بولبولان لەو جووتە خالی دلبەرە
سپەلاکم رەش بوو، نەمدیوێ مانگی یەکشەووە
رۆژی جەژنم دیتنی ئەبرۆی هیلالی دلبەرە
ئەو 'ئیمامی'! بۆ جوانی تابلیی بێ وێتە
عاقلیکی واشە، دل ماتی کەمالی دلبەرە

قافلاوا، ۱۳۵۰ ی هەتاوی

(لەپەرە ۹۶ ی چاپی ئەنێسی و ۱۸۷ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە هەردوو چاپی ئەنێسی و جەعفەردا 'دانه خۆره' یە کە لە فەردی
سپێهەمی شیعەرە کە وەرگیراوە.
شیعەرێکی عاشقانەیی بێ گری و گۆلە و تەعبیراتی ئەستەمی تێدا نییە. شاعیر لە فەردی
مەتلەع و مەقتەعدا ناوی خۆی گونجاندووە: کامیل و ئیمامی.
وەك شیعەرەکانی دیکە، لێرەشدا ئاوات سەلی لەوێ نەکردۆتەوێ و شە و تەعبیری فارسی
یان عەرەبی بکاتە ناوئاخنی شیعەرە کە: ئافەت، جەمال، قاتل، بێ رەحم، قووت، هیلال،
عاقڵ، کەمال و لە راستیشدا بەشێک لەو تەعبیراتە ئیتر بوونەتە خۆمالی و ناكریت بە
بێگانە دا بنرێن.

بەلام لە عەینی کاتدا کەلکی لەھەندیک تەعبیری جوانی کوردیش وەرگرتوو: چاوی کال، ماچی لیو، مشتنی دوو لیوی ئال، داو، جی ڤاوگە، دانەخۆرە، جووتە خال، سپەلاکی ڤەشەو بوو، مانگی یەکشەو، بی ویتە و دلی مات.

کوشتن و بە ماچ زیندووکردنەوێ عاشق ھەردوکیان سێفەتی گراوین لە شیعری کوردی و فارسیدا. بە ھەمان شێوە، داوی زولف و دانە خال و بولبول و ئەبرۆی ھیلال و مانگی یەکشەو، ھیچکامیان نەدیتوو و نەبیستوو نین. 'کولمی جی ڤاوگە' دڵان 'گەرچی زۆر تازە نییە بەلام جوانە.

مشتن: مژن، مژن

بولبولان، عاشقانی دلبەری شاعیرن

سپەلاک: ڤیە

لە دێڤی کۆتاییدا شاعیر پەسنی جوانی و عەقل و کەمالی دلبەر ھەردوک یتکەو ھەکات وەک ئەوێ شیعەرەکە ی بۆ کەسێکی تایبەت گوتییت کە ناسیویەتی بەلام لە ئێمە ی ئاشکرا ناکات. ئەو ھەمان نابجی لەبیر بچیت کە شیعەرەکە لە تەمەنی ٦٨ سالی شاعیردا گوتراو.

بەحری عەرووزی شیعەرەکە،

رمل مژن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

بەفرى بەران

سەيرى، چەندە سەخت و ناخۆشە بىساتى پايزى!^{۱۲۸}
سەگ لە سەرمانا تەزى، شىرىش لە حاند سەرما بەزى
تەم لە گەل بەفرى بەرانا وا سەرى كويستانى گرت
سەر بەرەوژىر، كەم كەمە دىوى سىي بۆمان خزى
هات گورەى پياوى لەمىژىنە و درپا جلكى هەزار
كار و مەپ هەر كارەيانە، بزنە پرووتەش هەلبەزى
پىر و لاو، شىخ و مەلا، هەر حەز لە تەندوورئ دەكەن
ملهورپىش دەروا بە ئەستۆى كز، بە كوورپى و مل كزى^{۱۲۹}
جاروبارىش خۆزگە خۆ دەرخا لە نىو هەور و هەلا
پۆژ بە ترس و لەرزەو، زەردە بە چاوشاركئ و دزى^{۱۳۰}
هات نەسىمىكى شەمال و تا ولات رەش كاتەو
داوەشئ! بئى وادە هات و وا ئەویش گيانى تەزى

قافلاوا، ۱۳۵۰ى هەتاوى
(لەپەرە ۶۱ ى چاپى ئەنىسى و ۲۴۱ ى چاپى جەعفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنىسیدا "پاییز"ە.
غەزەلىكى جوان و پرلە ئىماژى شاعیرانە، كارتىكەرى شیعەرە ناسراوێ كەى نەمر
سەیفولقوزاتى قازى بە سەرەوێ ديارە كە بە شێوێهێكى هونەرماندانە باسى زستان و

^{۱۲۸} چاپى ئەنىسى و جەعفەر: پايزى

^{۱۲۹} چاپى ئەنىسى: كوورپى

^{۱۳۰} چاپى ئەنىسى و جەعفەر: زۆر بە ترس و لەرزەو... چاپى ئەنىسى: زەرد و بە چاوشاركئ و دزى

سههۆلبه‌ندانی سالی ۱۳۱۲ ی هه‌تاوی له ناوچه‌ی موکریان و شویته‌واری خراپی له سهر ژيانی ئابووری و کۆمه‌لايه‌تی کوردانی ناوچه‌ی موکریان به تايه‌ت ده‌ورو به‌ری شاری میان‌داوی تیدا کراوه. ئه‌وه مه‌تله‌ع یان ده‌سپیکي قه‌سیده دوورودریژه‌کە‌ی سه‌یفه‌:

"عه‌زیز! ئاره‌زووت زۆری بۆ هینام

فرمیسکم سوور بوو، زه‌ردی ڕووی لێنام..."

ده‌بێ شیعره‌که‌ی ئاوات ۳۸ سال دواتر، له کۆتاییه‌کانی پایز و داکه‌وتنی سه‌رمای سالی ۱۳۵۰ (۱۹۷۱) دا گوترايیت که سه‌رما و سۆل ته‌نگی به خه‌لکی گونده‌کانی ڕۆژه‌لاتی کوردستان هه‌لچینوو. ئیمازی جوانی شاعیرانه له شیعره‌که‌دا زۆرن.

بیسات: سفره، شتیکی داچنراو و ڕیکخراو. بیساتی پایزی هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه‌ وای پایز هه‌م له ناو سروشت و هه‌م له ژيانی کۆمه‌لايه‌تیدا پێکی دیتیت. شاعیر، وه‌ک دانیشتووی گوندیکی ناوچه‌یه‌کی کویستانی (که 'فاقلاوا' بیت)، ڕقی له بیساتی پایزی ده‌بیته‌وه.

پایز و پاییز: له هه‌ردوو چاپی ئه‌نسی و جه‌غه‌ردا وشه‌که وه‌ک 'پاییزی' نووسراوه. من لام وانیه شاعیر خۆی به‌و شیوه‌یه‌ی نووسییت. ئیمه له قسه‌کردنی کوردیدا ده‌لێین پایز نه‌ک پاییز یان پائیز که شیوه‌ی فارسی وشه‌که‌ن. دیاره من ئه‌و ده‌ست تیه‌وردانه له خۆوه‌ ناکه‌م. خۆینه‌وه‌ی وشه‌که له شیوه‌ی پاییزدا یه‌ک ڕگه له کیشی شیعره‌که زیاد ده‌کات و ئه‌وه ئیجازه پێدراو نییه مه‌گه‌ر شاعیر خۆی ویستییت.

سه‌گ و سه‌رما و سه‌رمانا: مۆسیقایه‌کی ده‌روونیان هه‌یه. سه‌رما و سه‌رمانا، جیناسی ناته‌واویان هه‌یه.

ته‌زی و به‌زی: به هه‌مان شیوه مۆسیقای پیتی /ز/یان تێدايه و له عه‌ینی کاتدا جیناسیکی ناته‌واویان لێ دروست کراوه.

به‌فری به‌ران: من لام وابوو 'به‌فری به‌ران' به‌رانه‌ر به 'به‌فری سه‌ران' دیت. به‌فری سه‌ران ئه‌و به‌فریه‌ وای له سه‌ره‌تای سه‌رما و سۆلدا له لووتکه‌ی شاخه‌کان ده‌نیشت. مامۆستا هه‌ژار له واتا کردنه‌وه‌ی وشه‌ی "زه‌رده" له هه‌نبانه‌ بۆرینه‌دا دوو نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه، که یه‌کیان ئه‌وه‌یه: زه‌رده له سه‌رانی دا (بروانه‌ چهند دێر خواره‌وه‌تری ئه‌م یادداشتانه). به‌فری به‌رانیش به‌ بۆچوونی من ده‌بوو ئه‌و به‌فره‌ بیت که هه‌ندیک دره‌نگتر، به‌قه‌ولی ئاوات "ده‌خزیه‌ خوارئ" و ده‌گاته‌ داویتی چیا و ناو شار و گوندان. هه‌روه‌ها پێم وابوو کاتی له پایزدا به‌فری به‌ران هه‌بیت، به‌فری سه‌رانیش بوونی ده‌بیت

و بەو شېۋە، تەعبیری شاعیر لەمەپ ئەوێ "تەم لەگەڵ بەفری بەرانا وا سەری کوێستانی گرت"، هەڵە ناییت.

بەلام لە بۆچوونی خۆم پازی نەبووم و هەنبانە بۆرینەى مامۆستا هەزار و فەرھەنگى خاڵیش ئەو مادەىەیان نەگرتبوو. ناچار بە ئیمەیل پرسیارم لە شەش دۆستى خۆشەویستم کرد کە لام وابوو ئەزمووینىکی ژيان لە گوندیان هەبیت و بتوانن کیشەکەم بۆ چارەسەر بکەن.

کەم و زۆر هەموویان تەعبیری "بەفرى بەران"یان بردهوه سەر بەران و نێرى و تێبەردانى بەران لە مەپ لە پایزندا. برادەریکی خەلکی مەهاباد و برادەریکی دیکەى خەلکی ناوچەى گەورکان بابەتەکیان بە باشى کاکلە کردبوو و لە پێگەى دۆستىکی بەپێژەوه پێیان راگەیاندم. لەبەر ئەوێ گوندی قاقلاواى ئاواتیش کەوتۆتە نزیک گەورکایەتى و پووینکردنەوێ هەردوو برادەرە کە پشتراستى یەکتریان دەکردهوه، پەسندم کرد و لێرەدا پایدەگەیینم. سیاسى هەموو ئەو دۆستەخۆشەویستانەش دەکەم کە بە دەنگمەوه هاتن و بە مەسەلەکەوه ماندوو بوون. ئەو بۆچوونی دۆستى بە پەچەلەک خەلکی گەورکایەتییە:

"لە ناوەرەستى مانگی دووھەمى پاییز (خەزەلۆەر)دا، مەپ بەرانى تێبەردەدریت و قەدیم [ئەو بەران تێبەردانە لای مەپداران] دەبوو بە شایى و بەزم و رەزم. بەفریکیش کە لە سەرۆبەندى ئەو بەران تێبەردانەدا ببارى پێى دەلێن بەفرى بەران کە لەلای ئیمە بە بەفرىکی پێشوخەتە دەژمێردى".

کەوابوو، بە کورتى، 'بەفرى بەران' بەفرى پێشوخەتە دەورووبەرى مانگی خەزەلۆەرە لە کوردستان.

دیوى سێ: دیویکی ئەفسانەى ناو شانامەى فیردەوسییە. لەوێدا پۆستەم لە "خوانى حەوتەم" واتە قۇناغى کۆتابى شەرەکانیدا لە ولاتى مازەندەران، دەچیتە شەرەجەنگى دیوى سێ، کە مەترسیدارترین و بەهێزترین دیو بوو، بە سەرىدا زāl دەبیت و دەیکووژیت و کاسەى سەرى دەکاتە کلاو بۆ خۆى. هەموو ئەو وێتە دەسکرانەى وا لە پۆستەم کیشراونەتەوه، بە کلاوى کەللەسەرى دیوى سێپەوه دەرىدەخەن. لێرەدا بەفرى بەران بە دیوى سێ شوبهتێراوه.

گۆرە: نەپا و هەرا

پياۋى لەمىزىنە: مەن بە 'هەۋرى پايزى' تىدەگەم. لام واىە شاعىر گۈرە ۋەھرا و نەپاندنى پياۋى بە سەر ژن و مندال لە ناو مالىدا، بە گۈرە ۋەھور شوبھاندوۋە. كار: بەچكە بىزنى چكۈلە تازەزاۋ (ھەنبانە بۆرىنە مامۇستا ھەزار)، كارژىلە، كارژۇلە. شاعىر كارژىلە لە گەل مەر پىكەۋە ھىناۋە. ديارە بىچوۋى مەر، بەرخى پىدەگوتىت بەلام دواى ئەۋە لە شىر دەپىتەۋە 'كاۋر' ى پىدەلەن. كارە: دەنگى بەرزى پەز و بەرخ (ھەنبانە بۆرىنە).

پىر ولاۋ: لەم فەردەدا شاعىر دەپەۋى بلىت ھەموۋەكەس بە پىر و لاۋ و ھەزار و دەسلەتدارەۋە كارتىكەرى پايز و سەرمایان لەسەرە، ھەموۋى پىيان خۇشە بىچنە بەر گەرمای تەندوۋر تەنانت كەسى زۆردار و ملھوپىش، كە دەكرى لىرەدا بە خەلگانى دەۋلەمەند بىزانىت، لە پايزدا كز وماتە.

ئەستۈى كز: ئەستۈيەك كە ھەل و مەرجى سىروشتى يان كۆمەلايەتى كزى كىرىت و نووشتاندىتەۋە.

كوۋر: پىشت چەماۋە (ھەنبانە بۆرىنە). كوۋر، دۇخى پىشت چەماۋە. كز و كوۋر و كزى: مۇسقىاى دەروۋىنى دەنگى /ك/يان تىدايە. ھەلا: لەگەل ھەردا دىت و ماناى ھەور دەداتەۋە بەلام بە تەنيا، واتايەكى نىيە و وشەى 'موھەمل'.

پۇژ بە ترس ولەرزەۋە: ھەردوۋ چاۋى ئەنىسى و جەغفەر ئەم مىسراەيان بە شىۋەى "زۆر بە ترس ولەرزەۋە..." تۆمار كىردوۋە. مەن ھەرچى دەكەم لەو ھالەتدا نازانم ئەۋەى وا جارۋبارە بە ترس ولەرزەۋە خۇى لە نىۋ ھەورو ھەلا دەردەخات كىيە؟ واتە بىكەرىك بۆ كىردارى 'خۆ دەرخستە' كە نايىنم.

تاقە رېگەى چارەسەرى كىشە، بە بۆچوۋنى مەن، ئەۋەيە بىتوانىن بلىن ھەلەيەك كە لە نوۋسىنەۋەى شىعەرەكەدا پىداۋە و چارەسەرى بىكەن. مەن زۆر بە روۋنى ئەۋە دەبىنم كە وشەى "پۇژ" بە ھەلە ۋەك "زۆر" نوۋسراۋە ۋە گەر بۆچوۋنەكەم لەشۋىتى خۇيدا بىت، ئەۋدەم "زەردە"ش واتا پەيدا دەكات، كەۋابوۋ ئەۋە، پۇژە كە لە كۇتايەكانى پايزدا بە ترس ولەرزەۋە سەردەردىتت نەك زۆر، كە لىرەدا ھىچ واتايەك نابەخشىت.

زەردە: تىشكى تاۋ لە بىيان و ئىۋارەدا، (زەردە لە سەرانى دا، زەردەپەرى ئىۋارە) (ھەنبانە بۆرىنە). لام واىە 'زەردە' چاۋى جەغفەر بەرئ و جىتر بىت لە 'زەردە' چاۋى ئەنىسى؛ لەبەر ئەۋەى لەگەل 'بە چاۋشاركى و دزى' ى دەركەۋتنى پۇژدا يەك

ده گريته وه. به لام 'زهرديش بي وانا نيه و سيفه ته بو هر نه و 'رؤزه ي که من
پيشناري ده کهم ده نا نه وده م 'موصوف ي نه و زهرده پروون ناييت کينه يان چيه.
له و اتا کردنه و ه ي زهرده دا، مامؤستا هه ژار نمونه ي "زهرده له سهراني دا" ي
هيتا وه ته وه، که نه وه بو پروون کردنه و ه ي بابه تي سهران و بهراني ئيمه ش (چهند ديپر
سهره وه تر)، يارمه تيده ره.

تا ولات رهش کاته وه: رهش کردنه و ه ي ولات له سپايي بهر، کاري باي شه مال له.
خويئدنه و ه ي شيعره که دا /واو/ يکي عه تف که دوا به دواي شه مال هاتوه، به پروالته
زياديه و ئاسايه که ي نه وه يه که به بي نه و پسته بخويترته وه و بگوتري: "هات
نه سيمي کي شه مال، تا ولات رهش کاته وه" به لام يه کهم، کيشي شيعره که به بي نه و
واوه ناتواو ده بيت و دووه هم، کاتي مسراعي دووه هم ده خويئنه وه ده بينين واوه که
له شوپتي خويدايه. شاعير ده لي له بهر نه و ه ي نه سيمي شه مال دره نگ هاتبو و تا نه و
بگاتي سهرما دا که وتبو، نه که هر به فري بو نه توايه وه به لکوو خويشي بو به قورباني
و له سهرمانا گياني ته زي!

به حري عهروزي شيعره که،

رمل مشمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

لەبەر چاوان دەكەوم

وردە وردە لەبەر دڵ و چاوان
دەكەوم، وادیارە، بێ تاوان^{۱۳۱}
سووچ و تاوانی من هەموو ماله
نیمە بیدەم بە كەس، دەنا خالە!
هەرچی پێویستی پیاوی وشیارە
لای منی چارەپەش بە خەلوارە
شەرتە ئەوچەل لەوانە خۆ وەدزم
ئەگە زانی، ئەزم دەنا خۆ، دزم!
خواروخیچی و دزی و درۆ کردن
بێ نەخۆشی بە سەكتە زوو مردن
مۆدی ئەمڕۆیە، پێزی لێ بگرە
عەیب و عاریش لە هیچ كەسێ مەگرە
ئەوی پۆزباشی كردی، پۆزی باش
ئەوی نەيكرد، شتیکی سووری بە پاش^{۱۳۲}
كەس بە هاواری تۆ ئەگەر نایە
تۆش لەگەڵ ئەو كەسە مەكە كایە

^{۱۳۱} چاپی ئەنێسی: وا دیارە

^{۱۳۲} چاپی ئەنێسی: ئەوی نەيكرد شتیکی.... واتە مامۆستا ئەنێسی تەنز یان جێنۆه كە ی بە تەواوەتی نەنووسیوه
گەرچی لە راستیدا لە سەر زمانی خەلكی ناوچەكە هەیه و دەلێن "شتیکی باشی بە پاش!"، بەلام لە چاپی
جەغفەردا بووه بە "شتیکی سووری بە پاش!" و دوور نییه ئەو شیوازە ی قسەكەش لە هەندێك شوێن هەبێت.
بەلام لەجیات ی 'سوور'، هێنانی 'باش' لەگەڵ 'پاش'، جێناسیکی ناتەواوی پێ دروست دەبێت كە لە باری
سەنەتی شیعرییەوه جوانە.

ئەو كەسكىش كە دى بە ھاوارت^{۱۳۳}
 بۆتە دۆست و رەفيق و خەمخوارت
 خۆت بە قوربانى وى بىكەى چاكە
 بە ئىشارىكى ئەو ھەلى، راکە
 رامەو ھەستە، بىلا ملت بىشكى^{۱۳۴}
 نەكوو راپو ھەستى، ئاپرووت بىكى
 پىت بلىن ھىچو بووچە، كاتى خەبات
 رادەو ھەستى، ھەتا دەبى دەرفات
 چاكە گەر پىت بلىن لە مەيدانا
 ھات و نەزووت ھەتا سەرى دانا
 ئافەرىنت بىكەن، نەو ھەك نەفرىن
 ژىن نىيە بايەخى، ھەموو دەمرىن

قاقلاوا، ۱۳۵۰ى ھەتاوى
 (لاپەرە ۱۸۲ تا ۱۸۴ى چاپى ئەنىسى و ۳۰۸ و ۳۰۹ى چاپى جەغفەر)

عەنوان لە ھەردوو چاپدا ۋەك يەكە.
 شىعرەكە گەلنىك شەخسى، سەمىمى و نىزىك لەدلەنە، تىيدا شاعىر باسى ژيانى
 تاكەكەسى خۆى لەناو كۆمەلگايەكى بى بەزەيدا دەكات كە "خوار و خىچى و درۆ
 و دزى كردن"ى تىدا باو ە و كەسكى ۋەك ئەو كە "ھەرچى پىويستى بىاوى ھوشيارە
 بە خەلوار" ھەيەتى و تەنيا پوول و پارەى نىيە، لەو كۆمەلگايەدا جى نايىتەو ە قەدرى
 نىيە. ئەو ەش ديارە دياردەيەكى سەرەتاكانى سەرھەلدانى سىستەمى سەرمايەدارىيە لە
 ناوچەكە.

سالى گوترانى شىعرەكە ۱۳۵۰ى ھەتاويەكە بە گويەرى ژىننامەى شاعىر لە ديوانى
 چاپى جەغفەردا (شارى دل، لاپەرە ۴۵)، ۲۳ سال دواى ئەو ە گوتراو ە ئاوات لە
 فروشتى گوندى گەردىگلان و كرىنى گوندى جەمياندا فىلى لى دەكرىت و تووشى
 زيانى دارايى دەبىت؛ ۶ سال دواى ئەويش سى دانگى گوندى قاقلاوا دەكرىت و تا

^{۱۳۳} چاپى ئەنىسى ھەلەيەكى تايى تىكەوتوو ە. لەويدا 'ھاوارت' ۋەك 'ھاوات' نووسراو ە.

^{۱۳۴} چاپى ئەنىسى: بەلا ملت بىشكى

كۆتايى تەمەن لەو بارودۇخە خراپە دارايىدا دەمىننەتەو. شىعرە كە ئاوتەى ئەو ژيانە و ئەو دەست تەنگى و ھەژارپىيە. ئەو گوندانەى ئاوات كپيونى و فرۇشتوونىيەتەو، گەلىك بچووك بوون بە زەوى وزارى كەمەو، كە ژيانى كەسىكى دلتاوا وەك ئاوات و ميوانداریى بەردەوامى ئەويان نەتوانیو دەبىن بکەن. بانگ و ھاوارى ناو ئەم شىعرە لە دوو شتە: دەست تەنگى خۆى و ناراستى ھەندىك لە خەلك.

سووچ: تاوان

ئەگەر زانى ئەزم، دەنا دزم: پەندىكى كوردیيە بۆ كەسانى فېلباز دەگوتريت كە لە باتیندا نەيارن بەلام بە روالەت خۆيان وەك یار پيشان دەدەن.

مۆد: مۆدە، شتى تازە و باوى رۆژ

ئەوى رۆژباشى كەردى...: پەندىكى كوردیيە لە بەشىكى دىكەى ئەم دیوانەدا باسى لئو كراو.

بلا: با، لىگەپى با...

كاتى خەبات: لام وایە ئاوات وشەى خەباتى لە واتای كار و كەردەو و ھەلس و كەوتى رۆژانەدا ھىنايت دەنا خەباتى سیاسى لەو شوینەدا زۆر جىگەى ناییتەو كە باسى پەيوەندى ئاسایى خەلكە لەگەل یەكتر. بەلام ئەو شمان لەبیر نەچیت كە ئاوات شاعیرىكى سیاسىيە و بیەویت یان نەیەویت لە شىعرە كانیدا ئەو بەرپرسیایەتیە سیاسىيە خۆ دەنوئیت و سەر ھەلدەدات. لئەش، لە سى فەردى كۆتايى شىعرە كەدا ناوەرۆكە شەخسى و تاكەكەسیيە كە رەنگىكى گشتیت و خەلكیت بەخۆیەو دەگرت و بە باشى دەبیریت باسى راوەستان و سەردانان لە مەیدان ھەنگاویكە بۆ بە سیاسى كەردنى شىعرەكە.

دەرفات: دەرفەت، دەرەتان. دەبى بۆ پاراستنى سەروا لەو بیچمەدا ھاتیت.

بەحرى عەرووزى شىعرەكە،

خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعلتن فعلن

دهوای دلی زارم

به گوئی زه‌مانه بگا، گیانه، ناخۆ هاوارم؟
وه‌په‌ز له ژینم و بوونم، هه‌راس و بێزارم
ته‌مه‌ن ته‌واو بووه، ئه‌مما ته‌مه‌ع وه‌کوو خۆی ما
له‌ به‌ژنی به‌رز و له‌ ئاکاری جوانی دلدارم
که‌سێ که‌ پرسى له‌ من، پێی بلێن: وه‌کوو مه‌جنوون
له‌ زه‌رد و ماهه، له‌ هه‌رد و ته‌لانه‌ ئاسارم
په‌فیقى جانه‌وه‌رانم، ئه‌سیری به‌ندی ئه‌وین
هه‌میشه‌ پووته‌لى نێو باغ و ده‌شت و کۆسارم
نه‌خۆشى ده‌ردى ئه‌وین بێ‌عیلاج و ده‌رمانه
به‌داخه‌وه‌ نیه‌ چاره‌ و ده‌واى دلی زارم
دوو ماچى لێوه، ئه‌ویش پێوه‌ ده‌رم و نابێ
نه‌سیبى ئه‌و دلی وا پر له‌ ده‌رد و ئازارم
"ئیمامى" هه‌روه‌کوو کوێر چاوه‌پێیه‌ چاوى هه‌بێ
که‌چى به‌داخه‌وه‌ هه‌ر کوێره‌ چاوى بيمارم

قافلاوا ۱۳۵۱ ی هه‌تاوى

(لاپه‌ره ۶۹ و ۷۰ ی چاپى ئه‌نيسى و ۱۲۰ ی چاپى جه‌عفهر)

عينوانى شيعره‌كه‌ له‌ ديوانى چاپى ئه‌نيسيدا 'ده‌ردى ئه‌وین' و هه‌ردوکیان له‌ وشه‌گه‌لى
ناو فه‌ردى پینجه‌مى غه‌زه‌له‌كه‌ وه‌رگیراون. ده‌ردى ئه‌وین زیاتر پر به‌پێستى شيعره‌كه‌

دەبىنم تا 'دەۋاي دۆلى زارم' لەبەر ئەۋەى شاعىر دەلى دۆلى زارم ھەر چارە و دەرمانى
بۆ نىيە و ئەۋەش پەيامى سەرەكى شىعرەكەيە.
شۈين و سالى گوترانى شىعرەكە لە ھەردوو ديواندا ھەر يەكن.
غەزەلىكى غەرامىيە.

شاعىر ۶۹ سالان بووە كاتى شىعرەكەى گوتوو و ۱۷ سال دواتریش كۆچى دوايى
كردوو، بەم حىسابە، زۆر سەير نىيە ئەگەر دەلى "نەمەن تەۋاۋ بووە".
بى ھىۋايى، كە بەشكى زۆر لە شىعرەكانى ئاۋاتى داگرتوو، لىرەشدا بە ۋوونى
دەردەكەۋىت: ۋەرز لە ژىنم و بوونم، ھەراس و بىزارم، ۋەكو مەجنون لە زەرد و
ما و تەلانم، پەفىقى جانەۋەرانم و...
بەلام جيا لە ۋەزا گشتىيەى ناو شىعرەكە، دياردەيەكى دىكەشى تىدا بەرچاۋ
دەكەۋىت كە دلدارى و ئەۋىندارىي شاعىرە: تەماع لە بەژنى بەرز و لە ئاكارى جوانى
دلدار، ئەسىرى بەندى ئەۋىن^{۱۳۶}، نەخۆشى دەردى ئەۋىن، چاۋەپى مانەۋە بۆ دوو
ماچى لىۋى دلدار و...

ئەگەرەك بۆ ئەۋە ئەۋىندارىيە دەكرىت ئەۋە بىت كە مەۋف بە پىنى سىروشتى خۆى
دەتۋانىت تا كۆتايى تەمەن عاشق بىمىنئەۋە و دلدارىش بكات باۋەكوۋ پىنگەى
كۆمەلايەتى و دۆخى بنەمالەيى لە كۆمەلگايەكى نەرىتى ۋەك كوردستان و بنكەيەكى
ئايىنى - عىرفانى ۋەك زەنبىل دەرتەتەنى دەرپىن و دركاندى ئەۋە دلدارىيەى پى نەدەن و
ھەستەكە لە پەردەدا بىمىنئەۋە و ۋانەگەيىنرەت؛ ھەرچۆنىك بىت، بە بۆچوونى من
مەسەلەكە لىرەدا ئەۋە نىيە و شاعىر كە دلىكى ناسك و مرخىكى پەۋانى شاعىرىي
ھەبۋە، ۋەك زوربەى شاعىرانى سەردەم و ھاۋدەمى خۆى، تەنيا بە قسە عاشق بوو و
ئەۋىندارىيەكى ۋاقىيە بە ۋاتاي خۆش ۋىستى كچ و ژنىكى ۋاستەقىنەى نەكردوو.
دلدارەكەشى ھەر لە خەيالدا بۆخۆى دروست كردوو بى ئەۋەى نەۋەدى دەرەۋەيى
بوۋىت.

لە فەردى دوۋەمدا شاعىر شىۋەيەك لە سەنەتەى "ذم شىيە بە مدح" ى خستۋتە
ناوشىعرەكەۋە ئەۋىش كاتىكە لە دەلى تەماع ۋەك خۆى ما (زەممى خۆى)، بەلام لە

^{۱۳۶} . ئەۋىن، شىۋازىكى دىكەى گوتن و نووسىنى وشەى ئەقىنە بە ۋاتەى عاشقىنى، و ھىچ پەيۋەندىكى بە ناۋى
زىندانى ئەۋىنى تارائەۋە نىيە باۋەكوۋ ئەسىر و بەندى ئەۋىن زىھنى خوتەر بەرەو زىندانەكەش ۋادەكىشىت و
ۋاھەيە ھەندىك خوتەر بباتە سەر ئەۋە بۆچوونەش. ئەۋە ئىھام خولقاندەنە كارى ھونەرمەندە و ئاۋاتىش لە
ھونەردا چى كەم ناھىيەت

میسراعی دوا پیدا ده لئې ټو ته ماعه له به ژنی بهرز و له ټاکاری جوانی دلداره که مه
(مه دحی خوی). کاتې که ده لئېم 'مه دحی خوی'، له بهر ټوه یه که مانه وه و ده وامي
عاشق له سهر عیشق و ته مادر بوونی لوتفی یار تا سهرده می پیری، نیشانی
وه فاداریه تی و ټوه ش له زیه نی خو ټه ری شیعه که دا کاریکی جیگه ی په سند و
مه دح کرده.

'همه میسه پروته ل'، ته رکیبکی جوان و تازه یه واهه یه شاعیر خوی، دروستی کردیت.
'کویر چاوه پریه چاوی هه بی'، که لک وه رگرتنه له په ندیکی کونی کوردی که ده لئې:
کویر چی ده وئ؟ دوو چاوی بیا!

واتای هه ندیک وشه به یارمه تی هه بانه بۆرینه ی مامۆستا هه ژار:

ماه: زهره، تیشه شاخی زور بلندی لووس

ته لان: به نندن، به رزایی کتو

پتوه مردن: به که سیلک و شتی که وه زور ماندوو بوون

به حری عهروزی شیعه که،

مجتث مثنی مخبون محذوف، مفاعیلن فعلاتن مفاعیلن فعلن

مافی گهل

له قازانی خه مت دا هه لکزاوم
وه کوو قاوورمه برزاوم، خوراوم
له بهر ئه و بهختی سه رسهختی کلۆلم
له یار و ئاشنایان هه لپراوم
به ئاوری دووری ئاخر بوومه قه قنهس
ئه گهر راست دهوئ هیز و هه ناوم!
به زیندووویی ده بینم حالێ مردوو
به گۆرپه وشاری دووریت هه ر نه ماوم
وه رن ئه ی ئاشنا بۆ دڵ نه واییم!
هه ژاریکی کزۆله ی دڵ شکاوم
ئه ری ئه ی تاوی هاوینی هه ژاران!
بکه په حمی به سه ره رگی درپاوم
ئه گهر سه د چهل به دووریش بسووتیم
له دهس نادهم حهقی داگیر کراوم
ده لێم هه ر مافی گهل ده رمانی ده رده^{۱۳۸}
ئه گهر چی من به جارێکی نه ماوم

قاقلاوا، ۱۳۵۱ ی هه تاوی
(لاپه ره ۵۰ و ۵۱ ی چاپی ئه نیسی و ۱۱۵ ی چاپی جه عفه ر)

^{۱۳۸}. چاپی ئه نیسی: مافی دڵ

عینوانی شیعره که له هەردوو چاپەکەدا وەك یە کە.

شیعره که به هەموو حیسابیک، غەرامییه و تێیدا دەبی پرووی ئاوات له دلبەریك ییت که شاعیر له قازانی خەمیدا هەلکژاوه، برژاوه و خوراوه و له ئاوری دووری ئەودا بۆته قەقەس. بەرگۆی شیعره که کەسیکه که شاعیر به 'هێز و هەناوی' خۆی بانگی دەکات. ئەوانه تا فەردی چوارەمی غەزەلە کەن.

له فەردی پێنجەمدا شاعیر خۆی وەك هەژاریکی کزۆلە ی دڵ شکاو بەخوێنەری شیعره که دەناسییت و [لەبەر ئەو دووری و کزی و ماتییە و تووشی هاتووە]، بانگی 'ناسیان' دەکات بۆ دلدانەوی.

له فەردی شەشەم و حەوتەمدا شاعیر درێژه به بابەتی چوار فەردەکە ی سەرەتا دەدات و دلداری خۆی به 'تاوی هاوینی هەژاران دەشوبهینیت و دەلی بەزەیی به بەرگی دراویدا ییت. ئینجا دەلی ئەگەر سەدجاریش به [ئاگری] دووریت بسووتیم هێشتا دەست له 'حەقی داگیرکراوی' خۆم' هەلناگرم.

ئێستا پرسیار ئەوەیە که ئەو حەقە داگیر کراوه چییه؟ شاعیر لهو بارەیهوه چ نادركییت بەلام به قەرینە ی فەردەکانی پێشتردا واهیه بزانییت که ئەو حەقە، چاوپێکەوتنی یار و تەواو بوونی ماوه ی دووری لهو ییت.

فەردی کۆتایی کێشە ی لەسەرە! خۆتەر که حەوت فەردی شیعره کە ی له فەزایەکی عاشقانەدا خۆتێدۆتەوه، لەپەر تووشی دیاردەیهکی هەندیک سەمەرە دەبییت کاتی لێرهدا لهپەر مەسەلە ی 'مافی گەل' دێتە ئاراوه و ئەو سەرلیشتواوییه کاتیک زیاتریش دەبییت که دەبینی له دیوانی چاپی ئەنێسیدا له جیاتی مافی گەل، 'مافی دڵ' هاتووە!

دیاره هەردوو چاپەکە، عینوانی شیعره کە یان به 'مافی گەل' نووسیوه و خۆتەر نازانییت مامۆستا ئەنێسی ئەگەر له دەقی شیعره کەدا مافی دلی نووسیوه، ئەو مافی گەلە ی له کوێوه هێناوه و مافی گەل لێرهدا چ واتایەکی هەیه؟

دیاره دەبی کێشە ی گرنگی سانسۆر هۆکاری سەرەکی ییت بۆ هەموو ئەو حالەتەنە ی وا به یان و راگە یاندنیکی سیاسی له شوێنێکدا خۆ دەنوێنیت، لەبەر ئەوە ی سانسۆرچی به گوێرە ی شوغلی ناشریفی، کەسیکی کەمتر خۆتێدەوار و کەمتر تێگە یشتوو و تەنیا رۆالە تەکان دەبینیت و ناتوانی جەمسەرەکان به یە کەوه به سێتیهوه، هەر بۆیه ش زوربه ی جار له شوێنی سانسۆر کراوی بابە تێکدا پچرپچری و ناپێک و پێکی دەبینیت.

به كورتى، من وا بۆ مەسەلەكە دەچم كە ناوەرۆكى شىعرەكە غەرامى بىت و ئەو مافى دىل'ەى ناودىوانى چاپى ئەنسى پېر به پىستى بىت، وەك چۆن شاعىر لە فەردى حەوتەمىشدا قسە لە حەقى خۆى دەكات. بەلام لە عەينى كاتدا لە قسەكەى خۆم هەندىك درېدۆنگم لەبەر ئەوئەى نازانم ئەو عىنوانى 'مافى گەل'ەى وا لەهەردوو چاپەكەدا دەبىنریت، بە تايبەت لە چاپى ئەنسىدا، لە كوێو هاتوو؟ ئەگەر شاعىر واى نەنووسىت، ئەنسى لە كاتىكدا هېشتا ئاوات لە ژياندا بوو، چۆنى تەوانىو سووړىكى وا گرنگ بە ناوەرۆكى شىعرەكە بدات و لە رېگەى عىنوان گۆرپنەو شىعريكى غەرامى بكات بە كۆمەلايەتەى - سىياسى؟ ئەگەر شەىر لە ئەسلىدا وابوويت، بۆچى لە دەقەكەدا كراو بە مافى دىل؟ ئەودەم تەنيا شتىك كە بتوانم بىرى لى بكەمەو، هەمان سانسورى حكومەتەى مەلاكە، سايەيان بەردەوام نەبىت!

قازان: مەنجەل

هەلكران: بە گۆرپەى هەبنانە بۆرینەى مامۆستا هەزار، سووړكرانەوئەى گۆشت يان خواردەمەنىيەكى دىكە لەسەر ئاگر بەلام من پىموايە برژاندن يان سووړكردەنەوئەى بىت بە بى رۆن كە دەبىتە هۆى سووتانى خواردەمەنىيەكەش.

بەختى سەر سەخت: لە بەخت و سەخت جىناسى ناقىس دروست كراو قەقنەس: قوقنوس، ئامارەى بە بالندەىكى ئەفسانەى كە گوايە بالى لىك دەدا تاوەكوو ئاگرىكى لى دەكەوتتەو و خۆشى بەو ئاگرە دەسووتىت بەلام لە خۆلەمىشەكەى بىچوو قوقنوسىكى تازە سەرھەلەدات. لە كوردیدا واتاى سووتاو و بوون بە زوخالى لى وەر دەگىریت. بوومە قەقنەس واتە سووتام و بووم بە زوخال.

هیز و هەناوم! ئەى كەسىك كە هەموو هیز و تواناى منى! گۆرپەوشار: لەو ديار دە ترسینەرانەى ژيانى موسولمانانە و وەك لە ناو موسولماناندا باو، لە شەوى يەكەمى قەبردا زەوىيەكە وىك دىت و مردووى گوناھبار دەگوشریت و ئازار دەدریت. هەموو موسولمانىكى خاوەن بېوا هەتا هەيە لەو كاتە دەترسیت و لەخودا دەپارپتەو لە گۆرپەوشار واتە فشارى ناو گۆرپى بپارپزیت. شاعىر دوورپى يارى بە گۆرپەوشار شوبھاندوو.

دلنەوايى: دلنەو، فارسىيە.

تاوی هاوینی هه ژاران: ئیستیلایکی جوانی ئه ده بییه. له سه ره جم شیعره که دا هه ندیک زاراوه ی نوێ بهرچاو ده که ویت که کارتیکه ریی شیعری نوێی کوردی یان فارسیان به سه ره وه ده بینریت. ئه و تاوی هاوینی هه ژارانه یه کیانه و 'وه رن ئه ی ئاشنا' یه کیتریان. بکه په حمی به سه ره رگی دراوم: من بیستوومه بگوتریت 'په حمیکت به سه ر... دا بیت!' به لام نه میستوو به بلین 'په حمیکت به سه ر... دا بکه!' ئه وه ته عبیریکی تازه یه. مه گه ر 'سه ره رگ' به یه که وشه بگرینه بهرچاو و بلین نیازی شاعیر 'سه ره رگ' بووه به واتای جل و بهرگی سه ره وه، که به دلنیا یی نایی واییت.

سه د چهل: سه د جار

به حری عهرووزیی شیعره که،

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن، فعولن

باسی سەر

مەمکی خەر کردوو یارم، دوو هەناری ساوان
بێ ئەوەی کەس دەسی لێ دا، گەییون^{١٣٩} بێ تاوان
کەس نەلێ دەس زە دەیه بۆیه وەها گەورە بوو
ئەو و تە لای کوڕ و کێژ باسی سەرە، ئەی ئامان!
سەر و بالان هەموو کێژانی ولات و سەیرە
بەو هەموو باری دلانە کە هەیانە نەچەمان!
سەر وە بالای گۆلی من گەرچی هەناری پێو
مەلێ پەییوەندە، تەکی ماچە لەویدا، وا مان
بۆ هەناوی منی پر مەینەت و خەم، دەرد و بەلا
بۆنی ئەو جووتە هەنارانەیه بوونە دەرمان
ساز و ئامادە، وە کوو نوکەری گۆی پادێرم
چاو مە بەندی ئیشارە ی ئەو، گویش بۆ فەرمان^{١٤٠}
چاو لە چاوی دەبرم بەلکوو وەلامم داتی
کەچی هەلئایە ئەویش ئیستە لە ترس و شەرمان
گەرچی شەرمیونە، چاوی لە 'ئیمامی' داگرت،
کوئی هەلئایە لە حاند غەیرە، لە ترسی خزمان!

قافلاوا، ١٣٥١ ی هەتاوی

(لەپەرە ٦٣ و ٦٤ ی چاپی ئەنێسی و ١٥٣ ی چاپی جەغفەر)

^{١٣٩} چاپی ئەنێسی: گەییون

^{١٤٠} چاپی ئەنێسی: چاوومە

عینوانی شیعره که له چاپی ئه‌نيسیدا 'ده‌رمانی دل'. له و چاپه‌دا رېکه‌وتی گوترانی شیعره که رانه‌گه‌یئراوه.

شاعیر له سالی گوترانی شیعره که، ۱۳۵۱ (۱۹۷۲) دا، ده‌بج ۶۹ سالان بووینت. شیعریکي وا ته‌ر و ئاودار بۆ ئه‌و ته‌مه‌نه‌ گه‌لێک سه‌رنج‌راکیشه.

بج تاوان: ده‌بج نیازی شاعیر ئه‌وه بیت که هه‌ناری مه‌مکی یار، هیشتا که‌س ده‌ستی لی نه‌داون، وه‌ک ئه‌وه‌ی عیش‌ق‌بازی بۆ کچان به‌ تاوان زانییت!

غه‌زه‌لێکی رېک و پێکی غه‌رامیه. له په‌راوی‌تری چاپی جه‌غه‌ردا ئه‌م فه‌رده‌ی نالی نووسراوه به‌لام ئاماژه به‌ هۆکاره‌که‌ی نه‌کراوه؛ ویده‌چیت و یستیتیان راده‌ی کارتیکه‌ری نالی له سه‌ر ئه‌م شیعره ده‌ست نیشان بکه‌ن:

"نه‌خل و روممان پێکه‌وه‌ن، یان باغه‌وان وه‌ی کردووه

سه‌روی هیناوه له ستیرو به‌ی مۆتوربه‌ی کردووه" ^{۱۴۱}

که ویده‌چیت نیاز ئه‌م فه‌رده‌ی ئاوات بیت که شوینی راسته‌وخۆی له‌م فه‌رده‌ی نالی هه‌لگرتووه، باوه‌کوو کیشیان له‌یه‌ک جیاوازیه:

سه‌روه بالای گولی من، گه‌رچی هه‌ناری پێوه

مه‌لی په‌یوه‌نده، تکه‌ی ماچه له‌ویدا واما

کاری ئاوات هیچ له‌ کاری نالی که‌م ناھینیت به‌لکوو به‌ هینانی ته‌سویریکی رازاوه‌ی وه‌ک 'تکه‌ی ماچ' له‌ شوینی په‌یوه‌نده‌که، هه‌نگاوێکیش له‌و چۆته‌ پێشه‌وه. مۆتوربه و په‌یوه‌ند یه‌ک واتایان هه‌یه.

من به‌راوردی هه‌موو غه‌زه‌له‌که‌م له‌گه‌ل غه‌زه‌لی ناوبراوی نالی کرد، لام وایه کارتیکه‌ریه‌که جینگه‌ی قسه‌ نییه و جگه له‌و فه‌رده تابه‌ته، له هه‌ندیک به‌شی دیکه‌ی شیعره که‌شدا ئه‌م ته‌ئسیره هه‌ست پێده‌کریت، وه‌ک نه‌خلی بالا که له‌ شیعره‌ی ئاواتدا بۆته سه‌روی بالا و 'ئه‌م مه‌مه‌ت که‌ی کردووه' ی نالی لای ئاوات بۆته 'مه‌مکی خپ کردووه یارم' و 'ئه‌وه‌ر' ی نالی لێره‌دا بۆته 'که‌س نه‌لی ده‌س زه‌ده‌یه'.

باسی سه‌ره، ئه‌ی ئامان! ئه‌و دوو ته‌عبیره له‌و په‌یوه‌ندیه تابه‌ته‌دا گه‌لێک رازاوه و به‌رپ و جین. عینوانی شیعره که‌ش له‌ چاپی جه‌غه‌ردا له‌م ته‌عبیره وه‌رگیراوه و لای من هه‌لژاردنیکی گه‌لێک باش بوو.

^{۱۴۱} دیوانی نالی ساغکردنه‌وه‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم و کاک فاتیح و کاکه‌ هه‌مه‌ی موده‌رپیس له‌ جیاتی وشه‌ی 'باغه‌وان' و 'ستیو' ناو دیوانی چاپی کاک جه‌غه‌ره، 'باغه‌بان' و 'سب' ی تۆمار کردووه. نه‌خل دارخورما و روممانیش هه‌ناره.

بارى دَل: ئەۋىش لەۋپەرى جوانىدايە. بارى سەر لق وپۇپى سەروى بالاى كىژانى
ولات، دەبى دلى لاوان بىت. شاعىر دەلى ئەۋ ھەموو بەردى دارە (كە دلى لاۋانى
ئەۋىندارە)، لەسەر سەروى قامەتى كىژانە، بەلام ھىشتا ھەر ناچەمىنەۋە! ھەستە
ناسىۋنالىستىيەكەى ئاۋات لىرەدە خۇى بە ھۇى وشەى 'ولات' ھە دەردەخات.

بۇ ھەناۋى منى پىر مەينەت و خەم، دەرد و بەلا... بە بۇچوونى من، 'مەينەت و خەم و
دەرد و بەلا' ھەرچوارىان سىفەتن بۇ 'من'. مەينەت و خەم ھەروەھا دەرد و بەلا
مترادفن. 'بۇن' و 'بۇون' ىش جىناسى لەفزىي ناتەۋاون.

بە جىسابى طبى كۇن، بۇنى ھەنار بۇ ھەندىك نەخۇشى بەكەلكە.^{۱۴۲}

چاۋمە: ھەرچى چاۋمە.

گویش: ھەرچى گویشمە

ۋەلامم داتى لە بارى پىرمانەۋە ۋا ھەيە ھەندىك نامۇ بنوئىت و خوتەر پىنى خۇش
بىت لە شاعىر بىسىت بلى: ۋەلامم داتەۋە. بەلام 'ۋەلام' لىرەدا 'ناۋ' ە نەك كردار و بە
ۋاتاي بەلىن دىت. دۋاي ئەۋەش، ئاۋات ۋەك ھەموو شاعىرىكى دىكە بە زمان و
پىرمانى ئاسايى قسە ناكات و نابى بكات دەنا ۋاتاي شىعر گوتن دەفەۋىتىت. شاعىر
ئەۋ پىسپۇرە شارەزايە ۋا بە تىكەل كردن و لىكدان و شىۋاندنى رستە، ئىبنجا
يەكخستەۋە و رىك و پىككردنەۋەيان زمانىكى شاعىرانە دەخولقنىت كە دەبى جىاۋاز
بىت لە زمانى خوتەرى ئاسايى.

دىپرى كۇتايى تەنزىكى نەرم و نىانى تىدايە: يارەكەى شاعىر چاۋى 'لە ترس و
شەرمان' ھەلئايەت، بەلام چاۋىكىشى لى دادەگرىت بۇ ئەۋەى تىبىگەيىت كە لە
ترسى خزمان چاۋى لە حاند بىگانه و ئەۋىش يەكىان، ھەلئايەت!^{۱۴۳}

بەحرى ەرووزى شىعرەكە،

رمل مثنى مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلىن

^{۱۴۲} ئەۋەندەى من بىستىيىم بۇنى ناخۇشى دەم لەناۋ دەبات و بۇنى سىر لەدەمدا ناھىلىت؛ شتى دىكەى لى نازانم.

^{۱۴۳} كچى ھەژارى كورد، ترسى باۋك و برا (ھەندىك جارىش دايك)ى كەمن، لىرەدا ترسى خزمانىشى ھاتۇتە
سەر!

مەنجهلى دىل

وہ کول ھات مەنجهلى دىل، دەس بە جى ئەى دىدە گریانى!
دەبى برژىتى ئاخىر چاۋەكەم! دورپى بە دامانى
لە سايەى سۆزى دىل ئەمپۆكە چاۋم ھىند دلاۋايە،
لە گەۋھەر پىر دەكا ئەو، دەست و كۆشى ھەر موسولمانى
ئەمن خۇ كۆشى خۇم پىر كىردوۋە، ھەلناگرى چىدى
جەھەننەم، ئەى رەقىبى بەد مەزەب، تۇش كۆشى خۇت دانى!
كە چاۋم بۆتە گۆمى خوين و خوين، پىرسىم لە ھاودەردى
لە گەل دەريا، كوتى، بەستوۋىەتى چاۋ مەرج و پەيمانى
كە 'كامىل' خوين دەبارىتى لەچاۋ، ئەى يىۋەفا يارم!
حەكىمى دەردى وى ھەر تۇى، كەرەم كە تۆزە دەرمانى!^{۱۴۴}

قافلاۋا، ھاۋىنى ۱۳۵۱ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۸۳ ى چاپى ئەنىسى و ۲۴۷ ى چاپى جەغفەر)

عنوان و دەقى سەرجم شىعرەكە، لە ھەردوو چاپدا ۋەك يەكە. ھەندىك تەعبىرى
پازاۋە و تازە لە شىعرەكەدا ھەن:
دلاۋايى چاۋ: "لە سايەى سۆزى دىل ئەمپۆكە چاۋم ھىند دلاۋايە...";
تەنزى خەوتوۋى ناۋ ئەم مىسراە: "جەھەننەم ئەى رەقىبى بەدمەزەب تۇش كۆشى
خۇت دانى!"

^{۱۴۴}. چاپى ئەنىسى: كەرەم كە، تۆزە دەرمانى

سهنه‌تې مطابقې نېوان 'موسولمان' ی فەردی دووهم و 'به‌د مه‌زب' ی فەردی
سپه‌م "له‌گه‌ل ده‌ریا، کوتی، به‌ستوویه‌تی..." له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی بلیت "کوتی له‌گه‌ل
ده‌ریا به‌ستوویه‌تی..."

هینانی مه‌رج و په‌یمان پیکه‌وه.

چاو وه‌ک گۆمی خوین و خوئ شیعره‌که‌ی نالیمان وه‌بیر دینته‌وه‌ که ده‌لی: هه‌ر
جوگه‌ وجۆبارئ که‌وا سوور و سویر یی، جیی جۆششی گریانئ منه و خوئ نه‌رژاوه
(یان: خوینه‌ رژاوه).

مه‌لا مه‌حموودی یخود شیعریکی هه‌یه به‌م فەرده ده‌ست پیده‌کات، به‌لام نازانم
کارتیکه‌ری له‌ سه‌ر ئاوات بووه یان نا:

"له‌دولبه‌ر گفتو گوینیکم نه‌یست، ئه‌ی سینه‌ ئه‌فغانئ

له‌لیوی پیکه‌نینیکم نه‌دی، ئه‌ی دیده‌ گریانئ..."^{۱۴۵}

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که‌،

هزج مثنی‌ سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

^{۱۴۵} . ئه‌بوسه‌عید ئه‌بو‌الخیر شاعیری ئێرانیش چوارینه‌یه‌کی هه‌ندیک هاوشیوه‌ی ئه‌م شیعره‌ی هه‌یه:

دردی داریم و سینه‌ی بریانی

عشقی داریم و دیده‌ی گریانی

عشقی و چه‌ عشق، عشق عالم سوزی

دردی و چه‌درد، درد بی‌درمانی!

سۆزى دەروون

ئەي سۆزى دەروونى پىر لەئىشىم!
نۆمانگە كە دوورى تۆ دە كىشىم
دەرمانى ھەموو بىر يەكەنى
تىمارى دلى بەئىش و ژانى
داغانە، ئەو ھەندى دىو ھەينەت
جەرگىشى بە سىخى خەم بوو ھەت
نالەت كە نەگا بە گۆچكەيى كەس
قازانجى لە پىر نىيە، ئىتر بەس!
با بەس بى، نەماو ھال و بالىم
موددىكە بە سۆزى تۆ دەنالىم
تۆ ئەي دلى لەت لەت و بىرىندار!
مال كاۋل و ھەلۋەدا و بىزار!
چەندە بە پەرۋش و چەندە كۆلى!
چەندە مات و فەقىر و خەم بە كۆلى!
ماۋىكى و چان بدە و بزائە
ئەو خالىقى ھەرز و ئاسمانە
چۈن دەر كى پەحم دە كاتەو ھەت
چۈن لاشى دەبا چىل لە سەر پىت
ئەو كاتە دەزانى زولجەلالە
خاۋەن دەسەلاتى بى مىسالە
پاش ئەو ھەموو كۆسپە، جىترى نەورۇز
نەورۇزى كە بۇ مە بىتە پىرۇز

دەتوانى لە چاللى قووللى زىندان
بىننئە دەرى گوللىكى شادان
"كامىل" ئەو تۆ و بەھارى شادى!
با نەمرى، نەپۆى بە نامرادى

قافلاوا، ۱۳۵۱ى ھەتاوى
(لاپەرە ۱۹۴ و ۱۹۵ ى چاپى ئەنسىسى و ۳۲۲ و ۳۲۳ ى چاپى جەعفەر)

عنوانى شىعرە كە لە ھەردوو چاپدا وەك يەكە.
لەرەشدا كاتى شاعىر لە گەل دەروونى خۆيدا قسە دەكات، ھەست بە كارتىكەرى
شىعرى گۆران لەسەر ئاوات دەكرىت. بەلام ئەم لە درىژەدا وەرچەرخاندوو و پرەنگى
ئايىنى بە بابەتەكە داوھ.

پوون نىيە پرووى قسەى شىعرەكە لە چ كەسىكە، لە ھىچكام لە دوو چاپەكەشدا
ئامازەى پى نەكراوھ. ئەو كەسەى نۆ مانگە لە زىنداندايە و ئاوات تاسەى دەكىشيت
كىيە؟ ئايا كورەكەيەتى؟ دۆستىك و ھاومەرامىكىيەتى؟ ئەو لە شىعرەكە دەرنەكەويت و
منىش نازانم. پوون كردنەوھى ئەو لايەنە شەخسى و بنەمالەيە ئەركى سەرشانى
كەسانى وەك ئاغا سەيد جەعفەرە. بەلام ھەركەسىكە، گەللك لە ئاوات نزيكە و
"دەرمانى ھەموو بىرنەكان" يەتى. ئەسلەن، بلىي خودى شاعىر نەيت؟ زۆرجار
ھونەرمەندان ناخى دەروونى خۆيان ناراستەوخۆ و لەپىگەى بەرگۆيەكى نەناسراوى
نەزانراوھە دەردەخەن.

شاعىر دواى شەرح و پوونكردنەوھى داغ و دەرد و خەم و خەفەتى خۆى لەو
دوورىيە، پەنا دەباتە بەر خودا و لەبەر ناچارى، لە فەردى ھەشتەم بە دواوھ، بە دلى
خۆى دەلئىت سەبرى ھەيت تاوھكوو "خاليقى عەرز و ئاسمان" دەركى پرەحم
دەكاتەوھ و ئەویش لە دواى ئەو ھەموو كۆسپە (كامە كۆسپ؟) لە جىژنى نەورۆزى
پىرۆزدا دەتوانى لە چاللى قووللى زىندان بىتە دەرى.

ھىنانى ناوى نەورۆزىش لە شىعرەكەدا جىگەى وردبونەوھىە. ئايا ئاوات دەيەويت ئەو
كەسەى وا لە زىندانە، لە نەورۆز واتە ۲۱ى مارچدا ئازاد بكرىت؟ يان شاعىر نەورۆزى
وەك سەرەتاي بەھار ھىناوھ كە ھەناسەى وەرزەكە گول لە زەوى دەپوئىت؟ ئەگەر
نياز نەورۆزى راستەقىنە بىت، پرسىار ئەوھىە ئايا ئەو كەسەى لە زىندانە لەو پۆژەدا

ماوهى زىندانى تەواو دەيىت و ئازاد دەيىت يان شاعىر چاۋەپوانە بە بۆنەى نەورۆزەو
بکەويىتە بەر لىبووردنى حكوومەت و ئازاد بکرىت؟ لەبەر ئەوەى لە سەردەمى شادا بە
بۆنەى نەورۆزەو ھەندىك زىندانى ئازاد دەکران کە دەيانگوت وەبەر 'عەفوى ملوکانە'
کەوتوون. ديارە ئەو کەسانە ھەموو، يان زوربەى زۆريان زىندانى ئاسايى بوون نەك
سياسى بەلام جاروبارە تاك و تەرايەك پەشيمان بووى سياسى يان کەسانىكىشان لەگەل
دەخرا کە بنەمالە و خزمەکانى خەلکانى دەست پويشتووى لە حكوومەت نزيك بوون.
بلىنى کەسانى وا لە بنەمالەى ئاواتدا بوويىتن؟ من وەلامىکم بۆ ئەو پرسیارانە نىيە و
ناتوانم پەيوەندىيەکان ديارى بکەم، بەلام ئەگەر مەسەلەى لىبووردنە کە راست يىت، لە
بارى سياسىيەو ھەسەر شاعىر دەکەويىت.

بلويز: شمشال

داغانە: بەدبەختانە، بەداخەو

سيخ: شيش

لەپى: لە سەر پىگا

سۆز: لىرەدا و یدەچیت سووتان يىت.

ھەلۆەدا: ئاوارە

بەپەرۆشەو ھەموو: خەمى شتيك و کەسيك خواردن

کلۆل: داماو

خەم بەکۆل: تەركيىكى جوانە. شتيكە وەکوو مامە خەمە!

وچان: پشوو

چقل: دروو، کۆسپ

زولجەلال: عەرەبيە خاون گەورەيى

بى مىسال: بى ھاوتا

بەحرى عەرووزي شيعرەكە،

ھزج مسدس اخرب مقبوض محذوف: مفعول مفاعلن فاعولن

ئاخ و سكاللا

من و بسكى له بهژنى بهرزى هالايين
وه كوويهك، دهردهدارى بهژن و بالايين
مه كهن لؤمهى من و كهزىهى بلاوى
كه ئاوبردهى جوانى و ئالووالايين^{۱۴۶}
دهم و چاوى نه گهر سوغرا و كوبران
له گهل دل بويه سهرگهرمى موتالايين
له گهل بولبول به جوش و كول له باغى
به رۆح و موشتهرى بازاري كالايين
من و كهزىهى وه كووى ماري بريندار
"نيمامى" خاوهنى ئاخ و سكالايين!

قافلاوا، ۱۳۵۲ى ههتاوى
(لاپه ۹۳ و ۹۴ى چاپى نه نيسي و ۱۶۰ى چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له چاپى نه نيسيدا 'من و بسكى' يه كه له فەردى مه تله عى شيعره كه
وه رگيراهه. چاپى جه عفر 'ئاخ و سكالاي' له فەردى مه قتهع وه رگرتووه.
سالى گوترانى شيعره كه له چاپى نه نيسيدا دهست نيشان نه كراوه.
ئاوات وه كه سايه تى خۆى، كه سىكى خاوهن تهوازوع و له عىنى كاتدا خۆبه كه مزان
بوو و كه متر باسى خۆى كردووه نه گهرىش كردىتى خۆه لکيشان نه بووه و به
پيچهوانه، خۆى سهركوونه كردووه و به كهم داناوه، بۆ نموونه له نه عتى خودادا خۆى
به 'پيره گه مال'ى ئه و ناوده بات و له ستايشى پيغه مبهردا ده لى 'من سه گيكي

^{۱۴۶} چاپى نه نيسي: جوانى

به‌رده‌رگاتم' هەر ئه‌وانه‌ش نا، سه‌دان جار لێره و له‌وێی شیعره‌کانیدا خۆی به‌ بێ
مشوور و سه‌رسه‌ری و بێ فیکر وحه‌واس و به‌دبه‌خت و بێچاره‌ ناوده‌بات و که‌م واهه‌یه
سیفه‌تیکی چاک بداته پال خۆی ئه‌گه‌ریش بیدات، فیداکاری و ئیخلاسه‌.

هه‌روه‌ها، له‌ زۆر شوێندا شاعیر خۆی له‌ گه‌ڵ دیاردی سروشتی یان شتیك ده‌خات که
ئهو دیاردی یان شته‌، خۆی خاوه‌نی سیفه‌تیکی نه‌باش بێت. ده‌لێی له‌هه‌موو ئهو
ده‌رپێانه‌دا خه‌ریکه‌ خۆی له‌ پشت شتیك ده‌شاریته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌متر دیار بێت و
نموودی که‌م بێت.

لێره‌دا شاعیر جارێك خۆی له‌ گه‌ڵ بسکی یار، که‌زیه‌ی یار (دووچار)، دلی خۆی و
بولبولدا یه‌ك ده‌خات، که‌ بسك ده‌رده‌داری به‌ژن و بالایه‌، که‌زیه‌ ئاوهرده‌ و بلاو و
په‌ریشانه‌، دل هێشتا هه‌ر قوتاییه‌ و موتالا ده‌کات و بولبولیش به‌ جۆش و کوڵ و
ناارامه‌. ئاوات به‌ فرسه‌خ دووره‌ له‌وانه‌ی وا خۆیان به‌ مه‌رکه‌زی هه‌موو جیهان ده‌زانن!
بسک و که‌زیه‌: زولفی مرۆف (به‌گشتی مێنه‌).

ده‌رده‌دار: لێره‌دا تامه‌زرۆ و ئه‌وینداره‌.

ئاوهرده‌: فه‌وتاو، له‌ناو چوو. من هێتانی جوانی له‌ گه‌ڵ 'به‌ژن و بالا'م زۆر پێ به‌پێ
وجێ نه‌بوو. یه‌که‌میان ناوی مه‌عنايه‌ و بۆ نمونه‌ له‌ گه‌ڵ به‌رزی دا که‌ نیشانه‌ی بالای
یاره‌، جواتر ده‌هاته‌وه‌ تا له‌ گه‌ڵ به‌ژن و بالا خۆی که‌ ئیسمی زاته‌.

سوغرا و کوپرا: 'صغری و کبری' دوو سه‌ره‌تان له‌ زانستی مه‌نتیق دا، که‌ یه‌که‌میان
په‌یوه‌ندی به‌ دووه‌مه‌وه‌ ده‌دریت و له‌ دووه‌مه‌دا ئاکامی قسه‌ وه‌رده‌گیریت و
ده‌گوتری ئیستا که‌ دووه‌م ئاوايه‌، یه‌که‌میش ده‌بی وایت. نیاز له‌ خوێندنی فه‌قیه‌ له
حوجره‌کانی مزگه‌وت که‌ له‌ موتالا کردندا ده‌بی هه‌ول بده‌ن بئه‌مای قسه‌ و بۆچوونیان
مه‌نتیقی و عه‌قلانی بیت دیاره‌ به‌ پێوه‌ری مه‌نتیقی ئه‌ره‌ستوویی.

له‌ ئه‌ده‌بی کلاسیکی کوردی و فارسیدا ده‌می یار بچووک بیت مه‌قبولتیه‌ و چاوی
یاریش گه‌وره‌بێ په‌سندتیه‌. سوغرا ده‌می یاره‌ و کوپرا چاویه‌تی، شاعیریش هاوپی
له‌ گه‌ڵ دلی خۆی، به‌ موتالای ئهو دوانه‌وه‌ خه‌ریکه‌! دلی ئه‌وینداریش دیاره‌ ده‌بی لای
گراوپی خۆی بیت. من وشه‌ی ئه‌گه‌رم زۆر پێ له‌شوێنی خۆیدا نییه‌؛ ئه‌وینداری
نه‌ریتی نابێ له‌ جوانیی دلداره‌که‌یدا گومانی هه‌بێت. باوکوو چه‌مکی 'مه‌گه‌ر'یش زۆر
چاره‌سه‌ری کیشه‌که‌ ناکات به‌لام ده‌لێی جواتر ده‌بوو ئه‌گه‌ر بگوترايه‌: "ده‌م وچاوی
مه‌گه‌ر سوغرا و کوپرا... " که‌ من و دل ئیستا خه‌ریکی موتالا کردنیان!

له گه‌ل بولبول: بولبول و باغ پيکه‌وه و موشته‌ری و بازار و کالاش هه‌رسیکیان پيکه‌وه
'مترادف'ن.

من و که‌زیه‌ی: شوبه‌اندنی که‌زیه‌ی یار به مار زۆر تازه نییه. ماری بریندار به‌ده‌وری
خۆیدا ده‌سوورپته‌وه و پۆپه ده‌خوات؛ که‌زیه‌ی یاریش به‌و حیسابه، لول و په‌ریشان و
ئالۆزه. که‌زیه‌ی یاریش ده‌بی په‌ریشان بووبیت و ئه‌ویندار ئاخ و سکا‌لای بیت له
ده‌ستی، ده‌نا ئه‌گه‌ر هه‌ردوکیان (که‌زیه و شاعیر) به‌رێک و پيکی به‌سه‌ر شانی یاره‌وه
بوایه‌ن، ئیتر هاوار و گازنده‌یه‌ک نه‌ده‌ما!

به‌حرى عه‌رووزیى شیعره‌که،

ه‌زج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

پارانهوه

من سه گيڻكم، سه گيڻكي دهر گاتم
گهر چي بي فكر و بي موبالاتم
گهر چي برسي و فهير و بي هيڙم
وا به هيوا و هوميدى تو هاتم
كه سهل و بي وهږ و له پاس كه وتوو
ناني شوانم ده خوارد و ههر لاتم
پير و بي كه لپه مام و لي قهوماو
بويه پرووزه رد و كز و ماتم
لوقمه ناني له دهر كي تو م بدنه نئ
وه ده زانم ئه ميرى شاماتم
ناهوميدم مه كه له ره حمه تى خوت
بينه جي ناره زووم و ئاواتم
وا 'ئيمامى' ده لئ: برا له خه مان^{١٤٧}
شيعر و هونراوه و مه قالاتم

قافلاوا، ١٣٥٢ى هه تاوى

(لاپه ره ٥٩ى ديوانى چاپى ئه نيسى و ١١٢ى ديوانى چاپى جه عفه ر)

عينوانى شيعره كه له چاپى ئه نيسيدا "ناهوميدم مه كه" يه. شوين و ريڤكه وتى گوترانى
شيعره كه له هه ردوو چاپدا، وهك يه كن.

^{١٤٧} . چاپى ئه نيسى: ده لئ برا له خه مان...

شيعرىكى تىپىكالى ئاۋاتە: پارانەۋە لە دەرگانەى خودا بۇ ئەۋەى بەزەبى پىدا بىت و لە گوناھانى خۇش بىت. لىرەدا دەلى عەبدىكى چاك نەبووم، ناسپاسى نىعمەتەكانى تۆم كرد، بەلام ھىوام بە لىبووردەبى تۆ ھەيە، تۆش لە رەحمەتى خۇت ناھومىدەم مەكە. ئەۋە لە راستىدا بابەتى سەرەكى گەلىك لە شىعرەكانى ئاۋاتە: ھەست بە گوناھبارى و پووزەردى لەبەر دەرگانەى خودا، ئامادەبى بۇ مەرگ و چوونە بەر بەزەبى ئەۋ لە پۇژى قىامەتدا.

شىعرەكە ۋەك گەلىك شىعرى دىكەى ئاۋات و شاعىرانى ھاۋىبى ئەدەبى كوردى و بەگشتى لە ئەدەبى ۋالاتانى ئىسلامىدا، ھىزى نەرى يى دەداتە خويئەر و سستى دەكات و لە قوژنى دەخزىتت. بە گوپرەى ئەۋ بۇچوونە نەرى يى، مۇۋ ھەر لە سەرەتاي ژيانىۋە تا كۇتايى، تاۋانبارە و دەبى ھەست بە گوناھ بىكات؛ تاقە شىتكىش كە ئەۋ تاۋانە دەشۋاتەۋە، بەزەبى خودايە. خودا لىرەدا نەك ھەر مونئەقىم و تۆلە سستىنە، بەلكو ۋەك كەسەك كە قەرزى لەسەرتە، ھەمىشە بەردەرگاي لىگرتوۋى و داۋاي قەرزەكانى دەكاتەۋە؛ تۆش دەبى ھەر لىي بىپارپىۋە بەلكو بەزەبى پىتدا بىت و ماۋەيەك دەاست رابگرت و لەكۆل يىتەۋە! ژيان لەسەر ئەۋ شىۋە بىر كەرنەۋەيە ھىزى نەرى يى لە خاۋەنەكەى دەستىنيت و گۆشەگىر و بى حەرەكەى دەكات. دىۋانى شىعرەكانى ئاۋات زۆرىك لەۋ شىعرانەى تىدان.

لە راستىدا ئاۋات لەنىۋان عارفىكى دلتەرى عاشق بەخودا و سۇفىيەكى وىشكى لەخوداترس، تىماۋە و لە قۇناغى جىاجىاي ژيان، لەمیانەۋە بۇ ئەۋ و لەۋیانەۋە بۇ ئەۋم بال دەكوتت. شاعىرى ئەۋم شىعرە تايبەتە سۇفىيەكى لەخوداترسە و خوداكەى كەسەكى تۆلەستىن و دلپەقە كە، دەبى بە بەرتىل و پارانەۋە دلى ۋەك بەردى نەرم بىكرىت. شاعىر چارەيەكى نىيە جگە لەۋەى خۇى بە سەگى بەردەرگاي ئەۋ دابىت و بەۋ خۇ بەكەمزانىيە، ئاغا زۆردارەكەى لەخۇى رازى بىكات. ئەۋە گەلىك جىاۋازە لە بۇچوونى عارفىكى ۋەحدەتى وجودى ۋەك شىبلى نۇعمانى و ئەۋانى دىكە، كە لە ھەموو بوونەۋەرىكدا، تەنانت سەگىش، نور و ئىشراقى خودايان دەبىنى. بەشىكى زۆر لەۋ سىفەتانەى لە شىعرەكەدا ھاتوون سىفەتى سەگن بەلام شاعىر بەپىتى ئەۋ بۇچوونە سۇفىيانە وىشكە، ھەموۋى داۋنەتە پال خۇى.

بى موبالات: بى دەربەست، گوپتەدەر
كەسەل: ۋەپەز و بى حال و ھەۋسەلە

بىي وەر: سەگىڭ كە ناهەيىت و ناوەرپىت، سەگى پىرى پەككەوتە.
لەپاس كەوتوو: سەگىڭ كە لەبەر پىرى و لەكاركەوتوو پى چىتر پاسى مالى
خاوەنەكەى پىنادرپىت.

نانى شوان خواردن: كىنايەيە لە بىي ئەمەكى و ھەروەھا بىعارىي كەسىڭ، كە واھەيە
ئاكامى مەترسىدارى بۆى ھەيىت. نانى شوان خواردن و پرووت و پەجال مانەو بە
پوالەت دژ بە يەكن بەلام مروقى ناپاك و خائىن واھەيە ئەمىش پىت و ئەويش. شوان
لېرەدا خودايە و شاعىر خۆى وەك سەگى ئەو شوانە داناو.

كەلپ يان كەلپە: ددانى ھەيوانى درپندە

پروو زەرد: خەجالەتبار

لوقمە: پاروو

شامات: ناوچەيەكى بەرىن و پر بەرەكەتى موكرىان، لە نيوان ميانداو و مەھاباد و
گۆلى ورمى. ديارە شامات دەتوانى ئاماژەپىت بە شام (دىمەشقى)پىش. ئەمىرى شامات
كىنايەيە لە كەسىكى دەولەمەند و دەست پۆيشتوو.

وا ئىمامى دەلپ برا لەخەمان... واتە ئىمامى دەلپ بەھۆى خەم و كەسەرەو شىعر
وھۆنراو و مەقالاتم براون و چىتر نەماون. شىعر و ھۆنراو و مەقالات مراعات
النظىريان پىي دروست كراو. ئاوات شىعرى لە ھۆنراو جيا كىرەتەو. بە گۆرەي
بۆچوونىڭ، ھۆنراو ھەمان 'نظم' ە كە رپك خستنى كىش و سەروا پىت. واھەيە
كەلامىكى 'مقفى' واتە خاوەن سەروا، بەو رپكخستەنە پىت بە شىعر و گەرچى
ئوسوولى 'نظم' ى كلاسكى تىدا پەچاو كراپىت، بەلام جەوھەرى شىعرى تىدا نەپىت.
ئەو بەچوونىكى نوپە كە لە سەدەي بىستەمدا لە ولاتانى رۆژھەلاتى سەرى ھەلداو
بەلام مېژووى لە رۆژئاواى جىھان لەو كۆنترە. دلىا نىم ئاوات بە پىكەو ھىنانى ئەو
دوو چەمكە، وىستىتى شىعر لە نەزم جيا بكاتەو و ئەگەر ئەو پاست پىت ئىنجا
پىكەو ھىنانىان تەنيا بۆ پاراستنى كىشى ئەو بەھرە تايبەتە بوو.

برا: فەوتا، نەما.

مەقالات: كۆى مەقالەى ەھرەبى؛ وتارى كوردى.

بەحرى ەرووزى شىعرەكە،

خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعلن فعلن

زیارەتی سەرۆەر

پوچ ئەوا کەوتۆتە پەرواز بۆ حزووری دلبەرم
بینە جێ ئەسبابی پەروازم، کە بێ بال و پەرم
بۆ مەدینە بالی لێک دا تەیری دڵ پۆیی، کوتی
گەر قەبوولم کا بە ئالاکە، سەگی پیغەمبەرم
هەر خەیاڵم کرد بچم بۆ زیارەتی ئەو سەرۆەر
هات نەسیمی پوچ پەروەر، عەتری عوود و عەنبەرم
گەر لە ژێر چەتری شەفاعەت جیم نەکە، چ بکەم ئەمن؟
کوئ بچم کوێر و فەقیر، ناشارەزایی مەحشەرم
نامەیی ئەعمالی من مەخوێتەو، تێیدا نییە
یەك کەلیمە چاکە، سەرتا پا پەشە خۆ دەفتم
نیمە غەیری حویی ئالی تو، بە ئالی تو قەسەم!
چاوە پۆی پەحمە، شەفیع المذنبین! چاوی تەرم
وا گەرووم وشکە لە تاو و حەسرەتی^{١٤٨} پوژی جەزا
موسەحەققێ قەترە ئاوی زەمزەمم یا کەوسەرم

قافلاوا، ١٣٥٢ ی هەتاوی

(لەپەرە ٧ و ٨ ی چاپی ئەنێسی و ١٢٣ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا 'بۆ پیغەمبەری خۆشەویست' ه.
ئەوێش یەکی دیکە لە شیعەرە ئاینییەکانی ئاواتە و پوو لە پیغەمبەری ئیسلام گوتراوە.
بە گوێزە زانیاریی من، ئاوات سەفەری حەجی کردوو و لەم شیعەرەدا وا دەنویستیت
کە لەسەر سەفەر بووین و پیش ئەنجامی سەفەرە کە ئەوێ نووسییت.

^{١٤٨}. چاپی جەغفەر بە 'ئاوی حەسرەتی' تۆمار کردوو.

شاعیر له شیعره کهدا داواى به جیهینانی ئەسابی سەفەر له پیغەمبەر دەکات و دەلێ خۆم توانای ئەنجامی سەفەرە کەم نییه مەگەر تۆ بۆمی ڕێک نەخەى.

هەموو تاییەتمەندییه کی ئیماندارێکی راستەقینەى موسولمان لەو شیعەى شاعیردا دەبینرێت: ئاوات خواستن بۆ زیارەتى مەدینە و قەبرى پیغەمبەر، پارێنەوه له پیغەمبەر که وهك سهگى ده‌رگانه‌ى خۆى قه‌بوولى بکات و به هۆى گوناھى زۆر و ڕەش بوونی ده‌فته‌ر یان نامه‌ى ئەعمالیه‌وه، لای خودا شه‌فاعەتى بۆ بکات له به‌ر ئەوه‌ى ئەو تکاکارى گوناھبارانه و ئەمیش جگه له خۆشه‌ویستی 'ئالی نه‌بی' هه‌یچی له دلدا نییه و مافی ئەوه‌ى هه‌یه گه‌رووی ویشکی به ئاوی زەمزمە یان کەوسەر تەڕ بکات. ئەوه کورتەى هەموو حەوت فەردى شیعەرە کەیه.

وشەى ئەستەم له غەزەله‌که‌دا نییه، ئەوه نه‌ییت نازانم وشەى ئالا له فەردى دووه‌مدا به چ واتایه‌ك هاتووه. بۆچوونم ئەوه‌یه شاعیر له پیغەمبەر بخوازیت بیهێنیتە ژێر ئالای خۆى واته به ئۆممەتى خۆى قه‌بوولى بکات. ئەگەر هه‌له نه‌بم، "ئالا" له تورکیدا واتای لیوا و تپی سوپاییشی هه‌یه که ئەگەر وابێت، شاعیر ده‌بیته سیایی له‌شکر و "ابواب جمعی" سوپای کەسێک، ئەو کەسەش لێره‌دا "پیغەمبەرى خۆشه‌ویست" ه.

هات نه‌سیمى.... واته له ڕێگای ئەو نه‌سیمه‌وه که له لای قەبرى پیغەمبەرەوه هات، هه‌ستم به‌ بۆنى عوود و عەنەبر کرد. عوود چه‌شنێك دارى بۆن خۆشه و عەنەبریش له ناوژگی چه‌شنێك ماسى دیتە ده‌رى و بۆ عەتر دروست کردن کەلکی لێ وەرده‌گیریت. من له ڕێگه‌ى ئەم فەردەوه هه‌ستیکى دیکه‌شم سه‌بارەت به شیعەرەکه هه‌یه: بلێ ئاوات شیعەرەکه‌ى به‌ بۆنه‌ى چوونه‌ حه‌جى که‌س و کار یان دۆست و براده‌ریکی نزیکى خۆیه‌وه نه‌گوتیبت و له گه‌رانه‌وه‌یدا بۆ کوردستان، بۆنى عوود و عەنەبرى قەبرى پیغەمبەرى له‌وه‌وه بۆ هاتیبت و ئاواتى چوونه‌حەجى خۆیشی تیدا تازه نه‌بوویتەوه؟

آل نبی، کچ و زاوا و نه‌وه‌کانى پیغەمبەر. ئەوه، به‌گشتی، زاراوه‌یه‌که موسولمانانى شیعەى لایه‌نگرى ئىمامەت (به‌رانبەر به‌ خه‌لافەت) کەلکی لێ وەرده‌گرن به‌لام، وه‌ك ده‌بینن، سه‌ید کامیلی سونه‌ش خستویه‌ته شیعەرە کەیه‌وه.

شفیع المذنبین، تکاکارى گوناھباران.

زەمزمە، چالێ ئاوی ناو مسجدالحرام له مەککە؛ حاجیان ئاوه‌که‌ى به‌ دیارى ده‌به‌ن.

كهوسەر، دهگوتريت حهوزيان سهرچاوهيهكى ئاوبيت له بههشت كه دوو رپووبارى به ههمان ناو لى جيا دهبيتهوه؛ به گوپرهى ههنديك سهرچاوهى ئيسلامى، تهنيا موسولمانان دهتوانن له ئاوى كهوسهر بخۆنهوه و پهپهوانى ئايينهكانى تر، ئهگهر رپيگيان بكهويته بههشت و توونيان بيت، دهبي بچنه سهر حهوز وئاوى تاييهت به خويان كه بهو رادهيه سازگار و خوش تام نيه! ويدهچيت شيوازي ئاو خواردنهوهكهش به لهپى دهست بيت لهبهر ئهوهى دهگوتري ئهوه كهسانهى وا له سهحراى مهحشهر رزگاريان دهبي، دواى ئهوه ههموو سال چاوهپروانى و توونيهتپه، كاتى دهگهنه ناو بههشت خيرايهك دهچن له ئاوى كهوسهر دهخۆنهوه، دياره ئهوانيش نابي هيج كه رهسهيه كيان پى بيت چونكوو ههموو له قهبر رابوونهتهوه و سالانتيكى زور به كفهوه له سهحراى مهحشهردا وهستاون تا نۆرهيان گهيشتوتى و به سهر پردى سيرايدا رويشتوون.

ئهوه سهرچاوهيهك بۆ بهشيك له وههواله:

<http://ar.islamway.net/fatwa/4097>

بهحرى عهرووزى شيعرهكه،

رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن.

ئىمامىش دىتىن

وهره نىو باغ و نىو گولزار و چىمەن وا لە سەر پىتىن
هەلالە و نىرگس و شەوبۆ و سويسنە خاکی بەر پىتىن
هەواخواى بەژن و باللات ھەر بە تەنیا من نەبووم تەنیا
گەلى لاوانى تازە پىگەيشتوو وەك ئەمن شىتىن
ھەزاران شىخ و شاب و شىت و ژىر، چاك و خراپ، پىكى
ھەمويان كوشتەيى لەرزانەكان و گوارەيى گوپتىن
دەلەرزى ھەروەكوو لەرزانە، بەندن ھەروەكوو گوارە
بە بۆنەى بەژن و باللات، ديارە ھاوالى بەپى و جىتىن
ھەموو ھاتوونە سەيرى قىت و قوزىت، پىر و لاو، ئەو پۆ
بە قەولى سابلانغى: وا "ئىمامى" ش حازرە و دىتىن

قافلاوا، ۱۳۵۲ى ھەتاوى

(لەپەرە ۱۵۵ ى ديوانى چاپى جەعفەر، لە ديوانى چاپى ئەنيسيدا نىيە)

پوون نىيە بۆچى شىعرەكە لە ديوانى چاپى ئەنيسيدا نابىنرەيت؟ ئەگەر ئىك ئەو ھەيە
ئەودەم لە بەردەستدا نەبوو پىت و درەنگتر لە ناو ئەوراقى شاعىردا دۆزرا پىتە ھە.^{۱۵۰}

^{۱۵۰} ديارە ئەگەرى دىكەش ئەو دەپىت كە من نەمتوانىيەت باش پەيشوتى شىعرەكە لە چاپى ئەنيسيدا ھەلگرم.
پاستىيەكەى ئەو ھەيە دۆزىنەو و بەرانبەردانانى شىعرەكان لە ھەردوو چاپدا، تا ڤادەيەك زەحمەتە لەبەر ئەو ھەيە
ھەركام بە شىو ھەيەك و بەسەلىقەيەك ڤىكخراون و عىنوانى سەر شىعرەكانىش لە زوربەى زۆرياندا لىك جياوازە.
جيا لە مەسەلەى عىنوان، پىرستى چاپى ئەنيسى بە گوڤرەى عىنوانى شىعرەكان ڤىكخراو لە كاتىكدا پىرستى
شىكردنەو ھەيە ديوانى ئاوات/ ۲۰۷

ئەگەرى دووھەمیش دەکرئ ئەوہ بیت کہ شاعیر خۆی نہیوئستیٲ بلاوی بکاتەوہ
لەبەر ئەوہی لە سەردەمی چاپی ئەنئسیدا ئاوات لە ژياندا بوو. غەزەلئکی کورتی
غەرامیہ. شاعیر بانگەئشتنی کەسئک دەکات بۆ ناو باغ و گولزار، کە دەکرئ دلدارئک
یان دۆستئک بیت بەلام بە ئەگەری زیاتر کچئکە: کچئکی تازە پئنگەئشتووی قیت
وقۆز و لەرزانە بە بەرۆک و گوارە لەگوئ کە ئەک ھەر شاعیر، گەلئ لاوانی تازە
پئنگەئشتوو، ھەزاران پیر و لاو، شئتی بوون و چوونەتە سەیری، جا شاعیرئش بەرپۆئە
و خەریکە بچئتە ئەو سەیر و سەفایە!

ھەندئک تەکنئکی شاعیری تئدا بەکار ھاتووہ و لەوانە،
مراعات النظیر: کە نمونەکە ی ھئنانی ناوی باغ و گولزار و چەمەن، یان ھەلالە و
نئرگس و شەوبۆ و سوئسنە، یان بەژن و بالایە پئنگەوہ؛
چەند دیاردە ی دژبەئەک (سەنئەتی تضاد) لەگەل یەکتەر: شئخ و شاب، شئت و ژیر،
چاک و خراپ و پیر و لاو؛
ھەر و ھا جئناسی ناتەواو لە 'دەلەرزن' و لەرزانە.
ھەواخوا: لە وشە ی فارسیی 'ھواخواہ' وەرگئراوہ و کراوہتە کوردی؛ واتای لایەنگری
ھەبە.

لەرزانە: خشلئکی ژنانەبە بە سئنگ و بەرۆکەوہ ھەلەدەواسرئت.
ھەواخوا ی بەژن و بالات ھەر بە تەنیا مئ نہبووم تەنیا: دلئیانئم گەلۆ دووپات
بوونەوہ ی وشە ی 'تەنیا' لەم مئسراعەدا کاری شاعیر خۆبەتی یان ھەلەبەک لە
نووسئنەوہ ی شئعرەکەدا ڤووی داوہ. ئەو دووپات کردنەوہ ی بەک وشە، بەک لەڤال
ئەو ی دی، زۆر لە جوان ناچئت.
بەتەنیا: بە کوردی کراوی 'بە تنھا' یان 'بە تنھائی' ی فارسیہ. لە کوردیدا دەتوانئن بڵئئن
'ئەک ھەر...'

شاب: بە عەرەبی گەنج و لاوہ.
بە قەولی سابلاغئ: واتە بە شئوہ ی قسە کردنی خەلکی مەھاباد. نیاز ی شاعیر کرداری
'دئتن' ی کۆتایی شئعرەکەبە. لە شئوازی ئاساییدا و ھەبوو بگوترئت: 'حازرە و دئ'

چاپی جەغفەر بە حئسابی یەکەم مئسراع یەکەم فەردەکانە. مئ بۆ دۆزئنەوہ ی شئعربک گەلئک جار ھەموو
لەڤەرەکانی دیوانی چاپی ئەنئسی ھەلەدەمەوہ و چارەبەکی دیکەشم بۆی نئبە.

یان 'حازره و دیت' به لام شاعیر به هۆی کیش و ههروهها سهروای شیعره که وه ناچار بووه بلی 'دیتن'. بۆ په یوه نندیدانی ئه و شیوه قسه کردنه به ناوچهی مه هاباده وه دوو ئه گهر ههیه:

کرداره که به "دئ + تن" وه ربگرین. لهو حاله ته دا شیوهی قسه کردنی شاری شتۆ و ناوچهی لاجان به خۆیه وه ده گریت و له راستیشدا ئه وه خه لکی ئه و ناوچانه ن که سوود له پاشگری 'تن' وه رده گرن نه ک سابلاغ.^{۱۵۱}

کرداره که به 'دیت + تن' وه ربگرین که زیاتر په نگی قسه ی خه لکی ده و روبه ری پیرانشار به خۆیه وه ده گریت. له هه ردوو حاله تدا لام وایه ئاوات ده بی 'سابلاغ' ی به واتایه کی گشتیتر له شاره که خۆی وه رگرتییت و خانێ و شتۆشی وه ک به شیک له و 'ناو' سه یر کردییت.^{۱۵۲}

به حری عه روه زایی شیعره که،

هه زج مژمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

^{۱۵۱} . وایزانم شیخ په زای تاله بانیش هه له یه کی وای کردوو یان باشر بلیین بۆ چوونیکێ وای خستۆته ناو شیعریکه وه که ده لی: "سه ری ئه هلی سه بۆ شه ری بیگانه، 'تن' ه..." له کاتی کدا له زاراوه ی خه لکی سه نه دا ئه و 'تن' ه بوونی نییه.

^{۱۵۲} . سپاسی ئه و براده ره خۆشه وسته ده که م که له م باره یه وه روونی کردم ه وه.

پۇڭزى ھەستان

پۇڭزى ھەستان و پاپەينە، وەرن!
ماڧى خۇتان بە كوردى وەربىگرن
ئىستە شايىم ئەوا لە دل دەگەپئ
بە برا كوردەكانى خوار و سەرى
گيانى خۇيان بەخت دەكەن بەپەلە
بانگ دەكەن وەرنە پېشى، پۇڭزى ھەلە
خالە! كىوى بلىدى رزگارى
بۆت بەيان كەم بە كوردى ئاسارى
سەخت و ھەلدىر و نالەبار و چپە
پر لە ھەوراز و چال و چۆل و خرپە
كوردە گيان! سەركەوۋە بە چىنگەكپە
سەربەخۇيى بە خويى خۆت بىكپە
تويىخى دەستت بلا ھەموو لاجى
شانەبەرد با نىئوكت ھەلپاچى
ئەوكەپەت نىوى تۆ لە مەيدانە
پىت دەلېن قارەمانى تەنگانە
تەمەنى من لە سالى سىودوو بوو
ئاگرى سەربەخۇيى گەل ھەلبوو
نەكوژاۋە گەيشتە ھەفتا سال
تەمەنم ئەى عەزىزى كىژ و كال!
ئىستەكەش وا دەزانم ھەر لاوم
ھەر لە سەربىر و باۋەپم ماوم

يا به ئاواتى خۆمەۋە دەمرم
 يانە ئاۋات لە باۋەشم دەگرم
 ۋا مەزانن مەۋىيە كى سادەم
 بۇ شەپۋەشۋەر ھەمىشە ئامادەم!
 مەن لە ژىر چاۋەدىرى پىۋايىك دا
 پىڭگەشتوم، دەپى برۆم ھەروا
 پىي دەفەرموم: مەترسە بۇ پىشى
 چەكى دوزمەن بىرىنى نايىشى
 نابىي تىغى كۆلى دوزمەن گەل
 قەت مەترسە ۋ مەدە لە دەس خۆ ھەل
 ئىستە ھەلگەۋتوۋە، دەپۆم بە پەلە
 دەيكەمە گۆمى خوين ۋ دىمە مەلە
 نابىي ترسم ھەبىي لە كوشتى خۆم
 ھەر بە پىڭگەي ئەۋا دەپۆم ۋ دەپۆم
 "كامىل" مەن لە پىي خەباتى كورد
 گىيانى خۆم بەخت ئەكەم بە دەست و بىرد

قافلاۋا، ۱۳۵۲ى ھەتاۋى
 (لاپەرە ۳۱۶ ۋ ۳۱۷ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسىدا نەھاتوۋە)

شىعرەكە، بە گوپىرەى ديوانى چاپى جەغفەر، ھەوت سالىك دواى چاپى يەكەمى
 ديوانى چاپى ئەنيسى گوتراۋە ۋ ديارە لەۋىدا نابىترىت. گەرچى ئەگەر پىش چاپەكەش
 بگوترايەت ۋاھەبوو بە ھۆى ناۋەرۆكى زەقى ناسىۋنالىستىيەۋە مۆلەتى چاپى
 پىنەدرايەت. ناۋەرۆكى شىعرەكە نىشتامپەرۋەرانەيە ۋ شاعىر لەۋىدا باسى مېژوۋى
 خەباتى گەل ۋ لەپەناى ئەۋدا باسى خۆى دەكات. دەلىل مەن ۳۲ سالان بووم كە
 ئاگرى سەربەخۆيخۋازى ھەلەبو. ئايا ئەۋە ئامازەيە بە سالى ۱۳۲۴ (۱۹۴۵ز) ۋ
 كۆمارى كوردستان لە پۇژھەلاتى خاكەكەمان؟

ئاۋات، بە گوپىرەى سەرەتاي ديوانى كاك جەغفەر ۋ ھەفالىنى، لە سالى ۱۲۸۲ى
 ھەتاۋى (۱۹۰۳ز) لە دايك بوۋە ۋ ۳۲ سال دواى ئەۋ سالى دەكاتە سالى ۱۳۱۴ى

هەتاوی (١٩٣٥ز). ماوەی نێوان ئەو ساڵە و ١٣٢٤ ی کۆمار دەکاتە ٣٦ ساڵ. بەم پێیە ٣٢ ساڵە کە ی ناو فەردی نۆهەم لە گەڵ دامەزرانی کۆماردا یەک ناگریتەو. بەحسابی ئەوەی ئاگری سەرەخۆبی خوازی سالانیک پێش دامەزرانی کۆماری کوردستان لە لایەن کۆمەڵەی ژیکافەووە هەلکرا، ئەگەرێک ئەو دەبێت کە سالی جیتی ئاماژەی شاعیر سالی دامەزرانی ژیکاف بێت. سالی دامەزرانی ژیکافیش بە داخەووە زۆر پوون نییە و لە نێوان ١٣١٩ ی هەتاوی (١٩٣٨ز) و ١٣٢١ (١٩٤٢ز) دا باسی لێدەکرێت. حزبی خۆبەوونیش لە لوبنان لە ١٩٢٧ و حزبی هیوا لە باشوور لە سالی ١٩٣٧ ی زاییندا دامەزراون. ٣٢ سالی تەمەنی ئاوات لە گەڵ هیچکام لەو پرێکەوتانەدا یەک ناگریتەو. تەنیا ئەگەرێک بمریتەووە ئەوەیە بلێن لەو سەرۆحەدی ٣٢ ساڵەدا کە ئاوات دەلێت، ئاگری کوردایەتی لەهەموو بەشەکانی کوردستان خەریک بوو لە ژێر خۆلەمیشی ساڵ و مانگ بێتە دەری و دوو سێ سالیک دواتر گەییە ئەنجامی دامەزرانی ئەو حزبانە (خۆبەوون، هیوا و بەتایبەت ژیکاف) ئەو تاقەرێگە چارەسەری مەسەلە کە یە بە بۆچوونی من.

شێرە کە کێشەیه کی دیکەشی هەیه کە دەبی چارەسەر بکری: لە فەردی ١٤ تا ١٦ یدا شاعیر باس لە "پیاویک" دەکات کە ئەوی پێگەیان دوو و هانداو لە چەکی دوژمن نەترسیت و بپوانە پێشەو. ئەو پیاو کێه؟ پێشەوا قازی محەممەد؟ ئیحسان نووری پاشا؟ رەفیق حیلمی؟ مامۆستا زەبیحی؟ کێ؟ من بیرم بۆ کەسانیک دیکەش دەچیت: نەمر سەیفولقوزاتی قازی، حاجی بابەشیخی مامی، مەلا ئەحمەدی فەوزی و قازی کاکەحمەدی بۆکان! لە نێو ئەوانەدا ئەگەری زیاتر لای من، حاجی بابەشیخ و سەیفن. سەیف بە مامۆستای شاعیرانی موکریان و بناغەدانەری فێرگەیه کی ئەدەبی دەناسریت کە گەلێک شاعیری ناوداری نەتەووە کەمان وەک هەژار و هێمن و هێدی و قانع و موفتی پێنجوینی و خالەمین و حەقیقی و نووری، بە 'ئاوات'یشەو، رێبازی هونەری-سیاسی ئەویان گرتۆتە بەر. سەیف لە سالی ١٣٢٣ (١٩٤٥ز) دا کۆچی دوایی کردووە کە دەکاتە دەوروبەری سالیک پێش دامەزرانی کۆماری کوردستان. ئایا مامۆستای جینگە ی باس لەم شێرەدا ئەو؟ نازانم بەلام دەکری وایت لەبەر ئەوەی هەژاریش و هێمنیش ئەویان بە مامۆستای شێری خۆیان زانیو و دوور نییە ئاواتیش هەر وای بیر کردیتەو.

ئەگەر بۆجۈنمان لەمەر سەيف ھەلە بێت، دەبێ بىر لە حاجى بابە شىخى مامى شاعىر
بکەينەو.

ماڤى خۇتان بە کوردى وەرېگرن: واتە ماڤى کوردېوون و سەرېبەخۇبوون لە گەلانى
دېکە وەرېگرن.

شاڤى لەدل گەپان: دلشاد بوون

کوردى خوار و سەرى: خواری باشوورى کوردستانە و سەرى باکوور.

کوردى ئاسارى: بە شىوہى کوردى، کوردانە

ھەلدېر: شوڤى ئەستەمى چيا

چې: پەر لەدار و دەوہن

خې: دۆل شاعىر بە دوو وشەى چې و خې جىناسى ناتەواوى دروست کردوہ.

چنگە کړ: چنگ لەشتىک گىر کردن وەك کړاندې شوڤتە کە بۆنموونە، چوونە سەر لە
ھەورازى ئەستەمى چيا بە يارمەتى دەست و پەنجە.

توڤخ: پښت

شانەبەرد: بەردى شان. شان ملەى کښو.

تەمەنى من لە سالى سى و دوو بوو: سى و دوو سالان بووم.

نە کووژاوہ گەيشتە حەفتا سال: تا کاتى من گەيشتە حەفتا سالان ھەر نە کووژايەوہ.

کيژ و کال: کال وشەى موھمەلە و واتاى سەرېبەخۇى لڙەدا نښە. کيژ و کال: کچان

برىنى چەكى دوژمن نائىش: پەندىكى کوردیہ ئاوات لە زمان مامۇستا کەيەوہ
گووويەتەوہ.

کۆل: نەبې

ئښتە ھەلکەوتوہ: وڤدەچښت ئاماژەبښت بە ھەل يان ھەل و مەرچىک کە بۆ کورد

ھەلکەوتښت. ئەو ھەل و مەرچە لەو سالانەدا لە ھېچ بەشىكى دیکەى کوردستان جگە

لە باشوور ھەلکەوتبوو. سالى ۱۳۵۲ دەکاتە ۱۹۷۳ ى زايښى. تۆ بلىى ئە فەردە ئاماژە

بە رښکەوتنى نەمر بارزانى لە گەل بەعس و دەرچوونى بەيانى ۱۱ ى ئادارى ۱۹۷۴

نەبښت بۆ پەسند کردنى ياساى ئۆتۆنۆمى کوردستان؟ شيعرە کە پښى ئەو ياسايە

گوتراوہ کە ديارە دەبى لە کاتىکدا گوتراښت کە شەر و پښکدادان لە نښوان شۆرښى

ئەيلوول و حکوومەتى عىراقدا بە شىوہى کاتى، وەستايښت.

بەحرى عەرووزى شيعرە کە،

خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعل فعلن

سەفەرى ھەستەم

ئەو دەردى ئەوسال لە من پوويداوه
ئەو كۆلەى بە پشت مندا دراوه،^{۱۵۳}
ئاسن بام دەپوام، كىو بام، دەخزىم
پلنگ و بەبر و شىر بام، دەبەزىم
ھەر ھەلدەسووپىم بە دەم دەردەوہ
دېوانە خۆم بە پرووى ھەردەوہ
بە پىرى دەپۆم بە پىر مەرگەوہ
بە پىشى سى، بە پرووى زەردەوہ
مەلئىن پىاوئىكى ھىچ و سەرسەرىم
بۆ خزمەت كاكم دەپۆم، سەفەرىم
سەفەرىكى زۆر سەخت و ھەستەمە
برىسىم و كەوتووم، تىشوشم كەمە
چۆن رى تەى بكەم، بگەم بە مەنزل؟
بە چاوى پر ئاو، بە دللى بە كۆل
كاكم گىرفانى پر بوو لە تىشوو
بۆيە وا پۆيى، خىرا زووبەزوو
پىشوازى ھاتن ئەولياى قوبوور^{۱۵۴}
بەپىر گىرابوو لە نزيك، لە دوور
من قورپەسەر خۆم، بى تۆشە و زادم
زار و زەعيف و بازار كەسادم

^{۱۵۳} چاپى ئەنىسى: ئەو كۆلى بە پشت

^{۱۵۴} چاپى ئەنىسى: قبور

نه لیږه کس بوو، مال‌ئاوایم کا
نه له‌ویش هه‌یه دل‌نه‌وایم کا
به‌لام هه‌ر ده‌رږوم، چارم ناچاره
ده‌چمه خزمه‌ت ته‌و شیرین‌سواره^{۱۵۵}

قافلاوا، ۱۳۵۳ی هه‌تاوی
(لاپه‌ره ۱۹۷ ۱۹۸ ی چاپی نه‌نسی و ۳۲۶ و ۳۲۷ ی چاپی جه‌عفر)

عینوانی شیعره‌که له‌هه‌ردوو چاپدا وه‌ک یه‌که.
شیعره‌که شین‌گیریه‌ بۆ مه‌رگی براگه‌وره‌ی شاعیر، حاجی‌سه‌ید محهممه‌دی هاشمی
(سه‌یدی زه‌نبیل) و ته‌و راس‌تیه‌ له‌ ناوه‌رۆکی گشتی شیعره‌که و به‌تایه‌ت له‌و میسراعه
ده‌رده‌که‌ویت که ده‌لێ: "بۆ خزمه‌ت کاکم ده‌رږوم". سالی‌گوترانی شیعره‌که‌ش ۱۳۵۳
ی هه‌تاوی و ۱۹۷۴ ی زاینیه؛ به‌حسابی ته‌وه‌ی شاعیر هه‌ر له‌م شیعره‌دا گو‌توویه‌تی:
"ته‌و ده‌ردی ته‌وسال له‌ من ږوویداوه‌..." ده‌بێ سالی وه‌فاتی سه‌یدی زه‌نبیل هه‌ر ته‌و
سالی ۱۳۵۳ یه‌ بوو‌یت.

فه‌زای گشتی شیعره‌که، مردن و چاوه‌روان بوونی مه‌رگی شاعیر خۆیه‌تی که
دیارده‌یه‌کی ناسراوی ناو شیعی ئاواته‌ و له‌ به‌شه‌کانی پێش‌وودا ده‌یان جار تووشی
هاتو‌وین. به‌لام ته‌وه‌ی وا کێشه‌ی مردنی له‌ شاعیر قوول‌تر کردۆته‌وه‌، کۆچی دوایی
کاکیه‌تی، که له‌ شیعره‌کان و له‌ ژینامه‌ی شاعیر وا ده‌رده‌که‌ویت په‌یوه‌ندیکی گه‌رم و
گو‌ڤ و برایانه‌یان له‌گه‌ل یه‌کتردا بوو‌یت.

هه‌رچۆنیک بیت، ئاوات له‌ شیعره‌کانیدا بانگ‌ده‌ری بێ هیوایی به‌ ژیان و چاوه‌رپیه‌تی
مه‌رگه‌. هه‌ربۆیه‌ش له‌ ژیا‌نی سه‌ر دنیا سکا‌لایه‌تی: "ته‌ لیږه کس بوو مال‌ئاوایم کا" و
له‌عینێ کاتیشدا له‌ژێر کار‌تیکه‌ریی باوه‌ره‌ ئاینیه‌که‌یدا، خۆی به‌ که‌سیکی گونا‌ه‌بار
ده‌زانیت که ته‌نیا به‌زه‌یی خودا ده‌توانیت له‌ سزای ترسناکی ته‌ودنیا بپار‌تێزیت. به‌م
پیه‌، وه‌ک له‌ هه‌لس وکه‌وت و ژیا‌نی ڤۆژانه‌شی ده‌رده‌که‌وت، ته‌نیا و بێ وزه‌ و بێ
هیوا ژیا و ئاواتی گه‌وره‌ی ته‌وه‌ بوو بکه‌ویته‌ به‌ر به‌زه‌یی خودا و ژیا‌نی دوا‌ی مردنی
له‌ هی سه‌ر دنیا باشت‌ر بیت.

^{۱۵۵} چاپی نه‌نسی و جه‌عفر: خزمه‌ت. بۆ پاراستنی کێشی شیعره‌که واهه‌یه‌ بک‌ریت وه‌ک "خزمه‌تی" بنو‌وس‌ریت.

ئەم بۆچۈنە، بە پىداچۈنەۋە ۋە ھەلسەنگەندى ۲۰۰ پارچە شىعرى ئاۋات لايى من دروست بوۋە ۋە دىئام شاعىر لە ھەموو ماۋە تەمەنىدا بەۋ شىۋەيە ژياۋە، مەگەر لە ھەندىك بىرگەي ۋەك سەرھەلدىنى كۆمارى كوردستان ۋە شۆرشى ئەيلول، كە لە باسكردنى ئەوانەدا تەمى ئەۋ بى ھىۋايە دەپرويت ۋە شاعىر ھىز ۋە ھىۋايەكى دىتەۋە بەر. ھەرئەۋەندەش كە ئەۋ كاخى ئاۋاتانەي دەپرووخىت، ۋەك جاران ۋە خراپتر لە جاران دەچىتەۋە ناۋ جىلدى خۆي ۋە چارەنۋوس دەداتەۋە دەست عىزپرائىل! ئەۋ ترس لە مردن ۋە لىپرسىنەۋەيە بىرسى لە شاعىر بىرۋە ۋە ناھىيلىت نەفەسىكى راحەت ھەلگىشىت.

حەستەم: ئەستەم، پىر زەحمەت

پوان: پىزىن ۋە خراپ بوۋن ۋە لەناۋچۈن

سەرەسەرى: بىنكارە، ۋازۋازى، سەرچىل (ھەنبانە بۆرىنەي مامۇستا ھەزار)

تىشۋو: ئازۋوقەي پىنگا، ئەۋ كارە چاكانەي ۋا كەسىكى ئايىنى دەبىي بىيانكات تا لە حىساب ۋە كىتابى قىامەتدا بە ھاناۋەيە بىن. ۋەك 'تۆشەش' دەگۈترىت كە لە ھەندىك شۋىتى كوردستان ۋاتاي كۈلىرەي شىرىنى ھەيە.

تەي كىردن: پىۋان (طى عەرەبىيە).

كاكم گىرغانى پىر بوۋ لە تىشۋو: كاكم كارى چاكەي زۆر كىردبوۋ ۋە كىردبوۋىە پاشەكەۋت ۋە تىشۋو دۋاپۆژ بۆ خۆي.

خىرا زوۋ بەزوۋ: تەنيا بۆ پىنكەتتەنى سەرۋاي شىعرەكە لىرەدا ھاتوۋە دەنا زىيادىيە، بەلام ۋاتايەكى ئەۋەشى ھەيە كە زوۋ جىھانى بەجى ھىشت.

ئەۋلىي قوبوۋر: دەبىي نەكىر ۋە مونكىر ۋاتە ئەۋ دوۋ فرىشتەيە بىن كە بەگۈپرەي باۋەپى موسۇلمانان لە ناۋ قەبرىدا دەچنە سۆراغى مردوۋەكە ۋە پىرس ۋجۆي كارەكانى سەردەمى ژيانى لىدەكەن ۋە سزاي تاۋانەكانى بەگۈرۋى ئاسن دەدەنەۋە.

زاد: تىشۋو، ئەۋ خۋاردەمەنىيەي پىپوار لەگەل خۆيدا ھەللىدەگىرىت ۋە لەكاتى بىرسىيەتدا دەيخۋات. لىرەدا زادى ئاخىرەتە.

زار: لاۋاز، زەعەف

بازاپ كەساد: كەسىك كە بابەتى بۆ فروشتەن ھەيە بەلام بەھۋى خراپىي جىنسى كالاكەۋە، كىپارى نىيە.

مال ئاۋايى: سىپاسى مىۋان لە خانەخۋى لەكاتى پىۋىشتەندا، خۋاھىزى دىلنەۋايى: دىلنەۋە

شیرین سوار: سوارچاڭ. ده کړئ نیاز له پیغه مبهري ئیسلام یټ یان له کاکي شاعیر.

من زیاتر بو دووه میان ده چم.

به حرئ عهرووزی شیعه که،

مقارب مثنم ائلم (هجایی): فعلن فعولن // فعلن فعولن

دۆڭاي پۇڭزان

ھەر پۇڭز ھەلات، دۆڭا و تەمەننامە تا شەوئ
كاكە! قەزات لە خۆم و لە ھەرچى ھەمە، كەوئ!
قوربان! بە زاتى پاكى خوداوەندى زولجەلال
گەر بملەنئ بەھەشتى بەرىن بئ تۆ، نامەوئ
جاھ و جەلال و ژىن و حەياتم بە تۆوہ يە
بئ تۆ وجوودى من چىيە؟ كەوتووم ئەوا لەوئ
كاكە! ھومئدى من بە خودا وايە بەو زووە
سەروى قەدت لە باغى ئەماندايە، نانەوئ
پەببى نەوى نەبى، نەنەوى، ون نەبى لە چاو
نەچىيە دەرئ لەدل، كە دلەم ھەر ئەتۆى دەوئ
ھەركەس بەتۆ دژە، نەبئ يارەب لەسەر زەوى!
كوئز وزەليل و كەپ بئ كەسئكى ئەتۆى نەوئ!
پۇچى نيسارى خاكى بەرى پئتە "كاميل" ت
بۆ چاوەنۆرى سەروى قەدت، بۇچى ناتەوئ؟

قافلاوا، ۱۳۵۳ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۴۳ ى چاپى ئەنيسى و ۲۵۵ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعرە كە لە چاپى ئەنيسيدا 'دۆڭا و تەمەننا' يە.

لە پەراوئىرى شيعرە كەى چاپى جەغفەردا نووسراوہ: "بۆ خزمەت 'حاجى سەيد محەممەد نوورانى." "پاگەياندىكى ئەوتۆ لە چاپى ئەنيسيدا نىيە بەلام بئ ئەو پاگەيانندنە و لە پڭگەى خيتابى 'كاكە' وە دوور نەبوو بزانرئ شيعرە كە بۆ كاكى گوتراوہ و

ئەۋىش حاجى سەيد محەممەدى نوورانىيە كە بە شېخى زەنبىل ناسراۋە و مال و خانەقاي لە گوندى زەنبىلى نىوان سەقز وبۇكان بوو.

نامەى شىعرى نووسىن بۇ كەس و كار يەك لەو ژانرانەيە وا لە ديوانى ئاۋاتدا نمونەى كەم نىن. زنجىرەيەك لەو شىعرانە ھاۋرپى لەگەل شىعرى ناسراۋ بە ئىخوانيات واتە ئەو شىعرانەى وا شاعىر بۇ دۆست و برادەر و ناسىاۋ و ھاۋكارى خۆى گوتوون، بەشېك لە ديوانى شىعرەكانى ئاۋاتيان گرتۆتە خۆ و گەرچى ھەندىك جار زۆرىش شەخسى و تاكەكەسىن، بەلام ديسان ھەم كەسەكان و ھەم پرووداۋى جىگەى باسى شىعرەكان بەشېك لە مېژوۋى ھاۋچەرخى ولاتەكەمان پىك دېتن و بەم بۆنەيەۋە ناكرىت بازيان بە سەردا بىدرىت و چاويان لى بېۋشريت.

سەيد محەممەدى نوورانى براگەۋرەى سەيد كامىل بوو و لە شويتى دىكەى ديوانەكەشدا گەلىك بە پىژەۋە يادى لى كراۋە و ناۋى براۋە. ديارە دەبى پەيۋەندى برايەتبيان زۆر گەرم و گور بوويىت؛ لە ژىننامەكەشدا ئاماژە بەۋە كراۋە كە لە ماۋەى زىندانى بوۋنى خۆيدا، براكەى واتە حاجى سەيد محەممەد چاۋەدېرى ژن و مىندالەكانى شاعىرى كىردوۋە.

ۋىدەچىت سەيد كامىل ئەم شىعرەى لە سەردەمى نەخۇشى حاجى سەيد محەممەد دا گوتىيت و دۆعاى چاكبۈنەۋەى بۇكىردىت؛ بە زاراۋەى بەكارھاتۋى ناۋشىعرەكەشدا وا ھەست دەكرىت كە ناۋبراۋ زۆر نەخۇش بوويىت. بەداخەۋە نازانم سالى ۋەفاتى كاكى چەندە بوۋە بۇ ئەۋەى بزائىن ئايا سەيد كامىل شىعرەكەى لە سەرمەرگى ئەۋدا گوتوۋە يان لە كاتى نەخۇش كەۋتتىكى زوۋترىدا؟ بلىى ۱۳۵۳ (۱۹۷۴) نەبوويىت؟

ۋشەى ئەستەم لە شىعرەكەدا نىيە:

تەمەننا، داۋاكارى بە پىداگرى.

قەزاي كەسىك لە كەسىكى دىكە كەۋتن، باۋەرە بە قەزا و قەدەر و داۋاكارىيە بۇ ۋەرسوۋرپانى ئەۋ قەزايە و چەۋاشەكىردنى بەرەۋ بىژەرى دۆعاكە. بە گۈپرەى باۋەرپى فەلسەفى 'جبرىون'، پرووداۋەكانى ژيان ھەر لە سەرەتاۋە تا كۆتايى، لە ناۋچاۋانى مرؤف دەنوۋسرىت و گەپانەۋە و ۋەرچەرخانى بۇ نايىت مەگەر بە ئىرادەى خالىق. ناتەبايى سەمەرە لەم كارەدا ئەۋەيە تۆ باۋەرپت بە قەزا و قەدەر ھەيە يان نىتە. ئەگەر ھەتتە و قەزا و قەدەرى نوۋسراۋى ئەزەلىي بۇ مرؤف راست يىت، چۆن دەكرى بە دۆعايەك و چەند ۋشەى عەرەبى لە سەر كەسەكە لابرىت و بىكەۋىتە سەر كابرانى

دؤعاگۆ؟ دياره باوه پمەندانی ئەو بۆچوونە چارەسەری ئەوەشیان کردوو و ئیرادەى
خولقینەر دەخەنە ژوور ھەموو بریار و قەزایە کى نووسراو ھە!

جاھ و جەلال، گەورەیی

ژین و ھیات، ژیان

سەرۆ، دارێکی پاستی بالا بەرز

قەد، بالا

سەرۆی قەد، بەرزىی بالا، بالای بەرز

سەرۆی قەدت لە باغى ئەماندا یە و نانەوئ، شاعیر لە ژێر گوشارى کیشى شیعەرە کەدا،

لە جیاتى ئەوێ بلێ 'لە ئەماندا بیت'، گوتوو یە تى 'لە ئەماندا یە'.

بەو زوو، بەم زووانە.

واتای سەر جەمى شیعەرە کە ئەو یە: کاکە، داواکاریم لای خودا ئەو یە سەرۆی قەدت

لە باخى ئەماندا بیت و بەم زووانە نەنەوئ و نەکەوئ، واتە ھەر بە سەر پتو یە و

لە جیگەدا نەکەوئ و بەم زووانەش نەمریت.

نەوین و نەو ی بون، نزم بوون و کەوتن

بۆ چاوەنۆرى سەرۆی قەدت بۆچى ناتەوئ؟ دەکری بەم شیو یەش بنووسریت و

بخوێتریتەو: "بۆ چاوەنۆرى سەرۆی قەدت، بۆچى ناتەوئ؟" لەم شیوازەى دوو ھەمدا

عیبارەتى "بۆ چاوەنۆرى سەرۆی قەدت" لە گەل میسراعە کەى پیش خۆى دەکەوئ و

لە "بۆچى ناتەوئ؟" جیا دەبیتەو. بەلام لە ھەر دوو حالەتدا رستە کە واتای ھاو شیو یە

ھە یە و شتیکی ئەوتۆى لى ناگۆرریت.

بەحرى عەرۆزى شیعەرە کە،

مضارع مثنى اخرب مكشوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

ئازارەكەم

كوئ چووه ئەمسال برا خەمخوارەكەم؟
سەدھەزار خۆزگەم بە سالى پارەكەم!
چۆنى خۆشكەم دل، دەواى دەردم نىيە
كۆلەوارە خۆ دلە زامدارەكەم^{۱۵۶}
سەد حەكىم چووم و دەواى دەردم نەبوو
بى دەوا، ما كاكى من، ئازارەكەم
خەلقى هيوام بى لقو پۆپ مايەو
وشك و بى ئاوه گول و گولزارەكەم
با "ئىمامى" رەقەللى، بمرئ لە كىنو
با نەمىنى تەرمەكەم، ئاسارەكەم

قافلاوا، ۱۳۵۳ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۱۹ ى چاپى ئەنىسى و ۱۳۹ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرەكە لە چاپى ئەنىسیدا "خۆزگەم بە پار"ە.
غەزەلىكى پىنج فەردیە، لە شینگىرى براى شاعیردا، كە بە خەمخوار و دەواى دەرد و
خەلقى هیوا و گول و گولزارى خۆى ناودەبات گوتراو. لە پەراوێزى چاپى
جەغفەردا ئەو بۆچوونە پشتراست كراو تەو بەو ھى بە سى وشە راگەیتراو "بۆ
و ھەتاتى كاكى". دیارە كاكى شاعیریش حاجى سەید محەمەدى نوورانى - شىخى
زەنبیلە كە واھىە لە سالى ۱۳۵۳ دا كۆچى دوایى كرديت.

^{۱۵۶} چاپى ئەنىسى: زامارەكەم

"سەد حەكىم چووم و دەواى دەردم نەبوو" بە ھەندىك گۆرپانكارىيەو ە لە فۆلكلورى
كوردى ەەرگىراو: 'سەد حەكىم ەات و عىلاجى ئەو ەرىنەى قەت نە كرد'.
وشەيە كى نامۆ لە شىعرەكەدا نىيە شى بكرىتەو.
بەحرى ەرووزىي شىعرەكە،
رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلن

چاوه کانم

تۆنه خۆش بی، ژيانی من سویره^{۱۵۷}
چاوه کانم به لهرزه کهت کویره
که ده پۆی بۆ موعاله جه، ئاخیر
دلی ئیمه به شه خسی بسیره
چونکه کۆرپه ی دلی هه موومان تۆی
بانهمه پ چوو، چ وهختی هاویره؟
دوور له یهك كهوتنه وه گرنکه، "عومه ر!"
توند و تیژه، به چه شنی تاویره
هه رکه سی کهوته بهر، بهر ئیشانه
ده گری وهك تفهنگچی لهو، سیره
وردوپردی ده کا به شالاوئیک
به سه ری دا ده سوورئ وهك گیره
گیانه کهم! مامه کهت به قوربانت!
خه به ریکی بنیره وه، خیره

بۆکان، ۱۳۵۳ ی هه تاوی
(لاپه ره ۱۰۱ و ۱۰۲ ی چاپی ئه نیسی و ۱۸۵ ی چاپی جه عفه ر)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا 'کۆرپه ی دل' ه، که له فهردی سیهه می شیعره که
وه رگیراوه و شاعیرانه تره له 'چاوه کانم' که دیاره ئه ویش هه ر له فهردی یه که می
شیعره که وه رگیراوه. شیعریکه له بابته تی 'ئیخوانیات' و قسه ی نیتوان بنه ماله و کهس

^{۱۵۷} چاپی ئه نیسی: ژيانی من

وکار. تەنزىكى نەرمى تېدايە بابەتى شىعرەكە، ھەۋالېرسى كىردى ئاۋاتە لە برازاىە كى خۆى- سەيد عومەرى ھاشمى، كۆرە چىكۆلەى حاجى سەيد مەمەدى ھاشمى (سەيدى زەنىل).^{۱۵۸} لە شىعرەكە ۋا دەردەكەۋىت كە سەيد عومەر نەخۇش كەۋىتتە و بۇ چارەسەرى نەخۇشى لە زەنىلەۋە چۈۋىتتە شارىك كە رۈۈن نىيە كۈيە (بۇكان، تەۋرېز، تاران، يا...؟)، ئاۋاتىش بەم شىعرە ھەۋالى پىرسىيىت و داۋاى چاك بوۋنەۋە و گەپانەۋەى بۇ كىردىت. دەپى نىۋانى مام و برازا زۆر خۇش بوۋىت لەبەر ئەۋەى دوۋرىيەكەى ئەۋ بە تاۋىرېك دادەننى كە بە سەر مامىدا كەۋتوۋە و بە گىيانەكەم خىتابى پى دەكات و دەلى مامەكەت بە قوربانت يىت.

چاۋەكانم بە لەرزەكەت كۆرە: دەپى سەيد عومەر توۋشى ياۋ و لەرزە ھاتىت. دلى ئىمە بە شەخسى بىپىرە: لام ۋا نىيە شەخس لىرەدا شەخس و چاك يىت، بەلكوۋ ھەر شەخس و كەسى ئاسايە. ۋاتە دلى ئىمە لاي تۈيە، كە خۇت دەپۇى ئەۋان بەجى مەھىللە و بىانسىپەر بە دەست كەستىك.

بانەمەر چوۋ، چ ۋەختى ھاۋىرە؟ بانەمەر، گولان، مانگى دوۋەمى بەھارە. ھاۋىر: لە يەكتر جىا كىردنەۋەى ماك و زا (ھەنباۋە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار). ئاۋات لە مىسراعى پىشۋودا سەيد عومەر بە 'كۆرپەى دلى ھەموومان' ناۋدەبات. ئەۋ جىا كىردنەۋەى دايك و بىچۈۋەش تەنبا لەۋ پەيۋەندەدا ۋاتادەداتەۋە. قسەى شاعىر ئەۋەيە: تۆ كە كۆرپەى دلى ئىمەى بۇ لىمان جىاكەۋتوۋىيەتەۋە؟ خۇ ئىستا كاتى ئەۋ جىابوۋنەۋەى نىيە، ۋەرەۋە! ئاۋات لە سالى گوترانى شىعرەكەدا ۷۱ سالان بوۋە بەلام نازانم برازاكەى دەپى چ تەمەنىكى بوۋىت، بە گومانى من، دەپى لەۋ سالەدا ۳۰ تا ۳۵ سالان بوۋىت.

تاۋىر: بەردى خۇرەۋەۋەۋە لە بەرزى كىۋ (ھەنباۋە بۆرىنە). ھەركەسى كەۋتە بەر... دەگەپتەۋە بۇ فەردى پىشۋو: ھەركەس ۋەبەر تاۋىر بىكەۋىت، ھالى پەرىشان دەيىت. ۋاتە ھالى ئىمەش بە دوۋرىى تۆ پەرىشانە. وردوپردى دەكا: ئەم فەردەش دەگەپتەۋە بۇ ھەمان فەرد، ورد وپرد كىردن، ھاپىن. پرد لىرەدا لەفزى موھمەلە و ھەمان ۋاتى ورد دەدات.

شاللاۋ: ھىرش

^{۱۵۸} حاجى سەيد مەمەد چۋار كۆر و دوو كچى ھەبوۋن: غەلىشا، سەيد ئەنۋەر، سەيد عومەر، سەيد ئەسەد، ساجە خاتوۋن و سارا خاتوۋن (سپاسى كاك جەلال سەيادەت دەكەم بۇ ئەۋ زانىبارىيە).

گیڙه: هه ښانه پورینه به 'خهرمان کوتان' ی واتا کردو ته وه که له باری پیرمانه وه،
کرداره؛ به لام گیڙه 'ناو' یشه و که ره سه ی خهرمان کوتانه، جه نجه پ.
به حری عهرووزی شیعه که،
خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن نفاعلن فعلن

کاروانی نەمان

کاروانی نیستی، تۆزئ سەبر تەشریف بەرە!
نیو کەژاوەی دلفینت جی خەوی نازپەرورە
بۆ ھەموو دەرویش و سۆفی، قەوم و خویش، خەلکی ولات
مورشیدیکی خۆشەویستە، پیتما وو پیتەر
تۆخودا سەرقافلەچی! خێرا بە پێگادا مەرۆ
چال و چۆلە پێگە کەت، ماندوو دەبی ئەو دلبەرە
چوو، منیش وا بێ وچان دیم و دەچم، بێ ئیختیار^{۱۵۹}
ھەر دەرۆم، بێ ناگەم و بروانە بوومە مەخسەرە
ھەر بە تەنیا بۆ منە رۆژی قیامەت ھاتووہ^{۱۶۰}
رۆژ و شەو با ھەر بقوو پیتم لە دووی ئەو سەرورە^{۱۶۱}
کاتی رۆینی پیری مە "غفران ایزد" نووسرا
شین و واوەیلا، قورپێوانە، رۆژی مەحشەرە

قافلاوا، ۱۳۵۳ ی ھەتاوی

(لەپەرە ۱۱۶ و ۱۱۷ ی چاپی ئەنێسی و ۱۸۶ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا 'کاروانی نیستی' یە، کە لە دوو وشەیی ناو شیعەرە کە وەرگیراوە. لە چاپی جەعفەردا وشەیی فارسیی نیستی کراوەتە 'نەمان' ی کوردی. من لام وایە ئەو گۆرانکارییە زۆر پێویست نەبێت چونکە شاعیر خۆی گۆیی لەو نەبووە وشە و تەعبیری فارسی و عەرەبی بخاتە شیعەرەکانیەو، بەلام لەبەر ئەوەی ھەموو یان

^{۱۵۹} چاپی ئەنێسی: چو منیش

^{۱۶۰} چاپی ئەنێسی: قیامەت

^{۱۶۱} چاپی ئەنێسی: لەدوی

زوربەي شيعره كانى ئاوات بىن عىنوانن و وېدەچىت ئەنسى و جەغفەر ئەو عىنوانانەيان
بە سەلىقەي خۇيان لە ناو شيعره كان دەرکىشايت.

لە پەراوېترى شيعره كە لە چاپى جەغفەردا نووسراوه: "بۇ كۆچى دوايى كاكي" واتە
كاكي شاعير. بەم پىنە ئەوەش شيعرىكى دىكەيە ئاوات بەبۇنەي كۆچى دوايى حاجى
سەيد محەممەدى نوورانى (شىخى زەنبىل) نووسىو، كە بە گوپرهى مادە تەئرىخى
مەقتەعى شيعره كە، دەكاته ۱۳۵۳ ى هەتاوى [= ۱۹۷۴ ى زايىنى].

شاعير لەگەل كاروانى نەمان زۆر نەرم و بە ئىحتىرامە! جارنك پىدەلەيت سەبر تەشريف
بەرە و جارنكيش كەزاوەي نەمان بە 'دلرپىن' دەناسىنەيت. ئەوانە هەندىك نامۆن لەبەر
ئەوەي شاعيران لە كاتى مردنى عەزىزياندا گلەيى لە كاروانى ئەجەل دەكەن و
تەنەت جىنوى پىدەدەن بۆچى خۆشەويستەكەيانى لەگەل خۆى بردووه. ئەو
هەلۆيستەي ئاوات نىشانەيەكە لە تەبەي نەرم و لەتيفى ئەو و وەك پارانەوہەيە كىشە لە
مەرگ كە لەگەل كاكيذا مېهرەبان يەت. ئەو هەستە لە فەردى سىتەمدا بە باشى
دەردەكەويت كاتى بە سەرقافلەچى ئەجەل دەلئ خىرا رېگا نەبەيت لەبەر ئەوہى
رېگاكە، واتە رېگاي مەرگ، پەر لە چال و چۆلى و نالەباريە و خۆشەويستەكەي ئەو
ماندوو دەكات.

چوو، ئىشارەيە بە رۆيشتن و مردنى كاكي شاعير

بىن وچان، بىن وەستان

هەر دەرپۆم، پىناگەم: بىزارىيە لە ژيان و ئاواتى كۆتايى هاتن بە رېگەي دوور ودرېترى
ژيان.

مەخسەرە، مەسخەرەي عەرەبىيە بە كوردى كراوه.

قىامەت هاتن بۇ كەسىك، ئەو پەرى ناپەحەتى و وەرەزىي ئەو كەسەيە.

قوورانەن، بۆراندنى رەشەولاخ (هەنبانە بۆرىنەي مامۇستا هەزار). شاعير ئەم تەعبيرەي
دەبىي بە دەستە قەسەد هەتايەت بۇ ئەوہى كاكي و سەرورەي خۆى گەورە بكاكەوہ و
خۆى چكۆلە بنوئيت كاتى كە دەلئ تا رۆژى قىامەت بەدوايدا دەرپۆم و دەقوورپەتم.

پىرى مە، پىرى ئىمە: تەعبيرىكى ناوچەي مەهابادە و نياز لە كاكيەتى.

غفران ايزد: ئەوہ مادە تەئرىخى مەرگى كاكيەتى. هەردوو چاپى جەغفەر و ئەنسى بە
'غفرانى ايزد' يان نووسىو، واتە پىتەكى /ى/ يان لى زياد كردووه و ئەوہش هەلەيەكى
ئاشكرايە. ياء لە حىسابى ئەبجەددا ژمارە ۱۰ يە و ئەگەر لە جياتى 'غفران' بنووسين

'غفرانی'، سووک و سانا ۱۰ سالمان لهو ماده تهئریخه زیاد کردووه! 'غفرانی ایزد' ده کاته ۱۳۶۳ له کاتیکی کاکای شاعیر ۱۰ سال پیش ئهوه کۆچی دوایی کردووه و شیعره کهش هەر له سالی ۱۳۵۳ دا گوتراوه. که وابوو ئیمه ده بی وهک "غفران ایزد" ی بنووسین، جا ئه گهر له خویندنه وه دا شتوازی کوردیمان پندا و گوتمان غوفرانی ئیزه ده، قهیدی ناکات، به لام له نووسیندا مافی ئه و گۆرانکارییه مان نییه ده نا حیسابه دانراوه کانی 'ئه بجه ده' تیک ده چن (باوه کوو من ریک وپیکی شیعره کهم پی گرنکتره له و فۆرمالیسمه ی ماده تاریخ دروست کردن!)

به حیسابی من پیته کانی 'غفران ایزد' ئاماژه به م ژمارانه ی خواره وه ده که ن:

غ = ۱۰۰۰؛ ف = ۸۰؛ ر = ۲۰۰؛ ا = ۱؛ ن = ۵۰؛ ی = ۱۰؛ ز = ۷؛ د = ۴.

غفران = ۱۳۳۱؛ ایزد = ۲۲؛ غفران ایزد = ۱۳۵۳ (که ئه ویش دیاره سالی هه تاوییه و به رانه ره له گه ل ۱۹۷۴ ی زایینی). واتای دوو وشه کهش داواکاری شاعیره له خودا بو به خشین و لیوووردویی گوناهاانی مردوو، که کاکای خوی بیت.

به حری عهرووزی شیعره که،

رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

مه‌فهرموو من نه‌ماوم!

له خه‌لوه‌تخانه‌یی عیززه‌ت، براكه‌م! جیت نومایانه^{۱۶۲}
به‌لام بۆ هه‌ر وه‌فاداریکی تۆ هه‌ر شین و گریانه
سه‌رم سورما، دلت چۆن هات به‌جیم‌بیللی به‌ته‌نیایی؟
به‌ته‌نیا هه‌ر برات من بووم، له‌تاوت بوومه‌دیوانه
ده‌پۆم ئەم مأل و ئەو مأل، دئی به‌دئی، ئەم شار و ئەو شاره
ده‌سووپیم له‌و بیابانانه، ده‌شت و کێو و شاخانه
ده‌لیم کوا کاککی من، کوا بابی من، کوا نووری ئیمانم؟
بلیم دواي تۆ براكه‌ت کاری قورپپوانه، سووتانه
سلاوت لی‌ده‌که‌م جوابم ده‌وه، هه‌ر وه‌خته‌په‌ر ده‌رکه‌م
تکاشت لی‌ده‌که‌م: تۆزئ نه‌وازش، دل هه‌راسانه
"مه‌مه‌د!" تۆش به‌فریادم بگه‌ئهی شافعی مه‌حشر
ئه‌تۆبی و گه‌وره‌ییت، نه‌ختی سه‌بووری، پۆژی ئیحسانه
برام! تۆش تۆ خودا چاوی هه‌لینه‌بۆ برات، خیره
مه‌فهرموو من نه‌ماوم! تۆ "وه‌لی"ی، خو هه‌ر له‌بیرمانه^{۱۶۳}
خودا فهرمووی له‌قورئانا "وه‌لی" قه‌ت نامرن، زیندوون
ئه‌وان پرزقیان له‌لایه‌ن خالیقی بی‌چوون و سوبحانه

قافلاوا، ۱۳۵۳ ی هه‌تاوی

(لایه‌په‌ ۱۱۴ و ۱۱۵ ی چاپی ئەنێسی و ۲۰۰ ی چاپی جه‌عفر)

^{۱۶۲} چاپی ئەنێسی: نمایانه

^{۱۶۳} چاپی ئەنێسی: خو هه‌ر له‌بیرمانه؟ چاپی جه‌عفر: هه‌ر له‌بیرمانه!

عینوانی شیعره که له چاپی ئەنێسیدا "خەلۆه تخانه ی عیززهت" ه. هەردوو عینوانەکان لە دەقی شیعره که وەرگیراون.

شین گێڕییه که بۆ کۆچی دوایی سەید محەممەدی نوورانی (سەیدی زەنبیل)، براگەورە شاعیر. ئاوات و براکە ی کۆری سەید عەبدولکەریمی زەنبیل بوون و حاجی بابە شیخی سەیادەت دەبێتە مامیان. ئەو راستییە لە چاپی جەغفەردا ئاماژە ی پێکراوە کاتی لە پەرەوێزدا نووسیبووەتی: بۆ "وەفاتی کاکی"، بەلام چاپی ئەنێسی ئەوەی دەست نیشان نەکردوو، پەنگە لەبەر ئەوەی هیچکام لە شیعرەکان پەرەوێزێان بۆ دانەنراوە.

ئاوات شیعی دیکەشی بۆ مردنی کاکی گوتوو.

شاعیر دەلی برالە، تۆ که مردووی، خەیاڵت ئاسوودەیه لە خەلۆه تخانه یی عیززهت، واتە خەلۆه تی تاییه تی خودادا، شویت بۆ دیاری کراوە، بەلام مۆرید و شوین کەوتوانت خەمی لە دەست چوونی ئەم دنیا یەت دەخۆن و بۆت دەگرین.

لە فەردی دووهم و سێهەمدا شاعیر باسی خۆی دەکات و کارتیکەری ئەو مەرگە لە سەری، که خستووێتە سەرگەردانیه وه و لە بیابان و چۆل و ئاوه دانیدا؛ لە کاکی لە دەستچووی دەگەرێت که جیگە ی باوکیشی بۆی گرتبووه وه و لەوه زیاتر، نووری ئیمانیشی بوو، بەلام لەبەر ئەوەی بۆی نابێتێتە وه، قور دەپۆیت و دەسووتیت. نومایان: دیار، بەرچاو. 'نمایان' ی فارسییه.

پەرەدرکردن: لە بوونی خۆت خالی بوون بە هۆی نەرەحەتییه وه و بوون بە بالندەیه کی سەرگەردان.

دەسووپێم... شاعیر لەم میسراعه دا مۆسیقایه کی خۆش ئاهەنگی بە "انانە" دروست کردوو: لەو بیابانانە، دەشت و کێوانە.

محەممەد: هانا بردنە بەر پیغەمبەری ئیسلامە، بەلام لەبەر ئەوەی برای شاعیریش ناوی محەممەد بووه، هێنایی ئەو ناوه لێره دا چەشنە ئیهامیشه؛ شاعیر بە بێ سەرلێشێواندنی خوێتەر، واتای تا رادەیه ک دووپالووی بە وشە که داوه و گەلێک جوانە.

هەر لەبیرمانە: ئەو قەسە یە لە فەردی پێش کۆتاییدا هاتوو و هەندێک پرسیار دروست دەکات. چیمان لەبیرە؟ بە بۆچوونی من ئەوه لە پەيوەندی فەردی دواتر دایە و تەنیا بە هۆی ئەوه وه و اتا پەیدا دەکات. شاعیر دوای ئەوەی برای خۆی بە "وەلی" ناودەبات،

دهلئ له بیرمانه خودا سهبارت به ئهولیا چی گوتوو، که ئهوهش له فهردی دواتردا دیت.

تۆ "وهلی"ی: ئه و وشهیه لای موسولمانان واتای "دۆستی خودا"ی ههیه و له قورئاندا باس له "اولیاء الله" و "اولی الامر" کراوه. له سۆفایهتیدا "وهلی" کهسیکه گهیشتیته قوناغی ههره بهرزى سلووک. لای سۆفایانی سافی، پلهی وهلی له پلهی نهبی نزیک دهیتهوه و کهسیک که وهلییه، دهتوانی گهلیک "خوارق عادات" بکات که خهلیکی ئاسایی ناتوانن بیکهن. شیخی تهریقته له سهردهمی ئیمهدا به "وهلی" دادهنرین. شاعیر دهلئ کاکه، تۆ کهسیکی "وهلی"ت، خوداش له قورئاندا فهرموویه "وهلی نامرن" و زیندوون و رزقیان لای خودایه.

من نهزانی له کام شویتی قورئاندا ئهم راگهیانده هاتوو. بهلام قسهیهکی ئهوتۆ له سهراچاوهی جیاجیای ئیرانییهکاندا دراوته پال پیغهمهبری ئیسلام و عهلی کورپی ئهبتالیب که گوتووایه: ان اولیاء الله لایموتون بل ینقلون من دار الی دار (ئهولیاى خودا نامرن بهلکوو له مالیکهوه دهچن بۆ مالیکی تر). له قورئاندا بهوانهش وا له پپی خودادا دهکووژرین مژدهی رزق و روزیان له لای خودا دراوته: و لا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون. دیاره ئهگهر ئهوه بهلینی بهههشت نهیت، ههر له پهسندی ئه و قسهیهدایه که گوتراوه "لایموتون" واته نامرن و ئاواتیش له شیعه کهیدا ئه و ههوالهی دووپات کردۆتهوه.

بهحرى عهرووزیی شیعه که،

هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

نۆره هەنگاوی منە

تک تکهی بارانی پایز وهك تکهی چاوی منە^{۱۶۴}
کاتی هەلقراوی باغ وهك جەرگی برژاوی منە
هەر خڕ و شیوی تەماشاکە، خڕی پڕ بوو لە ئاو
هەلەچۆری لیل و لیخن، چەشنی زووخواوی منە
هەورە، بایە، بەفرە، بارانە، تەمە، سەر کێوکان
هەردەمە جۆریکە، هەروەك حالی شیواوی منە
ئەمن و بەفری سەر چیاکان پیکەو دەتوێنەو^{۱۶۵}
کاکە! ئەم زستانە بەفریش عومری فەوتاوی منە
ئەو خودا! بۆچیمە تازە ژینی هێندە تالوتوون
دوو برا بووین، بازی دا ئەو، نۆره هەنگاوی منە

قافلاوا، پایزی ۱۳۵۳ ی هەتاوی
(لەپەرە ۸۴ ی چاپی ئەنێسی و ۲۰۵ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا 'نۆره هەنگاو' ه کە جیاوازییەکی زۆری لە گەڵ
عینوانی چاپی جەعفەر دا نییه.
بابەتی شیعەرە کە، ئیخوانیات و شین گێڕییه. لەبەر ئەوەی شاعیر یەکەم، بۆ کەس
و کاری خۆی (براکی) گوتوو و دووهم، بۆ کۆچی دواپی ئەو.
ئەو کەسە و شیعەرە کە روو لەو و بۆ ئەو گوتراو، سەید محەممەدی هاشمی
(سەیدی زەنبیل)؛ ئەوێش بە گۆڕە فەردی کۆتایی شیعەرە کەیه، وا دەلی: "دوو برا
بووین". دیارە هەمیشە دەکرێ بگوترێ لە کۆمەڵگای ئێمەدا وا هەیه کەسیک بە

^{۱۶۴} چاپی ئەنێسی و جەعفەر: پاییز

^{۱۶۵} چاپی ئەنێسی: چیاکان

دۆست و برادەرى خۆشەويستى خۆى بلى 'برا' و بەو پىيە، دە كرئ شيعره كه بۆ مردنى دۆستىكى شاعير گوترايىت. بەلام ئەو ئەگەرىكى لاوازه و زياتر دەبى ئەو پىت كه بۆ براى 'رُضاعى' خۆى گوتىيتى، ئەويش لە سەيدى زەنبىل بەدەر نىيە. هەورە، بايە... شيعره رازاوه كهى مامۆستا هينمنان وهبىر دىتتەوه كه دەلى:

"گژەبايە لە چياكان و هەوا تووشە، دەنا،

وہ کوو شتيان دەمەويست پروو لە چياى ئەستەم كەم!"

بەلام نازانم كاميان پيش ئەوى دىكه گوتراون.

لە پىكهو هينانى ئەو چەند بابەتە هاوچەشنەدا (هەور، با، بەفر، باران، تەم، سەر كيۆ) سەنعەتى 'مراعات النطير' دروست كراوه.

شيعرىكى قورس و قايم و كورت بەلام پىر واتايە، تىيدا خەم و خەفەت و دلسوتايى و تەنيا مانەوہى شاعير دواى مەرگى براكەى، بە باشى هەست پىدە كرئ.

كاتى هەلقراوىي: لە خویندەوہدا و بۆ پاراستنى كيش واهەيە مەجبور بين دەست بەجئ دواى هەلقراوى، وشەى باغ بەيئين بەلام بۆ وەرگرتنى ماناى راست لە شيعره كه، باش واىە دواى هەلقراوى وىرگول (كۆما) يەك دابىريت ئىنجا باغ بنوسريت. من بۆ ئەوہى خوینەر لە خویندەوہى فەردەكەدا تووشى كۆسپ نەيەت، ئەو كارەم نەكردووه، بەلام پىويستە بكرئ لە بەر ئەوہى شاعير دەلى باغ لە كاتى هەلقراوى و سىس بووندا، وەك جەرگى برژاوى مە. بەلام ئەگەر بلىين لەكەتى هەلقراوى باغدا، ئەودەم خىرايەك دەبى پىرسىن چى وەك جەرگى برژاوى مە!

خى: لە مىسراەكەدا دووجار هاتووه و جىناسى تەواوى پى دروست كراوه. يەكەمىيان بە واتاى ئاودر، جئ لافاو و شيوەلەيە (هەنبانە بۆرىنەى مامۆستا هەزار) بەلام دووہمىيان بە واتاى سەرچەم، بتوون و هەمووہ.

زووخاو: كىم و خوینى تىكەلاو (هەنبانە بۆرىنە)

تال و توون: توون واتاى تىزى ھەيە و لە راستيدا دەبى تال و توند پىت بەلام بەو شيوەيەش لەسەر زمانى خەلك ھەيە و بۆ نموونە، دەگوتري "خواردنى تال و توون مەخۇ". بە كورتى، توون وشەى "مەمل" نىيە كە بەتەنيايى واتاى نەيىت. ئەو تەركىبە لە چەند شيعرى دىكەى ئاواتدا دەيىنريت. بروانە:

"بەلاى لىدا ژيانى وا بەزىللەت

ج تالوتونو، چاوم، عومرى خدرم!" و:

"شەراب ھەرچەندە تالوتونو، چاوم

که ساقی وا دل ئاوا بی چ خوشه!"

بازیدا ئەو: شاعیر ژیاڤی مرۆڤی وهك كئ بهركئ یان یاریی بازدان بینوه. یه كه م جار
براكه ی له ژیاڤه وه بازی داوه ته گۆرپه پانی مه رگ و ئیستا لای وایه نۆره ی ئەو بیته
ههنگاو هه لئینتته وه و به شوین کاکیدا، باز بدات. ئەو بازدان و ههنگاو هه یچ نییه جگه
له چاوه پوانی و پیشوازیی کردنی مه رگ، که ئەویش ده یان جار له شیعره کانی
ئاواتدا دووپات بۆته وه.

به حری عهرووزیی شیعره که،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

شەمعی کامیل

چۆن دلت ھات تۆ بەجیت ھیشتم، بە تەنیا مامەوہ؟
نەتدەزانی دوای نەمانت شیت دەبووم، دەخولامەوہ؟
بێخەبەر بووی تۆ مەگەر، پاش تۆ ئەمن ھال م چیه؟
نەتدەزانی ھەر لە بەردەرکت لە قور دەتلامەوہ؟
نەتدەزانی تینی لی جوئی بوونەوہت دەمکا بە چیش؟
ھەر بە چەشنی شەم لە جیی خۆم دەس بەجی دەتوامەوہ؟
قوربەسەر خۆم کاکە، بێتۆ دەربەدەر، مات و ھەزار
ھەرچی خوشیم دی، بە مەرگی تۆ بە ساتی دامەوہ
زامی دل دیوہودەر، قوربان! بە مەرگی تۆ قەسەم
پەنگە زوو بمرم منیش دوای چاوی تۆ بەو زامەوہ
وا پریشکی ئاوری دووریت کەسم! وای کرد لە من
شۆرشی ئەو ئاورە ھاتۆتە نێو ئەغزامەوہ^{۱۶۶}
شەمعی "کامیل" بووم بە ھۆنراوێ جوان لای ھۆنەرەن
ئێستە کاکە گیان! لە تۆ دوور کەوتم و کووژامەوہ

قافلاوا، ۱۳۵۳ی ھەتاوی

(لەپەرە ۱۱۵ ی چاپی ئەنێسی و ۲۲۰ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا "تەنیا مامەوہ" یە.
شینگێڕییە بۆ مەرگی براگەورە شاعیر - سەید محەممەد نوورانی (سەیدی زەنبیل)، کە
دەبێ ھەر لە سالی گوترانی شیعەرە کەدا (کە دەکاتە ۱۹۷۴ یان ۷۵ ی زایینی) کۆچی

^{۱۶۶} چاپی ئەنێسی: ئەغرامەوہ (دیارە ھەلە ی چاپە).

دوایی کردییت. دیوانی چاپی جه عفر له پهراویتری شیعره که دا نووسیویه تی: "بۆ وهفاتی کاکی" و له بهر ئه وهی سهد کامیل ته نیا یه ک برای هه بوو، ده بی هه مان سهید محهمه دی نوورانی بیت؛ ویده چیت شاعیر په یوه ندیکه برایانه ی گهرم و گوپی له گهل کاکیدا بوو بیت. شیت ده بووم، ده خولامه وه، حال م چیه، ده تلامه وه، ده توامه وه: ئه و کردارانه هه مووی له زه مانیکدا گوتراون که له باری پیرمانه وه زۆر له شوینی خۆیاندانین. کاتی شاعیر ده لئ "دوای ئه وهی تو به جیت هیشتم به ته نیا مامه وه"، قسه کردنیکه ئاسایه و زه مانی کرداره کesh به پڕ و جیه واته دوای تو، من به ته نیا مامه وه. به لام کاتی ده لئ دوای نه مانت شیت ده بووم یان ده خولامه وه، ئه وانه له ژیر گوشاری کیش یان سهروای شیعره که دا گوتراون ده نا ئاسایی نین که سیک بلئ بی خه بهر بووی پاش تو حال م چیه (له جیاتی حال م چۆنه یان چۆن ده بیت) یان نه تده زانی ... ده تلامه وه (له جیاتی ده تلیمه وه). هه رچۆنیک بیت، ئه وه خالیکه ئه ری یی نییه بۆ شاعیر که سه ر و بی قسه کانی ئاوا پیکه وه جۆش بدات. به لام له فهدی کوتاییدا شاعیر به یانیکه ئاسایی هه یه: دوای دوور که وته وه له تو، کووژامه وه؛ ئیتر نالئ ده کووژامه وه. ده س به جی: موخته ریزه یه که، رسته که پئویست به بوونی ناکات به لام بۆ ریکه خستی کیش خراوه ته ئه و شوته. شیعری کلاسیکی ناوچه که پره له و حه شو و زیادیانه. هه رچی خۆشیم دی، به ساتی دامه وه: میسراعیکی ریک و پیک و جوانه: خۆشیم ئیتر نه ما.

دیوه وده ر بوونی زام: ئاشکرا بوون و ده رکه وتی زامیکه له شه که پیشتاراهه بوو بیت و نیشانه ی پهره سه ندینه تی. دوای چاوی تو: ته عبیریکی جوانه، له سه ر زمانی خه لکیش هه یه. زۆر که س به چاوی خۆشه وستیکی خۆیان سویتد ده خۆن. دوای چاوی تو، له راستیدا یانی دوای تو، دوای مه رگی تو دوای ئه وهی که ئیتر چاوت نابینم. شۆرش: راپه رین. شۆرشی ئاور واته پریشکه لیدانی ئاوره که. ئه عزا: ئه ندامه کانی له ش.

شه معی کامیل بووم: شاعیر ده یه وئ بلت من که کامیلی براتم، مۆمیکیکه ته واو بووم و دوای ئه وهی له تو دوور که وتمه وه، کووژامه وه؛ به لام ئه وهی به شینواژیک گوتوه که ناو، یان ناسناوی خۆی تیکه لاوی قسه کان کردوه له ئه نجامدا وشه ی کامیل دوو واتای به خۆیه وه گرتوه: ۱. ته واو ۲. ناوی شاعیر، که ناسناوی شیعریشه تی.

به حری عهرووزی شیعره که، رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

شيعرى سالانى ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۹

پېرست: بەفرى خەم، دەروېشم و دىل رېشم، چ خوشه!، پېتاو، رەش و سې، بېشكەى
شكاو، يەكگرتن، دزىومەتەو، رېژگارى تال، بېچارە يە 'كامىل'، زستان، گوللى ھىوا،
گەسكە كۆلە، لە خەو ھەستان، بۆ شەھىدانى بانە، نىشتمانى كورد، دەردى كورد،
چوارىنە يەك، نان و خوان، داخى تۆسەختە.

بەفرى خەم

بەفرى خەم ديسان لەسەر كوڤىستانى دڭ
كەوتوو، رۈوخاۋە دەرگ وبانى دڭ
بارى خەم داىگرتوو، قورس و گران
بوو جەو بەو كۆل، كۆل و شانى دڭ^{۱۶۷}
بى سەروسامانى خۆم سەد چەل بە توون!^{۱۶۸}
داخە كەم بۇ بى سەروسامانى دڭ^{۱۶۹}
ھەر بەناسۆرە، برىنى كارىيە
رۈژ لەگەل رۈژ زۆرە ئىش و ژانى دڭ
وەك دەلن مىرى ئەوينى پتوۋە دڭ^{۱۷۰}
زۆر بەرپىز و گەورەيە مىوانى دڭ
ئاورى عىشقى ھەلىقەرچاندووۋە
جەرگ و دڭ بۆتە كەبابى خوانى دڭ
رېگەيى ھات و نەھات دېتە بەر
بىرە "كامىل" بە پشتىوانى دڭ!

قافلاوا، ۱۳۵۴ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۵۲ و ۵۳ ى چاپى ئەنىسى و ۱۰۶ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا 'مىوانى دڭ'.

^{۱۶۷} چاپى ئەنىسى: پشت و شانى دڭ

^{۱۶۸} چاپى ئەنىسى: چەل (لامى قەلەو، دەبى ھەلەى تاىپ بېت).

^{۱۶۹} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: سامانى دڭ

^{۱۷۰} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: مىرى ئەوينى

په یوه ندى ئاوات له گه ل دلى خوى ده كړئ له دوو روانگه وه سه ير بكرېت: و
شاعيرك و وهك سؤفیهك. ئاواتى شاعير هه مېشه خوى له دلى خوى جى ده كاته وه و
وا پېشان ددات كه دلى هه لوه دای چىدى لای ئه و نه ماوه و له زور شاعيردا وهك
سپه مكه س لى ده دوت. به لام ئاواتى سؤفى مه سله كېشمان هه يه كه دلى ئاوتنه ی
ئه وینىكى ئه زه لى و ئه به ديه و جگه له خۆشه وىستى خودا جىگه ی هيجى ترى تىدا
نابېته وه. ئيمه ئه و هه ردو و مه نزه ريه به ږوونى له شاعيرى ئاواتدا به چاو ده كه ين.

له ده سپىكى ئه م غه زه لدا باوه كوو بىزارى شاعير له زستان و سه رما و سه خله تى به
گوږى خوږته ردا ده دريت، به لام له دريژده هه مان كېشه ی ئاوات له گه ل دلى
سه ره لده داته وه و ئيمه به لای كېشه ی ئه و دوو 'بوونه وه ر' لىك جيا كه وتو وه وه
داده نېشېن، كه يه كيان واته دلى ئاوات، شانى له ژير بارى خه فته ددا جده و بووه و
ناهيلئى ئه وىتر (ئاوات خوى) ئوقره يه كه بگريت و نهك هه ر خوى بى سه روسامانه،
ئه وىترى شى بى سه ر وسامان كړدو وه!

جده و: بريندار

به و كۆله كۆل و شانى دل: ئه وه جىناسىكى گه لىك جوانه به كۆلى يه كه م (به واتاى
بار) و دووه م (به واتاى پشت) دروست كراوه؛ به لام ږوون نيه جيا وازى ئه و له گه ل
ده قى چاپى ئه نيسى كه "پشت و شان" كړدو ته جىگري "كۆل و شان" كى پىكى
هيناه و ئايا ئاوات خوى ئه و كارهى كړدو وه يان پىكه ينه رانى چاپى جه عفه ر؟
چهل: جار، كه ږه ت

توون: ئاگردان، كىنايه يه له دۆزه خ. به واتاى چش! با بېت!

ناسؤر: برينى كولاوه

"ميرى ئه وىنى پتوه دئ": شاعير ئه وه ی وهك "ده لىن" له كار كړدو وه و به و حىسابه
ده بى په ند و قسه ی پېشېنېان بېت. به داخه وه من ئاگادارى ئه و په نده نيم و به ږوونى
نازانم ئه وىن به ميريه وه هاتن ده بى جى بېت؟ ئايا ئه وىندارى ده سلا ت بوون و
ده ست لپه ه لئه گر تيه تى يان چى؟

مىوانى دل: وهك گوترا، ئاوات حىسابى خوى هه مېشه له دلى جيا ده كاته وه و لپره دا
كړدو وىته مىوانى خوى و ږى لىده گريت.
هه لقرچان دن: سووتان دىكى ناته و او ی پېش به زووخال كړدنه.

به پشتیوانیی دل: دل له واتا سوفیانه کهی خویدا لهم فەرده به پروونی دەرده کهویت.
سۆفی بو برینی ریگای تەریقەت و گەشتن به دوایین قوناغەکانی ئەو ریبازە (فنا فی
النبی و پاشان فنا فی الله) پیویستی به ریبەر و دەستگیرە و به بی ئەو مورات و پیرە
واهەیه ریگە وون بکات. ئاوات به خۆی دەلیت بکەوێت شوین دلت که دالدهی ئەوینی
خوداییه و به یارمەتی ئەو، خۆت لەو ریگە ی هات و نههاته پرگار بکه.

به حری عەرووزیی شیعرە که،

رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

دەرویشم و دل ریشم

دەرویشم و دل ریشم، دیوانەم و بى لانه
وہك كوندەم و ھەلئیشتووی كاولاشم و ویرانەم
بى دایکەم و بى بابەم، بى مام و برا ماوەم
لەم ئاخىرى عومرەمدا وادیارە كە تاقانەم
جى و مەوتەنى من پرسن، ھەر چۆلگە و سارایە^{۱۷۱}
مەجنوونەم و سەرگەردان لەو بەندەن و شاخانەم
بىچارە و دامام، خەمبار و پەرىشانەم
وہك بسكى پەرىشانەم، ھەروا بە تەمای شانەم
تا باشى بلاوكا لىك، ئەندامى لەكار كەوتووم،
بابردەيى ئەو دەشت و سارا و بىابانەم^{۱۷۲}
وہك بولبولى نەسرەوتوو ھەرتاوە لە دارىكەم
ھەركاتە لەبارىكەم بۆ ئەو دلە بریانەم
كەوتوومە نەفس تەنگى وەك كەو لە قەفەس دا بى
لەشمە قەفەسم ئەمما، بى ئاوم و بى دانەم
بەو حالەتەو سەیرە، عاشق بە قەد و بالام
كووژراوى بەر و بەرموور، گىرۆدەيى لەزانەم!
بەو بەندى ئەو یستاكەم دیارى بوو لە عالەم^{۱۷۳}
نىو تاقمەيى ھۆنەر، تەنیاكوپ و تاقانەم^{۱۷۴}

^{۱۷۱} . چاپى جەعفەر: چۆلگە و سارایە

^{۱۷۲} . چاپى ئەنيسى: بىابانەم (دەيى ھەلەى چاپ يىت).

^{۱۷۳} . چاپى جەعفەر: مەعلووم بوو لە عالەم

۲۴۲ / شیعری سالانى ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۹

لاى جانەوهران ئەمىر قەدرم فرەيە، چونكە
وہك كاكى 'ئىمامى' خۆم، لەو كىو و نزارانەم

قافلاوا، ۱۳۵۴ى ھەتاوى
(لاپەرە ۱۸ و ۱۹ى چاپى ئەنيسى و ۱۴۲ و ۱۴۳ى چاپى جەغفر)

عينوانى شيعرەكە لە فەردى يەكەمى وەرگىراوہ بەلام لە چاپى ئەنيسيدا "تاقانە" يەكە
ئەويش لە فەردى نۆھەمى وەرگىراوہ.

شيعرەكە، لە تەمەنى پىرى و ۱۴ سالىك پىش كۆچى دوايى شاعىردا گوتراوہ. مۆركى
پىرى و بى تاقەتى و تەنبايى و بى ھىوايى دواپۆژى بە پوونى پتوہ ديارە. لە سالى
گوترانى شيعرەكەدا دايك و باب و باوك و براى شاعىر كۆچى دوايان كەردوہ و ئەو
ھەست بە تەنبايى دەكات.

لە ھەوت فەردى سەرەتاى و فەردى كۆتاى (مەقتەع) ى شيعرەكەدا، شاعىر ھەندىك
لە تايەتمەندىيەكانى ژيان و ھالەتە رۆحىيەكانى خۆى بۆ خويئەر ئاشكرا دەكات كە
بەگشتى لە تەنبايى و خەمبارى و بى ئۆقرەيى و ئاوارەييدا خۆلاسە دەيئەوہ.

بەلام دوو فەردى ھەشتەم و نۆھەم بابەتيكى جياوازيان ھەيە و لە راستيدا شاعىر دواى
وہسفى دەرويشى و دلپەشپەيەكانى خۆى لەويىدا دەلجى من كۆلم نەداوہ و سەرەپراى ئەو
ھەموو ناتەواويەيى ژيان ھىشتا ھەر عاشقى قەد و بالا و كووزراوى سىنگ و بەرۆكى
كچى جوانم و لەناو شاعىرانىشدا بى وئەم.

واتاى ھەندىك لە وشەكان (لە ھەركوئى پىويست بوويئ كەلكم لە ھەنبانە بۆرىنەي مامۆستا
ھەزار وەرگرتوہ):

كاولاش، ئاشى كاؤل و پووخاو

تاقانە، تاقە مندالى بنەمالە، تاقە كوپى ناو خوشكان

مەوتەن، زىد

بسك، مووى سەر لاجانگ، ئەگرىجە

"بسكى پەريشانى بەتەماي شانە" تەغىيرىكى جوانە.

^{۱۷۴}. ھەردوو چاپى ئەنيسى وجەغفر بە شپۆھى 'تەنيا كوپ'يان نووسيوہ واتە بۆشايەكيان خستۆنە ئېوان دوو
وشەكەوہ. من تەنياكۆرم بە يەك چەمكى سەرەخو دانا و وەك يەك وشەي پىكھاتوو لە دوان سەيرم كەرد ئىنجا
پىكەوہم نووساندن.

بابرده، بابدوو، تەواو پرووت و نەدار
 نەسرەوتوو، بې ئۆقرە و ئارام
 بار، حالەت
 بەر، سنگ و بەرۆك
 بەرموور، ملوانكەى بە مووروو
 لەرزانه، مامۆستا ھەژار بە "خشیکی ژنانه" ى نووسیوه؛ نەمزانی کام خشل و بۆ کام
 ئەندامى ژن.
 دیارى بووه، مەعلووم بووه (دوو چاپى دیوانى شاعیر دیارى و مەعلوومیان لە شویى
 یەکتەر داناو، بەلام شاعیر خۆى کامیانى پىن چاکتر بووه، نازانم).
 قەدر، پێتر
 نزار، لێرەوار
 کاکی ئیمامى، شاعیر گەلێك جار لە شیعەرەکانیدا خۆى بە کاکی ئیمامى ناودەبات (بۆ
 نموونە بېروانە شیعری بەھارى پى گەشە)؛ بەلام نەمدیتووہ بنووسیت کاکی ئاوات.
 بەحرى عەرووزی شیعەرەكە،
 ھزج مئەن اخرب: مفعول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن

چ خۆشه!

ئەگەر دلبەر دل ئارا بى چ خۆشه!^{۱۷۵}
بەزەوق و ئالووالا بى چ خۆشه!
شەراب ھەرچەندە تالوتونە، چاوم!^{۱۷۶}
كە ساقى وا دل ئاوا بى چ خۆشه!
كەوا مەستى لە نەشئەى چاوى مەستە
بلى دەى جامى مەى با بى، چ خۆشه!^{۱۷۷}
لە كاتى مردن و دەرچوونى گيانم!^{۱۷۸}
كە يادى ويم لە دل دا بى، چ خۆشه!
لە گىرودارى پوژرى واپەسىنم
كە سىنەم 'لام ئەلف لا' بى چ خۆشه!
ئەگەر فكرم لە سەر 'لا' بى چ ناخۆش!
كە ئيمانم بە ئەولا بى چ خۆشه!
'ئيمانى' تو كە 'لائىلا' يە زىكرت
ھومىدت ھەر بە 'ئەللا' بى چ خۆشه!

قافلاوا، ۱۳۵۴ى ھەتاوى
(لاپەرە ۵۳ و ۵۴ى چاپى ئەنىسى و ۱۸۹ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعرە کر لە ھەردوو چاپدا وەك یەكە.

^{۱۷۵} چاپى ئەنىسى: چخۆشه

^{۱۷۶} چاپى جەغفەر: توونە

^{۱۷۷} چاپى ئەنىسى: بلى دەك

^{۱۷۸} چاپى ئەنىسى: دەرچوونى روحم

شيعره كه دهسپيكي غهرامبي ههيه (فهردى ۱ تا ۳)، بهلام له دريژهدا دهبيته ئاييني (فهردى ۵ تا ۷)؛ فهردى چوارهم ئالفهى پهيوهنديدهرى دوو بهشهكهيه و مؤركى ههردوو بابتهكهيه به سهرهوه دهبيترىت. ئهو وهرسووپانه له يهكهمهوه بؤ دووههم، لهپنگهيه فهردى چوارهمهوه گهلتيك وهستاينه كراوه به چهشتيك كه خويتهر كه متر ههست به گۆرپانكارييه كه دهكات ئه گهريش كردى، ههلبابه زيتهوه پيى سهر بيت.

وهك له شيعره كانى پيشتريشدا ديومانه، ترسى مردن وها به تان وپۆي وجودى ئاواتدا گهراوه كه له كاتى خوڤى و شاديشدا وهك ملؤزميك سهر ههلهدات و لپى ناگهريت خوڤى بينيت. به سووكه وهرچهرخانيك، باسى دلبر و ئال و والاويهكهيه و شهراپى دهست و جامى مهى، دهبيته مردن و دهرجوونى رۆح و پۆرى وابهسين! ئهوه شاعيرهكهيه ئيمهيه و باوهپ عهقيدهيه وهك موسولماننيكى ئيماندار.

بهشى دووهمى شيعرهكه، واته سى فهردى كوتايى، يارى كردنيكى تيدايه به دوو پيى لام و ئهلف، كه دواى ئهم لا و ئهولا پيكرديك، دهباتهوه سهر شههاديه موسولمانان (لا اله الا الله).

چ خوڤه: بۆته رهديف بؤ شيعرهكه؛ سهرواى فهردهكانيش پيى ئهلفه كه لهم وشانهدا دهبيترىت: بالا، ئارا، با، دا، لا، لا، لا.

چهند تهركيبى جوان له شيعرهكهدا ههه بؤ نمونه، مهستى له نهئهى چاوى مهست؛ يادى يار كردن له كاتى مردندا؛ يارى كردن به دوو وشهيه لا و ئهولا كه يهكهميان عهرهيه و دووههميان كورديه.

دل ئارا: كهسيك يان شتيك كه دل دهرازيتهوه و دلخوشكهره؛ به گشتى، يار و دلدارى شاعير. تهركيبى فارسىيه.

ئال و والا: تهركيبى جوانى كورديه بؤ دلدار. كال و كرچى و فاخرى و مهزنايه تى ههمويانى تيدايه.

تال و تون: له كورديدا تال و توند، وهك سيفهتيك بؤ خواردمههنيهكه ههيه كه تال و تيژ بيت. ليرهدا ويدهچيت به هوى كيشى شيعرهكهوه پيى دالى كوتايى توند پهرييت و نهماييت. له ئهجامدا ئهنيى به 'تون' ي نووسيوه و جهعفر به 'تون'. من لام وايه دهبي شهدهيهكه له سهر پيى /نوون/هكهيه دابنريت و وهك توننو بخويترتهوه كه له توند نزيكتره تا توون كه ئهميان واتاي توونى حهمام دهداثهوه!

دهك: له هه‌نبانه بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌ژاردا به "وشه‌ی ئاوات خوازی، خه‌مباری و سه‌یرمان" واتا کراوه‌ته‌وه و له شیعره‌که‌دا راست وشه‌ی سه‌یرمان واته 'تعجب‌ه؛ شاعیر که شه‌پابخۆر نییه، ده‌لێ ئه‌گهر بێت و چاوی مه‌ستی یار نه‌شئه‌ی مه‌ستیم پێ بدات با جامی مه‌ی (که چاوی یاریش به‌و شوبه‌پنراوه)م بۆ به‌پنن ده‌یخۆمه‌وه!

گیرودار: بگه‌ به‌رده. فارسییه.

واپه‌سین: دواپی. پۆژی واپه‌سین، پۆژی قیامه‌ت؛ فارسییه.

لام ئه‌لف لا: قه‌دیم، له ده‌رس خوێندنی منداڵانی پۆلی یه‌که‌م و پۆژانی سه‌ره‌تادای مه‌که‌ته‌بدا، مامۆستا دوا‌ی فێرکردنی پێته‌کان هه‌ولێ ده‌دا ته‌ریکب و پێکهاته‌یه‌کی دوانه له پێته‌کان فێری منداڵ بکات؛ بۆ نمونه ده‌یگوت بێ ئه‌لف = با؛ نوون ئه‌لف = نا؛ و لام ئه‌لف = لا.

سینه‌م لام ئه‌لف لا بێ: ئاماژه‌یه به 'به‌شی یه‌که‌می 'که‌لیمه‌ی شه‌هاده‌ته‌ین' ی موسوڵمانان: لا اله الا‌الله. له به‌شی یه‌که‌مدا ده‌گوتریت لا اله (هیچ خودایه‌ک نییه) که دیاره له پوانگه‌ی ئیمانداریکه‌ی موسوڵمانه‌وه کفره و ده‌بێ ده‌ست به‌جێ به‌شوێندا به‌شی دووه‌مه‌ی بێن که الا‌الله (جگه‌ له خودا)یه. ئاوات لێره‌دا ئاماژه به‌وه ده‌کات و هیوا ده‌خوازیت که له کاتی سه‌رمه‌رگدا ئه‌و وشانه بیژیت. به‌عاده‌ت خه‌لکانی ده‌ورو به‌ری نه‌خۆشی سه‌رمه‌رگ هه‌ول ده‌دن ئه‌و 'کلمه‌ شهادتین' به‌گوێی که‌سه‌که‌دا بخوین بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌ویش بیلێته‌وه ده‌نا لایان وایه به‌کافری ده‌مریت. بابته‌ی هه‌رسێ فهردی کۆتایی شیعره‌که ئه‌و قسه‌یه‌یه. له فهردی شه‌شه‌مدا ده‌لێ ئه‌گهر فکرم له‌سه‌ر 'لا' بێت چ شتیکی ناخۆشه! وه‌ک گوتم، ترس له‌وه‌یه که‌سه‌که ته‌نیا به‌شی یه‌که‌می وشه‌کان (لا اله) بێت و پێی کافر بێت.

که ئیمانم به‌ئه‌ولا بێت: ئه‌ولا واته لایه‌که‌ی دیکه‌ی ئه‌و شه‌هاده‌یه که 'الا‌الله' بێت. شاعیر جیناسی کامیلی له‌ نێوان لای عه‌ره‌بی و لای کوردیدا دروست کردووه. هه‌روه‌ها 'ئه‌ولا' ده‌توانیت ئاماژه بێت به‌ئو دنیا.

لا ئیلا: نییه غه‌یری. تیکه‌لاویکه له 'لای'ی به‌شی یه‌که‌م و 'ئیلای'ی به‌شی دووه‌م.

هومی‌د: ئومید، هیوا.

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که،
ه‌زج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

پیناو

که برژۆلم له سهر چاوم شه تل بوو
به دل زانيم له ژير پيتا چه قل بوو
سهر و چاوم به جووت رونا له پیناو
نەشت ويرا قەدەم دانتيه سهر چاو
به رپی تاريك و باريکی خه يالم
به پي بووی، چووی، دلت بردم، ده نالم
له دووی ئەو پارچه گۆشتهی کوفتهی دەست
به دووی ئەو نهخته خالهی عاشق و مهست
وه دووی که وتم دهر و دهشت و بیابان
که ژ و کینو، قوژبن و ئاوا و ویران
بزنام داخو مه له ندی له کوپیه
دهوای پروون و هیوایی ئەو به کینیه

زەنبیل، ۱۳۵۴ ی ههتاوی
(لاپه ره ۲۰۶ ی چاپی ئەنێسی، له چاپی جەغفەردا نه هاتوه)

شيعيرێکی غهرامییه. ساکار و رهوانه و ویتە ی خه یالێ دروست کردن به شیوه ی
مامۆستا گۆرانی تیدا بهرچاوه. باوه کوو رواله تی شيعره کان له یه کتر ناچن، به لام من
بۆن و بهرامه ی شيعری "سکالا" ی گۆران له م شيعره ده که م:

"مه لی ناو فهزای ناموته ناھیم

دلی لاوم رۆ!

مانووی ئیتیزار رپی وه عده ی واهیم

نووری چاوم رۆ!"

ئاوات شوپىنى زۆرى لە گۆران ھەلگرتوو ۋە ئەو ھەك نمونە يەتتى.
 شىعرە كە ناتەواو ھە يان پەيامى شاعىر بۆ خويىتەر ھەر ئەو ھەندە يە بلى عاشق بووم ۋە بە
 شوپىن دلى ونبوومدا دەر ۋە دەشت ۋە بىابان ۋە ئاوايى ۋە كەلاو ھە گەرام بەلكوو بزەنم لە
 كوئى ۋە ھىواي بە كئىيە. شاعىر لە درىژەدا رپوونى ناكاتەو ھە ئايا دلى ۋە وون بوو ھە كەي
 دۆزىو ھە يان نا ۋە ئەو دەتوانى خويىتەر بخاتە بىر كەرنەو ۋە پەرسىار لە خۆكەرن
 سەبارەت بە چارەنووسى دلى شاعىر بۆ ئەو ھە بزانىت ئەو ونبوونە تەنبا بۆ ئەو دلى نىيە
 ۋە زۆرىكى دىكەش ھەن كە دلىان وىلى سەحراي ئەو ھە ۋە ھەرگىزىش پىگەي
 گەرانەو ھە نادۆزەو!

ئىمە پىشتىرىش چەند جار بىنومەنە كە ئاوات خۆي لە دلى خۆي يان لە ھەقلى ۋە فامى
 خۆي بە جيا دادەنەت ھەك سىتەم كە سىك باسىان لىو ھە كات. لىرەشدا دلى لە شاعىر
 جياواز دائراو.

برژۆل: برژانگى چاو

شەتلى: شەتلى (نشاى فارسى) (ھەنبا ھە بۆرىنەي ماموستا ھەزار) شەتلى برىتەيە لە گيا ۋە
 سەوزەيەك كە تازە سەرى دەرھىنايىت ۋە ھەر لەو دۆخەشدا لە شوپىتەكەو ھە برىتە
 شوپىتەكى دىكە ۋە لەوئى بچىنەيت - ھەك شەتلى برىنج ۋە گول.
 برژۆل لە چاو شەتلى بوون برىتەيە لە ھەلچەقىنى برژۆل لە چاو. ديارە ئەو ھە ناخۆشە ۋە
 ئازارى كەسەكە دەدات.

چەقلى: چەقلى، دەرپو

رپۇنان: دانان

لە پىناو: لە پىگەي، بۆ خاترى

رپى تارىك ۋە بارىكى خەيال: تەبىرىكى جوانە

كوفتەيى دەست: باش نازانم چىيە؟ بەلام كوفتە ئەگەر كوتراو بىت، 'كوفتەيى دەست'
 دەبى واتاي بە دەست كوتراو ھە بىت. ئەو دەستەش ۋە دلى شاعىرى كوتاو ھە جگە لە
 دەستى دلدەرەكەي دەستىكى دىكە دەتوانى بىت؟

پەش و سېي

پووم پەش بوو بە مەعسەت و مووم سېي بە خەم
چارە پەش و سېي بکە، ئەي خاوەنی کەرەم!
لېيوردنە لە پوورەشی وەك من، بە ھۆی ئەو
پیریکی پەش سېي و فەقیر، پوو لە تۆ دە کەم
دەرگات ھەراوہ بۆ ھەموو چاک و خراپە یەك^{١٧٩}
پیم لی مەبەستە، تۆی خوداییت، ھەرچی ھەم^{١٨٠}
ھیند شەرمەسار و چارە پەش، پۆژ و شەو، خودا!
ھەروا دەسووتی جەرگ و دلی من بە چەشنی شەم
"کامیل"، یساتی جوان و جھیلی بېچەوہ!
کاتی سەفەر گەشت و بلی تیشوویەك دەبەم

قافلاوا، ١٣٥٥ی ھەتاوی

(لە پە ٨٠ و ٨١ ی چاپی ئەنێسی و ١٣٦ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە ھەردوو چاپدا وەك یە کە و لە فەردی یە کە می غەزەلە کە
و ھەرگراوہ. ھەلژاردنێکی بەرپۆ و جێیە و لە گەل ناوہرۆکی شیعەرە کە دا یەك دە گریتەوہ.
شاعیر لە سالی گوتنی ئەم غەزەلە دا ٧٣ سالان بووہ.
یەکی دیکە لەو پارچە شیعەرە زۆرانە ناو دیوانی ئاواتە کە تێیدا شاعیر خۆی بە
تاوانبار و گوناھکار دادەنیت و لە خودا دەپارێتەوہ لێی ببووریت و خراپە کارییەکانی
ببەخشیت. پێشتریش گوتووہ لە شیعری شاعیرانی کلاسیك (و ھەندیک شاعیری
نویخوازی شیمان) دا وەك چۆن عیشق مەجازییە و مەعشوووقیکی حەقیقی کە مەتر بوونی

^{١٧٩} چاپی جەغفەر: دەرگات کراوہ

^{١٨٠} چاپی ئەنێسی: تۆ و خوداییت

ههیه؛ یان چۆن باس له شه‌پاب خواردنه‌وه و سه‌رخۆش بوون ته‌نیا قسه‌یه و له جیهانی واقعدا زوربه‌ی ئه‌و شاعیرانه‌ واهه‌یه په‌نگی شه‌پایشیان نه‌دیتیت، ئه‌م مه‌سه‌له‌ی گونا‌ه کردنه‌ش مه‌قوله‌یه‌که له‌و چه‌شنه‌ و وه‌ک ویردی سه‌ر زمانی ئیماندارانی ئاسایی موسو‌لمان، شاعیرانی موسو‌لمانی‌ش خیرا خیرا ده‌پارێته‌وه و له‌خودا ده‌خوازن گونا‌هیان بیه‌خشی‌ت، که‌سی‌ش نازانیت ئه‌وه چه‌ گونا‌هی‌که‌ و له‌ پۆژی 'قالوبلی' وه‌ تا هه‌زارساله‌ی ده‌شتی قیامه‌ت ده‌بی هه‌ر داوای لی‌بووردنی بۆ بکری‌ت! داوای لی‌بووردن ده‌بی جارێک و دو‌ان ییت و به‌رگۆی پارانه‌وه‌که ده‌بی ئه‌وه‌نده گه‌وره‌یی له‌ زاتدا هه‌ییت که‌ داواکارییه‌که قه‌بو‌ول بکات و خه‌یالی که‌سه‌که‌ی پێ ئاسووده‌ ییت، به‌لام ئه‌و تاوانه‌ نادیاره‌ی موسو‌لمانان و داوای لی‌بووردنه‌که‌ی، ئه‌زه‌لی و ئه‌به‌دیه‌ و به‌ هیچ کلۆنجی کۆتایی نایه‌ت. نه‌ موسو‌لمان ده‌ستی لی‌ هه‌لده‌گری‌ت و نه‌ نیشانه‌یه‌کی‌ش به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ خودا قه‌بو‌ولی بکات و ئاوێک به‌ ئاگر‌دا بکری‌ت!

دیاره‌ ئه‌و به‌رواله‌ت تاوانه‌، له‌ راستیدا مه‌قوله‌یه‌کی فه‌لسه‌فی و باری قورسی به‌رپرسیایه‌تیه‌ که‌ بۆ هه‌میشه‌ له‌ سه‌ر شانی مرۆفی به‌رپرس ده‌می‌نێته‌وه و لانا‌چیت. له‌ میتۆلۆژی کۆنی یۆنانه‌وه‌ مرۆف ئه‌و باره‌ی هه‌لگرتوه‌ و وه‌ک 'سیزیف' ده‌یکیشیت و ده‌یات، به‌لام پێش ئه‌وه‌ی بگاته‌ جی له‌ سه‌ر شانی خللۆر ده‌یته‌وه و ده‌بی سه‌ره‌له‌نوێ بگه‌رێته‌وه سه‌ری، بیه‌خاته‌وه سه‌رشان و به‌و چه‌شنه‌ له‌ ئه‌زه‌له‌وه‌ تا ئه‌به‌دی نادیار ماندو‌و ییت و عاره‌ق برێژی‌ت و نه‌حه‌سیته‌وه. ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌ش وا حافزی شیرازی باسی ده‌کات هه‌مان به‌رپرسیایه‌تیه‌که‌یه‌:

"آسمان بار امانت نتوانست کشید

قرعه فال به نام من دیوانه زدند."

ئاواتیش موسو‌لمانێکی خاوه‌ن بروایه‌ و له‌سه‌ر هه‌مان ئه‌و پێچکه‌یه‌ ده‌پروات که‌ ئه‌وان ده‌پۆن، ده‌نا ئیمه‌ی خویته‌ر هه‌رگیز نازانین چه‌ تاوانی‌کی کردووه‌ و له‌و هه‌موو شیرانه‌دا بۆی ده‌پارێته‌وه و ده‌لایته‌وه‌ و پا‌کانه‌ ده‌خواییت.

مه‌عسیه‌ت: گونا‌ه

خه‌م: خه‌می ئه‌و مه‌عسیه‌ت کردنه‌

په‌ش و سپی: سه‌نعه‌تی مطابقه‌

پوو و موو: جیناسی ناقیس

لی‌بووردنه‌ له‌ پوو‌په‌شی وه‌ک من: 'داوای لی‌بووردنه‌ له‌ پوو‌په‌شی وه‌ک من

رپو له تۆ ده كه م: ده بوايه 'رپو له تۆ ده كات' بوايه و بگوترايه "بۆيه پيريكي رپش سپي و فهقير رپو له تۆ ده كات؛ به لام بۆ پاراستي سهروا، 'ده كات' كراوه به 'ده كه م'.

ههراو: ئاواله و فراوان. له دهقي چاپي جه عفهردا 'ههراوه' بووه به 'كراوه'. له بهر ئه وهی له خويته وهی شيعره كه دا واهيه خويتهر 'كراو' به بهر كاري كرداري كردن بزائيت و خراپي بخويته وه من دهقي ئه نيسيم پي باشتربوو و رپه چاوي ئه وم كرد. هۆكارپيكي ديكه م بۆ جاروباره هه لياردني دهقي ئه نيسي له و شوئانه دا ئه وهيه له سه رده مي ژياني شاعيردا چاپ كراوه و ئه گهري سه ليقه ي خه لكانی ديكه ي تيدا كه متهر.

تۆبي خوداييت: له چاپي ئه نيسيدا 'تۆ و خوداييت' هاتووه. ههردوو شيوازه كه واته 'تۆ و خوداييت' و 'تۆبي خوداييت' له سه ر زمانی خه لك هه ن. واته 'خودايه، سویتدت دهدهم به خودايي خۆت!'

بيسات: سفره

تیشوو: زه خيره ي خواردني رپگای سه فهر؛ له باوه رپي ئيمانداراندا بريتيه له چاكه ي ئه م دنيايه بۆ ئه وهه ي له و دنيا كه لكی لي وه رپگيريت و له بارته قاي خراپه كاريدا دابنريت. سه فهر: ليره دا كۆچی دوايه، مردن.

به حری عهرووزی شيعره كه،

مضارع مثنی اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

بیشکەى شکاو

من فەقیرىكى پەش و پرووت و لەدەرکان دەرکراو
تۆش خودایىكى کەرىم و دەرکە ئاوالە کراو
پرووم لە دەرکى تۆیە ئەى خواوەن کەپەم، سا لوقمەيەك!
شەرمەسار و پرووپەش و زۆر مل کەچ و ئابرووتکاو
هەرچى ئەعزامە لەبەرەيەك چوو، لە بەر دەرد و غەمم
دار و پەردووى لىك ترازاوہ وەکوو بیشکەى شکاو
سپەلاک و جەرگ و دل، ھىز و ھەناوم لىپرا
قالىيىكى چۆل و ھۆل وەك مالى ھىچ تىدانەماو
تۆعەجايب ماى "ئىمامى"! بەو ھەموو دەردانەوہ،
کىيە ئەمپۆکە وەکوو تۆ بەندى جەرگ و دلپساو؟

قافلاوا، ١٣٥٥ ى ھەتاوى

(لەپەرە ٧٩ ى چاپى ئەنىسى و ١٣٦ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە کە لە چاپى ئەنىسىدا 'خودایىكى کەرىم'، ھەردوو عینوانە کە لە دەقى شیعەرە کە وەرگیراون. ئەنىسى لایەنى ئىماندارى و لەخوداترسىيەکەى شاعىرى وەرگرتوو و کردووێتە عینوان، لەکاتىکدا جەغفەر حالەتى رۆحى شاعىرى گرتۆتە بەرچاو و ئەو سىفەتانەى وا شاعىر بە خۆى داو.

یەك لەو شیعەرە زۆرانەى وا ئاوات لەر پەسندى خودادا ھۆندووێتەو و ئىماندارى و باوەرە ئىسلامىيەکەى دەگەيىتت. کە دەلیم ئىسلام، ديارە لە شیعەرە کەدا ئامازەيەکى تايبەت بە ئايىنيك نابىريت، بەلام ئەو پوانىنە بە زاتى خودادا و بچووکی و ناچيزى مرؤف لەبەرانبەر ئەودا، تايبەتمەندە بە ئىسلام و ئايىنى مووساى. شاعىر خۆى بە فەقیرىكى پەش و پرووت و شەرمەزار و پرووپەشى دەرگەنەى خودا دەوزانىت و داواى

لوقمەيەك واتە بەزەيىيەك و لىيىووردنىكى لىدەكات كە بۇ موسولمانىكى نەرىتى
بۇچوونىكى ئاسايىيە.

لە بارى زمانى شىعرى و زاراۋە شىعرييەكانەۋە، دياردەيەكى سەرنجراكىش لە
شىعرەكەدا ھەيە. شاعىر ھەندىك تەركىبى دوور ودرىژى پىكھاتوو لە سى يان چوار
ۋشەى دروست كىردوۋە كە ھەر ھەموويان ۋەستايانە خولقitraۋن و گرى وگۇليان تىدا
نىيە ھەربۆيەش تەنانت لە خويىدەنەۋەى ئاسايى شىعرەكەدا ھەستيان پى ناكىرت مەگەر
خويىتەر لىيان ورد بىتەۋە:

"لەدەركان دەر كراۋ"، "دەركە ئاۋالە كراۋ"، "زۆر مل كەچ"، "مالى ھىچ تىدا نەماۋ" و
"بەندى جەرگ و دل پسو".

تەنانت تەركىبە دوانەكانىشى باۋەكوو تازە نىن، بەلام جوانن:
پەش و پرووت، ئاپروو تكاۋ، دار ۋپەردوۋ، ھىز ۋەناۋ، چۆل ۋهۆل.
دار و پەردوۋ: پىكھاتەيى بىنا، چوارچىۋەكەى. ھەنبانە بۆرىنە بە "داروبەرد و ھەلاشى
خانۋە پوۋخاۋ" ى واتا كىردۆتەۋە.
يىشكە: لانكە

سىپەلاك: سى، جەرگى سى، پىيە.

ھەناۋ: ناۋ، جەرگ و ناۋ، احشاء (ھەنبانە بۆرىنە)

قالب: ئىسكىلىت، چوارچىۋە و داروپەردوۋى لەشى بوۋنەۋەرى زىندوو.

تۆعەجايىب ماى: جىگەى سەرسوۋرمانە تۆ ماىيەۋە و نەمردى!

بەحرى عەروۋزى شىعرەكە،

رمل مئىن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

يەكگرتن

پاپەپىن يەك دەكەوين، يەك بىكەوين سەردەكەوين
گەلى ئىمەش ھەموو خوازىارى ھەوا و ئا و زەوين
كوردە! زۆر جار بوو كەم زۆرى ۋەسەر زۆر بىكەوى
قەت مەلى دوژمنى مە زۆرە، بەلام ئىمە كەمىن
گەر لە سەر كلكە لەگەل مە، ۋەكوو مارى جەنگى
لى مەترسە، فروفىشالە، لە پى داني كەمىن
خەوى زۆر بوو گەلى ئىمەلى لە قورپى غەفلەت خست
مەرد و مەردانە ۋەرن، تۆبى خودا، با نەخەوين!
ھەر شەۋە بۆ مە برا، كاتى گەمارۆى دوژمن
تا بزانى نەتەۋى، ئىمە ھەموو پىاۋى شەۋىن
گەرچى پى ئەستەمە، پى دىكە، ئەگەر تىكرا بىن
لە ۋە ھەموو بەندەن و شاخ و چىرە زوو تىدەپەپىن
گەر ھەلۋى نەتەۋى، بۆتە كولۋى سەر پىمان
ئەو كە خاۋەن گورپ و دەندوۋكە، مەگەر ئىمە كەوين؟
پەروپۆى ھەلدەۋەرىتى نەتەۋەى كاۋە، برا!
گەل ئەگەر يەك كەۋى، داگىر كەرەكان نەخشى زەۋىن
شۋوللى بارىك كە ھەموو پىكەۋە بايدەن، پتەۋن
با ھەموو دەست بگىرىن پىكەۋە، تاكوو نەنەۋىن

قاقلاۋا، ۱۳۵۵ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۱۶۵ ى ديوانى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنسىدا نىيە)

شيعريكى سياسى-نەتەوايەتتەيە كە لە گەل كەسايەتتى و ژيان و بىروپرواي شاعيردا بەك دەگرەتەووە. لە چاپى ئەنيسيدا نەمەلۆزىيەووە، ئەگەر مەن راست بێم و لەوێدا چاپ نەكرايەت، هۆكارەكەى دەبێت ئەو راشكاويە بێت كە لە زمانى شيعرەكەدايە و هانى گەلى كورد دەدات بۆ پاپەڕين دژ بە داگیركەر و نەتەوى و دوژمن كە ديارە ئامانجى راستەوخۆى حكومەتتى ئيران (و داگیركەرانى ديكەى خاكەكەمان)ە. سەر دەمى پەشى سالانى دەسەلاتى خومەينى بۆ گەلى كورد ئەو دەرەتانەى بە مامۆستا ئەنيسى نەداوە بتوانێت شيعرى و راشكاو چاپ بكات. گەرچى كوندى مەلاكەكان هێشتا لەسەر سەربانى كوردستان نيشتووە، بەلام لانیكەشكاوى كۆمارى ئىسلامى ئىستا باشتەر لە جارەكان بەملاو ئەولادا دەكەوێت و دەكرێ لێرە ولەوئى بابەتتىكى هەندىك باش چاپيش بكرێت!

شيعرەكە ئامۆزگارىيە بۆ كورد كە يەك بگرێت، لە خەو پاپەڕيت و بەگژ دوژمندا بچێت. شاعير بە گەلەكەى خۆى دەلێت لە كەمى ژمارەى شەركەرانى خۆى نەپرينگىتەووە چونكو "زۆر جار بوو كەم زۆرى وەسەر زۆر بكەوئ". ئەو پەندە لە زمانى عەرەبىشدا هەيە و وا بزانم ئايەت يان حەدىسێك بێت كە باسى سەركەوتنى كەم بە سەر زۆردا دەكات. ئەو كەم زۆرى واتە كەم هێزىيەى و دەرەقەتى زۆرى زۆر واتە هێزى زۆر دیت دەكرێ ئامارە بێت بە ئازايەتتى و پالەوانىيەتتى گەلانى بچووك كە بە شەپى چرىكى بەسەر دەولەتانی بەهێزدا زال بوون. بەشێك لە ولاتانى ئاسياى و ئەفريقاى دواى شەپى دووھەمى جيهانى توانيان لەژێر دەستى داگیركەرانى پۆژئاواى پزگاريان بێت و سەربەخۆ بن، بەلام لووتكەى ئەو قارەمانىيەتيانە لە فیهتنام و كوبا بوو.

پەيامى سەرەكی شيعرەكە، يەكگرتنى ريزەكانى گەل و هەولێ ھاوبەشيانە لە پێناو سەركەوتن بە سەر دوژمنى داگیركەرى خاكى كوردستاندا. خوازيارى ھەوا و ئاو و زەوين: ئەو سيارە كەرەسەى ژيان، واتە گەلى ئيمەش وەك گەلانى ديكە ئەو شتانەى پێويستە و ئەوانيش تەنيا بە 'ئازاد بوون و سەربەخۆيى' دەستەبەر دەبن.

كەم زۆرى: كەم بوونى هێز و دەسەلات.

مە: ئيمە

لەسەر كلك بوون: حالەتی مار لە کاتی ھێرشکارییدا. واتای ھەموو فەردە کە دەگەڕێتەوە بۆ 'دوژمن' ی فەردی پیش خۆی.

فې و فیشال: دیعایە بە تال و بێ ناوەرۆک.

خەوی زۆر: تەعبیری خەوتن و لەخەودامان گەلێک جار لە شیعری ناسیۆنالیستی کۆتاییەکانی سەدەی نۆزدە و سەرەتای سەدەی بیستەمی کورددا بابەتێکی سەرەکی بوو. بەگوێزە شاعیرەکان، کۆمەلانی گەلی کورد شارەزای ماف و ئەرکی خۆیان نین و لەجیاتیی ئەوێ دژ بە داگیرکەری خاکەکیان ڕاپەڕن، دەستەوئەژنۆ دانیشتون و لە خەوی غەفلەتدان.

"بێنەوايانى مولكى كوردوستان

ھەر لە گاوانی تا دەگاتە شوان،

لە خەوی جەھل و مەستی و غەفلەت

بە خەبەر بێن بە نەغمەیی رحەمەت..."

(حاجی قادری کۆبی)

"لە خەوھەستەن درەنگە میللەتی کورد، خەو زەرەرتانە!

ھەموو تەئریخی عەلەم شاھیدی فەتح و زەفەرتانە"

(ئەحمەد موختاری جاف)

"خەوی غەفلەت بەسە ھەستەن لە خەوئ

گەر ژیاڵتێکی بە ئازادیو دەوئ

(حەقیقی)

شیعەرە کە ی ئاواتیش درەنگتر بەلام بە ھەمان ناوەرۆکەو لە ناوەرەستی سەدەی بیستەمدا گوتراوە. ساڵی ۱۳۳۵ (۱۹۵۶) سێ سالیێک دواي کۆدیتای ۲۸ ی گەلاوێژ لە ئێران و دوو سالیێک پیش کۆدیتای عەبدولکەریم قاسم لە عیراق گوتراوە و ئاشکرایە ۶ سالیێش پیش سەرھەڵدانی شۆڕشی ئەیلوول بوو لە باشوور. ئەو سالانە سالانی بێدەنگییەکی ڕێژەیی بوو نەک ھەر لە کوردستان بەلکەو لە سەرچەم ئێران و عیراقیشدا بەلام ژیلەموی خەبات لەژێر خۆلەمیشی ئەو بێدەنگییەدا زیندوو ماوەتەو و سێ سال دواتر ژمارەییەکی زۆر لە چالاکانی حزبی دیموکراتی کوردستان لە لایەن ڕژیمی شای ئێرانەوە گیراون و ماوەیەکی دواتر شۆڕشی ئەیلوول سەری ھەڵداوە کە پێشان دەری ئەو توفانەن وا لە کاتی گوترانی ئەم شیعەرەدا ھێشتا سەری ھەڵنەدابوو و نەتەقیبوو.

مەرد ومەردانە: ئازايانە و جوامىرانە. ئەم تەعبىرە كە رەنگى جياوازيدانانى ژىندەرى
پىۋە ديارە ئىستا چىتر كەلكى لى وەرناگىرەت بەلام بۇ سەردەمى گوترانى شىعرە كە لە
كوردستان، تا رادەيەكى زۆر ئاسايى بوو و خەلك بە كارى چاكيان گوتوو
كردهوى مەردانە.

نەتەوى: نەتەويست، نەيار، دوژمن

تىكپراين: پىكەوۋە بىن

بەندەن: چيا

شاخ: چيا

چپ: چياى رژد (هەنبانە بۆرىنە لە واتاكردەنەوى كوردیدا بە 'چياى رژد' ناساندوۋە بەلام لە
فارسىيە كەيدا بە 'جنگل انبە' ى نووسىوۋە). لام وايە دەبى چيايەكى ئەستەمى پىر دار و دەوۋەن
يىت.

كولۆ: قورپى تۆپەلە كراوى ويشكەوۋەبوو. لىرەدا كۆسپى سەر پى و بەرھەلستى چوونە
پىشەوۋەيە.

گورپ: ھىز و توانا

پەروپۆي ھەلدەوۋەرىتى: دەگەرپتەوۋە بۇ ھەلۆ لە فەردى پىش خۆيدا.

نەتەوى كاۋە: لە ژىر كارتىكەرىي ئەفسانە و قسەى پوۋچى فىردەوسى لە شانامەدا كە
گوتوۋىتەتى كورد ئەو كەسانەن وا لە دەست زەھاك و مارەكانى سەرشانى ئەو
رەزگاربان بوو، كورد بۇ ماۋەى زىاد لە سەدەيەك، خۆى بە نەتەوى كاۋەى ئاسنگەر
دادەنىت كە ئەۋىش لە ئەفسانە زياتر ھىچ نىيە و بە گوپرەى ئەفسانەكە، دژ بە زەھاك
پاپەپىوۋە. ديارە ئەو ھىكايەتە تايبەتە بىنەمايەكى مېژوۋىي و عەقلاى نىيە و كورد لەم
بوارەدا ۋەشۋىن كلاۋى لار كەوتووۋە. شاھانى پىشدادى ۋە كەيانى تەنيا لە ئەفسانە
ئارىيايەكاندا ناويان ھەيە لە كاتىكدا مېژوۋى گەلى ئىمە بە دەيان سەدە و تەنانەت
يەك دوو ھەزارە پىش ھىرشى ئارىيەكان بۇ سەر ناۋچەكە، بوۋنى ھەبوۋە و دەبى
سەرەتاكانى بگەرپىرتىتەوۋە بۇ سەردەمى سومەرى و گوتى و لولوبى و ھىچ نەبىت بۇ
ماننايەكان كە پىش دامەزرانى ھكۈومەتى مادى ئارىيى، ھوكمى ناۋچەيەكى بەرىنى
كوردستانيان كرددوۋە.

ئىمە بە ھۆى ئارىيى ئارىيى كرددەوۋە بەشىكى زۆر لەو مېژوۋە دوورو درىژەى
خاكەكەمان دەكەين بە ژىر لچەوۋە. ئوروپايەكان لە لايەكەوۋە يارمەتەيان دابن ئەو

میژووه کۆنه‌ی ناوچه‌که بناسین، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه فریویان داین و خستانه شوین
باوه‌پێکی نه‌پاست که تیدا ئاریایی بوون گه‌وره کرایه‌وه و به‌شێکی به‌رچاو له
میژووی کۆنی ناوچه‌که خرایه پشت گوئ. لام وایه له چه‌واشه کردنی ئیمه‌دا
ئالمانیه‌کان ده‌وریکی گرنگیان بینیی و ئینگلیزیه‌کانیش شوی ئه‌وانیان گرتیت.

نه‌خشی زه‌وین: واته به زه‌ویدا دراون. ته‌عیریکی فارسییه
شوول: لقى ناسک و باریکی دار. ئاماژه‌یه به‌و په‌نده کۆنه‌ی که گویا باوکیکی پیر له
کاتی مردندا کوره‌کانی ئیمتیحان و نه‌سیحه‌ت ده‌کات که هه‌مان ئه‌و شوول باریکانه‌ی
وا یه‌که یه‌که ده‌کرئ به‌هاسانی بیانشکینی، پیکه‌وه گرئ بدن و به‌هۆنه‌وه بو ئه‌وه‌ی
بین به‌دهسته شوولێکی ئه‌ستوور و قایم، که هه‌چکەس نه‌توانیت بیشکینیت.

به‌حرى عه‌رووزی شیعره‌که،

رمل مثنى مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن

دزىومەتەوہ

يار دلى بردبووم شەويك بەدزى
من بە پۇژىكى روون دزىومەتەوہ!
تا قىر و قىر نەكا بە فىز و بلى
كۆرپەكەى من لە شىر بېرىمەتەوہ
من قەرىحەم فرۇشتىبوو ھەرزان
بە گرانتر بەلام كېرىمەتەوہ!
چونكى قافىيەم نەما، بە بالەپەسۆ
ھاتم و گورجى تېخىزىومەتەوہ!
لە ھەزار كەند و كۆسپ و بەرز و نەوى
لە سەدان چۆم و ئاو پەرىمەتەوہ
دېمە مەيدانى ھۆنەرانى بەرپىز
پايزە وەك گەلا وەرىومەتەوہ
گەرد و تۆزى گولم لە گولشەندا
بە پەروپۆى دلم سېرىمەتەوہ
كە نەخۆش بووم، بىر بوو كەفەكەشم
ئەوجەلىش خۆ شو كور دېرىمەتەوہ
ئەوہ "ئاوات" بوو وون بىو لىمان،
لە كەژ و كۆى ئەوين بوو، دېرىمەتەوہ!

قارلاوا، ۱۳۵۵ ى ھەتاوى
(لاپەرە ۲۱۶ و ۲۱۷ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نىيە)

ئەم شیعەرە لە چاپی ئەسیدبا بەرچاوا ناکەوێت، بەلام لە چاپی جەعفەردا ھەبە و لەویدا گوتراوە: "مامۆستا حەقیقی و ئاغا سەید قادری سەیادەت و حاجی سەید جەمیلی ھاشمی لە سەر ئەم قافیە و ڕەدیفە ھەرسێکیان شیعەر و نامەیان گۆڕیویووە، ئیمامیش بۆووی بێ بەش نەبێ ئەم شیعەرە دەلی." بەداخەو ھیچکام لەو سێ شیعەرە لە پەرەوێزی لاپەرە کەدا نەھاتوون و من لێرە لە دوورەولاتی نازانم کامیان یە کەمجار چی گوتوو و ئەوانی دیکە چ وەلامیکیان داوەتەو، یان لە ڕەدیفی ئەودا چیان ھێناوە. ھەرچی ھەبە، لە ڕستەیی سەرەو و دەردەکەوێت کە ئیمامی دوا ی ئەو سێ کەسە شیعری خۆی گوتییت.

بۆ ڕوون بوونەوێ مەسەلە کە سەیری دوو کۆمەلە شیعری مامۆستا حەقیقی واتە 'دیوانی حەقیقی' و 'کۆلکەزێرینە' (ھەردوکیان چاپی چاپەمەنی سەلاحەددینی ئەییووبی لە ورمێ) م کرد و شیعریکی مامۆستام لە لاپەرە ٤١ی کۆلکە زێرینەدا بینییووە کە وێدەچێت ھەر لەو پەییوەندیەدا گوترايیت. شیعەرە کە ناوی "بۆ سەید عەبدولقادری سەیادەت" ە و ھەر لە یە کەم فەردیدا دەردەکەوێت لە وەلامی شیعری ئەودا گوترايیت. کەوابوو دەبێ یان سەید عەبدولقادری سەیادەت یان سەید جەمیلی ھاشمی یە کەمجار شیعریکیان لە سەر ئەو کیش و سەروایە گوتییت ئینجا حەقیقی و ئاواتیش وەلامیان دايتتەو.

من شارەزایی زۆرم لە سەر شیعری سەید جەمیلی ھاشمی - برازای ئیمامی، نییە و تەنیا بیستوومە شاعیریکی لێھاتوو بیت. بەلام شیعری سەیادەتەم بینووە کە ناسناوی شاعیری "سەید" ە و لە شیعردا گەلیک مامۆستایە. گەرچی دوو دلیشم، بەلام ھەستم ئەو ھەبە سەرەتا ئەو بیت کە شیعەرە کە ی گوت بیت ئینجا مامۆستا حەقیقی و پاشان ھاشمی و لە دوايشدا ئیمامی 'ئێستێقبال' ی ئەویان کردییت.

ئەو ھەبە شیعەرە کە ی مامۆستا حەقیقیە:

عوزر و موزرت قەبوول نییە سەید!

قافیەت بۆ نەھیشتوومەتەو!

....من و تو تەبعمان وەکوو مەتەبە

دەیسمن شیعری ڕەق بە دوو مەتەو!^{١٨١}

^{١٨١} سەرچەمی ئەو شیعەرە لە بەشی نامە گۆڕینەویدا بدۆزنەو.

وہك دەبینین، شیعری ئیمامی وەك شیعەرەكەى حەقیقى تەنزئامیز و شیرین و لەبەردلانى. هەولیداووە لەو گۆرپەپانە بەرتەسكەى وا كیش و سەروای سى شیعری پيش خوى بۆیان هیشتۆتەووە بابەتیکى دۆستانە و بەتام و ناجیددى بنووسیت كە نووسیویەتى و زوریش سەرکەوتوو بوووە تیدا.

'پۆژ و شەو' هەروەها 'دزین و دزینەووە' سەنعەتى "تضاد" یان تیدا بەکار هاتوووە. قى و فې دەربړینکى فارسییه و واتای خوبادانى هەیه. واتە نەکا یار بە فیز و ئیفاووە بلی من کۆرپەى شیعری ئوم لە شیر بریووەتەووە. ئەووەتا ئەو قەریحە و مرخەى وا نەمماوو سەرلەنوێ خستوومەتەووە گەر؛ گەرچى ئیو قافیەتان بۆ نەهیشتبوووە بەلام من گورجى تیخزەمەووە و توانیم شیعەرەكە بلیم! ئینجا هەندىك بە شان و بالى خویدا هەلدەلیت و پرایدەگەیینت كە هاتۆتەووە مەیدانى "هۆنەرانى بەرپۆز" كە دیارە هەمان ئەو سى كەسەن وا لە سەرەووە باسیان لیووە كرا.

دریومەتەووە دەگەرپتەووە بۆ كفن. كفن درین واتە زیندوو بوونەووە و هەلەسوون هینانەووە.

ئەوچەلیش، ئەمجارەش

وشەى 'ئاوات' ئیهامى تیداى: واتای نزىكى هیوا وئاواتە و واتای دوورى نازناووەكەى خوێەتى واتە من سەرى خۆم هەلگرتبوو و چوووبوو كى وشاخى ئەوین بەلام ئیستا گەرپاومەتە دواووە و هاتوومەتەووە ناو جەرگەى دۆستان.

بەحرى عەرووزى شیعەرەكە،

خفیف مسدس مخبون محذوف فعلاتن مفاعلن فعلن

پوځگاري تال

گرې ته نووری کلؤلیم به تین بوو، بوومه پنه ی
نزیك بوو دەرچی گیانم^{۱۸۲} له بهر گر و گرپه ی
که چی به داخه وه ترشا هه ویر و پیتری نه ما
منیش که پوویوو هیزم، کوتم نه جهل، سا ده ی!
له سالی سی ویه که وه تا گه یشته په نجا و پینج،
نه بوو سه عاتیکي ناسووده بم، بلیم ئوخه ی!
چ پوځگاریکی تال بوو که من تیا ده ژيام!
له کاتي پوځ وشه وان هه ر کوتم خودایا، وه ی!
به ناخ وداخه وه نووستم^{۱۸۳}، به ئیشی دل هه ستام
دلیم نه وه نده زه عیف بوو، له پر درپا پرده ی
کلؤلی ده وری تهرنیووم، نه مابوو پینگه هه لیم
نیشانی دا به منی هه لوه دا خودا، پینگه ی
به پیری مهرگه وه پویم که چی به لوتفی خودا
نه سیمی ژینی نوئ هات، ژیاوه^{۱۸۴} دل به شنه ی
که پراوه لام هه موو فیکر و خه یالی رابردووم
به زیکری حه ول و قه وه ت بو خودای باقی و حه ی
به پیری که وتیه چال و نه جاتی دای په زدان
له بیری قه ت مه به وه تو ئیمامی! تا کوو هه ی!^{۱۸۵}

^{۱۸۲} . چاپی نه نیسی: گیانم (دیاره به هوی کیشی شیعره که وه ده بی هه ر واش بخوینرته وه).

^{۱۸۳} . هه ردوو دیوانی نه نیسی و جه عفر: نوستم

^{۱۸۴} . چاپی نه نیسی: ژیاوه (پیتیکي ی/ به زیادی دانراوه و پیویست نیه).

^{۱۸۵} . چاپی نه نیسی: هه رتا هه ی

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنئینیدا 'تەنووری کلۆلی' یە، کە لە فەردی یە کەمی شیعەرە کە وەرگیراوە. عینوانی چاپی جەغفەریش ھەر لە فەردی چوارەم وەرگیراوە و وادیارە شاعیر خۆی عینوانی بۆ دانەناوە دەنا دەبوو ھەردوو لا پەچاوی ئەویان بکەدایە. شیعەرە کە ساکارە بەلام گریھە کی گەورە ی تیکەوتوو. شاعیر چەردە یە کە لە ژبانی تالی خۆی دەگێرێتەو و لە سالی ۱۳۳۱ بەدواوە تا سالی ۱۳۵۵ واتە سالی گوترانی شیعەرە کە (۱۹۵۳ تا ۱۹۷۶ ی زاینی) ھەمووی بە دوور لە ئاسوودەیی و پەر لە تالی و ئاخ و داخ و ئیشی دل وەسف دەکات. جیگە ی پرسیاری من ئەو یە ئایا لە سالی ۱۳۵۵ دا چ قەوماوە کە 'بە لوتفی خودا نەسیمی ژینی نوێ ھاتوو' و دلی شاعیری خستۆتەو شە؟ من بە ھەوالی ھیچ ڕووداویکی گەنگی سیاسی یان کۆمەلایەتی چ لە کوردستان و چ لە ئێران نازانم کە لەو سالەدا کارتیکی یە ئەو ی بووێت ژبانی کە سایەتیکی وە ک سەید کامیل تووشی گۆرانیکی وا گەنگ بکات و بکری شاعیر کات و ساتی دوا ی ئەو بە 'ژینی نوێ' بزانی، مەگەر بلین ڕووداوە کە شەخسی یان بنەمالە یی بوو وە ک ڕزگار بوونی خۆی لە نەخۆشییە ک و....شتیکی ھاوشتو. ھیچ زانیارییە کە لە و یارە یەو نە.

سەمەرە و جیی پرسیار بۆ من ئەو یە بۆچی ئاوات نالی لە ۱۳۳۲ بەدواوە تا ۱۳۵۵ و دەلی لە ۱۳۳۱ بەدواوە تا ۱۳۵۵؟ خۆ سالی ۱۳۳۱ لە ئێراندا سالی بەربەرە کانی لە گەل شا و دەسلاتی پەھلەوی بوو و لە بۆکانیش سالی خەباتی کۆمەلانی گەل لە شار و دی بوو دژ بە ئاغاواتی زۆردار. ئە ی بۆچی دەبی سەید کامیلی خەباتکاری شۆڕشگێڕ ئەو سالە ی پێ ناخۆش بووێت و بلی سەعاتیک لەو سالەدا ئاسوودە نەبووم؟ ئەو بۆ من پرسیکی گەورە و جیی ڕامانە، ھەرچیش دەکەم بۆم یە کالایەتەو.

لە دوو فەردی یە کەمی شیعەرە کەدا شاعیر کلۆلی خۆی بە تەندووڕیکی بەتین و گر و گرپە دەشوبھێتێت کە نزیک بوو گیانی لی بستییت. سەرەرای ئەو تەندووڕە گەرمە، ھەویر [ی خواست و ئاواتی؟] دەرشی و [بەھۆی پیریەو] وەھا بی پێز دەبیت کە خۆی بە تەندووڕەو ناگرێت و دەکەوتە خوارەو و دەسووتیت، واتە نان [ی ژبانی] لی بەرھەم نایەت و لە ئەنجامدا، شاعیر بەرەوپیری مەرگ دەچیت. ئەو ڕەوتە

ناخوشه‌ی ژيان‌ش هر له سالې ۱۳۳۱ هـ و په ۱۳۵۵ و نه ودهم به هـی پووداويکه‌وه که پيمان ناليت چيه، "به لوتفي خودا نه سيمي ژيني نوې هـليده کات و دلې به شنه‌ی نه و نه سيمه ده ژيسته‌وه، فيکر و خه يالې راپردووی ده که پرته‌وه لای و يو نه و يارمه تيه که وره يه ش، ده يې خودا قهت له بير نه باته‌وه."

هيچکام له دوو ژينامه‌ی شاعير له ديوانه چاپکراوه کاندا، باسپک له و سالې ۱۳۵۵ هـ ناکه‌ن. نه ونده نه ييت که جه عفر ده لې سهد کاميل "له سالې ۱۳۵۵ دا يو ماوه‌ی سالېک تووشی زيندان بوته‌وه" و ئير شويني چوار پينج سال دواتري هـلناگريت. تاکه شتيک که بمينته‌وه و بکريت يو چاره سهری نه و مه سه له يه په نای يو بيريت، نه و شويته‌ی شيعره که که ده لې "دل نه ونده زه عيف بوو، له پر درپا پرده‌ی". واهه يه هر نه و ش کليلي کردنه‌وه‌ی مه ته لؤ که که ييت. به گويزه‌ی شيعره که، دوو نازانيت شاعير له سالې ۱۳۵۵ دا به نازاری دل نه خوش که و تيت يان تووشی وه ستانی دل هاتيت، ئير به هـی عه مه لياتيکی سهر که و تووی دل وه، مه ترسی مردنی له سهر په ويسته‌وه و که رايسته‌وه سهر ژيانی ناسايي. هر يو نه و يارمه تيه که وره يه ش منه تباري خودايه و ده لې: "ده يې هـرگيز له بيری نه که م."

نه و نه گه‌ری به که مه که ده توانم له و په يوه نديده دا به راستی بزنام و له شيعره که‌ی هـلکړيم. نه گه‌ر يو چونه که له شوي خويدا ييت، شاعير تاوانی کلؤلی و نه خوشی و زه عيفی و نازاری دلې خوی هـموو ده خاته نه ستوی بارو دؤخی ناله باری سياسي دواي سالې ۱۳۳۱ که ده يگه يينته پووداوه ناخوشه مه ترسيداره که‌ی سالې ۱۳۵۵.

نه گه‌ری دووهم ده کړ نه و ييت که سهد کاميل له سالې ۱۳۵۵ دا چويسته سه فهری هـج و وه ئيماندار و سؤفيه کی راسته قينه، به و کاره که يشتيته هـيمنايه تيه کی پؤحي. نه و ش يو چونيکی زور لاواز و نزيک به سيفره له بهر نه و هـی ژينامه کانی ناو هـردو و چاپي ديوانه که‌ی ناماره به بوونی ناکه‌ن.

پوونکردنه‌وه: دواي نووسين و بلاو کردنه‌وه‌ی نه م بابه ته چاوم به ويلاگی 'ناسوره ژيان' کهوت که شيعريکی له "حاجي سهد کاميلي ئيمامي زه نبيلي" تيدا بلاو کرابووه‌وه. ئير نه و مه سه له که‌ی تا راده يه که يو چاره سهر کردم و ده توانم بلیم نه و سالې ۱۳۳۵ هـ سالې چونه هـجی شاعيره که به شويتيدا هـيمنايه تيه کی پؤحي يو وه دی هاتووه و زياتر به ژيان که شين بووه.

ته نوور، ته ندوور

پنه، تهخته يه كه گونتكه ناني له سهر پان ده كرېته وه (هه ژار، هه بنانه بۆرينه)

پېتر، كيش و هېتر (هه ژار، هه بنانه بۆرينه)

سالى ١٣٣١ سالى راپه پېنى گهلانى ئيرانه دژ به حوكمى په هله وى كه گه يشته
نه نجامى كوديتاي ٢٨ ى گه لاوېژى سالى ١٣٣٢ ى ده ولته رۆژناوايه كان، گيرانى
دوكتور محهممهدى موسه دديق و گه پانه وى محهممهد رەزاشا بۆ سهر تاج و تهختى
ئيران. ئەو سالة، به تايهت له ميژووى ناوچهى بۆكانيشدا گرنگه له بهر ئه وى ناو شار
و گونده كانى ناوچهى فەيزوللا به گى دوو راپه پېنى هاوكاتيان دژ به ئاغاواتى
چهوسينه رى شار ودى به خويه وه بينى، كه دوا به دواى كوديتا كهى تاران، ئه وانيش به
پيلانى حكوومه تى نيزامى شا و ئاغاواتى ناوچه كه سهر كوت كران. من ئاگادارى
هه لويستى ئاوات لهو سالة دا نيم به لام سهره راي ئه وى خاوه ن ملكيش بوو، لاموانيه
لايه نى خه لكى به رداييت و پشتى چهوسينه رانى گرتييت. سالى ١٣٥٥، لووتكهى زه بر
وزهنگى رژيمنى په هله وى بوو له ئيران. ئەو ده سەڵاته له ١٣٥٦ به دواوه له كزى دا و
له ١٣٥٧ دا رپووخا.

نووستم، خه وتم.

به زيكرى حهول و قهوهت بۆ خودا، واته خوېندنه وه يان وه بېر هينانه وهى ئايهى
'لا حول و لا قوة الا بالله' ى قورئان.

يهزدان و ئيزه د له سهرده مى زه رده شتايه تيدا به 'ورده خودا' واته ئەو خودايانه گوتراوه
كه له چاو ئه هورامه زدا گرنگايه تى پلهى دووهه ميان هه بوو (بۆ نموونه، ميترا و
ئانا هيتا). به لام له فارسى نويدا واتاى په هاى خوداى هه يه.

به حرى عهرووزى شيعره كه،

مجئت مخبون محذوف: مفاعلن فعلن، مفاعلن فعلن -

بئى چاره يە 'كاميل'

بېروانە چ بەدبەخت و چ بئىچارە يە كاميل!
چەند دەر بەدەر و بئى كەس و ئاوارە يە كاميل
چەند دل بە غەم و مات و پەريشان و بلاوہ
چەندە لە كوئل و زار و جگەر پارە يە كاميل
ئەى خالىقى من، رازىقى من، دافىعى دەردم!
پەحمى، كە كوژەى حەسرەتى ئەم چارە يە كاميل
سەيرى جگەرم! لەت لەتە، زوو خاودەدە ئىنى
يەك كالبەدى كەوتوو و بئى كارە يە كاميل
مەيلىت كە لە سەر دەر بەدەرى و قوربە سەرىمە
يارەببى چ كارىكى بەم ئىسرائە يە كاميل!^{۱۸۶}
هەرچى كە ئەتۆ مەيلىتە، پىم خۆشە خودايە
بئى دەنگ و سەدا و قارە يە، بئى بارە يە "كاميل"

قافلاوا، ۱۳۵۶ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۷۲ و ۷۳ ى چاپى ئەنيسى و ۱۰۴ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعرە كە لە ھەردوو چاپدا وەك يەكە و ھەردو كيان سالى ۱۳۵۶ و شويتى
گوندى قافلاوايان بۇ گوترانى شيعرە كە تىندا دەست نیشان كردووہ.
سالى ۱۳۵۶ (۱۹۷۷ و ۷۸ ى زايىنى) لووتكەى دەسلانى پەھلەوى دووھەم و جەنگەى
زولم و زورى ساواك بوو. بەلام ھەر لە نيوەى دووھەمى ئەو سالەشدا يەكەم درز
كەوتە ديوارى كاخى سەلتەنەتى شا و لە درىژەيدا بە خەباتى كۆمەلانى خەلك

^{۱۸۶} . چاپى ئەنيسى: ئەسراپەرە؛ چاپى جەغفەر: ئەسراپەرە

حوكمى ۵۰ ساللى پەھلەۋىيەكان و ئەۋەش كە پىي دەگوتىرئ ۲۵۰۰ ساللى پادشاهى
لە ئىران، ھەلەۋەشايەۋە و بنەپر بوو.

بە بۆچوونى من شىعرە كە دەبى لە سەرە تاكانى ئەو ساللەدا گوترايىت لەبەر ئەۋەى
مۆركى ۋە پەزى و بى تاقەتى و ماتى و خەمبارى بەسەر بەش بەشى شىعرە كەۋە ديارە.
ئاۋات مەۋقەكى سىياسى بوو و ئەو بىزارى و بى تاقەتتە لەو ساللە پەشانەدا بۆ
ھەستىارەكى ۋەك ئەو ئاسايى بوو. لەو كاتانەدا، ئەۋەش ۋەك بەشەك لە ھەلسوۋاپاۋانى
سىياسى ئىران چوۋبوۋە جەلدى خۆيەۋە و ئەگەر لە 'سەبرى آفاق' دا ترووسكەى
ھىۋايەكى بەدى نەدە كەرد گەپابوۋە سەر 'سەبرى انفس' و پەناى بۆ دەروونى خۇى
برەبوۋە، دەروونىك كە لىۋاولىۋى ئىمانى مەزھەبى و عىرفان و شىخايەتى بوو.

لەو گەپانەۋەيەدا، ئاۋات ۋەك كەسكىكى بى پەنا، دالەدە لە "خالىقى من، رازىقى من و
دافىعى دەردى من" دەخۋايت بۆ ئەۋەى بەزەبى پىندا بىت و پىگاجارەكە بۆ
"جەگەرى لەت لەتى زوۋخاۋەلەن" ى بەدۆزىتەۋە.

لەو دۇعا و پارانەۋەيەدا يەك شت بە پروونى دەردەكەۋىت: سەيدكامىل سۆفىيەكى
ۋىشكى لەخوا ترس نىيە كە ھەيەت و جەبەپرووتى خودا دلى بختە لەرزىن و
شەمزىن؛ بەلكووعارفىكى خواخۆشەۋىستە كە ئەگەر نەزىك بە 'ۋەدەت و جودى' ىش
نەبىت، لای كەم ئىشراقىيە و پەيۋەندى لەگەل خودادا خۇمانە و سەمىمىيە. ھەربۆيەش
دەۋىرەيت بە خودا بلىت: باشە ئەو ھەموو پىنداگرتن و ئىسارە چىيە دەيكەى؟ ئەگەر
نيازت قوربەسەرى مەن، الحەكم للە، من پىي رازم، بىدەنگ و سەدا دانىشتوم و
ھەرچى مەيلى تۆيە بەپۆۋە دەبەم، ئىتر چىت لىم دەۋىت!

خالى گىرەنگ لە شىكردنەۋەى شىعرەكەدا فەردى پىنجەمىيەتى. بە بۆچوونى من ھەردوۋ
چاپەكە لە نووسىنى ۋەشەكى ئەم فەردەدا توۋشى ھەلە ھاتوون. شاعىر زۆر خۇمانە و
كوردانە لە خودا دەپرسىت ئەگەر مەيلى لە سەر دەربەدەرى و قوربەسەرى مەن،
پىۋىست بەم ئىسار و پىداگرتنە ناكات، بۆم ورد بەكەۋە و راست و پەۋان پىم بلى
چىت لىم دەۋىت؟ خۇ خۇشت دەزانى كامىل كەسكىكى بى دەنگ و سەدا و قەرە
ھەرايە، ئىتر ئەو پىداگرتن و لەسەر پۆيشتەنى بۆچىيە!

كەۋابوۋ ئەنىسى بە ھەلەدا چوۋە كاتى ۋەشەكى بە 'ئەسراپ' نووسىۋە. ئەسراپ لەو
شۈبھەدا ۋاتايەكى مەعقۇلى نىيە. جەعفەر ۋىدەچىت ۋىستىتى كارەكە بە بارىكى
دەيكەدا بخت و 'ئەسراپ' ى نووسىۋە كە پروون نىيە نيازى ھەمان ئەسراپە يان ئىسار

(إصرار' ى عەرەبى). بە بۆچۈنى مەن ئەو بەشۈيىن ئىسرائىلدا چۈشەنچە بەلەم لىجىياتى بابى
'ئىفعال' بە 'ئەفعال'ى نووسىيە كە لە 'صرف' كىردىكى وشە عەرەبىيە كەدا ھەلەيە كى
پىئوسىيە. ھەرچۇنىك يىت، مەن بە ئىسرائىل نووسىيە بە واتاى پىنداگرتىن و لەسەر
پۇششىنى شىتەك.

جگە لەو شىر وپۇيەي سەرەو، 'ئەسرار' لە پوانگەيە كى دىكەشەو ھەلەيە: سەپرىكى
سەرۋا و پەدىفى شىعرەكان بىكەين. پەدىف لە ھەموياندا بىرىتەيە لە '...يە كامىل'.
سەرۋاش، كە بە عادەت دەيى لەپىش پەدىفدا يىت لە پىنج فەردى ئەو غەزەلە شەش
فەردىيەدا بىرىتەيە لە ئاوارە، جگەرپارە، ئەمجارە، يىكارە و بى بارە؛ كەوابو ئەگەر
فەردى پاشماو ۋاتە فەردى شەشەم بە ئەسرارە بنوسىن نۆرمە كەمان تىك داو ۋ
لەجىياتى پىتى /ر/ ى ئاسايى، پىتى /ر/ ى قەلەومان تىكەلاو كىردو ۋ كە كىركى
بەجى نىيە و ناھەز دەنويىتەت. ئەو ۋەش سەلماندىكى بەدىعى بۇ بابەتە كە.

بلاو: پەرىشان فىكر، سىفەتەك شاعىر بەخۇ داو.

خالىق و پازىق و دافىع سى سىفەتن شاعىر بۇ خوداى ھىئاونەتەو. ئاۋات لىرە و لە
زۇر شىۋىتى دىكەشدا سلى لەو ۋە نەكردۆتەو لەو ۋە وشە و عىبارەتى عەرەبى يان
فارسى بىخاتە ناو شىعرەكانىيەو. ئەو ۋە نمونەيە كىيەتى.

كالبەد: لەشى بى گىيان

قارە: قەرە، دەنگ (زىاتر دەنگى بالئەدى ۋەك قەلە پەشە).

بارە: بە بۆچۈنى مەن، بە كوردىكراۋى 'بەھرە' ى فارسىيە بەواتاى سوود.

بى بارە: بى بەھرە، بى كەلەك.

بەحرى عەرۋىزى شىعرەكە،

ھىز مەن مەكفوف مەخدوف: مەفول مەفاعىل مەفاعىل مەفول

زستان

ياخودا زستان به خيڙ، چونكه وهك يارى منه!
سارد وسر، بئ ميهه و بئ مهيله، جهفاكارى منه
پووى له سهر كوستانه كان تاله، به رڤ هاتوته وه
ههر وهكوو يار ديتته وه مالئ، به نازارى منه
به رگ وبارى دار وگولزارى به شهخته كرد نه خوش
ههر وهكوو جه رگ و دل و گيانى بريندارى منه
تك تكه گويستوانه كانى وهك زوخاوى^{۱۸۷} من ده چئ
پهنگى سيخوارى وهكوو ريشى سپيكارى منه
بؤ سپيكارى عه جهب وهستايه زستان، چاوه كه م!
وهك خه مى من مووى سپى كردووم و ميعمارى منه
چه رڤى گهر دوون بؤ له سهر من، به ختى من، نادا^{۱۸۸} خوليك؟
ههر له سهر يهك لاته نيشته، ههروه ها بارى منه
پيچه وانهى خوى، كه جاران چه رڤ و خول بوو، كارى^{۱۸۹} نهو،
ههر ده لئ شان و ملي كاميل وهفادارى منه!

قافلاوا، ۱۳۵۶ ى ههتاوى

(لاپه ره ۲۲ ى چاپى نهئيسى. و ۲۰۶ ى چاپى جه عهفر)

^{۱۸۷} . 'زووخاوى' له چاپى جه عهفر دا. نهئيسى وهك 'زووخاوى' تومار كردووه. به بؤچوونى من نابج واوه كه زور

درېژ بکرتته وه دهنا کيشى شيعره كه تووشى گرفت ديت. ههر بؤيهش من به يهك واوى دهنووسم.

^{۱۸۸} . "به ختى من نادا" له چاپى نهئيسيدا

^{۱۸۹} . 'چه رڤ و خول بو كارى نهو' له چاپى نهئيسيدا.

عینوانی شیعره که له چاپی ئەنێسیدا "پیشی سپیکار"ە. دیارە عینوانەکان هێ شاعیر خۆی نین و ئەگەری زۆر ئەوەیە بە گوێرەی سەلیقەی ئەنێسی و جەغفەر دانرايێتن.

شیعرە که تەنزیکی نەرم و نیا نی تێدا یە. شوبهاندنی یاری بێ میهر بە زستانی ساردوسر تەعیریکی تازە یە و هەربۆیەش، جوانە. له پینج فەردی سەرەتادا شیعرە که غەرامیە و گەلەییە له یاری بیوهای جەفاکار که ئازاری شاعیر دەدات، بەلام له دوو فەری کۆتاییدا سووپێک بە ناوەرۆکی شیعرە که دەدریت و دەبیتە گەلەیی له چەرخی گەردوون که بۆچی بە پینچەوانە ی مەیلی ئەو دەگەپێت.

له شیعرە که دا، هەوری زستان وەك پرووی یاری شاعیر، تالە و توورە یە و سەرما و سەخەت دەبارێتی و ئازاری شاعیر دەدات. 'پوو تال بوون' سیفەتیکە بۆ هەوری پەش که بارشتی بەدواوایە.

بەرگ و بار: گەلا و میوێ دار.

شەختە: سەرما ی پاییز که زەرعات خراپ دەکا؛ سەهۆل؛ سۆل؛ یەخ؛ بەستەلەك (هەنبانە بۆرینە)

شاعیر جەرگ و دل و ئەندامی خۆی، که برینداری دەستی جەفای یارن، بە بەرگ وباری شەختە لێدراو و برینداری دەستی زستان دەشوبهێتیت. هەروەها زووخواوی دلی خۆی بەهاوشیوێ دلوپە ئاوی گوێسوانان دەزانیت و 'پیشی ئامال سپی' خۆشی وەك پەنگی سیخواران (زوقم) دەبیتت که سپیە.

گوێسوان: گوێسوانە، گوێسەبانە، پاسارە، سوانە (هەنبانە بۆرینە)؛ ئەو بەشە ی سەربانە که له دیوار دیتە پێشەوێ بۆئەوێ باران بە دیوار و پەنجەرەکاندا نە یە تە خوارەو و خشتی دیوار نە تلیسیتیتەو.

سیخوار: سیخار، سیخ، زوقم، خووسار، خویز، ئالشت، خووس (هەنبانە بۆرینە).

ئەگەر شاعیر له فەردی چوارەمدا 'سپیکار' ی وەك ئاوەلناو و بە واتای 'ئامال سپی' و هاوڕەنگی سیخوار هێناو، له فەردی دواتر دا بەواتای کرداری سپی کردنەوێ دیواری دەهینیت و دەلی زستان وەستایەکی سەیری سپیکاری کردنە و وەك چۆن خەمەکانم موویان لی سپی کردووم، ئەویش لیم بۆتە وەستا و میعمار و سپیکاریم بۆ دەکات! پێکەوێهێنانی سی و شە ی سپیکاری و وەستا و میعمار لەم فەردەدا، کەلک وەرگرتنە له سەنعەتی جیناس یان 'مراعات النظر'.

چەرخى گەردوون بۆ لەسەر من....: شاعىر دەللى لەبەر بەدبەختى منە كە چەرخى گەردوون لەسەر ناكاتەو و لايەنم ناگرىت دەنا دەبوايە خولىكى بخواردايە و بە بارى چاكدا بسووپايەت. ھەر بۆيەش دەپرسىت بۆچى چەرخى گەردوون لە سەر لاتەنىشتىكدا كەوتوو و ناجووليت و ناگۆرپت؟ لە عەينى كاتدا بارى قورسى سەرشانىشمە. لەسەر لاتەنىشت بوون و بەلادا كەوتن واتە خواربونەو و ھەرگەپان و لە دۆخى ئاسايى دەرجوون. واھەيە ھاوشىوھى ئەو تەعبىرە لە زمانى فارسىدا برىتىيەت لە "چپ افتادن" و بە سەر شانى چەپدا كەوتن و چاكەى شاعىر نەويستىن. لە ئەدەبى كۆنى ناوچەكەدا ھەمىشە لاي راست چاكە و لاي چەپ، خراپ. ھەموو شا و حاكم و دەسەلاتدارىكى نەريتش، بە گوێرەى ئەو باوەرە، ھەزىرىكى دەستە راستى ھەيە كە تەنيا خوازىارى كارى چاكەيە و ھەزىرىكى دەستەچەپ كە خراپە و خواروخىچى لى داوا دەكات.

فەردى كۆتايى لە راستىدا درىزەى فەردى پيش خۆيەتى و لەويدا پرووى قسەى لە چەرخى گەردوونە كە دەللى: ئەو چەرخەى وا جاران ھەر خەرىكى چەرخ و خول و ھەرسووپان بوو، بۆچى ئىستا لە سەر شان وەلى منى شاعىر چەقى بەستوو و لاناچىت؟ لىرەدا شاعىر ئەو بۆچوونەى ھەرگرتوو كە چەرخ ھەمىشە بۆ ھونەرمانەند و مەرقى باش و زەحمەتكيش پىچەوانە دەسووپت نەك بە مەپامى دلى. بەو تەعبىرە، گەردوون ھەمىشە بارىكى قورسە بە سەر شانى خەلكانى كردارچاكەو. حافىز شىرازىش گلەبى لەبەختى خۆى دەكات و دەللى:

"چرخ گردون گر دو روزى بر مراد ما نگشت

دايما يکسان نماند حال دوران، غم مخور"

لىرەدا، جىاوازى نىوان ھەلۆيىستى دوو شاعىر واتە ئاوات و حافىز ئەوھە حافىز ھاوکات لەگەل ئەوھى گلەبى و بناشت لە بارودۆخى ئىستاي ژيانى خۆى و خەلك دەكات، بە دواوژى ژيانى گەش بىنە و دلى خۆى دەداتەو كە خەم مەخۆ، حالى دەوران وەك ئىستا نامىنىت! بەلام گەش بىنىيەكى ئەوتو لەم شىعەرەى ئاواتدا بەدى ناگرىت و شاعىرى ئىمە، لەژىر كارتىكەربى سۆفيايەتدا، دواوژىكى روون بۆ خۆى و بۆ خەلك نايىنىت؛ گەرچى لە شىعەرە سياسىيەكانىدا گەلەك گەشەتەر دەردە كەوت.

چارەنووس دانە دەست چەرخ و گەردوون و كائىنات، چەشنە بىدعەتيكە و لەگەل گەوھەرى باوهرى ئىسلامىدا يەك ناگرىتەو. بەگوێرەى فەركردنەكانى ئىسلام، سەرەھەوداى ھەموو كارىكى ئەم جىھانە، لە دەست خوداداى و جگە لەو، ھىچ مەرقى

يان دياردهيه كي ديكه ناتوانيت چاره نووسي كهون ديارى بكات. ئەم شيعرهى
جەلالەدين مەولەوى لە بەرانبەر بۆچوونى حافظ و ئاواتدا دەووستيت يان بە گوێرهى
سەردەمى ژيانان، باشتەرە بۆلیم ئەوان لە بەرانبەر مەولەويدا دەووستن:

"این رسن های سبب ها در جهان

هان و هان، زین چرخ سرگردان مدان!"

كه چەرخى گەردوونى بە چەرخ و گوریسی سەر چالاو شوبهاندوو و بە بەرگۆی
شيعره كەى دەلێ دەستم بە داوینت، سەرەپەتێ ھۆكارەكان لە دەستى چەرخێكدا مەیینە
كە خۆى سەرگەردانە و نازانیت بۆ كوێ دەچیت! لە فەردیكى دیکەى ھەمان ئەو
شيعره دا مەولەوى دەلێ "تۆ چەرخ و گوریس دەیینى، بەلام ھۆكارى گەپان و
سوورپانى ئەو چەرخە نایینى و نازانى چ دەستێك دەیسووپیئت" - كە ديارە مەنزورى
خودایە.

بەحرى عەرووزى شيعره كە،

رمل مثنى محذوف، فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

گۈلى ھىوا

كى دى وەھا لەپر گۈلى ھىوا بېشكۈى!
نەورۇز و پۇژى خۇشى گەلى كورد وەدەر كەوئ
پۇژى نەجاتە، كاتى خەباتە، فرىشتە كەت
كوردە! ئەگەر نەترسى سەرى ناوەتە سوئ
ھەر چاوەرپى خەباتى من و تۆيە كاكى خۆم!
من حازرم ئەگەر كەسى يىت و پرەگەل كەوئ
شەرتە نەدەم وچان و وەنەوز و خەوم نەبى
ھەر نەسرەوم دەمى، لە بەيانى ھەتا شەوئ
تا كفى دوژمنم نەپرەم، نەيكەمە بەرى
نەينىمە گۈرى پىسى، نەلېم ژىنى خۆم دەوئ
دارى ھومېدى كوردە بە خويى گەل ئا و درا
تاكوو جىھان جىھانە، سەرى بەرزە، نانەوئ
تازە چرۇ دەكات و بەرىشى بەرپۆيە
ھەر سالى بە باى بەھار دەشنىت و دەبى نوئ
تاكوو تەنوورە كەت دەگرې، كارى خۆت بىكە
نەك يىتە كۆتى يىت پەنە، گەر تۆ ھەلت دەوئ
ھەلگەوتووە، لە دەستى مەدە ھەل، ھەلئ مەلئ:
نارپۆمە پىشى، بىزوو؛ لە پۇحى منت كەوئ!
ھەرگىز مەھىلە دامرئ تەندوورە كەت لە گر
بەو تىنى گەرمى وى، دلئ دوژمن دەبى توئ
پى ھەلگەرە، درەنگە، نەوەك دامرئ، برپۇ

كاكى "ئىمامى"! تۆكە ژيانى گەلت دەۋى

قافلاۋا، ھاۋىنى ۱۳۵۶ى ھەتاۋى

(لاپەزە ۲۵۲ و ۲۵۳ ى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنسىدا نىيە)

باۋەككۈ شىعەرەكە لە سالى ۱۳۵۶ ى ھەتاۋى واتە نۆ سالىك پىش يەكەم چاپى ديوانى ئاۋات (چاپى مامۇستا ئەنىسى) گوتراۋە، لەو چاپەدا بەرچاۋ ناكەۋىت. ھۆكارەكەى دەبى ناۋەرۋكى بە ئاشكرا سىياسى و شۆرپىگىرپانەى بىت.

ھاۋىنى سالى ۱۳۵۶ ى ھەتاۋى و ۱۹۷۷ ى زايىنى سەرەتاي راپەرنەكانى گەلانى ئىران بوو و لە شارەكاندا يەك لەدۋاى يەك خۆپىشاندان سازدەكرا و ھىزەكانى ھكۈومەت بە توندوتىژى نواندن و تەقە كردن لە خۆپىشاندەران ئاگرى خەباتى خەلكيان بەتتىر دەكرد تا گەبىيە ئەۋەى رەۋتى راسانى خەلك و كۈشت وېرى پۇلىس و ساۋاك ۋەك مۆرەى دۆمىنە لەم شارەۋە رادەگوپىزرا ئەۋ شار. خەلك، دۋاى سالانىكى زۆرى بىدەنگىي دۋاى كۈدىتاي ۲۸ ى گەلاۋىژى ۱۳۳۲، ئىستا ئىتر ھىزىكيان ھاتبۈۋەۋە بەر و رادەى خواستە سىياسىيەكانيان پۇژبەپۇژ دەچۈۋە سەرى، تا گەبىيە ئەۋەى 'ناۋەندى پارىزەرەرانى ئىران' ناپاستەۋخۇ داۋاى لاپردنى دەزگاي ساۋاكى كرد و لە پايز و زستانى ھەمان سالدا لە خۆپىشاندەكانى دوو شارى قوم و تەۋرىز خەلكىكى زۆر لە لايەن پۇلىس و ساۋاكەۋە كوۋرزان. دۋاى پروداۋەكەى تەۋرىز، ئىتر ھكۈومەتى پەھلەۋى خۇى بۇ رانەگىرا و لە شارەكان ھكۈومەتى نىزامى دامەزراند. بەلام ئەۋىش چارەى كىشەكەى نەكرد و دۋاى خۆپىشاندانى پۇژى تاسوۋعاى ئەۋ سالە، ئىتر پىچكەى تەختى شالەق بوو، ساۋاك ھەلۋەشاىەۋە، شا ئىرانى بەجى ھىشت، خومەينى ھاتەۋە و بە ماۋەيەكى كەم دۋاى ئەۋە پۇژىم گۇرا و كەۋتە دەست مەلاكان.

لە ماۋەى سالانى ۱۳۵۶ و ۵۷ دا ھەموو ھونەرماند و خاۋەن بىرىك ھەۋلى ھاندانى خەلكى دەدا بۇ بەربەرەكانى پۇژىمى شا و پروۋخاندنى. ئەم شىعەرەى ئاۋاتىش يەك لەۋانە. ئاۋات لىرە و لە يەكدوۋ شىعەرى مانگ و سالانى دوايىدا راشكاۋتر ھەستى خۇى دەرەبىرپىت و ئاشكراتر لە بەرانبەر پۇژىمى شادا دەۋەستىت، پۇژىمىك كە ھەر لە سەرەتاۋە دژى ۋەستا بوو، بەربەرەكانى كردبوو و لە زىندانەكانىدا خەۋتبوو. ئەۋە بە ئاشكرا دەرەكەۋىت كە شاعىر چىتر بە ئىما و ئىشارە ھەلۋىستى خۇى دەرناپىت،

وہك پښتر، بۇ نموونه له شيعرى خاصه كه ودا ده يكرد، به لكوو بڼ پيچ و په نا ده لڼ: "رؤزى نه جاته، كاتى خه باته و باس له برينى كفن بۇ دوژمن و خستنه ناو گوړى ده كات".

ئوهه ش كه ده لڼ "له پر"، گه ليك راسته. پڙيمى شا ديعايه ي ئه وهى ده كرد كه خاوه نى پښجه مين سوپاى دنيايه و كاتى كه شه ش سال پښتر راپه پړينكي چه كدارانه ي فيدائيان له باكوورى ئيران سهرى هه لدا، شا به فيزيكه وه گوتى هه ر به شاگرد ئاشپه زخانه كانى سوپا بلڼم، پاكتان ده كه نه وه و ناتانه يل! به لام له سهر وحه ددى گوتنى ئه م شيعره دا وهك مشك چوو بوه كونه وه و خه لكه كه ش كه ترسيان ره وى بوو و زمانيان كرابووه وه زياتر لى ده چوونه پښه وه و هه راسيان پښه لده گرت. هه ر ساليك پيش ئه وهه ش كه متر كه س گومانى توانه وه و نه مانى وا خپراى ئه وه هه موو دام و ده زگا داپلؤسينه ره ي ئيرانى ده كرد كه نهك هه ر له ئيران به لكوو له ناوچه كه و بۇ نموونه له عيراق و زوفارى يه مهنه ده ورى ژاندرمه ي حكومه ته كانى رؤژئاواى ده بينى.

سوئ: ئاسؤ

فريشته كه ت: به عاده ت ده گو تر ت ئه ستيره سهر ده نيته سوئ، ئه وهى فريشته سهر بښته سوئ هه نديك نامويه. تو بلښت له ئه سلدا 'ستيره كه ت' نه بو وي ت؟ به لام ئه گه ر هه له نه بښت و فريشته هه ر ئه وه بښت كه شاعير گوتوويه تى، ئه وده م ده بڼ بلښن ئاوات سووړپكى كه مى به قسه ي باوى سهر زمانى خه لك داوه و له جياتى ئه ستيره به ده سته قه سل گوتوويه تى فريشته. ئه وده ميش ئه و پرسيا ره هه ر ده مي ني ت كه فريشته كامه يه و چؤن و بؤچى سهرى ناوه ته سوپى گه لى كورد؟ وه لام ره نگه ئه وه بښت كه فريشته ي نه جاتى گه له نزيك بؤ ته وه و له ئاسؤ ده ركه و توه.

چاوه پړپى خه باتى من و تويه: كى چاوه پروانه؟ ده بڼ نيشتمان بښت. به ئه گه ريك، لام وايه له شوينى 'كاكى خؤم' ده بوايه وشه ي 'نيشتمان' بښته ميسراعه كه وه، كه رسته كه له بارى رږزمانه وه ته واو ده ر بښت.

ره گه ل كه وتن: بوونه هاوړپى كؤمه ليك له خه لك، بوون به هاوړپى و هاوهه نكاوى يه كتر.

وچان: پشودان، وه ستان

وه نه وزدان: سهرخه و شكاندن، قيلووله، گورگه خه و.

نه سره وم: هه دا نه دهم، ئيستراحت نه كه م

تا كفنئى... ئەم فەردە گەلئىك توندوتىژە و تىيدا باس لە كوشتنى دوژمنانى گەل دەكات و دەلئى داواى ژيان ناكەم تا ئەوان نەخەمە گۆرە پىسەكەيانەو. 'دوژمن' بە ئاشكرا رڧرئىمى شاىەتى ئىرانە.

چرۆ: لكى بارىكى دار، خونچەى تازەى گەلدار (هەنبانە بۆرىنەى مامۇستا هەژار) دەشنىت: شەشن دەكات. هەنبانە بۆرىنە بۆ شەن، "سروە، هاتنى سروە و لەرىن بە سروە"ى نووسىو.

دەگرئ: دەئاسئ، ئاگرى هەىە

كۆت: دارى ئەستوورى قاچى زىندانى (هەنبانە بۆرىنە).

پنە: تەختەىە كە ئەنگوتكە نانى لەسەر پان دەكەنەو (هەنبانە بۆرىنە)

واتاى فەردە كە ئەوەىە: ئەگەر لە هەل دەگەپئى دەست بىزئو و تا تەندووورە كە گەرمە نانى خۆتى پئوودە دەنا ئەگەر سارد بوووە ئىتر كەرەسەى نان كەردنىشت هەبىت، كەلكيان نامىنى، بۆ نموونە، پنە كە دەتوانى هەویرى كارەكەتى لەسەر پان بكەیتەو، لىت دەبىتە شتىكى دەست و پى گیر و لە جياتى ئەوەى يارمەتیدەرت بىت، دەبىتە كۆت و زنجیری لاقى رۆبىشتت.

هەلگەوتوو، هەل، هەلئ و مەلئ: دوو جىناسى ناتەواویان لى پئك هاتوو و مۇسقىاى پىتى /ه/یان تىدا بەرگوى دەكەوئ.

نارۆمە پىشى: دەگەپئەو بۆ مىسراعى پىش خۆى: مەلئ نارۆمە پىشى، بىجولئو، دەردت لە پۆحى من كەوئ!

دامردن: دامران، كوورئانەو و خەفە بوونى ئاگر(هەنبانە بۆرىنە).

وى: ئەو

توئ: لەتى ناسكى گۆشت (هەنبانە بۆرىنە).

بەحرى عەرووزى شىعرەكە،

مضارع مثنى اخرج مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

گەسكە كۆلە

ھەرچەندە پزىو و گەسكە كۆلەم،
ئامادەيى دەست و مست و تۆلەم!
بۆۋ جووتە شەھىدە نۆجوانە،
بۆۋجووتە نەمامى نىشتمانە،
شەرتە بەدل و بەرپۇچ بىكۇشم
باش كۆكەمەۋە ھەۋاس ۋەۋشم
تا تۆلە لە دوژمنوۋ نەسىنم،
جەرگ و دلى پىسى دەرنەھىنم،
نابى بە ژيانى خۇم نەشەم بى! ^{۱۹۰}
يانە بە گۆلى بەھار گەشەم بى!
ئەۋ ژىنە چ ژىنە دەست بەسراۋ،
خەمبار و ئەسىر و پۆلە كوۋژراۋ؟
ئەۋ خويى كە ۋا رژا لە بۇكان، ^{۱۹۱}
ماۋە لەخەيال و بىرى ھەموۋان
دەسگايە كە خويى ئىمە دەمژى ^{۱۹۲}
ناپاۋىكە خويى دەپژى، دەكوژى
خۇى شاردەۋە ۋەك جىۋكە لىمان
تا بگرى دووبارە رپىگە پىمان ^{۱۹۳}
ئەمجارە دلى گەلە برىندار

^{۱۹۰} . نابى لە ژيانى خۇم نەشەم بى، چاپى ئەنىسى

^{۱۹۱} . ئەۋە خويى كە ۋا رژا لە بۇكان، چاپى جەغفەر

^{۱۹۲} . دەسگايىكە، چاپى ئەنىسى و جەغفەر

^{۱۹۳} . رپىگە لىمان، چاپى ئەنىسى

دە گرن ھەموو رېڭگە لەو بە يە كجار
 ھەروەك سەگى دز لە كون خزاوہ
 ھەر يىتتە دەر ئەو سەگە گلاوہ،
 دە كرى شەق وپەق لە سەر خيابان
 دەستىننەوہ لىي جەزايى تاوان
 بۆچى بەشى ئىمە لەو جىھانە،
 لەو پان و بەرىنە، ھەر دوانە: ۱۹۴
 يا رشتنى خوڭنمان لە مەيدان،
 يا بردنمان بە چالى زىندان!
 شىققى سى، ئەگەر لە ئىمە قاتە،
 بۆ مە، سى، خەباتە رېي نەجاتە

قافلاوا، ۱۳۵۶ ى ھەتاوى (؟)

(لاپەرە ۱۹۰ ى چاپى ئەنسى و ۳۱۸ و ۳۱۹ ى چاپى جەغفەر)

عىنوانى شىعرەكە لە ھەردوو چاپدا وەك يەكە و لە مىسراعى يەكەمى فەردى يەكەمى
 شىعرەكە وەرگىراوہ بەلام عىوانىكى بەرئ و جى بۆ ناوەرۆكى شىعريك نىيە كە باس لە
 راپەرپىن و خەباتى دژى رژىمى شاي ئىران دەكات و يادى دوو شەھىد بەرز
 دەرختىت. ھەركەس ئەو عىنوانەى دانابىت لە بابەتەكە ورد نەبۆتەوہ و ھەستم ئەوہ يە
 شاعىر خۆى ئەو كارەى نەكردىت. لام واىە عىنوان دۆزىنەوہ بۆ ئەم شىعرە دەبواىە
 زياتر لە پەيوەندى خەبات لەگەل رژىمى شا و ئىعدامى ئازادىخوازان و دوو شەھىدى
 شارى بۆكاندا بىت وەك: جووتە شەھىد، جووتە نەمامى نىشتان و ... ھتد.
 كىشەيەكى گەورەى ئىمە لەگەل شىعرەكەدا ئەوہ يەكەى و بۆ چ رۆوداويك گوتراوہ.
 سالى گوترانى شىعرەكە لە ديوانى چاپى ئەنسىدا ديارى نەكراوہ، بەلام چاپى جەغفەر
 سالى ۱۳۵۶ ى بۆداناوہ كە دەكاتە سالى ۱۹۷۷ و ۷۸ ى زىينى و وەك دەبىنرىت
 منىش ھەمان ئەو سالەم لە سەرەوہ راگواستووہ بەلام نىشانەيەكى پرسىارىشم وەك
 گومان لىكردن لەلاى داناوہ، كارىك كە تائىستا نەمكردبوو و رېكەتەكانى ناو ھەردوو
 چاپەكەم بە ھەند وەرگرتبوو بى ئەوہى گومانىان لى بكەم.

۱۹۴. ھەر دووانە، چاپى جەغفەر

ھۆكاری گومان كردنی ئىستام لەو دوو دېرە پەراویژەدايە كە كاڭ جەغفەر بۆ شیعەرەكەى نووسىووە و لە پروونکردنەوێ مىسراعی "بۆ جووتە شەھیدە نۆجوانە" دا، گوتوویەتی: "مەبەست كەمال حەمیدی و محەممەد بەھرامى دوو لاوی شارى بۆكانن كە نزیك بە سەرکەوتنى شۆرشى گەلانى ئێران، لە خۆپیشاندا نەكانى بۆكاندا كوژران".

پروونکردنەوێ ناو پەراویژەكە، مەسەلەى تەواو ئالۆز كردووە. ئەوێ پاست بێت، خۆپیشاندانى جێى ئامازەى كاڭ جەغفەر لە پۆژى ۸ ی مانگی پەزەبەرى سالى ۱۳۵۷ ی ھەتاوى لە بۆكان پروویداووە كە تیندا ئەو دوو لاو. كە یەكیان قوتایی دەبیرستانی بۆكان (كەمال حەمیدی) و ئەویتیریان سەربازى 'سپای تەپوچ و ئابادانى' بوو (محەممەد بەھرامى)، شەھیدبوون و خەلكانىكى دیکەش بریندار. ئەو یەك لە سەرەتاكانى تیوەتەلانى شارە كوردنشینەكانى پۆژھەلانى كوردستان بوو لەو خۆپیشاندان و ناپەزەبەرى دەربەربەھەرى وا ماوێ چەند مانگیك بوو شارەكانى عەجەمستانی گرتبوووە. ئەوێش لاىكەم دەبێتە چوار مانگ دوای ئەو سالى ۱۳۵۶ ی وا كاڭ جەغفەر بۆ سالى گوترانى شیعەرەكەى دەست نیشان كردووە! باشە چۆن ئاوات لە شیعەرى سالى ۱۳۵۶ ی خۆیدا باس لە پرووداویك دەكات كە ھیشتا پروو نەداووە و چەند مانگ دواتر پروودەدات؟ ئەو یەك كاری نەكردەبە و دەبێ كەسێك لە شۆیتێك ھەلەبەھەكى كرديت دەنا ئەو دوانە یەك ناگرەووە.

واھەبە باشترین شێوە بۆ كردنەوێ ئەو گری كۆپەش یارمەتى خواستن بێت لە شیعەرەكە خۆى و بەرانبەردانانى لەگەڵ پرووداوە سیاسییە ھاوچەرخەكانى ناوچەى بۆكان و موكریان: ئاوات لە شیعەرەكەیدا دڵ بۆ "جووتە شەھیدی نۆجوان و جووتە نەمامى نیشتمان" دەسووتینێت كە خۆتیان لە بۆكان پزراو و بەلێن دەدات كە بەدڵ و بەپۆچ بكۆشى تا تۆلەى ئەوان لە دوژمنیان بستیئێ، جەرگ و دلى پىسى ئەو دوژمنە دەربەھێنى كە قاتلى ئەوان بوو و....

۱. سەرەتا دەبێ بزانی دەقى شیعەرەكە باس لەچى دەكات و دوژمن كێیە؟ "دەسگایەك كە خۆتى ئیمە [ی كورد] دەمژێ و ناپاویك كە خۆین دەپژێ و دەكوژێ، دەبێ پزیمی شایەتى بێت لە ئێران. سەرۆك و بەرپرسی ئەو دەزگایەش، كە دەبێ محەممەد پەزاشای پەھلەوى بێت، وەك جندۆكە خۆى لە گەل شاردۆتووە و وەك سەگى دز لە كون خزاووە كە ھەر ئەوێندەى بێتەدەر، [بە ھیزی گەل] شەق و پەق دەكرێت و جەزای تاوانەكانى لێ دەستینرێتەو.

۲. پرووداوه کانی بۆکان: له بۆکانی سهردهمی پههلهویدا، دوو پرووداوی دلتەزین پروویانداهه که له ههر کامهیندا دووکەس کووژراون:

- یهکه میان دواى شکستی راپه‌پینی چه کدارانهی رپه‌رایه‌تی شۆشگێری حزبی دیموکراتی کوردستان (سالانی ۱۳۴۵ تا ۴۷)، دوو برای خه‌لکی ناوچهی سه‌قز که ژاندرمه گرتبوویان، هه‌ترانه بۆکان و له هاوینی سالی ۱۳۴۷ (۱۹۶۸ز) دا له گردی کێله‌شین و به‌ردهم بنکه‌ی ژاندارمری ئێعدامیان کردن؛ ئەو جووته برا پێشمه‌رگه‌یه‌ی شۆرش، "کوپانی شوانه" یان پێده‌گوتن و ناویان عوسمان و عومه‌ر[؟] بوو.

- دووه‌میان، ئەو خۆپیشاندانه‌ی دژی رژیمی شا، که له سالی ۱۳۵۷ دا پروویدا و تێیدا دووکەس که‌وتنه به‌ر گولله‌ی پۆلیسی شه‌هره‌بانی بۆکان و شه‌هید بوون: محهمهد به‌هرامی و که‌مال حه‌میدی.

شيعره‌که‌ی ئاوات بۆ هه‌ر کام له‌و دوو پرووداوه‌ گوتراييت، پێکه‌وتی سالی ۱۳۵۶ چاپی کاک جه‌عفەر له‌گه‌ڵدا رېڤ نایه‌ته‌وه و هه‌ر بۆیه‌ش نابێ راس‌ت بێت. ئێستا با به‌ یارمه‌تی شيعره‌که‌ خۆی، هه‌ول به‌دين بزانی بۆ کامه‌ک له‌و دوو پرووداوه‌ گوتراوه: "رېشتنی خۆپیمان له‌ مه‌یدان و بردنمان بۆ چاڵی زیندان" هه‌ردوو رووداوه‌ که‌ ده‌گرنه‌وه و یارمه‌تیه‌کی زۆری ئێمه‌ ناده‌ن؛ "ده‌سگایه‌که‌ خۆپیتی ئێمه‌ ده‌مژێ" ش له‌ هه‌ردوو پرووداوه‌ که‌دا هه‌ر یه‌ك ده‌سگا بووه و ئەویش حکومه‌تی په‌هله‌وی دووه‌م. به‌لام "خۆی شارده‌وه وه‌ك جێۆ که‌ لیمان" و "هه‌روه‌ك سه‌گی دز له‌ کون خزاوه"، سه‌رده‌می راپه‌رینه‌که‌ی بالی شۆرشگێری حزب واته سالانی ۱۳۴۷ و ۴۸ ناگرێته‌وه؛ له‌ویدا شا خۆی نه‌شاردبووه‌وه و له‌ کون نه‌خزابوو له‌ کاتی‌کدا راپه‌پینی سالانی ۱۳۵۶ و ۵۷ ی گه‌لانی ئێران گه‌یشته‌ ئه‌نجامی ئەوه‌ی شا، ماوه‌یه‌ك له‌ کاخه‌که‌ی خۆیدا مایه‌وه و زۆر لێره‌ وله‌وێ ده‌رنه‌که‌وت و له‌ ئه‌نجامیشیدا له‌ ئێران چووه‌ ده‌روه‌ه و تا کۆتایی ته‌مه‌نی له‌ پاناما و میسر ئاواره‌ بوو.

به‌م حیسابه‌، شيعره‌که‌ ده‌بێ بگه‌رێته‌وه بۆ پرووداوی دووه‌م واته کووژرانی که‌مال حه‌میدی و محهمهد به‌هرامی له‌ سه‌ره‌تای پایزی سالی ۱۳۵۷، که له‌و سه‌رده‌مه‌دا شاعیر ته‌مه‌نی ۷۱ سالان بووه و جوورته‌تی کردووه به‌خۆی بلیت "رێزو و گه‌سه‌که‌ کۆله‌!" ئەو تابه‌مه‌ندیانه‌ له‌ سالی پرووداوی یه‌که‌مه‌دا زۆر راس‌ت ده‌رنایه‌ن که‌

دە سالىڭ گەنجتر بوو. ھىوادارم كاك جەعفەر لە چاپەكانى دوايى دىوانەكەدا چارەسەرى بكات.

تەنانت لە گەل پەسندكردنى ئەگەرى دووھميشدا، ھەر ناكريت ئەگەرى يەكەم (واتە ڤووداوى ئىعدامى كورپانى شوانە لە سالى ۱۳۴۷) بەتەواوھتى بدريتە دواو، بەتاييەت كاتى كە شاعير دەلى "ماوھ لە خەيال و بىرى ھەموان" دەلى ئاماژە بە ڤووداويكى دوور و لەمپزين دەكات نەك تازە و نوي وەك ئەوھى سالى ۱۳۵۷.

ڤوونكردنەوھى ھەندىك دەستە وشەى ناو شيعرەكە:
گەسكە كۆل، گەسكىكى زۆر كاركردوھى كەلك نەماو كە زياتر بۆ مالىنى خاك و خۆلى دەرگاوبان كەلكى لى وەردەگيريت.

بۆ، بۆ ئەو

ناپياو، نامرۆڤ

نۆجوان، نەوجوان، تازە پىنگەشتوو

شەق و پەق، لەت و پەت

سى فەردى كۆتايى شيعرەكە لە پەيوەندى يەكتردان و تىيدا دەلى دوژمن تاقە دوو ھەلژاردنى لەبەردەم كورد داناو، يان خويئيان بريت، يان بيانخاتە زىندانەو. بەلام ئىمە بەو دوو 'شيق' واتە دوو حالەتە پازى نين و ھەلژاردنىكى دىكەشمان ھەيە كە ئەويش خەباتە لە پى نەجات و رزگاريدا. بەم پىيە، دەبى مىسراعى كۆتايى فەردى مەقتەع بەم شيوەيە بخويترتەو:

"بۆ مە، سى، خەباتە پى نەجاتە"، واتە بۆئىمە شىققى سىپھەم خەبات كردنە كە دەمانخاتە سەر پى رزگارى.

بەحرى ەرووزى شيعرەكە،

ھزج مسدس اخرب مقبوض محذوف: مفعول مفاعلن فاعولن

لە خەو ھەستان

سەد بە ھار ئیستە بە قوربانی چلە ی زستانە
پۆژی ئازادی ھەلات، کاتی لە خەو ھەستانە
نیشتمان بۆتە بە ھەشت، سەوزە ولات و دەروەشت
گەرچی زستانە بە لام چەشنی بە ھارستانە
دوژمنن کە وتوو ھەستانی مەحالە و ئەستەم
ھەروە کوو پیرە گەمال کەوت و لە بەردەستانە
دەستیان بەستن ئەوانە ی وە کوو سەگ یانگیرن
با لە چالیان بخەن ئەو تاقمە چاوبەستانە
کەوتە دووی تەرمی رەزاخانە کەسیفی بابی
لێگە پێن خوین مژە، ھەر جێگە یی گۆرستانە
ئە ی مەلاکانی بەرپێر، ئە ی گەلی ئازا و نەبەزا!
با لە بیروو نەچێ قەت، کردەو ھە ی ئەو پەستانە

قافلاوا، ۱۳۵۷ ی ھەتاوی

(لە پەرە ۱۰۷ ی چاپی ئەنێسی و ۱۹۸ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا "ھەلاتنی شا" یە، کە پێر بە پێستە بۆ بابەتە کە و ئەو
رەوداو ھەستیانە ی ئێرانی سالی ۱۳۵۷ (۱۹۶۹ ز).
بابەت، بۆنە، رێکەوت و بە گشتی ھەموو زانیاریەکی پێویست سەبارەت بە شیعەرە کە،
لە بەر دەستدان.

محەممەد رەزاشای پەھلەوی لە سەردەمی حوکماتی خۆیدا دووجار ئێرانی بە جێ
ھێشت و رۆیشت: یە کەمیان لە ۲۵ ی مانگی گەلاوێژی ۱۳۳۲ (۱۹۵۳) و سەردەمی
سەرەک وەزیری دوکتور محەممەد موسەددیق، کە لە ژێر تەوژمی راپەرینی خەڵکدا
شیکردنەو ھە ی دیوانی ئاوات / ۲۸۳

چو بۇ شارى رامسەر و پۇژىك دواتر ھاۋرېئى لە گەل سەرپەيى ھاۋسەرىدا چوون بۇ بەغدا و پاشان پۇم لە ئىتاليا. سەفەرە كە سەرچەم ۶ پۇژىكى خاياند و سى پۇژ دواى كۇدىتاي ۲۸ ى گەلاۋىژ كۇتايى ھا، لە ئەنجامدا پۇژى ۳۱ ى ھەمان مانگ گەپاھەو تاران و چوۋەو سەر تەخت و تاجەكەى.

سەفەرى دووھەمى شا لە ۱۳۵۷/۱۰/۲۶ ى سالى ۱۳۵۷ (۱۹۷۸) كە سەرلەنوئى لەژىر گوشارى راپەپنى خەلكدا پۇيشت و ئەمجار پرووى كرده مىسر و مەپاكىش و پاناما و لە ئەنجامدا بە نەخۇشى شىپەنچە لە قاھىرە كۇچى دواى كرده كەى ئاوات بە گۆرەى ديوانى چاپى ئەنسى لە سالى ۱۳۵۷ دا گوتراۋە و بەم پىتە، دەبن پرووى لە سەفەرى دووھەمى شا بىت.

شا، لە مانگى يەكەمى زستانى سالى ۱۳۵۷ دا پۇيشت و واھەيە شىعەرە كە بە ماۋەيەكى كەم دواى سەفەرە كە گوترايىت ھەربۆيەش شاعىر دەلى "سەد بە ھاار ئىستە بەقوربانى چلەى زستانە".

سەرچەمى شىعەرە كە بانگەوازە بۇ دوو شت: راپەپىن دژ بە پۇژىمى شا و تۆلە سەندەنەو لە دەورپشتەكانى و بەگشتى لە بەپۆەبەرانى حكومەتى شاھى. سەيد كامىل، كە لە ژيانى ئاسايى پۇژانەدا گەلىك ھىدى ھىمىن و بى ۋەى و لە لايەكى دىكەوۋە سۇفى و لە بنەمالەى شىخانى زەنبىل بوو، لەم شىعەرەدا گەلىك توندوتىژ و تۆلەئەستىن و بى بەزەيى دەنوئىت. ئەو دەتوانى لە لايەكەوۋە نىشانەى ھەلوئىستى سياسى و حزبى شاعىر و لە لايەكى دىكەوۋە ئاۋىتەى كۆمەلگا كە بىت كە عەشىرەيى و ئىسلامىيە و بە فەرھەنگى "قصاص" و ياساى ئىسرائىلىيى "چاۋ لەبەرانبەر چاۋ" راپەپراۋە و گەلىك دوورە لە بەخشىن و لىووردن. گەلىك ئوسوولى ئايىنى ئىسلام لە ياساكانى بەنى ئىسرائىل ۋەرگىراون.

ھەرچۆنىك بىت، شىعەرە كە بانگى راپەپىن و خەباتى سياسى دژ بە سىستەمى سياسىي ئىرانى پەھلەوى دەدات. بەرگۆى قسەكانى لە پىتچ فەردى يەكەمدا ديار نىيە واتە بە راشكاۋى ناو لە كەسىك و تاقمىكى تايەت نابات گەرچى خوتەر دەزانىت قسەكانى بۇ خەلكن، بەلام لە دىپى كۇتايىدا دوو دەستە خەلك ناۋبەردە دەكات: "مەلاكانى بەپۇژ" و "گەلى ئازا و نەبەز". مەن ۋاى بۇ دەچم كە نياز لە مەلاكانى بەپۇژ، مەلاى ئىران بەگشتى بن نەك ھەر مەلاى كوردستان. ئەگەر ئەوۋە بۇچوونىكى راست بىت، واھەيە "گەلى ئازا و نەبەز" ىش گەلى ئىران بەگشتى بن نەك ھەر گەلى كورد بەتەنبا.

دیاره ئاوات ئەو شیعەری کاتیک گوتوووە کە سەرەتای شۆرشی گەلانی ئێران بوو و هیشتا مەلای ئێران خەسلەتەکانی خۆیان بۆ خەڵک دەرنەخستبوو و بەقسەش هیچیان لە عدالەت و بەرانبەری و ئاسایش و ئاوەدانی ولات نەهێشتبوووە. درەنگتر دیتمان کە ئەو فیشالانە راست نەبوون و مەلای ئێران جەهەننەمییان دروست کرد و ئاگریکیان کردووە کە دوو کەلی تەننەت چوووە چاوی زۆر خەلکی دیکەش لە چوار قوژبنی ئەم جیهانەدا.

بە دُنیاپی، ئەگەر ئاوات تا ئیستا بمایە و بیویستایە شیعریک بلیت و بانگی راپەڕینی خەڵک بدات، بەو تاییەتمەندیانەووە کە لە کەسایەتییە کەیدا بوو و ئیمە دەیاناسین، نەک "مەلکانی بەرپێر" ی بەو مەرووفکۆزانە نەدەگوت بەلکوو بارانی تانە و تەشەر و جیتیوی بەسەردا دەباراندن وەک چۆن لێرەدا بە سەر رژیمی شایدا باراندوووە و بە دوژمن، پیرەگەمال، سەگی یانێگر، تا قەمی چاوبەست، کەسیف، خویتمز و پەستی ناویردوون.

دواقسە: گەرچی دُنیا نیم، بەلام لام وایە میسراعی یە کەمی شیعەرە کە هی هەزاران حەقیقی یان عەتری گۆلۆلانی ییت. دەلێی لە شیعری سەردەمی کۆماری کوردستاندا بینوومە بەلام ناچمەووە سەری بزانم هی کێ بوووە و لە کوێدا بینوومە.

وشەبەکی ئەستەم لە شیعەرە کەدا نییە پێیوست بە لێکدانەووە بکات، بەلام چەند رپوونکردنەووە خراپ نییە:

ولات = لێرەدا دەورووبەری شار و دیه

دوژمن = دوژمنان (بن لە هەجەیی ناوچەیی مەنگوراپەتی و مامەشایەتی)

یانێگر = سەگیک کە ناوهرێ و دەتگرێ (هەنبانە بۆرینە)

کەسیف = پیس، واتایە کە ئێرانییەکان بە وشەیی "کشیف" ی عەربییان داووە. عەرەب خۆی واتای "کەلەکەبوو" ی بۆ وشە کە هەیه. وشە کە لە ناو کوردی رۆژەهەڵانیشدا هەمان واتای فارسییە کە ی لێوەردەگیریت.

تەرمی رەزاخانێ کەسیفی بابی = تەرکیبیکە شاعیر بە گوێزەیی پێداویستی کیشی شیعەرە کە، لە رستەیی ئاسایتری "تەرمی کەسیفی رەزاخانێ بابی" دروستی کردووە. ئەو چەشنە هێرشکارییە توند و جێتودانە تا رادەیه کێ زۆر لە کاراکتەری ئاوات بەدووورە. ئاوات لە بەرانبەر نەیار و دوژمندا هەلۆیستی توندی هەیه بەلام زمانی بەیانی ئەو هەلۆیسی کە مەتر و توندوتیژە.

لەبیرو = لەبیرتان

بەحرێ عەرۆزیی شیعەرە کە، رمل مژمن مەخوون محذوف: فەلاتن فەلاتن فەلاتن فەلاتن

بۇ شەھىدانى بانە

نىشىتمان ئەمپۈكە رەشپۇشى شەھىدى بانە يە
داغداری كوردەۋى ئەۋ دەستە خوین پېژانە يە^{۱۹۵}
بۇ شەھىدى شارى بانە، پىر ولاۋ گىرانيە^{۱۹۶}
نىشىتمان ئەمسالە كە بۇ لاۋە كان گۇرپخانە يە
كوردە كان! ئەى گوردە كان! ئەى لاۋى پىر ھىز و قەۋەت!^{۱۹۷}
رۇژى تۆلەى خوینى ئەۋ جوۋتە شەھىدە جوانە يە^{۱۹۸}
نىشىتمان بانگو دە كا ئەى رۇلە كەى كاۋەى نەبەز،
ۋەرنە مەيدان كاتى پردان و شەرى پىاۋانە يە
ھەركەسى بۇ سەندنى تۆلە، لە مەيدان حازرە،^{۱۹۹}
نىۋى ئەۋ ھەر قارەمانە و مەردى ئەۋ مەيدانە يە
با برۇين، پىى ناۋى ئىتر بىرى داھاتوو بىكەين
تانگك و تۆپى رېژىمى شای بى شەرم، ھەمبانە يە!

بۇكان، زىستانى ۱۳۵۷ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۱۰۶ ى چاپى ئەنىسى و ۲۲۷ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنىسىدا 'شەھىدانى بانە' يە. شىئەرىكى دىكەى سیاسى ناو
دیوانى ئاۋاتە. كۆتايى ھاۋىن و پايزى سالى ۱۳۵۷ كۆتايىە كانى تەمەنى رېژىمى

^{۱۹۵} . چاپى ئەنىسى: ئەۋ تاقمە خوین پېژانە يە

^{۱۹۶} . چاپى ئەنىسى: گىرانيى يە

^{۱۹۷} . چاپى ئەنىسى: كوردە كان، ئەى كوردە كان

^{۱۹۸} . چاپى ئەنىسى: رۇژى سەندنى خوینى

^{۱۹۹} . چاپى ئەنىسى: سەندنى تۆلە مەيدان حازرە (ۋېدەچىت ھەلەى چاپ یت).

شایه تییه له ئێران. خۆپیشاندانی شارەکانی ئێران گەیشته کوردستان و خەلکی ناوچە کەش و پێرای شارەکانی دیکە ی ئێران دژ بە حکوومەتی شا خۆپیشاندانیان کرد و لەو خۆپیشاندانانەدا ژمارە یەک خەلک بە گوللە ی پۆلیس و سوپای ئێرانەووە بوون شەهید کران.

ئەم شیعەری ئاوات بۆ "جووتە شەهیدی جوان" ی شاری بانە گوتراوە. من سەبارەت بە شآن نزولی شیعەرە کە پرسیارم لە برادەر یکی خۆشەویستی بانەیی کرد کە پێی گوتم "دەبێ ئاماژە بێت بە ڕووداوی تەقە ی پادگانی بانە لە خۆپیشاندەران لە ڕۆژی ۱۳۵۷/۱۰/۱۶، کە بوو بە هۆی کووژرانی دوو کەس: ئەحمەدخان ئەحمەدی و ڕەحمانی خاتوونی."

هەندێک ناتەواویی تەکنیکی لە شیعەرە کەدا بەدی دەکرێت:

وشە ی 'سەندنی' فەردی سێهەمی چاپی ئەنێسی بۆ ئەوێ لە چوارچێوە ی ئەفاعیلی شیعەرە کەدا بێئیتەو، دەبێ پیتی دالە کە ی قرت بکری و وەک سەننی' بخوێرتەووە لە کاتی کدا هەمان وشە لە فەردی پێنجەمدا شیوازی ئاسایی هەیه (دیارە چاپی جەعفەر ئەو کیشە یە ی نەهێشتوو و وشە ی 'تۆلە ی' لە شوێن داناو و خوێتەر نازانیت ئایا ئەو گۆڕانکارییە شاعیر خۆی کردوویەتی یان کاک جەعفەر و هاوکارەکانی). لە فەردی کۆتاییشدا وشە ی ڕژیم یان ڕژیم دەبێ بە شیوێ ڕژیم واتە بە کیشانی زیاد لە ئەندازە ی پیتی /ئ/ وە بخوێرتەووە بۆ ئەوێ کیشی شیعەرە کە تێک نەچیت.

چەند ڕوونکردنەوێک:

شەهیدە جوانە یە: لێرەدا وێدەچیت جوان واتای لاو و گەنج بەداتەووە. لە ناوچە ی سەنە بە لاو و گەنج دەلێن جوان. بەلام یەک لەو دوو کەسە، واتە ئەحمەدخان، زۆریش گەنج و کەم تەمەن نەبوو.

بانگو دەکا: بانگتان دەکا. شیوەزاری مەهابادییە

پێدان: پەلاماردان

پێی ناوی بیر ی داهاتوو بکەین: بیر ی دواڕۆژ مەکەنەو و خۆ پێدادهن. دیارە ئەو بۆ هاندانی خەلک گوتراوە.

تانگ و تۆپی شا، هەمبەنە یە: واتە بەتالە و تەنیا دەنگی هەیه. ئەوێش لە درێژە ی هەمان هەولدا نە بۆ هاندانی خەلک لە پێت ناو خەبات دژ بە ڕژیمی شا.

بەحری عەرووزی شیعەرە کە،

رمل مژمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

نیشتمانی کورد

ئەو نیشتمانی بەرز و بەرپۆز و جوانی کورد
جیگەیی ژیاڵی پەر لە هیوای پالەوانی کورد
هۆی بەرزیی هەموو گەل و پیر و جەوانی کورد^{٢٠٠}
بەو ئاو و خاکە جوانەو بەندە ژیاڵی کورد
ئەو خاکی پەر لە جەوھەر و هەر پەر لە زێر و زیو!^{٢٠١}
هۆزت بە شاخ و داخ تەو بوونە 'سەربزیو'
نیلووفەپی بلای لە سەر ئاوی بێ قەرار
ئالۆز و تیکەل و بەگرێ، چەشنی زولفی یار
سووچ و کەناری دەشتی هەموو سەوز و لالەزار
قۆز و لەبەردلان و لەبارە بەبێ قوماز
بەبەھ لە شاخ و داخی ئەو و خاک و ئاوی ئەو
چەند خۆش لە سەر زمانە، گەلی کوردە ناوی ئەو^{٢٠٢}
لایەك شەنی شەمالە کە دەشتی بە حالی دل
لایەك کزەیی دلان لە گولانە بە سۆز و کول
لایەك لە خۆشی بولبولە وا پیکەنیو گول
لاییکی دیش کە خونچە یە پیچرا بە بەرگ و چل

^{٢٠٠} ئەم میسراعی کێشە 'کێش'ی هەیه و لە تەقێج کردندا لەگەڵ پاشماوەی شیعەرە کە رێک نایەتەو. وەك ئەوەی وشە 'گەل' لەویدا زیادی بیت

^{٢٠١} چاپی جەعفەر: ئەو خاکی پەر لە جەوھەر و پەر لە زێر و زیو. کێشی ئەم میسراعی لەنگە. و لام وایە وشە یەکی داکەوتوو. بۆ نمونە ئەگەر بلیین پەر لە جەوھەر و [پەر] هەر لە زێر و زیو؛ یان هەر [پەر] لە زێر و زیو، نیتەر کێشە کە تەواو دەبێت. بەلام ئایا ئاوات خۆی چی لەو شوێنە داناو؟ نازانم. وشەیی زیو لە باشووری کوردستان وەك زیو دەنووسرێت.

^{٢٠٢} چاپی جەعفەر: چەند خۆشە لە سەر زمان...

ئەم بەند و ئەم بيساتەيە گيانە دلى مرؤ
 ديتتە جۆش و ديتە خورۆش و دەلى برؤ
 كاتى خەباتە ھۆزى بەجى ماوى كورده كان!
 پى ھەلگرن، درەنگە، برؤن پىكوو بى وچان
 ھىواى گرنگى، ئىوہ يە خۇ داىكى نىشتمان
 ئەو نىشتمانى ھۆزى گەلى كورده قارەمان
 ئەو قارەمانى وا لە خەباتايە رۆژ و شەو
 ئەو پالەوانى وا كە بەھىزە و ئەوہند پتەو
 ماوىكى زۆرە مات و ئەسىر و قەلەندەرىن
 خەمبار و بى كەس و لە ھەموو خۆشپىشەك بەرىن
 تا كەى بە پىشتى كۆمەوہ كۆل بۆ كى ھەلگىرىن؟
 تا كەى بە بى خەفەت سەرمان نەچتە سەر سەرىن؟^{۲۰۳}
 با بەس بىنە ئالەتى دەستان، وەرن! وەرن!
 ئەورؤ ھەلە، دە ھەلپەرن و دەستى يەك گىرن!
 رۆيى ئەوى كە خويىنى مژىن، ببوہ پىرەزال
 ئىمە كەلاكى كەوتوو، ئەو ببوہ پىرەدال
 خۇراكى جەرگى ئىمە بوو، دەىخوارد قەپال قەپال
 لى كەوتووہ ئەوئىستە لە بەر زگ وەكوو گەمال
 چونكى كەلاكى خواردووہ، نابزوى كەوتووہ
 ئابروو و ھەيائى بە جارى لە نىو عالەمى چووہ
 سەيرى "ئىمامى"ى پىر كە، كە وا كەوتبوو لە مال
 خەم داىرزاندىبوو، سەرى دەبزوتەوہ بە حال
 ئەورؤ كەچى، لە خۆشى، ئەوا كەوتە قىل و قال
 بانگوو دەكا و دەلى: وەرن، ئەى لاو و كىژوكال!
 دەست دەينە دەستى يەك، لە خىابان و سەرشەقام
 خۇمان بە كوشت بدەين، نەوہكوو بىنەوہ غولام

^{۲۰۳} سەرجم فەرد و مىسراەكانى ئەم بەندە كارتىكەرى شىعرى نەمر سەيفولقوزاتى بە سەرەوہ يە.

شيعره‌كه ۱۲ سال دواي چاپي ديواني ئاواتي ماموستا ئه‌نيسي (۱۳۶۵) گوتراوه و ئاشكرايه نابي له و چاپه‌دا به‌رچاو بكه‌ويت، كه ناشكه‌ويت.
له چاپي كاك جه‌عفره‌دا سالي گوتراي شيعره‌كه به ۱۳۵۷ [۱۹۷۹ز] راگه‌يتراره كه سالي راپه‌رين يان شو‌رشي گهلاني ئيران دژ به حكومه‌تي محهممه‌د ره‌زاشاي په‌هله‌وييه. ئاوات ۱۱ سال دواتر كوچي دوايي كردوو.

شيعريكي نيشتماني و پر له سۆز و ههستي نه‌ته‌وايه‌تبيه كه تيندا هاني گه‌لي كورد به تاييه‌ت لاوه‌كاني ده‌دات هاو‌پي له‌گه‌ل خوي، "ده‌ست ده‌نه ده‌ست يه‌ك و له سه‌ر شه‌قام خويي [داگيركه‌راني خاكي كورد] پر‌پژن نه‌ك ئه‌وه‌ي بينه‌وه غولام"ي ييگانه. سي به‌ندي يه‌كه‌م هه‌لدان و پيدا هه‌لگوتني نيشتماني كورده و له به‌ندي چواره‌مه‌وه هانداني كورده به‌ره‌و خه‌بات.

كارتيكه‌ري شيعري نه‌مر سه‌يفولقوزاتي قازي به‌سه‌ر شيعره‌كه‌وه به باشي ده‌بينريت. چ له باسي سروشتي كوردستان و چ دواتر له شويتي هانداني خه‌لك به‌ره‌و خه‌باتدا.
له باري شيعريه‌وه ده‌بي بلنم ته‌ركيب به‌نده. ته‌ركيب به‌ند، وه‌ك ته‌رجيع به‌ند، كو‌مه‌له‌ي چهند غه‌زل يان قه‌سيده‌يه كه هه‌ركاميان سه‌رواي تاييه‌ت به‌خويان هه‌يه به‌لام فه‌رديك ده‌كه‌ويته به‌نيانه‌وه و به‌يه‌كه‌وه‌يان ده‌به‌ستيت. ئه‌و فه‌رده له ته‌رجيع به‌ند دا دووپات ده‌بيته‌وه و هه‌موويان وه‌ك يه‌كن به‌لام له ته‌ركيب به‌نددا هه‌رجاره‌ي فه‌رديك جياواز به سه‌روايه‌كي جياوازه‌وه ده‌نووسريت. ناوه‌روكي ته‌ركيب به‌نديش وه‌ك ته‌رجيع به‌ند به گشتي غه‌راميه به‌لام نمونه‌ي ئاييني يان پيدا هه‌لگوتني كه‌سانيشان هه‌يه. ئه‌م شيعره‌ي ئيره‌ي ئاواتيش نمونه‌يه‌كي باشي ته‌ركيب به‌ندي سياسي.

ئه‌م ته‌ركيب به‌نده‌ي ئاوات له باري فۆرميشه‌وه ديارده‌يه‌كي به‌رچاوي تندا ده‌بينريت ئه‌ويش ئه‌وه‌يه به‌شه‌كاني نه غه‌زله‌ن نه قه‌سيده به‌لكو ته‌نيا چوارينه‌ن. ئه‌وه باوه‌كوو شيوازيكي تا را‌ده‌يه‌ك نااسايي بيت، به‌لام ده‌گه‌من وسه‌مه‌ره‌ش نيه له‌به‌ر ئه‌وه‌ي نمونه‌ي له شيعري فارسيدا هه‌يه.^{۲۰۴}

^{۲۰۴} "دوستان شرح پریشانی من گوش کنید

داستان غم پنهانی من گوش کنید

۲۹۰ / شيعري سالاني ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۹

پالەوانی کورد: پروون نییه نیازی شاعیر لهو سیفته چ کهسیکه. من زیاتر وهك سیفته تیکی عام سهیری ده کهم که بۆ گهلی کوردی به کار هیتاوه. شاعیر دوو جار وشه 'قاره مان' و جاریکی دیکهش وشه پالەوان دیتیت و دهلی 'نیشتمان هۆزی گهلی کرده قاره مان' واته ئهو سیفته به هه موو گهلی کورد ده دات.

دیاره به ئه گهریکی زۆر لاوازیش، واهیه پرووی قسهی له تاکه کهسیکی دیاریکراو بیت. به لام وردبوونه وه و خوتندنه وهی دوو چاره ی شیعره که بۆمان ده رده خات که شاعیر پرووی قسهی له هه موو گهله کهمانه و بهس.

ئه ی خاکی... وهك له پهراویتری شیعره کهدا دا گوترا، کیشی ئه م میسراعه له نگه و لام وایه وشه یه کی له داکه وتبیت. بۆ نموونه ئه گهر بلین "په له جه وههر و ههر [په] له زیپ و زیو" کیشه که چاره سهر ده بیت. به لام ئایا ئاوات خۆی چی لهو شویته داناوه و له ئاماده کردنی کتیه کهدا له قهلم کهوتوو؟ نازانم.

زیو: نوقره. له باشووری کوردستان ده گوتريت زیو.

سهرزیو: یاغی ئاوات به ته و سه وه دهلی ئه ی خاکی په له جه وههر هۆزی تو [به دهست دوژمنه وه] هه لاتوو نه ته سهر کیو و [دوژمنی داگیرکهری خا که یان] پنیان دهلی 'سهرزیو!' ئه و ته عبیره له شیعریکی نهر سه یفولقوزاتی قازیشدا هاتوو. ٢٠٥

نیلوفه پ: لیلوپه پ، گولیکه ئه و فهرده گه لیک شاعیرانه و تازه یه که تیدا خاکی کورد و زولفی یاره که ی خۆی به گولی لیلوپه پ شوبه اندوو که به سهر ئاوه وه په رش و بلاو ده بیته وه. به لام ئه و شونه اندنه ی هه روا به ساکاری نه کردوو به لکوو سی سیفته تی ئالۆز و تیکه ل و به گریی داوه ته لیلوپه پ که و 'بی قه راری' شی خستۆته زاتی شه پۆلی

قصه بی سر و سامانی من گوش کنید

گفتگوی من و حیرانی من گوش کنید

شرح این آتش جانسوز نگفتن تا کی؟

سوختم، سوختم، این راز نگفتن تا کی؟

(وه حشی باقعی، شاعیری سه دهی ده یه می کوچی ئیران)

٢٠٥ "کوردینه، تاکه ی ئیمه له کیوان میسالی دیو

بین و بچین و بۆ مه نه بی قهت خودان و ختیو... ..

... ههر میلیه تن له لاوه حقهی خۆی به دهسته وه

کوردی که سه ره لینی، ده لین بۆته سهرزیو!.. " (سه یفولقوزاتی قازی)

ئاۋەكەۋە؛ ئەۋانە ھەموو كارى شاعىرانەن و شىعر بە گىشتى دەبىي ئاۋا لە قسەي ئاسايى
خەلك جىاواز يىت.

سوۋچ: لىرە دا 'گۆشە' يە

قۇز: جوان و لەبار (ھەنبانە بۇرىنەي مامۇستا ھەزار)

بە بى قومار: بە يى گالتە، بەپاست

بەھبە: ئامرازى تەھسىنە

چەند خۇش لە سەر زمانە: لە دەقى چاپى جەغفەردا بەم شىۋەيە ھاتوۋە: "چەند خۇشە
لە سەر زمان، گەلى كوردە ناۋى ئەو" كە كىشەكەي بە ئاشكرا لەنگە. من ھەۋلى
ساغكردنەۋەيم دا بۇ ئەۋەي كىش بيارىترم و كردمە: چەند خۇش لەسەر زمانە.....
دەشنى: باي شەمال شەن دەكات

بەند وىسات: 'بند وىسات' ە و لە فارسىدا بە واتاي ئەو شتەنە دىت وا ھەن يان كەسىك
ھەيەتى

خورۇش: بانگ و دەنگى بەرز، ھاۋار

ھۇز: ۋىدەچىت لىرەدا واتاي كۆمەلى لى ۋەرگىرايىت: ھۇزى گەل.

پىكۋو: ھەموۋتان

قەلەندەر: پروت وقووت و بى مال و حال

بەرى: بى بەش

ئالەتى دەست: كەرەسەي دەستى بىنگانان، كەسىك كە بە خواستى بىنگانە دەجوۋلىتەۋە.

نەچتە: نەچتە

ئەۋى: ئەۋەي

كەۋتن: پالداۋە، پاكشان (بە تەۋسەۋە)

پىرەزال: پىرىكى موسىي. دەبىي ئامازەيىت بە محەممەد رەزاشاي پەھلەۋى، كە لە
سالى گوترانى شىعرەكەدا كەۋتە بەر شالاۋى شۆرشى خەلك و لە ئىران چوۋە دەرەۋە
و ھەر لە دەرەۋەي ئىرانىش مرد. دەبىي شىعرەكە بە ماۋەيەكى كەم پىش ھەلاتى شا و
لە سەردەمى خۇپىشانداۋە جەماۋەرىيەكاندا گوترايىت.

دال: خەرتەل

قەپال: گاز گرتنى پى بەدەم و پىچراندنى بە شىك لە خواردەمەنى

لەبەر زگ: بەھۋى قورسايى زگ و زۆر خواردنەۋە

لئی کهوتن: راکشانی سه گ و حه یوانی تر

گه مال: سه گ

که لاک: لاشه ی حه یوان و مرؤفیش

سه یری ئیمامی...: شاعیر له بارودۆخی خۆی ده دویت له سه رده می ده سه لاتى شادا و ده لئى له ماله وه که وتبووم، خهم دایر زانده بووم و سه رم به حالیک ده بزووت، به لام ئیستا [که خه لک راپه رپون و دوژمن هه لاتووه]، که وتوومه ته وه قسه کردن و بانگ کردنى ئیوه به ره و خۆپیشاندانى سه رشه قام، له بهر ئه وه ی ئه گه ر دوژمن بیثمانکووژیت، هیشتا باشته ره له وه ی جاریکى دیکه بیینه وه غولامیان.

به حری عهرووزی شیعره که،

مضارع مثنى اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

دەردى كورد

دەردى كوردىم گرتووه، چ بكم ئەمن!
تەيرى بەختم مردووه، چ بكم ئەمن!
يەك نەبوون و پێك نەبوون و لێك پسان
ژەهرى دووريم چىشتووه، چ بكم ئەمن؟
بارى يەك جار زۆر گرانى قەومەكم
ئەمنى يەك جار خستووه، چ بكم ئەمن؟
پىسى چەند سالەم، تەشى پىسى زەمان
پىچەوانەى رستووه، چ بكم ئەمن!
يەك نەبوونى دوو براى ئازا و نەبەز
پى نەجاتى بەستووه، چ بكم ئەمن؟
وا نەيارى بەدمەسەب بۆ ئەو دووه
سەد پلانى رستووه، چ بكم ئەمن؟
هۆنەرى چەند سالەى پىر، بەختەكەى،
هاتووه و لى نوستووه، چ بكم ئەمن؟

قافلاوا، ۱۳۵۸ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۵۴ ى چاپى جەعفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەهاتووه)

هۆكارى نەبوونى شيعرەكە لە چاپى ئەنيسيدا دەبى ناوەرۆكى كوردانەى بىت و
داكۆكى كردن لە يەكەتى و يەكگرتووى كورد و حزبە سياسىيەكانى، ديارە ئەوەش
لاى مەلاكانى ئىران كە دەباوایە ئىجازەى چاپيان بە كتيپەكە بدایە، بڤە بووه و
هەربۆيەش يان مامۆستا ئەنيسى نەيخستۆتە دووتووى كتيپەكەو يان خستوويەتى و
ئەوان سانسۆريان كردووه.

۲۹۴ / شيعرى سالانى ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۹

شعیریکی به سۆز و کۆلی نه ته وایه تییه، له ژێر کارتیکه ری شه پری نگریسی ناو خۆیی کورددا گوتراوه. شه په که به حیسابی ریکه وتی سالی ۱۳۵۸ (۱۹۷۹ و ۸۰)، ده بی کیشه ی هاوکاری کردنی قیاده ی موه ققه ته بیت له گه ل کۆماری ئیسلامی و به گژدا چوونی حزبی دیموکراتی کوردستان، که چهند سالی نك دواتر، گه یشته ئه نجامی پاشه کشه ی ئه وان به ره و باشوور و چوونه ده ره وه یان له خاکی ئێران.

ناوه روک و وشه گه لی ناو شعیره که پوونن. ده ردی دوو به ره کی و شه پری کورد له گه ل کورد، ده ردی کی کۆنه وشاعیر به و ده ره وه ده تلپته وه: "منیش تووشی ئه و ده ره هاتووم، که 'یه نه بوون و ریک نه بوون و لیک پسان و دووری له یه کتر و به سترانی پپی نه جات [واته پپی سه ره به خۆ بوون] له نه یاری به د مه سه ب [حکوومه تی داگیرکهری خاکی کورد واته ئێران] بیت و ههر ئه و یه کنه گرتوویه بۆته هۆی ئه وه ی 'ته یری به ختی به مریت' و 'به ختی شاعیریکی چه ند ساله ی پیر [که خۆیه تی]، لی بنویت'. له کۆتایی ههر فهردی کیشدا جارێک پووده کاته خوینته ر و ده پرسیت: 'چ بکه م ئه من؟' ئه و 'چ بکه م ئه من' گوته ئه و په پری ده رد و په نجی شاعیر ده گه یینیت له پوودانی کیشه یه کی نگریس که ئه و خۆی توانای به ره به ره کانی کردن و وه ستانی له به رانه یدا نییه و ته نها هاوار و هانا بردنی له ده ست دیت.

'چ بکه م ئه من؟' ههروه ها له باری تیکنیکی عه رووزیه وه په دیفی ئه م غه زه له 'مردف'یه و سه رواکانی بریتین له: گرتووه، مردووه، چیشتووه، خستووه، پستووه، به ستووه و نووستووه.

ریک نه بوون: ته با نه بوون

ژهه ری دووری: ئه و دووریه، دووری لایه نه کان واته حزبه کانه له یه کتر. 'یه کجار'ی ناو میسراعی یه که م، راده و ئه ندازه ی قورسای بی باری گرانی سه رشانی قه ومه که ی شاعیر ده گه یینیت؛ به لام 'یه کجار'ی میسراعی دووه می فه ره ده که، واتای 'به ته واته تی' ده دات.

ته شی رپسی زه مان: قه بوولی 'ته قدیر' له لایه ن شاعیره وه ده گه یه نی و ئه وه ی که رپسه که ی [واته هه ول و خه باتی چه ند ساله ی] بی ئه نجام بووه و هه لوه شاوه ته وه، ناره حته به لام خه تایی کار لێره دا ده خاته ئه ستوی زه مان که ده کری به خودا یان ده سه لاتیکی ژوور سه ری مرۆف بزانی ریت.

دوو برای ئازا و نەبەز: ئاوات لێره دا هەلۆیستیک دژ بەو دوو بەرهی شەپە ناگریت و بەوه دا دیاره هەردوو لایەنی خۆش دەویت؛ بەلام گلەیی لە هەردوکیان دەکات کە یەک نەبوونیان پێی نەجاتی [گەلی] بەستوو.

نەیارى بەد مەسەب: شاعیر ئەگەر بە ھۆی باوەری نەتەواوەتیەو سێفەتی باش دەداتە پال شەپکەرانی هەردوو بەره، لە بەرانەردا هەمان باوەر وای لێدەکات نێو نیتکە ئاراستەى نەیار و دوژمنی گەل بکات و بە 'بەدمەسەب'ی ناوەریت کە لە پوانگەى ئیماندارى موسولمانەو سێفەتیکى خراپە و بە واتای ئەو دیت کە ئەو لایەنە ئیمانی پاک نییە. دیارە لایەنە کەش بەحسابی سالی گوترانی شیعەرە کە، کۆمارى ئیسلامی ئێران نەبیت کەس نییە.

پلان رشتن: بەعادت، لە گەل پلان و بەرنامەدا، کرداری 'دارشتن' دیت بەلام 'رشتن'یش دەگوتریت؛ شاعیر چ لەبەر کیشی شیعەرە کە بووین و چ بۆ دەستکاریکردنی رێژمان، لە هەردوو حالەدا کاریکی هەلەى نەکردوو کاتی گۆتوویەتی پلان رشتن. لەبیرمان نەچیت وشە بە دەست شاعیری لێهاتوووە وەک مێو پۆنە و دەتوانیت بیچم و شیوازی دلخوازی خۆی پێ بدات. دیارە ئەو شیوازی پێدانه کاتی سەرکەوتوو دەبیت کە خۆتەر لێی تیگات و هەستیکى ئەرى یی بە نەسبەت گۆرانکاریە کەو هەبیت.

هۆنەری چەندسالەیی پیر: دەکرێ چەندسالە وەک سێفەتیک بۆ ماوەى شاعیری هۆنەر بگێریت بەرچاو و بگوترێ ئەو کەسەى وا چەندسالە کارى هۆنەری دەکات و ئیستا پیر بوو؛ هەروەها دەکرێ چەندسالە و پیر هەردوکیان بە دوو سێفەتی هاوواتا و هاوشتو بۆ هۆنەر وەرەبگیریت و بگوترێ ئەو هۆنەرەى وا سالانی تەمەنى زۆرن و پیر بوو. من لە گەل دوو هەمیاندام. شاعیر لە سالی گوترانی شیعەرە کەدا ۷۶ سالان بوو. بەختە کەى هاتوو و لێی نوستوو: ئاوات لە شیعریکی دیکەشدا تەعیریکی هاوچەشنی بۆ نووستی بەخت هەیه و دیارە دەبێ باوەری بە بەخت و شانس بووین:

"لە ناکاو پیریم لێ وەدەرکەوت

بەختیش وەکو خۆم هات و لێی خەوت" ۲۰۶

بەحرى عەرووزی شیعەرە کە،

رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

^{۲۰۶} ئەم شیعەرە، هۆنەرمانە دەسەن زیرەکیش بە گۆرانی گوتوویەتی.

چوارينه يه ك

ئەوئەندەى پرووېش و خاوەن گوناھم
ئەوئەندەش خاوەنى فەرياد و ئاھم
بە ئاھم بەخشە يارەبىي گوناھم
سپى كە تۆ و خودايىت پرووى سياهم

قافلاوا، ١٣٥٨ ى ھەتاوى
(لەپەرە ٢١٤ى چاپى ئەنيسى و ٣٤٩ى چاپى جەغفەر)

ئەوئە تاقە چوارينهى كوردىي ئاواتە كە پىكەوتى ھۆنرانەوئەى بۆ ديارىي كراوھ؛ ھەر
بەو بۆنەيەشەوئە لەوانى دىكەم جيا كردۆتەوئە و لە پىزبەندىي پىكەوتى گوتنى
شيعرەكاندا لەگەڵ ئەوانەى سالى ١٣٥٨ ى ھەتاوى (١٩٧٩ز) دامناوئە.
چوارينه يەكى ئاينىيە و پارانەوئەى شاعيرە لە دەرگانەى خودا بۆ ئەوئەى گوناھەكانى
بەخشىت و پرووى رەشى سپى بكاتەوئە- باوئەپىكى گشتىي موسولمانان، و ھەرگىز
ناشزانرئەت كام گوناھە كە ھەر لە مندالى و شيرەخۆرييەوئە دەكەوتتە سەر داويتى
مرؤفى موسولمان و نە ١٧ رەكەت نوپۆزى رۆژانە و ٢٤ جار سوچدە كردن و ٣٠
رۆژ برسەتەي رەمەزان و ٤٠ رۆژ لە خۆدان و خۆ برينداركردنى محەررەم تا ئەرەبەعنى
برادەرانى شيعە، پاكى ناكاتەوئە و لە كۆتاييدا نەكىر و مونكىر و گورزى ئاسنى ناو
قەبر و ١٠٠ ھەزارسال چاوئەروانىي سەحراي مەحشەر و پردى لەموو بارىكتەر و لە
ئەلماس تىترتريش چارەسەرى ناكات و كارى دەكەوتتە لای ماليكى دۆزەخ!

نان و خوان

دلّی من موبته لای بالا بلندی نوجوانیکه^{۲۰۷}
له ده وری دئ و ده چئ دایم، عه جایب پاسه وائیکه!^{۲۰۸}
برؤی چه شنی که وان، برزؤلی تیره، بسکی زنجیره
ئه سیری ته پکه یی بسک و کوژهی تیرو که وائیکه
له ئیش و ئۆف و نالین و هه ناسهی خۆی هه راسانه
هه میشه گوئ به ئاوازی شنه ی کاتی به یائیکه
هه موو گیانم وه کوو قامیش هه لؤل و کون کونه، کاکه!
ئه گهر راست ده وئ ئاماده بؤ بلویری شوائیکه!
کزه ی کاتی به یان هه ر وه ک کزه ی جهرگی برینداره
که چی دل واده زانی مه لحه می هه ر ئیش و ژائیکه!
وه ریوه مووی سهر وریشم له بهر پیری و خه مباری^{۲۰۹}
له باغی عه مری فه وتاوم، ئه ویش بؤخۆی خه زائیکه^{۲۱۰}
'ئیمامی' جهرگی برزاوی مه زه ی فرمیسکی چاوی بوو^{۲۱۱}
ئه ویش وا خاوه نی سفره و که باب و نان و خوانیکه

^{۲۰۷}. چاپی ئه نیسی: بالا بلندی، نهوجوانیکه. بیگومان ئه و نیشانه ی خالبه ندیه ی نئوان وشه کان زیادی و ناپیوسته.

^{۲۰۸}. له ههردوو چاپه کهدا: داییم نووسراوه و نازانم ئه و پیتی /ی/ زیادیه یان بؤ داناوه. من قرتم کرد.

^{۲۰۹}. چاپی ئه نیسی: له بهر پیری یو خه مباری

^{۲۱۰}. گۆرینی وشه ی 'عومر' بؤ 'عهر' ده بی له ژیر کارتیکه ری قسه ی ئاپۆره ی خه لکی ناوچه کهدا کراییت.

^{۲۱۱}. چاپی ئه نیسی: چاوی بو. به گشتی مامۆستا ئه نیسی زوربه ی کات واوی درێژ به یه ک واو ده نووسیت و

هه ست ده کهم شاعیر خۆیشی هه ر وای نووسییت، له بهر ئه وه ی دوو واو نووسین شیوازیکی تازه تره. مامۆستا هه ژاریش که لکی له دوو واو وه رنه ده گرت و له سهر یه ک واو، بۆر یان ضمه ی داده نا.

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپی ئه نیسی و جه عهفر دا 'نان و خوان' ه، که له دوایین دوو وشه ی دوایین فەردی شیعره که وه رگیراوه.

شیعریکی ئه ویندارییه و شاعیر له تهمه نی ۵۹ سالدیدا هۆندوویه ته وه.

وشه و ته عیری ئه سته م و دوور له زیه نی تیدا نییه به لام وشه ی جوانی کوردیی تیدا کوکراوه ته وه: کوژه، گوێ به ئاواز، هه لۆل، بلوێری شوان، کزه ی کاتی به یان و...

کوژه: ئیستا به گشتی له هه موو شوێنیک که لک له شتوای فارسی ئه و وشه یه وه رده گیریت و ده گوێرت 'کوشته'؛ ئه وه ش له کاتی کدا یه که شتوازه کوردیه که ی واته 'کوژه' گه لیک جواتره.

ئه سیری ته پکه یی.... ئه وه دلی شاعیره که ئه سیره و به گشتی هه موو شیعره که وه سفی حالاتی دلی شاعیره.

کاکه! لام وایه له خیتابی 'کاکه'! دا، ده بی روه ی قسه ی شاعیر له خوێنه ر بیت که خیتاییکی گشتیه، به لام شیعری دیکه ی شاعیر هه ر له م دیوانه دا هه ن که روه یان له کاکه خۆی واته سه ید موحه ممه دی نوورانی شیخی زه نبیله و به 'کاکه' بانگی ده کات. ئه وه ی ئیره ویتا چیت له وه ده سته شیعرانه بیت.

وه ربه مووی سه ر و ریشم.... وه رینی مووی له ش به هۆی نه خۆشییه وه ئاساییه، له نبو خه لکیشدا ئه و قسه یه باوه که ده ئین موو به خه م و خه فته ده وه ریت، به لام نازانم راستییه کی زانستی له پشته یان نا؟

سێ له فزی برۆ و برژۆل و بسک هاوړئ له گه ل سێ واتای ته پکه و تیر و که وان له فەردی دووه مدا، نمونه ی ته وای له فف و نه شری مو شه و وه شن: یه که م به واتای سێهه م و سێهه م به واتای یه که م. به هه مان شتیه وه رینی مووی سه ر و ریش له گه ل پیری و خه مباری له فەردی شه شه مدا، له فف و نه شرن به لام موړه ته ب.

هه موو ئه وانه و هینانی هه ندیک وشه ی هاوچه شن (مراعات النظیر) یا دژ به به ک (سه نه ته ی تضاد یان مقابله) وه ک قامیش و هه لۆل و کون کون و بلوێری شوان له فەردی چواره م، کزه ی جه رگی بریندار و مه لحه می ئیش و ژان له فەردی پینجه م و باغ و خه زان له فەردی شه شه م، هه روه ها جه رگی برژاو و مه زه ی فرمیسک و که باب و

نان وخوان له فەردی کۆتاییدا، به تهعبیری کلاسیکه کان پیشاندهری توانای شیعری شاعیره که یه تی.

نالی شیعریکی ههیه که کیش و ته نانهت سهرواکهی له م شیعره جیاوازه، به لام خوینهر به خویندنهوهی ئه م، واههیه بکهوێته بیری ئه و:

"سهری هه ر مووی به دهنم چه شنه ته مه ننا ییکه
گه ردشی تووکی سه رم دوو که لی سه ودا ییکه
وه ره سه ر سه یری سه فاگاهی نه زه رگی چاوم
که عه جبه مه نه ره یی سه یر و ته ماشا ییکه ...
حه لقه حه لقه ی چ ده که ی داوی که مه ندی زولفت
بو دلی خه سته که وا به سته یی هه ودا ییکه؟..."
به حری عه رووزیی شیعره که:

هزج مئمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

داخی تۆ سەختە

داخی تۆ سەختە، لەسەر دڵ چل دەدا و دەکولیتەو^{۲۱۲}

مامی پیریشت لە تاوت، گیانە، ھەر دەخولیتەو

مانگی رێبەندانە بۆیە بەندی جەرگ و دڵ پسا

ھەرکە بیرى تۆ دەکەم، دەکولیتەو و دەپسیتەو

عالمەت سووتاند بە مەرگی خۆت و ئەمنیش جەرگ و دڵ

ھەروەکوو شەم ھەلبوو، دەگریت و ناکووژیتەو

ئەو ھەموو ئەخلاقە شیرینەت لەگەڵ پیر و جەوان

دەك كوت و پر بى، ئەگەرساتى لە بیرم چیتەو!

بەفر و سەرمايە و دلێش رێگەى بە جارێ بەسترا

بەفرى خەم کەنگى لە سەر بستوى دلان دەتوتیتەو؟

تەم ولاتى گرت و خەم دایگرت ھەموو خاوەن دلێك

ئەو گرێپووچكەى لە سەر دڵ، داخۆ كەى دەكریتەو؟

داخۆ تازە گۆل لە باخان شین دەبێ بى "شاعەلى"^{۲۱۳}

داخۆ كۆرپەى جوانى ھىوای گەل ئەرێ دەشنیتەو؟

تازە نابینم ئەوانە تاوێكوو پۆژى ھەشر

پۆیین و نابیندريین، تازە زەمان ناییتەو

سالى پەنجە و نۆ بوو، رێبەندان بوو، بەندی دڵ پسا

وا پسا جەرگ و دلى "كاميل" كە يەك ناگریتەو^{۲۱۴}

^{۲۱۲} چاپى ئەنيسى: چل دەدا و دەکولیتەو

^{۲۱۳} چاپى جەعفەر: بى شاعەلى

^{۲۱۴} چاپى ئەنيسى: جەرگ و دلى مامەت

عینوانی شیعرە کە لە چاپی ئەنئەنیدا "گرێ پووچکە ی دڵ"ە. ھەردوو عینوانەکان لە ناوەرۆکی شیعرە کە وەرگیراون.

شین گێڕیپە بۆ کۆچی دوایی عەلیشا، کۆرەگەورە ی سەیدی زەنبیل و برازی ئاوات. ئەو راستییە ھەم لە شیعرە کە دەرە کەوێت: کە دەلی "مامی پیریشت..." و ھەم لە یادداشتی ناو پەراوێزی شیعرە کە لە چاپی جەغفەردا، کە نووسییویەتی: بۆ کۆچی دوایی برازی خۆشەوێستی، خوالێخۆشبوو "عەلی شا".

شاعیر ئەم چەشنە لاواندەووە یان شین گێڕیانە ی بۆ زۆریک لە ئەندامانی نێرینە ی بنەمالە کە ی خۆی گوتوو (برا، برازا، مام و ئامۆزا)، کە ھەندیکیانمان پێشتر بینووە (بۆ نمونە، دوو شیعی 'مەفەرموو من نەماوم' و 'تەنیا مامەوہ'، کە بۆ مردنی کاکی نووسیون)، لای کەم دوو پارچەشی بۆ کۆچی دوایی مامی ھۆندۆتەوہ.

چڵدان: یان چڵ لیدان، لیدانی دەماریکی لەشە (بەگشتی دڵ)، بە پادە یەکی توندتر لە ئاسایی. لە کاتی ناپەھەتی و خەفەتدا دڵ چڵ دەدات.

کولانەوہ: تازە بوونەوہ و بە ناسۆر کەوتنی برینە.

رێبەندان: مانگی ناوەرستی زستانە و جەنگە ی سەخەت و سەرما. شاعیر دەلی ھەر خۆم بە ھاتنی ئەو مانگە ناخۆشە بەندی دڵم پسابوو، وا ئیستا کاتی بیر لە [مردنی] تۆ دەکەمەوہ، ئەویشم لی دەکولیتەوہ و سەرلەنوێ دەپستتەوہ.

ئەمنیش جەرگ و دڵ: دەبی لە گەل میسراعی دوای خۆیدا بخوێرتیتەوہ: جەرگ و دلی ئەمنیش وەکوو مۆم ھەلبووہ و گرێ دەگریت و ناکووژیتەوہ.

دەگریت: گرێ دەگریت، دەسووتیت.

کوئوپر: لەپر. بە مردنیکیش دەگوتریت کە بەھۆی وەستانی دڵ یان میشکەوہ بیت و لەپر کەسە کە بکووژیت. کوئوپر بم واتە بە سەکتە و وەستانی دڵ بمرم ئەگەر ساتیکیش تۆم لەبیر بجیتەوہ.

بستۆ: ملە ی کینۆ.

۲۱۵ شوێنی گوترانی شیعرە کە لە چاپی جەغفەردا دیاری نەکراوہ بەلام رێکەوتەکە ی لە ھەردوو چاپدا وەک پەکە.

داخۇ تازە...: لەو زىيادە پۇيانە يە كە تەنيا شاعىر و ھونەر مەند دەتوانن بىكەن بى ئەو ھى
ناھەز نەيىت! لە قسە كەردنى ئاسايدا ئەگەر كەسك بلى برازاكەم مردوو ھ و ئىتر دواى
ئەو لە دنيادا گول شىن نابىت، بىسەر پىي پىدە كەنيت بەلام شاعىر دەليىت و جوانىشە!
ئاوات دەپرسىت ئايا بە بى عەليشاي برازام گول شىن دەبن؟ يان تەنانەت واھەيە
كۆرپەي ھىواى ھەموو گەل بتوانىت بالا بكات؟

تازە نايىمىم ئەوانە...: "ئەوانە" كىن؟ دەبى كەس و كارى لەدەستچووى شاعىر بن.
حاجى سەيد مەھمەدى كاكى شاعىر دوو سال پىش عەليشا كۆچى دواى كەردبوو و
حاجى بابە شىخى مامىشى ۱۷ سال پىشتر.

سالى پەنجا و نۆ بوو: سالى ۱۳۵۹ ي كۆچى ھەتاويە. ۳ ي رېبەندانى ئەو سالە
دەكاتە ۱۹۷۷/۱/۲۳ ي زايىنى.

بەحرى ھەرووزى شىعەرە كە،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

شيعرى سالانى ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۸

پىرست: باي واده (خهرمانى مەينەت)، چش لەم و لەو، پىرى، لىيووردن، بورپاقى بالدار،
وەرەوہ گيانە! پارانەوہ، ريشى سىپى، داخوازى ئىمداد، حاسلى من، جەژنى ئىمە،
شوشەى دل، پارانەوہ، ئەى غەريىي خوشەويست، ئاواتى ھۆنەر.

بای واده (خهرمانی مهینهت)

ئەوا بای واده هات و سەوزە چیمەن
بەهەشتە گۆلشەن و سەحرا، بە دیمەن
بەلام بۆ من چ بای واده، چ پاییز^{۲۱۶}
رەفیقان بانگی کاروانی هیوا کەن!
بەبێ ئازیزی دڵ، خێل رەنجەرۆیه
کەژاوێ ژینی تال ناگاتە مەعدەن
بە خۆی ما دڵ، کە دی نێرگس لە باخان
بە چاوی جوانی دەروانیتە گۆلشەن
دڵم ما هەلۆەدا و موبتەلای ئەو
چ بێ مەلەند و جیگا، مأل و مەسکەن!
دڵم دۆش ما بە لای خهرمانی مهینهت
بەبێ هاوأل و داوأل، بێ کەس و شەن
بەبێ ئازیزی دڵ مەرگی "ئیمامی"
نزیکه، دا بلی بێن گۆرەهەلکەن

قافلاوا، ۱۳۶۰ی هەتاوی

(لایە ۶۸ ی چاپی ئەنێسی و ۱۵۹ ی چاپی جەعفەر)

^{۲۱۶} دلیا نیم شاعیر خۆی ئەم وشەییە چۆن نووسیوە بەلام بە بۆچوونی من دەبێ بە شێوەی 'پایز' بنوسرێت. 'پاییز' شێوە فارسییە کەبەتی و نووسینی شێوازی کوردیی وشە کە زیانیك بە 'فعلول' ی کێشە عەرووزییە کە ناگەینیت. زمانی کوردی لەژێر کارتیکەری زۆری زمانی فارسیدا دەنالییت و حەق نیە رەوتی ئەو کارتیکرانه خێراتریش بکەنەو. هەردوو چاپی ئەنێسی و جەعفەر بە شێوەی 'پاییز'یان تۆمار کردوو و منیش نەموستووە بێگۆرم بەلام بۆچوونم ئەوەیە کە پامگە یاند.

پارچە شیعریکی دیکەى ئاوات (لاپەرە ۱۵۳ و ۱۵۴ ی چاپى ئەنسىسى و ۶۶ و ۶۷ ی چاپى جەغفەر) ھەر ناوى 'باى وادە'یە. بلىنى ئەو دووپات بوونەوہیە کارى شاعیر خۇى بووئیت؟ ئەگەر وابووئیت بۆچى لە چاپى ئەنسىیدا عینوانى ئەم یەكەیان 'خەرمانى مەینەت'؛ ئەگەریش شاعیر وای دانەنايت، بۆچى لە چاپى كاك جەغفەر دا دووپات كراوہتەوہ؟

من بۆ بەرگرى كردن لە گيژو گومى، نەمويست عینوانى 'باى وادە' بۆ دوو شیعیر دابئیم و ھەریۆیەش عینوانى چاپى ئەنسىیشم لە ناو دوو كەواندا داناوہ. لە چاپى ئەنسىیدا سالى گوترانى شیعەر كە نەنووسراوہ بەلام چاپى جەغفەر سالى ۱۳۶۰ ی ھەتاوى بۆ دیارى كرددوہ. لە سالى ۱۳۶۰ [۱۹۸۱ز]دا شاعیر ۶۸ سالان بوہ.

شیعریكى جوانى لیریکە و لە خوئندەنەوہى ئاساییدا وەك دەبرپىنى ئەوئینىك بۆ كچىك خۆ دەنوئیت، بەلام عیبارەتىك لە فەردى سێھەم و ھەوتەمدا دووپات بۆتەوہ (بە بى ئازىزى دل) كە بەگوێرەى ئەو، گومانى ئەوہ سەرھەلەدات شاعیر شیعەر كەى بۆ كەس و كار یان دۆست و برادەرىكى خۆشەوئستى خۆى نووسىیت. ئەو 'ئازىزى دل' ھى و لاى شاعیرنەبووہ و بىرى كرددوہ، كىيە؟ جگە لە ئەندامانى بنەمالە، یان دۆست و برادەرى نزیكى شاعیر كى دیکە دەتوانى بىیت؟ خوئنەرى شیعەر كە ئەستەمە بتوانىت ئەو مەتەلۆكەى ھەلىئیت!

باى وادە: 'ھەنبانە بۆرىنە'ى مامۇستا ھەژار و فەرھەنگى خال لەم پىكھاتەىە بىدەنگن بەلام ھەنبانە بۆرىنە 'وادە'ى بە 'جەنگە' واتا كرددۆتەوہ. ئەوئندەى بزائىم باى وادە بە بايەكى كۆتايى زستان دەگوترىت كە دەلێن بەفر دەتوئیتتەوہ. دیارە دواى توانەوہى بەفریش چیمەن و گيا سەرھەلەدەن.

بەھەشتە.... دیمەنى گولشەن و سەحرا وەك دیمەنى بەھەشتە.

چ باى وادە، چ پايز: ئاوات لیرەدا بى ھیواى خۆى دەردەبرىت و دەلى سەرەتای بەھار و پايز ھیچ جیاوازیەكیان بۆم نییە.

كاروانى ھیوا: نازائىم دەبى چەمكى 'كاروانى ھیوا' ھەر لە واتا ئاسایى و ساكارەكەیدا سەیر بكەین یان واتایەكى دووہمیش لەپشت چەمكەكەوہ بىینى؟ ئاوات مرؤفتىكى سیاسى بوو، بلى لیرەشدا ئاماژەى بە رووداوىك، بزووتنەوہیەك، خەباتىك یان شۆرشىك نەكردىت؟ ئەگەر ئەو 'ئىھام' واتە قسە دووپالووہ لە چەمكەكەدا نەبىین،

واتای سهرجه می فهرده که ده بیته: "ئه ی ره فیکان! بانگیك بهیلنه کاروانی هیوا با بوهستیت تا من ده یگه می، له بهر ئه وهی من لهو کاروانه به جی ماوم و بی هیوام و پایز و زستان چ جیاوازیه کی بۆم نیه".

نازیزی دل: ئه وه خالی نادیا ری ناو شیعه که یه. ئه و نازیزه ده توانی کی بیت؟ ئه گهر شیعه که له سالانی ۱۳۴۶ و ۴۷ دا بگوترا یه، و اهه بوو بلین نیاز له نهر سهد تاهیری کوپی شاعیر یان هاو سه نگه ریک و هاو حزبییه کی ئه و بووه که چۆته باشووری کوردستان و ناو شوړشی ئه یلوول. به لام له سالی ۱۳۶۰ (۱۹۸۱ ی زاینی) دا کام نازیزی دلی شاعیره وای لی دیار نیه و بیر ده کات؟ ئه و سالانهش به شیک له کوردی پۆژه هلات له گه ل حزبی دیموکرات و کومه له چوو بوونه باشوور، بلنی نازیزی دلی شاعیر یه که له و که سانه نه بیته؟ سالی گوترانی شیعه که ئه گهر به وردی دیاری نه کریت، ده توانی سهرلیشیواوی زۆری له م چه شنه پیک بهیته.

ئه گه ری دیکه ئه وه یه مه سه له که زۆر به سیاسه ته وه نه به ستینه وه و به کوپ یان کچیک یان برا و برازا و ئامۆزایه کی شاعیری بزانی که چوو بیته سه فه ر یان له سه ربازی بیت یان نه نانه ت مه لا کانی ئیران ته بعیدیان کرد بیت بۆ سمنان و دامغان که له و سالانه دا کوردیکی زۆر په ره وازه ی ئه و ناو چانه ی ئیران کران (خۆ چوومه وه سه ر باسی سیاسه ت!)

خیل ره نه چه پۆیه: ده کرئ ئه و 'خیل' ه به 'کاروان'ی ناو فهردی پیشتیشه وه په یوه ندی بدریت.

نیرگس له باخان: په یوه ندی به چاوی جوانه وه هه یه. چاوی جوان له شیعی کوردی و فارسیدا به گولی نیرگس ده شو بهیتریت.

چاوی جوانی: من وشه ی 'جوانی' وهك "چاوی جوانی ئه و" واته نیرگس ده خو یمه وه، به لام بۆ هه یه 'ناو' یش بیت نهك ئاوه لئاو و بلین 'جوانی'.

چاوی جوانی: من وهك 'چاوی جوانی ئه و' واته نیرگسی ده خو یمه وه، به لام و اهه یه 'ناو' و بین نهك ئاوه لئاو و بلین 'جوانی'.

هه لوه دا: ئاواره و سهرلیشیواو.

موبته لا: باوه کوو عه ره بییه به لام له فارسیشدا که لکی لی وه رده گیریت: گیرۆده و گرفتار، ئالوده بووی شتیک.

چ بى مەلەند و....: من نىشانى سەرسوۋرمانم لە كۆتايى مىسراەكە داناۋە لەبەر
ئەۋەى لام وايە ھەموو مىسراعى دوۋھەم درېژەى مىسراعى يەكەمى فەردەكەيە و
ھەرچوار سىفەتى بى مەلەند، [بى]جىگا، [بى] مال و [بى]مەسكەن دەگەرپتەۋە بۇ
ۋشەى 'دلم'.

دلم دۆش ما: دۆش واتە دژ، گرژ، سىس (ھەنبابە بۆرىنە). دۆش مان و دۆش دامان
مات و بى دەسەلات مانەۋەيە. شاعىر دەلى بەلاى خەرمانى مەينەتەۋە دلم سىس و
مات ما.

داۋەل: دالۇ، داۋل، بە فارسى مترسك (ھەنبانە بۆرىنە). داۋەل شتېكە باخەۋان و
بىستانچى بۇ پەۋاندنى بالندە لە پەرۇ، يان تەنەكە و... دروستى دەكەن. لە شىعرى
'بەرەۋموكرىان'ى مامۇستا ھەژاردا، 'سەلكەكەرىش بە ھەمان واتا ھاتوۋە:

"باغ و بىستانە، مەلاى سەلكەكەرە"

بىكەس و شەن: بى كەس و بى شەن. شەن، ھەمان شەنەى خەرمان بەبا كردنە. واتە
من شەنەم نىيە خەرمانى پى بەباكەم، يان خود شەنكەرم نىيە.

بەحرى عەرۋوزى شىعرەكە،

ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

چش لەم و لەو!

ئەى خالىقى پۆژ و شەو، پۆژم پەشە ھەر وەك شەو
شەو ھەر لە خەيالى ئەم، پۆژيش بە ھومىدى ئەو
تا كەى بە ھومىدى ئەو، تاكەى بە خەيالى ئەم؟
يارەب ئەو و ئەم بەس بى، ھەم چش لەو و ھەم چش لەو!
پۆژ و شەوى عومرى من پاكى بە عەبەس پۆيى
پۆژ خواردنە فەكرى من، شەو ھەر بە خەيالى خەو
ئەم عالەمە فانى بوو، ئىتر بە خەيالى چى؟
كو شاهی سولهيمان^{٢١٧} و ئەسكەندەر و كەيخوسرەو؟
ھەستە برۆ بەر دەر كى خاسانى خودا، "كاميل"
بمرە، كە لەپاش فەوتت ھەر عيشقە دەدا پرتەو^{٢١٨}

قافلاوا، ١٣٦٠ ى ھەتاوى

(لەپەرە ٧٩ ى چاپى ئەنيسى و ١٧٠ ى چاپى جەعفەر)

عينوانى شيعرە كە لە چاپى ئەنيسيدا "پرتەوى عيشق" ە.

غەزەليكى كورتى پينج فەردى بەلام بە ناوەرۆكە. پيش ئەو ەى بتوانين بە حيسابى
پارەنەوى شاعير لە خودا، شيعرە كە بە ئاينى دابنين، دەبن لە ھەندىك وشە و
تەعيراتى ورد بينەو. ئەو دەمەيە كە تىدەگەين شيعرە كە ناوەرۆكى عيرفانى و
سؤفايەتى ھەيە كە باوہ كوو ئىسلاميش بىت بەلام جياوازە لە شيعرى ئاينى. گەوھەرى
شيعرە كە بريتيە لە رق بوونەو ە لە "عالەمى فانى" و بىزارى لە ژيانى ئاسايى پۇزانە، كە

^{٢١٧}. لە ھەر دوو دەقە كەدا "كو شاه سولهيمان..." ھاتووە، من بۆ كيشى شيعرە كە و رەوان بوونى زياتر بە شاهی

سولهيمانم نووسى كە لەسەر زمانى خەلكيش ھەر وا ھەيە.

^{٢١٨}. پرتەو، دەقى چاپى ئەنيسى

سۇفیانى سافى شىۋە ژيانى ئەوتۇيان داۋەتە دواۋە و بە "خورد و خەۋى حەيوانى" و دوور كەۋتەنەۋە لە فېكرى قوۋل و بىر كەرنەۋە لە واتاى ژين و ئامانجى ژيانان زانىۋە. جېهان، بە تەعبىرى ئەوان، بەقا و ۋەفای بۇ مەرۋف نىيە ۋەك چۆن بۇ گەۋرە گەۋرانى مېژوو ۋەك سولەيمان و ئەسكەندەر و كەيخوسرەۋىش نەبىۋە؛ كەۋابوو، كەسانى تېگە يىشتوو نابى دلى پى خوش بكن و بكنەۋە شوين فرت وفيل و رەنگ و پوالەتى. ئەۋەى بۇچوۋنە كەى من زياتر دەسەلمېنىت دواين فەردى شىعەرە كەيە كە شاعىر داۋاكارە بېچىتە بەر دەر كى "خاسانى خودا" و "عشق" بە ديار دەيە كى ئەبەدى دادەنىت كە دواى مردنى مەرۋفېش ھەر شەۋق دەداتەۋە. جا ئەگەر ئەۋە بزائىن كە عشق "گرنگىترىن روكنى تەرىقەتە"^{۲۱۹} گومان لە عىرفانى بوۋنى شىعەرە كەش ناكەينەۋە.

رەنگە خوتەر گومان لەۋەدا بكات وېلى عشقى جىگەى باسى شاعىر ئەۋە نىيە ۋا سۇفیان بە عشقى حەقىقى دەزانن و بە عشقى مەجازى ۋاتە ئەۋىنى مەرۋفېكى دابىت كە بۇ مەرۋفېكى دىكەى ھەيە. ئەۋ بۇچوۋنە لە شوئى خۇيدا نىيە لەبەر ئەۋەى شاعىر بە راشكاۋى چش لە ھومىد و تەننەت خەيالانى ئەم خەلكى سەر زەۋىيە دەكات و دەلى پۇر و شەۋم بە بېھۋودە پۇيۋە و پايدە گەيىت كە ئەم ھەممە ھەمىشەى نىيە ۋ، دەفەۋىت. لە خۇشى دەخۋازىت چش لەۋ ژيانە بكات و لە "خاسانى خودا" نرىك بىتەۋە، گومان لەۋەدا ناكرىت كە ئەۋ خاسانى خودايەش دەبى رېبەرانى دىنى يان تەرىقەت بن.

بنەمالەى شىخايەتى و پەيۋەندىيە شەخسىيەكانى ئاۋاتىش دەبى بۇ ئەۋ باسە بگىرىتە بەرچاۋ. شىخانى زەنبىل پىرى تەرىقەت بوۋن و كامىل شا باۋەكوۋ بە رەسمى شىخايەتى نە كرىت بەلام بەشېك بوۋە لەۋ سىستەمە.

رېكەۋتى سالى ۱۳۶۰ كۇتايى شىعەرە كەش نىشانەيەكى دىكەيە بۇ ئەۋ پاستىيە. لەۋ سالىدا شاعىر كەم وزۇر ۷۸ سالى تەمەن بوۋە^{۲۲۰} و تەنبا ۸ سال دواى ئەۋ ژياۋە. لەۋ تەمەندە ئەگەرى ئەۋىنى ئاسايى بۇ كەسكى ۋەك كامىل شا گەلىك لاۋازترە لەۋەى ۋا "متصوفان" بە عشقى حەقىقى ۋاتە عشقى خودايى ناۋ دەبەن.

ۋشەى ئەستەم لە دەقى شىعەرە كەدا نىيە.

^{۲۱۹} . محمەد عەلى سولتانى، "جەزەي عشق - ديوانى شېخ عەبدولرەحمانى تالەبانى (خالېس)"، ئەكادېمىي كوردى، ھەولېر ۲۰۱۴، ل. ۳۴

^{۲۲۰} . بە گۈيرەى سەرەتاي ديوانى چاپى جەغفەر، سەيد كامىل لە سالى ۱۲۸۲ ى ھەتاۋىدا لەدايك بوۋە ۋ لە ۱۳۶۸ يىشدا كۇچى دوايى كەردوۋە.

عه بهس، بیهووده یه.

سوله یمان، شای مووسایان و کوری داوده، له ئیسلامدا به پیغه مبهری به نی ئیسرائیل
ناوده بریت و له ریوایاندا هاتوو هه حاکمی ئینس و جین بووه.

ئه سکه ندهری مه قووونی کورپی فیلیپ، شای مه قوونیه.

که یخوسره و، سیهه مین شای زنجیره ی که یانین، کورپی سیاوهش و فه ره نگیسی کچی
ئه فراسیاو.^{۲۲۱}

به حری عهرووزی شیعه که،

هزج مئمن اخرب: مفعول مفاعیلن مفعول مفاعیلن

^{۲۲۱} . زانیاری له سه ره ئه و سئ که سه م له "فرهنگ معین" وه رگرتوو.

پیری

پیری وا هات و ئەجەل لێم دیارە
پەنگە پامکیشی بەرەو ئەو خوارە
کوێیە ئەو خوارە؟ دەلێن جێم قەبرە
گۆرە، خۆفناکە، گیان^{۲۲۲} بێزارە
ئەو خودایە، بە تەنێ لەو گۆرە
چۆن بمێنم، قور و بەردم بارە!
جاری ئەووەڵ قور و گل بووم و خودا
گیانی پێدام و کەچی ئەمجارە
وورده وورده بە خەیاڵ بەدەنم
تێک بچێ، بێتەووە گل دووبارە
بەدەنی ناسک و نەرم و شلی من
خۆ لەوئ توعمەیی مشک و مارە
بیکەس و بێدەر و مال تاریک خۆم
چاو دەگیرم هەر ئەتۆم لێ دیارە
ئەو لەهەرجێ هەو و نیشە جێگات!
کاتی پەحمە بە منی بێچارە
گەر لەوئ گرپە نەکا شەمعی کە پەم،
تەنگ و تاریک، دلە کەم خەمبارە
تو "ئیمامی"، کە بژیت یا بمری،
ئەرخەیان بە بە تەنێ خوا یارە

^{۲۲۲}. چاپی ئەنێسی: گیان

ههردوو چاپه که له سهه عینوان و شوین و رپکهوتی گوترانی شیعه که هاودهنگن. شیعه که تزی ترسه له مردن. ئه وهسته بۆ مرؤفیکی ئایینی وهک سهد کامیل به تایهت له سالانی پیریدا نائاسایی نییه. شاعیر له کاتی گوتنی شیعه که دا ۷۲ سالان بووه.

ترس له مردن به تایهت له نیو موسولمانان و به وهه موو رپوایهت و حیکایه ته وه له جهه نه نه م و پردی سیرات و گۆرپه وشار و نه کیر و مونکیر، که چۆنه ناو باوه رپی هه موو ئیمانداریکه وه، له ته مه نی سه ره وه دا زۆر جیددی ده بیته وه. که سیکی ههستیاری وهک ئاوات که خۆی ده لێ "به ده نی ناسکی نه رم و شلی" ههیه زۆر سهیر ناییت ئه گهر له مشک و ماری ژیر زهوی بترسیت و ههست بکات ههچ ده ره تانیکی بۆ هه لاتن له و بارودۆخه نییه و کهس له ژیر خاکدا ناتوانی یارمه تی بدات ههر بۆیه ئه ویش وهک هه ندی کهس، باوه ر و ئیمان به خودای له و قوناغه دا به هیزتر ده بیته و رزگاریی خۆی له ده ست ئه و هه موو چر و جانه وه ره سروشتی و خه یالیانه له ده رگانه ی ئه و ده خوازیت. ئه وه ناوه رۆکی سه ره جه م فهرده کانی ئه م شیعه یه. گیان بیزار، واته دیارده به کی گیان ئه ستین یان دژ به گیان. له قه دیدما تفهنگیکیش به و ناوه هه بووه.

جاری ئه و وه ل قور و به رد بووم.... بیرۆکه یه کی شیوه فه لسه فیه به لام له سه ر بنه مایه کی ئایین دانراوه و ئاماره یه به دروست بوونی مرؤف به ده ست خودا له خاک و فوو پیندا کردن و گیان به به رد اکر دنی.

بیته وه: به واتای بیته وه، سه ره له نوێ بیته به هه مان ئه و شته ی وا پێشتر بوو. له ناوچه ی بۆکان که لێ له و بیچه می وشه که وهرده گیریت.

بیکهس و بیته ره: زاراوه یه کی سه ر زمانی خه لکه به واتای بی ده سه لات و ناچار گریه کردن: کلپه، بلیسه، گر (هه نبانه بۆرینه).

تهنگ و تاریک دله کهم خه مباره. سیفه تی تهنگ و تاریکی واهیه به گه رپه ته وه بۆ "له وئ" واته له ناو قه بردا و ئه گهر وایته باشته له نووسینه وه دا ویرگول (فاریزه) یه کی به شویندا به ئینین که له پاشماوه ی رسته که جیای بکاته وه. ئه گه ریکی لاوا تر ئه وه یه تهنگ و تاریکی سیفه ت بن بۆ "دله کهم" که من پیموا نییه وایته. من تا راده یه کی

زۆر لەسەر ئەو باوەڕەم کە "دڵەكەم خەمبارە" سەربەخۆ و جیاوازه له رسته و
ووشەکانی پیش خۆی.

"ئیمامی" ناوی بێنەمالەیی یا شوهرەتی سەید کامیلە و ئەوەندەى بزائىم له ناسنامەكەیدا بە
"سەید کامیل ئیمامی زەنبیلی" ناودێر کراوە. سەید کامیل هەندێك جار له جیاتى
نازناوى شاعیری "ئاوات" ئەو "ئیمامی" یەى خستۆتە کوتایى شیعەرەکانى. سالى
گوترانى شیعەرەكە ١٣٦٠ ى هەتاوى واتە دوو سێ سالىك دواى شۆرشى گەلانى
ئێرانە.

"ئەرخەيان" وێدەچیت وشەیهكى توركى بێت بە واتای دڵنیا.

بەحرى عەرووزى شیعەرەكە:

رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

لیبوردن

بئ پاس و وهړ و خوړپړی، وهك سه گك له قهسابخانه
بئ هؤش و سهراسیمه، وهك مهستی له مهیخانه^{۲۲۳}
بئ مهنزل و بئ جینگا، شیواو و په‌ریشانم
دانیشتوو له جینگه‌ی چۆل، وهك كوندی له ویرانه^{۲۲۴}
بیكاره و بیچاره، په‌تیاره و ناوارهم
هه‌رتاوه له لایینكم، بئ جینگه و بئ لانه
بئ زكر و به بئ تاعه‌ت، بئ فكر و خه‌یالم من
ده‌خولیمه‌وه رږژ و شه‌و له و چۆل و بیابانه
بۆ پیری له كار كه‌وتوو لیبوردن و به‌خشینه
بۆ 'كامیل' ی بیچاره چاوپوښیه ده‌رمانه

قافلاوا، ۱۳۶۰ ی هه‌تاوی

(لاپه‌ره ۸۲ ی چاپی ئه‌نیسی و ۱۹۷ ی چاپی جه‌عفر)

عینوانی شیعره‌كه له چاپی ئه‌نیسی دا چاوپوښی^۱ یه و هه‌ردوکیان له دوایین فه‌ردی
شیعره‌كه وه‌رگیراون.

شعیرکی عیرفانی — ئایینییه، شاعیر ۸ سالتیک پیش کۆچی دواپی خوی هۆنیویه‌ته‌وه.
شاعیر لی‌ره‌دا وهك كه‌سیك ده‌نوینیت كه به‌خلووس و باوه‌ری ئایینییه‌وه له مال و
باره‌گای خودا، یان می‌حرابی مزگه‌وتدا وه‌ستا بیت و به‌وپه‌ری عه‌بدایه‌تییه‌وه له خودا
بی‌پارته‌وه خه‌تا و گونا‌هه‌کانی پی به‌خشیت.

^{۲۲۳} . چاپی ئه‌نیسی: مه‌ستی له مه‌یخانه

^{۲۲۴} . چاپی ئه‌نیسی: كوندی له ویرانه

پەيوەندى خۇدا و مرۇف لە ئىسلامدا جىاوازه لە مەسىھىيەت. لە ئىسلامدا مرۇفى 'ئەشرەفى مەخلوقات' تەنيا عەبد واتە كۆيلەى خودايە و ھەتا لەو كۆيلايەتتەدا زياتر و باشتىر بچىتە پىشەو، پەسندى زياترى خوداى لەگەل دەبىت و لە مردندا پلە و مەرتەبەيەكى باشتىر لە بەھەشت دەست دەكەويت.

لەم شىعرەدا خۇ بچووك كوردنەوہى مرۇفى 'مەخلوق' لەبەرانبەر 'خالق' دا بە باشى خۇ دەنويىتت بەلام لە عەينى كاتدا، ئەو باوہرە تىكەلاو بووہ لەگەل عىرفانى ئىسلامى، كە لەوئىشدا مرۇفى خاوەن برۋا لە عەينى بىن نيازىي بە خەلك، زياتر لەو عەبدايەتتەدا دەچىتە خوارەوہ و خۇى لە بەرانبەر خودادا بە كەمتر لە ھىچ دادەنيت.

ئەوہى شاعىر خۇى بە سەگى قەسابخانە داناو، دەكرى وەك نىشانە و ئامازەيەك بزانرېت بە باوہرى سۆفيايەتتى شاعىر. سۆفيانى سافى ھەموو مەوجودىكى ئەم جىھانەيان بە ئىشراق و نوورى خودا زانيوہ و بووہ سۆفى ئەوتۇ كە دەستى كردۆتە مىلى سەگ و پىنى گوتووہ "السلام عليك يا الله".

پاس و وەپ، يان وەپىن، دوو سىفەتن كە سەگى پاسەوانى بەردەرگاى مالان دەبى بىانىيت واتە پاسى مالەكە بدېرن و بە يىگانە و نەناسراو بوەپن. بەلام سەگى بىن خاوەنى بەر دەرگاى قەسابخانان وانين و نە پاسى شوئىتەك دەدېرن، نە بە كەس دەوہپن.

كوندى ناو وېرانە، ئەو برۋا خورافىيەيە كە لە ناو ئىمەدا ھەيە و بە گوپرەى ئەوہ، بالندەى كوندە بەبوو تەنيا لە وېرانە دەنىشيت، يا ئەگەر لە سەر ئاوہدانىيە كىش بنىشيت، ئەو شوئىتە دواتر وېران دەبىت. بە پىچەوانە، كوند لە فەرھەنگى رۇژئاواييدا بالندەيەكى زىرەك و عاقلە و بە شووم دانانرېت.

پەتبارە، گەللایى و گوئەدەر بە ھىچ شت (ھەنبانە بۆرىنە)

بەحرى عەرووزىي شىعرەكە،

ھزج مئمن اخرب: مفعول مفاعيلن // مفعول مفاعيلن

بوراقى بالدار

ئەى سەراپايى وجودت لە ھەموو عەيب بەرى^{۲۲۵}
تۆ لە تارىفى من و ھۆنەرى دىكە بەدەرى
تۆ پەسوولنىكى، زەوى فەخرى بە تۆ بوو لە سەما
مانگى بە ئەمرت لەت و پەت بوو، لەتى بۆ لات دەوەرى
ھىندە گەورە و بەشكۆ ھاتى بە ئەمرى يەزدان
ھەچى پىغەمبەرە پراوەستن، ئەتۆيان لە سەرى
پابەر و گەورە و خاوەن كەرەم و مەرحەمەتى^{۲۲۶}
سفرەكەت حاتمى ون کرد و نەماو ئەسەرى
ھەركە ھاتى ھەموو زالم لە نەھاتى دا چوون
زۆرى زۆردار بە وجودى تۆ نەماوو خەبەرى
جوبەرئەل بانگى دەکردى كە لە دەورى مەكە بووى
كوتى: فەرموو بړۆ، تۆ خاوەنى فەتح و زەفەرى
خۆى نەگرت كافىر و تەسخىرى مەكەت كەرد خىرا
سەرلى شىواو، كۆنەمشكىيان بە دل و گيان دەكړى^{۲۲۷}
پىگەكەت دوور بوو، بەلام سالى بە ساتىكى بړى
ئەو بوراقى كە بە بالان دەفړى چوويه سەرى
ھەچى دووى تۆ نەكەوت بەختى خەوت، پړۆيى كەوت
تووشى بوو مەسخەرە وو نەكەت و سەد دەربەدەرى^{۲۲۸}

۲۲۵ . چاپى جەعفەر: سەراپايى وجودت

۲۲۶ . چاپى ئەنىسى و جەعفەر: گەورە وو خاوەن...

۲۲۷ . چاپى جەعفەر: سەرئ شىوا و كۆنەمشكى بە دل و گيان دەكړى

۲۲۸ . چاپى جەعفەر: تووشى بوو مەسخەرە و نەكەت و سەد دەردى سەرى

شاسوارێکی وەها بووی ھەموو ئاسمانان چووی
ھەر مەلایێک بوو بە پیشواز لە سەران دادەوھری
بە سلاوات و بە تەکریم و بە تەحسین و ئەدەب
پادەوستان و دەیانکوت: کە چ شیرین سەفەری!
چووێ ئەو جێیە کە جوویری ئەمین ماتل ما
جێی حوزوور بوو، لەو بەولاولە نەمابوو گوزەری
لە مەسافا وەکوو کتویی و لە بەزلا، بەحرێ
ئەو بە قوربانی بۆراقت کە سەراپا ھونەری!
مۆجیزەت زۆرە، لە ئەژمار بەدەرە بۆ "کامیل"
ھەر ئەوئەند بەس کە دەلیم: خاوەنی "شق القمر"ی!

قافلاوا، ۱۳۶۰ی ھەتاوی
(لەپەرە ۱۴۴ و ۱۴۵ ی چاپی ئەنێسی و ۲۳۹ و ۲۴۰ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئێنێسیدا "خاوەنی شق القمر"ە و لە بەشی "چامەکان" واتە
قەسیدەکاندا دانراوە.

شیعەرێکی ئایینیە لە نەعتی پیغەمبەری ئیسلامدا گوتراوە و ھەندێک سیفاتێ ئەو و ئەو
شتانەی وا سەبارەت بەو گوتراون، تیدا دووپات بۆتەو: سەرۆھری ئەنبیا، خاوەنی شق
القمر، فاتیحی مەککە، سواری ئەسپی بالدار (بوراق)، خاوەنی سەفەری میعراج
وسەردانیکەری ھەموو ئاسمانان تا مەرئەبەیی بالا- کە لەو شویتە چاوی بە خودا
کەوتوو.

لەپێزی ئەو شیعەرەداوە کە زۆر شاعیری دیکە کوردیش لە دیوانیاندا ھەیە و
ئەویش پێداھەلگوتنی پیغەمبەری ئیسلامە. پیغەمبەر لە ڕوانگەی ئەوانەو بوونەوھەرێکی
بێ عەیب؛ فەخری کائیناتە؛ بە ئیشارەیکە پەنجە مانگی لەت و پەت کردوو و دواتر
لەتەکانی پیکەوھێ نووساندوونەتەو؛ ۱۲۴ ھەزار پیغەمبەری دیکە بەپێز پادەوستان و
ئەو سەرکردە و پیشەوايانە؛ لە حاتم بەخشندەترە؛ تووی زالم و زۆرداری لەسەر
زەوی نەھیشتوو؛ بە سواری بوراق چۆتە چاوپیکەوتنی خودا لە قاتی ھوتەمی
ئاسمان و ... کە دیارە زۆربەیی ئەو شتانە تەنیا لە چوارچێوەی 'باوە' و ئیماندا دەتوانی
بوونیان ھەبێت دەنا ئاشکرایە زولم و زۆرداری بە ھاتنی کەسێک لەسەر زەوی

نهفه و تاوه و ته نانهت زيادي شي كردووه، نمونه كهی دؤخی ئیستای جیهان و به تاییهت ولاتی خه لكانی موسولمان، كورهی مانگیش نه به ئاماژه یه کی په نجه لهت ده كړیت و نه به یه كهوه دهنووسیتته وه.

له تاريف به دهر: زياد له وهی بتوانریت تاريفی بكریت.

مانگ به ئهمرت لهت و پهت بوو... شق القمر يان انشقاق القمر، ئاماژه یه بهو ههواله یه وا ده گوتريت پیغه مبهري ئیسلام به ئیشاره یه کی په نجه كورهی مانگی لهت و پهت كردووه و لهتی پړاونه ته سهر زهوی به لام دواتر كوی كردوونه ته وه و یه کی خستوونه ته وه - ههوالیک كه واهیه هه نديك له خه لكانی ئیمانداری موسولمان باوه پريان پتی بیت.

هر كه هاتی: لهو كاته وه تۆ بوو یته پیغه مبهري، زولم و زۆرداری له سهر زهوی نه ماوه. جهره ئیل: فریشته ی هه لگری وه حی و ئالقه ی په یوه نديده ری خودا و پیغه مبهري ئیسلام. فرددی شه شم ئاماژه یه بهو ههواله ی كه گوايه كاتی له شكری ئیسلام چۆته سهر خه لکی مه كه، هر له دهره وهی شاره كه دا جهره ئیل مزگیني سهر كه وتنی سوپاكه ی به پیغه مبهري داوه.

كافر: له روانگه ی موسولمانانه وه هه موو ئه وانهن وا موسولمان نین. پینگه كهت دوور بوو: ئاماژه بهو ههواله ی كه پیغه مبهري ئیسلام به سواری بوراق (ئهو ئه سپه بالداره ی وا جهره ئیل بۆی داين كرد)، چوو بۆ حهوت قاتی ئاسمان و دواي چاوپنكه وتنی خودا، به چهند خولهك، گه پرايه وه سهر زهوی. دوو نه كه وتن: باوه پ پی نه هیتان.

شاسوار: سوارچاك

مه لایك: كوی مه لهك، فریشته.

له سهران داده وه ری: فریشته كان بۆ پیشوازی كردنی پیغه مبهري له لای سهره وهی ئاسمانه وه وهك باران داده بارینه خواره وه.

به سلاوات و: ئاماژه یه به پیشوازی و پتر لیگرتنی فریشته كانی ئاسمان له پیغه مبهري ئیسلام، كاتی كه چوو بۆ معراج.

ماتل ما: ئاماژه یه بهو ههواله ی كه گوايه جهره ئیلی فریشته، له شهوی معراجدا تا شویتیکي دیاریكراوی ئاسمان هاوړپی پیغه مبهري ئیسلام بووه به لام لهوی به دواوه نه یتوانیوه و ئیجازه ی نه بووه بړواته سهره وه تر؛ به ناچار لهو شویته ماتل ماوه و

ليڭگه پراوه يېغهمبەر خۆي بېچتە قاتى سەرەووتر بۆ لاي خودا. موسولمانان له سەرده مى ئىستادا بۆ چه سپاندنى ئەو چەشنە ھەوالانە، كە تەنيا 'نەقلی' ن و ھېچكاميان له گەل زانستى ئەمپۆ و 'عەقل'ى دەرەوھى باوهر دا يەك ناگرەنەو، گرتى زۆريان ھەيە و پەنا دەبەنە بەر 'تەفسير' كردنى ھەوالە كان وائە بە پىنچانەو و بە ناويكى تر دەرخواردى خەلكى دەدەن.

گوزەر: تېپەپىن و چوون؛ له فارسيدا واتاى شویتى تېپەپىن و پۆشتىشى ھەيە.

حوزوور: بەردەم خودا

مەساف: پووبەپووبوونەو له شەپدا؛ عەرەبيیە. شاعیر ئەم وشەيەى له شیعری دیکەشیدا ھیناوە يەك لەوان شیعری 'خاسە کەو'.

وھ کوو کيوى: تۆ کۆلنەدەر و تەسليم نەبووى دوژمنى له شەپدا و وھ کيوى قورسى و له شویتە کەت نابزویت.

بەزل: بەخشين و دلئاوايى کردن.

له بەزلا بەحرى: له دلئاوايدا وھك دەريا وای و کۆتايى بە بەخشندەيە کەى نايەت.

بە قوربانى بوپاقت: شاعیر خۆي بە فیدای يېغهمبەر ھېچ، بە قوربانى ئەسپە خەيالێیە کەشى دەکات.

مۆجیزە: معجزه ی عەرەبيیە، بەرپۆەبردنى کارى گەورە و گرانى دەرووى توانا و عادەتى خەلکە.

له ئەژمار بەدەر: کامیلی شاعیر پوو له يېغهمبەرى ئىسلام دەکات و دەلێ من بە گەلێك مۆجزه ی تۆ باوهرم ھەيە و دەشزانم ژمارەيان ھیندە زۆرە له بژاردن نايەن، بەلام ھەر ئەوئەندە بەسە باس له شق القمر بکەم کە شاكارى مۆجزاتى تۆيە.

بەحرى عەروزیی شیعەرە کە،

رمل مثنى مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلى

وەرەوۈ گيانە!

كىيە وەك تۆ لە مەبەست پامىنى؟
بىر وباوۈپ بە گەلى بنویتی
لە قورپی نەگەت و چالاوی ستم
شېرەكەى خۆى و گەلى دەرىپتى
كىيە وەك ئېۋە بە بىر ورا بى،
مافى كوردان بە قەلەم بستىنى؟
دلم ئاۋىتەيە 'ئەى گەۋرەى دىن!
جاروبار دىمەنى تۆ دەنویتی
وەرەوۈ بۆ وەتەنى كويستانت
چ دەكەى تۆ لە ھەۋاى گەرمىنى؟
بۆ ئەۋەى تۈزى نەبى پىگاگەت،
چاۋ دەكا تك تەكە ئاۋپرژىتى
بۆ سلاۋىكى لە ھاۋرپىكانت
دله كەم كۆترى ھەلدەفپىتى
وەرەوۈ گيانە، ھەۋاخوات زۆرن
يەك لەۋان ھۆنەرە، بۆت دەخویتی
كورپی كورد ھەر وەكوو خۆى ماۋەتەۋە
تۆۋى داۋات لە ۋلات دەرویتی
ھەر بە ئاۋاتەۋە ماۋم، قوربان
تاۋەكوو باغى ھىۋا بەر دىتى
بولبولى باختە 'ئاۋات' ى پىر
ھەر بە ئاۋاتەۋە دەچرىكىتى

ههست ده کهم یهك یان دوو فەردی سەرەتای شیعرە که داکەوتبێت. بابەت و ناوەرۆکی شیعرە که پوونە: خەباتکارێکی کورد له پۆژەهلای کوردستانەوه چۆتە گەرمین واتە باشووری خاکە کهمان و ئاوات بەم شیعرە داوای گەپانەوهی لێدەکات. له پەرایی شیعرە که له چاپی جەغفەردا ئەم پستەیه دەخوێننەوه: "بۆ دوستێک که به ناچاری چوو یوو گەرمینێ." مەتەلۆکهی شیعرە که ئەوهیه بزانی ئەوه کام دوستە؟ بەداخەوه ئەو پەپوونە شەخسیانە بۆ من که له نزیکەوه شارەزای ژبانی شاعیر نەبووم پوون نایبتهوه. لام وایه ئەرکی سەر شانی بنەمالە ی بەرپزی ئاغا سەید کامیل بێت ئیستا که ئەم زنجیرە وتارە له دەرەوهی ولات به ئازادی بلای دەبێتەوه، زەحمەت بکێشن و زانیاری لهو چەشنە - که دانیام زۆریان له لایه و نەیانوانیوه له ناوخۆی ولات بلای بکەنەوه، بنێرن بۆ مەلەپری پۆژەهلای - بۆکان یان خود بۆ من. دیارە ئیمە له بلای کردنەوه یاندا هەموو لایەنێکی مەسەلە که دەرگرنە بەر چاو و کارێک ناکەین کەس تووشی ناپەختی و زیان بێت. ئەگەر وانە کەن ئەو نەپنیانە هەر به سەرپۆشراوی دەمێننەوه و ئیتر نەوهی دوا ی ئەوان به هیچ شێوەیهك ناتوانن پە ی پێ بەرن.

با جارێ لهوه گەپین و کاری پشکنینی خۆمان بکەین: سالی ۱۳۶۰ [۱۳۸۱ و ۸۲] که شیعرە که ی تیدا گوتراوه، سێ سالیێک دوا ی شۆپشی ئەم دواپیهی گەلانی ئێرانە که مەلاکان به سەریدا زالی بوون. ئەوه سەردەمێکه که حزبە سیاسیه کانی کوردی پۆژەهلای دوا ی شەپکی چەند ساله له گەل کۆماری ئیسلامی، ناوچه که یان چۆل کردبوو و ئاوا ی دیوی باشوور ببوون. شیعرە که پوو له کێ و بۆ کێ گوتراوه: ئەو کەسه، هەرکەس هیه، ئاوات سێ جار وهك 'تو'، جارێک وهك 'ئێوه' و جارێکیش وهك 'گەورە ی دین' پووی خیتابی تێدەکات، پززی لێ دەرگرت و پێی دەلێت 'قوربان!' هەر وهها به خاوهن بیر وراپه کی دەرانی که کەسی دیکه ناتوانیت وهك ئەو 'له مەبەست رابمێن'؛ مەبەست چیه؟ داخوایه کانی گەلی کورد؟ تەنیا ئەوه که 'مافی کوردان به قەلەم دەستین' و 'ههواخوا ی زۆرن'. ئەو کەسه له کاتی هۆنرانەوه ی شیعرە که دا له گەرمین واتە له باشووری کوردستانه به لام لهوێ تەنیا نییه و ئاوات سلاو له هاوڕێکانیشی دەکات. کەسیکی ئەوتۆ دەتوانی کێ بێت؟

به گوڤره‌ی ته‌عیری 'هاورپکان'، ئەو کەسه دەکرێ ئەندامیکی بالای حزبه سیاسیه‌کانی کورد بێت (دیموکرات یان کۆمه‌له) که 'مافی کوردان به‌قه‌لم ده‌ستین'. به‌لام خیتابی 'ئه‌ی گه‌وره‌ی دین' و ده‌کات زیاتر بیر له‌ مه‌لا و ڕه‌به‌ریکی ئایینی بکه‌ینه‌وه. له‌و سالانه‌دا مه‌لا و فه‌قیه‌کی زۆری کورد له‌گه‌ڵ حزبه‌کان که‌وتبون و هه‌ر بۆیه‌ش ئەسته‌مه‌ ته‌نیا به‌ یارمه‌تی شیعه‌که‌ بزانیته‌ نیازی شاعیر کامه‌یان بووه. من لێره له‌ دووره‌ ولاتی و به‌ نه‌بوونی سه‌رچاوه و ده‌ست ڕانه‌گه‌شتن به‌ که‌س و کاری شاعیر، ئەسته‌م بتوانم ئەو مه‌ته‌لۆکه‌یه‌ هه‌لێنم. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، راست یان هه‌له‌، لام وایه‌ شیعه‌که‌ ڕووی له‌ نه‌مر مامۆستا شیخ عیزه‌دینی حوسه‌نیه‌، که‌ هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا له‌ زیدی خۆی ئاواره‌ ببوو و له‌ باشووری کوردستان ده‌ژیا و پاشان په‌ره‌وازه‌ی سوێد بوو. به‌لام کاتی ده‌لی 'دلم ئاوێته‌یه‌ و جاروبار دیمه‌نی تۆ ده‌نوێتی'، ده‌بێ که‌سه‌که‌ دۆستی نزیکی شاعیرش بوو، جا نازانم به‌ حیسابی ئەو دۆستایه‌تی و نزیکایه‌تییه‌، بۆچوونه‌که‌ی من له‌ جێ خۆیدا ده‌میتێت یان ده‌شیوێت؟ هیچ ناگاداری ئەوه‌ نیم په‌یوه‌ندی ئاوات و مامۆستا شیخ عیزه‌دین چه‌نده‌ گه‌رم و گوڤر بووه‌ یان نه‌بووه. با ئەو که‌سانه‌ی شاره‌زای مه‌سه‌له‌که‌ن دوای بلاو بوونه‌وه‌ی ئەم بابته‌ چه‌وتی بۆچوونه‌که‌م بۆ راست بکه‌نه‌وه. جگه‌ له‌ مامۆستا شیخ عیزه‌دین، واهیه‌ ئەگه‌ریکی دیکه‌ شیخ جه‌لالی حوسه‌نی سه‌رۆکی ڕیکه‌راوه‌ی خه‌بات بێت. کێی دیکه‌؟ که‌سیک له‌ شیخانی زه‌نبیل یان تورجانیس ده‌کرێ ئەگه‌ریکی دیکه‌ بن بۆ هه‌له‌پتانی مه‌ته‌له‌که‌. من ئەو بۆچوونه‌ی سه‌ره‌وهم کاتی ده‌ره‌بری که‌ هێشتا په‌یوه‌ندیم به‌ ڕێزدار جه‌عفهری ئیمام زه‌نبیلی - کوڤی ئاواته‌وه‌ نه‌کردبوو. ده‌نگتر ئەو په‌یوه‌ندییه‌م به‌ پێویست زانی و هه‌ندیک پرسیارم ئاراسته‌ی خزمه‌تی کرد. به‌خته‌وه‌رانه‌ ئاغا سه‌ید جه‌عفهر به‌ ده‌نگمه‌وه‌ هات و وه‌لامی پرسیاره‌کانی دامه‌وه‌ که‌ یه‌کیان هه‌ر ئەو بابته‌ی ئێستا بوو. کاک جه‌عفهر سه‌باره‌ت به‌م شیعه‌ به‌ کورتی نووسیوی:

"وه‌روه‌ گه‌یه‌ بۆ نه‌مر مامۆستا شیخ عیزه‌ ددین کوتراره‌ که‌ چوو بوو بۆ کوردستانی ئە ویدی وه‌هه‌ رگه‌یز نه‌گه‌راپه‌وه‌".

واته‌ ئەگه‌ری یه‌که‌می من هه‌له‌ نه‌بوو و به‌رگۆی شیعه‌که‌ نه‌مر شیخ عزه‌دینی حوسه‌نیه‌. ڕامان: بیر لیکردنه‌وه
 شه‌ره‌ له‌ کوڤ و له‌ چالاه‌ ده‌ره‌پتان: ڕزگار کردنه
 کوێستان: رۆژه‌ه‌لاتی کوردستان
 گه‌رمین: باشووری کوردستان

ههواخوا: لایه‌نگر

هۆنەر: شاعیر، نیاز ئاوات خۆیه‌تی، که له کۆتایی شیعره‌کانیدا هه‌ندیک جار که‌لکی له ناسناوی شیعیری 'هۆنەر'یش وه‌رگرتوو. به‌لام لی‌ره‌دا ئه‌وه که‌وتۆته ناوه‌پاستی غه‌زه‌له‌که.

داوات: داوای تو، داواکاری و داخوازیی تو

ئاوات: ناسناوی شاعیر، هه‌روه‌ها 'ئاره‌زوو' - که بریتی بیت له سه‌ربه‌خۆیی کوردستان باخته: باخی تۆیه.

به‌حرى عه‌رووزی شیعره‌که،

رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلم

پارانه‌وه

پوورپه‌شی دەرگای خودام و سهرفکه‌نده‌ی موسته‌فا
شهرمه‌ساری پوژی حه‌شر و مل که‌چی ئالی عه‌با
چاره‌په‌ش، شه‌و تا به‌یانی ههر ئه‌م و ئه‌ولا ده‌که‌م،
هه‌روه‌کوو ماری بریندار هه‌لده‌سووپیم بئ سهدا
پوو له‌ کوئ که‌م یارپه‌بی! چ بکه‌م له‌ ده‌س عیسیانی زۆر؟
غه‌یری دەرگای تۆ نییه‌ دهرکئ که‌ په‌حمم پئ بکا
دیمه‌ دەرگا‌که‌ت که‌ بۆ چاک و خراپ ئاواله‌یه
که‌وئ و پیستم پاده‌خه‌م تا هه‌م له‌ دونیای بئ وه‌فا^{۲۲۹}
ههر ئه‌وه‌نده‌م به‌س که‌ تۆم ناسی و له‌ تۆ داوا ده‌که‌م
لیم ببووری و خۆش ببی لیم و نه‌سیتی لیم جه‌زا
پووم په‌شه‌ ئه‌مما سهر ورپشم وه‌کوو به‌فری سپی
به‌و سهر ورپشهم بیه‌خشه‌، نه‌ک به‌ پووی هینده‌ سیا!
'کامیل' ه‌ ناوم، به‌لام ناقیس له‌ دنیا مامه‌وه
چونکه‌ بئ مه‌یلی ئه‌تۆم زۆر کرد هه‌تا توانیم، خودا!^{۲۳۰}

قافلاوا، ۱۳۶۲ ی هه‌تاوی

(لاپه‌ره ۹ و ۱۰ ی چاپی ئه‌نیسی و ۵۹ ی چاپی جه‌غه‌ر)

عینوانی شیعره‌ که‌ له‌ چاپی جه‌غه‌ردا 'پارانه‌وه'یه به‌لام له‌ چاپی ئه‌نیسیدا به‌ "پووی
په‌ش، پێشی سپی" تۆمار کراوه‌ و ئه‌و ته‌عبیره‌ش له‌ فهردی شه‌شه‌می شیعره‌ که‌

^{۲۲۹} . چاپی ئه‌نیسی: که‌وئ و پوستم

^{۲۳۰} . چاپی ئه‌میسی: "هه‌تا توانیم خود" که‌ ئاشکرایه‌ هه‌له‌ی چاپه‌.

وهرگيراه. شاعير له ويدا سهرکه وتوانه سهنه تي 'تضاد' واته 'مطابقه' ی له نيوان پرووی پښ و پښی سپی به کار هیتاوه. هه مان ئه و سهنه ته شيعريه له فدری مه قته عيشدا که لکی لي وهرگيراه کاتي ناوی 'کاميل' له گهل 'ناقيس' ی لای يه کتر داناون.

عهرب گوته ني ئه و خضوع و خشوعی ثاوات له به رانبر خودادا سهرسو و پښنه ره، شاعير خوی کردو ته پرو و پښ و ناقيس و کهول و پښتی گه دايی له بهر دهرگانه ی خودا راختووه.

شيعريکی ثاينيه و پارانه وهی شاعيره له خودا بو ليووردنی گوناھی و لي خوش بوونی و سزانه دانی له دوی مردن. دوو فدری يه کهم پروونکرده وهی بارودوخی شاعيرن له به رانبر خودادا و هه موو فدره کانی دوی ئه و تا کوتايی، پارانه وهی ته له دهرگانه ی خودا بو به خشين. به تهنشت ثاينی بوونه وه، هه نديک په گی عيرفانی و سوفيايه تيش له شيعره که دا هه ست پنده کريت. بو نمونه، هیتانی ناوی ئالی عه با نه گهر به ئامانجی رپکخستنی سهر و نه هایت دهبی وهك نيشانه يهك بو ئه و سوفيايه تيه سهر بکريت. دها به حيسابی ژيانی ئاسایی رږژانه، سونيه کی وهك کاميل شا دهبی چيداييت به ئالی عه باوه!^{۳۱}

شوین و سالی گوترانی شيعره که له هه ردو و چاپدا گوندی قاقلاوا و سالی ۱۳۶۲ ی هه تاوی راگه يتراه که ده کاته سالی ۱۹۸۳ و ۸۴ ی زايینی.

هه نديک ته عيری فارسی خزاونه ته ناو شيعره که وه و ئه وهش ريوخساريکی به رچاوی شيعری 'ثاوات' که خوی دهره بستی و اتا کردو وه نهك قالب و فزوم، واته به شيوه ی ميکانیکی وشه ی کوردی پته ی نه هیتاوه ته ناو شيعره کانيه وه و به پيچه وانه، خوی داوه ته ده ست مرخی شاعيرييه که ی و هه ستیاری له باری ته کنیکی شيعره وه بو هه رکوی ئه و برديتي، چووه. نمونه ی ته عيری فارسی و عهره بی له شيعره که دا ده توانی ئه مانه ييت: سهر فکه نده، ئالی عه با، بع سهدا، سيا، عيسيان، جهزا و ناقيس.

^{۳۱} . بو نمونه، په نگه خو يتر پي سهر ييت نه گهر بلیم له ئه ده ياتی عارفانی ناوچه ی کرمانان و ئه رده لان و تهنه ات مه لبه نده دوور تره کانی وهك موکريانشدا هه نديک نيشانه ی نفوزی ثاينی کونی ئه هلی حق و تا راده يه کيش ئيزدايه تی، به رچاوه.

دوو فەردی کۆتایی شیعەرە کە تەنزیکی نەرم و نیاڤان تێدایە کە لە ناو تەپ و تۆزی پارانە و خۆ بە گوناھبار زانین و داواى لیبووردندا وون بوو و بە ھاسانی ھەستی پێ ناکرێت: بەو سەر و پریشەم ببەخشە، نەك بە پرووی ھێندە سیا! کامیلە نیوم بەلام ناقیس لە دنیا مامەوہ.

ھەر ئەو تەنزە نەرمە لە کاتی قسە کردن و پووبەپوو بوون لە گەل خودادا، نیشانە کی پوونە بۆ ئەو پەگە سۆفایەتیە و لە سەرەوہ باسەم کرد. شاعیر وەبیری خودای دینیتەوہ و پێی دەلێ واکە و واکە (بەو سەر و پریشەم ببەخشە، نەك بە پرووی ھێندە سیا!). تەنیا عارفان دەتوانن بەو شیوەیە خودا بدوین دەنا مەلا و ویشکە سۆفی وەھا لە ترسی خودای جەببیری ھاشمی پێ بەزەیی لە کون دەخزین و دەلەرزن کە ناوێرن و بە خەونیش نابینن بتوانن بەو شیوە خۆمانەییە لە گەل خودادا بدوین، دواندیش ھیچ، تەنانت پێگای پیشان بدەن و لێ بخوازن چی بکات!

پەدیفی شیعەرە کە حەرفیە (پیتی ١/١)؛ سەرواکەشی ھەندێک بەربلاوی بەسەرەوہ دیارە: چوار جار لەبا، لەدا، لەفا و لەزا؛ دوو جار بکا و سیا؛ ئینجا یەك جار ودا. ئەو بازدان و لەم شیوازەوہ بۆ شیوازیکی دیکە چوون، ھەندێک جار لە شیعری گەورە شاعیرانی پیشووشدا دەبینرێت و بە بۆچوونی من درێژە ھەمان ھەولێ شاعیرە بۆ خۆ بە ناوەرۆکەوہ ماندوو کردن و کەمتر گوێدانە فۆرم. بەلام لەبیرمان نەچیت جگە لەو وردەکارییە ناسکە و ئامازەم پێکرد، بە گشتی سەروای شیعەرە کە، لە خۆتەندەوہی ئاساییدا تەواو و پێ عەبیە.

وشەى دنیا جارێک بە شیوازی کوردی ('دنیا' لە فەردی چوارەمدا) و جارێکیش بە شیوە فارسییە کە ('دوینا' لە فەردی ھەوتەمدا) نووسراوہ.

لیم ببووری و خۆش ببی لیم و نەسینی لیم جەزا، باوہ کوو دووپات کردنەوہی وشە یەك لە فەردێکی شیعردا جوان نانوییت، بەلام ھەست دەکرێت شاعیر لێردا بە وشەى 'لیم' یارییەکی جوانی کردووە و بە دەستە قەسە سێ جار دووپاتی کردۆتەوہ و مۆسیقای ناوخۆیی خوێندووہ، ئاکامێکی لەبەرداڵانی لێ وەر گرتوہ.

کەوڵ و پێست پراخستن، خۆ بە سەر کەسیکدا ساغکردنەوہی؛ کۆتایی کاریکە خواوہ کار نەیتوانیبت بە ھیچ شیوەیەك چارەسەری بکات؛ کەوڵ و پێست لەبەر دەرگای دوایین مالى ھیوا پادەخريت و ئەوہ بۆ ھەندێک لە عارفانی رابردووی ولاتانی ئیسلامی کاریکی ئاسایی بووہ. ھەندێک لە سۆفیان نەك ھەر کەوڵ و پێستیان پراختووہ، بەلکوو

ئیش وکاریشان نه کردوو و به سوال و سه دهقه ژیاون، به و ده ریوزه کردنه ش
شانازیان کردوو.

ناقیس له دنیا مامه وه، واته گهرچی ناوم کامیله به لام به باشی و ته وایی و به
گویره ی ویست و فه رمانی تو له دنیا دا نه ژیاوم و له و پرووه وه ناقیس بووم؛ سه نه ته تی
موتابه قه.

دوایین وشه ی شیعه که به شیوه ی 'کامیلا' نووسراوه و هه ردوو چاپه که ش وایان
نووسیوه به لام خوینته ر نه گهر بیه ویت ده توانی ناسناوی 'کامیل' بخاته ناو که وانوو که وه
و ئه لفه که ی به سویندا بهیئت: "کامیل" ۱.

به حری عهروزی شیعه که،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

داخوای ئیمداد

نزام بۆ تۆیه په بهلبهیت! دلم داخوای ئیمداده
دهزانی عهبدی خۆت ئیستا که وا بئی تۆشه و زاده
له سهر پښگایه کی پترس و خهوف و درک و دالم من
به لوتفی خۆت بفرموو پیم له سهر ئه و جاده به لاده
ئهوا پیر و فقیه که وتوومه ئهولای بئی تفاق، خۆ
ئهمن کوردیکی بئی فیل و فهره ج، مه شهوورم و ساده
ئهتوی خاوهن که رهم، ئه ی سفره پهنه گین! ههر له تۆ جوانه
که رهم، به خشین و چاوپۆشی له پیر و کویر و ئوفتاده^{۳۳۲}
ئهوی تۆی نایه ته بیر، پر خه م و دهر د و مه شه ققه ت بوو
که سیکیش تۆی له بیر بئی، تا ئه به د مه سروور و دلشاده
ئهوی تۆی چوو له بیر، رۆژ و شهوی پر مه بینه ت و دهرده^{۳۳۳}
که سئ وا تۆی له بیر، خۆ شهوی رۆژ، رۆژی ئه عیاده
له بۆ راوی نه یارانی په سوولی خۆ شه ویستی تۆ
"ئیمامی" کردیه ئه ستۆ قه لاده، ساز و ئاماده

قافلاوا، ۱۳۶۲ی ههتاوی
(لاپه ره ۶ ی چاپی ئه نیسی و ۱۸۲ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا 'نزام بۆتۆیه'یه. ههر دوو عینوانه که له میسراعی
یه که می فهردی یه که م وهر گیراون و ههر دو کیشیان بۆ ناوه رۆکی شیعره که به پئی وجین

^{۳۳۲} چاپی ئه نیسی: که رهم

^{۳۳۳} چاپی ئه نیسی: ئهوی تۆی

که په سنی خودایه. ئەنسی که دیوانی شیعره کانی به گویره ی ناوهرۆک دابهش کردوون، ئەم غەزەلە ی هاوړی له گەل شیعری دیکه ی هاواناوهرۆک، له بهشی یه که می دیوانه که دا هیناوه.

ئاوات وهك خاوهن بړوايه كی سۆفیانه، له ترس ولهزینکی دایمیدا ژیاوه و خوی به تاوانبار و گوناهاکاریکی هه میشه یی زانیوه که شیاوی سزادان وتۆله سه ندنه وه ی خودایه و هه رپۆیهش له شیعره کانیدا به سەدان جار له خودا پاراوه ته وه بیه خشیته و چاوپۆشی له گوناها کانی بکات؛ له پیغه مەریش بۆ ئەوه ی لای خودا شه فاعه تی بۆ بکات که له گوناها کانی خۆش بیت. ئەو گوناها نه چین؟ ئایا هه ر له بنه رته دا گوناھینک کراوه؟ له زوربه ی هه ره زوری حاله ته کاندایه خه تیهك له مرۆف پرووی نه داوه و ئەوه مرۆفی موسولمانه که هه میشه قه رزدار ی خودایه و لای وایه ئەگه ر خودا نه یه خشیته ده بی بکه ویته دۆزه خه وه. له فەردی دوو هه مدا ئەو بی تاوانیه ده رده که ویت.

سه هل کور ی عه بدوللای تستری ده یگوت "له سه ر هه موو مرۆفیک واجه له هه ر هه ناسه هه لکیشانیکدا جار یك تۆبه بکات!" ده بی ئەو که سه چی کردیته که هه ر خوله کیك ۶۰ یان ۷۰ جار تۆبه ی گونا ه بکات؟ ئاوات له خودا ده خوازیت 'له سه ر ئەو جاده ی' تاوانه لاییدات له بهر ئەوه ی خوی نازانی تاوانه که کامه یه و پر یگای خۆ لای لادانی کامه، تا خوی پاریتریت. ته نیا خودا و پیغه مەری ئیسلامن که ده بی جاده که ی بۆ ده ست نیشان بکه ن و پئی بلین خۆتی لای لایده! ئەوه شیوه ژیانیکه که زوربه ی ئیماندارانی موسولمان به تایهت سۆفیان تییدا ده ژین و ترس و دلەراوکی له گونا ه و تۆله ی خودا وه ند مۆته که یه که هه موو ماوه ی ژیانانی داگرتووه و له راستیدا بۆ ئەوان ئەزەلی و ئەبه دیه. ئەوه فه زای ژیان ی پۆژانه ی شاعیره که ی ئیمه شه.

رهبه لبهیت: رب البیت، خاوهندی مالی که عه، خودا.

زاد: تۆشه. فارسیه

ئه ولای بی تفاق ی: ئەوه پری هه ژاری و نه داری. دیاره ئەو تفاقه، مال و سهروهت و سامان نیه و به حیسابی موئیمان، کاری چاکه ی ماوه ی ژیانیه که ده بی تۆشه و تفاق بیت بۆ دواپۆژ و پاش مردن.

خه وف: ترس. عه ره یه. دوکتۆر عبدالحسین زرین کوب ده لای "ئه وه ی بوو به هۆکاری سه ره ه لانی ته سه ووف، زوه د بوو و خه وف له خودا".^{۲۳۴}

^{۲۳۴} ارزش میراث صوفیه، ل. ۵۱.

دړك ودال: دروو ودالېش ده گوتريت. دړك چقله. دال به گوړه ی هه بانه بۆرینه ی
ماموستا هه ژار دهنكه. دړك و دال به سهر یه كه وهش له سهر زمانى خه لك ههر دړك و
چقله. من 'دال' كه وهك موهمه لى پړتمانى ده بېنم.

خو: له ئاكاما (هه بانه بۆرینه). لیره دا واتاى ئاشكرا و پرونى هه یه. خو من كوردیكى
مه شهوور و ساده م: لیت ئاشكرا یه كه من كوردیكم و به ساف و ساده یى ناوم
دهر كردوو. 'خو' ده بې له گه ل میسراعى دوو هه مدا بخویرتیه وه. ئه و وشه یه له فهردى
شه شه میشدا دوو پات بۆتوه و هه مان واتاى له ئاكامدا و ئاشكرا و دیار ده داته وه.

به خشین: دوو واتاى هه یه: یه كه م، خه لات و به خشش و دوو هه م، لیووردن. به گوړه ی
چه شنى خویردنه وه ی فهرده كه ده توانین ههركام له و دوو واتا یه له شیره كه وه برگرین.
ئه گهر بلین 'ههر له تو جوانه كه رهم' ئینجا به خشین و چاوپوشیش پښكه وه بهین،
به خشین كه واتاى لیووردن ده دات. به لام ئه گهر بلین: ههر له تو جوانه كه رهم،
به خشین و چاوپوشى واته سى چه مك به شوین یه كدا بهین، واهه یه به خشین له گه ل
كه رهم بكه ویت و واتاى ده هه نده یى بدات. من زیاتر بۆ حاله تی یه كه م ده چم و به
لیووردنى ده زانم.

ئوفتاده: كه وتوو، له كار كه وتوو، فارسیه. له كوردیدا وهك 'ئيفتاده' ش گوتراوه.

شهوى رۆژ... واته شهوى وهك رۆژ پروناكه و پۆرشى جه ژنه.

له بۆ راوى نه یاران... شاعیر لیره دا خو ی به سه گ، یان تانجیى ده رگانه ی خودا داناوه
و گوتوو یه تی پەت له مل، ساز و ئامادەم كه فەرمانم پى بدە ی بچمه راوى دوژمنانت.
له میژووی ته سه وو فدا ئه وه به "تسلیم به حق" داده نریت كه خاوه نه كه ی ئیتر خو ی
هیچ نیه و فهردییه تی نه ماوه و له 'حق' دا تواوه ته وه. سو فی عاشقى زاتى خودا یه و
عاشق ده بې به ته واوه تی ته سلیمى مه عشوق بیت، ته وه ككول به و بكات و خو ی نهك
سه گى گهرگانه به لكوو تۆزوخولی به رده رگاش حیساب نه كات.

ئه وه ی له په یه ندى ئه م فهرده دا شایانى گوتن بیت ئه وه یه ئاوات، كه واهه یه له كاتى
گوتنى شیره كه دا تووشى جه زبه ها تیت، ده لى ساز و ئامادەم بچم لاقى ئه و
دوژمنانه ی تو (كه دوژمنانى دینى ئیسلام بن)، بگرم واته بچمه غه زای كافران و
شهریان له گه ل بكه م. ئه و توندوتیژى نوانده بۆ ئاوات تا را ده یهك نامویه و ئیمه له
شیره كانى دیکه دا ته نیا یه كدوو جار تووشى ها تووین. ئاوات مرۆفیکى هیدى و هیمن
و بى وه ی بوو لیره دا ده بېن قسه له شه ر و غه زا ده كات، باوه كوو وهك ئیماندارىكى

موسولمان، به پئی فیژکردنه کانی قورئان، واجبی سهرشانی ههموانه بچنه (غهزا) واته شه‌ری دوژمنانی دین. وهک بنه‌ماله‌ش، زۆر واهه‌یه کارتیکه‌ریی مامی خۆی، مه‌رحوومی حاجی بابه‌شیخی له‌سه‌ر بیت و ئه‌و شیعره‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و کارتیکه‌رییه بوو‌یت. حاجی بابه‌شیخ به‌رپرسی لقی حزبی 'اتحاد اسلام' بوو له‌ کوردستان و له‌ ماوه‌ی شه‌ری یه‌که‌می جیهانیدا به‌و ناوه‌، لایه‌نی عوسمانی و ئالمانیای گرت و یارمه‌تی سوپای عوسمانی دا، ته‌نانه‌ت جارێک چوو بۆ خاکی عوسمانیش.^{۲۳۵}

به‌حرى عه‌رووزیى شیعره‌که‌،

ه‌زج م‌ئمن سالم: م‌فاعیلن م‌فاعیلن م‌فاعیلن

^{۲۳۵} پ‌روانه، په‌حمان محهممه‌دیان، "بۆکان له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌مدا"، نشر کوله‌پشتی، به‌رگی یه‌که‌م، ل. ۱۶۴ تا ۱۷۲

حاسلی من

وهی که هەر کاتی شین بیی گوئی من
که پیشکوی، چ خوش دهیی دلی من
رأبوهستن ههتا دهگاته بههار
جا دهبین گولیش له سهر گلی من
ئهوکه پهرت کیژوکال له من پرسن
تیده گهن باش که قهبره مهزلی من
مهزلی چی؟ پره له خیز و بهرد
پاکی ههر درکوداله باخهلی من
که سئی بچئی گولیک له سهر گۆرم
ههله چی زوو له دهستی پیکوئی من
به رهه می سالیانه کهم پرسن
سهری خهرمان جه فایه حاسلی من
من به "ئاوات"ی خۆمهوه سووتام
داخۆ کهنگی بلند بی مه شقهلی من

قافلاوا، ۱۳۶۳ی ههتاوی
(لاپه ره ۵۵ و ۵۶ ی چاپی ئه نیسی و ۱۵۶ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا "مه شقهلی من" ه و ئه ویش وهک 'حاسلی من' له
دهقی شیعره که وهر گیراوه. من 'مه شقهلی من' م پی شاعیرانه تره.

شيعره كه سەراپا ھەسرەت و خەم و كۆلە لە 'بىن ھاسلى' و 'سووتان بە ئاواتەو' و ئەو رۆحىيەتە لە شيعرى ئاواتدا ھىچ نامۆ نىيە. شاعىر جگە لە ئاواتى شەخسى و تاكەكەسى، مەرفۇئەكى خاوەن برۋاى سىياسى و ئەندامى ھزىنىكى ناسىۋنالىستى كورد (ھزبى دىموكراتى كوردستانى ئىران) بوو. سەرنەگرتن و بىن ئەنجام مانەوھى ئامانجەكانى ھزب و بە گەشتى گەلى كورد، ھەمىشە بارىكى قورس بوو بە سەراپا شانى شيعرى ئاواتەو و شاعىرى لە ژيان ماندوو كەردوو. ئەو لە لايەك و سۆفيايەتتەكەى لە لايەكتەرەو - كە لەوێشدا بايەخى زياتر بە مردن دەدرىت تا ژيان، بۆتە ھۆى ئەوھى وشەى مردن و چاوەروانى مردن و ئامادەبى بۆ مەرگ و ئاواتى مەرگ خواستن گەلەك جار بىتە ناو شيعرەكانىو، كە ئەوھى يەكەى لەوانە.

فەردى يەكەم كە لەبارى ناوەرۆكەو جياوازە لە فەردەكانى تر، لەویدا شاعىر ھەستى شادى و خۆشى خۆى بۆ ھەرزى بەھار و پشكووتنى گۆل دەردەبرىت و دەلى دلم بە شىن بوون و پشكووتنى گۆل خۆش دەبىت. خۆتەر بە خۆتەندەوھى ئەو فەردە، چاوەروانى ھەسفى بەھار و پەيامى شادى و خۆشى دەكات، بەلام گەلەك زوو دەزانىت كە تەووشى نايت و ھەر لە فەردى دووھەمدا چاوى رەشى كۆل دەبىتەو لەبەر ئەوھى بەھار و گۆل شوێنى خۆيان دەدەن بە قەبر و دەرگ و دال و زىخ و بەرد، كە راست پىچەوانەى چاوەروانىيەكەى ئەون، لوتكەى قەشەكەش ئەو كاتەيە كە شاعىر لە خۆتەر دەخوازىت چاوەروانى بەھار بىت بۆ ئەوھى گۆل لە گۆلى قەبرى شىن بىت! ئەو بۆچوونە و ئەو ئەویندارىيەى قەبر و مردن لە شيعرى ئاواتدا نە تازەيە و نە سەمەرە. من بە ھەموو ھىسايتە ئاوات بە كەسايەتتەكى عارف دەناسم، كۆلەكەيەكى عىرفان و تەسەووفى ئىسلامى ڤق بوونەوھى لە ژيانى ئەم جىھانە كە بەگۆڤرەى سۆفياى سافى، دووركەوتەوھى مەرفە لە ئەسل و جەوھەر واتە زاتى خودا؛ مەرگىش ئەو ھالەتە خۆشەيە كە كۆتايى بەو دوورىيە دىتت و كەسەكە دەگەڤتەو سەراپا ئەسل واتە دەچىتەو بارەگای خودا. سەبارەت بەو چىژەى وا سۆفياى لە مردن بىنەو ھىكايت و گۆڤرەوھى زۆر ھەيە دەلێن سۆفياى بەناوى 'ابوسفیان ثورى' ئاواتەخوازى مردن بوو و ھەركات بىنەوھى يەك لە مۆریدەكانى چووە بۆ سەفەر گۆتووبەتەى ئەگەر مردن لەو شوێنە ھەبوو بىكەر و بۆمى بەتە! 'اصحاب صفه' چل سۆفى چلەنشەن بوون

که ده گوتريت رۇژى به هه موويان يەك دانە خورمايان هه بوو ئەم هه ندىكى دەمژى و دەيدا به ویترا! هه موو ئەوانەش وەك بايەخ نەدان به ژيان و ئامادەيى بۆ مردن.^{۲۳۷}

لێرەدا ئێمە پەسنى مردن بهو شێوە زیندەپرويانەيه نابینى و تەنانەت هەندىكىش حەسرەتى ژيان لای شاعیر هەست پێدەكەين لەوێ كە لە ژيانى خۆیدا 'حاسلى جەفا [بێتوفايى] هەلگرتوو' و 'بە ئاواتى خۆيەو سووتاوه' و درەنگ و زوو 'مەشقەلى ئاگر لەلەشى بەرز دەيیت'. بەلام هەرچۆنێك يیت، ملۆزمى چەمكى مردن شیعەر بەهاریه كە لەخوێنەر دەگۆرێت و لە ناو باغەو دەيباتە گۆرستان.

وێ: پیتێكە بۆ روون كردنەوێ 'منادی'^{۲۳۸} كە لێرەدا خۆش بوونی دلى شاعیرە. 'هەركاتى شين بى' و 'بېشكوى' هەردوکیان دەگەڕێتەو بۆ سەر 'گولى من'؛ شێوازی دەربەرى و دابەشکردنیان بە سەر دوو میسراعدا، تازە و جوانە.

گول و گل: جیناسى ناتهواویان لى پیکهاتوو. خیز: چەو. ئەم وشەيه لە زوربەى بەشەکانى دیکەى کوردستان وەك 'زیخ' دەگوتريت و دەنوو سريت؛ بەلام وازنام ئەو شێوازی وشەكە تايبەت بە بەشێك لە موکریان يیت. ئەگەر لە شوێنى دیکەش هەيیت لى ئاگادار نیم.

پێكۆل: دروو

سەرى خەرمان جەفایە حاسلى من: لەم فەردەدا هەست بە هەندىك گێژوگومى دەكریت. دواى سالىك بەرهەم هێنان، ئەو كێشە جەفا لە شاعیر دەكات؛ خەلك؟ یا خود ئەو شاعیرە جەفا لە باوەرپەكەى خۆى دەكات و خۆى لە بەرانبەر خودادا بە جەفاكار دادەنیت؟ ئەگەر بۆچوونى دووهم بەراست بزاین، ئەم فەردەش لە درێژەى فەردەکانى پێش خۆیدا دەيیت، دەنا تاك دەكەوتەو.

مەشقەل: گەرى ئاگر. رەنگە 'مەشقەل'ى عەرەبى يیت كە كوردپێتروا. تەركیبى مەشقەلان'ى ئەم وشەبەش لە كوردیدا هەیه. نالى شێوە عەرەبىيەكەى لەكار كەردوو:

"نالى، سەرت لە گومبەدەكەى خانەقا دەكا

گاهى پرە لە مەشقەل، گاهى لە مەشقەل"

بەحرى عەرەبى شیعەرەكە،

خفیف مسدس محبوب محذوف: فاعلاتن مفاعلهن فعلةن

۲۳۷. دکتەر امیر حسین زرین کوب، "ارزش میراث صوفیه"، ل. ۴۶ و ۵۳.

۲۳۸. بە ئەلفى مەمدوو دە

جەزنى ئىمە

وەك دەللىن ئازاد بوو سەد شوكر كاك سەيد مستەفا
بۆيە دنيا پر بوو ئورپۇ لە دلخۇشى وسەفا
جەزنى ئىمە بوو بە دوو ئەو سال بە لوتفى كردگار
با لە دل دەرکەين خەم و حەسرەت ھەموو جەو ر جەفا
با وەخرې بين شوكرى يەزدانى مەزن بىننە جى
بوغز و كىنە لابەرىن و بىننە سەر سىدىق و سەفا
ھەر شەو و رۆژىك ھەزار شوكرى خودا ھىشتا كەمە
چۆن بکەين ئىمە بە جارېك و بە سەد جار ئىكتىفا؟
ھەر لە ئىستائو ھەتا دەمرىن بلىن يارەب شوکور
ھەر ئەو ئەو خاوەنى لوتف و عەتا، مېھر و وەفا
قافلاوا، ۱۳۶۴ ى ھەتاوى
(لاپەرە ۶۰ ى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنسىدا نىيە)

باوھ کوو شىعەرەكە لە سالى ۱۳۶۴ (۱۹۸۵ و ۸۶) دا گوتراو و دیوانى چاپى ئەنسى
سالىك دواى ئەو بلاو بۆتەو، بەلام نەمتوانى لەویدا بیدۆزمەو.
سەيد مستەفا سەيادەت كورې سېھەمى نەمر حاجى بابە شىخ و ئامۇزای ئاواتە، كە
ئىستا لە ژياندايە. سەيد دوو كورې دىكەى حاجى بابە شىخ واتە سەيد عەزیز و سەيد
قادر وەفاتيان کردوو. شىعەرەكە بەروونی سەيد مستەفاى ناوبردە کردوو و مەسەلەى
ئازاد بوونەكەشى راگەياندوو. روونکردنەوێ پەراوێزى لاپەرەكە لە لایەن كاك
جەغفەرەو مەسەلەى ئەو گىران و زىندانى بوونە بە تەواوەتى پشتراست دەكاتەو.
كاك جەغفەر نووسىوێت: "بۆ ئازادبوونی حاجى سەيد مستەفا سەيادەت، ئامۇزای ئاوات لە
زىندان".

بەگوڭرەى زانىارىيەك كە لە بنەمالەى بەپرۆرى سەيادەتەو پىم گەيشتووە، ئاغا سەيد مستەفا لە سالى ۱۳۶۴ يان ۲۵ دا لە لاين پڙيمى ئيرانەو گيراو و دوو يان سى مانگىك لە زينداندا بوو. ھۆكارى گيرانەكەى ئيعتيرافى [راست يان چەوتى] كەسك لە ئەندامانى حزىكى ساسى بوو، واتە گيرانەكە ھۆكارى ساسى لە پشت بوو.^{۲۳۹}

يەك لەو شيعرە ساكارانەيە وا ئاوات بۆ كەس و كار و برا و ئامۆزاكانى خۆى ھۆندۆتەو. مامۆستا ئەنيسى كارىكى باشى كردوو بەوەى ئەو چەشنە شيعرانەى لاى يەكتر داناون و دابەشكردنى ديوانەكەى لە سەر بنەماى ناوەرۆك بەپرۆو بردوو. بەلام ئاغا سەيد جەعفەر و ھاوکارەكانى شيعرەكانى ئاواتيان بە گوڭرەى ئەلف و بىي كۆتايى شيعرەكان (بەحرى ئەلف و بىي) ھىناو، لە ئەنجامدا شيعرەكان لە بارى ناوەرۆكەو تىكەلاوى يەكتر كراون و ئەم شيعرە بۆتە دووھەم پارچەى چاپكراوى ناو ديوانى چاپى جەعفەر.

لە فەردى دووھەمدا ئاوات دەلى "جەژنى ئيمە بوو بە دوو ئەمسال" واتە ئازاد بوونى سەيد مستەفا دەبى لە سەرووحەددى جەژنىكدا بوويىت كە ئيمە نازانين كامەيە. من بىرم زياتر بۆ يەك لە جەژنە ئايىنيەكان (رەمەزان، قوربان يان مەولوود) دەچىت تا نەوۆز.

شيعرەكە ھەر لە فەردى يەكەمەو بە "شوكر" ى خودا دەست پىدەكات بۆ ئەو ئازادىيەى ئامۆزاكەى و لە فەردى دووھەم و سىھەميشدا قسە لە لوتفى كردگار و شوكرى يەزدانى مەزن دەكات، ئىنجا ھەردوو فەردى چوارەم و پىنجەم ئىتر جگە لە شوكر كردنى خودا بۆ ئەو ئازادىيە ھىچ بابەتتىكى دىكەى تىدا نىيە و ھەر بە گشتى شيعرەكە سەرجم، "شوكرانبژرى" و شوكرنامەيە.

وشە، يان تەعبىرىكى ئەستەمى تىدا نىيە پىويست بكات باسى لىو بەكەين. پىناسەيەكى شيعرى ناسراو بە 'ئىخوانيات' ىش بەگشتى ھەر ئەو ساكارى و تاييەتمەندبوون و زۆرجارىش كەم ناوەرۆكىيە.

بەحرى عەرووزى شيعرەكە،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

^{۲۳۹} . ناوى حزبەكە و ئەو كەسەى وا ئيعتيرافى لەسەر كردوو، ھەروەھا زانىارىيەكى دىكە لەمەر سەيد مستەفا بە من راگەيتراو بەلام من بۆ پاراستنى لاينى ئاسايشى كەسەكان رايناگەيتنم. ساسى زۆرى ئەو برادەرە بەپرۆانە دەكەم كە ئەو زانىارىيانەيان بە من و خويەرانى ئەم دىرآنە دا.

شووشه‌ی دل

که هیمن رۆیی شووشه‌ی دل شکاوه
نه‌ماوه تاقه‌تم، هیزم برپاوه
ئه‌ویسته‌ش ههر له‌به‌ر چاوانه ویتته
مه‌لێ ئابروو له‌چاودایه، تکاوه!
تکابیتیش، له‌به‌ر پیتته گلێنهم
ورپیتته بۆ ده‌کا چاوم له‌لاوه
نه‌ته‌نیا شووشه‌که‌ی دل کهوت و چرچرا،
نه‌مامی باغی ژینیشم چه‌ماوه
به‌مه‌رگی تۆ پیا‌له‌ی عه‌یش و نۆشم
له‌سه‌د جێ درزی داوه، لیم پرژاوه
له‌سارا وو که‌ژ و کۆ شویتی تۆیه^{٢٤٠}
به‌لام ده‌رکی هه‌موو که‌س داخراوه
له‌هیچ لایه‌ک سه‌دا ناییتته گوێی من
ده‌لێی هه‌شهره و که‌سێ ئیتر نه‌ماوه
له‌کوێستانیش نه‌ماوه چیغ و چادر
ده‌لێی خاوه‌ن په‌زیش تاو‌لی درپاوه!
به‌گریانی سه‌ماش، کوێستان خزیوه
له‌هه‌ر لایه‌کی سی‌لاو تینی خزاوه
له‌کورد و کورده‌واری و نیشتمانم
چ هیوا و هومێدێکم نه‌ماوه^{٢٤١}

^{٢٤٠}. چاپی جه‌غفر: له‌سارا وو که‌ژ و کۆ

٣٤٠ / شیعری سالانی ١٣٦٠ تا ١٣٦٨

به هۆنراوه خه یالێ تهو نی خۆم کرد
که چی پێسم له سه د لاوه پساوه
تهشی نه خولاوه بهختی من به لاوی
که کرژی با بدا، جا بۆیه خاوه
به مهرگی تۆ بوو ئاوات بۆته پووشیک
له گۆمیشی بخه ی، تهرمی سه رئاوه!

مه هاباد، ۱۳۶۵ ی هه تاوی

(لا په ره ۲۰۸ و ۲۰۹ ی چاپی جه عفه ر؛ له چاپی ئه نیسی دا نه هاتوه)

شيعره که له چاپی ئه نیسی دا به رچا و ناکه ویت و ئه وه ش سروشتیه. مامۆستا هێمن له به هاری سالی ۱۳۶۵ ی هه تاویدا کۆچی دوایی کردووه. کتێبه کهش له به هاری هه مان ئه و سالا دا له تاران چاپ بووه، به لام ئاشکرایه ده بی پێشتر ئاماده کرایت و درایته وه زاره تی ئیرشادی مه لاکان بۆ ئیجازه و پاشانیش چووبێته چاپخانه. عینوانی شيعره که له چاپی جه عفه ردا هه ر ئه وه ی سه ره وه یه. بابته ی شيعره که پوونه و شاعیر به راشکاوی گوتوویه تی "که هێمن پۆیی..."؛ هه ره وه ها له په راوێزی چاپی جه عفه ردا نووسراوه: "بۆ وه فاتی مامۆستا هێمن".

هێمن و هه ژار و ئاوات و هێدی و حه قیقی و خاله مین و نووری نه سلی دووه می شاعیرانی موکریانن که پێچکه ی نه مر سه یفولقوزاتی قازیان هه لگرتووه، بوونه ته ئه ندامی کۆمه له ی ژیکاف و له دامه زرانی کۆماری کوردستانی سالی ۱۹۴۶ دا هه لسوورپا و بوون. من ئاگام له 'پاده' ی دۆستایه تی نیوان ئاوات و هێمن نیه به لام ده زانم دۆستی یه کتر بوون. هه ر ئه وه ی که شيعره که له سالی مردنی هێمندا و له مه هاباد گوتراوه، به شداریی شاعیر له پێ و په سمی کۆچی دوایی هێمن پێشان ده دات. شيعره که ساکار و بێ گری و گۆله، شاعیر له پێنج فه ردی سه ره تا دا باسی ژیا نی خۆی دوای مه رگی هێمن ده کات که شووشه ی دلی به و مردنه چرپاوه و نه مامی باغی ژینی چه ماوه ته وه و.... ئینجا له پێنج فه ردی دواتر دا په یوه ندی نزیک ی هێمن له گه ل سروشتی کوردستان و چیغ و چادر و په شمالی خیا لاتی کورد ده خاته به رچاوی

خوڤتەر و نەك ھەر سروشتىكى بى گيانىش بەلكوو سروشتىك كە رۇخى مرۇقى
'خاوەن پەز' واتە ھەوارچيانى كوردىشى پىندا گەراو ھەردو كى ئەمانە ھەم
سروشت و ھەم مرۇف بە مردنى ھىمن يىدەنگن و لە ھىچ لايەكەو ھەدا نايەتە گوى
و ەك ئەو ەى رۇزى ھەشر بىت. سى فەردى كۇتايى شىعرە كە گەرانەو ەى ەى پىنج
فەردى يەكەم واتە بۇ سەر شاعىر خۇى. لىرەدا دواى ناوپرى ناوەرەست، ديسان لە
خۇى دەدوئىت و ئەو دۇخەى وا بە مەرگى ھىمن تووشى ھاتووە، بە تايەت لە
فەردى كۇتايىدا دەلى [بەو بۇنەو ەو]، بوومەتە پووشىك و ئەگەر بىشرم تەرمم لەبەر
سووكى دەكەوئىتە سەر ئاو.

بە گريانى سەماش... من واى بۇ دەچم كە لە بەھارى سالى ۱۳۶۵ دا بارانىكى زۇر
بارىيت و لە ئەنجامى ئەو بارشتەدا، لە شوئىكى كوردستان، زەوى كوئىستانىش
خزىيت. ئاوات ئەو دياردە سروشتىيە بە مەرگى ھىمنەو ە دەبەستىت و واى دادەنىت
كە سەما واتە ئاسمانىش بۇ مەرگى ھىمن گرياييت. ئاوات لە شىعريكىشدا كە بۇ
مردنى مامى واتە حاجى بابەشىخى ھۇندۇتەو ە، بە ھەمان شىو ە، بارانى ئەو شەو ە بە
گريانى ئاسمان بۇ مەرگى مامى دادەنىت.

لە كورد و كوردەوارى و نىشتمانم... بە بۇچوونى من ئاوات دەلى "كورد و
كوردەوارى و نىشتمان ھەموو [دواى مەرگى ھىمن] بى ھىوا ماونەتەو ە." گەرچى
شىعرە كە وا دەنوئىت كە شاعىر لە كورد و كوردەوارى و نىشتمان بى ھىوا بووئىت،
بەلام ھىچ ھۇكارىك بۇ ئەو قسەيە نىيە و ئاوات شاعىرىكى بەرپرسە، كەھىواى قايمى
بە دواپۇزى رزگارى نىشتمانەكەى ھەيە. كەوابوو، دەبى ئەو ەو خۇدى شاعىر يىت كە
دواى مەرگى ھاوپى خۇشەويستەكەى ھىواى لە ھەموو ئەوانە برايت.

بە ھۇنراو ە خەيالى... لام وا ە شاعىر دەبەوئى بلىت خەيالى ئەو ەم بوو تەوئىكى چاك
بكەم واتە ھۇنراو ەكەى باش بە بۇنەى مردنى ھىمنەو ە بلىم بەلام بۇم نەكرا لەبەر
ئەو ەى مەرگى ھىمن پىسى لە سەدلاو ە پساندووم و ئەو ەم لەدەست نايەت.

تەشى نەخولاو ە... ئەم فەردەش لە درىژەى فەردى پىشترايە و ئاوات خەتاي
خابوون و كرژ نەبوونى شىعرەكەى دەخاتە ئەستوى بەخت و ئىقبال و دەلى ھەر لە
سەردەمى لاو ەتيەو ە تەشىكەى منيان باش خول نەدا و ھەوداكەيان باش نەپست.
ديارە ئەگەر بى پەيوەند لە فەردى پىشتەر سەيرى بكەين گۇرانيكى زۇرى بەسەردا
نايەت و ئەو ەى دەمىتتەو ە گلەيى و گازندەى شاعىرە لە بەختى خۇى كە ھەر لە

سەردەمی لاویەتییه‌وه بێ قسەیی ئەوی کردوو و تەشیی بەختی بە مەرامی ئەو
نەسوورپاوه.
بەحرێ عەرۆزیی شیعەرەکه، هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

پارانهوه

سه گینکی دهمرەشی بێ کەلپە، پیر و کولکن و نووزن
دەسوورێ خووڤرپیه، کۆلان بە کۆلان، سەد کون و قوژبن
چلێس و گورگەمیش و بێ وەر و بێ پاسی هەروەك من^{٢٤٢}
بە کاری چی دێ یارەب! غەیری بەخشین و قەبوول کردن؟
بە غەیری پەت لە ئەستۆ خستن و بۆ دەرکی خۆ بردن!

بە تۆ نازیوه تا ئیستا، پەتی لەستۆ خە، رایکیشە^{٢٤٣}
ئە گەرچی سەد شتی منداری خوارد وەك پێستە و پێشە
بەلام موستەوجبی رەحمە دلی پر دەرد و پر ئیشە^{٢٤٤}
بە سەر سەختی ژياندت ماوێهەك، بۆیە جگەر پێشە
گلاو، چی دەگەل دێ غەیری بەخشین، پیرەسە ی کولکن؟

سە گینکە گەرچی بێ پاس و وەرە، ئەمما وەفادارە
بە دار مۆخی دەریتن، دیتەو بەردەرکی تۆ، دیارە
لە دەرک و بانە کەت هەلناگرێ دەس، چونکە ناچارە
بە بەردی شوانەوێلەش گەرچی ئەندامی بریندارە
کە خواردی نانی شوانی، دیارە بێ قەدرە سەگی نەوسن

^{٢٤٢} چاپی ئەنیسی: بێ پاس هەر وەك من

^{٢٤٣} چاپی ئەنیسی: لەستۆ خرای کیشە. دەبێ هەلە ی تاپ بیت

^{٢٤٤} چاپی ئەنیسی: رەحمی دلی...

بچۆ بهردهرکی خاوهن خوان و بهخشین، یانی ئەو زاتە-
 ئەوێ خاوهن زەمان و مانگ و سال و کات و ساعەتە^{٢٤٥}
 نییە وێتە و نەزیری، هەر هەیه و هەر بووشە، ئیسبەتە
 بە هیچی دایمەنی تا داتنەناوە ئەم دەم و سائە^{٢٤٦}
 کە تۆبی، بی پەواجه کلکەسووتی، یانە پال کەوتن

ئەتۆش "کامیل"! سەگی، ئەمما سەگی بی کار و بی پاسی
 بە گوشتی پیسی مندار خواردنە تۆ وا کەر و کاسی^{٢٤٧}
 بە قوززەلقورت و دەردت بی، زگت وەک ماسی هەلماسی
 عەجەب یانیگریکی، خاوهن و ییگانه ناناسی
 نیشانەت دەرکەوت، هیندەت نەماوە بۆ دەمی مردن

قافلاوا، ١٣٦٥ی هەتاوی
 (لاپەرە ١٢١ و ١٢٢ی چاپی ئەنیسی و ٢٦٣ و ٢٦٤ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنیسیدا هەر 'پارانه‌وه'یە.
 یەك لەو ٥ پارچە شیعەرە پێنج خشتەکییە و لە دیوانی ئاواتدا بەرچاو دەکەون. بە
 ماوێ ٣ سال پێش مەرگی شاعیر گوتراوە و مۆرکی پیری و بی هیوایی بە پووێ بە
 سەرەوێ دیارە.
 شیعریکی ئایینی پارانه‌وه لە خودایە، بەلام لێردا وێدەچیت ئاوات بە تەواوەتی لە
 خودادا توابتتەو و نیشانەیهك لە 'خۆی' نەمايتتەو. شاعیر خۆی بە سەگیکی پیری
 گلاوی یانیگری بی کەلپە... دادەنیت و لە خودا دەخوازیت پەتیک بخاتە ملی و بەرەو
 دەرکەوی خۆی رابکیشیت.
 ئەو تەسەوووف و باوەری 'وحدت الوجود'ی نییە و لە شاعیر دەکات خۆی بگەیتیتتە
 ئەو شویتە کە لە سفر نزیک بیتتەو. ئەو فەلسەفەیه دیارە غروور و کەللەپەقی لە

^{٢٤٥} چاپی ئەنیسی: ئەو خاوهن...

^{٢٤٦} چاپی جەعفەر: بەهیچی

^{٢٤٧} چاپی ئەنیسی: پیسی... کر و کاسی

مرۆڤدا ناھيلىتەۋە بەللام لە عەينى كاتدا بە شوئىتكىيەۋە دەبەستىتەۋە كە چەشنە
شانازىيەكى پىدەبەخشىت و ھەر بۆيەش ناھيلىت تووشى حەقارەت بىت. تەسەۋووف
ناتوانىت پالئەرى شىعريكى ئەوتۇ بىت بەلكوو ئەۋە ئايىنە كارى واى پىدەكات.
پەيۋەندى مرۆڤ و خودا تەنيا لە ئايىنى ئىسلامدا دەتوانىت وا يەك لايەنە و "ئاغا-
رەعەتەتى" بىت.

ديارە لەو پەيۋەندىيەدا نابى دياردەيەكى دىكەشمان لەبىر بچىت ئەۋىش پىرى و ترس
لە مردنە بەللام تەنانتە مردنىش لە ئايىنەكانى دىكەدا ئەۋەندە جىگەى ترس نىيە و
چاۋەرۋانىيە نەكىر و مونكىر لە قوۋلايى گۆرپىش، ھەر بەشىكن لە فىركراۋەكانى ئايىنى
ئىسلام.

دەم رەش: كەسى كە چاك نابىژئ (ھەنبانە بۆرىنە).
كەلپە: ددانى پىشەۋە. كەلپ ددانى پىشەۋەى بوۋنەۋەرى غەيرى ئىنسانە.
كولكن: پىر موو.

نووزن: سەگىك كە ھەر دەۋەرپىت؛ كىنايە لە كەسىك كە پىرت و بۆلەى زۆر دەكات.
چلېس: نەۋسەن

گورگەمىش: سەگى زيانى خرۆ، كە پەز دەخوا (ھەنبانە بۆرىنە)
بى ۋەر: سەگىك كە بىگانەش بىيىت ھەر پىي نەۋەرپىت؛ سەگى پىر؛ مرۆڤى بى
كەلگ.

بى پاس: سەگىك كە پاسى خاۋەنەكەشى نادات؛ مرۆڤى بى خىر.
مندار: حەيۋانىك كە بە بى سەربىرىنى مرۆڤ مردىت (مرۆڤ خۇى بە خاۋەنى ھەموو
ئەو جىھانە دەزانىت و لاى واىە ھىچ حەيۋان و بالئدەيەك مافى مردنىشى نىيە بە بى
ئىجازەى چەقۇى ئەو!)

پىشە: ئىسقان
موستەۋجىب: شايان، سزاۋار، عەرەبىيە.

رېش: برىندار
گلاۋ: زۆر پىس، جى دەمى سەگ و بەراز (ھەنبانە بۆرىنە)
پىرە سە: سەگى پىر

مۆخ: مەغزى ئىسقان
خوان: سفرە

ئىسپاتە: سەلماوۋە

بە ھىچى: بە بېھوودەيى

تا داتنەناوۋە ئەم دەم و ساتە: تا نەمردوۋى

تۆپى: مردى. تۆپىن، مردنى ھەيوانى پىسە (ھەنبانە بۆرىنە)

كلكە سووتى: كلك راتلەكاندىنى سەگ بۆكەسىي كە خۇشى دەۋى، برىتى لە پىايى
و زمان لووسى (ھەنبانە بۆرىنە)

پال كەوتن: راکشان، لىرەدا نىاز لە راکشانى سەگ يان بەشۋەي سەگە

كاس: وپ، گىژ

كەر و كاس: كەسى گىژ، كەسىك كە باش تىناگات. لە چاپى ئەنىسىدا 'كەر و كاس'
ھاتوۋە.

كەر: ئارام، يىدەنگ (ھەنبانە بۆرىنە)

قوززەلقورت: گياندارىكى بچووكە چوار بالى ھەيە (ھەنبانە بۆرىنە)

ماسى ھەلماشى: زگى ماسى پاش مردنى ھەلدەماسىت، كىنايە لە مردنە. جىناسى
ناتەواۋە و مۇسىقاي ناوخۆيى پىتى/س/ى تىدا ھەست پىدەكرىت.

يانى: نەيتى

يانىگر: سەگىك كە بى ئەۋەي پىت بوەرپىت، دەنگرى (ھەنبانە بۆرىنە)

بەحرى عەرووزى شىعرەكە،

ھزج مئەن سالم: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن

ئەي غەربىي خۇشەويست!

ئەي غەربىي خۇشەويست، ئەي دەر بەدەر بۇ نىشتمان!
تۆ شەھىدى غوربەتى، ئەي كۆل نەدەر بۇ نىشتمان!
مەحشەرت ھېنا بە مەرگى دىل تەزىنەت، موھتەدى!
ماوھىيىكى زۆر ئەتۇ ماى بىن خەبەر بۇ نىشتمان
سالى شەست و شەش بوو كۆچى ئاخىرت كرد گيانەكەم!
ئاخىرى كۆلت نەدا، بوويه سپەر بۇ نىشتمان
كەس نەما، رۆين ھەموو، ئىمەش بە دووتاندا دەرپۆين
با بسووتىن بەو مەرامە، وشك و تەر بۇ نىشتمان
سەر لە سەر "ئاوات"ى خۆمان دادەننېن، پىمان دەلېن:
ئافەرىن، داتان لە دەست رېك مال و سەر بۇ نىشتمان!

قافلاوا، ۱۳۶۶ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۵۲ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنسىيدا نەھاتووه)

نەبوونی شیعەرەكە لە چاپى ئەنسىيدا ئاسايە لەبەر ئەوێ سالىك پېش گوتراى ئەم
شیعەرە بلاو كراو تەو.

شیعەرەكە بۆ مەرگى 'كاك سەعد' يان 'سەعدئاغاي موھتەدى' گوتراو و ديوانى چاپى
كاك جەغفەر ئامازەى بەو راستىيە كردووه كاتى لە پەراوێزى لاپەرەكەدا نووسىويەتى:
"شىنى كاك سەعدى موھتەدى لە دوور ولات". دەبى شاعىر لەگەڵ كاك سەعدىش، وەك
پاشماوھى بنەمالەى موھتەدى، پەيوەندىكى نزیكى بوو پیت لەبەر ئەوێ بە 'گيانەكەم'
بانگى دەكات و دەلې 'ماوھىيىكى زۆر ئەتۇ ماى بىن خەبەر'، ھەروەھا مردنەكەى بۆ
ئەو 'دلتەزىن' بوو و 'مەحشەرى ھېناو.

كاك سەعد لە بنەمالەى ئاغاىانى موھتەدىى بۆكان و براى حاجى رەحمان ئاغا و قاسم ئاغا و ئەبوبەكر ئاغاى موھتەدى و ھەسەن ئاغا و ئەھمەد ئاغاى ئىلخاننى زادە (ى باوكى كاك سوارەى شاعىر) بوو.

كاك سەعد كەسايەتتەى كى ناسىۆنالىستى كورد بوو و ئەوھەندەى من ئاگادار بىم، لاى كەم لە سالانى دەورو بەرى كۆنگرەى دووھەمى حزبى دىموكراتى كوردستاندا مال و ملكى بەجى ھىشت و لەگەل كاك سەلاحى موھتەدى و نەمر كاك مەھمەدى ئىلخانزادە و ھەمزاعاى ھەمىدى چووە باشوورى كوردستان. من پادەى دوورى و نزىكى يان ئەندامەتتى كاك سەعد لە حزبدا نازانم چى بوو، بەلام وىدەچىت لە سەردەمى نىوان ناخۆشى و دووفاقە و سى فاقە بوونى ئەندامانى حزبدا، ئەو لەگەل بالى سىھەم كەوتىت كە كاك سەلاح و كاك مەھمەد 'حزبى رزگارى' يان پىكەووە نا. ھەرچۆنىك بىت، دواى ماوھەك گەرايەووە پۆژھەلات و لەبۆكان نىشتەجى بوووە و ئەوھەندەى بزەنم ھەكۆمەتتى ئىران ماوھەكەش لە كوردستانى دوور خستەووە و گرتى.

بۆئەو زانىارىيە كى زياترم لەسەر ژيانى كاك سەعد ھەيت، تەكاى يارمەتەىم لە پىژدار 'جەلالى سەيادەت' كرد و ئەویش پەيوەندى بە پىژدار 'عوھەرى موھتەدى' كورپى كاك سەعدەووە گرت. ئەم دىرەنەى خوارەووەم دواى ئەو پەيوەندى گرتەى لە كاك جەلالەووە پىكەيشتووە. سىاسى زۆرى ھەردولايان دەكەم: "كاك سەعد دۆستى نزىكى ئاغا سەيد كامىل و ئەندامى حزبى دىموكراتى كوردستان بوو. لە سالى ۱۳۴۱ و ۴۲ دا چۆتە باشوورى كردستان، ماوھەى سال و نىوئىك لەوئى بوو. پاشان گەراووەتەووە پۆژھەلات. پاش ئەووە [لە لايەن ھەكۆمەتتى شاوہ] دور خراووەتەووە (تەبەيد كراوہ) بۆ زىندانى فەلەك الافلاك لە خورەم ئاباد^{۲۴۸}، ماوھەى ۱۸ مانگىك لەوئى ژياووە. پاشان گەراووەتەووە بۆ كوردستان. ھەر لە سەر دەمى بزوتنەووەى كورد لە پۆژھەلات بە نىوئى بزوتنەووەى مقاومتى كوردستان لە پاش روخانى رزىمى شا، وەك كوردىكى نەتەوھەى

^{۲۴۸} ئامازە بە زىندانى فەلەك الافلاكى خورەم ئاباد لە پەيوەندى سىياسەتتى ھەكۆمەتتى شادا بوو كە دوايەدواى راگەياندى سىياسەتتى ئىسلاھاتى ئەرزى لە سالى ۱۳۴۱ (۱۹۶۰)دا، ژمارەك لە خەلكانى ناو بەدەرەوھەى كوردستان بە تايبەت خاوەن ملكەكانى لەوئى زىندانى كرد. من خۆم سال و پۆژى گەراووەى كاك سەعد بۆ بۆكانم لەبەر نىيە، بەلام بە باشى لەبەرمە پۆژىك كە قاسم ئاغاى موھتەدى لە ھەمان زىندانەووە گەرايەووە بۆكان، خەلك و ترومبىلىكى گەلىك زۆر بە پىشوازيەووە چوون و من تا ئەو دەم پىشوازيى وا گەورەم بۆ ھىچكەسىكى دىكە نەبىبوو.

له گهل دهفتهرى ماموستا شىخ عىزه دىن بووه و دواتر ناچار بووه برپا بۆ سويد و ههتا
ئه كاتهى له ژياندا بوه لهوى ژياوه و هه ر له سويدىش فهوتى كردوه."

سالى مردنى كاڤ سهد به گوڤرهى شيعره كه دهبي ۱۳۶۶ ى ههتاوى بيت كه
به رانه ره له گهل نۆ مانگ و ههشت يان نۆ پۆزى سالى ۱۹۸۹ و دوو مانگ و ۲۰ يان
۲۱ پۆزى سالى ۱۹۹۰. (له بهر ئه وهى مانگ و پۆزى وهفاتى كاڤ سهد دهست
نیشان نه كراوه، ناتوانم به راوردنه كان به وردى بهرپوه بهرم).

هه ندىك وشى ناو شيعره كه، وهك غه ريب و نيشتمان و شههيدى غوربهت له
پهيوهندى ئه و سه فهره و ئه و مردن له غه ريبه ى كاڤ سهددايه.

شيعره كه، وهك زۆرشيعرى ديكهى ناو ديوانى ئاوات، شيعرى مونسه به به و له و
مه قووله دا ده گونجيت. شيعرى مونسه به بۆ پاراستنى يادى پوودا و يان كه سايه تيه كى
تايهت گهل كك به سوودن و هه ندىك جار (وهك شيعرى فارسى 'خاقانى شيروانى' بۆ
مردنى كورپه كهى) بايه خى به رزى هونه رييشيان ههيه. ليره دا گرنگايه تى برىتبه له
پاراستنى ناوى 'موهتهدى'، كه ناوى كاڤ سهديشى لى وهرده گيريت (له فهردى
دووهمدا) و هه والى كۆچى دوايى كردنى له غه ريبى و پراگه ياندنى پركه وتى مردنى
(له فهردى سيه مه دا).

شيعره كه له پينج فهرد پيكهاتووه؛ سى فهردى به كه مى راسته وخۆ پرووى له كاڤ
سهد، به لام شاعير له دوو فهردى دواتر دا مه سه له كه له فهرديه تى كه سيكه وه گشتى
تر ده كاته وه و ده چيته سؤراغى 'ئيمه' كه شاعير خۆى و 'هاومه رمان' ى كوردايه تى
ئه و بن وا 'وشك' و ته ر بۆ نيشتمان ده سووتين' و 'سه ر له سه ر ئاواتى خويان داده نين'،
له وه لاميشدا [خه لك] پتيان ده لين 'ئافه رين، داتان له ده ست پرك مال و سه ر بۆ
نيشتمان'.

ئه و 'مال و سه ر' گوته ى ئاوات له پهيوهندى كاڤ سهد دا دهبي ئه وه بيت كه ملك
و مالى ئه و و هه موو ئاغاكانى ديكهى بۆكان له لايه ن مه لاكانى كۆمارى ئيسلاميه وه
داگيركرا و به قازانجى گيرفانى سپاى پاسداران و ئيتىلاعات، فرۆشان. 'سه ر'يش
ئاشكرايه دهبي ئاماره بيت به شههيد بوونى پۆله كانى گهل و له كه يسى كاڤ سهددا،
كۆچى دوايى كردنى ئه و له غه ريبايه تى. شيعره كه، غه زه ليكى 'مردف' و په ديفه كهى
برىتبه له 'بۆ نيشتمان' كه له كۆتايى هه موو فهرديكدا دووپات بۆته وه. سه رواكايىشى
برىتين له: ده ربه ده ر، كۆل نه ده ر، بى خه به ر، سپه ر، وشك و ته ر و مال و سه ر؛ كه

هه‌مووی له‌شوینی خۆیاندان جگه له وشك و ته‌پ كه تیدا /پ/ كراوه‌ته جیگری /ر/
ئه‌وه‌ش به بۆچوونی من خه‌سله‌تی زمانی كوردی و ئه‌لف و بییه‌كه‌یه‌تی و
نا‌ه‌واوییه‌کی شاعیر نییه.

وشه‌ی 'ئاوات' له دوا‌یین فه‌رددا ئیه‌امی تیدا‌یه واته له لایه‌ك به مانای ئاره‌زوو و
خواست هاتوو‌ه و له‌لایه‌ كیتریشه‌وه ناسناوی شاعیر خۆیه‌تی.

سپه‌ر: مه‌تال

پێك: هه‌موو

به‌حری عه‌رووزیی شیعه‌كه،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

ئاۋاتى ھۈنەر

ھەركاتى نەۋبەھارە كە دىنيا دە كا نوئ
سارا دەپۇشى بەرگى سەوز، گول دەپشكوى
شەۋبۇ ۋ ھەلەلە، نەرگس ۋ نەسرین ۋ نەستەرەن
سوئسە زمانى گرتوۋە، پىم سەيرە نادوئ!
تۆۋى ھەموۋشتىك لە بەھارا سەوز دەپى
ئەى تۆۋى ئىمە بۇچى لە ھىچ فەسلئ ناروئ؟
بۇچى لە ئاسۇ نايەتەدەر پۇژرى مە، خودا؟
پۇژرى خەلك كەچى سەرى ۋا ناۋەتە سوئ!
ھەرچەند لە مېژە خەلفى ھىۋامان چەقاندوۋە
ئاۋى بەخوئىن دراۋە كە ھەر سەوزە، ناپوئ
تا بەھرەوەر نەبىن لە بەرى، ھەر بلىند دەپى
ۋەك پىرەدارى دى نىيە، ھەر خەلفە، نانەۋئ!
ھەركەس ھىۋاى بە خۆى ۋ گەلى ماۋە ئىستەكەش،
پەببى قەزای بە تاقى تەننى ھەر لەمن كەۋئ!
ئاۋاتى بۇچى نايەتە دى پىرە 'ھۈنەر'لك
ھەر ئاخ ۋداخىيە لە بەيانى ھەتا شەۋئ

بەھارى ۱۳۶۸ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۲۵۴ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنىسى دا نىيە)

شەيرەكە لە چاپى ئەنىسىدا بەرچاۋ ناكەۋىت. چاپى ئەنىسى لە سالى ۱۳۶۵ دا بلاۋ
بۆتەۋە ۋ ئەم شەيرە، بە گۆپرەى پراگەياندىنى چاپى جەغفەر، لە سالى ۱۳۶۸ دا
گوتراۋە، كە سالى كۆچى دوايى كردنى ئاۋاتىشە.

۳۵۲ / شەيرى سالانى ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۸

له پەراوێزی لاپەرە ۲۵۴ ی چاپی جەغفەردا نووسراوە: "لە سەر جێ وێانی مردنی گوتووینەتی." و بەم پێیە دەبێ دواوەین یان یەک لە دواوەین شیعەرەکانی مامۆستا سەید کامیلێش بێت، یادی بەخێر!

شێعرێکی سیمبۆلیکە و گەلێک ئاماژەى دوور و نزیک بە ئاواتێکی وەدى نەهاتوو دەکات، ئەویش گومانى تیدا نییە سەربەخۆیی و سەرفرازی گەل و وڵاتە کەى بێت:

"بۆجی لە ئاسۆ نایەتە دەر پۆزى مە، خودا!"

ئەو هاوارە، وەرەزى و توورەیی تیدا مەنگى خواردۆتەو بەلام ئاوات کەسێکی ئیماندارە و لەوە زیاتر ناچیتە پێش. لە راستیدا بانگەوازی کەسێکی ئارەزوومەندیشە کە لە جینگای مەرگدا کەوتوو و خەریکە بە ئاخ و داخیکەو سەر دەنێتەو کە هەزارانى دیکەش سەریان ناوێتەو پێش ئەوێ ئەو پۆزە لە کەل دەرییت.

ئاوات باوەکوو بە شەکەتییەو دەنالییت و "بەیانى هەتا شەوئ هەر ئاخ و داخییەتی" کە بۆجی هەموو توویەک لە بەهارد سەوز دەبێت بەلام تووی هیواى ئێمە نا؟ لە عەینى کاتیشدا هیواى دواپۆز لە دەست نادات و دەلێ ریشەى ئەو دارەى وا چەقاندوومانە، "هەر سەوزە و ناپوئ، هەر بێلە دەبێ و نەهێت". ئەوێش لووتکەى باوەر و ئیمانى قورس و قایمى مەرفیاتی سیاسییە کە برۆی بە حەقانیەتى رێبازە کەیهنەى و لە سەرەمەرگیشدا بە هیواى ئاواتە کە دواى ئەو وەدى بێت و رۆژێک لە پۆزان تووی هیوايان سەوز بێت.

کارتیکەری پارچە شێعرێکی نالی لە سەر شاعیر، بەرچاو کە دەلێ:

"تەشریفى نەوبەهارە کە عەلەم دەکا نوئ

دل، چونکە میسلى غونجەیه بۆی دەشکۆئ..." ۲۴۹

بابەتیکى ئەستەم لە شیعەرە کەدا نییە. ئەوێ چەند پوونکردنەو:

پۆزى خەلک سەرى وا ناوێتە سوئ... واتە خەلک رۆزبان هەلات و وا خەریکە ئاواش دەبێت بەلام پۆزى ئێمە هەر لە ئاسۆ نەهاتەدەر! واتایە کى وشەى 'سوئ'، ئاسۆیە (هەنبانە بۆرینە).

تا بەهرەوەر نەبین لەبەرى..... گەرچى واھەیه واتای 'تا' بە 'لەبەر ئەوێ' بزانریت، بەلام من لام وایە نابێ وا بۆ مەسەلە کە بچین و دەبێ 'تا' بە واتای 'تا ئەودەمەى' بزانین و

۲۴۹. دیوانى نالى، پێداچوونەوێ محەممەدى مەلاکەریم، چاپى انتشارات صلاح الدین ایوبى، ورمى، ل. ۶۹۷

بلیڻ داری هیوامان تا ئه وده مهی که لیتی به هره وهر نه بین، ههر بلند ده بی و له ئا ویشدا
بیټ، ههر ناپوی چونکو به خوین ئاو دراوه.

ههر کهس هیوای به خوئی و گه لی ماوه ئیسته کهش.... قهیدی زه مانئی 'ئیسته کهش'
لیره دا گه لیک پر واتایه. شاعیر ده لی سهره پای ئه و هه موو ساله و ئه و هه موو خه باته ی
کردو ومانه، ئه گهر ئیستاش که سائیک هه بن که هیوایان به خوئیان و گه له که یان مایټ،
یاخوا قه زای هه موویان به تاقی ته نیا له من که ویت.

پیره هۆنه ر، سه ید کامیل خو ینه تی.

به حری عهرووزیی شیعه که:

مضارع مثنی اخرب مکفو

شعری بی ته ئریخ

پیرست: تهیری دل، تورجانی خرۆشاو، شین بو 'خه مین'، قاره مانێ نه بهزی کوردستان، ئینقلابی ئیران، سکالا، کزه ی بای شه مال، ریگای عیشق، پایز، بای واده، سره وه بای به هاری، به هار، هیلانه ی پروخواو، به هار هات، دلی نه کولاو، نهوین و نه جهل، چه کی من، به ینه ت شکانندن.

تەیری دڭ

تەیری دڭ بىن پەرپوڭ، تەپكە شكاوئىكى بەسە
چاۋەپئى تۆيە كە يىتى، گەرمەسلاوئىكى بەسە
مەلئى زىستانە، جلى پىر وفەقىر پارە بوۋە
پۆژى رووت دەرەخە، ھەتيو تۆزە ھەتاوئىكى بەسە
پايزە، فەرموو تەماشاكە كە لانەوخوارم
پىرەكەروئىشكىن لەگور كەوتىن، راوئىكى بەسە
ئەۋھەموو زولفە بەزنجىرى مە كە بۆ مىلى من
تەیری وا بىن پەرپوڭ كەوتىن، داوئىكى بەسە
سەيىد و پىر و فەقىرم، ۋەرە لىم قەۋماۋە
بۆ منە ئەۋ مەسەلە: "باۋەلئى باوئىكى بەسە"
ۋا بە سەرپوۋتى و پىتخاۋسى ھاتۆتەۋە لات
"كامىل" ت جۋوتە كلاشيك و كلاوئىكى بەسە!

شۋىن و پىكەۋتى گوترانى شىعرەكە دىارى نەكراۋە. دەكرى ۱۳۳۳ (۱۹۵۴) يىت (۴).
(لاپەرە ۷۳ ى چاپى ئەنىسى، لە چاپى جەغفەردا نىيە)

لەۋ غەزەلە قورس و قايمانەى ئاۋاتە كە لە لاينە كۆمەلانى خەلكەۋە بەگەرمى
ۋەرگىراۋە ۋە ھەندىك بەشى كەۋتۆتە سەر زاران. سەرجهمى شىعرەكە ساكار و رەۋان
ۋ لەبەر دلانە.

شىعرەكە ئەۋ تەۋازۋە و خۆ بەكەم زانىنەى بە پرونى تىدا دەبىنرىت كە بەشيك بوۋە
لە كەسايەتى كامىل شا. لىرەدا شاعىر خۆى بە ھەندىك سىفەتى ۋەك بىن پەرپوڭ،
لانەوخوار، پىرەكەروئىشكىن، لەگور كەۋتوو، بىن پەرپوڭ، سەيىد، پىر، فەقىر، لىقەۋماۋ،

سەرپرووت و پىخاوس ناو دەبات كە ھەر ھەمووى كەم و كووپرى و ناتەواوين لە ژيانى ئاسايى تاكەكەسيدا و ديارە ئەوەى پىن باشە، تەنانت كاتى سەيد لەگەل پىر و فەقىر دەھىنىت ھەست دەكرىت واتايەكى وەك سوالكەر و ھەژارلىشى پىن دەبەخشىت وەك ئەوانەى وا لە كوردستان بە مېزەرى سەوزەو دەتە بەر دەركى مالان و داواى بەخشىش لە خەلك دەكەن.

پرسىار بۆ من ئەو ەبە گەلۆ لە غەزەلەكەدا پووى قسەى شاعىر لە كىيە؟ سەرەپراى ئەو راستىيەى كە لە شوپىتكەدا باس لە "پوژى پرووت" و "لەو ھەموو زولفە" دەكات و دەلێ "بەزنجىرى مەكە بۆ دلى من"، گومانم نىيە دەبى بۆ دلدارىكى ژن نەگوترايىت دەنا ھەر كچىك و ژنىك ئەو ھەموو سىفەتە پىرى و ھەژارى و لىقەوماوى و لەگور كەوتووويەى ئەويندارەكەى بىسىت بە كىلۆمىتر لە دەستى رادەكات و گوپى خۇشى دەگرىت بۆئەو ەى ناوى ئەو دلەندە نالەبارە نەبىستەو! كەوابوو، بۆ ھەلەتەنى مەتەلى بەرگوى شىعرەكە دەتوانى چ ئەگەرىكى دىكەمان لەبەردەمدا بىت؟ من تەنيا دوو ئەگەر دەبىنم: دۆستىكى نزيك يان ئەندامىكى بنەمالەى شاعىر و تەواو! كەسەكە، ھەر كەسنىك بىت، گەلێك لە شاعىر نزيكە و كامىل شا بە تەواو ەتى سەرەى دلى خۆى لای كەردۆتەو. دەبى ماو ەك بىت يەكتريان نەدیتىت و شاعىر تامەزروى دىتنى بىت، برپوانە رستەى "چاوەپى تۆيە بى"

ئەو ەى وا سەبارەت بە خەسلەتە تاكەكەسىيەكانى كامىل شامان بىستوو ەئەو ەبە كەسىكى ميواندۆست بوو ە دلى بە ھاتنى ميوان كراو ەتەو. واھەبە ئەو ھاتنى ميوانە قەرەبووى تەنيايەكەى بۆ كەردىتەو. ئەو لە دراوسىيەتى 'زەنبىل' ى حاجى سەيد محەممەدى برا و 'جەميان' ى حاجى بابەشىخى مام و 'تورجان' ى مەلا وفەقياندا ژياو ە كە لە ھەمووياندا مورىد و ميوان و فەقى جەم جەم و پۆل پۆل ھاتووچۆيان كەردوو، بەتايبەت خانەقاى زەنبىل ھەمىشە جەمى ھاتوو ەپر بوو لە مورىد و زيارەتچى، لەكاتىكەدا 'گەردىگلان' ەكەى ئەو وا نەبوو ە و جگە لە دۆست و ناسياو، واھەبە پەناگەى پىشمەرگەى سەرچاش بوو بىت كە ژىنگەى تايەخۆى پىويستە و لەگەل قەرەبالغى و ھاتوچۆى زۆردا ناسازگارە. بەلام كەسنىك كە لە بنەمالەيەكى ئەوتۆدا گەورە بوو بىت و خووى بەو قەرەبالغىە گرتىت بە شىو ەى سروشتى دەتوانىت خوازيارى دىتنى ھاودەمىك بى لە ژووورى ميوان يان ديوەخانەكەى خۆى بۆ ئەو ەى لە

تەنپايى دەريپھېتىت، بە تايەت لە سەرما وسەخلەت و رېپەندان و تەنپايى زستانى ناوچەكەدا.

بەویدا كە دەلئى "تەيرى دل... گەرمە سلاويكى بەسە"، واتە لە ميانەكەى دەخوازيت سلاويك لە دلى بكات، من هەست دەكەم نابئ كەسەكە بەتەمەن لە خۆى گەورەتر بوويت و بەم پتە براگەورە و مام نيە. بەویشدا كە دەلئى "فەرموو تەماشاكە كە لانەوخوارم" و "سەيد و پير و فەقيرم"، هەر نابئ بۆ ئەنداميكى بنەمالەى خۆيانى گوتيت. كەوابوو، ئەگەرى بەهتتر ئەو بە شيعرەكە پرووى لە دۆستىكى وەك مامۆستا هيمن، حەقىقى يان خالەمين بيت يان دۆستىكى نزيكى غەيرە شاعير كە بەداخووە من لە دوورە ولاتى دەرەتانى ئەو بەم بۆ نيە پرس و جۆى لەسەر بكەم و بزەنم لەگەل كئ زۆر دۆست بوو و كئ هاتوچۆى زۆرى كردوو و لە ئەندامدا شيعرەكە پرووى لە كئە.

تاقە بەشيك لە شيعرەكە ئەو بۆچوونەى من رەت بكاتەو، مەقتەعەكەيەتى كە تيدا دەلئى "كاميلت ... بە سەرپووتى و پتخاوسى هاتۆتەو لات". كردارى "هاتۆتەو" بۆ كەسيك دەگوتريت كە پتتر لە شوپتت بوويت، ئەویش نەك بۆ ماو بەكى كەم و بە سەردانىكى كەم خايەن بەلكوو بۆ ماو بەكى دوور ودرتتر. هەرەها داواكارى كلاس و كلاو نابئ لە بيگانە يان كەسيكى كەم ناسراو بەلكوو دەبئ لە كەس و كارى زۆر نزيكى شاعير كرايت. ئەگەر ئەو بەتتە بنەماى حيساب و هەلسەنگاندىمان، دەبئ بيتنە سەر ئەو باو بەرى كە شيعرەكە بۆ باوك، مام، يان براى گەورە گوترايت. ئەگەرى بۆ دايك و خوشك يان هەر ژنيكى ديكە لاى من سيفرە. شتوازى ژيانى نەريتى بنەمالەيەكى شتخ و مەلا لە سەردەمى ژيانى سەيد كاميلدا، مۆلەت نادات شاعيريكى بنەمالەكە بيت و شيعر بە دايك و خوشكى خۆيدا هەلپت. ديارە ئەو ئەگەرەش هەر لە شوتى خۆيدا دەميتت كە بليين شاعير دۆستىكى نزيكى وەك ئەندامانى بنەمالەى خۆى و لەوانيش نزيكتري بوويت كە لەگەل يەكتردا تەواو خۆمانە جوولاييتنەو. سەيد قادرى سەيادەت؟ مەحمەدى نوورى؟

شيعرەكە ريكەوتى گوترانى بەسەرەو بەلام بە ئەگەرى زۆر لە سەردەمى پيرى شاعيردا گوتراو. وەرزىكيش كە شيعرەكەى تيدا گوتراو بە دلپايى دەبئ كۆتايەكانى پايز و سەرەتاكاني زستان بوويت: " پايزە، فەرموو تەماشاكە كە لانە

وخوارم مه لئي زستانه، جلي پير و فقير پاره بووه؛ مه گهر ئه و سيفه تي وهرزانه تهنيا
بۆ هانداني لايه نه که ي تر هيئرانيته وه و ئه وه ي بيانوي نه هاتني دواړوژي لني بيرن.
من لاموايه ده کړئ شيعره که ئه وده مانه گوتراييت که شاعير مالي خوي له گوندي
کاني به ني گهورکايه تي و شيخ چوپان پينچايته وه و هاتيته وه قاقلاواي نزيک زه نبيل و
تورجان بۆ لاي برا و مامي که ئه ویش به گویره ي ژينامه ي ناو کتپي شاري دل،
ده بئ سالي ۱۳۳۳ (۱۹۵۴) ييت.

له شيعره که دا وشه وتيرمي ئه ستم نابيريت. "لانه وخوارم" له هه نانه بۆرينه و
فهره ننگي خال و فهره ننگي مهرودخدا بۆ نه دوزرايه وه و تهنانه ت فهره ننگي بالنده ي
کاک ئه حمه دي به حريش گهرام به لکوو له ويډا به حسابي لانه و هيلانه ي بالنده
ئاماژه ي کي پي کراييت، به لام هيچم ده ست نه که وت. تينگه يشتني من له تهرکيبي
لانه وخوار، به ره ودوا و گهرانه وه بۆ زيد وماله، به لام چه شنيک باري نه ري ييشي تيډا
هه ست پينده کريت وه که ئه وه ي که سينک بۆ ئامانچيکي تايه ت چوويته شويتيک و به
سهرنه که وتوويي گهرانيته وه مال، واته سه يري ئافقم کرد و گهرامه وه شويني خوم.
ته رکيبي "گهرمه سلاو" زور جوانه، گهرچي وه بيرم نايه ت له شويتيکدا بينيستم، به لام
لام وانيه ئاوات يه که م که س بووييت ئه و پيکه اته يه ي دروست کردييت يان که لکي
لني وهرگرييت.

پاره به واتاي دراو، به تايه ت بۆ کووتال و جل وبه رگه. وشه يه کي فارسيه.
"باوه لني باويکي به سه" وه که له چاپدا خراوه ته نيوان دوو که وانۆ که وه، مه سه لي سهر
زماني خه لکه. باوه لني به سه يدي ئه ولادي پيغمبه ر ده گوتريت؛ باو، له هه نانه بۆرينه دا
هه ل و ده رفه ته، واته سه ييد هه ر ئه وه نده ي هه ليکي ده ست بکه وي ت کار ي خوي
ده کات. وه که پيشتر گوتم، سه ييد واتايه کي "ضمني" فقير و تهنانه ت سوالکه ريشي
هه يه، من لي ره دا به مروفي هه ژاري وهرده گرم. واته که سي هه ژار و ده ست ته نگ و
بينده سه لات چاوه پرواني ده رفه ت و هه له، هه ر ئه وه نده ي ده ستيشي بکه وي ت که لکي
باشي لني وهرده گريت.

ته پکه و داو و راو هاوجنس، يه که م و دووه م که ره سه ن بۆ
شيعره که لاي که م له به شيکي خويډا کارتيکه رييه کي که مي شيعري حافزي شيرازي
تيډا ده بيريت. کيشي شيعره که که م و زور هه مان کيشي شيعري ناسراوي حافزه که
ده ليت:

"زلف بر باد مله تاندمی بر بادم

ناز نیاد مکن تا نکنی بنیادم..."

دیاره ئاوات وهك هه‌موو شاعیرێك كه حافزی ناسیییت نه‌یتوانیوه له کارتیکه‌ریی ئه‌و "ئوعجوبه" یه‌ی شاعر خۆی بپاریژیت و حافر و شاعر كه‌ی زۆر یان كه‌م، راس‌ته‌وخۆ یان ناراس‌ته‌وخۆ خۆیان خزان‌دۆته‌ ناو شاعیری ئه‌ویشه‌وه. ئاواتی شاعیری فارس‌یزان هه‌یچ، ته‌نانه‌ت چیرۆکنووسی‌کی عه‌ره‌بی وهك نه‌جیب مه‌حفووزی میسریش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی حافزی خوین‌دۆته‌وه ئیتر نه‌یتوانیوه سییه‌ری شاعر كه‌نی له‌سه‌ر کاری خۆی وه‌لا بدات. من له‌ یه‌ك شوێنی شاعر كه‌ی ئاواتدا ته‌رجه‌مه‌ی شاعر كه‌ی حافر ده‌بینم، ئه‌ویش ئه‌م میسراعه‌یه كه‌ ده‌لی:

"ئه‌وه‌هه‌موو زولفه‌ به‌زنجیری مه‌كه‌ بۆ ملی من"

كه‌ له‌ گه‌ڵ میسراعی‌کی شاعیری حافزدا یه‌ك ده‌گرێته‌وه كه‌ ده‌لی:

"زلف را حلقه‌ مکن تا نکنی دربدم".

شویندانان و شوین هه‌لگرتن له‌ هونه‌ردا دیاردیه‌کی ئاسایی و هونه‌ری و مرۆفانه‌یه و هه‌یچ هونه‌رمه‌ندیك ناتوانی و ناشیییت خۆی لێ بپاریژیت؛ هه‌ر ئه‌و حافزه‌ش کارتیکه‌ریی شاعیرانی پێش خۆی بۆ نمونه، سه‌عدیی هاوشاریی خۆی، له‌سه‌ر بووه كه‌ ئیتره‌ شوێنی باسکردنی نییه‌.

"تورجان"ى خروشاو

عالم و عامى له تورجانى وەخپ بوون بى درۆ
كەوتنە شادىي و رەقس و ھەلپەپىن و ھات و چۆ
پىر و جوان، شىخ و مەلا ھاتوونە رەقسىن و سەما
پاكى لەرزى عەرز و ھەوش و بان و ھەيوان و سەكۆ
من كوتەم: يارەب! مەگەر چى بوو بە دەستى جەم، ھەموو
تايغە، رېكى له دارولعيلمى شىخا بوون وەكۆ
پىي كوتەم عەقلم كە شەربەتخۆرى و دلخۆشىيە
بۆ دەكەويە سەر خەيال و بەحرى فەكر و جوست و جۆ؟
ئەرشەدى ئەولاد و ساحەبكارى پېر عەقل و ھونەر
مونتەھا بوو، ئىستە زامى كۆنى دوژمن ھاتە سۆ
كاعەزىز! تەنيا لە نىو ئىمە ئەتۆ گۆت بىردە دەر
بەو ئىجازەى تۆيە چا بوو، جەھلى جەمەى بوو پەرۆ
ئىرسى بابى خۆتە عىلم و جەوھەر و فەزىل و ھونەر
بىرپىتە زوو بە چاكى، ھەروەكۆو باز و ھەلۆ
بەم ھەرا و جەمەيەت و خۆشىي و بەزم و شادىيە
دوژمنى ئىمە تەماشاكە ھەموو بوون پەنجەرۆ
ھەركەسى شىخى نەوى، كۆستى كەوى، قەت نەسرەوى!
يا رەبى خوار و زەليل و پەنجەرۆ بيت و تېرۆ
ئەم ھەموو خۆشىي و بەزمە، بۆ ئىجازەنامە بوو
يا خودا مامە، موبارەك بى بە دلخۆشى له تۆ!
ھۆنەرىكى زۆر زەبەردەستە "ئىمامى" نۆكەرت
بۆيە رېسى رېك و پىكە، قەت نەبوو بى تار و پۆ

لە دىۋانى چاپى ئەنسىدا نەھاتوۋە.

شەيرەكە بە بۆنە ئىجازە ى مەلایەتى ۋەرگرتنى نەمر سەيد عەزىزى سەيادەت كۆرە
گەۋرە ى مەرحومى حاجى بابەشىخ ۋ ئامۇزای ئاۋات گوتراۋە. چاپى جەغفەر لە
پەراۋىزى لاپە ۱۶۸ كەدا ئامازەيەكى بە ۋوداۋە كە كەردوۋە ۋ گوتوۋىەتى: "بە بۆنە ى
ئىجازە ۋەرگرتنى سەيد عەزىزى تورجانی". سەيد عەزىزى تورجانی ھەمان سەيد
عەزىزى كۆرە گەۋرە ى حاجى بابەشىخە. لام ۋايە ھەلەيەكى بچوۋكى چاپى ھۆكار
بىت بۆ ئەۋە ى 'سەيدعەزىزى تورجانی' بە سەيدعەزىزى 'تورجانی' بنووسرىت؛
گەرچى دووريش نىيە ئاغا سەيد عەزىز بە 'تورجانی' ناۋىردە كرايىت.

لە چاپى جەغفەردا شوپن ۋ سالى گوترانى شەيرەكە دىارى نەكراۋە، بەلام پىژدار
جەلال سەيادەت ۋ يەكى دىكە لە كورپانى ئاغا سەيد عەزىز يارمەتپان داۋم بىتۈنم
ۋەلامى پىرسارى سەبارەت بە پىكەۋتى ئىجازە ۋەرگرتەكە ۋەربگرمەۋە، كە لىرەدا
سپاسى زۆرى ئەۋان ۋ پىژدار ئاغاسەيد جەغفەر دەكەم كە بە دەنگمەۋە ھاتوۋن. ئەۋە
دەقى ۋەلامى يەك لە كورپانى ئاغا سەيدعەزىزە:

"ۋەرگرتنى ئىجازە ى مەلایەتى سەيد عەزىزى باۋكەم، لای مەرحومى 'مەلا ھەسەنى
ئەدىب' مودەپرېس ۋ مەلای ئەۋدەمى گوندى تورجان، لە رۆژى ۹ ى خوردادى
۱۳۳۵ ى ھەتاۋىدا بوۋە [۱۹۵۶ ز] ۋ مەن خۆم چاۋم بە ئىجازە نامەكە كەۋتوۋە."

بەم پىيە، دەبىي شەيرەكە ى ئاۋات لە ھەمان سالىدا گوترايىت، زەمانى كردارى پىستەكان
لە شەيرەكەدا ۋا دەگەيىن كە شەيرەكە ھاۋكات لەگەل پى ۋ پەسمەكە گوترايىت
نەك درەنگىر: "ھاتوۋنە پەقسىن ۋ سەما"، "شەربەت خۆرى ۋ دىلخۆشىيە"، "تەماشاكە".

لەمەر شوپنى گوترانى شەيرەكە دەبىي بلىم، تا رادەيەكى زۆر ئاشكرايە كە سەيد
كامىلىش لەۋ پى ۋ پەسمەدا بەشدار بوويىت ۋ شەيرەكەشى ھەر لەۋى گوتىيىت،
خويتدبىتيەۋە ۋ پىشكەشى مامى كردييىت. كەۋابوۋ شوپنى گوترانى شەيرەكە بە
ئەگەرى زۆر، گوندى تورجانی. بەلام ئەگەرىكى دىكە ئەۋە دەبىت كە ئاۋات دۋا ى

۲۵۰ بىرۋانە ۋونكرەنەۋە ى خوارەۋە [ئىمەيلى كاك جەغفەر: ۱۳۳۲]

رېځ و ږه سمه که و له گه ږانه وهی مالی خویدا شیعه که ی گوتیبت. نه گهر وایت دېږ
بزاین له و سال و مانگدا له کوئ ژیاوه؟

به گوږه ی ژینامه ی شاعیر (سهره تاي دیوانی چاپی جه عفر)، ثاوات له سالی ۱۳۳۳
به دواوه تا کونای ته مهنی له گوندی قاقلاوا ژیاوه، بهم پیه، نه گهری دووه می نیمه
نه وهیه که شویتی گوترانی شیعه که به گوندی 'قاقلاوا' بزاین. که و ابو، سالی ۱۳۳۵
و گوندی تورجان یان قاقلاوا کات و شویتی گوترانی هم شیعه؛ ئاو بیته و دست
بشو! وه که دینریت، له داویتی شیعه که شدا نه و دوو خالهم گونجاندووه.

تورجان گوندیکه له 'کو دئ' واته دیهستانی تورجان که که وتوته نیوان گهورکایه تی
موکریان و گهورکایه تی سقر و بانه باوه کوو خوی به به شیک له گهورکایه تی
دانانریت. گونده که ئیستا سهر به شاری سقره به لام پیش سالی ۱۳۴۲ (۱۹۶۳) سهر به
بوکان بوو. گونده که پیش ئیسلحاتی ئه رزی سالی ۱۳۴۱ و ۴۲ ی ئیران، به مولکی،
هی نهر حاجی بابه شیخی سهریاده ت و بنه مال که ی بوو. حاجی بابه شیخی مامی
حاجی سهرید محهمه دی زه نیل (سهریدی زه نیل) و ئاغا سهرید کامیل ئیمامی (ثاوات)
بوو.

بابه تی هم شیعه، ئیجازه وهرگرتنی کوره گهره ی حاجی بابه شیخ واته 'سهرید عه زیزی
سهریاده ت'، که به گوږه ی هندیک له فهرده کان، دهرسی ته و او کردووه و ئیجازه ی
مه لایه تی وهرگرتووه، ئاواتیش بهم شیعه پیروزیایی له مام و ماموزا ههردوکیان
کردووه:

"کاهه زیز! ته نیا له نیو نیمه نه تو گوت برده دهر"

و:

"یا خودا مامه، موباره ک بی به دلخوشی له تو!"

ئیستا نازانم، به لام له رابردوودا ئیجازه وهرگرتنی موسته عیدی حوچه له مزگه و ته کانی
کوردستان، پروداویکی گه لیک گرنگی نه که ههر شخسی به لکوو کومه لایه تیش بوو:
شخسی بوو بؤ فقهیکه له بهر نه وهی له پوژی دواتره وه ده تیوانی گوندیکی بی مه لا
بدوزیته وه و بیته مه لا و پیش نویژیان، به رات له خه لک و ئاغا وهربرگری ت و ژیا نی
هه ژارانه و مه مره مه ژیی ناو حوچه به جی به یلیت. کومه لایه تیش بؤیه ده لیم که ئیجازه
وهرگرته که ده بووه هوی شادی و خوشیه کی زوړی خه لکی دئ، که نه و فقهیه ی و
به خهرج و پیتاک و ږانه ی نه و ان، یان گوندیه کانی تر، خویندبووی، ئیتر توانویه تی

سەرکەوت و بىت بە مەلا.^{۲۵۱} ھەربۆيەش خاس و عامى خەلکى دى دەستى ھەلپەركىيان دەگرت و شاديان دەکرد.

كەدەلیم خاس و عام، نیازم لە فەقئى گوندەكانیشە، كە لە ھەندىك بۆنەدا، وەك جەژن يان ئىجازە وەرگرتنى ھاورپىكانيان، دەستيان دەگرت و ھەلدەپەرىن بەلام لەجياتى شيعر و كەلامى ئاسايى گۆرانيەكان، يەكدوو وشەيان سەدان جار بە ھەواى ھەرئەو گۆرانيە كوردییانە، دووپات دەكردەو. ھەلپەركىنى فەقئى، كە من خۆم بينومە، جگە لە مەسەلەى شيعرى گۆرانيەكان و ئەوێ رەش بەلەكيان نەدەگرت، ھىچ جياوازيەكى لەگەڵ ھەلپەركىنى ئاسايى خەلکى ناوچەكەدا نەبوو و كوردییەكى پەسەن و بىگەرد بوو.

ئەم شيعرەش، وەك گوترا، ئاماژە بە پئ و پەسم و شادى و خۆشییەك دەكات كە لە گوندى تورجان بەرپۆھ براوھ و ئەویش بە بۆنەى ئىجازە وەرگرتنى كۆرەگەورەى حاجى بابەشێخ، كە شێخ و خاوەن ملکی گوندەكەش بوو.

زمانى شيعرەكە زمانى ئاسايى شيعرەكانى ئاواتە كە ھى ناوچەى تورجان و بۆكانە. بەلام ھەندىك نیشانەى بەكارھێنانى وشە و تیرمى زاراوھەكانى دىكەشى تیدا دەبينرێت:

وہخر بوون: ھى ناوچەى مەھابادە؛

ھاتوونە پەقسین، تەركیپەكە ھى باكوورترى موكریان واتە ناوچەى بادینانە؛
بەو ئىجازەى تۆیە: ھى ناوچەى سەنە و ئەردەلانە.

تایفە: دەبێ نیاز ئەندامانى بنەمالەى سەيادەت و ھاشمى و خزمەكانیان بێت.

پێكى: ھەمووى

دارولعیلمى شێخ: نیازى دەبێ مزگەوت و مەدرەسەى ئایىنى گوندى تورجان بێت. لە سەردەمى دەرس گوتنەوێ مەلا ەلى قزڵجى بەدواو، مەدرەسەى ئایىنى تورجان و سەرچەم گوندەكە، بە 'دارالعلم' ناوبراوە؛ ھۆكار، بوونى مامۆستایانى لێزان و حوجرەى ئاوەدانى فەقییان بوو. مزگەوتى تورجان، كە بەناوى مزگەوتى 'شێخ وسووا'و

^{۲۵۱} . ئەو فەقیانەى وا لە خۆتەندا سەرنەدەكەوتن، كەمیش نەبوون و من موستەعیم بینوھ كە دواى سالانىكى زۆرى خۆتەن، نەیتوانیو ئىجازە وەرگرت و ئیتر خۆتەنى بەجى ھىشتوو. ئەو بۆیە دەلیم كە لاوھەكان و نەوێ نوێ لایان وا نەبیت خۆتەن لە حوجرەكانى مزگەوتەدا لە كوردستان ھەروا شتیكى كەم بوو. فەقئى بە سائىك و دوان نەبۆتە مەلاى دوازدە عیلم! بەلام ئەو 'عیلم'نە چى بوون و بە چ كەلكىك دەھاتن و دین، ئەو بەبەتێكى جیاوازە.

ناسراوه، له سالی ۱۲۵۸ ی کۆچی مانگیدا که ده کاته ۱۸۴۲ ی زایینی به هیممه تی نوورنيسا خانمی کچی مۆمن به گي ئيسکی به غدا و هاوسه ری قۆچ به گک (خاوهن ملکی پيشووی تورجان) له سهر بيناييه کی کۆنتر دروست کراوه و تا ئه مړه ماوه .

شېخ: نیاز نهر حاجی بابه شېخی سه ياده ته.

شه ربه ت خۆری: دايکی کورده وارييه که له بۆنه ی شادی و خۆشيدا شه ربه تاوی شیرينيان به ميوانه کان داوه.

جوست وجۆ: گه پان، کۆلینه وه له ديارده يه ک؛ فارسييه.

ئه پشه دی ئه ولاد: کورپه گه وره. عه ره ييه

ساحه بکار: خاوهن ئيش. نه مزانی ليره دا چ واتايه ک ده داته وه و سه يد عه زيزی کوری شېخ، جگه له خاوهن بوونی گونده که، ساحه بکاری چی بووه.

مونه ها بوو: خویندنی ته واو کرد، ناجیح بوو، فارغ التحصيل بوو.

زامی کۆنی دۆژمن: ئه و دوژمنه ی وا به خویندنه کی سه يد عه زيز و 'مونه ها بوون' ی ئه و، زامی کۆنی هايتيه سۆ، کتیه؟ کاک جه عفهری کورپی ئاغا سه يد کامیل له په ياميکدا که بۆی نار دووم گوتوويه تی ههر دوژمن و نه یاری ئاساييه. به لام بۆچی زامی ئه و دوژمنه، کۆنه و له که يه وه و له سه ر چی؟ ئه وه پرسياړیکی چاوه پوانی وه لامه.

هاتنه سۆ: سه ره لدان و تازه بوونه وه و ته شه نه هينانی برينیک.

کا عه زيز: کاک عه زيز؛ خۆمانه گوتنی سيفه ته که يه.

ئيمه: ده بی تايغه واته بنه مالهی شاعير و مام و براکانی يیت.

ته نيا: بۆچی ته نيا سه يد عه زيز گوی خویندنی له مهيدان بردۆته ده ر؟ ئايا که سی دیکه له و بنه مالیه و په کيشيان ئاوات خۆی، خویندنیان ته واو نه کردووه و ئيجازه يان وه رنه گرتووه؟ نازانم.

ئيرسی بابی خۆته: ئاماژه يه به حاجی بابه شېخ که مه لا و زانا بووه.

ههر که سی شېخی نه وی، کۆستی که وی، قه ت نه سه ره وی: کۆست که وتن: به ده بخت بوون (هه بنانه بۆرينه). سه ره وتن: داکه وتن. ليره دا ئيستيرا حه ت کردن و ئاسووده ييه. شوپتی شيعری مامۆستا هه ژار به سه ر ئه م فه رده وه دياره، که سه باره ت به ئالای کۆماري کوردستان گوتوويه تی:

"داري ئالا که م وه کوو چقنیکه بۆ چاوی عه دوو

ههر دلێ خوشی نه وی ربه یی وه به ر خه نجه ر که وی"

دوژمنی ئیمه: ئهوه جاری دووهه مه له م پارچه شیعردا ئاماژه به 'دوژمنانی ئیمه' دهکریت که ههموویان بهو بهزم و ههرا و شادییه 'پهنجه پۆ بوون'. ئهوه دوژمنانه، ویندهچیت نهیار و ناحهزانی 'تایفه' و بنهمالهی سهیادهت و هاشمی و ئیمامی بن. ئهگه ریکیش ئهوهیه کاری وهرگرنتی ئیجازهی ئاغا سهید عهزیز ماوهیهکی خایاندبیت و نهیاران گوتیبیتان ناتوانی ئیجازه وهربگریت؛ جا کاتی ئیجازه که وهرگیراوه، ئاوات چاوبزی به ناحهزان کردووه گوتووتهتی فهرموون ئهوه ئیجازه که به کوپرایی چاوی ئیوه وهرگیرا!

پهنجه پۆیی: به فیرپۆچوون و بی ئه نجام مانه وهی پهنجی که سیك یان خه لکیك. خوار: بی پۆر. فارسییه و لهو زمانه دا وهك 'خار' ده خویریتته وه (واته به بی حونجه کردنی /واو/)

تپۆ: ئابروو چواو زه به رده ست: لێزان و شارهزا. فارسییه. ئاوات که متر وا بووه به خۆیدا هه للیت و ئه مه لهو ده گمه ن لێدوانانه یه که سه بارهت به خۆی کردوویه تی و خۆی به شاعیریکی زه به ربه ده ست ناو بردووه.

نۆکه رت: نۆکه ری مامی شاعیر واته حاجی بابە شیخ. پیس: ئه و شته ی وا ده پرسی. له درێژه ی ئه و پێداهه لگوتنه ی خۆیدا یه، که له سه ره وه تر باسی لیکرا. لێره دا نیاز ی شاعیر که ره سه ی شاعیری (وهك مرخ) ه که ده لێ هه مه و قه ت بی ئه و که ره سه یه نه بووم. دیاره هه موو پرسیك به عاده ت لای که م له دوو تال پینک دیت که یه کیان تان و ئه و ی دیکه 'پۆیه، و به فارسی 'تار و پود' یان پێده گوتریت. ئاوات که لکی له 'تاری' فارسی وهرگر تووه.

به حری عهروزیی شیعره که،

رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

شىن بۇ "خەمىن"

پۇيى ئەو بولبولى باغى مەلە كووت
عالم و ھۆنەر و عارف بە سبوت
فرە كىشاويە مەينەت بۇ كورد^{۲۵۲}
قەت ھەدادانى نەبوو تاكوو مرد
ئەى دەمم بشكى، كوتەم مرد؟ ماوہ!
خەوتووە، تۆزى وەنەوزى داوہ
ھەرىنا راپى لە خەو دووبارە
تېكۆشیتەوہ بۇ ئەو كارە
يانى ھەر بۇ گەلى خۆى تېكۆشى
كەم و كوورپى گەلە كەى داپۆشى
نامرى پياوى خودالى خۆش بوو
زاھىرى پۇيى، لە پىش چاوان چوو^{۲۵۳}
"شىخ ەلى" كاكە "خەمىن"ى شۆرەت
تەمەنى كەم بوو، بەلام بى مۆلەت
ئەجەلى ھات و گۆلى عومرى پفاند
عالمىكى بە غەم و غوسسە مراند
خاوەنى سفرە و خوان بوو، پۇيى
ھاودەمى پىر و جوان بوو، پۇيى^{۲۵۴}
رەونەقى ھۆنەرەكان ھەر ئەو بوو

^{۲۵۲} ھەردوو چاپەكە وەك كىشاويەيان تۆمار كردووە.

^{۲۵۳} چاپى ئەنىسى بوو و چووى بە يەك واو نووسيوە

^{۲۵۴} ھەردوو چاپەكە وەك 'جەوان'يان تۆمار كردووە

خۆشى ئاۋاتى دىلان ھەر ئەو بوو
ئىستە "ئاۋات" بە تەننى ماۋەتەۋە
نەتەۋى، داۋى لە پىي ناۋەتەۋە^{۲۵۵}
ھەربىنا پىۋەبوو ئەو بى چارە
ھاتە خزمەت تۆ "ەلى" گيان! ديارە
چ بكا؟ ناژى بەبى تۆ تازە
دوور لە تۆ كەوتوۋە، زۆر بى نازە
ژىنى چى، شاعىرى چى، ھاۋدەمى چى؟
عومر ئەگەر مابى لە زۆر و كەمى چى؟
ھۆنەرىك بووم و لە شىعرا زال بووم
بى تۆ مات و لە زمانم لال بووم
تۆ منىشت ۋە كوو خۆ بى دەنگ كىرد
بى ۋتە و بى ھونەر و بى پەنگ كىرد
لېرەدا دوايى دەھىتم بە وتار
كوا وتارم ھەيە؟ كوا سەبر و قەرار؟

[شۈن ؟ بەلام سالى ھۆندەنەۋى شىعرە كە دەبى ۱۳۶۳ ى ھەتاۋى بىت كە سالى كۆچى دوايى خەمىنە] [بە
ئىمەيلى كاك جەغفەر، ۱۳۶۲ بوۋە].
(لاپەرە ۱۸۴ و ۱۸۵ ى چاپى ئەنسىسى و ۳۱۰ و ۳۱۱ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعرە كە لە ھەردوو ديواندا ۋەك يەكە.
شىن گىرپىيە كە بۆ كۆچى دوايى مامۇستا مەلا ەلى سەعدى (خەمىن / ھەزىن) (۱۳۰۰ تا ۱۳۶۳ ى ھەتاۋى)، شاعىرى نىشتەمانپەرۋەرى كورد كە خەلگى ناۋچەي فەيزوللا بەگى سەقز بوۋە. خەمىن خەلىفەي شىخى زەنبىل و خەزوورى ئاۋاتىش بوۋە. لە شىعرە كە و ئەو شىۋەنەي ۋا ئاۋات بۆي دەگىرپىت دەرەكەۋى كە پەيوەندىكى زۆر نزيك و دۆستانە لەنئوانياندا بوۋىت. باۋەكۋو سالى گوترانى شىعرە كە دەست نىشان نەكراۋە بەلام بە ئەگەرى زۆر دەبى لە سالى كۆچى دوايى خەمىندا گوترايىت كە ۱۳۶۳ ى ھەتاۋى (۱۹۸۴ ى زايىنى) يە. پروانە سەرەۋەتر.

مەلە کووت: بە گوێرەى ھەندىك فەيلەسووفى ئىسلامى، كەون واتە بوون لە چوار ھالەم
پىكھاتوو: ناسووت، مەلە کووت، جەبەر ووت و لاھووت. ھالەمى مەلە کووت ئەو
دنيايەيە كە فريشتە دروستيان كەردوو و ھالەمىكى غەيرە ماددىيە. (ويكىپىدياى فارسى)
بە سبووت: سەلمىتراو

فرە: زۆر

وھنەوز: خەوى كورت ماوھ

ھەريينا: ئىستا يان تاوچكى دى

بى مۆلەت بوو: مۆلەتى پىنەدرا، تەمەنى كەم بوو

غوسسە: غەصە، خەفەت

خاوەنى سفرە و خوان: دلتاوا و ميواندار

ھۆنەرەكان: شاعيران

بە تەنى: بە تەنيايى

پىوھبوو: بە داوى ئەجەلەوھ بوو، مرد

لە شيعرا زال بووم: بەسەر ھونەرى شيعردا زال بووم بەلام بە بى تۆ ئىتر زمانم زال

بووھ و ناتوانم شيعر بلیم.

بەحرى ھەرووزى شيعرەكە:

رمل مسدس مخيون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلىن

قارەمانى نەبەزى كوردستان

قارەمانى نەبەزى كوردستان
نە ھەدادانى ھەبوو، نە ھەستان
نە بەزى و نە تەزى و نە كەوت
نە ھەپەز بوو، نە سەرھوت و نە خەوت
تاوھ كوو گرتىيە باوھش پەرچەم
پەرچەمى دوژمنى ھەر زۆر و ستەم
خالە! ئەو شەخسە دەزانى كىيە،
پەرچەمى پوژرى نەجاتى پىيە؟
وھك دەلەن پۆلەيى بارزانە يەقىن
بۆ ھەموو دەردى مە دەرمانە بە تىن
ھەلە، ھەل! كاتى خەباتە، گەلى كورد!
دوژمنى كورد بە ھەلە گەردنى ورد
تۆنەبى كورد لە ھەموو جى پەستە
دەيخەنە سوورە قەلا دەس بەستە
لەوئ، نىئۆكى ھەموو دەردەتەن
سەر و دەستى ھەموو تىك دەشكىتەن
واى لە پرووحىيە دەدەن، تا دەمرئ
سەرى نەبزوئ بەوھى لىي دەكرئ

رېكەوت و شوئى گوترانى شىعرەكە لە ديوانى "شارى دل"دا رانەگەيتراوھ [بەلام رېتدار جەعفەرى ئىمام
زەنبىلى، كورې شاعىر، بۆى نووسىوم: "لەگەل دەست پىكردنەوھى شۆرشى ئەيلوول بۆ نەمر بارزانى كوتراوھ"
كە دەكاتە دەوروپەرى ۱۳۴۰ ى ھەتاوى و ۱۹۶۱ ى زاينى]

لاپەرە ۳۴۰ ى چاپى جەعفەر. لە چاپى ئەنيسيدا نابىرئ

عیوانی شیعره که هه مان میسرای یه که می فەردی یه که می شیعره که خۆیه تی. له چاپی ئەنێسیدا نه هاتوو.

مه سەنەوییه کی سیاسییه و به پوونی دیاره له په سنی نهر مسته فا بارزانیدا گوتراوه. سالی گوترا نی شیعره که له دیوانی چاپی جه عفه ردا (وهك تاقه سه رچاوه ی به رده ست)، دیاری نه کراوه، به لام به یهك نیشانه دا وای بۆده چم که له دهیه ی چلی ئێران (دهیه ی ۶۰ ی زاینی) و رهنگه له سه ره تاکانی شوپشی ئەیلوولدا گوترایت. نیشانه که ش فەردی ۷ تا ۹ ی شیعره که یه که له ویدا باس له 'سووره قه لا' ده کات. سووره قه لا وەرگیراوی کوردیه بۆ ناوی زیندانی 'قزل قه له' له باکووری پۆژئاوی تاران- زیندانیک که له دهیه ی ۱۳۳۰ و ۴۰ ی ئێراندا ئەشکه نجه گای گه لیک قاره مانانی خه باتکاری دژبه ری پژی می په هله وی دووه هم بوو.

زیندانی قزل قه له ته نیا له و سالانه دا ناوبانگی هه بوو و دواتر له دهیه ی ۵۰ دا به یه کجاری تیک و مه کان درا و ئیستا شوینه که ی بۆته بازاپی سه وزه و میوه.^{۲۵۶} قزل قه له به ئەشکه نجه ی نامرۆفانه و ئەشکه نجه چانی وهك 'ئیسیتوارساقی' یه وه، گه لیک به دناو و جیگه ی رق و کینی خه باتکاران و دژبه رانی پژی م بوو. کاک سواره ی ئیلخانی زاده ش که ماوه یهك له وی زیندانی بوو، شیعریکی هه یه و تیدا قزل قه له به "سووره قه لا و شوینی دهر د و به لا" ناودێر ده کات. نازانم شیعی کاک سواره پی ش ئەم شیعره ی مامۆستا ئاوات گوتراوه یان دوا ی ئەو، واته بۆم پوون نییه زاراوه ی 'سووره قه لا' داهیتانی کامیهك له وان یان چ که سیک ی دیکه بووه.

دیاره به نیشانه یه کی دیکه دا ده کرئ پیمان وایت که شیعره که دره نگتر و به بۆنه ی کۆچی دوا یی بارزانیه وه گوتراوه، ئەویش له بهر ئەوه ی له فەردی یه که مدا ده لێ: "نه هه دادانی هه بوو، قه ت، نه وچان؛ نه به زی و نه سه ره وت و نه که وت". کرداری هه ردوو

^{۲۵۶} . واهه یه بی جی نه بیت ئەگه ر بێم منی نو سه ری ئەم دێرانه، له سالی ۱۳۵۲ (۱۹۷۳) دا له قزل قه له زیندانی بووم و تاقی ئیمه دوا یین که سانی بوون که له ویدا ده ست به سه ر کرابوین. پۆژیکی کوتابی هاوینی ئەو ساله هه مو مانیان سوا ری ئوتویۆس و مینی بوس کرد و بر دینان بۆ زیندانی 'ئیفینی تازه' که هیشتا زیندانیی تندا نه بوو و ده رگای قزل قه له یان قفل دا و پاشان پووخاندیان. ئیمه هه ره وه یه که م تاقی زیندانی بووین که له ئیفینی تازه دا زیندانی کراین و ئاوه دانمان کرده وه! من له ویوه برا مه زیندانی قه سر و دوا ی ته واو بوونی ماوه ی زیندانه که م له گه ل ژماره یه کی دیکه له زیندانیان که ماوه ی زیندانمان ته واو بیوو، له جیاتی نازاد کران، سه ره له نوێ برا یه وه ئیفین! ده ورو به ری ۶-۷ مانگ به زیادی له وی پرا گیرام، ئینجا له ویوه نازاد کرام؛ ئەوه پی ده گوتری "عدل پهلوی!"

پسته که، رابردووه و بو ئهوه ده بێت دواى مردنى که سه که گوترا بێت. به لام له
فهرده کانی دواتردا کردارى پسته هه میسان ده بنه وه به زه مانى حال و له رابردوودا
نامین، وه "ده زانی کینه؟" و "په رچه می رۆژی نه جاتی بیه".
واتای هه ندیک له وشه کان:

په رچه م، ئالا، عه له م.

په رچه می دوژمی هه ر زۆر و سته م، واته بارزانی ئه و په رچه مه ی گرت ه باوه ش که
دوژمی هه موو چه شنه زۆر و سته میك [ی نه ته وایه تی] بوو، دیاره په رچه مه که ش ده بی
په رچه می کوردستان بێت. ئه گه ریکیش ده توانی سه ر هه لبدات ئه ویش ئه و هه واله یه
که هه ندیک که س گه یروایه ته وه و به گویره ی ئه و، دواى هه ره سی کۆماری
کوردستان، پیشه واکازی محهمه د ئالای کوردستانی ئه سپاردۆته ده ست بارزانی.

مه، ئیمه

هه له، هه ل! ته ئکید و پێداگرتنه له سه ر چه مکی ده رفه ت و هه لیکی گونجاو که به
گویره ی شاعیر له سه رده می گوترا نی شیعه که دا بو خه باتی نه ته وایه تی ها تۆته پیشی.
دوژمی کورد به هه له گه ردنی ورد، واته دوژمی کورد به و هه له ی ئیستا (واته له
سه رده می گوترا نی شیعه که دا) ها تۆته پیشی، گه ردنی ورد ده بێت.

په ست، سووک و پێر لینه گیراو.

نینۆک ده ره ئینان، چه شنیك ئه شکه نه جه ی وه حشیانه که له زیندانه کانی ئیراندا بو هه ندیک
که سایه تی گرنگی ئوبۆزیسیونی پژی می شا باو بوو (دیاره مه لاکانی ئیستا له وه گه لیک
زیاتریش ده که ن!)

واى له پوو حیه ده ده ن، واته وه ها ئازاری وره و تاقه تی ده ده ن که به و به لایانه ی به
سه ری دین، دواتریش نه وێریت سه ربزیوی بکات.

به حری عه رووزی شیعه که،

رمل سمدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلتن فعلن

ئىنقلابى ئىران

ئىنقلابىي كە لە ئىران پرووى دا
عالمىك كەوتنە نىو چالى فەنا
ئال وگورپك لە ولاتى ئىمە
هاتە دى، دەردى گرانە، پىمە
بۆت بەيان كەم بەتەواوى چۆن بوو:
پىاوەتى و خوشى و چاكى كۆن بوو
دوودلى و لىك لە كولى و ئالۆزى
بى شتى و قاتى يى نان و پۆزى
كەژ و كۆپر لە تەمى دەرد و خەمە
پر لە تالى دەسى خاوەن ستمە
دەروەشت چۆل لە كور و كال ماوه
شىو و دۆل تەرمە نەماوى لاوه^{۲۵۷}
چال و چۆل تەرمى جوانى لىيە
دەنگى ئەشكەوتى ھەوالى پىيە
پىودەلى پۆيى زەمانى خوشى
مافى خۆمانە خەم و پەشپوشى
تازىە دارانى جوانانى گەلىن
پاكمان مات و پەرۆش و كەسەلىن
ئاسمانىش بە پروالەت شىنە،
شىن دەكا، ئىستە ھەور پرچىنە

^{۲۵۷} . تۆ بلىي "تەرمە نەمامى لاوه" نەبىت؟

قىنى ھەستايە لە ئاكارى مرق
بانگ دەكاتە گەلى چەوساوە: برؤ!
يارمەتى ھەر لە خودا دەخوازىن
ھەرچى مەيلى ئەو، تىكرپا رازىن

(پىكەوت و شويتى گوترانى شيعرە كە پانە گەيتنراوە) [بەلام كاڭ جەعفەرى كورپى شاعىر بؤى نووسىوم: "ھەر
بؤ ئەو ئىنقىلابىيە كە سالى ۱۳۵۷ كرا و ئاوات ھەر ئەودەم، زانى چىيە"
(لاپەرە ۳۳۸ و ۳۳۹ى چاپى جەعفەر. لە چاپى ئەنيسيدا نابىنرەت)

عينوانى شيعرە كە لە فەردى يەكەمى وەرگىراوە.
مەسنەويە و يەك لە شيعرە سياسىيەكانى ئاواتە.
نەبوونى شيعرە كە لە ديوانى چاپى ئەنيسيدا زؤر جيگەى پرسىار نىيە. چاپ كەردنى
شيعرىك بەو ناوەرؤكە، لە سالى ۱۳۶۵ واتە ۷-۸ سالى دواى شؤرشى سالى ۱۳۵۷
(۱۹۷۹) ى ئىران و دەسلالت سەندنى مەلاكاند، نەگونجاو بوو. تەنانتە ئىستاش ھەر
ئەستەمە، مەگەر بؤچوون ئەوە بىت كە نيازى شاعىر لە 'ئىنقىلابى ئىران'، گورپانكارىيە
سياسى - كۆمەلايەتبيەكانى سالى ۱۳۴۲ (۱۹۶۳) ى ئىرانى سەردەمى محەممەد رەزاشاى
پەهلەوى ناسراو بە 'ئىنقىلابى سىي' بوو، كە من واى بؤ ناچم و تا رادەيەكى زؤر
دلىام شاعىر روى قسەى لە راپەرپىنى گەلانى ئىرانە لە سالى ۱۳۵۷ (۱۹۷۹ز)دا.
ديارە واھەيە گرنگترىن خالى سەبارەت بەشيعرەكەش، ھەر ئەوە بىت كە شاعىر
شيعرەكەى لە چ سەردەمىك و سەبارەت بە چ 'ئىنقلاب' واتە شؤرشىك گوتوو.
من نامەوى زياتر بچمە سؤراغى سەلماندى يەك لەو دوو. ھەر ئەوەى لە ناوخوى
ئىراندا مۆلەتى چاپ و بلاو بوونەو بە شيعرەكە دراو، دەرىدەخات كە وا
تىگەبەنراون كە گوايە روى قسەى شاعىر لە 'ئىنقىلابى سىي' بىت و منىش لەبەر
ھۆكارىكى ئاشكرا نامەويت لەو زياتر بەرپەرچى بؤچوونەكە بدەمەو. خوئەر دەستى
ئاوالەيە بەراوردى ناوەرؤكى شيعرەكە و ھەوالى سەبارەت بە چالى فەنا و تەرمى لاوان
و رەشپوشى و تازىەتدارىيى جوانان لەگەل بارودؤخى سالانى ۴۲ و ۵۷ بكات و
تىبگات شاعىر لە راستيدا روى قسەى لە كاميانە.
واتاى ھەندىك لە وشەكان:

ئىنقلاب، لە فەرھەنگى ئىران و تارادەيەكەش لە فەرھەنگى سىياسى رۇژھەلاتى
كوردستاندا، شۆرش واتە رېئولووشنە، گەرچى لە باشوور واتى رېفۇرمى لى
وەرەدە گىرەت. ھەرچۇنىك يەت، لىرەدا شۆرشە.

پىتمە، پىتم وایە، لە گەلمە. لىرەدا دووھمیانە؛

پیاوھەتیی و خۆشى و شادى كۆن بوو، واتە نەما، بوو بە مێژوو؛
لىك لە كۆلى، تەركىيەكى دەسكردى جوانە بە واتى ئەوھى خەلكەكە لە يەكتر ناپازى،
دل پەر و لە كۆل و جۆش و بن؛

تەمى دەرد و خەم، شاعىر خەم و دەردى وەك تەم بىنپوھەكە كەژ و كۆسارى ولاتى
داگرتوھە؛

كۆر و كال، لاوان

تەرمە نەماوى لاو، دەبى بە واتى تەرمى بى نازى لە دەشت و كۆ كەوتوو لى لاوان
يەت. گەرچى ئەگەرى ھەلەى چاپىش ناتوانم دوور بزانم و بلىم واھەيە لە بنەپەتدا
"تەرمە نەمامى لاو" بوويەت. كە شاعىر تەرمى لاوانى بە نەمام شوبھاندووھە. دەنا ديارە
تەرم تەرمە و خواوھەكەى چىتر نەماوھە و لەژياندا نىيە.

دەنگى ئەشكەوت، ئىكۆ، يان دەنگدانەوھى ناو ئەشكەوتى چۆلە. ئەو ھەوالەى وا
ئەشكەوت بلاوى دەكاتەوھە، دەبى چى يەت ئەگەر ھەوالى ناخۆشى سەبارەت بە
مەرگى جوانان نەيەت؟ فەردى دوايش درىژەى ھەر ئەو تەعبىرەيە و شاعىر لە زمان
دەنگى ئەشكەوتەكەوھە پىمان دەليەت كە سەردەمى خۆشى تىپەر بووھە و ئىستە بە حەق
دەبى رەشپۆش بىن چوئكوو نازىەتبارى لاوانى گەلەكەمانىن و ھەر بۆيەش مات و
پەرۆش و كەسەلىن؛

كەسەل، عەرەبىيە و دەبى داھىژراو و بى تاقەت يەت.

ئاسمانىش بە روالەت شىنە، واتە ئاسمان ھەر بە روالەت رەنگى شىنى ھەيە، دەنا
خەرىكى شىن و گابۆرە و دەبى بە ھەورى رەشى چەند توئ (وەك نىشانەى
نازىەتبارى) داپۆشرايەت. ئەو ئاسمانە لە كار و كردەوھى مرۆف توورەيە و بە گەلى
چەوساوھە، كە ئىمە لى كوردىن، دەلى برۆن [بۆ پىشەوھە بۆ خەبات]؛

يارمەتى ھەر لە خودا دەخوازىن، شاعىر لەم فەردەى دوايىدا سىياسەت و ھىزى خەلك
بەجى دەھىليەت، با دەداتەوھە سەر باوھەرە ئاينىيەكەى خۆى و بەوپەرى بى ھىوايىيەوھە

دەللى يارمەتى ھەر لە خودا دەخوازىن و بە بەشى ئەو پازىن، بەوەش كۆتايى بە
شيعرە كە دەھىنيت.

بە پىنچەوانەى زوربەى زۆرى شيعرە كانيتىر، شاعىر لىرەدا ناوى خۆى (ئاوات، ئىمامى،
كاكى ئىمامى، كامىل) ناخاتە فەردى مەقتەعەوہ. ھۆكار دەتوانيت يەك لەم دوانە بيت:
يەكەم، شيعرەكەى ھەر دوای گوتن، لە سەردەمى ژيانى خۇيدا بلاو كردۆتەوہ و
نەيويستووہ دوژمن واتە پڙىمى ئىران (جا، شايتەى بيت يان مەلايەتى)، شاعىرەكەى
بناسن؛

دووھەم، شيعرەكە فەردىكى دىكەشى لە كۆتاييدا ھەبووہ و بلاوكەرەوہى ديوانەكە
لەبەرھۆكارى ئەمنىيەتى وەلاى ناوہ.

من زياتر لەگەل ئەگەرى يەكەمدام، بەلام ناستوانم بيسەلمينم.

بەحرى عەرووزى شيعرەكە،

رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلىن

سكالا

پوپرەشى دەرگای خوداوەندم لەبەر نەفس
سەیری ئامالی گلاوم کەن دەگەل ئاکاری پیس
نەفسە کە ی ئەممارە کەم وەك مەرە، چۆن بۆم دەسرهوئ؟
رەنگ و پرووشم ھەروە کوو داریکە پیر و وشك و سیس
کا کە دونیا خۆی گلاو، ھەرکە سیکیش وئی کەوئ،
تیکەلە بێ شک دەگەل خاشاک و ئەشیایی نەجیس
من قەرارم وایە ئەوجار تەرکی خۆشیی کەم بە دل
خواردنم نائیکی رەق بێ، بەرگ و پۆشاکم تەلیس
عومری بەدبەختیش ئەوەند توولانییە نابریتەو
هیند درێژ و نالەبار و خوار و خێچە وەك گوریس
دەك بەلای لی دا ژیا نی وای بە نەنگ و عارەو
نەسرهوئ عومری ئەوەند تال و ژیا نی^{۲۵۸} وای خەسیس

دەست نیشانی شوین وریکەوتی گوترانی شیعرە کە نەکراو
(لەپەر ۷۸ ی چاپی ئەنیسی و ۹۶ ی چاپی جەعفەر)

چاپی جەعفەر عینوانی شیعرە کە ی لە واتای گشتیی شیعرە کە وەرگرتوو کە سکالا یە
لە دەست دنیای تیپەر و ژیا نی ماددی و فەفسی فریودەری مرۆف. بەلام عینوان لە
چاپی ئەنیسیدا 'دونیا ی گلاو' و ئەویش لە عیارە ی 'دونیا خۆی گلاو' ی فەردی
سینھەمی شیعرە کە وەرگیراوە. لاموایە عینوانی ھەلبژیراوی ئەنیسی پەر بەپیتی
ناوەرۆکی شیعرە کە ییت.

^{۲۵۸}. چاپی ئەنیسی: ژیا نی

شيعره كه ئاوپتەيەكى بالانويى سۇفيايەتى سەردەمى ئىمەيە. لە كۆمەلگاي كوردەواريدا ئىستاش كەم نىن ئەو كەسانەى وا بە رېبەى سەدەكانى ناوەرپاستى سۇفيان و چلەنشىنانى دەپتون، بانگەشە بۇ تەركى جىفەى دونيا دەكەن، ژيانى سەر زەوى بە گلاو و پىس دەزانن و لەئەنجامدا مردنى خۇيان بە ئاوات دەخوازن (دەك بەلاى لىدا ژيانى وا...).

بە بۇچوونى ئەوان، ئەم ژيانە تەنيا نەفسى ئەممارە خوازىاريەتى و عارف و سۇفىي راسەقىنە بە لەعنەتى دەكەن. سەيد كامىل نموونەيەكى باشى ئەو عارفانەى سەردەمى ئىمەيە.

شيعرەكە، وەك زۆرىكى دىكە لە شيعرەكانى ئاوات، پەرە لە رەشىنى بە نىسبەت جىهان و ژيانەو. پەيامى ناو شيعرەكە برىتيە لە: بىيايەخ بوونى ژيانى سەر پووى زەوى، پىس بوونى ئارەزووى دل، گلاوبوونى خۇشەيەكانى ژيانى ئەم دنيايە و بە ئاوات خواستنى مەرگ بۇ يەكگرتەو لەگەل ئەسل واتە زاتى خودا لە بەهەشتى وەعدەپىندراوى ئيمانداراندا. ئەو ھەلۆيىست گرتە لە نىو عارىفان و سۇفياندا دياردەيەكى تازە نىيە و لە ھەموو مېژووى سۇفيايەتيدا بە زمان و شىوازى جياواز دەبىنرەت و تا سەردەمى ئىمەش ھاتووە.

ئەوەى وا لە ناو بەشىك لە خاوەن بىراندا باو، ئەوەيە كە بنەماكانى سۇفيايەتى دەگەرپتەو سەر ئايىنى ئىسلام بەلام ئەگەرى وەرگرتى چەمكەكە لە فەيلەسوفانى يۇنان و تەنانت ئەگەرى ئەو مىژووەكەى بگەرپتەو بۇ ئايىنى كۆنى مېترابى پىش سەرھەلدانى زەردەشتايەتەش، ھەمىشە جىگەى سەرنج بوو. ئىمامىش، كە لە بنەمالەيەكى شىخايەتيدا گەورەبوو و باوك و برا و مامى شىخى تەرىقەت بوون، دەبى ئەو باوەرەى لەوان وەرگرتىت و لەشيعرەكانيدا دەرى خستىتن.

جىگەى سەرنج ئەوەيە ئىمامى ئەو باوەرە سۇفيايەتەى تەنيا بە شيعر و بە قسە دەرنەپرېو و گۆشەنشىنى و دەرويشى و تارادەيەكىش ھەزارىيەكەى، لەگەل ئەو باوەرەدا يەكيان گرتەتەو و رەنگدەرەوەى يەكتر بوون.

ديارە لەو پەيوەندىيەدا ئەو پىرسارە سەرھەلدەدات: كاتى بە گوپرەى شيعرەكە، شاعىر بىرپار دەدات "لەو بەولاولە خواردنى نانى رەق بىت و و بەرگ و پۇشاكى تەلىس"، ئەى بۇچى ملىك و مالى گوندى قاقلاوا يان گەردىگلانى خۇى دەپاريتىت و نايانەخشىت- وەك چۆن عەتتارى نىشابوورى دەستى لە دووكانى عەتتارىيەكەى خۇى ھەلگرت؟ من خۆم لەگەل ئەو بۇچوونە توندوتىژە نىم و بە شارەزايەكى كەم كە لە

ژیانی شاعیرم ھەبە دەزانم لە ماوەی ژیاویدا وەك وردە مالکێك بە داھاتی كەمەوێ ژیا
و بەشێك لە داھاتی خۆی سەرفی خەباتی سیاسی و بەشێکی دیکەى سەرفی
میوانداریی دۆستان و ناسیاوانی خۆی كرد. دیارە ئەوانە تاییەتمەندیی تاکەكەسیی
شاعیرن و ھێچكامیان ناتوانن پاساو بن بۆ ئەو پراستیەى كە ئاوات وردەمالکێکی
خاوەن پەغیەت بوو و وەك زۆر مەزنی دیکە لە ناتەباییەکی ھەمیشەیییدا ژیاوێ بردە
سەر، ناتەبایی نیوان باوەر و کردەوێ پۆژانە.

سكالا لە دەست نەفسی ئەممارە لە نیو عاریفان و مۆتەسەووفیندا یەك لە سەرەكیترین
چەمكەكانە و شاعیرانی مۆسولمان لێرە ولەوێ بە شیوەی جیا جیا نەفسی ئەممارەیان بە
لەعنەت كردووە. مەحوی دەلی:

"ئەمینی شێتییە مەحوی لە مەكری نەفسی ئەممارە

مەگەر رەحمی خودا دەمبەستی كا ئەم مارە ئەنگیو"

نەفسی ئەممارە: نەفسی مەزنی كە فریودەرە و فەرمانی زۆری بەسەردا دەدات؛ بە
تەعیری سۆفیان كاتێك سەرھەلەدات و مەزنی بە شوێن خۆیدا دەكێشێت كە
مەنیەت و خۆخۆشەوێستی بەسەریدا زال بن و ھەوای نەفس و ژیاوێ سەر پرووی
زەوی ببنە ھۆكار بۆ ئەوێ خودا و قیامەتی لەبەر بچنەو.

شێرە كە جگە لەو بابەتە گشتییە و باسەم كرد، وشە و تەعیریێکی ئەستەمی تیدا نییە.

نەجیس: گلاو

تەلیس، گۆنی

خەسیس، پەزێل

بەحرێ عەرۆزی شێرەكە،

رمل مژمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

کزهی بای شه‌مال

به سروەت پینده‌لیم چاوم! کزهی دئی بای شه‌مال ئەمشه‌و
چزهی دئی جهرگی برژاوم به بی پۆللو و زوخال ئەمشه‌و
ئە‌وا تییی به‌هاری دەست به‌ نێزه چوونه سەر به‌فری^{٢٥٩}
شکا پستی کلێله‌ی قوربه‌سەر، وه‌ك پیره‌زال، ئەمشه‌و
سەراسەر فەرشه‌ چیمەن بۆ قودوومی بووکی گۆل، بۆیه
زمانی گرتووه‌ هەر چه‌شنی تووتی، کونده‌ لال ئەمشه‌و
به‌ ته‌شریفی شنه‌، شه‌وبۆ و نیرگس پاکی پشکووتن
له‌ خۆشیان بولبول و قومی ده‌که‌ونه‌ قیل‌وقال ئەمشه‌و
کو‌روکال ده‌مه‌به‌خه‌ندن، کیژوکال پر عیشوه‌ وو نازن
بزه‌ی دئی غه‌مه‌ وه‌ پهمز و ئیشاره‌ی چاوی کال ئەمشه‌و^{٢٦٠}
ئە‌وا هەر چاوه‌‌پێه‌ نیرگسی شه‌ه‌لا به‌ ته‌نیایی
به‌ جاری بوو سپی چاوی به‌ ئوممیدی ویسال ئەمشه‌و
به‌ ده‌نگی بولبول و قومی، ته‌ماش‌ا دڵ چلۆن ده‌گری!
ده‌لێ بگرن به‌ دڵ قه‌دری جه‌م‌الی کیژوکال ئەمشه‌و^{٢٦١}
"ئیمامی"ش هه‌روه‌کوو بولبول به‌ هیوای پێکه‌نینی گۆل
ده‌نالێنێ له‌ سەر هەر چل، به‌ یادی خه‌ت‌وخال ئەمشه‌و

^{٢٥٩} چاپی ئەنێسی: به‌فری

^{٢٦٠} من له‌گه‌ل دانانی ئه‌و دوو پیتی /واو/انه‌ نیم و لام وایه‌ نابێ تابه‌تمه‌ندیه‌ زمانه‌وانیه‌کان که‌ بۆ نمونه‌ له‌ کتییی فەرهنگ (قاموس)دا که‌لکیان لێ وه‌رده‌گیریت به‌یترته‌ ناو نووسراوه‌ی ئاسایی خه‌لکه‌وه‌. من ئەم ده‌قەم له‌بەر نوسخه‌ی شاری دڵ کۆپی کردووه‌. دلیام ئەگەر نه‌ودوو /واو/ ی عه‌فه‌ له‌ هیچکام له‌ دووشوێته‌ی فەرده‌که‌دا نه‌نوسرایه‌ش، دیسان خوێنەر ره‌چاوی کیشی شیعره‌که‌ی ده‌کرد و بی هه‌له‌ ده‌یخوێنده‌وه‌. پیم وایه‌ نه‌وه‌ بیده‌تیکێ باش بیت.

^{٢٦١} . چاپی جه‌غه‌ر: قه‌دری، جه‌م‌الی

عينوانى شىئەره كە لە چاپى ئەنئىسىدا 'بۈۈكى گۈل'، كە لە فەردى سىيەھمى شىئەره كە
وەرگىراۋە.

شۈيۈن ۋە ۋېيگەۋتى شىئەره كە لە ھېچكام لە چاپە كاندا ئامازەيان پىن نە كراۋە. بە ھىسابى
ناۋەرۇك، دوورى نازانم ھى دەۋرۈبەرى سالى ۱۳۳۵ ى ھەتاۋى بىت ۋە ئەگەر
بۇچۈنەكەم راست دەرىچىت، دەپى لە گۈندى قاقلاۋا گوترايىت كە ئاۋات لەۋ
سالانەدا لەۋى ژياۋە.

رەدىفى شىئەره كە، لە چاپى ئەنئىسى، كە لە سەردەمى ژيانى شاعىردا چاپ كراۋە،
ۋشە ئەمشەۋە. ئەۋ رەدىفە لە چاپى تازەترى جەغفەر ۋ ھاۋكارانيدا بۆتە 'ئەۋشۇ'
راست ۋەك پارچە شىئەرى 'چ خۇش بەزمىكە'.^{۲۶۲} ئەم گۇرپانكارىيە بۇ من گەلىك
سەمەرە دىتە بەرچاۋ. دوو ھالەت لەم بارەيەۋە گۈنجاۋە:

يەكەم، شاعىر دۋاى چاپى يەكەمى دىۋانەكەى، ۋىستىيىتى ئەۋ گۇرپانكارىيە ۋەدى
بەيتىت، كە ئەۋە مافى خۇى بوۋە ۋ ئىمە دەپى پېزى لىيگىرىن، مەگەر بۇ جەدەلى
چاك ۋ خراپىي گۇرپانكارىيە كە بىخەينە بەرباس.

دوۋەم، ئاغا سەيد جەغفەر ۋ برادەرانى دىكەى بەرپرسى چاپى دوۋەھم (شارى دل)
ئەم كارەيان كرديت، كە ئاشكرايە ھەلەيەكى زەق بوۋە ۋ بە ھەر ئامانچىك كرايىت،
دەست تىۋەردان بوۋە لە شىئەرى شاعىرىك كە لە ناۋماندا نەماۋە ۋ ناتۋانى لەبەرانبەر
چاك ۋ خراپىي كارەكەدا ھەلۋىست بگىرت.

گۇرپانكارىيە كە زۇر مەزن نىيە ۋ تەنيا شىۋەزارى ناۋچەى بۇكان ۋ سەقز ۋ شۋىتى
ژيانى شاعىر لە چاپى تازەدا كراۋەتە شىۋە زارى ناۋچەى مەھاباد ۋ باكۋورى موكرىان
(ئەمشەۋ بوۋە بە ئەۋشۇ).

گۇرپانكارىيەكى دىكەى شىئەره كە لە ۋشەى 'بەفرى'دا پىك ھاتۋە كە لە چاپى
جەغفەردا كراۋەتە 'بەفرى'. ئەۋ /يە/ ھى ۋا بە بەركارى رىستەكەۋە نوۋساۋە،
ھەركاميان بىت، ھى ناۋچەى باكۋورى موكرىانە.

^{۲۶۲} بېروانە پارچە شىئەرى 'چ خۇش بەزمىكە، بەزمى يارە ئەمشەۋ [ئەۋشۇ].

من که دهست نیشانی ئەو دوو گۆرانکارییه دەکەم و بە باشیان نازانم، ئاگاداری ئەو راستییەش هەم کە شاعیر هەندیک جار خۆی کەلکی لەو شیوەزاه باکووریتەری ناوچەى ژيانى خۆى وەرگرتوو و لى شارەزا بوو، کەوابوو لێردا خەتایەکی گەورە نەکراوە جگە لەوەی ئەمانەت بە باشی نەپارێزایەت.

نالی غەزەلێکی بە هەمان رەدیفی 'ئەمشەو' هەیە: "شەوی یەلدا یە یا دەیحوورە ئەمشەو". من بەراوردەم کرد، نە کیشی غەزەلەکەى ئاوات وەك هى نالییە، نە هیچ تەعبیریکی لەو وەرگیراوە. تەنیا هاوشیوەبیان لەگەڵ یە کتر، رەدیفی 'ئەمشەو' ه و هیچتر.

سروە: بای بسکان، شەبابا، شەنە، کزەبا (هەنبانە بۆرینەى مامۆستا هەزار). وەك دەبینین، هەر چوار واتاکەى وشەى سروە لە پەيوەندى 'با'دايە، تەنانت 'شە'ش هەر شە و جوولەى بايە، يان لە ئەنجامى ئەودا پێکدێت. کەوابوو واتای 'بە سروە پێگوتن' چيە؟ سرتە کردنە؟ يان لە پێگای سروەى باوە هەوال بۆ کەسێک ناردنە؟ من دووری نازانم لە هەندیک بن زاراوەى ناوچە کوردیەکان، سروە واتای سرتە و قسەى ئەسپايش بەداتەو.

ئەگەرى زیاترى من بە حیسابى رسته و پراگەيانندنە کە ئەو یە هەمان واتای شەبابا هەبیت و شاعیر ویستیتی بۆ لە پێگای سروەو پێت دەلیم لەبەر ئەوەى ئەمشەو کزەى بای شەمال دیت و دەتوانم پەيامى خۆمى پێدا بنێرم.

کزە: دەنگى ناسکى سروە، چزە چز (هەنبانە بۆرینە). لێردا یە کەمیانە. زووخال: بە هۆى کیشى شیعەرە کەووە دەبێ /واو/ ی زووخال زۆر بە کورتى بیتە سەرزمان، وەك سوخالی ناوچەى سەنە، نەك وەك زووخال.

تێپ: گرووپیکی سەرباز و سوپایە. تێپى بەهار بە نێزە [لێ شەمال] وە چۆتە شەپەجەنگى بەفرى زستان.

کلیلە: رنوو

پیرەزال: پیری سەرسپی، زیاتر بۆ مێینە دەگوترێت.

قودووم: کۆى قەدەم، هەنگاو. لێردا بە واتای هاتنى بوو کە.

کوندەلال: کوندیک کە زمانى قسە کردنى نییە و لالە.

زمان گرتن: لە کوردیدا دوو واتای دژ بە یەکی هەیە: یە کەمیان دەسپێکی قسە کردنە و .توانای قسە پەیدا کردن، کە زیاتر بۆ مندالی ساوا دەگوترێت. دوو هەمیشیان گیرانی

زمانه له خه لکانیکدا که زمان پاراو نین و زمانیان ده گیریت. لیره دا یه که میانه. شاعیر ده لئ: کوندی لالیش هاتوته قسه کردن و ئه وه موعجیزه ی به هار و شه ماله. ته شریف: هاتن، به خیر هاتن. موسیقای دهروونی پیتی /ش/ له م فدرده دا بهرچاوه. پاک: هه مووی

قیل وقال: به /لام/ ی قه له و، قسه وباس، هه راهه را. کوپ وکال: جحیل و لاو (هه نانه بۆرینه). کال به حیسابی ریزمان 'موهمه ل' ه. کیژ وکال: کیژ جحیل و لاو (هه نانه بۆرینه نه یگرتووه به لام یه که له و واتابانه ی وا بۆ وشه ی 'کال' ی لیداوه ته وه، 'نه گه یشتوو'، که ده کرئ به کیژ ناکامل لئی تیبه گه ین). لیره شدا کال هه ر موهمه له.

خه ت و خال: وابزانم خه ت یان خه تی سه وز، ئه و توو که ناسک و که مه یه وا له سه ر لیوی گه نجان. به تاییه ت کچان دیت. ئه و خه ته هاوړئ له گه ل خالیک که به گشتی مینه له سه ر لیوی خو یان ده کوتا، پیکه وه ده بنه خه ت و خال که له رابردوودا زۆر په سندی شاعیران بوون و زۆریان پیدا هه لگوتوون.

به حری عهرووی شیعه که:

هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

رېځگای عیشق

به رېځگای عیشقدا رڼویم به سهرسه نگی، خه یالاوی^{۲۶۳}
به دلته نگی، به بیده نگی، به بیږه نگی، به دامای
له ده ریای قوولې بیر وخم ده بیږه نگی دهر میتن
به ره شوږشی، به بیږوږشی، به ناخوږشی، به خنکاوی
دهنا خوږ گهر بسووتیم من به ناوری عیشقی یار، ناخو
به پرتز نه گرن وه کوو هیندوو، برا تهرم به سووتاوی؟^{۲۶۴}
ده رڼویم بهو رېځگه دا شهرته هه تا ماوم به یادی یار
به هیوای دل، به مه یلی دل، دلنکی گهرم و ناگراوی
که چی بهو حالې بیحاللم، که دیتم داوه ته، رڼویم^{۲۶۵}
به هیوای به ژنی جوانی یار، که زوو که وتوومه نیو داوی
به لام ده سیان نه گرتم ههرچی هه ولمد، گه لی لاوان
ده یانگوت پیره، خاوه ن پیره، با بروا له ناوایی!
وه دهر که وتم، بزه ی هات یار به من، نه منیش بزه هاتن
له خوږشیان وه خته بوو بفرم که چهل چهل دایده گرت چاوی
به دل خوږم خسته به ریږی به لکه پیږ دانی له سهر چاوم
له بهر برژول نه هات، فهرمووی که سهر چاویکه درواوی
نه من لاویکی سوارچاک، ته قله باز بووم، نه ویستا که^{۲۶۶}
که چی پیریکی که وتووم، عومری خوږم دانا به خوږایی

^{۲۶۳} له دهقه که دا وهک رڼویم هاتوو.

^{۲۶۴} له دهقه که دا وهک هیندو هاتوو.

^{۲۶۵} له دهقه که دا وهک رڼویم هاتوو.

^{۲۶۶} له دهقه که دا وهک "ته قله باز بووم و نه ویستا که" هاتوو که کیشی شیره که ی پی له ننگ ده بیت.

"ئىمامى" ھەلگىرە دەستى لە ھىوا و ئارەزوو و ئاۋات^{۲۶۷}
بەجارى تېپەرى تاف و زەمانى جوانى و لاۋى

شۈيىن و رېكەوتى ھۆنرانەۋەى شىعرە كە دىارى نە كراۋە
(لاپەرە ۱۷ و ۱۸ ى چاپى نەئىسى. لە دىۋانى چاپى جەغفەردا نەھاتوۋە)

بە داخەۋە ئەم شىعرە جوانە لە دىۋانى چاپى جەغفەر دا نەھاتوۋە و ھەر بۆيەش
رېكەوتى گوترانى بۇ دىارى نە كراۋە بەلام بە حىسابى ناۋەرۆك و ئەۋەى بەتايىبەت لە
فەردى ۹ و ۱۰ دا ھاتوۋە، دەپى دۋاى تېپەربوۋنى تەمەنى لاۋى شاعىر گوترايىت.
شىعەرىكى غەرامىيە، گەرچى خۆ كالا كەردن و گۆشەگىرى شاعىر لە زوربەى
فەردە كانىدا دەردە كەۋىت.

سەر سەنگى: لاسارى، گوئ نەئىسى (ھەنابەنە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار)
بەپىژ ئەگرن: ئايا ۋەك شىتەكى بەپىژ سەيرى دەكەن؟
ھىندوۋ: ھىندستانى و ئىماندارانى ئاينى ھىندوۋ. ئەۋان تەرمى مردوۋە كانىان
دەسوۋىتىن.

كەچى بەۋ ھالى بىحالىم... ئەم فەردە لە درىژەى فەرى پىشتەردايە. شاعىر دەيەۋىت بلى
ھەتا ماۋم بە رېگەى عىشقىدا دەپۆم و لەھەر شوئىتەك داۋەت و شايى ھەيىت دەيچمى
بە ھىۋاى دىتى بەژنى جوانى يار. بەلام كىشە زەمەنى كەردارى "رۆيم"ە كە دەبۋايە لە
دادىدا بگوتەيت نەك رابردوۋ.

بەلام دەسيان نەگرتەم... ئەۋەش ھەر لە درىژەى فەردەكانى پىشتەردايە و شاعىرى
بەتەمەن و بەسالچوۋ بەلام دلتەر، دەچىتە سەر ھەموو شايى و گۆفەندىك بەلام لاۋان
نابىيەنە گەپى داۋەتەۋە و دەلىن پىرى لىرە بپۆ!

گەلى لاۋان: جەماعەتى لاۋان

چەل چەل: جارجار؛ موكرىانيە.

لەبەر برژۆل... ئەۋ تەعبىرە لە شىعەرى زۆر شاعىرى فارس و كورددا ھاتوۋە و ئاۋاتىش
لاى كەم جارنىك لە چۈرىنەيە كدا گوتوۋىتەي:
درواۋى: شىتەك كە چقىلى ھەيە، خاۋەن درۋو

^{۲۶۷} لە دەقە كەدا وشەى ئاۋات خراۋەتە نيۋان دوو كەۋانۆكەۋ: "ئاۋات" كە ئەگەر ۋا بىكەين ئىھامە نەزىكە كە واتە
ۋاتاي ئارەزوۋ دەفەۋىتت..

پایز

پایزه، دار ودهوهن بی پهننگن^{۲۶۸}
قهل و مهل، بولبوله کان بی دهنگن
باخه بی بهرگه، پهسیویکی نه ما
بی حه شارگهن، کور و کیژ دلتهنگن
بهتهنئ سهروی بلیندبالا مان
بی خهزان بهرزن و شوخ و شهنگن
دللیان پیوه هه لاهه سراوه
به نهسیم دین و دهچن، سهرسهنگن
داخه کمه بۆ کول و کوی جهرگ و دلّم!
چوو به تالانی خهزان بهرگ و گولم
پایزه و کاتی خهزانی گولوکات
گولوکات پیککی به باچوو له ولات
خیل سهره و خواره، ههواران چۆلن
له و کهژ و کیوه به جیما 'ئاوات'
سارد و سړ له و سهره دل جیماوه
چاوه پیتی هاته، به لام هاتی نه هات
شیت و پیت ئهی دلی بیچاره، کوا،^{۲۶۹}
تازه نۆبووکی به هار دیته وه لات؟

^{۲۶۸} چاپی ئه نیسی: پایز. به داخه وه وشه ی "پایز"ی کوردی له زۆر شویندا وهک پایز ده نووسریت و هۆکاره کهشی کار تیکه ریی راسته وخۆی زمانی فارسییه. لێره دا به تایبته ئه و مه سه له یه به روونی ده رده که ویت. پایز به دوو بای کیشی شیعره که تیکه ده دات، ههر بۆیه ش من به یهک بای نووسیم.

^{۲۶۹} چاپی ئه نیسی: کوا. ئه و وشه یه به شیعوه ی ئاسایی ده بی 'کوا' بیت. دانانی پیتی زیادی کاریکی ناپیوسته واهه یه خۆتیه ر تووشی هه له ش بکات.

رەبەن و بېكەس و كارە دلى و
 هېند تەمادار و ئەوئەندە بە هېوا
 ھەلىان گرتوۋە خەرمان كۆپ و كال^{۲۷۰}
 تازەلاۋ، رەنجەرى كورد دېتەۋە مال
 پەپوۋى تازە بەلا دەرکەنەۋە
 لەو كۆپ و كالە جوانە پەپ و بال^{۲۷۱}
 پېك لە سەربان و لە كوۋچە و كۆلان
 ۋەك منال تازە كە دېتە گورۋوگال
 ۋىرەۋىرئانە بە سەبر و بە دزى^{۲۷۲}
 نەكو پېئان بوەپن پىرە گەمال
 ئاشكرابن لە كون و كارپېژى
 بابى كېژ بېتو قسەى پى بېژى
 دەرودەشت چۆل لە خەلە ۋخەرمانان
 رەنجەرەن دېتەۋە بۆ سەربانان
 ماۋەبەك بوو كە لەبەر تاۋى بەتېن
 ھەلۋەرىبوو پەپ و پۆيان بە خەمان
 جلگى كۆنە لە بەرى خۆ دەدېن^{۲۷۳}
 دەست رەنجەرەنە جلى تازە وجوان^{۲۷۴}

^{۲۷۰} چاپى ئەنئىسى: ھەلىيان. لېرەشدا ۋىدەچېت يەك پېتى ياء بە زىادى دانرايت. ھەر بۆيەش من قىرتم كىردوۋە.
^{۲۷۱} چاپى ئەنئىسى: جوانە. من دوو پېتى واوم پىن باش نەبوو ۋ ھەر بۆيەش بە يەك واوم نووسى ھۆكارەكەى
 ئەۋەيە دوو پېتى ۋاۋ ئەگەرى ئەۋە دروست دەكات كە ۋەك ۋشەى "جوو" ۋاتە جوۋلەكە بخوئىرتەۋە ۋ
 پاشانىش، خوئىتەر بە شىۋەى ئاسايى ۋاتە بە يەك ۋاۋ، ھەر بە 'جوان'ى دەخوئىتەۋە ۋ كېشى شىعەرەكە
 دەپارېژىت.
^{۲۷۲} چاپى ئەنئىسى: ۋىرەۋىرئانە. ئەۋەندەى بزانم ئەۋ دوو ۋشەيە بە شىۋەى ۋىرەۋىر دەنووسىرېت ۋ دەگوتىرېت.
 ھەنئانە بۆرىنەش بە ھەمان شىۋەى نووسىۋە ۋ واتاى گۇرانى لەسەر خۇ، سۆزە ۋ نېۋرىن (زەمەمەى فارسى)ى
 بۆ لېداۋەتەۋە.

^{۲۷۳} ۋاتە دادەكەنن ۋ فرېي دەدەن.

^{۲۷۴} چاپى ئەنئىسى بە شىۋەى سەرەۋى نووسىۋە كە ديارە ھەلەى تېدايە. من سەرچاۋەى دېكەم بۆ بەراوردكارى
 لە بەردەست نېيە ۋ ھەر بۆيەش خۇم دەبېن ساغى بکەمەۋە. بە گوپرەى ناۋەرۇكى مىسراعى يەكەمى فەردەكە
 كە باس لە دراندن ۋ فرېلدانى جلگى كۆنى كۆرەلاۋى رەنجەرە دەكات، ۋاھىيە بتوانىن مىسراعى دوۋەم بەم
 ۳۸۸ / شىعەرى پى تەرىخ

کاتی زستانه، به لام دووباره
 بئ وچاندانی هه موو دهنه شوان
 بئ که پهنک و سه گ و گۆچان، چ ده کهن؟
 له و کهژ و کئوه، له سه رمان چ ده کهن؟
 دهنگه دهنگیانه، ده لئین گۆرانی
 به زمانی زگوماک، سۆرانی
 کورت و کرمانجی له ده رک و بانان
 خۆ ده لاویننه وه لاو به جوانی
 پاروه نانیکی له مالی که بخۆن
 چاتره کورده له نانی شوانی
 گهرچی شانازییه شوانی بۆ کورد
 جوانه له و شوانه دهس و گۆچانی
 با به هار بیتته وه خاکه لئوه
 ده رکه وئ چادر وجیغ له و نئوه
 ئه و که پهرت لاو ده گرن باش سه ر سوئ
 له کچی مه مک و کولم سیو و به هی
 وهک گولوکاتی به هار سه وز و سوور
 کیژ ده پازیننه وه خۆ سه رتاپی
 ئه و حله، کاتی ته ماشا و گه شته
 ئه و که پهرت پۆژی وه ده رچوونه له دئ
 هه ر جحیلکی ئه وینی پی پی،
 به ئه وین دیتته سه ما و هه لپه رکی
 پیم نییه من که فه قیرم پیرم
 تا بلیم هتیدی له را وته گبیرم^{۲۷۰}

شیوه به بنووسین که دیاره ده توانی جیاواز بیت له وهی وا شاعیر خۆی گوتویه تی: "په نجه ره ده کرئ جلی

تازه وجوان"

^{۲۷۰} چاپی ئه نیسی: ته کبیرم، بروهانه شه رحی شیعره کان

با نەلّين نانى شوانى وايە
 ئەو نەلّيكە لە باغى نايە
 ئەو پى و شوپى گەلى پياوانە
 بەلگە شانازى پەسوولى خوايە
 مەن بە قوربانى دەس و گۆچانى
 كۆپى كورد نابى بلى سەرمايە
 دەنگى بلويزە نەواى ئاسمانى
 سەد نەوا رازى لە نيو دلدایە
 مەن كە 'كاميل' م و هيندى پيرم
 ئەو بوو پا و قسە و تەگبیرم

سال و شوپى گوترانى شيعرە كە رانەگە پيتراو
 (لەپەرە ۱۳۹ تا ۱۴۲ ى چاپى نەئيسى. لە چاپى جەغفەردا نەهاتوو)

لە ديوانى چاپى كاكا جەغفەر و هاوکارە كانيدا نەمدۆزىيەو و ھۆکارە كەشى نازانم.
 تەركيب بەندىكى ھەوت بەشيبە لە وەسفى وەرزی پايز، زستان و بەھاردا و شەرحى
 سروشتى كوردستان و گەپانەو ھى خىل لە ھەوار و ژيانى خەلكى گوند، بە تايبەت
 ئەوينداریەتى كۆرەلاو و كىژۆلان، ھەروەھا شوانى كورد.

خوێتەر لە دەسپىكى شيعرە كەدا ھەست دەكات ئاوات وىستىتى لە ئىستىقبالى شيعرى
 ھەلۆ ھەر بەرزەى مامۆستا ھەزار يان پيرە ھەلۆى نەمر سوارەى ئىلخانيزادەدا شيعرىك
 بەھۆيتەو بەلام ئەو ھەستە تەنيا لە بەندى يەكەمدايە ئەویش بەھۆى ھاوچەشن بوونى
 ھەندىك وشە و تەعبىرەو؛ ئەگىنا شيعرە كە ھەر لە سەرەتاكانەو بەرەو ئاقارىكى دىكە
 دەروات كە بە تەواوەتى لە ناوەرۆكى ھەلۆ ھەر بەرزە جياوازە. سروشتى كوردستان و
 كۆمەلگای كورد ناوەرۆكى سەرەكى شيعرەكەن.

ھەواى شيعرەكە، سوار و لە گوتن خۆشە. ھەندىك وشە و زاراو ھى كۆنى كوردى
 تىدايە كە پەيوەندىيان بە ژيانى گوندنشینی و ھۆزايەتییەو ھەيە و بە ھەمان شێو
 ئامازە بە ھەندىك داب و نەرتى ژيانى ئەو سىستەمە ئابوورى-كۆمەلایەتییانە دەكات.
 قەل و مەل: جىناسى ناتەواويان لى پىكھاتوو.

پەسيو: پەنا، قورژبن

حه‌شارگه: شويتى خو شاردنه‌وه و خو هشاردان. شاعير ده‌لئ دار پروتاونه‌ته‌وه و كيژ و كورپى لاو ئيتر ناتوانن بچنه ژوانى يه‌كتر و دوور له چاوان له په‌ناى به‌لگ و لقى دار قسه و ماچ و مووچ بكهن.

به‌ته‌نئ...: دارى 'سه‌رو' له‌و دارانه‌يه له زستاندا به‌لگى ناوه‌ريت و به سه‌وزى ده‌مى‌نئته‌وه. بالاشى به‌رز و راسته. ده‌لئ له ناو داره‌كاندا ته‌نيا سه‌رو ماوه‌ته‌وه كه گه‌لاى ههن.

خه‌زان: پايز؛ فارسىيه. له شيعيرى هه‌وراميدا واتاى 'گه‌لاى دار'يشى لئ وه‌رگيراوه: په‌نگ زه‌ردى خه‌زان خه‌تاى پايزه‌ن...." به‌لام ليره‌دا هه‌ر پايزه‌كه‌يه.

دليان: له‌به‌ر كيشى شيعره‌كه ده‌بئ وه‌ك دليان بخوينرته‌وه و هه‌ر بويه‌ش به دوو يا نووسراوه.

سه‌ر سه‌نگ: لاسار، گوئ نه‌بيس (هه‌نبانه بوئينه‌ى ماموستا هه‌ژار) داخه‌كه‌م بو كول و كوى جه‌رگ و دلم...: ئه‌و به‌شه‌ى شيعرى هه‌لو هه‌ربه‌رزى ماموستا هه‌ژارمان وه‌بير ديتته‌وه كه ده‌لئ "داخه‌كه‌م بو گوپ و هيزى جوانيم / ئه‌و ده‌مه چوون و چ بووم، بو وانيم؟"

كول: خه‌م، خه‌فه‌ت، ئيش و ئازار(هه‌نبانه بوئينه) كو: خه‌فه‌ت. به‌شوئن كولدا ديت(هه‌نبانه بوئينه) گولوكت: گولوكت شكوفه و گولئ داره (هه‌نبانه بوئينه)؛ گولوكت كوى وشه‌كه‌يه به نيشانه‌ى كوى /ات/ى عه‌ره‌بى دروست كراوه.

پئك: هه‌موو، به ته‌واوه‌تى خيل سه‌ره‌وخوار بوونه‌وه: داگه‌راني هه‌وارچيان له كوستانه‌كانه‌وه به‌ره‌و ده‌شتايى له پايزدا.

هه‌وار: شويتى هاوينه‌ى مه‌ردارى خيالات. له‌و كه‌ژ و كيوه به‌جئ ما ئاوات: ئاوات ئيهامى تيدايه. واتاى نزىكى نازناوى شاعيره و واتاى دوور و ئه‌سليه‌كه‌ى خوژگه‌ى ئه‌ويندارىكى كورپه‌لاوى خيل، كه له هه‌وار بوته ئه‌ويندارى كيژوله‌يه‌ك و ئيستا به كوچ كردن و گه‌رانه‌وه بو ناو ديه‌كه‌يان (كه ده‌كرئ جياواز بن)، له‌و ئاوات و ئاره‌زووه دوور ده‌كه‌ويتته‌وه. فه‌ردى دواتر دريژه‌ى هه‌مان قسه‌يه. شاعير به‌و ئيهام دروست كردنه ده‌يه‌وئ بلي ئاوات و ئاره‌زووى لاوه‌كان له‌وئ به‌جئما، هه‌روه‌ها دلي ئاواتى شاعيريش له لاي ئه‌و پاكي و جوانىيه‌ى سروشت و ئه‌و كور و كيژه عاشقانه به‌جئما.

هات: هاتی یه کهم به واتای ئیقبال و بهخته به لām هاتی دووهمم واتای هاتن ده داته وه. هاتنی نه هات بریتییه له خو به سهردا سه پاندنی نه هاتی و نه یامه تی. شیت وپیت: پیت له فزی موهمه له و ته نیا له گهل شیت واتا پهیدا ده کات: دیوانه، ناعاقل

په بن: ته نیا

کوړ وکال: کال وشه یه که له جیاتی تشت، هه رامه، هین ده گوتری (مه لا وکال، سو فی وکال) (هه بنانه بۆرینه) بهو حیسابه، کوړ وکال واته کوړ و هین واته کوړ و شتی وه که نهو، که هه ده بیته وه کوړ و مرو فی نیرینه ی تر.

بلا: با، بلانی (هه بنانه بۆرینه)؛ لیگه پری با وا بیت یان وای لی بیت.

په پ وپوی تازه...: ئەم فەرده له درپژهی فەردی پیشتر دایه که باسی هه لگرتنی خه رمان و گه پانه وهی تازه لاوی په نجبه ری کورد ده کات بۆ ناو مال له گونده کان. سه جه م فەرده که ده کری ئاوا واتا لی بدریته وه: لیگه پری با نهو کوړ وکال په نجبه ره که هه موو ماوه ی به هار و هاوین زه حمه تیان کیشاوه، هیزکیان بیته وه بهر و په پ وپو دهر بکه نه وه. کرداری 'دهر که نه وه' ویده چیت هه م بۆ په پ وپو پیش خو ی و هه م بۆ په پ وبالی دوا ی خو ی به کار هینراییت.

پیره گه مال: دیاره به واتای سه گی به سالاجووه و نه وهی کوړه لاو له چوونه ژواندا ده بی وریا بیت سه گ پنی نه وه پیت و باوک و برای کیژه که ناگادار نه کاته وه. به لām ئیهامیکیشی تیدایه که ده کری بهو ملۆزمانه ی نه سلی پیشتر بگوتریت که بهرگری له ژوانی نهو لاوانه ر ده که ن.

کارپژ: قولی سه ربانی کادان که له وپوه کا ده پژنه ناو کادانه وه (هه بنانه بۆرینه) کون و کارپژ کهم و زۆر هه مان واتای کون و کارپژی هه یه، به لām واهه یه شاعیر به هو ی سه روا ی فەرده که وه ویستی بیکات به کارپژ.

قسه پیگوتن: جنیو پیدان، لی تووړه بوون.

خه له: دانه ویله، ده خل، ده غل (هه بنانه بۆرینه)؛ غه لله ی عه ربیه.

هاته نه وه بۆ سه ربان: یه که لهو شویتنه سه ره کیانه ی وا کوړه لاوی گوند لی کۆده بنه وه سه ربانی مالانه. هاته نه وه و گه پانه وه ش کاتیکه زه حمه ت و کاری هاوین و پایزان ته واو بووه و لاوان ده توانن به سه سینه وه و بۆ یاری کردن یان چاوه چاوی سه ر پیگای کچان،

سەرلەنۇي لە مال بېنە دەرەو و لە دەوری یە کتر کۆ بېنەو. لە ھاویندا بەھۆی کار و ئەرکەو و ئەو ھەیان پېنە دە کرا.

جلگی کۆنە... بەرگی ئیش و کار فری دە دەن
دەست پەنجەرانە... ھەلە یەك کەوتۆتە ئەم میسراعەو. نە کیشە کە ی تەواو و نە و اتاکە ی. من لە پەراوێژدا باسەم کردوو و پتویست ناکات لێرەدا دووپاتی بکەمەو. بێ و چاندانی: بە بێ پشوو دانی دوا ی ئەرک و کاری نۆمانگە، لە زستانیشدا کۆرە لاوی گوند دەبنە شوان و ئاگایان لە مەر و مالات دە بێت.

کە پەنک: فرەنجی، بالا پۆشی شوانان
چ دە کەن: ئەم تیرمە لە ھەردوو میسراعی ئەم فەردەدا دووپات بۆتەو. ئەو ھەش و یتا چیت کارێکی ھونەری جوان بێت. لام وایە ئەو شیعەر بە گشتی پێداچوونەو یە کە ی پتویستە و دوور نییە کاک جەغفەر و ھاوکارە کانیشی راست لەبەر ئەو کیشە و گرافتەنە لە چاپە کە ی خۆیاندا نە یان ھێتاییت.

زکوماک: دە بێ شێوازیکی خۆجی یی بێت بۆ وشە ی زکماک یان زگماک بە واتای دیاردە یەك کە ھەر لە دا ی کبۆنەو لە گەل کە سە کە بوو ییت، وەك زمانی زگماک. ھەنبانە بۆرینە ی مامۆستا ھەژار نمونە ی کوێری زکماکی ھیناوەتەو. ھەر لە ویدا گوتراو ھەر وشە یەك بە 'زک' نووسراییت بە 'زگ' ییش دە بێتە ھەمان شت واتە زکماک و زگماک وەك یە کەن و زکوماکیش دە بێ ھەر وەك ئەوان واییت.

کورت و کرمانجی: بە کوردی و کورتی.
پارو ھە نانکی... واتە کۆرە لاو پێیان خۆشترە لە مالەو ھە بن تاکوو بېنەو بە شوان و بچنە بەر مەر و مالات لە دەرەو ھە گوند. بە لام شاعیر کە ئەو دە لیت بە شویتیدا دە یەو ییت قسە کە ی خۆی چاک بکاتەو نە کا لای خوێنەر و بنوێتیت کە شوانی شتیکی خراپە، ئینجا پەسنی شوانی دە دات.

چاترە کوردە لە نانی شوانی: نە مزانی ئەو "معترضە" ی 'کوردە' یە بۆچی گوتراو. ئایا نیازی ئەو ھەو ھەو بلی لای کورد وایە؟ یان ھەر بە گشتی قسە بۆ کورد دە کات. با بە ھەر بێتەو ھە خاکە لێو... با لە مانگی خاکە لێو ھەدا بە ھەر بێتەو. چیغ: پەردە ی لە قامیش کە بە دەوری پە شمالدا پای دنگیون (ھەنبانە بۆرینە) سوێ: داخ و عەزەت، تاسە (ھەنبانە بۆرینە)

مه مک و کۆلم سیو و بههئ: لهفف و نهشریان پێ دروهست کراوه. زیاتر بۆ ئهوه دهچم لهفف و نهشره که مشهوهوش بێت: مه مکی وهك بههئ و کۆلمی وهك سیو، گهرچی وهك موره تههیش تی پڕوانی واهیه بێت. وهستاوه ته سهر پوانگهی شاعیر! ئه وه حله: ئه وه دهمه

ئهوینی پێ بێ: ته رکبێکی جوانه ئهوین پێ بوون واته ئهویندار بوون. فهقیرم و پیرم: من که فهقیر و پیرم، لای جحیلان پێگای ئهوه م نییه را و ته گیرم ده ربیرم.

ته گیر و ته کبیر: له دهقی چاپیدا وهك ته کبیر نووسراوه. من لام وایه ده بێ ئه وه ته کبیره عهره بییه به جیاواز دابنن له ته گیر کردنی کوردی به واتای راویژ. ههر بۆیه ش به شیوهی ته گیرم نووسی.

له باغی نایه: نانی شوانی زهحمهت به رههم دیت و بۆ ئه وه که سه نییه له له باغی دابنیشتوو و به ئیستراحت ده یخوات. راست یان ههله، ئه وه تیگه یشتنی منه له وه میسراعه.

گهلی پیاوان: گه ل لیره دا کۆ و ئه نجومه نه. گهلی پیاوان خیتابه بۆ کۆمه ل و کۆ و جه معی پیاوان. ئه وه پێ و شوین و ئاکاری پیاوانیه.

ته عبیریکی پیاومه زنانه یه، که ئیستا له میژه دووری له گوتهی ده کرێت. دیاره به پێوانه ی سهردهم و شوین، ئه وهی ئاوات گوته یه تی تا رادهیهك ئاسایی بووه، به لام ئه مرۆ ناکرێت قسه ی وا بکرێت له بهر ئه وهی مه زنایه تی به نیوهی جیهان به خشین و نیوه که ی تر به بچووک زانین ههله یه کی گه و ره ی تیگه یشتن له ژیان و پیشیل کردنی مافی ژنه.

به لگه شانازی: به لگه بۆ شانازی پیکردن. لام وایه ئه وه درێژه ی قسه کانی شاعیر بێت سه بارهت به شوانان. په سوولی خوا واته پیغه مبه ری ئیسلامیش گوته راوه شوان بوویت. شاعیر ده لێ من شانازی به شوانان ده که م که نمونه که ی نێرده ی خودایه. کورپی کورد... نابی کورپی کورد له شوانی و چوونه دۆل و چیا و سه رما و گه رما بترسیت.

من که "کامیل" م ...: بۆ پاراستنی کیشی شیعه که پێویسته پیتی یاه له کامیل دا تا رادهیهك بکیشریت وهك ئه وهی به دوو یاه نووسرایت.

باي واده (۲)

هەلئايە ھەتاوی کاتی زستان
هەلئايە برا لە پۆژپەرستان!
پۆژئ لە نەکاو ھەتاو وەدەرھات
پەحمی بوو لە لای خودای سەماوات^{۳۶}
ھات سروەیی باي خۆشی بەھاری
بەبوئەو ھەوێ گول دەباری
شەونم لە گولان لەبەر دلانە
جامیکی شەرابی بولبولانە
جەرگ و دلی عاشقی بپیو
ئەو خونچە کە وا یەخە ی دپیو
نۆشی دلیانە ئەو شەرابە
وا جەرگی شەقایقیش کەبابە
دەنگی کەو و مەل لە کۆھساران
کارە ی بز و مەر لە نیو ھەساران
ناقوسی ژيانی کیژ و کالن^{۳۷}
پێک چاوپری پێگەیی شەمالن
باي وادە، بەخێرئ، وا بەپێو
پیی سەر سەرە چونکە ژینی پیو
دەژیتەو ھەرچی مرد بە زستان
دەشواتەو ھەرچی چاو و دەستان

^{۳۶} لە دیوانە کەدا وەك پەحمی ھاتوو.

^{۳۷} لە دەقە کەدا وەك ژيانی ھاتوو.

ھەي ھەي چ بەھار ئ دڭوشايە!
 سفر ئكە كە خاوەنى خودايە
 پەنگىن بە ھەزار جۆر و پەنگە
 ديو جامەيى خۆيەتى، چ شەنگە!
 ھەرچى ھەيە مار ومپرو، يا مەل
 دەورى دەگرن بە گەل، بە كۆمەل
 ھەريەك بەشى خۆى دەبا جوى جوى
 بەو سفرە، جىھانە جەرگى توى توى^{٢٧٨}
 ئەو خاوەنى سفرە، ھەر خودايە
 ھەر بووشە، دەبى، ھەتاھەتايە^{٢٧٩}
 چەند شا و وەزىر و حاتەمى تەي
 لەو پىگەيى سفرە پى دەكەن پەي
 چاو با لەو پاش نەچىت و بنوى
 بنواپتە ئەو جىھانى لەنوى
 رازاوەتەو بە پەنگ سەراسەر
 خشلى گولوكاتى كردهو بەر
 ھەر جىگە دەبىنى زىر و زىو
 ھەر تىشكە لە ھەرچى ژىنى پىو
 وا دای لە كلىلە دوورزەنى ھەور^{٢٨٠}
 تىكچوو بە بروسكە لەشكرى جەور
 ئەو خىوئەتى وا سىي سىي بوو،
 بەو دوورزەنى ھەورە تىك تەپىيو^{٢٨١}
 لەو جىگە، كلىلە جوان و چاتر

^{٢٧٨} لە دەقەكەدا وەك جۆى جۆى و توى توى ھاتوو بەلام ئەوانە دەبى كىشەى تاپ و نەبوونى پىتى بەرئ
 وچى بۆ وشە كوردىيەكان لەو چاپخانەيە يىت كە كىتبەكەى تىدا چاپ كراو.

^{٢٧٩} لە دەقەكەدا وەك بوشە ھاتوو.

^{٢٨٠} لە دەقەكەدا وەك دورزەنى ھاتوو. ھەروەھا چەند وشەى دىكەش بە يەك واو نووسراون: دور، تىكچوو،
 بروسكە.

^{٢٨١} لىرەشدا وەك دورزەنى ھاتوو. واوەكانىش بە يەك واو نووسراون: بوو، دور، بو.

وا گول هه لیداوه چینگ و چادر
 کویتان هه موو سوور و شین و زه نویر
 کانیاوی به جارئ بوونه ئه سستیر^{۲۸۲}
 ئه سستیره شه وا دلی کره ی دی
 بو هاتنی سهر زه وی بزهی دی
 بو کاتی پشوو که دیته عهرزی
 ماندوو بوو، بهزی، تهزی، له بهرزی^{۲۸۳}
 مانگیش که به وینه دیته ئاوئ
 خۆزگه له پرا ده کهوته داوئ
 ههر گیز نه ده هاته دهر له گۆمان
 دهستی ده برا له عهرز و ئاسمان
 ئه و کاتهیه، خاله، لیم به قینه
 ته سخیری کورات له سهر زه مینه
 وانه که ده لاین ده چیته ئاسمان
 ناچن به خودا، مه گهر به سولتان
 زانینه مروفت ده باته بهرزی
 پروانه نه زانه ههر له عهرزی
 ئیمه له زه وی، له کا که شانئ
 ئه و عاله مه گهینه کا که شانئ!
 فهرقی مه ده گهل ئه وان بزانه
 ههر لیره وه تا کوو ئاسمانه^{۲۸۴}

شوین و پیکهوتی گوترانی شیعره که رانه گه به نراوه
 (لا په ره ۱۶۲ تا ۱۶۴ ی چاپی ئه نیسی. له چاپی جه عفر دا نییه)

^{۲۸۲} له دهقه که دا وهك بونه نووسراوه.

^{۲۸۳} له دهقه که دا وهك ماندوو هاتوووه.

^{۲۸۴} له دهقه که دا وهك تا کو هاتوووه.

عینوانی شیعره که له فەردی نۆهەمی خۆی وەرگیراوه. پێشتریش پارچە شیعریکی دیکە بە ھەمان ناومان بێنۆه (شیعری وەرگیراو لە لاپەرە ۱۵۳ و ۱۵۴ ی چاپی ئەنێسی و ۶۶ و ۶۷ ی چاپی جەغفەر). من بۆ ئەوەی سەر لە خۆتەر نەشیوت ناوی ئەم مەسنەویەیی ئێرەم ناو "بای وادە ی ژمارە دوو".

لە چاپی جەغفەردا نەمدۆزییەو، ھۆکارە کەشی نازانم. مەسنەویەکی رازاویە لە وەسفی سروشتی ناوچە ی ژبانی شاعیر وە ک بەشێک لە موکریان. سأل و شوینی گوترا نی شیعرە کە دیار نییە بەلام ئە گەری زۆر دەبێ ھەر لە گوندیکی وە ک قاقلاوا و گەردیگلان، یان گوندیکی نزیک ئەوان لە نیوان بۆکان و سەقز گوترا ییت و ئەو وەسفەش، ھی سروشتی ھەر ئەو شویتانە ییت. کیشی مەسنەویە کە زۆر سوار و ھەماسی و بن بزۆکە ی، واتە خاو و بێ ھەست نییە.

شیعرە کە بەو دەست پێدە کات کە کاتی زستانە و ھەتاو ھەلئایەت بەلام رۆژێک لە نا کاو ھەتاو دەردی و ئیتر بە شوین ئەودا پەسنی بە ھارە و کارتیکەری بای خۆشی بە ھاری لە سەر سروشت. شاعیر، بە گوێرە ی بروای قایمی ئیسلامی خۆی، ھەموو ئەو رازاوی و جوانیە دەباتەو سەر خۆدا و بەخششی ئەو. ھەروەھا ھەموو ئەو رەنگ و بۆنە ی گۆل و گیای بە سفەرە یە ک دەناسییت کە خۆدا دا یخستوو بۆ کە لک وەر گرتی مرۆف.

لە پینج فەردی کۆتایی شیعرە کە دا ئاوات دەچیتە سەر زانست و "تەسخیری کورات" لە لایەن مرۆفەو. ھەر لە رێگە ی ئایینشەو بۆ بابەتە کە دەچیت کاتی کە دەلی ئەم کارانە بە بێ "سولتان" ناکریت و ئەو ھش ئاماژە ی بە ئایەتیک ی سوورە ی الرحمن لە قورئاندا کە دەلی: *إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ*. ئەو ھەندە ی من بزاتم شرو فە کاران واتە 'مفسران' ی قورئان ئەو 'سولتان' بە زانست لیک دەدەنەو بە لام زانستیک کە خۆدا داویەتە مرۆف و بەم پێی، چوونی مرۆف بۆ مانگ و کوراتی دیکە، یان ناردنی مانگی دەستکرد بۆ ئە شویتە دوورانە ی کائینات بە شیوہ یە کی ناراستەوخۆ بە کاری خۆدا دەزانن نە ک مرۆف. مەلا و مالم و قەشە ی لە قافلە ی زانست بە جیماو ھیچ چاریکی دیکە یان نییە جگە لەوہ ی بە شەلە شەل بە کونە شوین علومی ئەمرو یی و بیانویە کیان بۆ بدۆزنەو بۆ ئەوہ ی بە خە یالی خۆیان نە ھێلن زانست لە چوارچۆی دەسەلاتی ئاین بچیتە دەرەو و ئەوانیش بیکار بێننەو!

ئاوات ناچېتە ناو ئەو باسەوۈ و بە ھېتانی ناوی "سولتان" ئەركى خۆى بە تەواو بوو دەزانىت؛ ئىتر لەوئ بەدواوۈ تەنیا لە زانست و گرنگايەتتەكەى بۆ مرؤف دەدوئ. بەلام ئەوۈ تەنیا تا دوو فەردى كۆتايى بې دەكات كە لەوئدا پىن لە جياوازيە راستەقىنەكان دەنىت و داخ و ھەسرەتى خۆى لە دواكەوتووئى "ئىمە" واتە گەلى كورد دەردەبېت؛ لەئەنجامىشدا دەلى جياوازيى ئىمە لە گەل 'ئەوان' - كە ديارە دەبى ولاتانى ئوروپايى و بە گشتى پوژئاوا و ولاتە پىشەسازىيەكان بن، لىرەوۈ ھەتا ئاسمانە! ھەندىك فەردى شىعرەكە تەنزائىمىز؛ بۆ نمونە، خۆزگە لەپرا دەكەوتە داوئ! كە باسى مانگە لەو كاتەدا وا دېتە ناو ئاوى سەر زەوى بۆ سەيرى جوانىيەكانى.

ھەللا: ھەرا و داد و فریاد و قەرەبالغى

پوژپەرستان: ئەوانەى وا پوژ و دەرکەوتنى ھەتاويان دەوئ. واھەيە ئامازيەك بىت بۆ پەپرەوانى ئايىنى مېترائىش.

نەكاو: ناکاو، لەپر

سەماوات: ئاسمانان

سروە: شەنبا، كزەبا، باى بىسكان (ھەنبانە بۆرىنەى مامۆستا ھەزار)

نۆشى دلىبانە ئەو شەرابە: دەگەرپتەوۈ بۆ دوو فەرد پىشتەر كە گولئ شەقايقى بە جامى شەرابى بولبولان دانابوو.

كارە: دەنگى بەرزى پەز و بەرخ (ھەنبانە بۆرىنە). بەلام كارە بە دەنگى بزن و گىسكىش دەگوتريت و ھەربۆيەشە ئاوات لە پەيوەندىي دەنگدا، "بز" و "مەپرى" پىكەوۈ ھىتاوۈ.

بز: بزن

ھەسار: ھەوشى مالان

كال: وشەيەكە لە جياتى تىت، ھەرامە و ھىن (مەلا و كال، سۆفى و كال) (ھەنبانە بۆرىنە) لىرەدا كىژ و كال دەبىتە كىژان و ژنان كە لە كۆمەلگاي ئىمەدا ھەموو ئەرك و كارى قورسى بەخىو كوردنى ئازەلى ناومال لە سەر شانى ئەوانە.

ناقووس: زەنگى كلىسە، كە لە ھەندىك بۆنەدا دىتە دەنگ و ئەو دەنگ و سەدايە وەك بانگى لەر منارەى مزگەوتى موسولمانان بە واتاي بانگھېشتى خەكە و داوا لىكرديان بۆ ئەوۈى بچنە ناو كلىسا و مزگەوتەوۈ.. لىرەدا شاعىر دەنگى بزن و مەپ بە ناقووسىك دەشوبھىتى كە كىژ و كال بانگ دەكات بچنە مەپدۆشىن.

چاوپر: چاوی کیڑ وکال که براوته سهر ریگای بای شه مال بو ئه وهی بیت و به فر
بیاته وه.

بای واده: بایه که له کاتی خویدا دیت و به فر ده باته وه.

پتی سهر سهر: به خیر بیت و پتی له سهر سهری من دایت.

ژینی پیوه: دواي چوونه وهی به فری زستان گیا وگژ له زهوی سهر دزدین و ژیانیکی
نوی ده ست پیده کن.

دلگوشا: شتیک که دل ده کاته وه؛ دلخوشکه ر.

سفریکه: سفره یه که

دیوجامه: دیجامه؛ چهند پارچه په پژی رهنگا ورهنگه لیکي ده دن له راوه که ودا
ده کاری ده هینن (هه نانه بۆرینه).

شهنگ: جوان

به گهل: به کومه ل

جوی جوی: جیاجیا

توی توی: تویت تویت

ههر بووشه: ههر بوونی بووه.

پن ده کن په ی: 'په ی بوون' شکانی لاقه. بیان په ی ده بیت، لاقیان ده شکیت.

چاو با...: دواي ئه وهه موو پیداهه لگوتنه ی من، با مروف چاوی خوی نه قووچیت و
به شیوه یه کی نوی بروانیته جیهان.

خشل: زی و زیو و مووروو بو رازاندنه وهی ئندام و جل و بهرگ.

گولوکات: گولوک خونچه ی گول و داره + ات نیشانه ی کو.

کلیله: رنو

دوورزن: فارسیه. تفهنگیک که له دووره وه ئامانج ده پیکیت؛ شاعیر هه ور و
دهنگه که ی له به هاردا، به تفهنگی دوورزن ده شوبهیتیت.

برووسکه: رنو به دهنگی به رزی هه ور له چیا جیاده پیته وه و ده خزیته ناو دۆل.

ئهو خیهو تی: به فری سهرچیا، پیش ئه وهی به رنو بته پیت و بکه ویته خواره وه، وهک
خیهو تیکی سپی وایه.

لەو جیگە کلیلە... واتە دوای کەوتنە خواریوەی کلیلە، لەو جیگەییە وای ڕنوو
خەیمەیی سپی لێدابوو، گۆل چینگ و چادری ھەلداوە و لە خەیمەکەیی ئەو جوان و
چاترە!

زەنویڕ: جیگەیی ڕێنەو ھەوا سازگار (ھەنبا ھەنبا)

کەزەیی دڵ: ھەسەرەت خواریدن، ئیرەیی ڕەدن. واتە تەنانت ئەستێرەش بەو جوانییە و
بەو کۆیستانە سوور و شین و زەنویڕە ئیرەیی دەبات و پیتی خۆشە بێتە سەر زەوی
سەیری بکات.

بۆکاتی پشوو: دەگەرێتەو بەو ئەستێرە، کە دێتە سەر زەوی بۆ سەیری جوانییەکان و
لەوێ دەبەزیت و دەتەزیت!

مانگیش...: شاعیر کەوتنە ناو ئاوی وێنەیی مانگ، بەو دادەنیت کە ئەویش
ویستوویەتی بۆ سەیری جوانییەکان بێتە سەر زەوی. ئینجا ئاواتی ئەوێ خواستوو
بکەوێتە ناو تەپکە واتە ئەو دیو جامەیی وای لە سەر زەوی پانیان کردۆتەو
نەگەرێتەو بەو ئاسمان. جا ئەگەر بکەوتایەتە ناو داو، ئیتر دەستی دەبرا و لە ئاسمان
دەرنەدەکەوت!

خالە: ڕووی شاعیر لە خۆتەری شیعەرە کە بە خالە بانگیان دەکات.

تەسخیر: زال بوون بە سەر شتی کدا و دەست بەسەردا گرتنی.

وانە: ئەوانە. ئەو کەرەسانە (ئەو مانگی دەسکردانە) وای دەچنە ئاسمان.

سولتان: لە وشەیی عەرەبی سلطە بە واتای ھێز و دەسلالت وەرگیراوە. وەك لە سەرەو
گۆتم ئیماندارانی موسوڵمان دەستراگەیشتنی مەرووف بە سەر کوراتی دیکەیی کائینات
بەھۆی زانستەو گونجاو دەبینن بەلام ئەو زانستەش ھەر بە کاری خودا دادەنن و بۆ
بۆ ئەوێش کەلک لە ئایەتیی کورئان وەردەگرن کە ئاماژە بەو وشەیی دەکات و من لە
سەرەو تر ھێنامەو.

کا کەشان و کاکەشان: جیناسی تەواویان پآی دروست کراوە. کا کەشانی یە کەم بە
واتای کیشانی کایە لە سەر زەوی و ئەویش کاری ئیمەیی کوردە! بەلام کاکەشانی
دووھەم ھەمان کەھکەشان یان کائیناتی دەرەوێ کورەیی زەوییە کە وڵاتانی
پیشکەوتوو لە ڕێگەیی ناردنی مانگی دەسکردەو خەریکن دیکەنە ملکی خۆیان.
ئاوات خەمی ئەو جیاوازییە ئیمە لەگەڵ ئەوان دەخوات کە دەلی ھێندە زۆر
بەقەدرایی ڕێگەیی نێوان عەرز و ئاسمان دەبێت!

سروه باي بهار

هات سروه باي بهارى
بۇ ناوچەى كوردەوارى
بوو بە ھىوايەك لە نوئ
رېژمان دەرکەوت لە سوئ
بە شنەشنى شەمال بوو
جى دانگەى دى بەتال بوو
داى لە توقى سەرى، توند
پرش و بلاسوى كرد كوند
شوانى ھەوئل لە خۆشيان
كەوتە ھەلپەركى و گەريان^{۲۸۵}
مەپى جى ھىشت بۇ ھاوال
بۇخۆى پووى كردە سەر يال
ئەو كاتە بى ترس و خەم
فیتووى لیدەدا بەدەم
لە بلویری دەتووراند
كەیف و خۆشى خۆى دەنواند
بانگى كردە كيژ و كال
دەيگوت دەرکەون لەمال!
هات كاتى بانەمەپى
تىن لە ولات دەگەپى
مەلپەندمان گەرم دادى

^{۲۸۵} لە دەقەكەدا وەك گەران ھاتووە، كە ھەلەپە.

چ له شار و چ لادئ
 لاوان پټك به دهستی جهم
 دپته در بئ ترس و خهم
 ههرچی له دلیاندا بئ
 نه گهر له بیریان مابئ
 ده گپ نه وه بؤ هاوال
 وه خه بهر دین کوړ و کال
 میگل له دئ در که وتن
 له بن ره وه زان خه وتن
 شوان هه لئرو و شکان لایان
 له نساړ و چیا یان^{۲۸۶}
 خهم و په ژاره ی زستان
 هه موویان برده کوستان
 کوستان به دهم بایدا دا
 سه د چهل به ملا ولایدا دا
 تا بوو به تۆز په ژاره
 پفاندی بؤ نه و خواره
 رابردوی خوی له بیرچوو
 له پر خویندی کونده بوو
 داله رزی، ترسا دیسان
 ده یگوت بئ بیرم ئینسان
 کوند له هه رکوی بخوینی
 پیشه ی له بن در دپتی
 نه و کورده وارییه، پاکی
 به کوند ویرانه خاکی
 شوانیکی دی له سه را
 هاته خواره وه خیرا

^{۲۸۶} له دهقه که دا وهك چیا یان هاتووه.

گۆپالېكى پېئو شوان
 شېرى دەھىئا ئامان
 ھەرگىز لە دەست نادەن ھەل
 كاتى بەھار، بەكۆمەل
 دەبين مەلەندى وان
 چەند رەنگىنە، چەند جوان^{۲۸۷}
 بېرى چۈنە مەردۇشىن
 بە پەنجەى نەرم و رەنگىن
 يەك خاتووزىن، يەك شىرىن
 شىرىنتر بوون لە ھەنگوین
 خەجى و مەجى و فاتمۇكى
 دەرکەوتن بۆ مەندۇكى
 بە ھەلپەركى و پىتكەنین
 چوون بۆ مەندۇكان چىن
 بزەيانە كىژ و كال
 بەزەيان نايە بەحال
 دەستى يەكتريان دەگرت
 چەند جوان بوون درېژ و كورت!
 سازيان دەکرد ھەلپەركى
 لە سەربان و بەردەرکى
 دەلېن جەژنى سەرى سال
 پىرۆز بى لە كىژ و كال
 جىژنىكى كۆنى كوردە
 وەرنە نىو وردە وردە
 كەس نەمىنى پىر ولاو
 چ مى، چ نىر، ژن و پىاو
 دەست بگرن، پۆژى ھاتە

^{۲۸۷} لە دەقەكەدا وەك چووان ھاتوۋە.

وه دی هات ئەو ئاواته،^{۲۸۸}

که بوویان له زستانی

دهیانگوت ئاخ کوستانی!^{۲۸۹}

خاڵ و به‌لەك بێته‌وه

به‌فری لی بێته‌وه

چیغ و چادر ده‌رکه‌ون

بیری دۆشان سه‌رکه‌ون

تیکه‌ل بین کیژ و کال

شه‌نگ و شوخ و چاو که‌ژال

ئه‌و چه‌لیش ئەوا دیمان

ئه‌و ئاواته‌ی وا بوومان!

شوین و ریکه‌وت بۆ هۆنراوه‌ی ئەم شیعره‌ ده‌ست نیشان نه‌کراوه
(لایه‌په‌ ۱۶۵ تا ۱۶۸ ی چاپی ئەنێسی. له‌ چاپی جه‌غه‌ردا نییه‌)

مه‌سنه‌ویه‌کی به‌هارییه‌ی له‌به‌ر دلانه‌. مه‌سنه‌ویه‌که‌ له‌ کیشی شیعری بره‌گه‌یدا. چاپی
جه‌غه‌ر تۆماری نه‌کردوه‌.

لێره‌شدا وه‌ك زۆر شیعری دیکه‌، ئاوات که‌ خاوه‌ن ملّك و له‌عه‌ینی کاتدا وه‌رزیریکی
گوندنشین له‌ ناوچه‌یه‌کی شاخاویی لای گه‌ورکایه‌تی نیوان بۆکان و سه‌قز و
سه‌رده‌شت، خۆشه‌ویستی به‌هار و ژیاوه‌ی سروشت و لاچوونی به‌فر و سه‌رما و سۆل،
که‌ ئاواتی گوندنشینه‌کانه‌، به‌ باشی ده‌رده‌که‌وێت.

شیعره‌که‌ به‌ زمانیکی گه‌لێك ساکار و له‌سه‌ر کیش وه‌هوایه‌کی شاد و بزویته‌ر گوتراوه
به‌لام له‌عه‌ینی کاتدا گه‌لێك وشه‌ و زاراوه‌ی سروشتی و وه‌رزیری تیندا به‌کار هاتوه‌.

^{۲۸۸} له‌ ده‌قه‌که‌دا "ئاواته‌" خراوه‌ته‌ نیوان دوو که‌وانوکه‌وه‌، که‌ ئاماژه‌ به‌ ناسناوی شیعری شاعیر بکات. من ئەو
په‌یوه‌ندیدانه‌ به‌ هه‌له‌ ده‌زانم له‌به‌ر ئەوه‌ی واتای سه‌ره‌کی رسته‌ و میسراعه‌که‌ی پێ له‌ده‌ست ده‌چیت که‌
ئاره‌زوو و خواست بێت. گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ وشه‌ی ئاوات ئیه‌امی تێدا به‌ هه‌م خواست و ئاره‌زوو هه‌م
ئاواتی شاعیر خۆی ده‌گرێته‌وه‌؛ ئەوه‌ به‌ پێ که‌وانوکه‌ش هه‌ر له‌ شوێنی خۆیدا ده‌ییت و پێویست به‌
ئالۆزکردنی مه‌سه‌له‌که‌ ناکات.

^{۲۸۹} له‌ ده‌قه‌که‌دا کوستانی نووسراوه‌. دلنایام هه‌له‌ی تاپیه‌، ده‌نا سه‌روای زستانی ده‌بێ کوستانی بێت.

هونەرى شاعىر پىشانىدىكى دىمەنى سىرۇشتە لە كوردستان بە چىا و بەفرەو، بە مەرف و
ئازەل و بالئەو، بە شوان و مەپەو، بە كىژ و كۆرە لاو، بە ھەلپەركى و
مەپدۆشىن و مەندۆك چىنەو....ھتە.

كەم و زۆر ھەموو ئەو وشانەى من لىرەدا بە دوو واوم نووسىون لە دەقەكەدا بە يەك
واو نووسراون.

سروەبا: شەبا

سوئ: ئاسۆ

كوردەوارى: لىرەدا شوئى ژيانى كورد واتە كوردستانە.

جى دانگە: دانگە برىتتە لە "جىگەى گىياداخستنى ئازەل لە زستاندا (ھەنبانە بۆرىنەى
مامۇستا ھەزار) شاعىر دەللى شەمەل بەفرى بردۆتەو و ھەموو جىيەك پەشانگە،
ئىتر پىويست بە دانگە ناكات.

شوانى ھەوئەل: لىرەدا ئەو كەسەيە كە مەپەكە بۆ شوانى دووھەم كە ھاوالى خۆيەتى
بەجى دەھىللى و بەردەبىتە ھەلپەركى.

گەپيان: چەشنىك ھەلپەركىي لەسەرخۆى كوردىيە زياتر لە سەنە و سەقز و ئەو ناوچانە
باو.

سەريال: زىنو، ملەى كىو (ھەنبانە بۆرىنە)

تى تووراندن: فوو پىدا كردن، لىدانى شىمال يان ئامپىركى دىكەى با.

كال: وشەيەكە لە جياتى تىشت، ھەرامە، ھىن (مەلا و كال، سۆفى و كال) (ھەنبانە
بۆرىنە) لىرەدا كىژ و كال بە واتاى كچان ھاتووە.

بانەمەپ: مانگى دووھەمى سالى ھەتاوى و كاتى كە سەربانى مالان بەفرى لى نەماو و
دەكرىت مەر و بزى بىرپە سەربانان يان ھەوش و ھەساران و لەوئ ئالفىان بدريتى.

مەلبەند: ناوچە

دەستى جەم: دەستەجەم، پىكەو، بە كۆمەل

مىگەل: گەلە، كەرك؛ بە فارسى گەلەلە، پەمە (ھەنبانە بۆرىنە)

پەوەز: چىن چىنە بەردى ناوقەد و سەر كىو (ھەنبانە بۆرىنە)

نسار: بەر سىپەر

چەل: جار، كەپەت

کونده بوو: ویده چیت شاعیریش وهك زوربه ی ههره زوړی خه لکی ئیمه باوهری به و
ئه فسانه بڼ بنه مایه بوو بیت که کوند له سهر ههر مالیک بنیشیت ویران ده بیت. ئه وه له
چوار فهردی ئه م شیعره دهرده که ویت.

ده یکوت بڼ بیرم ئیسان: مرؤف ده یگوت بیره وه ریم نییه و رابردووم له بیر ده چته وه.
ئه م شیعره ده که پرته وه بو چهند فهرد پیشر که گوتی شوانه کان خهم و په ژاره ی
زستانیان برده کوستان و له وئ به بایاندا دا.

ئه و کورده وارییه پاکي/ به کوند ویرانه خاکی: نیاز له کوند واهیه داعباهه کی وهك
بالنده ی کونده به بو نه بیت و مرؤفی خراپ و جاش بیت.

گوپالیکي...: ئه وه ش به شیکه له وه سفی دیمه نه کانی ژیان له گوندیکي کوستان. شوان
و گوپالیک که بو پاریزگاری له خو ی و ئاژه له کانی به ده ستیه وه گرتوه.

بیری: مه ردوش، زیاتر کچان و ژنان

مه جڼ: ده بڼ مه نیچ بیت

مه ندؤك: گیایه کی کوستانی به ناوبانگه (هه نانه بوریه)

بزه وبه زه: زهرده خنده و په م؛ جیناسی ناته و او به و دوو وشیه دروست کراوه.

به حال: به حالی کورپه لاوان

هات: بهخت و ئیقبال

ئه و ئاواته: پینچ فهردی دوا ی ئه و فهرده، له راستیدا ده که پرته وه بو ئه م وشیه: شاعیر
ده لئ ئه و ئاواتانه وه دی هاتن که کیژ وکال له زستاندا هه یانبوو (بگه ریوه بو ۷ فهر
پیشتر) و ده یانویست کوستان به لهك بیتته وه، به فهر بتویتته وه، چیغ و چادره ه لدرته وه و
....

که واپوو، وهك له سهره وه گوتم، وشه ی ئاوات لیره دا بریتی نییه له ناسناوی شاعیری
شاعیر و ههر بویه ش نابڼ بخریته ناو دوو که وانو وکه وه وهك له دیوانه که دا خراوه.
خال و به لهك: خال خال و به لهك بوون نیاز له چوونه وه ی که م وزوړی به فره له
هه ندیک شویتي سهر زهوی و دهر که وتنی په شانگ هاوړئ له گه ل بوونی به فره.
سهر که ون: بیریه کان بو دوشینی مه ر و مالات به ره و به رزایی کوستان برؤنه سهرئ.

چاو که ژال: چاو کال

ئه وچه لیش ئه و ا دیسان/ ئه و ئاواته ی وا بوومان... پاشان چی؟ لام وایه شیعره که ناته و او
بیت و لای که م یهك دوو فهردی چاپ نه کرایت . خویتهر ده یه ویت بزانیته ئه و

ئاواتەى وا بوومان چى لىھات، ئايا وەدى ھات؟ شىعرەكە وەلامى ئەو پىرسىارە
ناداتەو، ھەر بۆيەش من بە ناتەواوى دەزانم.

به‌هار

له‌م سه‌ری سا‌له سا‌لو بو کویستان
بو گزوغیا که له ئاسۆ ویتستان
تاق وجووت له‌شکری پیاده و سوارن
پیش‌ه‌وی هی‌زی به‌هارن، دیارن
چووزه‌له‌ی هه‌لز و که‌ما و رپواسان
ژینی له نوین هه‌موو، سووک و هاسان^{۲۹۰}
به‌ کوپ و کیژ ده‌فرۆشن هه‌زران
له‌ نسا‌ر و له‌ ته‌لان و به‌زران
"گله‌ زه‌رده" وه‌ کوو جارن به‌رزه؟
تیر وپ هه‌ر له‌ که‌ما و گیا و هه‌له‌زه؟
یا نه، ر‌ووزه‌رده له‌ حاند کاتی به‌هار،
سه‌رسی و پیره‌ژنه سه‌ر به‌ده‌وار؟
"کوپه‌سووته‌ش" که‌ بلنده و زه‌نویر
له‌ گول و گیا و گژی کویستانی تیر،
سه‌وز و شین بوته‌وه وه‌ک سالی زوو؟
له‌ خه‌م و ده‌رد و په‌ژاران ده‌رچوو؟
مه‌ره سووری له‌سه‌ره و هه‌له‌به‌زن
کایه‌بانه له‌ سه‌ری کار و بز
ئه‌وه‌که‌رته دیمه‌وه خواری لای خۆم^{۲۹۱}
بو‌چه‌م و کیو و که‌ژ و ساری خۆم

^{۲۹۰} له دیوانه‌که‌دا وه‌ک نووین هاتووه.

^{۲۹۱} له ده‌قه‌که‌دا وه‌ک خواری هاتووه.

"پروته!" ھەر پروتەل و بىن بەرگك و گىيائى؟
 ۲۹۲ ۋە كو خۆت سارد و سېر و بەرزە چىيائى؟
 تۆلە كوستانى، ئەدى كوئى كەمات؟
 كوئى گندۆرەت و مەندۆك و گىيائى؟
 كوئى بەيپۆنت و سويسنە و شەوېوت
 پاش ملە ھەقمە بېرېزىمە ۋە پۆت
 ۲۹۳ ھەموو كانىاوتە جىيائى گالئە و گەپ
 چاۋى كوئىر، چەلە راسەت و چەلە چەپ!
 كوئى كارماز و بىزنى كىيوت؟
 نەخشى ئاسۆگتە گورگك و پىيوت؟
 بەللى، كوستانى بەلام بىن كەللى!
 زەينىكى خۆت بدە كىيوى خەللى
 ھەموو خەملىن بە گلۆكات، جوانن
 دلگىر، جىيائى كور و كىژ، لاوانن
 داۋەشېي! بەردەمە كەت "بەردەقەل"
 ۲۹۴ شىن و بىزىن و جوان، قىت و بەلە
 خاۋەنى كانى و ئاۋ، شىو و خېرە
 ۲۹۵ لە گول و گىيائى زەمەند تىر و پېرە
 خاۋەنى سىرەيى سەد كىژ و كورە
 سەدھەزار مەل لە سەرى مات و كېرە
 تۆش بىلەند بوۋى ۋە بۆ عاسمانى
 كانى عاسمانى نى، دەغىيەت دانى!
 ۋەرە ۋە خوارى، بە ھىچى بەرزى!
 كىيىكى بەرزى، بەلام ناتەرزى!

۲۹۲ لە دەقە كەدا ۋەك گىيائى و چىيائى ھاتوۋە.

۲۹۳ لە دەقە كەدا ۋەك كانىاۋوتە نووسراۋە.

۲۹۴ لە دەقە كەدا ۋەك جوۋان نووسراۋە.

۲۹۵ لە دەقە كەدا ۋەك كانى يۈ ھاتوۋە.

مەسنەوییه کی بەهارییه، باس لە سروشتی ناوچەی ژیاڤی شاعیر دەکات. لە هەندیک شویتدا تەنر ئامیزه بە تاییهت کاتی پووده کاته کوێستانه پووته و بە تهوس پێی دەلی بۆچی وا پووتی و لە چیاکانی دیکه ناچیت، ئیتر دهعیهت دابنی و لهو بهرزیه وهروهه خوارێ، ناتهرز!

باوه کوو به پوالت تهنیا له بههارییه کی ساکار دهچیت، بهلام کاتی که سایه تی و میژووی ژیاڤی شاعیر دهگیرته بهرچاو، ئەگه ری ئەوهش له بهردهم قوت دهیته وه که تۆبلی ئەو سلاو ناردنه بۆ کوێستان له راستیدا سلاوناردن بۆ پێشمه رگه ی کوێستانه کانی کوردستان نهییت؟

دیاره نیشانه ی به هیز بۆ ئەو بۆچوونه له شیعره که دا دهست ناکه ویت له بهر ئەوه ی درێژیه ی باس ههر باس باسی کوێستانه پووته و سروشتی دهووبه ری شویتی ژیاڤی شاعیره و هیچیتر.

شیعره که له چاپی جەغفەردا نه هاتوو و هه ربۆیه ش ساڵ و شویتی گوترانی شیعره که نازانریت.

ئەم سه ری ساڵه: دیاره ده بی شیعره که له کۆتایی زستان و به ئەگه ری زیاتر له سه ره تایی به هاردا گوترا بییت.

له ئاسۆ وێستان: هیشتا گۆ و گیا له مه زرای ناو گوند سه ریان ده رنه هیناوه به لام دوور، له ئاسۆی کوێستان وه ستاون و دیارن.

تاق و جووت: یه ک یه که، که م و زۆر.

به هارن، دیارن: جیناسی ناته وایان لی دروست کراوه.

چووژه له: چووژه ره، نیرکی گیا. چووژه ره پێواس له شیعری حاجی قادری کۆییدا هاتوو (هه نانه بۆرینه ی مامۆستا هه ژار).

هه لژ: گیا به کی به ناوبانگی گه لاده رزییه له تیره ی که ما و لویه؛ بۆ ده رمان ده شی، به چیشته خۆشه و له وه پری چاکه. قهت؛ ویتجه (هه نانه بۆرینه)

که ما: گیا به کی به رزی گه لا ده رزییه. کارگی که ما له هه موو کارگینک خۆشتره (هه نانه بۆرینه)

سووک و هاسان: له خواردندا سووک و هاسانن، قورس نین.

تەلان: بەندەن، بەرزايى كىو (ھەنبانە بۆرىنە)
 گلە زەردە: ناوى شوپىڭكى تايىتە ۋ ھەربۇيەش من خستوومە تە ناو كەوانووكەو.
 دەبىي ناوى كىوڭ بىت لە ناوچەي ژيانى شاعىر.
 سەرسىي: واتە ھىشتا سەرى بە بەفر سىيە ۋ بەفرى لى ماو.
 سەربەدەوار: دەوار پارچەي رەشمالە. سەربەدەوار كەسىكە رەشپوش ۋ ئازىەتبار بىت.
 كوپە سووتە: دەبىي چىايەكى ناوچەي ژيانى شاعىر بىت.
 زەنوپر: جىگەي بلندى ھەوا سازگار (ھەنبانە بۆرىنە)
 مەرە سوور: جۆرئ ھەبوانە كىويە؛ بەزى كۆڭى (ھەنبانە بۆرىنە)
 كار: بەچكە بزنى جكۆلەي تازە زاو (ھەنبانە بۆرىنە)
 پرووتە: كىو پرووتە يان كوستانە پرووتە، دەبىي كەوتىتە شوپىي ژيانى شاعىر
 گندۇرە: كالەك
 مەندۇك: گىايەكى كوستانى بەناوبانگە (ھەنبانە بۆرىنە)
 بەيۈن: گىايەك ۋ گۆلنىكى بۇن خۆشە (ھەنبانە بۆرىنە)
 سوئسە: گۆلنىكە زۇر بۇن خۆشە، سۆس (ھەنبانە بۆرىنە)
 شەوبۇ: گۆلنىكە
 پاشملە: قسە كردن سەبارەت بە كەس يان كۆمەللىك لە نەبوونى ئەواندا
 پرازىتمەوۋە بۇت: تەوسى تىدايە. ھەقمە ئەگەر لە پىشتە سەر غەبىيەتتە بىكەم!
 كارمامز: بىچوۋە ئاسك
 ئاسۇگ: ئاسۇ، دوورەدەست
 خەملىن: پازانەوۋە
 گلۇكات: كۆي گلۇك بە واتاي خونچەگول
 داوۋەشپى: راست نەبىيەوۋە! ئەم چەند فەردە ھەمووى تەوس ۋ تانەيە لە كوستانى پرووتى
 ناوچەي ژيانى شاعىر ۋ بەراورد كردنى لەگەل كوستانە سەوز ۋ پازاۋەكانى
 دەوروپەر.
 بەردەقەل: يان بەردەقەلە، دەبىي كىوڭكى نىزىك شوپىي ژيانى شاعىر بىت.
 بژوۋىن: چى، پىر دار ودرەخت ۋ گىا وگژ
 بەل: شىدار، تەر دەگەل تەر دىت: تەر و بەل كانى (ھەنبانە بۆرىنە)
 كى: بىلدەنگ ۋ ھىدى

کانی عاسمانی نی: تو خو کانی ئەو ئاسمانە نیت، هێ سەر زەویت، ئەهێ بۆچی وا
دەعیەت هەیه و لووتت بەرزە؟ پوو لەخوارەوه بکە و بپرژێ خوارەوه!

هیتلانهی پرووخواو

ههئووشکا بووم له لووتکهی شاخه
خه مبار و پهرووش، پرووبه پرووی باخه
کام باخ؟ ئه و باخه هیوای هوز و گهل
پیهی نیشتبوو به ههزاران، مهل
کینه مهل؟ ئه وهی نامه ی پرزگاری
به دندووک ده برد بو گهل، به دیاری
ئه و باخه ی بهری داخی دلان بوو
جیهی پشکووتنی خونچه ی گولان بوو
هه مهل له داره هیتلانی کردبوو
به هیوای جووچک کز و مات که وتبوو
گیژهلووکینک هات له پر دای له دار^{۲۹۶}
هیتلانهی پرووخواند، هیلکهی خسته خوار
مهل به ناچاری و هیلان پرووخواوی،
پرووی کرده شاخه، ئه ویش له دوایی
بوو به هاوالی منی ههله دا
دانشتین ههردوو بچ سهرو سه دا
ههردوک بو پهنجی به باجووی خۆمان
ههردوک بو ژینی له قیس چووی خۆمان
شینمان ده کرد و واوه یلا و تاسه
سه رمان سوو پر مابوو، به و کاسه کاسه

^{۲۹۶} له دهقه که دا وهک گیژهلووکینک ناسراوه

ئەو بۇ ھىلانى پووخاۋ و چۆلى 'ھۆنەر' بۇ ھۆز و گەلى كلۆلى

شوپن و پىكەوتى گوترانى ئەم شىعرە دەست نىشان نەكراۋە
(لاپەرە ۱۸۶ و ۱۸۷ ى چاپى ئەنسى؛ لە چاپى جەغفەر دا نىيە)

شىعەرىكى سىمبولىكى سىياسىيە. سالى گوترانى لە چاپى ئەنسىدا دەست نىشان نەكراۋە. لە شىعرەكەدا، بە پوونى ديارە شاعىر ھەسرەت و داخى تىكچوونى كۆمارى كوردستان (سالى ۱۳۲۴ و ۲۵) ى لەسەر دلە و ئەو لە بىچمى تەمسىلكدا دەگەننەتە گۆپى خۆنەر. ھەر بەو پىيەش، دەبى لە سالانى دەسلاننى پوكنى دوو و ساواكى شادا گوترايىت كە ئازادىي راستەوخۆ دەپرېنى ھەستى خۆى نەبوو. تەنانت شاعىر نەتوانو ھەناساۋى شاعىرىي خۆى، چ ئاۋات بىت و چ كامىل، لە كۆتايى شىعرەكەدا بەننەت و لە جياتيان 'ھۆنەر' ى نووسىو. ئاۋات ئەو كارەى لە يەك دوو شىعەرى دىكەشدا كروو ھە ئەوانىش سىاسىن.

شىعەرى سىمبولىك لە ولاتانى ئىمەماناندا ھى بارودۆخى دىكتاتورىيەت، و ئەو لە ئىران ماۋەكەى كەم نەبوو! ئەو شىۋازە شىعەرىيە، كەم و زۆر سەرەتاي لە سەردەمى رەزاشادا (نېۋان شەرى يەكەم و دووھەمى جىھانى) لە ئىران سەرى ھەلدا و دواى نىمچە ئازادىيەك لە سالانى سەرەتاي ھىكۆمەتى كۆرەكەيدا، سەرلەنۆى ھاۋكات لەگەل دامەزرانەۋەى دىكتاتورىيەتى دواى كۆدىتاي ۲۸ ى گەلاۋىژى ۱۳۳۲ سەرى ھەلدايەۋە و تا كۆتايەكانى رېژىم شايەتى لە ۱۳۵۷ دا درىژەى كىشا.

بەم پىيە، شىعرەكەى ئاۋاتىش دەبى لە نېۋان سالانى ۱۳۳۲ و ۱۳۵۶ دا گوترايىت. لەم سالەى دواياندا ئىتر كەم كەمە زنجىرى دىكتاتورىيەت لە دەست وپى خەلكى ئىران شل بوو ھە و بۇ ماۋەيەى نېۋان پووخانى پېژىمى مەلایەتى و سەقامگىر بوونى مەلاكان، ھەموو كەس دەيتوانى بە دللى خۆى قسە بكات و بۇ نمونە، ئاۋات شىعەرىكى بۇ خۆپىشاندانى خەلكى بانە و بۆكان و شەھىد بوونى چەند كەس گوتوۋە، كە لە ديوانى چاپى جەغفەر دا بلاۋ بوونەتەۋە و لەم زنجىرەشدا بىنراۋ (بەشى ۶۳ و ۶۸).

ھۆز: لە زۆر شوئىدا ئاۋات بە واتاي مىللەتى ھىتاۋە. نمونەكەى فەردى دووھەم و كۆتايى ھەر ئەم شىعرەى ئىستايە.

هیلان: هیلان، مالی بالنده

کپ: مات و بیده نگ

گیژهلووک: گیژهلووک، باهۆز، گهردهلول، گیجهلولکه (ههنبانه بۆرینه ی مامۆستا
ههزار)

ههلهدا: ته ره، ئاواروه ی دهشت و کینو (ههنبانه بۆرینه)

بهو کاسه کاسه: به کاسی و گیژی

به هار هات

به هار هات، تواوه به فری ناو شاخه کان
شه مال هات گه شاوه خونچه ی ناو باخه کان
زه نیم دا، له نیو باخ، شوخی وا ده گه ی
دل که و ته کوته کوت، چاوم بو ی ده په پړ
باخه وان له حاند پوژ چاوی قهت هه لئایه
ده لئ چو ن سهرنجیک بدهم له و بالایه
تا ولات بیده نگه، باخه وان نوو ستووه
تا به هار سهوز و سوور فهرشی راختووه
له سهر ئه و رایه خه، ئه من و ئه و پیکه وه
هه لپه رین، دانیشین، وهر که وین، زین ئه وه!
تنوکی ئاره قی له سهر ئه و کو لمانه
وه بزائم له سهر گول تنوکی بارانه
هه لئایه، هه رایه، له ناو باخ له داخان
خاون باخ، کوست که و توو، سهیر ئه کا له باخان
به هار هات، به خیر بی به ته پل و تو په وه
با بروا زمه رهیر به خو ی و سو په وه!
"ئیمامی" ش تواوه وه که به فری کیو و شاخ
له دووری یاری خو ی که و تو ته ئاخ و داخ!

شوین و ریکهوت بو گوترانی ئه م شیعره دهست نیشان نه کراوه
(لایه په ۱۸۵ و ۱۸۶ ی چاپی ئه نیسی؛ له چاپی جهغه ردا نه هاتووه)

غهزه لیکی ساکاری غه رامیه و له عهینی کاتدا پره له وه سفی سروشت.

كيشى شيعره كه، شىۋازى دەرپرېنى ھەست و وېتەسازىيەكان ھەمووى تا رادەيەك لە
شىعرى مامۇستا گۆران دەچن.

شاخ: چيا، كىو

لە حاند: لە شويتى. (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار حاندى ئاوا واتا كەردۆتەوۋە:
جىگايەكى ديارىكراو).

رايەخ: فەرش يان شىتياك كە لەسەر زەوى رادەخرىت.

وەرکەوتن: بە ئىستراخەتەوۋە دانىشتن و ماندوو ھەساندەوۋە

تنۆك: قەترە

ھەللا: دەنگ و سەداى زۆر

كۆست كەوتوو: كۆست يارىدە و بەخت و تالەيە و كۆست كەوتوو: بەدبەخت
(ھەنبانە بۆرىنە)

تەپل و تۆپى بەھار: دەنگى گرمەى ھەور

زمھەرىر: سەرما و سۆلى سەختى زستان. ھەروەھا، بە گوێرەى ئەفسانە، شويتىكە لەو
دنيا كە لە نىوان بەھەشت و دۆزەخدايە و ساردە.

دلی نہ کولاو

زیدہ لہ شہوان، ئەمشەو دڵ کەیلە
شەمال هینەری مەیلە کە ی لەیلە
تاسەم کردبوو، بەخیر بیتەوہ
بەشکم بەو بۆنە، دڵ بژییتەوہ
دڵیش چ دلیک! پارچە گوشتی کال
نەکولا، نەبرژاو، نەبوە کۆی زوخال
شارەزای مەینەت، هەلگری خەمە
بۆ بوردەباری هاوالی کەمە!
بە ئاگری دووری لەیلا هەلقرچا
بەلام هەر ماوہ، تەواو نەبرژا
کام لەیل؟ رەشتالە ی شوخی جەرگبەر
ئەوہی قەیلە ی مەجنوونی کرد قەر
ئەم هەرا و بەزم و بەند و بیساتە
ئەم هەموو دەرد و تاسە و ئاواتە
ئەوینە، ئەوین، هەوینی وانە
دلی تووشی بچ، مالی ویرانە
دڵ لە قیس من چوو، منیش لە قیس دڵ
هەردوک تاسە ی یەک دەبەینە ژیر گل
ئە ی گل! تۆش تۆخوا باشمان وەرگرە
بۆ دیتن، جار جار سەرمان هەلپەرە
چاوی بخشینین لە کیژو کالان

سەيرانى بىكەين لە چيا و نوالان^{۲۹۷}
كە مەجنون دلى پر لە ئەوين بوو،
زامدار و بە ئىش، پر لە برين بوو،
دلى لەيلاشى ويرانتر لەو بوو
خەم و پەژارەى گرانتر لەو بوو
هەردوك بە ئەوين سەرگەردان و كەيل
لەيلا بۆ مەجنون، مەجنونىش بۆ لەيل

شوين و ڤىكەوت بۆ گوترانى ئەم شىعرە دەست نیشان نەكراوه
(لەپەرە ۱۸۱ و ۱۸۲ ى چاپى ئەنيسى؛ لە چاپى جەغفەردا نيه)

غەزەلىكى ساكارى غەراميه، لە چاپى جەغفەردا نەهاتووە.
شاعير، ليرە، لەدەست ئەوين دەنالىت و لە دووريهك دەدوئ كە دەكرئ عىشقىكى
سەرنەكەوتووئ سەردەمى لاويهتئ خوى بئت.
وشەئ ئالوز و نەديتوو يان نەبىسراوى تئدا نيه.
كەيل: خەمبار
بەشكەم: بەلكوو، گەلو
بوردهبارى: سەبر و تەحەممول. فارسيه
رەشتالە: مەيلەو رەش، بئستى نە زۆر سبى مرؤف
بەند و بيسات: بەزم و ھەرا. فارسيه
تاسە: بىر كردن و چاوەنواپىي كردنى كەسيك
ھەوين: ئاميان، مايە (ھەنبانە بۆرينەى مامۆستا ھەزار)
وان: ئەوان
لەقيس چوون: لە دەستدان، فەوتان
كيژ و كال: كچان و ژنان
نوال: شيوەلەى بچووك لە قەدى چيا (ھەنبانە بۆرينە)

^{۲۹۷} لەدەقەكەدا ۷ەك نوالان ھاتووە

ئەوین و ئەجەل

ئەجەل! تو کیت هیشت، کیت پامال نه کرد؟
لهشی کیت به داخ، کۆی زوخال نه کرد؟
کینه مه جنونت نه برده شاخان،
نه تکوشت ئاخری به ئاخ و داخان؟
پرچی کام له یلت نه خسته گۆزه؟
تووشی کیت نه کرد گریان و سۆزه؟
له کام شیرینت تال نه کرد ژیان
لیت نه سهند به زۆر، به توپزی، گیان؟^{۲۹۸}
ئەوین! به ئایهت ئیشی تو زۆره
برینت له دل زۆر به ناسۆره
کام دلت به دل ئاشنا نه کرد؟
ئەمت بهو، ئەو بهم موخته لا نه کرد!
کینه فهرهادت نه کرد په نجه پۆ؟
نه تبرده شاخ و دەر و دهشت و کۆ!
کام کاکه مهمت بریندار نه کرد؟
به خاتوو زینت گرفتار نه کرد!

ئەوین و ئەجەل برای هاویشن
بۆ دەر و مهرگ لیدان و کوشتن
پیی دیته لهرزین لهشی پۆلایین
له کاتی خۆیدا، به دهستی ئەوین

^{۲۹۸} له دهقی کتێبه کهدا وهک توپزی هاووه.

ئەجەلىش پاشان بۆى دېتە پېشى
 گىيانى شىرىنى لە لەش دە كېشى
 ئەوين ھەر تۆزى لە خوار ئەجەلە!
 ھاوپى يە كىرن خىرا و بە پەلە
 ئەى ئەوين، ئەوين، ھەوتى بەلا!
 ئەى پووخىنەرى سەد كۆشك و قەلا!
 مال ويرانكەر و قەلاپووخىنى
 رېشە و بناغان لەبن دەردىنى
 مۆلەتمان بدە ساتى وەر كەوين
 لە بستۆى ژيان تۆزى سەر كەوين^{۲۹۹}
 با پشوو بدەين، بحەسىنەوہ
 كىژ و كوپ و كال بناسىنەوہ!
 ماويلك بوو لىتان وەدوور خستبووين
 لە مە و لە وانىش رېتان بەستبووين
 لىيان بگەرپن، توخواكەى، تاوئ
 بۆمان وەدەر خەن ھەتاوئ، ساوئ!
 تۆزى دانىشىن لە گەل كوپ و كال
 بگىرپنەوہ رابردووى ئەمسال
 ئەو دواز دە مانگە چۆنمان رابوارد
 ھەر خۆمان بە دەست ھەل وھات سپارد^{۳۰۰}

شوپن و رېكەوت بۆ گوترانى ئەم شىعرە دەست نىشان نەكراوہ
 (لاپەرە ۱۷۳ و ۱۷۴ ى چاپى ئەنىسى. لە چاپى جەغفەردا نەھاتوہ)

^{۲۹۹} لە دەقەكەدا وەك ژيان ھاتوہ

^{۳۰۰} لە دەقەكەدا ئاوا ھاتوہ: ھەر خۆمان بە ھەل، ھەل و ھات سپارد لام وا نىيە بوونى ھەلى يەكەم لەویدا
 ئاسايى بېت و بە ھەلەى دەزانم.
 ۴۲۲ / شىعرى بى تەرىخ

مه‌سنه‌وه‌یه‌کی‌بابه‌ت‌تازه‌یه.

ئه‌وین‌و‌ئه‌جه‌ل‌وتوو‌ئێ‌ژیانه‌و‌هه‌ر‌کام‌ئه‌و‌یتر‌به‌مال‌و‌ئێ‌ران‌که‌ر‌و‌قه‌لا‌پ‌روو‌خێنه‌ر‌تاوانبار‌ده‌کات‌ئێ‌نجا‌شاعیر‌خۆ‌ی‌دێته‌نیو‌قسه‌کانیانه‌وه‌و‌ئاوا‌بریاریان‌له‌سه‌ر‌ده‌دات:‌ئه‌وین‌و‌ئه‌جه‌ل‌برای‌هاو‌پشتن!

دوو‌ر‌نیه‌له‌ته‌مه‌نی‌پێش‌به‌سالا‌چوون‌و‌پیری‌شاعیر‌دا‌گوترا‌یت. وه‌ك‌هه‌ندێك‌شاعیری‌دیكه‌ی‌ئاوات،‌لێ‌ره‌شدا‌دوای‌بابه‌ته‌سه‌ره‌کیه‌که‌،‌وه‌ر‌چه‌رخانیکی‌بابه‌ت‌ده‌بینرێت‌ئه‌و‌یش‌له‌کۆتایه‌کاندا‌که‌له‌ئه‌وین‌ده‌خوازێت‌مه‌جالی‌بدات‌بۆ‌ئه‌وه‌ی‌وه‌ر‌بکه‌وێت‌و‌سه‌ر‌که‌وێت‌و‌به‌حه‌سێته‌وه‌و‌له‌گه‌ل‌کیژ‌و‌کو‌ر‌و‌کالی‌خۆیدا،‌که‌ئه‌وین‌لێکی‌دوو‌ر‌خستبوونه‌وه‌،‌یه‌ك‌بگ‌ریته‌وه‌،‌پێکه‌وه‌دابنیشن‌و‌پ‌ا‌بر‌دوو‌ی‌ئه‌و‌ساله‌(کامه‌سال؟)‌بۆ‌یه‌کتر‌بگ‌ئێ‌نه‌وه‌که‌له‌ماوه‌یدا‌خۆیان‌به‌"هه‌ل‌وه‌هات"‌سپارد‌بوو.

ئه‌و‌سیمبولانه‌چین؟‌شاعیر‌باسی‌چی‌ده‌کات؟‌چ‌سالتیک؟‌چ‌پ‌وو‌داوێك؟‌ئه‌و‌هه‌ل‌و‌هاته‌چین‌و‌چ‌بوون؟‌ئه‌وانه‌هیچ‌کامیان‌له‌شاعیره‌که‌دا‌پ‌وون‌نابنه‌وه‌و‌خوێنه‌ر‌له‌گ‌ئێ‌ژ‌و‌گومیدا‌ده‌هێلنه‌وه‌.

شاعیری‌سیمبولیک‌له‌ئێ‌ران‌ب‌چ‌پێشینه‌نیه‌. "ئیداره‌ی‌سانسۆر"‌له‌سه‌رده‌می‌حوکمی‌پ‌ه‌زاشا‌(١٣٠٥ تا ١٣٢٠ ی‌هه‌تاوی)‌دا‌دانرا‌و‌زۆر‌نووسراوه‌و‌شاعیری‌سانسۆر‌کرد‌و‌شاعیر‌و‌نووسه‌ره‌کانی‌خسته‌زیندانه‌وه‌. عیشقی‌هه‌مه‌دانی‌کوردیان‌کوشت‌و‌لێوی‌فه‌پوخی‌یه‌زدییان‌له‌زینداندان‌به‌ده‌رزى‌و‌ده‌زوو،‌دروو. ته‌نانه‌ت‌شاعیری‌گۆرانییه‌کانی‌سه‌ید‌عه‌لی‌ئه‌سغه‌ری‌کوردستانی‌خراوه‌ته‌ژێر‌چاوه‌دێری‌پۆلیسی‌پ‌ه‌زاشا.^{٣٠١}

به‌لام‌سانسۆری‌جیددی‌هی‌سالانی‌پ‌ه‌شی‌نیوان‌١٣٣٣ تا ١٣٥٦ ی‌هه‌تاویه‌(١٩٥٤ تا ١٩٧٧ ی‌زایینی)‌ئێ‌رانه‌،‌که‌حکومه‌ت‌نیزامی‌حه‌مه‌پ‌ه‌زاشا‌و‌به‌ختیار‌و‌پ‌وکنی‌٢ ی‌ئه‌رتەش‌و‌ساواک‌پ‌رستی‌له‌پ‌وونا‌کبیران‌پ‌ریوو. له‌و‌سالانه‌دا‌شاعیران‌ئه‌گه‌ر‌به‌که‌لێک‌وه‌ر‌گرتن‌له‌سیمبول‌و‌زمانی‌ناراسته‌وخۆ‌قسه‌یان‌له‌گه‌ل‌به‌ر‌گۆکانی‌خۆیاندا‌نه‌کردایه‌ده‌که‌وته‌به‌ر‌تیغی‌ئه‌و‌ده‌زگا‌دا‌پ‌لۆسینه‌رانه‌و‌داد‌گای‌نیزامی. ئه‌و‌دۆخ‌به‌تاییه‌ت‌له‌کوردستان‌گه‌لێک‌قورس‌و‌قایمتر‌بوو‌و‌له‌ئه‌نجامدا‌ده‌ره‌تانی‌قسه‌ی‌پ‌اشکاو‌کردن‌ته‌نیا‌بۆ‌ماستاو‌که‌رانی‌پ‌ژیم‌هه‌بوو.

^{٣٠١} کاک‌محهممه‌د‌حه‌مه‌باقی‌له‌کتیپی‌سه‌باره‌ت‌به‌سه‌ید‌عه‌لی‌ئه‌سغه‌ردا‌ئه‌وه‌ی‌پ‌اگه‌یانده‌وه‌.

ئەم شىعرە يىگومان لەو سەردەمانەدا گوتراو و ھەر بەو بۆنەيەشەو پەمزاوى و بە تەم و مژە.

ئەگەرى گونجاوى دووھەمىش دەتوانى ئەو بىت كە لە سالانى ئەم دوايەى ژياندا گوترايىت.

ئەگەر شىعرە كە دواى سەرھەلدانى شۆرشى ئەيلوول گوترايىت، دەكرى بچىنە سەر ئەو باوھەرى كە نياز لە دووجار ئاماژە بە "كوپ و كال"، دەيى پىشمەرگەى سەر چياكان يىت و يەك لەوان كوپى خۆى ھاوپرى لەگەل زۆر دۆست و برادەى خەباتكارى دىكەى كە چووبوونە باشوور. ئەودەم، "سالى رابردوو"ى ناو شىعرە كە واھەيە سالى كۆنگرەى دووھەمى حزبى ديموكراتى كوردستان يان رووداوى دىكەى ھاوچەشن وەك راپەپىنى چەكدارانەى سالانى ٤٦ و ٤٧ و دووبەرەكى نيوان بالى مەلايى و جەلالى لە ناو پارتى ديموكراتى باشوورى كوردستان يىت.

ئەو بۆچوونە سەبارەت بەم سالانەى كۆتايى ژيانى شاعىرش دەتوانى راست يىت. شىعرە كە ھەندىك ئاماژەى بۆ حىكايەتى وەك لەيلى و مەجنون و شىرىن و فەرھاد، ھەر وھا چىرۆكى مەم و زىن تىدايە. ھەردوو حىكايەتەكە باوھەكوو لەبەنەرەتدا عەرەبى يان فارسى بوويىتن بەلام دەقى كوردىشان، بە چىرۆك يان بەيت، ھەيە.

شىعرە كە لە ھەندى شوئىدا تەنيا لە 'نەزم' و پىكخستنى كىش وسەروا زياتر نىيە. بۆ نموونە، مىسراعى دووھەمى ئەم فەردە: ئەوين ھەر تۆزى لە خوار ئەجەلە / ھاوپرى يەكترن خىرا و بەپەلە. كە ديارە خىرا و بەپەلە شوئىتىكى لە شىعرە كەدا نىيەو تەنيا يارمەتى شاعىرى داوھ نەزمەكەى رپك بخت.

پرچ خستە ناو گۆزەو: نەمزانى چىيە. بەلام بەگشتى خستە ناو گۆزەى شتىك وەك مردن و لەناوچوونى ئەو شتەيە.

سۆزە: سۆز و سۆزە دەيى گۆرانى خەمبار بن.

ناسۆر: كولانەوھى برىنە

تۆپز: كوتەكى سەر بە بزمارى قىر تى ھەلسووراوھ (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار). بە تۆپزى بە زەبر و زۆر. لە دەقەكەدا وەك تۆبزى نووسراوھ. وشەى گيانىش لەويدا وەك گىيان ھاتووھ.

موفتەلا: شىوازى عامىيانەى وشەى 'موبتەللا'يە بە واتاى گرفتار و پىوھ بوو.

ئەى ئەوين، ئەوين! ھىتانى دووجارى وشەكە، توورەيى شاعىر لە ئەوين دەگەيىنىت.

وهركه وتن: پالډانه وه و ئيستيراحت كردن، پشوودان
بستو: مله ی کتو. له شيعريکي ماموستا محهمه دی نووريشدا هاتووه: "له سهر بستوی
ژيان وهك دارى چاکى..."

کور وکال: کال وشه ی موهمه له و خۆی وهك هين و ههرامه و وانیک و شت و اتا
ده کرته وه؛ به سهریه کیشه وه کور وکال و اتای کوران يان کور و پياوان ده ده ن (هه نbane
بۆرينه)

ماويك: ماوه يهك

خۆ به هه ل و هات سپاردن: خۆ دانه ده ست چاره نووسی ناديار.

چەكى من

چەكى من، گيانەكەم، تيغى خودايە
نە فيئل و شوخى لايە ئەو، نە كايە!
وہ كوو ئەلماسى تيزە بۇ بېرىنى
بە ناسۆرە ھەميشە ئەو، بېرىنى
بە ناحەق وئىمكەوئ ھەركەس لە ھەركوئ،
ئەوئەندە سەختە، پېگەى لاقى دەسوئ
تەبەق دەگرئ وەكوو پانېر لە كئوى،
لەبەر چاۋ ون دەبى وەك مامەپئوى!

شوپن و پېكەوتى گوترانى شيعرەكە ديارى نەكراۋە
(لاپەرە ۲۰۷ ى چاپى ئەينىسى، لە چاپى جەغفەردا نەھاتوۋە)

قەتەيەكى كورت بەلام پېراتايە. ھەرپەشە و گورپەشەيە لە نەيار و دوژمنان. شاعير
خۇى بە مەزلوومىك دانائەكە خودا ئاگاي لىيەتى و لەسەرى دەكاتەوۋە. دەلى خودا،
يان تيغى خودا، گالئە و شوخى نازانن و لەگەل كەسش كايە ناكەن، بەلكوو راست
و رەوان ھەركەسيك كە "بە ناحەق وئىمكەوئ"، دەبېرن و لاقى دەسوئن و تووشى
نەخوشى تەبەقى دەكەن كە نەتوانى بەپېگەدا بېرات. تەبەق بە گشتى، نەخوشى
ئاژەلى وەك گا و مانگا و گامېشە و ئەوۋى شاعير دەلى دوژمنەكەم تەبەق دەگرئ،
تەوسىكىشى تىدايە كە كابراى بە مروف دانەناۋە!

تارادەيەك وەك نامەيەكى شيعرى دەچىت كە ئاۋات بۇ دۆستىكى خۇى ناردىت
بۇئەۋى پىي بلىت ھېچ ترسىكت لە دوژمانىەتى كردنى خەلك لەگەل من نەبىت، لەبەر
ئەوۋى خودا ئاگاي لىمە.

شوخى: گالئە، سوعبەت

كایه: یاری

ناسۆر: برینی تەشەنە کردوو

ویمکەوئ: لیم بدریت

پێگەی لاقی دەسوئ: دەکرئ بەم شیوەیە بخوێتریتەو: "سەختە پێگەی، لاقی دەسوئ"
یان ئەگەریکی دیکە: پێگەی لاق لە راستیدا پەگی لاق بێت. هەرچۆنیکە، هەندێک
نامۆ دەنوێتیت.

سواندن: ساوین، ورد کردن و زبری لە شتیکیدا نەهێشتن (هەنبانە بۆرینە ی مامۆستا
هەزار).

بەئەگەری زۆر، شاعیر لەم فەردەدا دەلێ هەر نەیارێک بە ناحەق بێت و خۆم لێ
بدات، خودا هەر لە پێگە، لاقی دەسویت و ناھێلێت بگاتە من.

پانێز: گۆیلکی پار

بەينەت شكاندن

قىبلە كەچ ناكەم، تاقى برۆتە
لاى من راستىيە، كەچى لاي خۆتە
فيل و تەلە كە و بەينەت شكاندن،
پىشەى مېھەر و مەيل لەيەك پساندن،
بە پىچەوانەى وادەى خۆ كردن،
هۆش و حەواس و دل و دىن بردن

كەوتن لە جىدا و نالە و پرىتە،
نەسرەوتن، گريان، ئىشى گلنە
سكالا، گەرەن وەك شىت لە كىوى
خۆ حاشاردانىش وەك مامە پىوى،
كەل وكون كردن، ساتى نەسرەوتن
ماندووى، مردن، كاتى نەخەوتن
بە بۆنەى تۆيە پاكى ئەوانە
كەوتوو و پەوتوو تۆم، باش لىم برۆانە!

شۆين و پىكەوتى گوترانى شىعرە كە ديارى نەكراوہ
(لاپەرە ۲۰۶ و ۲۰۷ ى چاپى ئەنسى، لە چاپى جەغفەردا نەهاتووہ)

غەزەلىكى غەرامىيە و تىيدا شاعىر لە دەردى ئەوين دەدوئە. زمانى شىعرە كە ساكارە
بەلام لە سەرەتادا گرپە كى تىكەوتووہ. شاعىر دەلى تاقى برۆت قىبلەى مە و منىش
پرووى لى لانادەم و لەوہشدا راست و بى درۆم، بەلام تۆ وانىت و بەشۆئىندا ھەندىك
خەسلەتى نەرى بى و خراپ وەك فىل و تەلە كە دەداتە پال ئەو. كىشە لەوہدايە كە

ئەو بەراورد كۆردنە بە زماڭىكى پاراۋ بەرپۆۋە ناچىت. بۇ نموونە، بۇ تىگەشتىن لە
عبارىتى 'كەچى لاي خۆتە'....! دەبىچ چاۋەپروانى فەردى دواتر بىت بزانى چىيە.
لە لايەكى دىكەۋە ھەرگىز عاشقى راستەقىنە بە دلدەكەى خۆى ناليت فىل و تەلەكە
دەكەى و ئەۋەش خالتيكى دىكەى سەبارەت بە شىعرەكەيە و دوورى نازانم كاك
جەغفەر و ھاۋكارەكانى ھەر بەو بۆنانەۋە بىت كە ئەم شىعرە و چەند شىعرى دىكەى
ھاۋچەشنيان لە چاپەكەى خۆياندا نەھىتاۋە.

بەلام شىعرەكە، بركەى جوان و سەركەۋتوۋشى تىلدابە بە تايبەت لەۋەدا كە بەلئىندارىي
خۆى رادەگەيىنيت و لەبەرانبەر بىن ۋەفايى و بىن بەينەتى دلدەكەى دادەنيت: نالە و
ورپتە و نەسرەۋتن گەرچى ليرەشدا ھەندىك شوبھاندن ھەن، كە لە جوان ناچن
ۋەك ئەۋەى خۆى بە مامە پړوۋيەك ناساندوۋە ۋا خۆى ھەشار دەدات!

بە ھۆى ئەو راستىيەۋە كە شاعىر دۋاى ريز كۆردنى سيفاتى دلدەر راستەۋخۆ دەچتە
سەر باسى خەسلەتەكانى خۆى و ئەو بازدانە لەپر و لەناكاۋ پروو دەدات، من
بۆشايەكم خستۆتە نيوان فەردى سېھەم و چوارەم كە جەمسەرى نيوان ئەو دوو
بابەتەيە. تۆ بلىي يەك يان چەند فەردى شىعرەكە لەو شوپتەدا نەفەوتايىتن؟
ھەرۋەھا دوور نىيە فەردى مەقتەع كە دەبى ھەلگىرى ناۋ يان ناسناۋى شىعرىي
شاعىرەكەى بىت، داكەوتىيت و چاپ نەكرائيت.

بە ھىۋاى ئەۋەى چاپەكانى دواترى ھەردوۋ دىۋانەكە ئەو ناتەۋاۋىيانە چارەسەر بكنەن.
قىبلە كەج كۆردن: پروو ۋەرگىرپان لە قىبلەى موسولمانان، كافر بوونە و لاي ئيمانداران
تاۋانتيكى گەۋرەيە. شاعىر پروو ۋەرگىرپان لە دلدەكەى بە قىبلە كەج كۆردن
دەشوبەيتيت.

لاى خۆتە: چى لاي خۆتە؟ ھەموۋ ئەو شتانەى ۋا لە فەردى دوۋەھەم و سېھەمدا
گوتراۋن!

بەينەت شكاندن: بىن بەلئىنى و لە پەيمان پەشيمان بوونەۋەيە.

مىھەر: خۆشەۋىستى

ۋادە: ۋەعدە، بەلئىن

ورپتە: قسەى بى سەر ۋەبن كۆردن، بە عادەت لە كاتى ياۋ و لەرزى نەخوشيدا.

نەسرەۋتن: ھەدا نەدان، دانەنشتن و ئىستراحت نەكۆردن

ئيشى گليئە: چاۋيشە

سكالالا: گازنده، شكات

خۆ حاشاردان: خۆ شاردنهوه، خۆ مات كردن له كهسيك و شتيك.
كهل: چيا و كهژ و كۆ، بستوو، زينوو، قهلشت، قهلش (ههنبانه بۆرينه ي ماموستا ههزار)
كهل و كون: كون و قوژبن
كهوتوو و پهوتوو: ماندوو و لهكار كهوتوو. جيناسيكي ناتهوايان پي دروست كراوه.

چوارينه و تاك

سەرەتا

روباعى يان چوارينه شيوازيكى شيعره كه تيدا بير و بۆچونى شاعير له مهوداى كورتى چوار لهتكه شيعردا راده گه يئترىت. بيرۆكهى ناو چوارينه له شيعرى كلاسيكى كورديدا، فەلسەفە، ئايىنى، كۆمەلايەتى، غەرامى و بابەتى دىكەن. بەھۆى بەرتەنگ بوونى مهوداى بەيان و رادهى كەمى پەيوەندىگرتنى شاعىرى چوارينه گۆ له گەل خويتهر، چوارينه بايەخى كەمترى پىدراوه و وەك نەريتك، زوربەى كات له كۆتايى ديوانى شاعيراندا جىي بۆ كراوه تەو.

من ميژووى چوارينه گوتى كوردى نازانم دەگەپتەو بۆ چ سأل و سەدەيهك، بەلام دەزانم له ناو شاعىرانى سەدەى بىستەمماندا گەلێك باو بوو. بەشێك لەوانە وەرگىراوى چوارينه فارسىيەكانى خەيام و ئەبوو سەعیدى ئەبولىخەير بوون كە كەسانى خواهن ئىعتبارى وەك مامۆستاين هەژار و ناسرى حىسامى وەريانگىراون، يان هى كەسانى كەمتر ناسراوى هاوچەرخ وەك "قدس نخعى"، بەشێكى دىكەشيان خۆمالى و هى شاعىرانى كورد خۆيان بوون.

له ناو شاعىرانى قوتابخانەى موكرىاندا چوارينه گرنگايەتى تايبەتى هەبوو و بەشێكى بەرچاو له كارە ئەدەبىيەكانى شاعىرانى قوتابخانەى موكرىان له چوارينه پێك هاتوو. له ناو شاعىرانى نەوەى دواتردا، چوارينهكانى عومەرى سولتانى (وەفا) و سەعید نەججارى (ئاسۆ) جىگەى سەرنجى تايبەتن.

ئاوات، سەرچەم ۳۵ چوارينهى كوردىي گوتوون.

ديوانى چاپى جەغفەر ۳۲ چوارينهى له و ۳۵ دانەيه گرتۆتە بەر.

ديوانى چاپى ئەنىسى ۳۶ ى تۆمار كردوو كە يەكيان دووپاتكراوى ئەويتەر و بەو پىيە، هەموو ۳۵ چوارينهكانى شاعير لەويدا پارێژراون.

چوارينه دووپات كراوه كە، تەنيا له سەرەتاى مىسراعى يەكەمدا جياوازيى له گەل ئەويتەردا هەيه. شاعير له يەكەمياندا دەلى: "دل بۆچىيە، لام نىيە نە پۆژ و نە شەوى؛"

بەلام لە دووھەمياندا دەلێ: "کوا دڵ، چيە، لام نيه نه پوژ و نه شهوئ" ئيتەر ھەر سێ ميسراھەکەي دواتريان عەينييللا وەك يەکن.

من وای بۆ دەچم کە ئاوات لە قۇناغیکدا ويستيتي عيارهتي "کوا دڵ، چيە" بکات بە "دڵ بۆچيە" و پاشماوھەکەي وەك خۆي پاريتيت؛ ھەر ئەوھندە و بەس؛ ئيتەر لەکاتي چاپکردني ديواندا، بە ھەلە ھەردوکیان وەك دوو چوارينهي سەربەخۆ چاپ کراييتن. دەنا لە راستیدا ھەر يەکن و لەم کارەي بەردەستدا بە يەکدانە حيساب کراون و ھەر بۆيەش ژمارەي چوارينهکان ۳۵ ن ئەك ۳۶.

ئەو سێ چوارينه يەي ناو ديواني چاپي ئەنيسي، کە لە چاپي جەغفەردا نابيرن، بریتين لەوانەي خواوھە:

- گەر خاوەني کۆشکي شابی و سەر بە فەلەک (لایەرە ۲۱۲ ی چاپي ئەنيسي و ژمارە ۵ ی ئم کارەي من)؛

- سوورپا درۆي تۆ ئەگەر فەلەک، گوئ مەدەيە (لایەرە ۲۱۳ ی چاپي ئەنيسي و ژمارە ۴ ی ئەم کارەي ئیستا)؛ و

- لە باوھشم گرت ئەو کۆرپە جوانە (لایەرە ۲۱۷ ی چاپي ئەنيسي و ژمارە ۳۰ ی ئەم کارەي ئیستا).

لەو ۳۵ چوارينه يە، يەکیان پیکەوتی سالی گوترانی بۆ دیاری کراوە و من بەو بۆنەيەوھە لە ناو شیعەرەکانی سالی ۱۳۵۸ دا جیم بۆ کردۆتەوھ:

- ئەوھندەي رووپەش و خاوەن گوناھم (لایەرە ۲۱۴ ی چاپي ئەنيسي و ۳۴۹ ی چاپي جەغفەر).

۳۴ چوارينه کەي دیکە پیکەوتی سالیان بۆ دەست نیشان نەکراوە و بەناچار لەم بەشەدا، يەك لەدوای يەك پیزکراون.

لام وایە بکريت سەرچەم ئەو ۳۵ چوارينه يە لە باری ناوھەرۆکەوھ بە سەر ۷ مەقوولەدا دابەش بکريئ:

- فەلسەفي
- فەلسەفي - ئاييني
- ئاييني - عيرفاني
- غرامی - شەخسی
- کۆمەلایەتی - سیاسی

- بنه ماله یی
- ئیخوانیات

ئەو دابەش کردنە، تەنیا بۆ ھاسان کردنەوێ کارى خوێتەرە، دەنا دیققەتى تەواوی نییە لەبەر ئەوێ ناوەرۆکی ھەندێک لە چوارینەکان سنووریکی پوونیان بۆ دیاری ناکرێت، ھەندیکتریشیان تیکەلاویکن لە چەند بابەتی جیاواز و تەنانەت بۆی ھەیە بە باشی لەو چوارچێوە دیاریکراوانەى مندا شوێنیا نەبێتەو.

تاک

ھەر دوو دیوانی چاپکراوی ئاوات تەنیا یەک تاک (فەرد)یان تۆمار کردوووە و ئەو یەک تاکە، گەلێک جوانە و ناوەرۆکیکی تەواو عاشقانەى ھەیە و بەو بۆنە یەو، لە گەڵ چوارینە غەرامییەکاندا تۆمارم کردوووە، بەلام لە دیوانە چاپییەکاندا خراوەتە کۆتایی ھەموو چوارینەکانەو.

ئەو سەرچەم چوارینەکان و یەک تاکى ئاواتن:

چوارینەى فەلسەفى (٦ چوارینە)

ھەر ئاخىرى ھات تەمەن دەسەوجى دەمرین
پێ دوورە، کەچی بارى گران ھەلە گرىن
ئێستاکە کە زیندووین، بە ژيان پیدە کەنین^{٣٠٢}

^{٣٠٢} چاپى ئەنىسى: ژيان

ئەوسا كە نىزىكى مەردىن، بۇ دە گرەن^{۳۰۳}

ھاكا تەمەنت بىگاتە سەد سالى تەواو
ئەوكاتە كە خۇت دەينى وەك لانكى شكاو
لەولاو كەسى دەسى بە پىلت دە گرە
لەم لا يە كىدى، ماوى، بەلام ماوى نەماو

رېشت سېيە، ددان نەماوى و نەماى!
تا كەى لە جىھانى فانىيا ھەر بە تەماى؟
كاتى وەخەبەر ھاتى لە گۇرا خەوتووى
"كامىل" ئەو تۇى بوو يەو خاك، ئەلخەملاى!

گەر خاوەنى كۆشكى شا بى و سەر بە فەلەك
ھاوالى ئەتۆ بن لە فەلەك گىشتى مەلەك
ھەر ھات دەمى مەردىن، لە تاوى ئىشت^{۳۰۴}
خۇ ون دەكەى و دەرۇيە كون، چەشنى دەلەك!^{۳۰۵}

سوورا دژى تۇ ئەگەر فەلەك، گوى مەدەيە!
"ھات" شاردىەو خۇ وەكوو دەلەك، گوى مەدەيە!
سوورى فرەيە، لەتۇش دەكا جارى پوو^{۳۰۶}
پىشتى كە لەتۇيە، بەدەرەك، گوى مەدەيە!^{۳۰۷}

دەخولیمەو لەم جىھانەدا بى ئامانچ
دېتم كە نەمان خاوەنى سەد تەخت و تانچ

^{۳۰۳} چاپى ئەنىسى: بۇ دە گرەن

^{۳۰۴} چاپى ئەنىسى: دەمى مەردىن

^{۳۰۵} ئەم چوارىنە لە چاپى جەغفەردا نابىرەت، مەن تەنیا لە چاپى ئەنىسىم وەر گرتووە.

^{۳۰۶} چاپى ئەنىسى: سوورى ... دەكار جارى پوو (دەبى ھەلەى تاپ بېت)

^{۳۰۷} ئەم چوارىنە لە چاپى جەغفەردا نىيە، مەن لە چاپى ئەنىسىم وەر گرتووە.

ئىستا بە ژيانى خۆم گەشەم دى، پاشان^{۳۰۸}
دە گرىم كە ئەوئەندە بۆ ژيام بى قازانچ!^{۳۰۹}

(لاپەرە ۲۱۰ و ۲۱۱ ى چاپى ئەنيسى و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ى چاپى جەعفەر)

ناوەرۆكى ئەو شەش چوارىنەيەى وا لىرەدا ھاتوون، بى واتايى ژيان دەخەنە پروو و دەكرى بلىن كارتىكەرىي فەلسەفەى دەھرىي فەيلەسووفانى يۇنانيان لەسەرە، يان نزيكتىرى بكەينەو، بۆن و بەرامەى بۆچونەكانى خەيياميان لىدېت لە بەر ئەوەى ناتەواوى و كەمىي ماوەى ژيانى مرۆف وەبىر خويئەر دەھىنەو و بانگەوازى ئەو بىلاو دەكەنەو كە دنيا بەقاي بۆ نىيە و بۆ كەس نامىنيت، جا مرۆف ئەگەر تەنەتە بگاتە تەمەنى ۱۰۰ سالانىش لەگەل ئەوئەدا وەك لانكى شكاوى لىدېت بەو حالەشەو ھەر دەبى چاوەروانى مردن بىت. بەداخەو ئاوات، بە پىچەوانەى خەيام لەو زياتر ناچىتە پىشەو و بانگەوازى خۆشى و شادى و چەشتى مەى و گالئەكردن بە قسەى ژيانەو و دواى مردن بىلاو ناكاتەو و لە قەفەزى سۆفيايەتتە كەى خۆيدا دەمىنيتەو.

ھەر وەھا ھەندىك لەوانە كارتىكەرىي چوارىنەكانى ابوسعيد ابوالخيريان بە سەرەو دەبىنرېت. بۆنموونە، گەوھەرى پەيامى ناو چوارىنەى ژمارە ۶ (دەخولئەو لەم جىھانەدا بى ئامانچ...) دوور نىيە لە ناوەرۆكى ئەم چوارىنەيەى ئەبووسەيد:

گە مى گەردم بر آتش ھجر، كباب
گە سرگردان بحر غم ھمچو حباب
القصة چو خار و خس در اين دير خراب
گە بر سر آتشم، گھى بر سر آب!

چوارىنەى ژمارە ۴ و ۵ لە چاپى جەعفەر دا نەھاتوون. من ھۆكارى ئەو نەھاتنە نازانم، مەگەر شاعىر خۆى پىيان رازى نەبوويت و دواى چاپى ديوان قرتى كەردىتن. دەسەوجى: دەست بەجى، فەرەن

^{۳۰۸} چاپى ئەنيسى: ژيانى

^{۳۰۹} چاپى ئەنيسى: ژيام

بۆي ده گرین: بۆ ژیان ده گرین. له چاپی ئه نیسی دا وهك "بۆ ده گرین" هاتوو به واتای بۆ ئیوه ده گرین. له باری ماناوه ههردوکیان خاوهن واتای خۆیانن، بهلام شتوازی چاپی جه عهفر سه رجهم شیعره که یه کگرتووتر ده کات.

هاکا: ئهم زووانه، بهم نزیکانه (ههنبانه بۆرینهی مامۆستا هه ژار) له ملا و لهولا: بریتیه له لای راست و چه پی که سه به سالا چوو هه که، ههروه ها واتای "به باریکی دیکه شدا" ی لئ وهرده گیریت.

"ددان نه ماو" ی: واته تۆ که سیکی ددان نه ماوی چونکوو ددانه کانت هه مووی که وتوون.

نه مای: تۆ نه مای و مردی
ئه لهحه ملای: الحمد لله، شوکری خودا. به یانکی ته نر ئامیزه. شاعیر له گه لهشی خۆیدا
رچه به رایه تی ده کات و خۆشحاله که نامینیت و له گوپردا ده خه ویت.
ده لهك: جانه وریکه له پێوی بچوو کتر، که وڵی به نرخه (ههنبانه بۆرینه)

هات: بهخت، ئیقبال، شانس
تانج: کورد پترای "تاج" ه که کلاوی سه ری شاهان بیت.
ده خولیمه وه: زه مه نی کرداره کان له گه له یه کدا ناکۆکن له بهر ئه وهی به شویتیدا ده لئ
"دیتم".

ئهم کاره ده بی بۆ پاراستنی کیشی شیعره که کرابیت.
قازانج: سوود، وشه یه کی تورکیه.
هات وچۆ: وهك له پهراویزه که دا نووسیومه دلنایم ده بی "هاتوچۆت" بیت

چوارینهی فلهسهفی / ئایینی (٤ چوارینه)

ئیه که له خه ودان و هه لستانوو نییه
دایم به گوناخ ده پۆن و وه ستانوو نییه
مه عشوقه یی ئیه هه ر گز و گیا و در که

بى ھىممەتن و فكري گولستانو نىيە^{۳۱۰}

گەر ژىرى، ئەگەر شىتتى، نەمانت لەبەرە
زانا بى وەيا نەزان، ھەموو دەردى سەرە^{۳۱۱}
ھەرچەندە بژى بە خوڭشى يا ناخوڭشى
تېشوو بەرە، زۆر ھەستەمە، دوامىن سەفەرە

شەو ھەستە كە عاشقان بە شەو رادەپەرن
چلەكى دەموچاو بە ئاوى دەسنوئىژ دەسپن
ئەو تاقمە وا بە شەو دەكەن راز و نیاز
مەعلوومە ئەوانە رەستگار بوون و كورن

ماويكى لەمىژ ژيام، تەمەن دوايى ھات^{۳۱۲}
كاتى سەفەرم ھاتوو، دەروا ئاوات
جوان بووم و جھىل و ئىستە پىر و زورھان
بەو ھالەشەو دەروم و نىمە سەوقات

(لەپەرە ۲۱۰ تا ۲۱۷ ى چاپى ئەنىسى و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ى چاپى جەعفەر)

ناوەرۆكى ئەم چوارىنانە لە بىرى خەييامى گەلەك نەزىكن. پەيامى ئاشكرائى ھەموويان
بى بايەخى و بى ئامانجى ژيان و ھەققانىيەتى مردنە، راست وەك ئەوانەى وا لە
شىعرى خەييامدا ھەن بەلام تەئىدى زياتر لەسەر لايەنە ئاينىيەكەى وەك پىداويستى
چاوەروانى رۆژى ھەشر و نەشر كراو، واتە ئاينى و خواپەرستانەشن و بۆنى
ئىلھادىيان ئىتايەت.

^{۳۱۰} چاپى ئەنىسى ھەر سەكە شىعرەكەى وەك ھەلستانو، وەستانو، گولستانو نووسىو. دەبى وريا
بين دريژ كەردنەوى واو كە زيان بە كىشى شىعرەكە نەگەيتت.

^{۳۱۱} چاپى ئەنىسى: ھەمو

^{۳۱۲} چاپى ئەنىسى: ژيام

ئەو مەسەلەيە، لە وشە و عىيارەتەكان دەردەكەوێت. بۆ نموونە، كاتى كە دەلى "فەكرى گولستانو نىيە"، يان "تیشوو بەرە"، يان باس لە "ئاوى دەسنوێژ" و بردنى "سەوقات" دەكات، ھەمووى ئاماژەن بەو فەكرە ئايىنيەى وا مەشكى شاعىرى داگرتووە، ھەر بەم پىشەش، دەكرێ لە چوارچۆيەيەكى فەلسەفەى-ئايىنى دا بگىرێتە بەرچاو. كارتىكەريى شيعرى ابوسعيد ابوالخىر بە سەر ھەندىك لە چوارىنەكانەو دەيارە بۆ نموونە، لە چوارىنەى ژمارە ۹دا كاتى دەلى: "شەو ھەستە كە عاشقان بە شەو ڕادەپەرن..."

بە گوناح دەپۆن: واتە ھەلس و كەوتان گوناھبارانەيە. گزۇگيا و درك: وەك دژبەرى گولستان ھاتوون. شاعىر دەلى ئىو لە بىرى گولستانى بەھەشتى ئەودىادا نىن و دلان بەو گزۇگياى ھىچ و پووجەي ئەم دىيايە خۆش كردوو. درك: دروو

تیشوو: تۆشە، ئازوووقەي ھەلگىراوى پىتوار لە پىگا.
دواين: دواين

حەستەم: ئەستەم، نەھاسان.
كوپن: ئازان. ئەم چەشنە پەند و زاراوانەي كۆمەلگاي كۆنى كوردستان ئىستا برەويان نەماو و دەبي ھەول بەدرىت لە قامووسى ژيانى پۆژانەش بخريتە دەرەو، بەلكوو ھەلاواردن و جياوازيدانان لە نيوان نىر و مەي بە تەواوەتى لە ناو ئەدەبىياتى كوردى و قسە و ھەلسوكەوتى پۆژانەي ھەموومان قرت بكريت. ديارە ئەم شيعرە ئاويەى ژيانى سەردەمىكە كە چەمكى ژىندەر و مافى بەرانبەرى ژن و پياو بەتەواوەتى نەھاتبوو ناو كۆمەلگاي ئىمەو.

ماويكى: ماويەيەكى
لەمىژ: زۆر، دوور و درىژ
دەروا ئاوات: ئىھامى تىدايە. واتاي نزيكى ئەوەيە كە ئاواتى شاعىر دەمرىت و تەواو دەبىت؛ بەلام واتاي دووھەمىكىشى ھەيە: ھىوا و ئاوات و ئارەزوو دەپۆن و نامىن.
زورھان: پىر و بى تاقەت
سەوقات: ديارى دەست

چوارينه‌ی نایینی / عیرفانی (۷ چوارينه)

نایینه زمان و قه‌لهم و بیر و را
تاریفی خوداییت، چ بکه‌م من ئه‌ی خوا!
هەر هینده به‌سه بلیم که تاق و ته‌نای
هەر بووی و ده‌بی، هه‌تا هه‌تا بی دنیا^{۳۱۳}

"کامیل" سه‌ری سوپ‌ماوه له ئاکاری تو!
ئاسمان و زه‌وی و گولشن و گولزاری تو
هەر که‌س که گرفتاری به‌لا ییت و خه‌می،
یا ره‌بی! به‌لوتف و مهرحه‌مه‌ت، یاری تو^{۳۱۴}

هەر تو له نه‌بوون ئه‌مه‌ت دروست کرد خوایه!
هەر که‌س که شکێ بکا له تو، گومرایه
هەر تو‌شی له بوونه‌وه ده‌مانخه‌یته نه‌بوون^{۳۱۵}
ئهم بوون و نه‌بوونه گشت له ده‌س تو‌دایه^{۳۱۶}

هەر تو‌شی هه‌لتیزارد له عاله‌م پیاوئ
دوای نیوی ئه‌تو ئه‌وه، ئیتر پیی ناوئ
تاریفی بکه‌م که پاله‌وانانی جیهان^{۳۱۷}
ده‌شکان له به‌رامبه‌ری، نه‌ویستان تاوئ

^{۳۱۳} چاپی ئه‌نیسی: بوی... دنیا

^{۳۱۴} چاپی ئه‌نیسی: مهرحه‌مه‌ت. به‌م گۆرانکاریه تازه‌یه، کیشی شیعه‌که‌ش چه‌شنه ده‌ستکاریه کی به‌سه‌ردا

دیت. له چاپی جه‌غه‌ردا سه‌کته‌یه‌ک هه‌یه و له‌چاپی ئه‌نیسیدا هه‌ست به‌ زیاده‌یه‌ک ده‌کریت.

^{۳۱۵} چاپی ئه‌نیسی: هه‌رتو‌شی له‌بوون دیسان ده‌مانخه‌یته نه‌بوون

^{۳۱۶} چاپی ئه‌نیسی: له‌ده‌ست تو‌رایه

چاپی ئه‌نیسی: له‌پاله‌وانانی جیهان³¹⁷

ئەو كاتە بە لەشكر و سپا، سەردار بوو
لێزان و بەبەج یاریدەدان زۆردار بوو
نەیتوانی كە پشتی لێ بستی دۆژمن
كاتی شەپۆشۆر و جەنگ، گەلی وشیار بوو^{٣١٨}

دوو پاتە كراو!

ئەم چوارینە یە خوارەو و پێكەوتی سالی ١٣٥٨ ی بو دەست نیشان كراوە و لە بەشی
شێعرە كانی سالی ١٣٥٨ دا بە ژمارە ١٩٩ هاتوو، هەر بۆیەش لێرەدا ژمارە ی پێنە دراوە
بەلام لە راستیدا دەبی ژمارە ٣٥ ی چوارینە كان یێت دوا ی ئەو ٣٤ چوارینە یە وا لە
سەر جەم ئەم بەشەدا دەكەوێت بەرچاو.
ئەو وەندە ی روو پرەش و خاوەن گوناھم
ئەو وەندەش خاوەنی فەریاد و ئاھم
بە ئاھم بەخشە یا رەبیبی! گوناھم
سپی كە تۆ خودا یێت رووی سیاھم
(قافلاوا، ١٣٥٨ ی ھەتاوی)

دەلێی بەفری سەرانی پرچ و پێشم
كەچی ھەر چارە پرەش، ھەر پیسە ئێشم
كە لەم دونیایە بی بەش مام و روو پرەش
خووا! باقل نییە دونیایی دیشم

(لە پرە ٢١٠ تا ٢١٧ ی چاپی ئەنێسی و ٣٤٥ تا ٣٥١ ی چاپی جەعفەر)

ناوەرۆکی ئەم چوارینانە، بە گشتی ئایینە. چوارینە كانی ژمارە ١١ تا ١٣ تەنیا لە نەعتی
خودادان. چوارینە ی ژمارە ١٤ ش ھەر بە ستایشی خودا دەست پێدەكات بەلام

^{٣١٨} چاپی جەعفەر: شەپ و شوو. چاپی ئەنێسی: گەلی (دەبی ھەلە ی تاپ یێت)

رېښه ګۍ ته ووهه باده درېته ووه سهر پيغهمبهري ئيسلام و بهودا هه لده ګوترئ. چوارينه ۱۵ ش ستايشي نازايه تي پيغهمبهري له شه ږدا.

شاعير له چوارينه ۱۶ و ۱۷ دا شاعير باس له خوي ده کات به لام باسيکي چوڼ؟ پارانه وه له خودا بو ليووردن و به خشي ګونه و ته وه ۱۸ د نيايه ۱۹ له ده ست چوو و له وه ده ترسيت قيامه تيشي له ژيان ۲۰ څيره باشر نه يټ.

په يامي ناو چوارينه کاني تر، بي بايه خي و بي ئامانجي ژيان، حه قانيه تي مردن و پيداويستي چاو پرواني ږوژي حشر و نه شره - راست وه ۲۱ ته وانه ۲۲ وا له هه نديک له شيعري خه ييامدا هه. بو نمونه، ۲۳ هم فرده:

"هر توشي له بوونه وه ده مانخه يته نه بوون

۲۴ هم بوون و نه بوونه گشت له ده س تودايه"

تاريښه: ، نعت، ستايش، پنده لگوتن، کورديترواي تعريف ۲۵ ي عهرييه.

۲۶ له خوا: هم هاواريه له خودا، هم وهرييه ۲۷ ده گيټيټ: خوايه من چ بکه م! يا ره بي: ۲۸ له خوداي من!

۲۹ مه: ۳۰ ټيمه ګومړ: ږي وون کردوو، يدين

پياوي: ۳۱ نياز پيغهمبهري ئيسلامه

دواي نيوي ته تو، ته وه: دواي نيوي خودا، نيوي پيغهمبهري.

۳۲ ټير پي ناوي: ټير با بېرته وه! کوتايي قسه

پاله وانا جيهان: يه ۳۳ له سيفه تانه ي وا شاعير ده داته پال پيغهمبهري ئيسلام، نازايه تي و شېرانيخوييه تي. ده لې پاله وانا جيهان له شه ږدا دهره قه تي نه ده اتن.

ده شکا و نه ويستان: زه موني کرداره کان يه ۳۴ ناگريته وه. هه ندي جار شاعيران، بو پاراستي کيش و سه روا، ته و سنورانه ده به زين.

زوردار: خوهن زور، پاله وان، به ټير و نازا. ته وهش سيفه ټيکه شاعير داويه ته پال پيغهمبهري ئيسلام.

به بي ياريدهدان: واته سوپاي ته و به بي يارميتداني که سيک خوهن ټير بوو.

پشت لي ته ستاندي: له شېري کلاسيکي ناو مه داندان ته گهر سوپايه که بتوانيت رېښه بدوزيته وه بوته وه بچي پشتي سوپاي دوژمن بگريت و له هردوو بهر وه هيرشي بکاته سهر، زووتر سهر ده که ويټ. هر بويش سوپا هول ده دن پشتيان لي نه ستيتريت.

شەر و شۆر: شۆر (يان به شىۋەى چاپى جەغفەر، شوور) لەفزی موهمهله و له گهڵ شەردا واتای شەرى هەيه.

سپى كە: دەيان جارى دىكەش ديومانە كە ئاوات وەك موسولمانىكى ئيماندار خۆى هەميشە بە تاوانبار دەزانىت و لەخودا دەپارێتەووە لىي ببووریت. زاراوەى پوورپەشى نازانم لە كۆپووە هاتوووە و رەنگى دەم وچاو چ پەيوەندىكى بە تاوان كردنەووە هەيه، بەلام لە باوەرى موسولماناندا ئەووەى چاكەكارە پووسپىيە و گوناھكاران پوورپەشن. ئەو شىۋە هەلسەنگاندانە لە جىھانى بچووكى ئىمەدا كە پىست رەش و سپى و قاوہىيى هەمووى هەن و لە شارىك و هەندىك جار لە مالىكدا پىكەووە دەژىن، بايەخى نىيە و دەبى لە قسە كردنماندا وريا بين هەلەيه كى وا نەكەين كە بە رەگەزپەرستى دابنریت. بەفرى سەران: پىشتەر لە پوونكردنەووەى پارچە شىعريكى دىكەى ئاواتدا زۆر چوومەتە سەر باسى بەفرى سەران و بەفرى بەران و پرسىارى دۆست و برادەريشم كردوووە. سەبارەت بە بەفرى سەران لەسەر ئەو باوەرەم كە برىتى يىت لە بەفرىك و سەرەتا لە سەر چىاكان دەبارىت پاشان كۆپووە هەلەيدەگرىت و دەيەيىتتە داوین و لە كەلین و قوژبى لای خوارەووەترى كۆپووەكانى دەكات. باقل: بە عەقل، بە عەقلى خۆم، لام واىە، پىم وايت.

چوارىنەى غەرامى / شەخسى (٤ چوارىنە) و يەك تاك

دل بۆچىيە، لام نىيە نە رۆژ و نە شەوئ!
بۆچىمە كە دەخولیتەووە هەر لىر و لەوئ؟
نازىز! وەرە دانىشە لە لای من تاوئ،
دەيدەم بە تۆ ئەو دلە ئەگەر تۆ بتهوئ^{٣١٩}

^{٣١٩} چوارىنەيەكى دىكە لە لاڤەرە ٢١٤ ى چاپى ئەنيسيدا هاتوووە كە دووپاتكرائى چوارىنەى ژمارە ١٨ يە تەنيا لە بەشى سەرەتای مىسراعى يەكەميدا ئالوگۆرلىك كراووە و نووسراوہ "كوا دل چىيە...". من ئەو چوارىنەيە وەك نەبوو سەر دەكەم.

جوانچاك، وەرە لام، كەمى لە لام پۇنیشە!
تۇخوا مەلى ھىچە، پىرە، خاوەن پىشە!
وہبزانہ گولم كە كۆلكەدارى پىرم
تۇش بازى، وەرە لە سەر سەرم ھەلنیشە!

لە كاتى نۇجوانى خۇش بوو ژىنم^{۳۲۰}
بەلام ئىستا كە پىرم، خۇشە شىنم!
لە مەشقى عىشقبازى دا كۆلىووم^{۳۲۱}
ئەويستا بۇ بزەى لىو خۇشەچىنم

ھەرچاوەچاومە، بە تەمام يارى من كە بى
خۆم سەرپرەم لە پىشى، گيان رەستگار ئەبى^{۳۲۲}
جارىك دەسم دەسووتى و مەحتەل دەمىنمەوہ
جارىكى پىم لەجى دەچى، كەوتوومە دەستوپى!

تاك

ويستا بە تەرزى سەروى، لەرزى بە باى ھەناسە
دەپژا لە بەژنى بەرزى عىشوہ بە جام و كاسە!^{۳۲۳}

(لاپەرە ۲۱۱ تا ۲۱۷ ى چاپى ئەنيسى و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ى چاپى جەعفەر)

^{۳۲۰} چاپى ئەنيسى: نۇجوانى

^{۳۲۱} چاپى ئەنيسى: كۆلى بوم

^{۳۲۲} چاپى ئەنيسى: پىشى ... رەستگار ئەبى (دەبى ھەردوکیان ھەلەى تاىپ بن).

^{۳۲۳} چاپى ئەنيسى: دەپژا (دەبى ھەلەى تاىپ بىت)

ناوەرۆكى ئەم چوارىنانەش لە بىرى ناو ھەندىك لە چوارىنەكانى خەيام وەك يۆەفايى
دنيا و ئەنجامى مردن نزيكن بى ئەوہى پرسىارى خەيامى سەبارەت بە ژيان و مردن و
ھۆكار و ئەنجامەكانى دامەزرىتت. بەلام يەكەم تا چوارەميان بە ڤادەيەكى زۆر
غەرامين و بىرۆكەى ژيان و مردنيان تىدا بەدى ناكريت.

ھەردوو ديوانە چاپيەكە لە كۆتايى بەشى چوارىنەكاندا تاك واتە فەردىكيان ھىتاوہ.
لە ڤاگواستندا ھەولمدا بە گوڤرەى ناوەرۆك لەگەڵ دەستە شيعرى ھاو واتاى خۆى
دايىتيم و لەبەر ئەوہى ئەو تاكە بە تەواوہتى عاشقانەيە، ليرە واتە لە بەشى شيعرى
غەراميدا ھىتاوہ.

دل بۆ چيە؟ دلەم بۆ چيە؟

لير ولەوئ: ليرە و لەوئ

تاوئ: ساتىكى كەم، ماوہيەكى كەم

جوانچاك: زۆر جوان

باز: بالندەيەك كە بەگوڤرەى ئەفسانەى بى بنەما، لە سەرى ھەركەسيك بنىشت بەخت
و ئىقبال ڤووى تىدەكات. نمونە، حىكايەتى 'حەسەن كەچەل' يان 'سەعد و سەعيد'
لە ناو نەقلى گوڤى ئاگردانى كورديدا. پيچەوانەكەى كوند يان كوندەبووہ كە بە
گوڤرەى ھەمان ئەو ئەفسانە ڤووچە، ھاتن و نىشتنى لە شوئتيك، ويرانى مال و بى
بەختى خەلكەكەى ديتت. لە جىھانى پيشكەوتووئ ئەمڤۆدا چارەنووسى مڤۆف بديتە
دەست بالندەيەكى ھەژارى بى دەسەلات سەير نىيە؟ ئەى مڤۆف خۆى چكارەيە؟

خۆش بوو ژينم و خۆشە شينم: جىناسيكي ناتەواوى گەليك جوانيان پى دروست
كراوہ. ئەودەم چ بووم و ئىستا چيم!

چاوہچاو كردن: ليرەدا چاوہڤوانىيە.

كەوتنە دەست و بى: ھەولدانە بەلام ليرەدا گەليك جوان ھىتراوہ لەبەر ئەوہى جاريك
باسى دەستى كردووہ و جاريك باسى پى، ئىنجا گوتووہتى كەوتووہتە دەست و
پى.

بە تەرزى: بەشپوہى

باى ھەناسە: نياز لە جوولەيەكى كەمە. شاعير دەلئ دلدارەكەم لەبەر ناسكى، بە باى
ھەناسە دەلەرزئ!

هەروەها لەو تاکەدا لە نیوان 'تەرزى' و 'لەرزى' جیناسیکى ناتەواوى جوان دروست کراوە.

چوارىنەى کۆمەڵایەتى / سیاسى / شەخسى (۵ چوارىنە)

بولبول، وەرە با پێکەووە بگىرین تەك تەك!
با هەردوو بىسووپىنەووە بۆ گۆل لێك لێك
تۆ دەگرى كە خۆنچە بۆچى بۆت پێ نەكەنى،
مەن بۆ گەلە فرمیسكى دەپێژم چك چك^{۳۲۴}

ئەمشەو وەرەلام گۆلم، جەتێلم كەرەووە!^{۳۲۵}
هەرچى خەم و تالێیە لەبیرم بەرەووە
زانىومە بەشەم ئاخىرى هەر دار و بەتە
لەم خوارەووە جێم نییە، دەپۆم بۆ سەرەووە^{۳۲۶}

كەلاوێ مەینەت و دەردم ئەوا پووخوا بە سەر دڵدا
دلى مەینەتزدەم وا كەوتوووە جەرگى بە سەر چلدا
بە تەنیا چاوە بوو وا بوو چاوەپێى پرسیارى یارى بوو^{۳۲۷}
كە برژۆل پێ بدا تا پێى نەچى یارم بە پێكۆلدا

^{۳۲۴} چاپى جەعفەر: فرمیسكى. لام وایە چك چك بۆ فرمیسكىك دەگوترى، كە زیاتر لە یەك تەكە بێت

هەربۆیەش "فرمیسكى" چاپى ئەنێسیم نووسى.

^{۳۲۵} چاپى جەعفەر: ئەوشۆ وەرەلام.

^{۳۲۶} چاپى ئەنێسى: جێم نیە

^{۳۲۷} چاپى جەعفەر: وا چاوەرپێى ... چاپى ئەنێسى: وا بوو چاوەرپێى...

ياخووا كويڭر بىم لەمەولا گەر بەخۆشى وەر كەوم! ۳۲۸

يا بە رۆژ ساتى بە بىن يادى شەوانەت بىرەوم
رۆژ ھەلات ھەلدىم وە كوو دىوانە چونكا رۆژى من
موددەتتىكە ون بوو لىم، ئىستە مەمنوونى شەوم! ۳۲۹

ئەى چەرخى زەمانە ھاتوچۆت ئەمنى كوشت ۳۳۰
بەردەركى خەلك، شەرم و شكۆ ئەمنى كوشت
بەو مەينەتى رۆژگارە ماوم بە منەت
ئەى مەرگ وەرە كە دوورى تۆ ئەمنى كوشت!

(لاپەرە ۲۱۱ تا ۲۱۷ ى چاپى ئەنىسى و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ى چاپى جەغفەر)

چوارىنەى يەكەم و دووھەمى سەرەو ە باو ەكوو لە شىعى غەرامى دەچن بەلام بە
ھەندىك نىشانەدا، شان لە شانى شىعى سىاسى و كۆمەلايەتى دەدەن. بۆ نمونە لە
كۆتايى شىعى 'بولبول وەرە...؛ دا كاتى دەلى من بۆ گەل فرمىسك دەپىژم، ئىتر
بابەتەكە رەنگى كۆمەلايەتى و تەنانەت سىاسىش بەخۆيەو ە دەگرىت و ئەو ە لەگەل
كەسايەتى و مېژووۋى ژيانى شاعىرىشدا يەك دەگرىتەو ە. يان لە چوارىنەى دواتردا كاتى
دەلى بەشم ھەر دار و پەتە، بە باشى ھەست دەگرىت شىعىركى سىاسى گوتراو ە.
ئەو ەش كە چارەنووسى شاعىر، وەك زۆر كوردى دىكە، واھىيە ھەلاو ەسىن و ئىعدام
بىت، چوارىنەكە دەخاتە خانەى شىعى سىاسىيەو ە.

سى چوارىنەى دواتر لايەنى شەخسى و تاكەكەسى شاعىريان تىدا بەھىزە و وا
تىدەگەى كە شاعىر باسى خۇيمان بۆ دەكات. ديارە لە چوارىنەكانى دىكەى
شاعىرىشدا، بە تايبەت لە بەشە ئايىنى و غەرامىيەكان، ئامازە بە خۆى دەبىنرىت بەلام

۳۲۸ چاپى ئەنىسى: ياخودا؛ چاپى جەغفەر: ياخو

۳۲۹ چاپى ئەنىسى: مەمنوونى

۳۳۰ لە ھەردوو چاپەكەدا ھاتوۋە: "ھاتوچۆ ئەمنى كوشت" بەلام من لە سەر ئەو باو ەپم شاعىر سكالالا لە
ھاتوچۆى خۆى ناكات! ئەو لە گوزەرى زەمان و سوورپانى چەرخ بەلاى چەپدا گلەيەتى و ئاواتى كۆتايى
ھاتن بە سوورى ئەوچەرخە دەكات و كاتى ئەو ەى بۆ جىيەجى نايىت، ئاوات دەخوازى مەرگى دوورەدەست
لىى نزيك بىتەو ە و لەژيان رزگارى بكات.

لهواندا كاتېكه له خدا يان دلداره كې ده پاپټه وه و خوی ده خاته بهر به زه یی ئه وان
 واته له واندا جگه له خوداپه رستی يان خوښه ويستيه كې ساكار، هه ست و نه ست و
 تايه تمه ندييه كې كه سايه تې شاعيرمان بۇ درنا كې وېت، به لام لېره دا كم وزور سفره ی
 دلی شاعير ده كړېته وه و ثاوات به شپوه يه كې نه جيبانه و هيمنانه، خويمان پي
 ده ناسيټ؛ به و بونه يه وه من به شيعريكيان داده نيم كه زور خسووسي و شه حسين.
 بۇ نه و ده سته بندې كردانه، پشتم به هه ستې خوّم و تيگه يشتم له شيعره كه به ستووه،
 باوه كو واهه يه هه ندې جار هه له شم كرديټ!
 تك تك و لك لك و چك چك: جيناسی ناته واويان پي دروست كراوه و زوريش
 جوان.

لك: لقى دار، لك لك ده بې واتای لق و دانه دانه بدات.
 جحیل: لاو، جهوان. له فارسيدا "جاهيل" هه يه كه واتای گه نج ولاوی هه يه و جياوازه
 له "جاهل" ی عره بې به واتای نه زان، گهرچې له كوتايدا رهنګه ئيها مينك له وشه كه دا
 هه بېت كه لاويه تې و نه زانې وهك يهك دابنيت.
 له م خواره وه جيم نيه...: نه وه دهر برېتكي گهلېك جوانه. نه و ته عبيره له نه ده بې
 كوردی و فارسيدا هه يه و به هه نديك كه سايه تې مه زن كه له سېداره ده درين
 ده گوتري ئه و كه سه سه زه ويی ئه م دنيايه ی بوی نرم بوو بويه چوو بۇ به رزايی.
 كه لاوه: ويرانه، ماله پروخوا

مهينه ت: به دبه ختي، كورديتراوی "محنت" ی عره بيه.
 مهينه ت زه ده: مهينه ت ليدراو، ده بې له "محنت زده" ی فارسی وهر گيرايت.
 چل: لقى دار. كه وتن به سهر چلدا به واتای بريندار بوونه. لقى دار نه گهر به له شي
 مروځدا بچيت برينداري ده كات و وا هه يه بيكووژيت. له به يتي خه ج و سيامه نددا
 سيامه ند به شاخی كه له كيوي فريده دريټه سهر داره به نان و ههر به وهش ده مريت.
 برژول: برژانګی چاو

پيڅول: دروو. شاعير برژولې چاوی خوی كړدو ته دروو و خه می نه وه ده خوات
 نه گهر ياره كه ی لاق بنيت به سهر چاوی، برژولې تيژ لاقی نازار بدن. نه و ته عبيره به
 شينوازی جوراوجور له نه ده بې كوردی و فارسيدا بينراوه و تازه نيه به لام وشه كان
 كوردی په سه نن "پيڅول، برژول.
 وهر كه وتن: ړاكشان به ئيستراحه ت

سره وتن: داکه وتن، ماندوو هسانه وه

مه منون: منه تبار، بهینه تدار

مه منوننی شهوم: شهوم پیخۆشه؛ له بهر هه لات هه لاتنی رۆژانه، ئاواتی داهاتنی شهو ده خوازم.

شکۆ: پایه بهرزی

شهرم: تهریق بوونه وه له چوونه بهردهرگای خه لک

بهردهرکی خه لک: نیازی شاعیر تهنگدهستیه که کهسانی بهرزه هیممهت مه جبوور به چوونی بهردهرگای خه لک ده کات.

ئه ی چهرخه زه مانه... له پهراویتری لاپه ره ٣٤٨ ی چاپی جه عفهردا نووسراوه:

"شاعیری ئهم شیعره ناوی «عه لی اشتری» [شاعیری ئیرانی] یه و له لاپه ره ی ٣٠ ی کتییی گنجواره سهیلی' دا چاومان پیی کهوت:

در خدمت خلق، بندگی ما را کشت

وندر پی نان دوندگی ما را کشت

هم محنت روزگار و هم منت خلق

ای مرگ، بیا که زندگی ما را کشت!"

مامۆستا هه ژاریش ئهم شیعره ی وه رگنپراوه ته سه ر کوردی:

"چه پگهردی گهردوون گه پان کوشتمی

نه زان په رستی بۆ نان کوشتمی

هه ره چه هسانه وه ی بیه هسانه وه

ئه ی مردن له کوئی؟ ژیان کوشتمی!"

تا ئیره، روونکردنه وه ی چاپی جه عفه ر بوو، به لام من له باسی ژیانی شاعیریکی فارسیویتری ئازهر بایجانیدا چاوم به چوارینه یه کی هاوشیوه که وتوووه که سید ابولقاسم کورپی میر یحیی (نه باتی) گوتوو یه تی. نه باتی له سالی ١١٩١ ی کۆچی له ده وروبه ری شاری 'جولفا' ئازهر بایجان له دایک بووه و دوور نییه کوردیش بوو بیت. ئه وه ش چوارینه که ی ئه وه:

"در درگه خلق بندگی مارا کشت

از بهر دو نان، دوندگی مارا کشت

گه منت روزگار گه منت خلق

ای مرگ، بیا که زندگی مارا کشت!"

بە وردبۈنەو، دەرەكەوئ شىعرەكە لە ئەسلدا ھى نەباتى بىت نەك ئەشتەرى؛ يا خود ئەشتەرى "اقتدا"ى بە شىعرەكەى نەباتى كىردىت ھۆكارى بۆچۈنەكەش ئەوئە ئەشتەرى لە ۱۳۰۱ ى ھەتاوى لەدايك بوو واته ۱۱۰ سال دواى نەباتى. بەلام وىچووى زۆرى شىعرەكان پىمان دەلى كار لە اقتدا ترازاو! من تەنانت دوورى نازانم مامۇستا ھەزارىش شىعرەكەى نەباتى بىنىيت و ھەر ئەوئشى ھەرگىز پىنتە سەر كوردى نەك ئەوئ بە ناوى ئەشتەرىئەو بۆتەو.

نيز ئەوئە دەگونجىت و ھەلە نايت ئەگەر قسە لەسەر شىوئ ئەمانەتدارى و ورد بوونەوئ سۈھەلى بىكرىت لەبەر ئەوئ لە كىتى "اسرار مگو"شدا كە دراوئە پال ئەو، فەردىكى فارسى شىخ رەزاي تالەبانى كىردۆتە ھى خۆى.^{۳۳۱}

چوارىنى پروو لە كەس و كارى خۆى

(۴ چوارىنى)

ئەو كەسەى ئەمنى بەجى ھىشت بى خەتا، يادى بەخىر!
ئەو كەسەى ئەمنى بە خەم كىرد موبتەلا، يادى بەخىر!
ئەو كۆرەى جەرگ و دلى بابى كەباب كىرد و ھەلات،
وا بە ئاورى دوورى برژاندى، كووا؟ يادى بەخىر!^{۳۳۲}

ياخوا ھەر بى ئەى رۆلەى بەرئ!
نامە دەنووسى بۆ لام بە پارئ!
كووا دايك و بابت لە تۆ نازىن؟
لە تاو تۆ گيانە نەيانماو ھىز

^{۳۳۱} شىعەرىكى پروو ھەلەلماو ھە و نامەوئ لىرەدا بىھىتم، بەلام دەلى "تواضع را.... برخواست".

^{۳۳۲} چاپى جەغفەر: كووا؟

لە نزيك بە ھار تين بۇ لەشم ھات
كۆرپەى خۆشەويست بۇ باوەشم ھات
ئەو كۆرپە چ بوو؟ نامەى كۆرپى چاك^{۳۳}
زۆر خۆشەويست بوو كە ھات بۇ "ئاوات"

لە باوەشم گرت ئەو كۆرپە جوانە
بۇ پىرى وەك من ماىەى ژيانە
ياخو ھەر بژى، مەرگت نەينىم
ژينى بەخۆشيت بۆمن دەرمانە^{۳۴}

(لاپەرە ۲۱۱ تا ۲۱۷ ى چاپى ئەنيسى و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ى چاپى جەغفەر)

ئاوات لە ژيانى كۆمەلايەتى و لەناو خەلكدا كەسايەتتەىكى خۆشەويست و لەبەردلان
بوو. ويدەچيت لە ناو بنەمالە و كەس و كارى خۆشيدا ھەر وا بووييت. ئەو چەند
پارچە شيعرەى وا سەبارەت بە خزم و خەلكانى دەورو بەرى خۆى نووسيون، كۆپ، برا،
مام، ئامۇزا و خەزورە، ھەمويان پيشاندەرى پەيوەندىكى گەرم و گۆرپ لە ناوياندا.
بە داخەو، ئاوات وەك كەسايەتتەىكى ناوبەدەرەوەى بنەمالەى شىخانى زەنبيل ئەگەر
شيعرىكى گوتيت تەنيا بۇ ئەندامانى نيرىنەى بنەمالەكەيان بوو و نەك ھەر ئەوەش
بەلگۆو لە پەيوەندى دەروەيىشدا پرووى قسەى تەنيا لە پياوانى دۆست و برادەرى خۆى
بوو و وەك نەرييتكى ھاوبەش لە نيوان ھەموو شاعىرىكى دىكەى ھاوتەمەن و
ھاوچەرخى خۆى لە كۆمەلگاي پياوسالارائەى كوردستاندا، شيعرى بۇ ژن يان
ئەندامانى مئىنەى بنەمالە و كۆمەلگا نەگوتووە.

بەم پيئە، ئەو چوارينانەى وا ليرەشدا دەبينرېن، تەنانەت ئەگەر بۇ كچ يان كچى
كۆرەكانى شاعىرىش گوتراىن، مەسەلەكە پانەگەيتراو و ئيمەى خوتەر پنى نازانين.
لەم چوار چوارينەى ئيرە،
يەكەم و سېھەميان پرووى لە كۆرپى شاعىرە.

^{۳۳} چاپى ئەنيسى: چ بوو؟

^{۳۴} ئەم چوارينەى لە چاپى جەغفەردا نيبە. من لە چاپى ئەنيسىم وەرگرتووە.

دووهميان هې مندالېكې شاعيره كه به گوږه ی ناوهړو كې شيعره كه، له شويتېكي درهوه ی مالّوه نامه ی بۇ بابې نووسيوه و به ئه گهړی زور ئه ویش هر ده بې يه ك له كوپه كانی شاعیر بیت؛ گهرچی ده كړئ كچېك بیت و له مالّه مېردهوه نامه ی بۇ باوكی نووسیتیت.

چوارینه ی چواره م سهاره ت به چاوپېكه وتنی كورپه يه ك (به ئه گهړی زور كوپه زا يان كچه زای شاعیره) كه له سهرده می پیری و نه خو شیدا له باوه شی گرتووه وله شيعره كه ده رناكه ویت ثایا كورپه كه كوپه بووه يان كچ.

پروون كړدنه وه ی ئه و بابته تانه تهنیا له ده ست ئه ندامانی بنه مالّی به پړزی ئاوات، بۇ نمونه ئاغا سید جعفر دیت، كه هیوادارم له چاپه كانی دادی "شاری دل" دا بپهرمویته سهری.

من به ئیمیل زه حه م ته و به ر ئاغا سید جعفر نا و پرسیری مه سه له كه م لیکرد و ئه ویش له پرووی لوتفه وه ئه م وه لامانه ی دامه وه:

"چوارینه ی 'له باوه شم گرت ئه و كورپه جوانه...' بۇ سید حامیدی كورپی نه مر سید تاهیر گوتراوه كه تازه له دایك ببوو. سید حامید یه كه م كوپه زای ئاوات بووه."

چوارینه ی "ئه و كه سه ی ئه منی به جی هیش ت بی خه تا، یاد ی به خیر!" یش سالانېكې درهنگر بۇ هر ئه و سید حامیده ی كوپه زای خوی گوتراوه كه گه وړه ببوو و په چاوی پېازی باوك و بابته گه وړه ی كړدبو واته له سالانی ۱۳۴۱ و ۴۲ ی هه تاویدا وهك ئه ندامی حزبی دیموكراتی كوردستانی ئیران به قاچاغی چووبووه باشووری كوردستان. ئاوات كه بیر ی كړدبوو، ههستی دووری و تاسه ی خوی له و چوارینه يه دا ده ربړیوه.

بی خه تا: شاعیر، یاد ی ده كات و ده لې به بی تاوانی به جی هیشتم. ئه و بی تاوانیه ده گه پړته وه بۇ خوی و به گشتی خه لكانی ناو ئه و مالّی وا كه سه كه به جی هیشتون. موبته لا: گیروده، گرفتاری ئازار و ناخوشیهك

پاریز: ئیحتیات. ویده چیت "رؤله"ی شاعیر نامه يه كي به پارېزه وه بۇ باوكی ناردیت. به پارېزه وه ده كړئ ئه وه بیت كه ئه و كه سه دوا ی ماوه يه ك نامه نه نووسین، ئینجا نامه يه كي بۇ باوكی ناردیت و له وه دلّیا نه بوویت ثایا دایك و باوكی لی پازین يان نا و ثایا نامه كه ی لی قه بوول ده كه ن يان نا؟ به لام هه لوستی باوك گه لیک میهره بانانه يه:

"کوا ئېمە لېت نارازىن؟ بۇچى بە پارىژەۋە نامەمان بۇ دەنۋوسى؟ خۇ ئېمە لە تاۋى دوۋرىي تۆ ھېزىمان لە لەشدا نەماۋە!"

كۆرپە: بە عادەت مىندالى ساۋايە، بەلام لە چۈرىنەى ژمارە ۲۹دا شاعىر نامەى "كۆرى چاك"ى خۇى ۋەك كۆرپەيەك ناساندۋە كە گەشىتۋتە دەستى و لە باۋەشى گرتۋە. ئەۋەش لە سەردەمى پىرى و نەخۇشى ئاۋاتدا بوۋە كە چاۋى پىي كەۋتۋە و لە باۋەشى گرتۋە. پىرى شاعىر لە چۈرىنەكەدا بە راشكاۋى دەست نىشان كراۋە بەلام نەخۇش بوۋەكەى دەكرى لەۋ عىبارەتە دەربىكەۋىت كە دەلى "بۇ مىن دەرمەنە".

ئاۋات: ناسناۋى شاعىرىي ئىمامىيە. ۋاھەيە ئىھامىكى دوۋرىشى تىدايىت بۇ ئارەزوۋ و خواست و ئامانچ.

چۈرىنەى ئىخوانىيات (۵ چۈرىنە)

بۇ حاجى رەھمان ئاغى مۇھتەدى: ۳۳۵

ھاتىن وچۈنەكەت ھاتىن و چۈنىكى دلە ۳۳۶
گىانەكەم ھاتىنەكەت بۇ مە شەپۇلىكى گولە
رۋىنەۋەت ھەر ۋەكوۋ گىانە لە بەدەن دەچتە دەرى
بۇيە دل ھىندە لە دوۋت وئە، بە سۆز و بە كولە

بە لوتقى خۇت لە حالم گەر دەپرسى
دەزانى پىرە، تىرە يا نە برسى!
ئەمىن برسى لە لى پىرسىنى ئىۋەم

۳۳۵ لە ھەردوۋ چاپدا نووسراۋە "بۇ خۋالىخۇشبوۋ حاجى رەھمان ئاغى مۇھتەدى". پروانە پرونىكرەنەۋەى سەبارەت بە ھۆكارى لاۋردنى سىفەتى 'خۋالىخۇشبوۋ'، لە درىژەى وتارەكەدا.

۳۳۶ چاپى ئەنسى: ھاتىن و چۈنىكى دىيە. لە رېگەى سەرواى شىعرەكەۋە دەزانى ناپى ۋا بىت.

نە برسۈى نان و ئاوم كاك ئەنسى!

چاوى دىل و ھۆشى لە پىنگاى تۆيە "ئىمامى"
دووبارە فىداى مېھر و ۋەفاى تۆيە "ئىمامى" ۳۳۷
دووريت ۋە كوۋ تېغىكە لەتى كىردوۋە جەرگىم
ئەمما بەۋە چابوو دىلى لاي تۆيە "ئىمامى"

نامەكەت ھات و دىل گەشاىەۋە
ئاگرى دەروونىم بەۋ كوژايەۋە
يەك جار گىرنگ بوو، گىرى پوۋچكەى دىل
بە وتەى خۆشى تۆ كرايەۋە

ياخو ھەردىلىك لە تۆ كلا بى
لە ژىر چەپۆكەى دەست و پىلا بى
قەت لە دونىادا نەحەسىتەۋە ۳۳۸
ھەر كە كەشاكەش تىلاوتلا بى!

(لاپەرە ۲۱۱ تا ۲۱۷ ى چاپى ئەنسى و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ى چاپى جەغفەر)

بەشى كۆتايى چوارىنەكان ئەوانەن وا پرويان لە كەسايەتتەكى ديارىكراو و بە گشتى
دۆست و برادەرانى نزيكى شاعىرە. ئەوانەى وا ناوى كەسەكەيان بە راشكاوى تىدا
پاگەيتىرايت كىشەيەكيان نىيە و دەزانرەيت بۆچى لەم بەشەدا دانراون، بەلام ئەوانىتر
تەنيا بەھۆى ناوەرۆك و شىۋازى دەربىنەكانەۋەيە كە ھەستدەكرەيت بۆ كەسىكى
تاييەت گوترايتىن. ئەو كەسانە كىن؟ خويەنەرى ۋەك من ئەۋە نازانى وتەنيا ئەندامانى
بەنەمالە و دۆستانى زۆر نزيكى شاعىر دەبى بىزانن. ئەۋەش ئەركىنكى دىكەى كاك

۳۳۷ چاپى ئەنسى: دووبارە

۳۳۸ چاپى ئەنسى: دونيا

جەغفەر و ھاوکارەکانیەتی کە پروناکی بخەنە سەر مەسەلە کە و ناوەکان ئاشکرا بکەن
 بۆ ئەوەی چوارچۆیە و پانتایی پەيوەندیە کۆمەلایەتیەکانی شاعیر دیاری بکەیت.
 یەك لە چوارینەکان بۆ خوالیخۆشبوو حاجی پەحمان ئاغای موهتەدی، یەك لە
 ئەندامانی خۆشناوی بنەمالە ی ئاغاکانی بۆکان و مامۆستای زانکۆی ئیلاهیات لە تاران
 گوتراو. حاجی پەحمان ئاغا ئەندامی کۆمەلەی ژیکاف و لە سەردەمی کۆماری
 کوردستان (۱۹۴۶) دا وەزیری راوێژکاری کابینەی پێشەوا قازی محەمەد بوو.
 شیعەرە کە کاتی گوتراو کە حاجی پەحماناغا لە ژياندا بوو و لە تارانەو ھاوتەو
 بۆکان، ئینجا گەراوێتەو تاران. شاعیر کە دۆستایەتیەکی گەرمی لە گەلیدا ھەبوو، ئەو
 ھاتن و چوونە ی بە لیدانی دڵ و ھاتن و چوونی خوین بۆ ناو دڵ شوبھاندوو و بە
 ھاتنەو دڵخۆش و لە چوونەو دڵگران بوو. سەبارەت بەو ھاوچۆی بۆکان و
 تاران کردنی حاجی پەحماناغا، ئاوات 'فەتە' یەکی سێ فەردی دیکەشی ھەبە کە لە
 سالی ۱۳۴۵ دا گوتوویەتی کە لە بەشەکانی پێشتردا راگەییەنراو و بەم شیوەیە دەست
 پێدەکات:

"وەك دەلێن ھاوتەو بۆ بۆکان ی"

پێی بلێن پێی لە دوو چاوم دانێ!..."

دیارە شیعەرە کە لە سەردەمی ژيانی حاجی پەحماناغا دا گوتراو بەلام دیوانی چاپی
 ئەنێسی و جەغفەر کاتی چوونەتە ژێر چاپ کە ناوبراو لە ژياندا نەماو و بەو بۆنەو
 نووسیوانە "بۆ خوالیخۆشبوو حاجی پەحماناغا". ئەو بۆ خۆیتەریکی شیعەرە کە، کە
 شارەزای ئەو مەسەلە نەبێت، گێژوگومی پێك دێت و واھەبە ئەو پرسیارە بۆ بیتە
 پێشەو کە دەبێ ھاتن و چوون بۆ کەسێك کە مردوو و داوای خوالیخۆشبوونی بۆ
 دەکەیت، چ واتایەکی ھەبێت! لەبەر ئەو ھۆبە من وشە ی خوالیخۆشبووم لە عینوانی
 شیعەرە کە لابرد، بەلام ئەو لابردنە بەرگر نییە لە پێزگرتنی ئەوانیش و منیش لەو
 کەسایەتیە گەورەبە ی موکریان.

چوارینە ی دووھەم "بۆ ئاغای ئەنێسی" یە. مامۆستا نەجمەدین ئەنێسی ھەر ئەو کەسە یە
 کە بۆ یەكەم جار دیوانی شیعەرەکانی ئاواتی چاپ کرد و وا بزانی تا ئێستا چوار پینج
 جاریش چاپی کردۆتەو، گەرچی بە داخەو وە من چاوم بە چاپەکانی دوایی
 نەکەوتوو. ئەم یادداشتانە ی ئێستاشم تەنیا لە سەر ئەساسی چاپی یەكەمی کاری ئەو
 مامۆستایە و چاپی یەكەمی "شاری دڵ" - دیوانی چاپی مامۆستا جەغفەری ئیمامی

كوپى شاعير و هاوكاره كانى ئاماده كراون كه بىستومه ئەوئىش گەبشتىتە چاپى دووهەم و ئەوانە نىشانەى جىگە و پىگەى شاعيرن لە ناو دلى كۆمەلانى گەلەكەماندا. سى چوارىنەى كۆتايى ناوى كەسىكى تايەتيان لەسەر نىيە بەلام لە خويندنەوهياندا هەست دەكرىت ڤوويان لە كەس يان كەسانى تايەتە و بەو بۆنەيهوه لەم بەشەدا هينامەن. ئەو كەسانەى وا ڤووى شيعرەكان لەوانە، خەلكانى زۆر نزيكى شاعيرن واتە ئەگەر كۆڤ و كچ و ئامۆزاي شاعيريش نەبوويتن دۆستى نزيكى بوون.

كۆل: جۆش، سۆزى زۆر

برىسى و برسى: جىناسى ناتەواويان لى دروست كراوه.

پىرە: نياز شاعير خۆيەتى

پىرە و تىرە: هەمان جىناسيان تىدايه.

برىسى لە لىرسين: واتە دەمەويەت هەميشە هەوالتان بىرسم.

بەوه چاپوو... دلى لاي تۆيە: تەعبيرىكى جوانە. شاعير دەلى دوورىيەكەت وەك تيغىك جەرگى بڤيوم، خۆ ئەگەر دلىشم لاي خۆم بوايەت ئەوئىشى دەبڤى بەلام بەوه چاپوو دلم لاي تۆ بوو و ئيتىر وەبەر تيغى دووريت نەكەوت!

ئىمامى: خودى شاعيرە

كلابوون: لادان

ژيڤر چەپۆكە بوون: بىندەست و بى دەسەلات بوون و مەزلووم بوونە. من "ژيڤرچەپۆكە بوون" م بىستوو بەلام "لەژيڤر چەپۆكە بوون" م نەبىستوو. شاعير دەتوانى دەست بەریتە ناو ڤێرمانەوه.

كەشاكەش: فارسىيە بە واتاي كيشەكيش، كيشمەكيش و كيشە وەهەرا.

تلاوتلا: تلانەوه، گەوزان لەبەر نەخۆشى و ئازار. دووپات بوونەوهى وشەكە بۆ تەئكىد و بەهيتىر كردنى نزاكەيه، ڤەبىي هەر هەميشە بە دەرد و ئازارەوه بتليەوه!

نامہ گۆرینهوہی شیعری ئاوات

لہ گہل شاعیرانی هاوچہ رخی خوی

سەرەتا

لێره بەدواوه، نامه شیعرییه کانی ئاوات دەست پێدهکەن که به کوردی و فارسین. لهم بهشه دا سەرەتا شیعەر کوردییه کان ده که و نه بهرچاوی خۆیتەر و نامه شیعرییه فارسیه کان به شوێن کوردییه کاندان دێن.

به گوێره ی که ره سه ی بهردهستی من، ئاوات سه رجه م ۱۸ نامه ی شیعری به کوردی بۆ دۆست و براده ری نزیک ی خۆی نووسیون و ئه وانیش به شیعەر وه لامیان داوه ته وه. ئه و شیعرا نه، یه کیان نه بیت هه چکام له دیوانی چاپی ئه نیسیدا نه هاتوون و من هه موویانم له چاپی جه عفه ر وه رگرتوون.

شاعیره کان هه ر هه موو، خه لکی ناوچه ی موکریانن.

وه لامی شاعیره کان بۆ ئاواتیش لێره دا ده یتمه وه که خۆیتەر به پاده و چۆنیه تی په یوه ندیه کانی ئاوات له گه لێان بزانی، باوه کوو هه موویان وه لامیان له گه ل نییه.

ئه و شاعیرانه ی که جیگه ی باسی ئه م به شه ن، به گوێره ی زیاد و که می ژماره ی شیعره کانی ئاوات، بریتین له م مامۆستایانه:

- سه ید قاده ی سه یاده ت (سه ید)،
پینج نامه له ئاواته وه و هه وت نامه له سه ییده وه
- عه بباس هه قیقی،
چوار نامه له ئاواته وه و پینج نامه له هه قیقیه وه
- خاله مین به رزنجه ی،
سه ی نامه له ئاواته وه و یه ک نامه له خاله مینه وه
- محه ممه دی نووری،
سه ی نامه له ئاواته وه و سه ی نامه له نووریه وه
- سه لاهه دین ناشتی؛
یه ک نامه له ئاواته وه و یه ک نامه له ناشتیه وه
- سواره ی ئیلخانی زاده،

هیچ نامەیک لە ئاواتەوه بۆ سواره تۆمار نەکراوه بەلام یەک نامەى ئەو بۆ
ئاوات بە دەستەوهیه

- مستەفا ئیلخانیزاده،

هیچ نامەیک لە ئاواتەوه بۆ کاک مستەفا تۆمار نەکراوه بەلام یەک نامەى ئەو
بۆ ئاوات بە دەستەوهیه

- محەمەد سەلح ئیبراهیمی (شەپۆل)

یەک نامە لە ئاواتەوه، هیچ نامەیک لە شەپۆلەوه تۆمار نەکراوه

هەروەها پێنج خشتەکیه کی قازى کاکە حەمەى قزڵجى لەسەر غەزەلێکی ئاوات لە
کۆتایی ئەم بەشەدا دیت.

من هەموو ئەو نامە گۆڕپنەوه شیعریانەم کردوو بە پێنج بەشەوه و شیعەرەکی قازى
کاکە حەمەى قزڵجیشم لەگەڵ خستوون کە بوەتە بەشى شەشەم. هۆکار بۆ دانانی ئەو
شیعەر لەم بەشەدا ئەو ڕاستییه که بەژنى سەرەکی پێنج خشتەکیه که هى قازى
کاکە حەمەیه و فەردەکانى ئاوات لەو زیادکراون هەربۆیهش ئەستەم بوو بکرایە لەگەڵ
پاشماوهى شیعەرەکانى ئاوات و بە ناوى ئەوهوه دابنریت.

بنەمای کارەکی من بەو شیوهیه دەرژاوه کە گرنگایەتى سەرەکیم بە شیعەرەکانى
ئاوات داوه ئەویش لەبەر هۆکارێکی ساکار: ئەوه دیوانى شیعەرەکانى ئاواتە و شیعری
هەر شاعیرێکی دیکە، ئەگەر تەنانهت بەرگۆی خودی ئاواتیش بێت، لە پەرەوێزى
کارەکه دایە. بەو پێیه، پاش و پیش خستن و دابەشکردنەکانى من بە گۆڕەى زیاد
وکەمى ژمارەى شیعەرەکانى ئاوات بۆ هەموو بەرگۆیهک دەبن.

یەكەم نامەى شیعری ئاوات لە سالى ١٣٣١ ى هەتاویدا بۆ مامۆستا عەباسى حەقیقى
نوسراوه و دوانامەى شیعری ئاوات، کە ڕێکەوتى سالى بەسەرەوه بێت، بۆ مامۆستا
سەلاحەددینی ناشتی نۆردراوه. ئەگەر شیعری شاعیرەکانى دیکە بە پیتیکی ووردتر بە
شوێن شیعەرەکانى ئاواتا هاتوون، کەم تا زۆر نیشانەى کەم ڕێزى من بە بەرگۆى نامە
شیعریهەکانى ئاوات نییه و لە خۆیتندنەوهى چەندجارەیاندا شایەدى ڕادەى بەرزى
هونەری کارەکانیان بووم، بەلام وەك گوتم، ئەوه دیوانى ئاواتە و شاعیرەکانیتر کە
بەشى زۆریان ئەستوندەکی شیعری هاوچەرخی کوردین، بمانەویت و نەمانەویت
دەکەونە پەرەوێزى شیعەرەکانى ئەوهوه.

له هه ركام لهو به شانه دا هه و لمداو هه شيعره كان ئه وهندهى گونجايت به گويرهى سال و مانگى گوترانيان پڻك بخه م. ئه م شيوازه شم بويه هه لېزاردوو هه كه له ديوانى زور شاعيرى كورددا شيعرى شاعيرانى ديكه ش ئاوته كراون و له ئه نجامدا دواى چهند جار نووسينه وه و نوسخه له بهر هه لگيران، وهك شيعرى شاعيره كه خوى هيتراونه ته حيساب! نمونهى كار هه، ديوانى يتساراني و شيخ په زاي تاله بانيه، كه دهيان شيعرى شاعيرانى ديكه به ناوى ئه وانه وه تو مار كراون به لام له راستيدا هى ئه وان نين و نوسخه هه لگري ناساره زا تيكه ل به يه كترى كردوون.^{۳۳۹}

به داخه وه هه نديك له نامه كان پيكه وتى مانگ و ساليان به سه ره وه نيه و نازانيت كهى نووسراون هه ربويه ش پڻك خستى ريزه بنديه كان ناتواني ورد و دهقيق ييت، ههروه ها داوه رى كردن له سه ر هوكارى ده ربړنى به شيك له بوچوون و راگه ياندنه كانى ناو شيعره كانيش به بې ناگادارى له سالى گوترانيان، زه حمه ته.

له ديوانى "شارى دل" دا، شيعره كوردى و فارسى به كان پيكه وه هاتوون. ههروه ها شيعره كان به گويرهى پيكه وتى سال پڻك نه خراون. هه ربويه ش ريزه بندي شيعره كان جياوازي له وهى ئيستاي من كه فارسى به كانم جيا كردو ته وه و بر دوومه ته به شى شيعرى فارسى به وه. ههروه ها شيعره كانم، ئه گه ر گونجاو بووييت، به گويرهى ته تريخ، ريزه بندى كردوون و ئه وه ش بۆته هوكار بو پاش و پيش بوونى هه نديكيان.

شيعره كان له چاپى ئه نيسيدا ده رنه كه وتوون و هوكارى ئه وه ش دوور نيه كيشه ي پاراستنى ئاسايشى شاعيره كان و مه سه له ي سانسور بووييت.

سه باره ت به شويى نووسرانى نامه شيعرى به كان ده بې بلېم به داخه وه شويى زوربه ي هه ره زوريان ده ست نيشان نه كراوه به لام به گشتى له سه رده مى نووسرانى نامه كاندا ئاوات وهك وه رزي ريان خاوه ن ملك له يهك له گونده كانى قاقلاوا و گه رديگلان و زه نبيل و ئاشى چۆمى زه نبيل، يان كانى به ن و شيخ چوپان زياوه، كه هه مووى كه وتوونه ته سې كوچكه ي نيوان بۆكان و سه قز و سه رده شته وه. به لام پرسيار ئه وه يه

^{۳۳۹} ته نانه ت كاك حه سه نى قازى و من له چاپ كردنى شيعره كانى نه مر سه بولقوزاتى قازيدا به سه ر هه له يه كى وادا كه وتين و شيعرى كى شاعيرى كى ديكه مان به هى ئه و دانا چونكوو ئه و ده ستنووسانه ي شيعرى سه يف كه له بهر ده ستماندا بوون جياوازيه كيان له نيوان شيعرى ئه و و كه سه كه يتر دانه نابوو و ئاماژه به كيان به مه سه له كه نه كردبوو.

ئەگەر بۇ نموونە، لەو سائە تايىتەدا لە گوندی گەردیگلان ژبايیت، ئایا شیعەرە کەشی لە هەمان گوند گوتوووە یان لە شار و گوندیکی دیکە ی کە بە سەفەر چوویتی ئەوئ. بە گوێرە ی سەرەتای کیتی شاری دڵ، مامۆستا سەید کامیلی ئیمامی (ئاوات) لەم گوندانە ی خوارەووەدا ژیاوە:

- لە سالی ۱۲۸۲ ی هەتاوی (کە بەرانبەرە لە گەل نۆ مانگی سالی ۱۹۰۳ و سێ مانگی سالی ۱۹۰۴ ی زایینی) لە گوندی 'زەنبیل' ی نیوان بۆکان و سەقز لە دایک بووە.
- لەم گوندانەدا فەقیهەتی کردوووە و دەرسی خوێندوووە: زەنبیل، جەمیان، تورجان و باخچە.
- لە سالی ۱۳۱۳ دا چۆتە "ناشی چۆمی زەنبیل" - کە گوندیکی بچووکی چەند مایه.
- لە سالی ۱۳۱۴ دا سێ دانگی گوندی 'گەردیگلان' ی وە ک بەشەمال پێدەدراوە و چۆتە ئەو گوندە.
- لە سالی ۱۳۲۵ و دوا ی هەرەسی کۆماری کوردستان بۆ ماوە ی دوو سالی ئە زیندانی ئەم شارانەدا زیندانی کراوە: بۆکان، سەقز، مەهاباد، ورمی و قەزوین.
- سالی ۱۳۲۷ گوندی 'گەردیگلان' ی لە گەل مامیدا ئالوگۆر کردوووە و داوێهەتی بە گوندی 'جەمیان'.
- دوا ی چەند مانگی گەراوەتەووە گوندی 'زەنبیل' (۱۳۲۷ یان ۲۸).
- دوا ی سالی گوندی 'کانی بەن' ی سەر بە گەورکی میرەدیی سەقزی کەریوە و مالی بردۆتە ئەوئ (۱۳۲۸ یان ۲۹).
- سالی دواتر (۱۳۲۹ یان ۳۰) 'کانی بەن' ی گۆریوەتەووە بە گوندی 'شیخ چۆپان' و چۆتە ئەوئ.
- سالی ۱۳۳۳ 'شیخ چۆپان' ی فرۆشتوووە و سێ دانگی گوندی 'قاقلاوا' ی کەریوە، کە دراوستی گوندی 'زەنبیل' ی کاکیهەتی و تا کوتای تەمەن لەوئ ماوەتەووە.

- رېۋىزى ۱۳۶۸/۶/۵ ى ھەتايى (۱۹۸۹ ى زايىنى) بە نەخۋشى، لە مالى ئاغا سەيد تاهىرى كورپەگەورەى خۆى لە شارى سەقز كۈچى دوايى كردوو و لە گۇرستانى "مەرقەدان"ى گوندى زەنبىل نىژاوه.

بابەتى شىعرەكان

ناوەرۆك و بابەتى شىعرەكانى ئاوات لەم بەشەدا بەگۆرەى كەسەكان و رېووداوهكانى نيوانيان، دەگۆرپەت بەلام لە چەند دياردەدا ھاوبەشيان ھەيە:

يەكەم، ھەر ھەموويان دۆستانە و مېھرەبانانەن و خلووس و پاكى و راستى و بى فائىلى ئاوات لە دۆستايەتى و خزمایەتى دا دەنوێتن. بەرگۆى ئەو نامانەش بە چاوى رېژ و گەورەییەو روانیوانەتە ئاوات و ھەمان خلووس و پاکیان تیکەل لەگەل ئیرادەت و خۆشەويستی پێشکەش کردوو. ئەو دياردانه زياتر لەو نامانەدا دەرەكەون كە بۆ حەقىقى و سەيىدى نووسيون.

دووھەم، ھەسفى سروشتى كوردستان، كەم و زۆر لە ھەموو نامەكاندا بەرچاوه. سېھەم، ھەلۆیستى نیشتمان پەرستانەى ئاوات بەرانبەر بە رېووداوهكانى كوردستان و دلسۆزى بۆ خەلك و رېقبونەو لە داگیركەرانی خاك، ھەركەس و لە ھەركوێھەك بێت، لە زوربەياندا دەرکەوتوو. ئەو ھەستە بە تايبەت لە نامەگۆرپەنەو لەگەل خالەمىنى شاعیردا بەرچاوترە.

چوارەم، ئەو تەنز و تەوسە نەرم و نیاى وا پێشتر لە شىعرەكانى ئاواتدا بىنومانە، لێرەشدا جار وبارە ھەست پێدەكرين.

پنجەم، بە ھەمان شێو، دوورەپەرێزى، تەوازوع، خۆ بچوك كردنەو، پێزى زۆر گرتن لە لایەنەكانىتر، لە ھەموو نامە شىعريەكانى ئاواتدا دياردەيەكى بەرچاوه.

شەشەم، باوەرە ئايىنيەكەى شاعیر ئاويەى زۆرىك لە شىعرەكان بوو.

نامه گۆرپنه‌وه‌ی شیعری ئاوات له‌گه‌ڵ سه‌یید

سه‌رجه‌م ۱۱ پارچه‌ی شاعر
پنج پارچه‌ی ئاوات و شه‌شی سه‌یید

'سه‌یید' ناسناوی شیعری 'سه‌یید عه‌بدولقادی سه‌یاده‌ت' (۱۹۲۹ -)، کۆری حاجی
بابه‌ شیخ و ئامۆزای ئاواته‌.

ژماره‌ی شیعری ئاوات و سه‌یید، به‌قه‌درایی یه‌کتر نین و هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌سته‌مه‌ بتوانیته‌
هه‌موویان به‌رانه‌ر به‌یه‌ک دابنرێن. هه‌ر ژماره‌ش نا، ناوه‌ڕۆکی شیعره‌کان هه‌ندیک جار
گه‌لێک له‌یه‌کتر جیاوازن و بۆ پرسیار و وه‌لامی دووکه‌سی نابن، به‌لام ئاشکرایه‌ که
ڕووی قسه‌ی ئه‌و دووکه‌سه‌ له‌یه‌کتره‌. هه‌روه‌ها یه‌ک شیعری ئاوات نه‌یته‌ ئه‌وانیتر
هیچکامیان ڕیکه‌وتی ساڵ و مانگیان نییه‌. ئه‌وه‌ش وای کردووه‌ نه‌توانیته‌ به‌ گۆره‌ی
زه‌مه‌ن، پێش و دوا‌ی یه‌کتر بخرێن؛ له‌ ئه‌نجامدا من هه‌ر ئه‌و ڕێز به‌ندییه‌ ده‌پاریزم که
له‌ دیوانی چاپی جه‌غه‌ردا بۆیان دانراوه‌.

عینوانی یه‌که‌م شاعر له‌ دیوانی شاری دڵ دا ئه‌وه‌یه‌: "نامه‌ی سه‌یید بۆ "غالب" و
"ئاوات"، به‌لام شیعره‌که‌ که‌متر له‌ نامه‌ ده‌چیت و زیاتر هه‌ست ده‌برینی سه‌ییده‌
به‌رانه‌ر ئه‌و دوو که‌سایه‌تییه‌. غالب ناسناوی شیعری سه‌یید محمد نورانی، شیخی
زه‌نبیل و براگه‌وره‌ی ئاواته‌، که‌ ئه‌ویش شاعیریکی خۆش بوو و نازانم ئایا
شیعره‌کانی گه‌ردوکه‌و و چاپ کراون یان نا؛ هیوادارم لای که‌م پارێزرايێتن. ئه‌م
شیعره‌ی ئاوات و شیعره‌که‌ی سه‌یید هه‌ردوکیان له‌ ژێر کارتیکه‌ری شیعریکی نالیدا
گوتراون و هه‌ندیک وشه‌ و عیباره‌تیشیان له‌ نالی به‌ قه‌رز وه‌رگرتووه‌:

"عاشقی بیدل ده‌نالی، مه‌یلی گریان‌ی هه‌یه‌
بیشکه‌، هه‌وره‌ تریشقه‌ تاوی بارانی هه‌یه‌..."

به لām دواتر شيعرى ههركاميان بهره و ئاقاريكى جياواز رۆيشتوو. له شيعره كه دا مالى سهيد چۆتوه دى جهميان كه مولكى بنه ماله كه يانه و له وى خهريكى كشتوكاله، له شيعرى دووهميشدا مه زراى دلى هينده گه و ره و فراوانه "تراكتورىكى ده وى شوى بكات". له شيعره كه هه ره ئه و نه ده درده كه وى نه ك زياتر. به لām سهيد نامه شيعريه كه به "پاو" يكدا ناردوو كه ده بى كريكارى بو وى و دوو ر نيه كه سه كه شوفر واته ليخورى تراكتوريش بو وى و له راستيدا وى ده چى و ئه و ئىشاره به ناو شيعره كه به تراكتور، بۆ ئه و بو وى داوى له ئاوات كر دى تراكتوره راسته قينه كه خوى به و پياوه دا بۆ ماوه به كى كه م، به ئه مانه ت بنى بۆ.

ئو مه سه له به له شيعرى سهيد ده رنا كه وى به لām ئاوات به راشكاوى ده لى ئه و تراكتوره كه م به پياوه كه تدا بۆ ناردى و ئه گه ر برسى و بى هيزى رۆزوو گرتيش نه بو ايه م، هه ر خۆم له گه لىدا ده هاتمه خزمه ت، له بهر ئه و به برسى رهمه زانم و چاو ده گيرم له هه ركو به ك نانى لى بى، ده يچمى! دياره ئه گه ريكى لاوازش ده توانى ئه و بى كه ئاوات به ته ز و گالته گو تى تراكتور بۆ ده نيرم ده نا تراكتورى راسته قينه كه له ئارادا نه بو وى.

به شى شيرى شيعره كه ئه و شو به به و باسى "رۆزو وه وان" ده كات و ده لى كاتى ئىواران تى تر ده خوات و داوى ئه و به "جرت و فرت" لى پيدا بوو، ئىستراحتىك ده كات! جرت و فرت واهيه قرقينه زۆر خواردن بى! ئه و به لگه به كى ديكه به بۆ بوونى ته ز له نىو شيعره كانى ئاواتدا.

كات كه به؟ مانگى رهمه زان، ئاواتيش بى تاقه تى "رۆزو وه وانى" به. له گه ل په له و هه له ي نىراوه كه ي سهيديشدا، به كى نايه هه ر تى ده گه يىت كه به قسه ي پياوه كه ت كارى به ك رۆزان به تراكتوره كه به، جا ئه و پىشكه شم كرد، واته داوى ئه و به ك رۆزه بۆمى بنىره وه!

ئىنجا قه تعه شيعرىكى سى فهدى سهيد بۆ ئاواته و دوو غه زه لى ئاوات بۆ ئه و. ئه و قه تعه سى فهدى به بۆچوونى من نا ته واهه و ده بى له بهر هه ر هۆكارىك به كى يان چهنه فهدى لى بلاو نه كراي ته وه. ئه و به كه زياتر ده مه يىتته سه ر ئه و با وه ربه ئه و به له شيعرى دواتر دا ئاوات به سهيد ده لى "حاشا كه ئه من لوتيم، حاشا كه ئه تۆ لاتى" ئه و حاشايه به خۆرايى نه گو تراوه و ده بى ئاماره بىت به قسه به كى سهيد له و قه تعه سى فهدى ده، كه ئيمه ناتوانين لى ره دا بىينين. هه ر له و شيعره دا سهيد گه لىك سىفاتى

چاكي مرقانە دەداتە پال ئاوات و لەكۆتاييدا دەللى من هاتم و تۆ پۇيى، كە دەبىي باس لە ميوانى چوونىك بىت كە ھەردوكيانى تيدا بانگ كرايىتن بەلام ئاوات زوو چوويىت و پىش ھاتنى سەيىد پۇشيتىت. ئاواتىش بە ھەمان شىوہ باس لە سيفاتى چاكي سەيىد دەكات.

لە چاپى جەغفەردا شىعرى سەيىد ەك "وہلام" يك بۆ ئاوات ناوبردە كراوہ و ئەوہش لە راست دەچىت چوونكوو ھەردوكيان خالى ھاوبەشيان تيدا دەيىنرەت. گەرچى لە شوئەكانى دىكەدا، وەلامنامەكان پەر بە پىستى شىعرى پىش خۇيان نىن و ھەست دەكرىت دەبى ئەو دوو كەسە شىعرى دىكەشيان پوو لەيەكتر گوتىنىت كە لە ديوانەكەدا نەھاتون.

شىعرى يەكەمى ئاوات، پىنج فەردىيە، باس لە ھىچ ھاتن و چوونىك ناكات بەلكوو بە سيفاتى چاكي سەيىددا ھەلدەلەت. بەلام ھەمان ھاتن و پۇشيتن بابەتى شىعرى دواترى ئاواتن كە دەرىدەخات وەلامى شىعرەكەى سەيىد بىت كاتى كە گوتبووى من پۇيم و تۆ ھاتى. بەم پىش، ئاوات لەژىر كاريگەريى ئەو سى فەردەى سەيىد دا ئەو غەزەلەى ھۇندۇتەوہ.

دوو سيفەتى لۆتى و لات كە لەم دوو شىعرەى دوايى ئاواتدا ھاتون، لە فەرھەنگۆكى وشەى ناو شىعرەكانى ئاواتدا گەلەك نامۆن بە تايەت ئەگەر پووى قسەى لە كەسىكى وەك سەيىدى ئامۇزاي خۆى بىت، مەگەر بە گالئە وای گوتىت كە ھەرواشە. ئەو بە سەيىد دەللى "بە قەولى وان"، تۆ لۆتى و من لائىم! ئەو 'وان' ە كىن؟ دەبى برا وئامۇزكانيان بن يان كەسىكى وەك مامۇستا حەقىقى كە لەگەل يەكتردا گالئەوگەپيان بوويىت. لاتى، پووتى و نەدارىيە و ئەوہ لەگەل دەست تەنگىيەكەى ئاواتدا يەك دەگرىتەوہ. لۆتى ديارە واتايەكى قورستى ھەيە و تەنيا كەسانى نزيك دەتوان بە كەسەك بلىن لۆتى. سەيىد كەم تەمەنتر بووہ لە ئاوات و پەرەنگە ئەو كەسانەش وا پىيان گوتووە لۆتى، بە تەمەن لەو گەورەتر بوويىتن. دەزانين يەك ماناى لات، شەلاتە بەلام بە دلئايى نيازى خزمەكانيان ئەو واتايە نەبووہ. لەبىرمان نەچىت كە شىعرەكە تەنزامىزە و جىددى نىيە.

شىعرەكە، ھەر لە يەكەم فەردەوہ تا كۆتايى، پەر لە سەناعاتى عەرووزى و لەژوور ھەموانەوہ سەنعەتى تضاد (مقابله): پۇشيتن و ھاتن، لۆتى و لات، ھار و مات، پراوچى و ھەوچى(فشەكەر)، شوھرەى ئافاق و توعمەى ئافات، دەس وپا و...

هەندىك جاريش مراعات النظير: دەر و دەشت، خوسرهوى خوبان و شاهه نشهه
شامات، شايى و ههله پركى، چا و سه ماوه، شيرين و قهند، قهيد و مبالات و....
له شيعره كه دا هەندىك ئاماژه به كهس يان كه سانى نه يارى ئاوات و سه ييد كراوه كه
باسى ئهويان كر دۆته وتارى سهره كى ناو گوڤار (واته قسهى سهر زاريان)، به لام
پوون نيه ئه و كه سه يان ئه و كه سانه كين: گوئ مه گر قسهى خه لكى، يارۆ...

پاهاتم: گوئ ناده مه قسه و په خنهى خه لك
كه وتوو مه سهرى ئه و سهر: فارس گوته نى، له سيمى ئاخرم داوه! گويم به وه نابزويت،
چى ده لين با بيلين!

يارۆ: فلانه كهس
دهس بگره مه لئ له نگم: من زورجار سه ييد قادري سه يادهت (سه ييد) م بينوه ههر له
سهردهمى پيش پريدا گۆچانكى به دهسته وه بوو و ویده چوو كيشهى لاقى هه بيت. ئايا
"مه لئ له نگم" ه كهى ئاوات ئاماژه به و راستيه ده كات؟

تۆ دهس گر، من پاتم: سه نه تهى مراعات النظيرى دهست و پاى تندا به كار هه تراوه.
هه مان خۆ به جوو كرد نه وه يشى تى دايه كه به شىك له كه سايه تى ئاواتى پىك هه تراوه.
دوو غه زه لى دواترى سه ييد ناره زايى ده رپينه له وهى ئاوات يى ده نگه و شيعرى تازه
نيه و هاندانيه تى به ره و شيعر گوته زياتر. يه كه ميان سيمبۆليك به لام به ئاشكرا
سياسى - كۆمه لايه تيه. ههر به گشتى سه ييد شاعيرى كى خامه ره نكيه و ئاوات به خوراى
پى نه گوته وه "قادر به خودا ئه لحه ق ئوستادى به يانانى". دوو هه ميان له مه قوله
ئىخوانياندايه و دۆستانه يه. له ويدا گله يى له ئاوات ده كات بۆچى ماوه يه كه دهنگى نيه
و شيعرى تازه ي نه گوته وه ئىيجا تواناكانى ئاوات و سيفاتى چاكى هونه رى ئه و
ده خاته پوو.

شيعرى وه لامى ئاوات بى تافه تى و بى هيوايى له ژيانى خۆى لى ده باريت. له ويدا
هه والى ئه وه ده داته سه ييد كه له پى كه وتوووه گۆچانى به دهسته وه گرتوووه، ئىيجا
شيعره كه به ره و ئاقارىكى غه رامى ده بات و ده لئ به زولفى يار نه بى هه لينا ستمه وه و
ئه و فەزا تازه يه تا فەردى چوارم دريژه ي ده بيت. ئىستا ده بى بزايين ئه و "يار" ي
ئاوات كه ده توانى عه ساي لئ بستينيه وه و له سه ر پى رايى گريت كيه؟

يىگومان كيرۆله يه كى نازدارى چاوكال نيه؟ ئه ي كى ده بيت؟ به تىگه يشتى من، ههر
سه يدقادري ئامۆزاي خۆى و به رگۆى شيعره كه يه؛ خۆ ئه گه ر ئه و يش نه بيت كاكي

یان مامی و له نه‌هایه‌دا گه‌وره‌پیاوێکی ئایینی تا پله‌ی پێغه‌مبه‌ری ئیسلامه که شاعیرانی موسوڵمان به‌ عه‌رب و کورد و فارسه‌وه شیعری شیوه‌ دلدارانه‌یان پێدا هه‌لگوتوه‌. ئینجا شیعری "چوومه قاقلاوا..."ی سه‌ییده که له شویتیکیدا گوتویه‌تی قانانی شیرازیش له شاعیریدا حه‌ریف و ره‌قیبت نییه‌ واته‌ ده‌ره‌قه‌تت نایه‌ت. ئینجا ئه‌و و خۆی به‌ دوو شاعیری ئێرانی، قانانی و فیرده‌وسی، ده‌شوبه‌یتیت و ده‌لج ئه‌وانه به‌ تۆزی رێگای شاعیری ئیمه‌ش ناگه‌ن چونکوو "تۆ مه‌ستی که‌مالاتی و منیش په‌ستی خه‌یالات".

ئه‌و له‌ف و نه‌شره هه‌ندێک جیی بیر لێکردنه‌وه‌یه و ده‌بێ رپوون بکریته‌وه له‌ خۆی و سه‌یید، کامیان به‌ فیرده‌وسی داده‌نریت و کامیان به‌ قانانی. 'فیرده‌وسی تووسی' خاوه‌نی شانامه‌یه و له‌ ناو ئێرانیه‌کاندا رپژ و حورمه‌تی تایبه‌تی هه‌یه، له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی و یازده‌هه‌می زاینیدا ژیاوه، قانانی شیرازی ۹۰۰ سالێک دوای فیرده‌وسی له‌ سه‌ده‌ی سێزده‌هه‌می کۆچی و نۆزده‌هه‌می زاینیدا هاوتۆته جیهان واته‌ زۆر له‌ سه‌رده‌می ئیمه‌ دوور نه‌بووه. ئه‌گه‌ری زیاتر ئه‌وه‌یه له‌ف و نه‌شره که‌ موره‌ته‌ب بیت له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ئاوات له‌ فه‌ردێک پێشتریشدا سه‌ییدی له‌ گه‌ل قانانی به‌رانه‌ر دانا‌بوو، لێره‌شدا هه‌ر سه‌یید قانانی بیت و خۆی فیرده‌وسی. به‌لام ئاوات که‌ هه‌میشه‌ خۆی به‌ بجووک زانیوه و خه‌لکانی دیکه‌ی گه‌وره کردۆته‌وه، واهه‌یه لێره‌شدا سه‌یید به‌ فیرده‌وسی خاوه‌ن که‌مالات و خۆی به‌ قانانی په‌ستی خه‌یالات دانا‌بیت. با ئه‌وه‌ش بلییم که‌ قانانی شاعیریکی هه‌جاوێژیش بوو که‌ کارتیکه‌ری هه‌بووه له‌ سه‌ر شیخ ره‌زای تاله‌بانی خۆمان و موفتی پێنجوینیش له‌ شیعردا ئاماژه‌ی به‌ وه‌ستایه‌که‌ی ئه‌و له‌ شیعردا کردووه. که‌وا‌بوو، ده‌کرێ ئاواتیش به‌ شاعیریکی گه‌وره‌ی دانا‌بیت و شوبه‌اندنی سه‌یید به‌وی، به‌ که‌م نه‌زانیبیت.

به‌ گوێره‌ی شیعره‌که‌، ده‌بێ پێش سه‌رده‌می پیری و بێ تاقه‌تی ئاوات، له‌ گوندی قاقلاوای دوا شویتی ژبانی ئاواتدا خانه‌قایه‌ک بووبیت و زیکری ده‌رویش و کۆری ته‌هلیله‌ی سۆفیانی لێ به‌سترابیت. جا له‌ سه‌رده‌میکی تازه‌تردا سه‌یید به‌ راست یان به‌ خه‌یال سه‌ردانی گونده‌که‌ی کردبیت و به‌ نه‌مانی ئه‌و فه‌زا ئایینی-عیرفانییه‌ خه‌فه‌تبار بووبیت.

ئه‌وه‌ی له‌و شیعردا بۆ من جیگه‌ی سه‌رنجه، کاره هونه‌ریه‌که‌ی سه‌ییده له‌ کێشانه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتوانه‌ی وێنه‌یه‌ک له‌ مه‌نزه‌ره‌ی خانه‌قا‌که‌ی قاقلاوا، به‌ تایه‌ت هه‌ره‌س هێتان و

فەوتانى، كە دەلى ھەموو سۆفى و دەرویش و زیارتكار و خۆیەكان (كە دەبى كەس و كار و خزم و دەست و پىۋەندى ئاوات بن)، يەكە يەكە خانەقاين بەجى ھىشت و تەنیا كۆترەكانى ھەرەمى خانەقا مانەو، پاشان ئەوانىش لە شەقەى بالیان دا و فرین و نەمان، تەنیا خودا خۆى مایەو.

ئەو ویتەسازىيە زۆر لە شىعەرىكى نازم ھىكمەت دەچىت كە ناوى "مەتەلى ھەموو مەتەلان"ە و باس لە ژيان بەگشتى دەكات و نەمان و فەوتانى مەووف و ئازەل و دار و دەوون و ئاو و ھەتاو، يەك بە شوین يەكدا. من دلىام سەيىد چاۋىشى بەو شىعەرى نازم ھىكمەت نەكەوتوۋە بەلام وەك تەوارود، بىرىكى ھاوشىۋەى ئەوى بە مېشكدا ھاتوۋە كە لەبەر ئەوۋى باس لە ھەمىشەى نەبوونى ژيان و فەوتانى دياردەكان دەكات، رەوتىك كە دەكرى بۆ ھەمىشە بىمىتەو.

ئەو شىعەرش لە چاپى جەغفەردا وەك وەلامى ئاوات بە سەيىد رەگەيەنراۋە، گەرچى ھىچ وىتاجىت وەلامى راست ئەو شىعەرى سەيىد ىت. من دوورى ناينم ئەو دوو كەسە ئالوگۇرى گەلىك شىعەرى دىكەشيان كرديت كە نەگەشتوۋنەتە دەست ئىمە. تەنانت ئەو ھەش نەگونجاۋ نىيە كە شىعەرەكە نەك بۆ سەيىد بەلكوۋ بۆ كەسكى دىكەى وەك مامۇستا ھىمىن گوترايىت لەبەر ئەوۋى زۆر وىچوۋى شىعەرى 'فرمىسكى رنوۋى مامۇستا ھىمە:

"توگوت من ئاشقى سەوداسەر و دىنم دەۋى

من گوتم تاكو بە ئاۋات بگەى دىنم دەۋى"

شىعەرى ئاۋات غەزەلىكى غەرامىيە لە وەسفى ياردا. بەلام لە دواين فەرددا شاعىر دەچىتەوۋە سەر شىۋازە ناسراۋەى خۆى: پىرم، با دەست لە بەند و باۋ ھۆنىۋە ھەلگرم و لەبىرى خودادا بم!

بە گوۋرەى سەرەتاي كىتپى شارى دل، شاعىر لە ماۋەى دواى ۱۳۳۳ تا ۱۳۶۸ لە قاقلاۋا ژياۋە و بەو پىيە، شىعەرى سەيىد دەبى دواى سالى ۱۳۶۸ (۱۹۸۹ز) گوترايىت و يەكەم سەفەرى سەيىد بوۋىت بۆ گوندەكە، دواى رۆيشتى ئاۋات.

ھەرۋەھا لە شىعەركەى سەيىددا، ئاۋات بە [عبدالرحمن] جامى و قاقلاۋا بە شارەكەى ئەو واتە 'جام' دەشوبھىنرەت. جامى شاعىرىكى سۆفى مەسلەكى گەۋرەى ئىران لە سەدەى نۆھەمى كۆچىدا ژياۋە و واھەيە بەھۆى ئەو راستىيەۋە كە دواترین گەۋرەشاعىرى فارسى وىژ بوۋە كە لەسەر شىۋازى ناسراۋ بە 'عىراقى' شىعەرى گوتوۋە،

به "خاتم الشعراء" ناوبراوه. شیعری شیوازی 'هیندی' دواى ئەو سەدهى نۆهههه دهست پندهكات و مامۆستایانى ئەدهب و شیعری ئێران گرنگایهتیهکی زۆری پێناوهن^{٣٤٠}. پاشان وهلامی ئاوات به سهییده، که ئەویش ئاماژهی به شیعریکی سهیید تێدا نییه ههر بۆیهش به ئەگهري زۆر، دهبی له دهرفهتیکي دیکه و له پهیوهندی مهسهلهیهکی دیکه دا گوترايیت.

ئوهوش شیعرهکانی ئاوات و سهیید:

ئا: شیعری ئاوات

س: شیعری سهیید

س. ١ شیعری سهیید بۆ غالب و ئاوات

"غالب" و "ئاوات" دوو شههه بوون و دلم پهروانهیهك
ههردهمه دوو جار دهسووتام من بهبی پهروانهیهك
جاری ئەو دهیبرد دلم ئەو جاری دهیهتیاوه
دوو تهناف بوو بۆ دلی تهنیام که کردبوویانه یهك
دهست و پپی دل بهستراوه، تابي زنجیری نییه
تاقه ههوادیهك بهسه بۆ دهست و پپی دیوانهیهك
بۆیه دوو ساقی به دوو جام دپته سهه ئاسۆی دلم
دیاره بۆ مهستیك كهمه یهك ساقی و مهیخانهیهك
پههزی عهشقه وا به دوو سهیاد به دووی سهیدیكهوهن
گهر نه تهیری دل ئەسیر نابی به داو و دانهیهك
من له گهڵ خۆم و خودای خۆم عههه و پهیمانم ههیه
بچمه سهه كهوسهر بهبیوان نامهوی پهیمانیهك

^{٣٤٠} به پێچهوانه، زۆرشاعیری کورد کارتیکهیری ئەو شیوازه شیعری ئێرانییهکانیان لهسههه: مهحوی، وهفایی و بهتایهت نالی.

"غالب" و "ئاوات" دوو جانانهی منن، دل پیم ده لئی:

تۆش دوو جار بمره "سهید"! هه رجاره بۆ جانانهیهك

(لاپه ره ۴۰۲ ی چاپی جه عفر؛ له چاپی ئه نیسیدا نه هاتوه)

س. ۲ نامه ی سهید بۆ ئاوات

وه رنه سهر سه رچاوه که ی چاوم که سهیرانی ههیه

پوون و لیلّه جار به جار هالی سیروانی ههیه

گهرچی باریکه مژۆل بۆ بهرده بازی پینگه تان

کۆلکه داری ئاوه سووی من تاقهت و توانی ههیه

ماله که م کۆن و بچوو که لایه قی ئیوهش نه بی

مالی دل ئاوا ههراوه، جپی هه مووتانی ههیه

گهرچی ویرانه وه کوو "جه میان" دلّم، ئاو و هه وای

زۆر له تیفه، وهك قه ریحهم تهبعی جه میانی ههیه

گهر تراکتۆریك هه بی مه زرای دلی من شیو بکا

له م چیا سه رسه وزه دا مه ودا و مهیدانی ههیه

شین ده بی تووی مراد ئاخو له مه زرای ئاره زوو

ئاسمان ئه مپۆکه مهیلی تاوه بارانی ههیه

"سهید" ئه مپۆ ئیمتیحانی شانس و بهختی خۆی ده کا

تا بزانی کا که "کامیل" لوتفی جارانی ههیه؟

شوین و پیکه وتی گو ترانی شیعه که دیاری نه کراوه

(لاپه ره ۴۰۳ ی چاپی جه عفر؛ له چاپی ئه نیسیدا نه هاتوه)

ئا. ۱. وەلامى ئاۋات بۇ سەيید

هۆنەریکی پیری وهك من، کوا وتهی جوانی ههیه؟
کوا گوپ و تین و توانای جاری جارانی ههیه؟
گویم خهریکه گوئ نه داته بهند و باو، چاویش ئهوا
که مکه مه بئ نور ده بیته و حالئ بوحرانی ههیه
ههر که بیستم ماله کهته هاته ته وه جه میان، کوتم:
سه د شوکر وا هه وری په حمهته مه یلی بارانی ههیه
هاته وه بۆ خانه قای پیروزی بابی گه وهره مان
ئاوه دان بئ زۆر هه راوه جئ هه موومانی ههیه
گه رچی ههروهك مۆته که سه ر سینگئ گرتم پیاوه کهته
پۆزوه وان بۆخۆته ده زانی پۆژ و شه و ژانی ههیه
خۆ به لام چونکه له لایه نه تۆوه بوو، پئی سه ر سه ره
پۆزوه وانیش کاته ئیوارانه ده رمانی ههیه
تیروپر ده خوا، هه تا تیرتیر نه بئ ناکشیتته وه
جرت و فرته لی په یا بئ، جا و چان دانی ههیه
بۆ تراکتۆر نارد بووت "سه یید!" ئهوا پێشکهش کرا
پیاوه کهته ده یگوت که پۆژیک کاری کینلانی ههیه
گیانه "ئاوات" برسییه و بئ هیز، ده نا بۆ خزمه ته
حازره بئ، چاو ده گێرئ داخۆ کئ نانی ههیه

شوین و رپیکهوتی گوترانی شیعره که ږوون نییه.
(لاپره ۴۰۴ ی چاپی جه عفر. له چاپی نه نسیدا نه هاتووه)

به حری عهرووزی شیعه که،
رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

س. ۳. وەلامى سەيىد بۆ ئاۋات

لە سەر ھەمان كېش و سەروا، ئاشكرايە ھەردو كيان لە پەيوەندى يەكتردا گوتراون:

ئەي مەنبەغى فەيز و جوود، ئەي شاعىرى پېمىيە!
تۆ مەرکەزى ئىحسانى، تۆ كانى كەمالاتى
مەن بەندەيى تۆم قوربان! تۆ سەرور و سەردارى
شاىستەيى تەعزىمى، جېي فەخر و موباهاتى
ئەستېرەيى شەوتابى، ھاتم بە ھومىندى رپوت
تا شەو كە موعەتەل بووم، مەن رۆيىم و تۆ ھاتى
(لاپەرە ۴۰۵ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتوۋە).

ئا. ۲. وەلامى ئاۋات بۆ سەيىد

قادر بەخودا، ئەلحەق، ئوستادى بەياناتى
تۆ مەزھەرى ھەلبەست و ئەشغار و مەقالاتى
ئەمپۇ ژىنيە ھەر بى شەك ھەمپەنگ و ھەماۋەردت
قائانى بلىي، ئەمپۇ بى مۇدە غەزەلياتى
فېردەوسى و قائانى ناگەن بە غوبارى مە
مەن پەستى خەيالاتم، تۆ مەستى كەمالاتى
با باسى نەكەين باشە، چۈن مەن بە مەسەل زياتر،
دەركەوتوۋە لىم پىرى، ئوفتادەگى و لاتى!
فەرمائىشى تۆ قادر زۆر جوانە، ۋەكوۋ قەندە
حاشا كە ئەمەن لۆتىم، حاشا كە ئەتۆ لاتى!

شۈيىن و رېكەۋتى گوتراى شىعەرە كە ديارى نەكراۋە
(لاپەرە ۴۰۶ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتوۋە).

ئا. ۳ نامە ئاوات بۆ سەید

من هاتم و تۆ پۆیی، تۆ پۆیی و من هاتم
زانپوتە بە قەولی وان تۆ لۆتیی و من لاتم
گاھی کز و گەھ ماتین، گەھ لۆتیی و گەھ لاتین
پووکەینە دەر و دەشتان، تۆ هار و ئەمن ماتم
تۆ پراوچیی و من هەوچی، با پیکەوێ حازر بین
گوئ مەگرە قسە ی خەلکی، وەك من بە؛ کە راھاتم
سەرلەووحەیی گۆفارە باسی منی بی چارە
یا شوهرەیی ئافاقم، یا توعمەیی ئافاتم
کەوتوو مە سەری ئەوسەر، هەرکەس چ دەلی بیلئ
دەرحەق بە قسە ی خەلکی بی قەید و موبالاتم
با هەر بە خەیاڵ یارۆ، ئیمە بە فەقیر دانئ
تۆ خوسرەوی خوبانی، شاهەنشەهی شاماتم
شایی دەوئ ئەو، سەیرە؛ دەس بگرە، مەلئ لەنگم
هەلپە رکەیه کی بگرین، تۆ دەس گرە، من پاتم
گەر چا بی کەلامی من، سینەش کە سەماوەر بی
شیرینە وەکوو قەندە، هەلپەست و مەقالاتم
قوربانی وەفاتم من، قادر قەدەمت یینە
سەر چاوی حەزینی من، حازر لە گوزەرگاتم

قافلاوا، ۱۳۳۹ی هەتاوی
(لەپەرە ۴۰۷ ی چاپی جەعفەر؛ لە چاپی ئەنێسیدا نەهاتوو)

به-حری عهرووزی شیعره که،
مضارع مثنیٰ اخرب: مفعول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن

س. ۴ نامه‌ی سه‌یید بۆ ئاوات

ژیانی من به دهر د و داخ و ژانه، ههر به نیو ژینه
که سێ نه یچیشتبێ ئهم تالییه، لای وایه شیرینه
له میژره دهنگی تۆ نایسته گوێ، "کامیل"! چ قهوماوه؟
ئه تۆ لال بووی؟ زمانم لال بێ یا گوێ ئیمه سه‌نگینه؟
براکهم! شیعی تۆ ناله‌ی دلّه، ههر دل ده‌لاویتی
به‌لێ بۆ دهرده‌داران لایه‌لایه دهنگی نالییه
زه‌مانی بولبولی ده‌نگ‌خۆشی ئهم گولزاره بووی، ئیستا
نه ده‌نگی ناله‌ی وو نایه، نه ره‌نگی جوانی نه‌سرییه
هه‌چی ده‌نگیکی ده‌ییستم دلم دیتته ژان ئهم‌پۆ
سکالای مل به‌کوینه ههر سه‌دای پۆرپۆیه، یا شینه
به سه‌رما هینه گریاوه مژۆلی بێ نه‌ما چاوم
له باخچه و باخی بێ خاوه‌ن ده‌چی بێ هه‌ژگ و په‌رژینه
له سه‌ر چۆم و شه‌تان فینکایی ئاوێکم نه‌دی کاکه!
هه‌مووی خویتاوی جه‌رگی له‌ت‌له‌ته، لیتلای ئه‌سرییه
له‌باتی قاسپه‌قاسپی که‌و، په‌پوو ده‌خویتی له‌م هه‌رده
له‌باتی لاله و سونبول له‌ باخان ههر دروو شینه
ئهم‌ن بۆخۆم که‌ خه‌مبارم ده‌لیم هه‌روه‌ک من "سه‌یید"
له‌ چاوی لاله‌وه هه‌رکه‌س دلی داخیکی خویتینه

شوین و پیکه‌وتی گوترانی شیعره که‌ رانه‌گه‌یه‌نراوه.
(لایه‌ره ۴۰۸ ی چاپی جه‌عفهر؛ له‌ چاپی ئه‌نیسیدا نه‌هاتوه)

س. ۵ نامەى سەيىد بۆ ئاوات

دەمىكە زەمزەمەى شىعەرىكى تۆم كاكە، لە گوى نايە
لە كوستان و چيا سەرسەوزە كان قاسپەى كەوئ نايە
گولئ باخى ئەدەب گەر تۆ نەبى، من بچمە كام گولشەن؟
كە هيچ باخ و گولئك ئەو بۆنە خوشەى خوتى لى نايە
هەموو سەرچاوەيەك كوئىر بىتەووە خو ئاوى نامىنى
كەچى سەرچاوە كەى چاوم دەبوو وشكايى بى، نايە
لە ناخى سىنەووە ھاسان ھەناسەم نايەت و ناچى
كزەى باى وەعدەكەى خۆمە، دەمى دى، سەردەمى نايە
لە ھەرلا دل بەجى دىلم بەجەجمى و بگرى ئارامى
لە هيچ لايىكى دى، لاى تۆ نەبى، خو دل بەجىنايە
نەخوشى دەست و پى بەستووم و دەنگىشم بە كەس ناگا
خەرى زەنجىر و دەسبەندى كەسى بى دەست و پى نايە
دلئ ناردۆتە لات "سەيىد" كە نەيتوانىووە بۆخوى بى
درەنگى پى دەچى ئاخىر بە سەر دى، خو بە پى نايە

(لاپەرە ۴۰۹ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتووە)

ئا. ۴ نامەى ئاوات بۆ سەيىد

قادرا! ئەمەن - دەزانى - ەسام گرت بە دەستەووە؟
كەوتووم لەپى، بفرموو دە "كامىل" ھەلستەووە
ھەستانى من برا! بە ەساي زولفى يارمە
گەر بى بە لارولەنجە، بە دوو چاوى مەستەووە

باری ده کهم ئە گەرچی گرانە بە دەرد و خەم
بەو حالەو بە مووینکی زولفی دەبەستەو
خۆ گەر پسا دلم، دەکوئ، دەشکی، ناسکە
ئەوچەل چ چارە کهم بە دلینکی شکەستەو
"ئاوات"ە قەت نەهاتە جی ئاواتی سەیدا
هیوام نەماوە کاکە! بە پۆحیککی خەستەو

(لایە ٤١٠ ی چاپی جەغفەر؛ لە چاپی ئەنێسیدا نەهاتووە)

بەحرێ عەرۆزی شیعرە که،
مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

س. ٤ نامەی سەید بۆ ئاوات

چوومه "قافلاوا" مالی "ئیمامی"
دەردەدارێک چوو بۆ دەوای زامی
مامۆستای گەورە و بەرپێر و زانا
وینەی کهم ماوە لە موکریان
ئەستێرە گەشەیی بەری بەیانە
بەجی ماو لە پێی شەوی ژیانە
هەرچەن جیگاکی چۆل و کەنارە
مانگک لە هەرلایەک هەلبێ دیارە
ماوە لەو دێیە ئەو زانای نامی
قافلاوا "جام"ە و ئیمامیش "جامی"
کابەیی ئامالە ئەو بارە گایە
جیی راز و نیاز لە گەل خودایە

دەنگى تەھلىلەي سۆفى شەوانە
 ەپشى خودايان دىتا جۆلانە
 لە خانەقادا گەلى دەرویشان
 سەريان شۆرىدە، دلیان پەریشان
 لە وەختى زىکرا دەرویشى دىل پىش
 پرچى وەك دلى پەریشان دەرویش
 ەەرکەس سەرى خۆى ەلگرت و پۆیى
 دەرویش و سۆفى زەوار و خۆیى
 ئەوەى بەوفا و خاوەن کەرەم بوون
 ەەر کۆترەکانى دەورى ەرەم بوون
 ئەوانیش فرین پروو بە ەوا بوون
 ئەوانیش وەك من سەربە ەوا بوون
 لە دۆستەکانى خودا کەس نەما
 خودا خۆى ماوہ بەتاقى تەنیا
 چ جىئەك بچم دلى لىى بە جى بى
 من بچمە کوپى دى بۆنى وى لى بى

شوپن و رېكەوتى گوترانى شىعرە کە دەست نیشان نەکراو، بەلام دەبى دواى سالى ۱۳۶۸ ى ەتاوى گوترايىت.
 (لاپەرە ۴۱۱ و ۴۱۲ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەهاتوو)

۵. وەلامى ئاوات بە سەيىد

بۆ وەلام، ەۆنەر دەلى من قامەتى يارم دەوى
 يارى زانا و شۆخ و شەنگ، خۆش کار و پەفتارم دەوى
 نامەوى وەك بووکی شاران خۆ برازىتتەو
 بى بەر و بەرموور و بازن، يارى ساکارم دەوى

۴۸۰ / نامە گۆرپنەوہى شىعرى ئاوات

ههروه کوو لاولاو نه پشکووتوو، وه کوو بووکی بهخت
 دل بهری بالابند، شیرین و عه ییارم دهوئ
 زولفه کهی گهستوومی وهك دوو پشکی رهش، بهو حاله وه
 بهژن و بالا و لار و لهنجه و زولفی ره شمارم دهوئ
 گهر نه خوش بم بیه لام پیم خوشه، با ههر کهوتیم
 پوژ و شه و داوا ده که م من: گیانی بیمارم دهوئ
 گیان به عه شقی یار نه سووتی، سهر له پئی وی دا نه چئ
 ههر دوو ده فروشم به پوولیک و خه ریدارم دهوئ
 کاکی "ئاوات"! هه لگره دهست له شیعر و بهندوباو
 تۆ که پیر بووی ههر بلی: من په حمی دادارم دهوئ

قافلاوا، ۱۳۶۰ی ههتاوی
 (لاپه په ۴۱۳ ی چاپی جه عهفر؛ له چاپی نه نیسیدا نه هاتوو)

به حری عهرووزیی شیعره که،
 رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

نامہ شیعی گۆپنهوهی ئاوات و حەقیقی

سەرجهەم ٩ پارچە شیعر
چوار شیعی ئاوات و پێنج شیعی حەقیقی

ئاوات و مامۆستا عەباسی حەقیقی (١٩٠٢ - ١٩٩٧) دۆستی دێرینی سەردەمی
فەقنەتی بوون و تا کۆتایی تەمەن دۆستایەتیەکی گەرم و گۆرپ لە نێوانیاندا بەردەوام
مایەووە.

ئاوات لە گوندەکانی ناوچەی نێوان بۆکان و سەقز و سەردەشت، دەژیا و لە کۆتایی
ژیانییدا، گۆرستانی مەرقەدان"ی گوندی زەنبیل بەخاک ئەسپێرا.
بەلام مامۆستا حەقیقی زۆربەی تەمەنی لە بۆکان ژیا و فەرمانبەری ئیدارەی دوخانیا
بۆکان بوو، هەر لەوێ خانەنشین کرا و کۆچی دوایی کرد، هەر لەوێش ئەسپەردە
خاک کرا.

نامە شیعیەکانی ئاوات پێکەوتی وەرز و سالیان بە سەرەوێه و هەربۆیەش
دیاریکردنی زەمەن بۆیان ئەستەم نییە. یەکیان هی سالی ١٣٣١ و سیانیان هی ١٣٣٢
هەتاوین کە دەکەنە ١٩٥٢ و ٥٣ ی زایینی. هەروەها شیعیکی حەقیقی کە باسی
پۆژوووی پەمەزان دەکات، پێکەوتی سالی ١٣٤٧ ی هەتاوی (١٩٦٨ ی زایینی) بە
سەرەوێه و من هەولمداوێه لە پوووی "تقویم تطبیقی" ی سالانی مانگی و زایینیەو
بزنام مانگی پەمەزانی ئەو سالە کەوتۆتە کام وەرز و مانگی هەتاوێهەو.
سالی ١٣٤٧ ی هەتاوی بەرانبەرە لەگەڵ ٩ مانگی ١٩٦٨ و ٣ مانگی یەکەمی سالی
١٩٤٩ ی زایینی و مانگی پەمەزانی ئەو سالە ش لە دیسامبردا بوو واته کۆتایی پایز و
سەرەتای زستان.

سالی ١٣٤٧ ی هەتاوی هەلگری بیرەوێهەکی سیاسیە بە تاییەت لە ناوچەی ژیا
ئاوات و حەقیقی، ئەوێش سەرھەڵدانی خەباتی چەکارانە ی بالی شۆرشیگری حزبی

ديموكراتى كوردستانه كه تپيدا نهرمان موغينييه كان و شريفزاده و مهلا ئاواره و هاوپچىكانى ديكهيان شهيد بوون و تهنانت نهرمه سيد فەتاح يەك لەو كەسانە بوو كه لە گوندی قەرەگوپژر شهيد كرا- گوندیك كه لە بن گوپی قاقلاوا و گەردیگلان و زەنبیلی ئاواتدايه و ژاندرمه‌ی شا، بۆ چاوه‌ترسین كردنی خەلك، تهرمی ئەو كەسانەيان به گونده‌كاندا گپرا و هینانیه بۆكانی مامۆستا حەقیقی و لەوئى نمایشیان پیدان.

سەمه‌ره ئەوه‌یه له شیعری هیچكام لەو دوو شاعیره به‌رپرسەدا ئاماژەیهك به‌و كارەساتانە گەورانە نەكراوه و تەنیا باسی زەكات و سەرفیتەری مه‌لا و شەوانی لەیله‌تولقه‌در كراوه! دیاره من مه‌سه‌له‌ی سانسۆر و ترس لە كاردانه‌وه‌ی ساواك به‌هۆكاری ئەو خۆلادانه‌ ده‌زانم، باوه‌كوو لای كه‌م ئەوه‌یان لێ چاوه‌پروان ده‌كرا كه ئاماژەیه‌كى دووریش بیت به‌و پرووداوه‌ گرنگانه‌ بكهن.

هەرچۆنیک بیت، بابەتی سەرەکیی دوو شیعری یەكەم، مانگی ڕەمەزانی و ۆیدەچی ئاوات كه هەر خۆی له‌ خۆیدا له‌ تەنیا‌ی و بێدەنگی بێزار بووه، پۆزوو زیاتریش بێ تاقەتی كرده‌یت كه ده‌لێ:

"غەیری كوندی مال‌خراپ و وشكه‌سۆفی ڕیش‌درێژ

كێ ده‌لێ ئەم وه‌خته‌ خۆشه‌؟"

به‌لام حەقیقی، له‌ ئاواتی شێخزاده‌ی مه‌لای دواژه‌ عیلم توندتر، لایەنی ڕەمەزان و پۆزوو ده‌گریت و ده‌لێ:

"لەززه‌تی پۆزوو ئەتۆ تیفكەرە عەینی ڕەحمەتە

خواردنی پۆژێ ئەتۆ ڕوانە زەهری ماریه‌!"

هەرچۆنیک بیت، شیعریکی گەرم و گوپی دۆستانه‌یه، 'پەدیف'ەكه‌ی، وشە‌ی كاغه‌زه‌ و وه‌ك نامە‌ی شیعری، حەقیقی له‌ بۆكانی نیشتەجێی خۆیه‌وه‌ ناردوویه‌ بۆ 'كانی به‌ن'ی گوندی ئاوات. ئاوات له‌ شیعره‌كه‌دا حەقیقی به‌ یار و دلدار ناوده‌بات هه‌مان هه‌ست و ده‌رپەن له‌ دوو شیعری خواره‌وتی حەقیقی‌دا ده‌بێژێت كه ئەوپه‌ری ئیخلاسی نیوان ئەو دوو كه‌سه‌ ده‌گه‌یێنن.

هه‌روه‌ها ئاوات جیناسیکی له‌ نیوان "كانی به‌ن" و "كانی گه‌وره‌كان" دروست كرده‌وه كه یه‌كه‌میان گونده‌كه‌ی خۆی و دووه‌میان ئاماژه‌ به‌ حه‌وزه‌ گه‌وره‌ی بۆكانه‌، هه‌روه‌ها بۆكان به‌ جێی سەردار ناوده‌بات كه ئاماژه‌یه‌ به‌ سەرداره‌كانی بۆكان (عەزیز خان، سەیفە‌دین خان، حەمه‌حوسە‌ین خان و عەلی خانی بابامیری). له‌ كاتی گوترانی

شيعره كاندا هيچكام لهو سهردارانه نهك له حكومەت بهلكوو له ژيانيشدا نه مابوون و
ئاماژه پيكرديان ته نيا ياد كردنهويه.

ههستي گهرم و گوڤي دۆستايه تي ئيوان دوو مامۆستاي شيعر، له شيعري خوارهوي
ئاوات و حەقييدا به باشي ههستي پنده كريت.

هيناني 'شر' يان 'خۆشتر' له گهڵ پاشماوهي سهرواكان (تهڤي، بهري، سهري، نهشتهري،
پهروهري و نهستهري) دا، ههنديك كورتى و ناتهواويي تهكنيكي شيعري دهگهيينيت.
نهستهڤ: بهر، كووتالي ديوي ناوهوي جل و بهرگ. له گهڵ پشت سهنعتي تضاديان پي
دروست كراوه. ئاوات شيعري حەقيي به پشت واته بهشي چاك و بهرچاوي جل
وبهرك دهشوبهينيت بهلام شيعري خوي كه پيشتريش پي گوتبوو "شر"، به ئاستهڤ
دادهنيت. نهوهش تهوازوع و خو به كه مزانيه سروشتيه كه ئاواته كه ليرهشدا سهري
ههلهداوه. شيعري حەقيي له سه هه مان كيش و سهروا گوتراوه. لهويدا ناوي حەوت
گوڤ و پينج كووتال لاي يه كتر دانراون و كوستانى شوئي ژيانى ئاوات له جوانيدا
وهك 'رامسهري' و 'بابولسهري' دادهنيت كه دوو شاري خوڤن له باكووري ئيران و سهري
دهرياي قهزوين. نهو ناوچانه پر دار ودرهخت و سهوزه لاني. حەقيي له فەردىكي
شيعره كه دا ياري به پيتي /ق/ دهكات و موسيقي دهرووني دهنگي نهو پيته پينج جار
به گوڤي خوڤنهردا دهكات:

قيامي قامهتت بۆ نههلي دل قامي قيامهت بوو

قه تاري كوچ و بارت بۆ موكران مه حشهرى هينا

من ههست ده كه م ههنديك جار شيعري حەقيي پيش نهوهي ئاوات گوترايت،
كه چي ديواني شاري دل نهوياني له وهلامى ئەمدا تۆمار كردوو.

بابهتي بهرچاو شيعري "له نهحوالي ئيمامي گهر ده پرسن...." نهويه بهرگوڤي قسهكاني
ئاوات ته نيا مامۆستا حەقيي نيه بهلكوو دهسته بهك دۆست و برادهري ديكه

ههردوكيان بهلام به داخهوه ئيمه له ناويان ئاگادار ناكريينهوه. ويدهچيت ئاوات لهو

كوستانه ي والي ژياوه نارازي بوويت له بهر نهوهي دهلي گه چي سهوزه لان و

بژويته، بهلام نهوه بۆ حەيوان چاكه! خهلك لهوي بچ شيو و پيخۆرن. نهو شويته

كوستانيهش دهبي گوندي كاني بهن بيت كه دوورتر له زهنبيله، دياره نهو

دوور كهوتنهويه له كهس و كار و برادهران، ههروهها ساردوسۆلي شوته كه به دلي

شاعير نهبووه و ئەم گازنده و سكالايهشي ههري بۆيه بووه. كاني بهن و شينخ چۆپان

دوو گوندن كه تا راده بهك دوورن لهو ناوچهيهي و ئاوات ژيانى مندالي و لاويهتي

تیدا تیپەر کردووہ (دەورو بەری زەنبیل) و زیاتر بەرەو کۆیستانی نێوان سەردەشت و میرەدیی بانە کشاون. لە ئەنجامدا دواى ماوێهەکی کەم گەپاوەتەوہ هەمان ناوچەى گۆزین کە کەس و کارەکەى لەوێ دەژيان (بەروانە ژیننامەکەى ئاوات). شیعری دواتر کە وەلامى حەقیقی بیت، دەربەرى هەستى دۆستانەییەى ئەوہ دەرحەق بە ئاوات و تێیدا باس لە "تاھیر" کراوہ، کە نەمر ئاغا سەید تاھیری کۆری گەورەى ئاوات و قاسیدی نامەبەرى باوکی بۆلای حەقیقی بووہ.

ئەدھەم: دەبێ ئاماژە بێت بە ئیبراھیمی ئەدھەم، یەک لە پێشەروانى سۆفیانی سەدەى دووھەمى کۆچى.

تەنز و تەوس و پلار پێدادانیش بەشیکى دیکە لە ناوەرۆکى گشتى شیعری ئاوات پێک دەھێنن. ئەو تەوس و پلارنە هەندیک جار ئایین و باوەرى مەلا و سۆفیش دەگرێتەوہ لەکاتیکدا خۆى ئیماندارىکى قورس و قايم و تەنانەت مەلا و پیش نوێش بووہ و وەک بەشیک لە بنەمالەى شێخانى زەنبیل سۆفى و موریدیکی زۆریشیان لە شار و گوندەکانى کوردستاندا ھەبووہ.

ئەو ناتەباییە لە نێوان کردەوہ و وتاردا، یەک لە دیاردە گرنگەکانى کارى ھەلسەنگاندنى کەسایەتى شاعیر و بەرھەمە شیعەرەکانیەتى. بە بۆچونى من، وەک لە بەرھەمى گەلێک شاعیری کلاسیکی کورد و عەرەب و فارس و تورکی ناوچەکەدا دەبینرێت، باسى دلداری و ئەوین و شەراب و سەرخۆشى دەکەن لەکاتیکدا ھیچکام لەوانە لە ژيانى ئاسایى ئەواندا بوونیان نەبووہ، ئاواتیش لێرەدا ھیرشى کردۆتە سەر ھەندیک دیاردە، کە لە ژيانى پۆژانەیدا دژيان نەوہستاوہ ھېچ، تەنانەت خۆى بەشیک و پارچەيەک لەوان بووہ. ئەویان باوەرپە سیاسى-کۆمەلایەتیەکەى بووہ و ئەمیان راپستەقینەى ژيان.

بە تايبەت کە وەھا لە رەخنە گرتەکانى ناو شیعریکیدا چۆتە پێشەوہ کە بانگ و سەلا و سلاواتى مەلای بە قوولە و ھەرا داناوہ و بە پێچەوانەى "تەراویح" ى شەوانى رەمەزان کە تێیدا ھەموو شەوێک سەدان جار دەلێن 'السلام السلام' یا شەر الرّمضان' یا 'الوداع الوداع' یا شەر الرّمضان'^{٣٤١}، ئەو لە بنى کۆولەکەى داوہ و پرسىویەتى "کى دەلێ ئەم وەختە خۆشە؟" و تەنانەت لە درێژەى میسراەکەدا کێشەى قوولتر کردۆتەوہ

^{٣٤١} واتە ١٥ شەوى نیوہى یەکەمى مانگ بەخێرھاتنى دیاردەى پۆژوو و رەمەزان دەکەن و ١٥ رۆزى دواى مائاواى لەگەڵدا دەکەن.

كاتىڭ لە درېژەى ناحەزايەتى نواندىنى خۆى بەرانبەر بە پۇژوۋى پەمەزاند، گوتوۋىەتى
"گەرچى ئەمرى بارىيە!" واتە دەزانم ئەۋە فەرمانى خوداشە!

ئەگەر ئىككى دىكە بۇ ھەلىئەنى ئەۋە مەتەلى ناتەبايە لە نيوان قسە و كىردەۋەدا، ئەۋەيە
ئاۋات وشكە سۆفى نەبوۋە و مرخى شاعىرى و ئەدەب دۆستى و ژيانى سىياسى-
كۆمەلايەتتە كەى گەياندوۋىەتە لووتكەيەكى بەرزىر لە سۆفىيەكى تەھلىلەكار و تاركى
دونىا. ھەر چۆنىڭ يىت، نىشانەى ھەردوۋ دياردە بە سەر شىعرى ئاۋاتەۋە دەينىرەت و
بۇ كەسىكى ۋەك من كە تايەتمەندى شاعىر لە پىگەى شىعرەكانىۋە ھەلدەسەنگىتتە،
ھەردوۋ لايەنەكە بەرچاۋن. ئىمە پىۋىستمان بە ھەلسەنگاندىكى ھەمەلايەنە ھەيەكە
لايەنگرى كەسايەتى مامۇستا نەيىت. ئايا ئەۋە خەلكانەى ۋا لە نىزىكەۋە ناسىۋيانە و
دۆستايەتى و خىزمەتەى و نىزىكايەتتەيان لەگەلىدا ھەبوۋە دەتۋان بى لايەنى پارىژن و
لە جياتى ئەۋەى ۋەك تەزكەرە نوۋسانى كۆن تەنيا بە شان و بالى كەسەكەدا ھەلىلەن
پۋانگەيەكى پۋونكەرەۋە لە پىكەتەيەكى گىشتى كەسايەتى ئەۋە، ۋەك ئاۋاتى شاعىر
نەك ۋەكۋو شىخزادەيەكى تۆبەدادەرى مورىدان و خىزىيەكى شۆرشگىر بەدەستەۋە
بدەن؟ ئەم كارە چەندە زوۋتر بىكرەت باشترە دەنا ئەگەر ھاۋتەمەن و ھاۋمال و
ھاۋپىكانى ئاۋات چۈنە سەفەرى بى گەرانەۋە، ئەۋدەم تاقە سەرچاۋەى كار ھەر
دەيىتەۋە شىعرەكانى و ئەۋانىش بە دەيان ئەگەر و مەگەرەۋە، پاست ۋەك كارى
ئىستاي من دەبن، كە لە دوۋرە ۋلاتى و بى سەرچاۋەيدا بەرپۋەى دەبەم.

سى فەردى يەكەمى شىعرى "گەردەپرسى كاكە..." و فەردى كۆتايەكەى شەرحى
ئەحوالى پەرىشانىەتى بە دەست پەمەزانەۋە كە خۆشى لە چارەى نايەت بەلام ۋەك
يىگارى كردن بۇ ئاغا، ئەۋىش مەجبۇرە بۇ مەعبۇود و بۇ باۋەرە ئايىنىيەكەى يىكات و
پۇژوۋەكە بىگرەت. تەعبىرى بى ھەۋاسى و ھەۋاس پەرىشانى دوۋ جار لەۋ سى
فەردەى سەرەتادا دوۋپات بۆتەۋە. وشەى "زارى" بە واتاى گىرانيش دوۋ جار بۆتە
پەدەف بۇ سەرۋاى فەردى دوۋەھەم و شەشەم.

فەردى چۈر تا شەش، داخى دل پىشتە! بەرىنگ بە مەلا و وشكە سۆفى گىرتە و
خەتاي باروۋۇخەكە خىستە ئەستۋى ئەۋانە كە دەلىن پەمەزان "ۋەختىكى خۆشە!"
ۋشكە سۆفى بەختى ھەيە لەبەر ئەۋەى شاعىر جارىڭ سىفەتى پىش درېژى داۋەتە
پالى و ھەر بەۋەش لەكۆلى بۆتەۋە بەلام مەلا! ھەى كۋتوپر بى مەلا! بۆچى ھەدادانت
نىيە، ئەۋە قوۋلە ۋەھرايە و ئەۋە سەر ۋخوارچۈنە [ى سەربانى مزگەۋت؟] ت لە چىيە

[بۇ دەچى بانگ و سەلا دەدەي؟ ئەو شادى و خوشىيەت لە چىيە؟ ئەو ھەموو گريان و زارى [و پارانەو لە خودا] يە چىيە دەيكەي؟ تۆ ھەر بۇ ئەو دەبى خىر و سەرفترە وەربگريت؟ دەك بە زووخاوى پەشت يىت! خۇ خۇت و پەمەزانە 'خۇش' كەت ژيانان بۇ نەھىشتووم، لەباتى نان قوزەلقورت دەخۇم و لە جياتى چايى زووخا و دەنۇشم، تەننەت ژيان بە يىعارى رادەبویرم دەنا دەبوو بمردايەم! بە كورتى، ھىچ بەيان و راکەياندنیک دژ بە پۆژوو و پەمەزان لە لايەن ئيماندارىكى موسولمانەو، لەو بەھىزتر نايىت!

تۆوى شارى: نەمزانى چىيە. لە موكریان بیستوومە دەلین وەك تۆوى ھەریز پەرش و بلاو بوووە. ئەو ھى ئیرەش ویدەچى واتايەكى ھاوچەشنى ھەيىت (لە ھەنبانە بۆرىنەدا نەملۆزییەو).

بارى: خودا

كوتوپر: مردنى لە ناکاو، وەستانى دل، سەكتە
قوولە: قىژە و ھەرا (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار)
سەرفترە: باجى ئايىنى لە گەنم يان دانەوئلە بەرانبەر بە ھەر موسولمانى، زەكات (ھەنبانە بۆرىنە)

زووخا: كىم و خویتی تىكەلاو (ھەنبانە بۆرىنە)
قوزەلقورت: گياندارىكى بچووك (حەشەرە يەك) ە چوار بالى ھەيە (ھەنبانە بۆرىنە).
بۇ وەلام، حەقىقى گەلەك بە شان و بالى پۆژوو پەمەزاندا ھەلدەلەيت و تا رادەيەك بەرپەرچى بۆچوونى ئاوات لەم بارەيەو دەداتەو كە پۆژووگرتن جارزى كردبوو.
ئەو ھى شىعرەكانى ئاوات و حەقىقى:

ئا: ئاوات

ح: حەقىقى

ن. ۱ نامہی ئاوات بۆ حەقیقی

ئەوا باکەى شەمال ھێنای لە خزمەت یارە کەم کاغەز
بەخێر بێ رۆحى شیرینم، گۆلى بێ خارە کەم، کاغەز
بە قوربانى وەفات بێ چاوە کەم، مەمنوونى ئەلتافم
کە لیت پرسیم و ناردت بۆ دلەى ئاوارە کەم کاغەز
ھەموو لەت لەت ببوو بەندى دڵم بێ لوتفە کەى یارم
دەواى کرد ناردى بۆ "کانى بەن" ئی دلدارە کەم کاغەز
لەبەر پۆژوو نییە، بێ ھیزی تۆم و دەردەدارى تۆ
ھەناوم ھاتە بەر، بوویە دەواى ئازارە کەم کاغەز!
لە بۆکانى کە کانى گەورە کەنە تۆش لەوێى بۆیە
سەرم بەرز و بلێند بوو ھات لەجێى "سەردار"ە کەم کاغەز
حەقیقى تۆش حەقیقەت سەربلێند و بەرز و ماقوولى!
کە کردتە پەیکى رەحمەت بۆ دلەى خەمبارە کەم کاغەز
ئەگەر دوورە "ئیمامى" گوفتوگۆى بۆناکری، جا چش!
نییە فەرقى نزیک و دوور لەجێى گوفتارە کەم کاغەز

کانى بەن، ۱۳۳۱ى ھەتاوى

(لەپەرە ۳۹۹ ی چاپى جەعفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتووہ)

بەحرى عەرەبى شیعەرە کە،

ھزج مژمن سالم، مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

ج. ۱. وەلامى حەقیقى بۆ ئاوات

"ئیمامى"! نامە کەى نامى گەشت و نامە سەرچاوم
لە دوورى تۆ دەبارى دايمما فرميسكى خویناوم
بەبى مانگی موبارەك لیم ھەرامە چاوە کەم بى تۆ

۴۸۸ / نامە گۆرپنەوہى شیعری ئاوات

پلاو و گوشت و دۆلمە و مەشكەفى و فرنى و ھەلىماوم
 لەبەر پۆژوو نىيە، دوورى لە دىنى تۆيە گەر مردووم
 ئەجەل دەورم دەدات، ھىواى ويسالى تۆيە گەر ماوم
 رەفيقانت لە ھىجرانت بەجاريكى ھەموو سووتان
 بە نارى عىشقى پاكى تۆ، بە تەنيا من نەسووتاوم
 كە فەرمووتە: فیداتان بىم، وەرن پۆژى ھىلاكەتمە
 چ حاجەت ھات وچۆ بەينى من و تۆ، بۆيە دامام
 لە قوللەى قەلبى ياران خەيمەيى نازت و ھا ھەلدا
 لە خانەخوئ و لە ميوان، غەيرى تۆ نايىتە بەرچاوم
 لە پىنگاى عەشقى تۆدا رەھرەوانت ھىچى ناوەستن
 ھەموويان "كاميل" ن وەك تۆن و ھەر من سەر لەپىناوم
 ئەگەر وابى ئەوھى دۆستى "حەقيقى" بى لەبىر ناچى
 بە قەولى "كاعەزىز"، بىت و نەيە، پىتلاوى سەرچاوم

(لەپەرە ٤٠٠ ى چاپى جەعفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتووە)

ج. ٢ نامەى حەقيقى بۆ ئاوات

دەمىكە دڵ لە دووريت ئاگرينە
 خەمى ھىجرت گريكى زۆر بەتینە
 دەمىكە دڵ بە ئاوات "ئىمامى"
 خەفەتبار و برىندارى ئەوينە
 ژيان، باوەر كە لاى من ژانە بى تۆ
 ژيانى وا بەژان كەى نىوى ژينە؟
 ئەوا رۆژى تەمەنمان گەيە ئاسۆ
 دەمى پارانەووە و تۆبە و گرینە

(لەپەرە ٤٠١ ى چاپى جەعفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتووە)

ئ. ۲ نامەى ئاوات بۇ حەقىقى

چ خۇشبوو قاسىدى يار شىئەرى ئاودار و تەرى ھىنا
ژياوۋە باغى ھىواكەم، ئەوا بەرگك و بەرى ھىنا
ھەزار ئەحسەن "حەقىقى" عەنبەرنەفشانى دە كا شىئەرت!
فېدات بىم، قاسىدت موژدە و نەويدى خۇشتىرى ھىنا
خەرىك بووم من نىسارى پىت بىكەم ھەرچى مەپ و مالە
كەچى رۇح ھاتە پىش، مال و مەرى لادا، سەرى ھىنا
لە جواىبى شىئەرى ئاودار و تەپ و پاراوى تۇ "شاعىر!"
بىچووكى خۇت بە سەد زەحمەت دووسى شىئەرى شىرى ھىنا
بە عەزىمى كوشتى ئەو شەخسە ئەمنى دوور لە ياران كرد
برۇى تۇ خەنجەرى كىشا، موژەى من نەشتەرى ھىنا
لە دوورىت مردبووم، ئەمما نەسىمى لوتفى تۇ دىسان
مەسىح ئاسا، دەگەل خۇى نەشئەى رۇح پەرورەرى ھىنا
كەوا پارچەى غەزەل دەبىرىن لە دىوانى موخەببەت دا
ئەتۇ پىشتى غەزەل دىنى، "نىمامى" ئەستەپرى ھىنا

كانىبەن، ۱۳۳۲ى ھەتاوى

(لاپەرە ۳۹۵ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنىسىدا نەھاتوۋە)

بەحرى عەرۋوزى شىئەرى كە،

ھىزج مئىن سالىم: مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن

ج. ۳ ۋەلامى حەقىقى

ئەوا سۇزەى بەيان دىسان پەيامى دلبەرى ھىنا
نەسىمى رۇح پەرورە عەترى عوود و عەنبەرى ھىنا
شەنى باى مەرەمەت دىسان لەلاى كوستانى "كانىبەن"

۴۹۰ / نامە گۆرپنەۋەى شىئەرى ئاوات

چ خوش بونی هه لاله و سویسنه و سۆسه نه بری هینا
 نه زیندوو بووم نه مردوو نامه کهت ئاوی حه یاتی دام
 نه قاسید بوو نه کاغەز، ساقی ئاوی که وسهری هینا
 له وینهی سونبول و لاله و گول و گول ئه تلەسی و شه و بۆ
 حەریر و ئه تلەس و جهرسه و قه نهوز و مه خمه ری هینا
 له پرووی نه خش و نیگاری پیره کوستانی ته بیعهت بوو
 موهه ندیس چوو نموونهی رامسەر و بابولسه ری هینا
 سزد گر زنده گردد مرده از نامت مسیح ئاسا
 کهوا بۆ مه سکه نی "سه ردار" نامه ی سه روه ری هینا
 عه زیم شه رحی دووری تۆم شه ویکی تاکوو رۆژ نووسی
 سبه نی زوو قه له م ئیعلانی خه تمی ده فته ری هینا
 قیامی قامه ت بۆ ئه هلی دڵ قامی قیامهت بوو
 قه تاری کۆچ و بارت بۆ موکریان مه حشه ری هینا
 گری دڵ زۆر به تینه وا زوو ناکووژیته وه "کامیل"
 "حه قیقی" ده سته چیه ی دڵ، "ئیمامی" ئاگری هینا

بۆکان، ۱۳۳۲ی هه تاوی
 (لاپه ره ۳۹۶ ی چاپی جه عفر. له چاپی ئه نیسیدا نه هاتوه)

۳. نامه ی ئاوات بۆ حه قیقی

له ئه حوالی "ئیمامی" گهر ده پرسن چۆنه بی ئیوه!
 سه ری سوورماوه، له م کوستانه دا بی هه مده م و نیوه
 بکه ن په حمی به حالی، هه ر به حال هتیری له به ردایه
 عه جایب گیری کرد له م سه رزه مینه ی پر که ژ و کتیه
 مه لێن: کوستانه جیگای، لپی گه رین قشلاغ و بژوینه
 به ئینسان چی، که حه یوان تیر ده خوات و خه لکی بی شیوه!

ئەگەرچى گياوگىزى ئەم سەرزەمىنە سەوز و تىراۋە،
بەلام بۇ من لە دوورى ئىۋە وشك و پىرچل وچىۋە
فېداتان بىم، وەرن لوتفۇ ھەبى، پۇژى ھىلاكەتمە
نەيەن بى-ئىۋىشانىم، يىنە لام ھەر "كامىل" م ئىۋە

كانىبەن، ۱۳۳۲ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۳۹۷ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنسىيىدا نەھاتىۋە)

بەحرى عەرۋوزى شىعرەكە،
ھىزج مئىن سالىم: مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن

ج. ۴. ۋەلامى ھەقىقى

قاسىد پەيامى دلبەرى دا، دل نەما خەمى
بەھبەھ چ قاسىدىكى مەسىھادەمە، دەمى
"تاھىر" كە نوورى دىدەيى تۆۋ سەرۋەرى مەنە
بۇ چاۋى من مىسالى كەلە، خاكى مەقدەمى
مەنزۇمەكەي گەيانە و برىنم كولاپەۋە
ئاخىر بە فەكرى چارە بە، لاي تۆيە مەرھەمى
فەرمۇتە بۇ نەھاتى، نەھاتى مەنە مەگەر؟
قوربان زەمانە ھات و نەھاتە ھەمۇ دەمى
كۈا دىتەجىن لە زىندەگىيا ئارەزوۋى دل؟
چۈنكە ھەزار ساللە دەلەين موددەتى كەمى
حاشا لە شايەتى كە گەدا بىم لە دەركى تۆ
نايدەم بە ملك و مالى جىھان، عومرى ئەدھەمى
"كامىل" دەمى لە يادى "ھەقىقى" ھەتا ھەيە
ناچىتە دەر، ھەمىشە لە بەرچاۋ و سەر دەمى

ئا. ۴. نامەى ئاوات بۆ حەقیقى

گەر دەپرسى چۆنە کامیل؟ کاکە، دەردى کارییه!
برسییه، بى-هێزە، گێژووێژە، کارى زارییه
رۆژ حەواسى پى-نییه، شەو خەستە و تەنەل دەلێی: ۳۴۲
کۆلە کیشى کردوو، تاکوو سەحەر هاوارییه
وا بلاو و دەرهم و لەت لەت بوو وەك زولفى بوتان
فکر و ئەحوال و حەواسى، عەینى تۆوى شارییه
غەیری کوندى مال خراپ و وشکەسۆفى ریش درێژ
کى دەلێ ئەم وەختە خۆشە؟ گەرچى ئەمرى بارىیه
مام مەلاش رەببى کۆت وەر پى! هەدادانى نییه
کاری هەر قوولە و هەرایه، ئەم سەرە و ئەو خوارىیه
خۆشییه لەو، چونکە مانگی خێرە، سەرقتەى هەیه
دەك بە زووخواوى رەشى پى، هەر بە فکرى زارییه
نان دەخۆم ئەمنیش بە قوززەلقورتە، چا زووخواومە
گەر دەپرسى چۆن دەژى "کامیل"؟ برا! بى-عارىیه

بەحرى عەرووزى شیعەرە کە،
رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

ج. ۵ وہ لامي حقيقي

"كاميل!" ئەو مانگى موبارەك فەرز و ئەمرى باريە مانگى نوپۇز و تاعەت و سەرفترە و دىندارىيە لەززەتى پۇژوو ئەتۇ تى فەكرە عەينى پەحمەتە خواردىنى پۇژۇي ئەتۇ پروانە زەھرى ماريە دەنگى قورئان خويىدن و ئەللاھوئەكبەر دى مودام كەي لە مانگى دىكەدا تۇگويە لە دەنگى قاريە بىست و حەوتەم حامىلى قورئانە جەبرىلى ئەمىن حامىلى وەحىي موبىن بۇ ئەحمەدى موختاريە لەيلەتولقەدرى كەوا سەف سەف مەلايىك دىنەخوار دەركى پەحمەت بازە، عاسى! وەختى گريە و زاريە دەركى دۆزەخ داخرا دەركى بەھەشت ئاوالەيە موزدە بى پەحمەت دەبارى بارى عامى باريە سەيقەلى ژەنگى مىسى سالىكە سەرفترە و زەكات مەشت و مالى نەفس و مالى سونەتتىكى جاريە مام مەلايى پىچارە، كاروبارىكى دىكەي نىيە يازدە مانگان خەوتوو و ئەو مانگە وەختى كارىيە كاكە گيان ئىستا "حەقىقى" زەوقى جارانى نىيە! تەبەئى تۇ سەرشارە، ئەمما شەئىرى مەن بى عارىيە

بۆکان، ۱۳۴۷ی ههتاوی

(لاپه ۳۹۴ ی چاپی جه عفره؛ له چاپی ئه نیسیدا نه هاتوو)

نامەى شىعرى گۆرپنەوەى ئاوات و خالەمىنى بەرزنجى

سەرجهەم ۴ پارچە شىعر
سى پارچەى ئاوات و يەك پارچەى خالەمىن

خالەمىنى بەرزنجى نەغەدەيى، يەك لە پىشپەوانى شىعرى قوتابخانەى موكرىانە كە دۆستايەتى نىزىكى لە گەل شاعىرانى دىكەى دواى سەيف، وەك ھەژار و ھىمىن و ھىدى و ئاواتدا ھەبوو بەلام بەداخەوہ بە شىوہى پىويست نەناسراوہ. شىعرى خالەمىن لەو پەپرى جوانى و پرواتايى و نىشتمانپەرستىدان. لە ديوانى شارى دل دا، سى پارچە شىعرى ئاوات تۆمار كراون كە پوو لە خالەمىن گوتراون، بەلام كىتپە كە تەنبا يەك پارچە شىعرى خالەمىنى تۆمار كردوہ. شىعرى "ھەستە كامىل..."ى ئاوات و "ھەستە ناقيس..."ى خالەمىن لە سالى ۱۳۶۰ ھەتاويدا گوتراون.

ئەو شىعرانە، بەتايبەت تاقە شىعرەكەى خالەمىن و دوو شىعرى ۱ و ۲ ى ئاوات بەيەكەوہ پەيوەندىيان ھەيە. ئەو پەيوەندييە لە گەل شىعرى يەكەمى ئاواتدا، بريتپە لە كىش و سەرواى ھاوبەش، ھەروەھا چەند لە دەستەوشەى خالەمىن، كە ئاوات لە شىعرى خۆيدا كەلكى لىوەرگرتوون و دووپاتى كردوونەتەوہ: دەسوئ، نەسوئ، سەر سوئ.

پەيوەندىي شىعرى خالەمىن لە گەل شىعرى دووہەمدا جگە لە ھەندىك دەستە وشەى ھاوبەش، بە تايبەت لەوہ دايە كە ئاوات وەلامى پرسىارى خالەمىن دەداتەوہ كە پرسىووى لەكوئ دەبى بۆلات؟

بەلام لە پەيوەندى ئەو شىعرانەدا دەبى دەست نىشانى ھەندىك خال بكەم كە ئەگەر وەك ناتەواوى سەريان نەكەين، لانيكەم پرسىارن و دەبى وەلام بدرتپەوہ:

خالەمىن لە ھەمان شىعرى "ھەستە ناقيس..."ى سالى ۱۳۶۰ دا لە ئاواتى پرسىوہ "لەكوئى بۆلات؟" ئەى چۆن ئاوات لە شىعرى "ھاوين بوو، گەرم بوو..."ى سالى

١٣٦٣ ی خۆیدا، ٣ سأل دواتر، ئاماژه به و پرسیاره ده کات؟ تۆبلی ههلهیه که نه کهوتیته مهسهلهی دیاریکردنی ریکهوت بۆ شیعره کانهوه؟ ئه وههلهیهی سهروهه کاری کیه که وا خویتهر و کهسیکی وهک من، که مهجووره لیان ورد بیتهوه، تووشی گێژوگومی ده کات؟

به هه مان شیوه، له فەردی حهوته می شیعری "هسته کامیل..."دا، ئاوات ئاماژه به ههوالیک ده کات که گوايه خاله مین پیداهه به لام ئیمه له شیعری خاله میندا نابین. ئاوات ده لی تۆ گوتوته هه رکهس له مالی خوی ده رکهویت و بچیت بۆ نوێر وه بهر گولله ده کهویت؛ ئینجا ئاوا به گویی خاله میندا ده دات: باشه خۆ ئه گهر که سه که له مالیش نه چیتته ده ر، له بهر خهم و خهفت له ژووره ده دا ده پویت چونکو به شی کوردان مردن یان کووژرانه و [دوژمن] تهرمه که شمان فریده دات و ئه وه شی له ده ست دیت! له و بارودۆخه دا که ژ و کێومان لی بۆته قهرستان.

باشه وه لام بۆ ئه و پرسیاره چییه؟ ئایا نابی بچینه سه ر ئه و باوه ره ی که:

ئا. ئه و شیعری خاله مین به ناته وای چاپکراوه، یان

ب. شیعریکی دیکه شی هه بووه که له کتیه که دا نه هاتوه و که سیش ئاماژه ی به و ناته واییه نه کردووه.^{٣٤٣}

هه رچۆنیک بیت، نامه ی "هسته ناقیس..."ی خاله مین دۆستانه یه و تزییه له رێز و ئیراده ت و خۆشه ویستی بۆ ئاوات. نامه ی "هسته کامیل..."ی ئاواتیش له هه مان فه زای دۆستانه دا نووسراوه به لام له دیپی چواره م به دواوه سووپیک به شیعره که دراوه و به ره و ئاقاریکی سیاسی براوه: ریکه ی خه باتی گهل و به ئاوات گه یشتن و..... ئه و بۆچوونه له فەردی هه شته م و نۆیه م به دواوه خه ستریش ده بیته وه کاتی که ده لی: "مردنه، کوشته به شی کوردان" و دوا ی هه موو ئه و خه مخواردنه بۆ مه زلۆومییه ت و بنده ستیی گه له که ی، ئاوات له میسراعی دووه می فەردی کۆتایی شیعره که دا په یامیک

^{٣٤٣} سه باره ت به وه ی که خاله مین گوتیوی هه رکه سی بچیت بۆ نوێر گولله ده یته نگیویت، پێویسته بلیم ئه و هه واله و وه لامه که ی ئاواتیش که هه رکه سیش به ر گولله نه کهویت، له مالیدا به ده ردی ئه وانه وه ده پویت، هه موو ویده چیت ئاماژه بن به شه ری نه غه ده له به هاری سالی ١٣٥٨ [١٩٧٩]دا و ئه نجامه که ی که بووه هۆی راوانا و کووژران و کومه لکوژیی زۆری کوردان له شار و گونده کانی ده وروبه ری نه غه ده وهک قارنا و قه لاتان له شه ری داسه پاوی کوماری ئیسلامی به ده ستی مه لا حه سه نی- ئیمام جومعه ی شاری ورمی و فره مانده ی سوپا و نه یاره خۆجیه کانی کورد دژ به گه له که مان.

ئاراستەى خالەمىن و خوڭتەرانى دىكەى شىعەرەكە دەكات و دەلى: "گولى ھىوا بە خوڭتى گەل دەپوئ!". خەمتان نەبى، ھىوا لەدەست مەدەن، ئەو خوڭتەنە يارمەتى گەلەكەمان دەدات بە ئاواتەكانى بگات.

بە بۆچوونى من، ھەردوو ئەو شىعرانەى سەرەوہ كە لە لاىەن ئاواتەوہ بۆ خالەمىن نىرراون، دەبى وەلامىان بوويىت، بە تايبەت كە لە شىعرى يەكەمدا دەلى "خالىكى عەزىز بوو، ناردى ھۆنراوہى جوان"؛ بەلام بەداخەوہ لە ھىچكام لە چاپەكاندا ئەو وەلامانە دەرەكەوتوون. ھەرچۇنئىك يىت، شىعەرەكانى ئاوات لە دىوانى 'شارى دل'دا، رېكەوتى سالانى ۱۳۶۰، ۱۳۶۳ و ۱۳۶۵ ى ھەتاوى [۱۹۸۱، ۸۴ و ۸۶ زايىتى] يان بۆ دانراوہ و تاقە شىعەرەكەى خالەمىنىش رېكەوتى ۱۳۶۰ ى بۆ نووسراوہ.

شىعرى "ھاوین بوو، گەرم بوو..."ى ئاوات باس لە حەلال بوونى "خوڭتى مە، بۆ وان" دەكات. ئەوہ دريژەى ھەمان ھەلويستى نىشتمانپەرەرانەى و خوڭتەكە خوڭتى گەلى كوردە؛ وان يان ئەوانىش ھكۆومەتى ئىران و پەگەزپەرستانى دژ بە كوردن. لە ھەمان شىعەدا (فەردى ۸ و ۹) دەلى سەرەپاى ئەو خوڭتەرژانە، ھىشتا كورد نەبەزىوہ و ناوى بە ئازابەتى دەبەن و "قارەمانى گەلى كورد"ىش نەبەزىوہ.

پرسىار: ئەو "قارەمانى گەلى كورد" ە كىيە؟ بە بۆچوونى من ئەگەر تاكە كەس يىت ئەوا لە بارودۆخى ئەو سالانەدا ناتوانىن جگە لە شەھىد دوكتۆر عەبدولرەحمانى قاسملو بىر لە كەسىكى دىكە بكەينەوہ، ھۆكارىش بەوہ دەزانم كە ئەو شەپەى وا لە نەغەدە پوویدا شەپىك بوو لە گەل حزبى ديموكراتى كوردستان كرا و لەو پۆژە و لەو شوڭتە، بېيار بوو دوكتۆر قاسملو و تار بەدات و خوڭشى لەوئى ئامادە بوو. بەلام بە بۆچوونى من ئەو قارەمان و قارەمانىيە ھى تاكەكەس نىيە و نىازى شاعىر، گەلى كورد بە گشتىيە و ئەوہش بە باشى لە واتاى گشتىيە فەردەكە دەرەكەوئىت.

شىعرى سىھەمى ئاواتىش، كەم و زۆر، ھەر ئەو ناوەرۆكە ناسراوہى ناو شىعەرەكانى پيشووى ئەوى ھەيەكە خوڭتەر لە گەلیدا ناسياوہ: پىرم، شىواوم، شكام، لەياران بەجى ماوم، لەبەر يەكچووم، لە دەستچووم، مالا پووخواوم و فەوتاوم. لە يەك جىگا نەبى كە دەلئىت "جارى واشە ديمە ريزى جوانان، دەلئىم لاوم ئەمن". ھەر بەو پۆخە شكاو و ھەلويستە نەرتىيەوہ داوا لە خالەمىن دەكات فرياي بكەوئىت و پيش ئەوہى بخنكىت لە گولاوى ژيان] دەرپەيئىت. ئەوہ شىعەرەكان:

ئا: ئاوات
خ: خالەمىن

خ. ۱. نامەى خالەمىن بۆ ئاوات

ھەستە ناقيس! بنووسە بۆ 'كامىل'
شيعرى تازە و تەڭر و بەتام و خوي
دواى سلاو و دەسى لە سەر سىنگت
بلى بۆ زيارەتتىكى بىمە كوي؟
دلى من رۆژ و شەو لە بىرى ئەوا^{۳۴۴}
دل و گيانم بە يادى تۆ دەدوي
ھەر منم دل دەداوى تۆ كەوتوو
ھەر ئەتوي راگرى منى بە موي
دلى ويران و شيعرەكانى توش
ھەروەكوو جەرگى خۆمە، توي بەتوي
باشە چىدى سەرت نەيشىنم
ھەر بڑى بەو زووە لەشت نەپوي
"خالە" بۆ دۆستيت ھەتا ماوہ
وہ كوو كيوہ، لە جىي خۇ نابزوي

نەغەدە، ۱۳۶۰ى ھەتاوى
(لاپەرە ۴۲۳ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا دەر نەكەوتووہ)

^{۳۴۴} لە دەفەكەدا وەك "ئەوا" نووسراوہ، واھەيە بە واتاى "لەبىرى ئەودايە" بيت. بەداخوہە ديوانى شيعرى خالەمىنى نەرم لەبەردەستدا نىيە بەراوردىكى لەگەل دەقى ئەو بىكەم بۆئەوہى بزانين بۇچى لە مىسراعى يەكەمى فەردى سىھەمدا "ئەو"، وەك سىھەم كەسى پىزمانى ھاتووہ و لەمىسراعى دووھەمدا "تۆ"ى دووھەم كەس؟ ھيوادارم ئەو نامە شيعرىيانەى ئاوات و خالەمىن لە ديوانەكەى ئەودا دەر كەوتىيتن.

ئا. ۱. وەلامى ئاوات بۇ خالەمىن

ههسته كاميل! كه خاله مين ده دوى
جوان دواوه، له رږخى ئه منى كه وى
ببر و هوشته وه كو كه بشزانه
خاله داخو سه رى له چى ده سوى
خاله گيان! پيش نه وهى كه نامه ت بى
پاكى جه رگ و دلم ببوو توى توى
هونراوه ت به ريك و پيكي گه يشته
مردببوم من، ژيامه وه له نوى
يا خودا هه ر بژى به بيروړا
پيت له ريگه خه باتى گهل نه سوى
هه ر بژى تا ده گه ي به تاوات
به ره لست نه بى هه تا سه ر سوى
خه م نه بى خالى من، به خه م هه رگيز
به ژنه به رز و به رپزه كه ت نه نوى!
تو ده فهرمووى كه سى بجى بو نويز
جى به جى خو به گوليله يك دهنگوى
خو نه وى ناچته ده ر له مالى خوى
به خه م و ده ردى وانه وه ده پوى
مردنه، كوشتنه به شى كوردان
ته رمه كه ش تووړ ددها و بوى ده لوى
كه ژ و كيوى مه بوته قه برستان
گولئ هيو به خويى گهل ده روئ

قارقالا، ۱۳۶۰ ھەتاۋى
(لايىھە ۴۲۴ و ۴۲۵ ە چايى جەغفەر؛ لە چايى ئەنسىدا دەرەنە كەتتوۋە)

ئا. ۲. نامه‌ی ئاوات بۆ خاله‌مین

هاوین بوو، گهرم بوو، سالی شه‌ست و سێ بوو^{۳۴۵}
نامه‌ی گۆلی دڵ گه‌شیت، ده‌زانی کێ بوو؟
خالیکی عه‌زیز بوو، ناردی هۆنراوه‌ی جوان
جوان بوومه‌وه به‌و نامه، ژیا‌نی پێ بوو
یا خوا قه‌له‌م و ده‌ست و دلی باقی بێ
خال بوو له‌ دلم خه‌یالی نیشه‌جێ بوو
پیش هاتنی شیعره‌کانی رێک‌و‌پێکت
جه‌رگ و دلی "کامیل" ت هه‌موو تۆ تۆ بوو
ئه‌و نامه که قووتی رۆحی من بوو خاله!
زۆر خۆش بوو له‌ لام، چونکی به‌ تام‌وخۆ بوو
فه‌رمووته له‌ کوپی که بیمه‌ لات تاویکی
بۆ هاتنی تۆ دلم سه‌ری له‌ سوێ بوو
هه‌رچه‌نده که خوێتمان هه‌لله‌ لای وان
هه‌رلایه ده‌چووی ته‌رمی جوانی لێ بوو
بروانه به‌لام شوکور به‌ ئازادی ده‌به‌ن
نیوی گه‌لی کورد له‌ شاری یا لادێ بوو
هه‌روا نه‌به‌زیوه قاره‌مانی گه‌لی کورد
به‌و باسه‌ ژیا کوردێ ئه‌گه‌ر گوپی لێ بوو
تۆی خاله! که بوویه هۆی وتاری "کامیل"
ته‌بع و غه‌زهل و فکری ده‌نا له‌ کوێ بوو؟

^{۳۴۵} هاوینی سالی شه‌ست و سێ، واته ۱۳۶۳ ی هه‌تاوی به‌رانبه‌ره له‌گه‌ل سالی ۱۹۸۴ ی زاییتی.

قافلاوا، هاوینی ۱۳۶۳ی ههتاوی
(لاپه‌ره ۴۲۶ و ۴۲۷ ی چاپی جه‌عفهر؛ له چاپی ئه‌نيسیدا دهرنه‌که‌وتوه)

به‌حری عه‌رووزیی شیعه‌که،
هنج مئمن اخرب مکفوف محبوب:مفعول مفاعیل مفاعیل فعل (وزن رباعی)

٣. نامه‌ی ئاوات بۆ خاله‌مین

هه‌روه‌کوو ماسی له نیتو گۆلاوی لیتاوم ئه‌من
هه‌لده‌سووپیم بێ‌ده‌س و پێ، تازه‌شیتاوم ئه‌من
تو بیه‌غه‌وو‌اس، دهرمیینه‌له‌ ئاو تو‌خوا، که‌سم!
خاله‌گیان فریا‌که‌وه، تا‌کوو نه‌خنکاوم ئه‌من!
هه‌م‌قه‌تار بووم خۆ له‌گه‌ڵ یاران له‌ مزلیکی ژبان
کاروان پو‌یشت و نه‌مزانی، به‌جی‌ماوم ئه‌من
من که‌ پیر بووم و له‌ قیس‌چووم، خۆ به‌لام به‌و حاله‌وه
جاری واشه‌ دیمه‌ پیزی جوان ده‌لیم لاوم ئه‌من
خاله‌گیان! چاوێک له‌ ئه‌ندامی له‌به‌ریه‌ک‌چووم بکه‌
هه‌روه‌کوو لانکه‌شکاویکم که‌ چپ‌زاوم ئه‌من
دار و په‌ردووی له‌ش ده‌س و پێیه، ئه‌ویشم‌چوو له‌ ده‌ست
لانکه‌نا، ئه‌م‌جاره‌ هه‌روه‌ک‌ماله‌ پروخواوم ئه‌من
نایه‌ته‌جی تازه‌خاله‌ئاره‌زووی "ئاوات"ی پیر!
هه‌ر ده‌بی بانگ‌کا، بلی خۆ تازه‌فه‌وتاوم ئه‌من

قافلاوا، ۱۳۶۵ی ههتاوی
(لاپه‌ره ۴۲۲ی چاپی جه‌عفهر؛ له چاپی ئه‌نيسیدا دهرنه‌که‌وتوه)

به‌حری عه‌رووزیی شیعه‌که،
رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

نامەى شىعرى گۆپىنەوەى ئاوات لەگەل نوورى

سەرجهەم ٦ پارچە شىعر
سەئ شىعرى ئاوات و سەئ شىعرى نوورى

مامۇستا محەمەدى نوورى (پیشتر: عەترى گلۇلانى)، يەك لە كۆلەكە سەرەككەكانى
شىعرى قوتابخانەى موكرىانە.

نوورى (١٩٢٦ - ٢٠٠٩) چەند قۇناغى جياجياى لە ژيانيدا بربووە:

- سەردەمى پيش كۆمارى كوردستان لە گوندەكانى ناوچەى موكرىان و بەگشتى گەورك، لاى ئاغاوات كارى ميرزايەتى كردووە.
- سەردەمى كۆمار و هاوکاریکردنى كۆمەلەى ژيكاف و حزبى ديموكراتى كوردستان، شىعرى وەك "نامەوى ئەو ژينە تالە، يا وەتەن يا مردنم"ى گوتووە.
- سەردەمى بێدەنگى دواى ھەرەسى كۆمار.
- سەرھەلداڤەوەى سالانى ١٣٣١ و ٣٢ى ھەتاوى و ھاوړيكردنى راپەړينى خەلكى ناوچەكە دژ بە ئاغاوات.
- سەردەمى دواى ئىسلاحاتى ئەرزىيى حكومەتى ئيران لە سالانى ١٣٤١ و ٤٢ و ھەلسووړاويى لە ريزى خەلكدا دژ بە ئاغاوات.
- بوون بە نویتەرى ناوچەى بۆكان لە مەجلىسى شوړاى ميللى ئيران دوابەدواى ئەو ئىسلاحاتە و لایەنگريکردنى رژیمی شا.
- ږووخانى رژیمی شا لە راپەړينى سالى ١٣٥٧ دا و ھەلۆشانەوەى مەجلىسى شوړا لە تاران و خانەنشینی و بیدەنگی نووری.
- چالاکبونهووە لە بواری شىعر و گەپانەووە بۆ ناو كۆمەلانى خەلك دواى ئەو ماوہ بیدەنگیە، ھەتا كۆچى دوايى كردنى.

شيعرى يەكەمى ئاوات، "نوورى، ئەي ماھىيى ژىن...."، غەزەلىكى كورت بەلام قورس وقايم و پر له خلوس و ئىراەت نواندن دەرھق بە دۇستىكى لەمىژىنە يەكە ماوھەكە ھەوالى ئاواتى نەپرسىوھ و شيعرى تازەى خۇى بۇ نەناردووه. بەداخەوھ پىكەوتى گوترانى شيعرەكە ديار نىيە و نازانرى ھى سەردەمى ھىكومەتى شا بووه يان دواى ئەو.

شيعرى يەكەمى نوورىش، "ئەي بە سەربەرزى ژياوى..."، وەلامى شيعرەكەى ئاواتە لە سەر ھەمان كىش و سەروا، كە تىدا پىژىكى زۆر لە كەسايەتى و ژيان و كار و خەباتى ئاوات دەگرىت و پاشان ئامازە بەخۇى دەكات و 'دله پر لە ئاواتەكەى' كە 'ئىستە لە خوئىدا دەتەپى' و خۇى بە 'مۆمىكى كووزاوه' دەشوبهتتى و داوا لە ئاوات دەكات 'ھەلىكەتەوھ'. ھىچ خوئەرىكى ئاسايش ناتوانى لە خوئىدەنەوھى شيعرەكەدا دلى لەگەل ئەو كەسايەتتە خاوەن ھەستە و بىژەرى ئەو شيعرە قورس و قايمە نەبىت كە بەو شىوھە لە داوى بارودۇخە شىواوھ ئالۆزە كەيدا ئەسیر ماوھەتەوھ.

شيعرى دووھى ئاوات (تەبرى دل...) و وەلامەكەى نوورى (ھەستى نىژراوى...)، ھى سالى ۱۳۶۳ ى ھەتاوى (۱۹۸۴ ى زايىتى). غەزەلەكەى ئاوات لەوپەرى جوانىدايە و ھەمىشە خۇ بە كەمزانى و تەوازوعىكى زۆرى تىدا دەبىرىت ئەو كاتەى وا خۇى بە تەپكە شكاو و پىرە كەرويشك و پىرە دۆمىكى موحتاجى جاو دەشوبهتتى! شيعرەكە خوئەتەر دەباتە فەزاي ژيان لە گوندىكى كوردەوارى بە بەفر و سەرما و تەپكەى راو و دۆم و كلاشەوھ.

ھەلوئىست گرتتى لەم چەشنە لە حاند "دۆمەكان" ھەك بەشيك لە گەلەكەمان، دياردەيەكى كۆنە و ئەمروپى نىيە. ديارە ئاوات سووكايەتتەكى نە بە دۆم و نە بەكەس نەكردووه بەلام تەعبىرى خۆزگە بە دۆم خواردنىش زۆر لە جوان ناچىت!

فەردى چوارەم كارتىكەرى ئەم شيعرەى ھافىزى شىرازى تىدا بەرچاوه:

"زلف را حلقه مكن تا نكنى در بدم

طره را تاب مده تا ندمى بر بادم"

سالى گوترانى شيعرەكە ۱۳۶۳ وائە ۶ سال دواى پروخانى پىژىمى شاھەتتە لە ئىران. وەلامى نوورى (ھەستى نىژراوى...) لە سەر ھەمان كىش و سەروا و بە ناوھەركىكى ھاوچەشنەوھ گوتراوھ و ئەویش گەلىك پىرلە ھەست و لەبەردلانە. ئەگەرىكى كەم ھەيە كە مەتلەكەى نەنووسرايىت. لە غەزەلى كلاسكىدا زوربەى نىك بە ھەموو كاتىك، مىسراعى يەكەم و دووھم لە فەردى مەتلەع ھاوسەروا دەبن بەلام لىرەدا وا نىيە؛ ديارە شىكردەنەوھى ديوانى ئاوات/۵۰۳

ئەو بەج پېشىنە نىيە و بەھەلکەوت ديار دەى وا بىنراوہ. لە شىعرە کەدا ئاماژە بەو پەندە کۆنەى سەر زمانى خەلک کراوہ کە دەللى "باوہللى باوئىكى بەسە!" و لەسەر ئەو ئەساسە، نوورى بە 'باوہللى' بانگى ئاوات دەکات کە سىفەتتیکە بۆ سەيىدان و نىشانەى نزيکايەتى زۆر و تەنانەت قسەى خۆشە لە نىوانياندا.

ئەوسالانە نوورى گەراپوہوہ کوردستان و تا رادەيەكى زۆر لە گۆشەگيرىدا بوو. ئاوردانەوہى ئاوات لە نوورىيەكى تەريک کەوتوو، لەو پۇژانەدا، نىشانەى وەفا و دلپاکىيى ئاواتە. ئەودەم هېشتا کولکۆى رِق و کين لە رژىمى شايەتى نەيشتبووہوہ و راستەقىنەى رژىمى مەلاکان لای بەشیک لەخەلک هېشتا بە باشى دەرەنەکەوتبوو. نوورىش بەو ئاگرە سووتا بوو و لای ھەندىک خەلک، تپۆ کرابوو.

کاتىکىش کە ئاوات لە شىعرى دوايىدا (بۆنەھاتى گيانەکەم...؟) لى دەپرسىت "کاکە، بۆچت کردووہ بەدەنگ کراى؟" دەيەويت ئەو ناحەقىيەى خەلک دەريخات. لە کۆتايىشدا ھانى نوورى دەدات لە گۆشەگيرىيەکەى بىتە دەرەوہ و ئەگەر بانگەپشتى شەوى شىعر کرا، بچىت. لام وایە ئەو شەوى شىعرەى وا جىگەى ئاماژەى ئاواتە ھەر ئەوہ بىت وا لە بۆکان بەسترا و مامۆستايان ھەزار و ئاوات و حەقىقى (وخالەمىن؟) تىيدا بەشدار بوون. گەرچى زياتر وىدەجىت کۆبونەوہيەكى خۆمانەترى دۆست و برادەرانى ھەردوولا بوويىت کە پىش ئەو شەوى شىعرە لە مالئک بانگەپشتىن کرابىتن بەلام نوورى تىيدا بەشدارى نەکردىت بەلگەشم بۆ ئەو بۆچوونە ئەوہيە لە کۆتايى شىعرە کەدا ئاوات پىدەلئىت "بۆشەوى شىعرىش ئەگەر نارديان، بچۆ".

نوورى لە شىعرى وەلامدا (سەرورەم، واھەلکەوت....) ئاماژە بەو بانگەپشتە دەکات و دەللى نەخۆشى نەيھىشت بچم. بەلام لە درىژەدا ھەندىک شتى دىکە دەدرکىنئىت کە ديارە ئەوانىش بەرگر بوون لە چوونى: "ھەورى غەم تاريک دەکا پۇژئى کە 'نوورى' دەرکەوئى" و "ھەر بە زىندووئىيى مردم" و....، کە ھەموويان ئاماژەن بە کاردانەوہى ھەندىک خەلکى ناحالى بەرانبەر بە نوورى لە دەرکەوتنى لە ناو خەلکدا. کۆمەلگا ھەندىک جار بەرانبەر بە خزمەتگوزارە راستەقىنەکانى خۆى بەج بەزەيە و کەسايەتى نوورى و ژيانى ئەو سالانەى، نمونەيەکىەتى.

ئەوہ شىعرەکانى ئاوات و نوورىن:

ئا. ئاوات

ن. نووری

ئا. ۱ نامەى ئاوات بۆ نووری

نووری! ئەى مایەىى ژین و گوپ و تینی ئاوات!
ئەى وتەى شیرن و جوانت ھەموو وەك نوقل و نەبات
من بە ئاواتی دلّی خۆم نەگەیشتم، پیر بووم
چاکە بىمینەتى پىن ھاتمە پىی ھات و نەھات
زۆر لەمىژە وتووێژت کە لەگەل من نەبوو
گىژووێژم، کپ و کاس، غەم لە دلّم بۆتە قەلات
مەلى دلّ ئیستە لەلای تۆ نییە، لیت توراو
بە دوو سى شیعری بلاوینەو، با بىتەو لات
دەلى ماویکە ھەوالیکى نەپرسیوہ لە من
چاکە ئاوارە بىم، بچمە کەژ و کىوی ولات

شوین و پیکەوتى گوترانى شیعەرە کە دەست نیشان نەکراو
(لەپەرە ٤١٦ ی چاپى جەعفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتوہ)

بەحرى عەرووزى شیعەرە کە،

رمل مشمن مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن

ن. ۱ وەلامى نووری بۆ ئاوات

ئەى بە سەربەرزى ژیاوی لە ھەموو کاتى حەيات!
ئەى نەوہستاوی لە ھەنگاوی بەرہو بەرزى ولات!
ئەى لە گولزارى ئەدەب دا گولّى تىراوى بەيان!

ئەي لە ئاسمانى ھونەردا دەشەككى ئىو و نەوات!
 ھىممەتى پىرە دەپئۆي ھەموو مەودايى زەمان
 پىي چىيە بىت و نەبىي، پىنگە چىيە ھاتونەھات؟
 بەخودا مەستى ھەواتە ئەوى ھەستىكى ھەيە
 سەرە پىي بازە لە بەر پىت و دلە پر لە ھەوات
 ويشكەرۆ ماوہ دەروون و كپە مەلبەندى وتار
 قۇرغى قاللاوہ ھەرىم چىنە لە چى كا عەنقات؟
 ئەو دلەي كانگەيى ھىوا بوو بە ئاوات دەژيا
 لە تەكە خويىتىكە لە خۆي دا دەتەپىن كات و سەعات
 شەمى بىي «نوورى» كوزاوەي شەوى تاريك و تەمم
 وەرە پروونم كەوہ ئەمجارە بە ئەنفاس و دوعات

بۆكان، بەفرانبارى ۱۳۶۲ى ھەتاوى
 (لاپەرە ۴۱۷ى چاپى جەعفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتوہ)

ن. ۲ نامەي ئاوات بۆ نوورى

بۆ نەھاتى گيانە كەم، دەعوەت كراي
 خۆ لە گەل "ئاوات" لەمىژە تۆ براى
 ھىندە شىرىنن براى! خۆت و وتەت
 ھەروە كوو قەند، ھەربىنا پۆژىك خوراي
 زوو بە تەنيا شاعىرىك بووى و بەلام
 ئىستە مامۆستايە كى داستان سوراى
 بەو ھەموو تەبىع و قەرىحە جوانەوہ
 كا كە! بۆچت كەردووە، بىي دەنگ كراي؟
 خۆ لە ناو كۆرپى ئەدىبانى زەمان
 زۆر بە زانا وو بلىمەت ناسراى

"نووری"! تۆۋەك نووری پۇژرى پۇشنى
سەد چەلىش خۇۋن بىكەي، ھەر ئاشىكرى
بۇ شەۋى شىئىرىش ئەگەر ئاردىيان، بىچۇ
چونىكە بۇ ئەۋمە جلىسە تۇ شەۋىچراي

قافلاۋا، ۱۳۶۲ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۴۲۰ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنىسىدا نەھاتوۋە)

بەحرى ەرووزى شىئىر تەكە،
رمل مىسلس مىحذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

ن.۲ ۋەلەمى نوورى بۇ ئاۋات

سەرۋەرم! ۋا ھەلەكەۋت ئەۋرۇژە ۋا دەۋەت كرام،
لەش بەبارى بارى خىستىم بۇ نەخۇشخانەي برام
كۆپى گەرمى ھۇنەرانى رىئە دام جەۋرى زەمان
بەختى نوستوۋ كارى خۇي كىرد ۋا لە «ئاۋات» ھەلپرام
دارى ۋىشكى بىئەروپالەم لە كىنوپارەي ژيان
بۇ مەلى رىۋارى شەۋى بىجى ۋەبەر بىوران درام
ھەۋرى غەم تارىك دەكا پۇژرى كە «نوورى» دەر كەۋى
كەي لە نىۋ تەيمان ۋ تانەي رىگراندا ئاشىكرام؟
تۆي لە مەيدانى ئەدەبدا شاسۋارى بىئەزىر
بۇ شەنى شەۋگارى شىئىرىش تۇچراي، مىن پاچرام
دەست ۋ پىيان لىك دەدەم بۇۋەي كە «ئاۋات» سەر كەۋى
پۇژرى رەش مەۋداي نەدامى ھەر بە زىندۋىي مىرام
دەر كى داۋام داخراۋە گۈپچكەي گەردۋون كەپە
خۇ دەنا ئاسانە بىيە ئاسمان دەنگ ۋ ھەرام

بۇكان، سالى ۱۳۶۲ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۴۲۱ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتوۋە)

۳. ئا. نامەى ئاۋات بۇ نوورى

تەيرى دىل بىپەرۋىپۇ، تەپكە شكاۋىكى بەسە
چاۋەپى تۆيە كە بىيى، گەرمەسلاۋىكى بەسە
مەللى زستانە، جلى پىر و فەقىر پارە بوۋە
پۇژى رۋوت دەرخە، ھەتىو تۈزە ھەتاۋىكى بەسە
پايزە، فەرموۋ تەماشىا بىكە لائەوخوارم
پىرەكەرويشكى لە گور كەوتىي، راۋىكى بەسە
ئەو ھەموو زولفە بە زەنجىرى مە كە بۇ مىلى من
تەيرى وا بىپەرۋىبال كەوتىي، داۋىكى بەسە
سەيىد و پىر و فەقىرم، ۋەرە لىم قەوماۋە
بۇ منە ئەو مەسەلە: «باۋەللى باۋىكى بەسە»
ۋا بە سەرۋوتىي و پىخاۋسى ھاتتەۋە لات
"كامىل" ت جوۋتە كلاشيك و كلاۋىكى بەسە
ھىندە ھەر ھاتم و چووم، خۆزگە بە دۆم دەخوارم
پىرەدۆمىكى ھەژار جاۋە درۋىكى بەسە

بۇكان، ۱۳۶۳ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۴۱۸ ى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنيسيدا نىيە)

بەحرى عەرۋوزىي شىعرەكە،
رمل مثنى مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلىن

ن. ۲. وهلامی نووری بۆ ئاوات

ههستی نیتراوی ده ریتاوه له ناو گۆری سکووت
مهسهلهی کۆنه^{۳۴۶} ده لێن «باوه لێ باویکی بهسه»
باوه لێ! دیاره که شه مزای به باوی گهر دوون،
خۆ ده نا زوقمه خهریف^{۳۴۷} خۆی بزه تاویکی بهسه
باوه لێ، باده وه سه ر باو و گۆری کاتی کوپی!
شیر هه تا کۆن بێ ده لێن هه ر له په ساویکی بهسه
گیژی گیژاوی به لا بێ ئه وی ده شکینی دلت!
لای خودا دهستی دوعا قه لپی شکاویکی بهسه
به چه کی شیر ی برۆ و تیری بژانگ هه لمه که دلت
شیر و تیر بۆچی ده سووی؟ سیله یی چاویکی بهسه!
نه ته وی بۆچی بزانی به هه موو ههستی ده روون
دلت به دلت رپی بێ. هه رای بۆچه؟ قاویکی بهسه!

بۆکان، ۱۳۶۳ی هه تاوی

(لا په ره ۹۰ ی چاپی جه عفر؛ له چاپی ئه نیسیدا نه هاتوه)

^{۳۴۶} چاپی جه عفر وهك 'مهسهلهی کۆنی' تۆماری کردووه. باوه کوو ئه و شتوازه ی رسته کهش هه ر واتا ده به خشیت، به لام پیموایه 'مهسهلهی کۆنه...' بۆ شوینه که پر به پیستتر بیت.

^{۳۴۷} چاپی جه عفر وهك 'خهریف'ی تۆمار کردووه. پروانه روونکردنه وی سه ره وه تری من.

نامەى شىعرى گۆرپنەوەى ئاۋات لە گەل سەلاحەددىنى ئاشتى

يەك پارچە شىعرى ئاۋات بۇ ئاشتى و شىعريكى ئەۋىش بۇ ئاۋات لە چاپى جەغفەردا تۆمار كراۋە.

سەلاحەددىنى ئاشتى نووسەر و ۋەرگىرى مەھابادى و كەسايەتتەكى دىلسۆزى گەل و نىشتمانە. نمونەيەك لە كارەكانى كاڭ سەلاح، ۋەرگىرانى ھەردوو بەرگى شەرەفنامەى بەدلىسىيە لە فاسىيەو ۋە بۇ سەر زمانى نەتەۋايەتيمان.

بەگوڭرەى ئەو نامەگۆرپنەۋانەى ئاۋات و ئاشتى، كە لە خواروۋە دەيانىن، ھەروەھا بە حىسابى ئەو وىتانەى وا لە ديوانى 'شارى دل' دا دەينىرېن و ھەردوو كەسەكە پىكەو ۋە پىشان دەدرېت، دەبى پەيوەندىكى گەرم و گورپى دۆستانە لەنيوان ئەو دوو كەسايەتتەدا بوۋىت و بەپى جياۋازى تەمەن و شىۋازى نامەكەى كاڭ سەلاح، ئەو پەيوەندىيە، مامۇستا و شاگردى بوۋە:

"ھەر بە دوۋتا دېم ھەزاران جار بەجىم بىلى و بېرۋى

شەم پەپولەى چۈن نەۋى، ئەو وا مەبەستى دىتنە"

بەلام ئاۋات لە نامەكەى خۇيدا ئاشتى بە "ھۆنەرى بەرپىر" ناۋ دەبات و بە شىۋەيەكى خۇمانە و دۆستانە بە "سەلاح" بانگى دەكات.

كۆتايەكانى ھەردوو شىعەرەكە ۋەرچەرخانە لە ناۋەرۋكى دۆستانە و شەخسىيەو ۋە بۇ بابەتتىكى گىشتىگىرى سىياسى و نىشتمانى. ئاشتى لە نىشتمان و ۋەى نىشتمانى ئاۋات دەدوۋىت و بە ھىۋايەكى قورس و قايەو ۋە دەلې "پۇژىكى ئاسۋ ئى مە". ئاۋاتىش دىۋاى باسى ساردېۋونەۋەى ئاگرى لاۋبەتى لە لەشى خۇيدا، كىشە شەخسىيەكە دەكاتە مەسەلەيەكى سىياسى و دەپرسىت "بۇچى خۇرى گەرمى گەل ھەروا لە سوۋچ و قوزبەنە؟"

شىعرى ئاشتى لەۋپەپى جوانى و ئىجازدايە و بىرىكى قوۋلى لە قاللىكى بچوۋكدا راگەياندوۋە. شىعرى ئاۋاتىش كە ھەمان پاكى و پاستىيەى شىعەرەكانى دىكەى ئەۋى

تىدا دەبىنرېت، پېڭ و پېڭ و پېڭ و پېڭ لە سەناعاتى شىعەرىيە و بە شىۋەيەكى وەھا
ھونەرمەندانە باسى سىروشت و سەرماو سۆلى كۆتايەكانى زىستانى ناۋچەكە دەكات كە
خويىتەرى ناڭاگا لە مەسەلەكەش كاتى خويىتەنەۋەى، لە مالى گەرم وگورپى خۇيدا
ھەست بە تەزوۋى سەرمایەك بىكات!

چاپى جەغفەر، پېڭەۋتى پۇژ ومانگ و سالى ھەردوو شىعەرەكەى دەست نیشان
كردوو و لە پەراۋىزى شىعەرى ئاشتیدا ئەم دوو دېرەى نووسىۋە:

"نامەى" سەلاھەددىن ئاشتى"، خۆشەويستى ئاۋات لە كاتى سەربازىدا كە لە شارى
بووشىپەرەۋە ئەو شىعەرەنى لە گەل نامەيەكى چەند لاپەرەيى بۇ "ئىمامى" نووسىۋە.
۱۳۶۵/۱۰/۱۰ ى شىمسى [دوايىن پۇژى سالى ۱۹۸۶ ى زايىتى]"

ئەۋەش شىعەرەكان:

نامەى سەلاھەددىن ئاشتى بۇ ئاۋات

سەيىدى پىرۋزى ئازىز! يادى تۇ دەمدا دنە
دل ۋەكوو پۇلوۋىە قوربان! تۆش كە لىم بوۋىە شەنە
پېي ئەۋىن ئاورىنگە، دىت و زىپرەشانى لى دەكا
خۆشەويستى ئارەزوۋىە بىن سىنور و گولچەنە
من شەۋم دايم بە دوۋى خورشىدى خاۋەردا دەپۇم
ئەى ھەتاۋ! پراۋەستە تاۋى، شەۋ خەرىكى سۈۋتە
ھەر بە دوۋتا دىم ھەزاران جار بەجىمپىلى و برۇى
شەم پەپوۋلەى چۆن نەۋى، ئەۋ ۋا مەبەستى دىتە
پال ۋەلاشپانى دەرگاگەت دەدەم ئەۋسا دەلىم
پېڭ گەشىتمان بە مەرگىشم تەۋاۋ بى، شىرنە
ئەۋ ۋتەى لىۋتى بە نىۋى نىشتمانى كىردەۋە
زەردەيى پوۋناكىيە، مۆزدەى لە كەل سەركەۋتە
قەفقەفى كىۋ و چيا كۋا بەرگرى بىرم دەكا
ئاخىرى ھەر پىدەگەم، پۇژىكى ئاسۋ ئى مە

وێلامی ئاوات بۆ ناستی

هۆنەری زانا و بەرپێرم! یادی تۆ یاری منە
 گەرچی وێتە جوانە کەت ئێستە، لە بەرچاوم ونە
 وا پەڕیشان و هەراسانم، بە مەرگی تۆ سەلاح!
 با بزانی مەرگی من گیانە لە تۆ دوور کەوتنە
 تۆ کە نووسیوتە ئەوا لێرە بەهەرە و خۆشییە
 بای شەمال دەشنی لە مەلەبەندی هەلەلە و سوێسنە
 هەروە کوو فەرمووتە دیارە شین بوو سەحرا لەوێ
 پۆژی سەیرانە و پیاسە، کاتی گۆل پشکووتنە
 شاد و خۆشحاڵم کە مۆژدەیی خاکەلێوەت دا بە من
 بەو هەواڵە بۆلبولی تەبەعم ئەوا کەوتە قنە
 بۆچی ناشوکرێ نەبێ، لێرە هەوا سارد و سێرە
 بای شەمال ساردە، کوژەیی منداڵ و سەد پیاو و ژنە
 زوو، کە من ئاورم بەتین بوو، عەلەمی سووتاندبوو
 ئێستە ئاگردانە کەم هێند ساردە جێی لێ نووستنە
 تا تەنووڕم گەرم و گۆر بوو، نانی گەرمم هەر نەدی
 ئەو ئەوا دامردوو، خۆشم ئەوا بوومە پنە
 کاکی "ئاوات"ە لە سەرمان هەڵدەلەرزیت و دەلی:
 بۆچی خۆری گەرمی گەل هەروا لە سووچ و قوژبە؟

قافلاوا، ۱۳۶۵/۱۰/۲۰ ی هەتاوی

(لاپەرە ۴۲۹ ی چاپی جەغفەر؛ لە چاپی ئەنێسیدا دەرئە کەوتوو)

بەحری عەرووزیی شیعەرە کە،

رمل مئەمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

۵۱۲ / نامە گۆڕپنەوێ شیعری ئاوات

نامەى شىعەرى سوارەى ئىلخانى زادە بۇ ئاوات

بە داخەو، تەنیا يەك پارچە شىعەرى كاڭ سوارە بۇ ئاوات لە چاپى جەغفەردا تۆمار كراو و هيچ شىعەرىكى ئاوات بۇ ئەو، نەكەوتۆتە بەرچا.

نەمر مامۇستا سوارەى ئىلخانى زادە، وەك ئالاھەلگەر و پىشەرەوى شىعەرى نوپى كوردى لە پۇژھەلاتى كوردستان، شاعیر و نووسەر، و چیرۆك نووس و بەرنامەنووسیكى بە توانای سەر پادپوی كوردى بوو لە تاران.

ئاوات لەگەل بنەمالەى ئاگاكانى بۆكان، بە تايەت بنەمالەى حاجى بايزاغا (موهتەدى)دا كە ئەحمەدئاغای باوكى كاڭ سوارە يەك لەوان بوو، دۆستايەتى و هاتووچۆيەكى گەرم و گورپى هەبوو. هەر لەم دیوانەدا سى پارچە شىعەر هەن كە بۇ نەمر حاجى پەحمانئاغای موهتەدى (مامى كاڭ سوارە) گوتراون.

بەداخەو سەرچاوى كارى من واتە دیوانى شارى دل تەنیا يەك پارچە شىعەرى سوارەى بۇ ئاوات تۆمار كردوو و نیشانەيەك لە شىعەرى ئاوات بۇ سوارە بە دەستەو نیه گەرچى بە گوێرەى ئەو شىعەرەش، دەبى ئاوات شىعەرى بۇ ناردییت. لە پەراوێزى هەر ئەو شىعەرى سوارەشدا، ئەم پروونکردنەوێه دانراو:

"ئیمامى لە کاتى نەخۆشىی كاڭ سوارەدا نامەيەكى لى پرسینى بە شىعەر بۇ دەنووسى كە بەداخەو دەقەكەى نەماو و وەدەستیش نەكەوتوو"

پروونکردنەوێه كە ئەو ناگەيىت كە نەخۆشىی كاڭ سوارە لە چ سالىكدا بوو. ئەگەر نیاز نەخۆشى و كەوتوویى درێژخايەنى ئەو زاتە يیت، ئەو دەوروبەرى سالى ۱۳۳۵ و ۳۶ ی هەتاوى (۱۹۵۶ز) بوو كە ماوێ دووسالێك لە بۆكان لەجىگەدا كەوت.

لەپرگەى نەخۆشیەكەدا، سوارە قوتايی فیرگەى ناوەندیى بوو لە سەر قەلاى بۆكان و دواى چاك بوونەوێش، سەرلەنوێ لە هەمان فیرگە دەستى بە خويندن كردوو و ئەمجار لەگەل ئیمەدا بووبو هاپۆل، كە تەمەنمان لەو كەمتر بوو. ئەو دەم كاڭ سوار بە دوو دارشەقەى بن باغەلەو پۇژانە دووجار بەيانى و دواى نیوېرۆ لە لیژى قەلاى بۆكان سەردەكەوت و دەهاتە فیرگە و دەپۆیشتەو مالى خۆيان كە ئەودەم كەوتبو پەراوێزى باشوورى پۇژئاواى شارەكە. درەنگتر كە دۆخى سلامەتییەكەى باشتەر بوو، شىكردەوێ دیوانى ئاوات/ ۵۱۳

تەنیا گۆچانچىكى بە دەستەو دەگرت بەلام ئىتر ئەودەم لەبۆكان نەمابوو و لە تەوریز و تاران دەيخویند، هەتا كۆچى دوايى كردنەكەشى ھەر لە تاران ژيا. ھەرچۆنىك بىت، شىعرى كاك سوارە گەلىك پوخت و پېر واتا و پازاوەيە. لەويدا ئاوات بە "ھەزرەت" و ئەو شىعرەى وا بۆ سوارەى ناردوو و بەداخەو بە دەستەو نەماو، بە "كامىل و بى عەيب و مايەى عوجبى حوززار" ناودەبات بەلام كاتى باسى خۆى دەكات لە ھەندى سىفەتى وەك "بەدبەخت و بىچارە و زەليل و پېر لەغەم" كەلك وەردەگرىت، كە بۆ ئەو ھالەتە نەخۆشىە قورسەى ئەوى تىدا بوو، نااسايى ناوئىت گەرچى سوارە لەبارى بىروپرواى سياسىيەو كەسكى ھومىدەوار بە داھاتووى گەشى ژيانى گەل بوو.

وہلامى سوارە ئىلخانىزادە بە شىعركى ئاوات

نامەكەى نامى كە حاكىي لوتفى سەرشار بوو، گەيى
 شىعرى پىكت مەرھەمى قەلبى برىندار بوو، گەيى
 دارى پېر بەرگ و لقى دل، زەرد و زار و وشك و پرووت
 شىعرى ئاودارى جەنابت ئاوى جۆبار بوو، گەيى
 بۆ منى بەدبەخت و بىچارە و زەليل و پېر لەغەم
 نامەكەت دەسكىك گولى بۆنخوش و بى خار بوو، گەيى
 واسىتەى قاسىد لە وەختى فكر و ئەندىشە و خەيال
 كاغەزت بۆ من چەكىدەى فكرى ئەحرار بوو، گەيى
 لوتفى بى ھەدد و حىسابت قووەتى ئىخلاسمە
 شىعرەكانت باعىسى فرمىسكى خوئىبار بوو، گەيى
 من وەكوو ھەزرەت لە شىعرا "كامىل" و بى عەيب نىم
 شىعرى بى عەيىت كە مايەى عوجبى حوززار بوو، گەيى

(لەپەرە ٤١٤ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنسىدا دەرەكەوتوو)

نامەى شىعرىي ئاۋات بۇ مستەفا ئىلخانىزادە

تەنبا يەك پارچە شىعرى ئاۋات بۇ كاك مستەفا لە كىتەپكەدا تۆمار كراۋە و ھىچ شىعرىكى ئەو بۇ ئاۋات لەۋىدا نەھاتوۋە

مامۇستا مستەفا ئىلخانى زادە لە بنەمالەى ئاغاكانى بۇكان - بەرەى مەھموودئاغا (ئىلخانى زادە)يە. نووسەر، ۋەرگىپ و سەردەمىكىش سەرۆكى ئەنجومەنى ئەدەبىي شارى بۇكان بوۋە، ۋەك كەسايەتتەكى بەرپرسى سىياسىش ناسراۋە.

كاك مستەفا لەو شىعرەدا كە بۇ ئاۋاتى ناردوۋە (و بەداخەۋە نەكەوتۇتە بەردەستى خوتەر)، دەپى خۆى بە شاگردى مامۇستا لە قەلەم دايت لەبەر ئەۋەى ئاۋات لە ۋەلامدا گوتوۋىەتى نەخىر تۆ شاگردى و زانای.

شىعرەكەى ئاۋات بەداخەۋە پىكەۋتى ھۆنرانەۋەى بۇ ديارى نەكراۋە و نازانرى كەى نووسراۋە يان كەى نىردراۋە.

غەزەلىكى ھەۋت فەردىيە، پىنج فەردى يەكەمى، سەرەتا دامەزراندنىكە بۇ ھىنانەگۆرى باسنىك و بابەتىك. فەردى شەشەم تا رادەيەك پوۋنە و خوتەر ھەست دەكات ئاۋات پاستەۋخۇ پوۋى لە كاك مستەفايە و پىپى دەلىت تۆ زانايەكى وشيارى مەكتەبخانەى شىعر و ئەدەبىي. شىعرى مەقتەعش درىژەى ھەمان بۆچۈنە كاتى كە دەلى "بە شاگردىت قەبوۋل ناكائىمامى" لەبەر ئەۋەى تۆ ھۆنەر و كاكى ھونەردارى.

ئەۋە شىعرەكەى ئاۋاتە كە لە دىۋانى شارى دل دا بە 'ۋەلامى ئاۋات' ناۋىردە كراۋە:

وه لامي ئاوات بۆ مستهفا ئيلخاني زاده

چلۆن سارپېژ دهبي زامي ئه ويندار؟
عيلاجي نايه خاوهن يار و دلدار
كه سيكي مفتهلای دهردي ئه وين بي
دهبي بهو دهردهوه برواته كۆسار
به جارئ شيت و پيت بي ئه و كه سي بوو
گرفتاري بهر و خال و خه تي يار
عه شق خۆي دهسته چيله ي ئاوري مهر گه
چووه ههر مالى، ههر هاواره، هاوار
كه سيكي كه وته داوي گولعوزاران
دهبي ويلى بكهن خه لكى به ناچار
له مه كته بخانه يي شيعر و ئه ده ب دا
ئه تو نووسراي به زاناييكي وشيار
به شاگرديت قه بوول ناك "ئيمامي"
ئه تو خۆت هۆنه ري، كاكي هونه ردار

شوين و پيكه وتي گوتراني شيعره كه ديارى نه كراوه.
(لاپه ره ٤١٥ ي چاپي جه عفر. له چاپي ئه نيسيدا نه هاتووه).

به حري عهرووزي شيعره كه،
هزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

وہلامی شیعری ئاوات بہ شیعریکی محہمد سالح ئیبراہیمی (شہپۆل)

تہنیا یەك پارچە شیعری ئاوات بۆ شہپۆل لە دیوانی شاری دڵدا ھاتووہ و ھیچ شیعریکی شہپۆل بۆ ئەو لە دیوانہ چاپکراوہ کانئ شاعیردا نیہ. مامۆستا محہمد سالح ئیبراہیمی مامۆستایەکی ئایینی خەلکی مەھاباد و سەرنووسەری گۆڤاری گرشە کوردستان بوو کە لە یەك دوو سالی دوای راپەرینی ۱۳۵۷ دا لە تاران دەرەچوو.

بە حیسابی شیعەرەکی ئاوات، وا ویدەچیت لەنیوان ئاوات و شہپۆلدا دۆستایەتی و نامە گۆڕینەوہ ھەبوویت.

لە لاپەرہ ۳۴۱ ی دیوانی شاری دڵ، چاپی جەغفەردا یەك غەزەلی ۵ فەردی لە ژێر ناوی 'بۆ محہمد سالح ئیبراہیمی (شہپۆل)' تۆمار کراوہ. ئەو شیعەرە لە بەشی نامە گۆڕینەوہ کاندای نیہ و من تہنیا بەھۆی ناوہرۆکی نامە ی شیعری ناردنی ئاواتەوہ ھیناومەتە ئەم بەشە.

ئاوات لە نامەکیدا سپاسی گەشتنی نامە یەك دەکات کە شہپۆل بۆی ناردووہ و بەھۆی ئەو راستییەوہ کە بە شیعەر وەلامی داوہتەوہ، دەتوانین بڵێن نامە کە ی شہپۆلێش ھەر بە شیعەر بووہ، بەلام بە داخەوہ دەقی ئەو نامە یە لە چاپی جەغفەردا نەھاتووہ. ھەر وەھا ریکەوتی نامە کانیشت نازانرێن، بەلام بەھۆی ئەو بەشە ی شیعەرە کە ی ئاواتەوہ کە دەلێ "گرێی چەندسالە ی دلم کراوہ" دەکرێ ئەو گرێی تەنگ و چەلەمە ی سالانی دوای راپەرینی ۱۳۵۷ ی گەلی کورد بە دەست رژیمی مەلاکانەوہ بوویت، جا دوور نازانریت نامە کان ھی سالانی دەورووبەری ۱۳۶۰ ی ھەتاوی بوویتن. ئەوہ شیعەرە کە ی ئاواتە:

بۆ محمد سالىح ئىبراھىمى (شەپۆل)

شەپۆل! بە نامەت ئاوات ژياوۋە
گرېپى چەندسالەي دلى كراوۋە
شەپۆلى ژىن بوو يا پېژنەي باران؟
يا شەنە و كزەي مەيلەكەي ياران؟
يا بۆنى خۆشى گۆلى بەھاران،
نەسىم ھىتاويە لە كۆھساران؟
بارانى ئەوسال بە ئەمرى بارى
ھەموو رەھمەت بوو بۆ كوردەوارى
نەپزى ئەو دەستەي نامەي نووسىوۋە
"ئاوات" سەربەرزە كە لىت پرسیوۋە^{۳۴۸}

شۈيىن و پىكەتۈي گوترانى شىعەرەكە دىارى نەكراوۋە.
(لاپەرە ۳۴۱ ي چاپى جەغفەر. لە چاپى ئەنيسىدا نەھاتوۋە).

تەخمىسى غەزەلىكى ئاوات

لەلايەن "قازى كاكە ھەمەي قزلىجى" يەوۋە

ئەم شىعەرە لە راستىدا ھى ئاوات نىيە و نابىن بە كارى ئەو دابنرەيت، ھەربۆيەش لە بەشى
شىعەرە كوردىيەكاندا نەھاتوۋە. بەلام لەبەر ئەوۋەي قازى كاكە ھەمە شىعەرەيكى ئاواتى
تەخمىسى كردوۋە و لە تەخمىسدا بە عادەت مىسراعى چوارەم و پىنجەم ھى شاعىرى
يەكەمن و لىرەشدا شاعىرى يەكەم ئاوات بوۋە، مەن لىرەدا دەيھىنم. بەلام با خويەنرەيش

^{۳۴۸} وشەي "ئاوات" لە فەردى يەكەمدا ئىھامى تىندايە. واتاي نىزىكى وشەكە برىتتيە لە ناسناۋى شىعەرىي شاعىر
خۆي و واتاي دوۋرىشى ئارەزوۋ و خواستە.

بزانی شیعری کیئە و بۆ نمونە ئەگەر لە داھاتوودا کۆمەڵەی شیعەرەکانی قازی کاکە
حەمە بلالوکرایەووە ئەم شیعەرەش لە گەڵ ئەوان بخریت نەک لە گەڵ شیعری ئاوات.
نەمر قازی کاکە حەمە ی قزڵجی شاعیریکی سەرکەوتوو بوو و پارچە شیعریکی بۆ
کۆچی دوایی سەیف ھەبە کە لە کەشکۆلی ئوھیسای عوسمانیدا تۆمار کراوە و من
چەند سائیک پیش ئیستا لە گۆڤاری 'مەھاباد'دا بلالوم کردەووە.

سەبارەت بە غەزەلە کە ی ئاوات، کە لە بەشی شیعەرە بێ تەئریخەکان و لە ژێر ناوی
کەزە یای شەمال (چاپی جەغفەر) و بووکی گۆل (چاپی ئەنێسی)دا دەرکەوتوووە، من
ئەوێ زانییتم نووسیمو و لێرەدا بۆیست بە دووپات کردنەووە ناکات.

شیعری نەمر قازی کاکە حەمەش گەلێک رێک و پێکە و کەم و زۆر بە ھەمان ئەو
زمانە و ئەو دەستەوشە نووسراوە کە وێچووێ ئەوانی ئاواتە. بەلام ھەندێک سەنەتی
شیعیری سەرکەوتوانە تیدا بە کار ھێنراوە، وەک "چنار گەییە چنوو" کە جیناسیکی
جوانە یان "شکۆفە پێکەنی رۆوی کردە سوێسن یانھا بگری!" کە سەنەتی موقابەلە ی
نیوان پێکەنی و بگری تێدا یە و زۆریش جوانە.

رۆونکردنەووە یەک: رەدیفی ئەو غەزەلە ی ئاوات و قازی کاکە حەمە تەخمیس کردوو
لە چاپی ئەنێسیدا (لە پەرە ٣٣ و ٣٤)، "ئەمشەو" نەک "ئەوشۆ". بەو پێیە، تەخمیسە کە ی
قازی کاکە حەمەش دەبێ ھەر رەدیفی "ئەمشەو" ی بۆیست و لە چاپی جەغفەر
(لە پەرە ١٧٣) دا، کرابێت بە ئەوشۆ. من ئەو گۆرانی زارەووە یەم پێ کارێکی بە رێو جی
نییە لەبەر ئەوێ رەنگی پاشاگەردانی و ئەم شار وئەوشاری پێو دیارە. نە قازی کاکە
حەمە و نە ئاوات لە قسە کردنی ئاسایی و نووسیندا نەیانگوتوووە ئەوشۆ، بە گۆرە ی
چاپ ئەنێسیش ئەو رەدیفە ئەوشۆ نەبوو!

ئەوێش رۆونکردنەووە یەکی کاک جەغفەری ئیمامی لە پەرە یازی ٢٣٢ دیوانی
"شاری دڵ"دا:

"خوالیخۆشبو ئاوات لە دەفتەرە کە ی و لە ژێر غەزەلە کە ی خۆی دا نووسییو یە تی: «یەک
فەردی تەخمیس نە کراوە».

سەبارەت بەو رۆونکردنەووە یەش دەبێ بۆیست، لەبەر ئەوێ ن قازی کاکە حەمە ئەم
فەردە ی شیعەرە کە ی تەخمیس نە کردوو کە زۆریش رازاوە و جوانە و دوو فەردی
غەزەلە کە ی ئاوات پێک دێت:

"ئەوا تیی بە ھاری دەست بە نێزە چوونە سەر بە فری

شکا پستی کلیله قورپه سهر وهك پیره زال ئهوشو^{۳۴۹}

به حری عهرووزی شیعه که،

هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

زه ماوهندی به هار

وهرن سۆفی! وه کوو دهرویش بکهونه گال گال ئهوشو
وه ره نیو باغی عیشرهت، ئه ی نه مامی چارده سال! ئهوشو
بده جام و مهزه ی ماچت له کوئم و لئوی ئال ئهوشو
"به سروهت پی ده لیم چاوم! کزه ی دئ بای شه مال ئهوشو
چزه ی دئ جهرگی برژاوم به بی پۆلوو و زوخال ئهوشو"

دهری پیری موغان ئاوايه، قاپی مه یکه ده وازن
جخیل و پیر و مندال مه یگوسار و باده په ردازن
سوراحی که یل و موتریب مه ست و ساقی ساده وو سازن
"کوړو کال دم به خه ندن، کیژو کال پر عیشوه وو نازن
بزه ی دئ غه مزه وو په مز و ئیشاره ی چاوی کال ئهوشو"

زه ماوهندی به هاره، کاتی سه یران و شه ق و گۆیه

^{۳۴۹} دوور نییه هۆکار بۆ ره چاونه کردنی فهرده که، ئهسته م بوونی دۆزینه وه ی سن سهروا بوو بیت بۆ وشه ی "به فری". یه که له به لاکانی گیانی شیعی عهرووزی ئه و فۆرمالیسمه یه و هیچیشی له گه ل نا کریت ههر بۆیه ش درێژترین شیعی عه رهب 'قه سیده'یه، له کاتیکدا زمانی فارسی و کوردی به داهینانی شتوازی 'مه سنه وی' (مزدوج)، خۆیان له و به نده رزگار کردووه و ئه و هه موو چیروکه شیعه ی وا هه یه له و قالبه دا گوتراون ههر له شانامه ی فیرده ووسی و شانامه کوردیه کانه وه بگره، تا مه م و زینی خانی و له یلی و مه جنوون و شیرین و فره اد و ی کوردی و فارسی.

سەبا بەربووکە، زاوا عەندەلیب، پەردە کەنار جۆیە
دەسا بولبول لە پېشوازا بخوێتە، داوەتی تۆیە!
"سەراسەر فەرشە چیمەن، بۆ قودوومی بووکی گۆل، بۆیە
زمانی گرتوو هەر چەشنی تووتی، کۆندە لال ئەوشۆ"

لە خەلۆه تەخانەیی خال و بەلەكدا خاسەكەو جووتن
لە سەر سفرەیی چەمەن، شەونم مەیه، گۆل جامی یاقووتن
شەنە و سروەیی بەیان تیکەل هەناسەم بوون و ئەنگووتن
"بە تەشریفی نەسبیم، شەویۆ و نیرگس پاکی پشکووتن
لە خۆشیان بولبول و قومری دەكەونە قیل و قال ئەوشۆ"

وێنەوشە لارەمل، دامالە مەیدانا بە تەنیایی
ئەوا نەسرین سەری بۆ پردەباز پۆنا، بە تەنیایی
ئەوا پۆزی لە قیس چوو عاشقی شەیدا بە تەنیایی
"ئەوا هەر چاوەپێیە نیرگسی شەهلا بە تەنیایی
بە جاری بوو سپی چاوی بە ئوممیدی و یسأل ئەوشۆ"

شكۆفە پێكەنی پرووی كردە سوپسن یانیها بگری
نەما ئەهریمەنی زستان، وەلاچوو شیددەت و قەهری
هەزار قەوس و قەزەح رابوو بە رەنگی تاووس و چەتری
"بە دەنگی بولبول و قومری، تەماشای دڵ چلۆن دەگری!
دەلێ بگرن بە دڵ قەدری، جەمالی کێژو کال ئەوشۆ"

چنار گەییە چنوو، پێچرا سەو بەرچەم و سونبول
ئەوی نەختی لە کارا بوو گەیشتە مەقسەد و مەنزڵ
بە تەنیا هەر "قزڵجی" کەوتە دووی خێل و نەگەییە دڵ
"نیمامی" ش هەروەکوو بولبول بە هیوای پێكەننی گۆل

دەئالینى لە سەر ھەر چل، بە يادى خەتتوخال ئەوشۆ" ۳۵۰

بۆكان، ۱۳۳۶ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۲۳۲ تا ۲۳۴ ى چاپى جەعفەر. لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتووہ)

۳۵۰ "حوالىخوشبوو ئاوات لە دەفتەرەكەى و لە ژېر غەزەلەكەى خۆى دا نووسىويەتى. 'يك شعر تخميس نشده

(جەعفەر ئىمامزەنبىلى)».

شعره فارسيه کانی ئاوات

سەرەتا

سەرجهەم ۳۰ پارچە شیعری فارسی ئاوات لە دیوانی چاپی ئەنسی و جەغفەردا ھاتوون. لە ۳۰ پارچە یە، ۲۲ یان غەزەل، دوویان پینج خشتەکی و چواریان چوارینەن. جیا لەوانە، دوو نامە ی شیعری بۆ مامۆستایان عەبباسی حەقیقی و خالیدی حیسامی (ھیدی) تۆمار کراون، کە ھەموو بەسەر یە کەووە دەکەنە ۳۰ پارچە.

شیعرەکان بەگشتی کلاسیک و اتە ئاوات نە لە شیعەرە کوردییەکان و نە لە فارسییەکاندا بەرەو شیعری بێ کیش و سەروا (نوێ) نەپۆشتوووە. بەگشتی ھیچکام لە شاعیرانی قوتابخانە ی موکریان و پەڕەوانی سەیفولقوزات، لە ھەژار و ھیدییەووە تا حەقیقی و خالەمین و نووری و عەتفیکیان بە مەسەلە ی نوێکردنەووە ی قالبی شیعەرەکانیان نەبوو، باوەکوو ناوەرۆکی شیعەرەکانیان پۆژین و نوێ بووین. تەنیا ھێمن لە قۇناغیکی سالانی سی (پەنجاکانی زایینی)دا نمونە یەکی بچووکی لە شیعری نوێ لە خۆی پێشاندا کە گەلێک کاتی بوو و چیر شویتی نەگرا.

کە دەلێم شیعری کلاسیک و شیعری نوێ، پێوانە ی ساکارم بۆ جیاوازی دانانیان لە یەکتر، پەچاوکردنی کیش و سەروایە، دەنا لە باری بابەتەووە، ھەر ھەموو شاعیرانی قوتابخانە ی موکریان، کە من مامۆستایانی نەمر 'قانع' و 'موفتی پینجوتی' شیان لەگەڵ دەخەم، ناوەرۆکی شیعەرەکانیان نوێ بوو، واتە بە پێوانە ی ناوەرۆک و بابەت، ھەر ھەموویان لەچاو شاعیرانی دیکە ی ناوچە کە، وەک وەفایی و ئەحمەدی کۆر و مەلامارفی کۆکەیی، نوێخواییکی تەواو نوێخوای بوون.

قانع و موفتی پینجوتیش لە سەردەمی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) دا لە مەھاباد و بۆکان و سەقز و مەریوان ژیاون و کارتیکەری شیعری سەیف بە سەر شیعەرەکانیانەووە دیارە و ھەلۆستیان بە موو جیاواز نییە لە ھەلۆستی شاعیرانی دیکە ی قوتابخانە ی موکریان بۆ نمونە، ھەژار و ھێمن و ھیدی و ئاوات.

لە شیعەرە فارسییەکانی ئاواتدا شوین پێی شیعری شاعیرانی کلاسیکی فارس وەک خەببام و مەولەوی رۆمی و سەعدی و حافظ، تا رادە یەکی شەھریار، بەرچاو.

هەندىك لە غەزەلەكان ئىستىقبالى غەزەلىكى ئەو شاعىرانەن بەلام مۆركى كوردبوونى شاعىر و خۆمالى بوونى شىعرەكانىان دەبىنریت كە ئەو خۆى كەسايەتییەكى سەربەخۆى پىداون-دىاردەيەك كە جىاوازه لە لاساىى كردنەوہى ناوہستايانہى شاعىرانى كەم ئەزموون.

لە هەندىك شىعرى دىكەدا كەلك لە كەرەسەى شىعرى ئەو شاعىرە فارسى وێژانە وەرگىراوہ و بۆنموونە، بەشپىك لە دەستەوشەى بەكارهاتووى ئەوان خزاوہتە ناو ئەو شىعرانەيەوہ كە كىش و سەرواى نوێ و تايبەت بەخۆى ئاواتيان ھەيە؛ يان بە پىچەوانە، كىش يان سەروا لە شىعرى شاعىرىكى فارسى وەرگىراوہ بەلام ناوہرۆكىكى تايبەت بە خۆى كراوہتە ناوئاخنى.

شىعرە فارسىيەكان شارەزايى و ناسياويى زۆرى ئاوات لە شىعرى كلاسىكى فارسى و شاعىرانى فارسى وێژ دەردەخەن. سەردەمى ژيانى ئەو شاعىرانەى وا كارتىكەرييان لەسەر ئاوات بوو، كەم و زۆر لە سەدەى ھەوتەمى كۆچى (١٣ ى زايىنى) يەوہ دەست پىدەكات و دەگاتە سەردەمى مەشرووتە (١٩٠٦) و دواى ئەويش. ھەموو ئەو شاعىرە فارسانە، لە مێژووى ئەدەبى فارسيدا غەزەل وێژ و سەر بە شىوازى ئەدەبى عىراقى بوون. ئاوات چامە (قەسىدە) نووس نەبووہ و ھەر بۆيەش ئىستىقبالى شاعىرانى شىوازى خۆراسانى وەك ئەنوہرى و خاقانى، تەنانتەت ملك الشعراء بەھار شاعىرى نزيك لە سەردەمى خۆشى، نەكردووہ.

ئەو تىكەلاويە و تەنانتەت ئەو دەستەوام وەرگرتنە لە شىعرى فارسى، لە لايەكەوہ جوانى و رازاوہيەكى زۆرى بە شىعرى ئاوات بەخشيوہ لە لايەكى ترەوہ بە ھۆى كەلك وەرگرتن لە وشە و زارەوہى فارسى، ھەندىك جار پاكى و بى خەوشى و رەسەنايەتيان لەشىعرەكانى شۆردۆتەوہ و ئەوہ بۆ نموونە لە شىعرى سەيف يان ھەزار و ھىمىن و ھىدى و خالەمىندا كەمتر دەبىنریت. ئاوات زياتر دەربەستى خواستى دلى خۆى بوہ و ئەو ھەستە نىشتمانىيەى لە ناوہرۆكى شىعرەكانيدا دەربرپوہ و زياتر، گەياندننى واتا بە خويئەرى ئامانج بووہ تا پاك كردنەوہ يان رەسەن بوونى زمان- وەك بۆ مامۇستا گۆرانىش وابووہ. نازانم بە بى وشە و تەعبىرى عەرەبى، ئىمە دەمانتوانى بۆ نموونە، شىعرى 'شەويك لە عەبدوللا' يان 'جىلوہى شانۆ'ى مامۇستا گۆرانمان ھەييت:

"لە جەرگى پەردەوہ تەك تەك دلوپى عوود ئەررررر/ بە نووكى تەئسىرى/ تەرەب ئەھاتە خرۆش تالىى سروور ئەررر/ بە ئاھى دلكىرى/ كەمان شەھىق و زەھىرى فرىشتەيى ئەلحان/ ئەكەوتە ناو دلى مردووش ھەناسەيى ھەيەجان..."

له بیرمان نهچیت، بهشیکی زۆر له زاراوه و دهستهوشه‌ی ناو شیعی فارسی له راستیدا
عه‌ره‌بین به‌لام بۆ ئاخێوه‌رانی زمانی فارسی بوونه‌ته‌ بابەتییکی خۆمالی و شاعیرانی فارس
به‌ تایبەت کلاسیکه‌کانیان له‌ نووسین و خه‌لکیش له‌ خوێندنه‌وه‌یان نا‌په‌رموونه‌وه‌.
شاعیرانی کورد وه‌ك نالی و مه‌حویش، که له‌ ناو شاعیرانی کورددا زیاترین
کارتیکه‌ری شیعی فارسییان له‌سه‌ره‌ و له‌عینی کاتدا مه‌لا و عه‌ره‌بیزانیکی چاکیش
بوون، راسه‌وخۆ، یان له‌پێگه‌ی زمانی فارسیه‌وه‌، ده‌سته‌وشه‌ی عه‌ره‌بیان هه‌تاوه‌ته‌ ناو
شیعه‌کانیان‌ه‌وه‌. له‌م باره‌یه‌وه‌، ئاوات بارودۆخیکی هاوچه‌شنی نالی و مه‌حویی هه‌یه‌.

دوو‌ر نیه‌ هۆکاریکی مه‌سه‌له‌که‌ش ئه‌وه‌ بێت که ئاوات زیاتر له‌ شاعیرانی دیکه‌ی
قوتابخانه‌ی موکریان ئیماندارێ ئایینی و ئه‌هلی ته‌ریقه‌ت بووه‌ و ئه‌و هه‌ردوو، شوی
خۆیان له‌سه‌ر زمانی ئاخوتن و نووسینی داناوه‌. زمانی عه‌ره‌بی چ له‌ پێگه‌ی ئایینی
ئیسلام و چ له‌ پێگه‌ی فه‌لسه‌فه‌ و که‌لام و چ له‌ پێگه‌ی ته‌سه‌ووفه‌وه‌، به‌ تان و پۆی
هه‌موو زمانه‌کانی ناوچه‌دا گه‌راوه‌ و ته‌نانه‌ت نه‌ك له‌ رابردووی کۆن، به‌لکوو له‌
سه‌رده‌می ئیمه‌شدا وه‌ك دیاره‌یه‌کی چارناچاری زمان و ئه‌ده‌بی کوردی، به‌تایبەت له‌
باشوور و پۆژه‌لاتی کوردستانی لێها‌تووه‌. جیاوازی له‌ کوردی و فارسی، به‌
سه‌یرکردنیکی ساکاری زمانی تورکی و ئازه‌ربایجانی و ئوردو و په‌شتو، ته‌نانه‌ت
پونجایی و گوجراتی هیندوستان، پانتایی مه‌یدانی ئه‌و کارتیکه‌یه‌ی زمانی عه‌ره‌بیمان
له‌و گۆره‌پانه‌ به‌ربلاوه‌ جوغرافیا‌یه‌ بۆ ده‌رده‌که‌وێت.

له‌ راستیدا، ته‌نیا ئه‌و زمانه‌ی ناوچه‌که‌ توانیویه‌ له‌ مه‌یدانی مغنا‌تییسی زمانی عه‌ره‌بی
به‌ دوو‌ر ب‌م‌ینه‌وه‌، یان شوی که‌متری لێ هه‌ل‌ب‌گ‌رن، که ئاخێوه‌ره‌کانیان موسو‌لمان
نه‌بوون! بۆ نمونه‌، گه‌لانی ئه‌رمه‌نی و ئاسۆری و گورجی. له‌کاتیکدا که ئیزدی و
کا‌که‌یش دوا‌ی سه‌ره‌له‌دانی ئیسلام به‌ ناچاری و له‌ژێر گوشاری زۆری موسو‌لمانان و
ه‌کوومه‌ته‌کانیاندا که‌وتوونه‌ته‌ په‌یوه‌ندیه‌کی چار ناچار له‌گه‌ڵ موسو‌لمانانه‌وه‌ و به‌
هه‌مان شێوه‌ی کوردی موسو‌لمان یان تورک و ئازه‌ربایجانی و فارس، قورسایی زۆری
زمانی عه‌ره‌بیان به‌ سه‌ر شانی زمانی ئاخوتن و نووسینی خۆیان‌ه‌وه‌ هه‌یه‌.

به‌ گشتی، شاعیری کلاسیکی گه‌لانی ناوچه‌ی ئیمه‌ له‌ هه‌زار سا‌ل پێش ئیستاوه‌ لایکه‌م
تا سه‌رده‌می سه‌ره‌له‌دانی شیعی نوێ (نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م) نه‌یان‌توانیوه‌ له‌
ژێر سیه‌ری قورسی دوو دیاره‌، ئایینی عه‌ره‌ب و ئه‌ده‌بی فارسی، بینه‌ ده‌ره‌وه‌ و
هه‌رشه‌یریکیش گوترا‌یت له‌ قال‌بی به‌حرێکی عه‌رووزیدا بووه‌ که عه‌ره‌ب دایناوه‌ و

فارس پېشپړه وی بووه و هه ردوکیان به زه ربی شمشیر به سهر گهلانی دیکه ی ناوچه یاندا سه پاندوون! دنا بو نمونه، شیعری کلاسیکی کوردی برگه ییه نهك عهرووزی، که هم له شیعری یارسانه کان و هم له بهیت و بهندی ناوچه ی ههولیر و موکریاندا دهرده کهویت. بهلام هاوړئ له گهل پهره سهندنی خوینده واری له حوجره ی مزگه وته کان و ده سلات سهندنی زمانی عهره بی له ناو فقهی و مه لای کوردا، شاعیرانی خوینده واری مزگه وته کانیش سهریان هه لداوه و به عهره بی و فارسی خوینده وویانه. شیعری کلاسیکی کوردی له و بارودوخه و له ژپر ئه و گوشاره دا بووه به شیعری عهرووزی!

ئه گهر که سیکیش بیه ویت ده ست نشانی شیعری برگه یی له ئه ده بی گهلنکی وهك کورد دا بکات یان نمونه له شیعری بابه تاهیری هه مه دانی بهینته وه و بلئ ئه و شاعرانه برگه یین و شویتی عهرووزی عهره بیان به سهره وه نییه، ههر ئه و که سه خوی ده زانیت که ئه وانه دلؤپتکن له دهریای شیعری گهلانی ناوچه و ههر گیز له باری ژماره و که یفیه ته وه ئه و گرنگایه تییه یان نییه له به رانه ر ئوقیانووسی شیعری کلاسیک دابنرین. خو که میش نین ئه و که سانه ی وا راست یان هه له، لایان وایه هه موو شیعریکی برگه یی ده توانرئ ته قتیع بکرین و بخرینه ناو یه کیک له هه مان ئه و به حرانه ی عهرووزی عهره به وه!

هه رچؤنیک بیت، ئه و شاعرانه ی لیړه دا ده ییرین، به ژماره ۲۲ غه زه ل، ۲ پینج خشته کی و ۴ چوارینه ن، دیاره ۲ نامه ی شیعریشیان به شویندا دیت، که پوو یان له شاعیرانی دیکه (حه قیقی و هی دی) یه و ئه وانیش به شاعر وه لامی ئاواتیان داوه ته وه. شیعره فارسیه کانی ئاوات له باری ناوه رؤکه وه بریتین له:

- بابه تی غه رامی
- ئایینی / عیرفانی
- کؤمه لایه تی / سیاسی
- ئیخوانیات

به حیسابی سالی گوتران، شیعره کان له نیوان سالانی ۱۳۳۱ و ۱۳۶۳ ی هه تاوی (۱۹۵۲ تا ۱۹۸۴ ز) دا گوتراون. من بو ریز کردن و به شوین یه کتردا هینانیان، به باشم زانی بنه مای کار له سهر سالی گوترانیان دابنیم.

شيعره فارسىيە كان لە كۆتايى شيعره كوردىيە كانى ديوانى ئاواتدا ھاتتۇن كە ژمارەيان سەرچەم ۲۶۰ پارچە شيعر بوو. بەو پىيە، لىرەدا شيعره فارسىيە كانى ئاوات لە ژمارە ۲۶۱ ھە دەست يىتەكەن تا دەگەنە ۲۹۱.

ھەروەھا لە درىژەى ناساندن و شىرقە كىردنى شيعره كوردىيە كاندا بۆ ھەركام لە شيعره فارسىيە كانىش پوونكرەنە ھەيەكم نووسىو ھە خويەنەرى كورد ناسىاويەك لەگەل ناوەرۆكيان پەيدا بىكات بەلام بۆ ئەو ھە پوونكرەنە ھەى كوردى لەگەل دەقە فارسىيە كەدا تىكەل نەيىت و سەر لە خويەنەر نەشويەت، سەرەتا پوونكرەنە ھە كوردىيە كانم داناو، ئىنجا شيعره فارسىيە كان خويانم بە شوياندا ھىتان. ئەم شىوازە، لە لايەك درىژە بە زانىارىيە كانى بەشى شيعره كوردىيە كان دەدات و ھەوداى كارەكە ناپسىنەت، واتە لەسەر شيعره فارسىيە كانىش ناسىاوى دەداتە خويەنەرى كورد، لە لايەكى دىكە ھە دەرەتان دەداتە خويەنەرى فارسىش بۆ ئەو ھەى بتاينت شيعره كان بە بى كىشەى زمان، يەك لە دواى يەك بخويەتتە ھە و لە نيوان فارسى و كوردىدا ۳۰ جار سەر و خوار نەكات!

و ھەك دەيىنەت، ھەولمداو ھە شيعره كان لە ئاوتەى پووداو ھە سىاسىيە كانى ئىران و كوردستانى سالانى ژيانى شاعىردا دابىتم ئەويش لەبەر ھۆكارىكى پوون و بەرچاو: شاعىران و يەك لەوان ئاوات، ئەندامىكى ئاساى كۆمەلگان و ھەك خەلكانىتر ژيان دەكەن، شويەن لە ژىنگەى دەورووبەر ھەلدەگرن و بەش بە ھالى خويان شويەن لەسەر كۆمەلگا دادەنن. ناكى ھونەرى ھونەرمەند لە ناو قوتوويەكى داخراوى داپراو لە ژىنگە، بخىتە بەر لىكۆلەنە ھە.

ئاوات پۆلەى سەردەمى خۆى بوو، ئەو سەردەمەى وا مۆركى گەلەك پووداوى مېژووي بە سەردەمەى و لەوانە، مەشرووتەى ئىران و عوسمانى، دامەزرانى ھۆكۆمەتى توركيا لە خۆلەمىشى ئىمپىراتورىيەتى عوسمانى، شەرى يەكەم و دوو ھەمى جىھانى، كۆمارى سالى ۱۳۲۴ى كوردستان، كۆدىتاي ۲۸ى گەلاوېژى ۱۳۳۲ى دژ بە موسەددىق لە ئىران، راپەرىنى سالانى ۱۳۳۱ و ۳۲ى خەلەكى بۆكان و ناوچەى فەيزوللا بەگى دژ بە ناغاوات، شۆرشى ئەيلوولى ۱۳۴۰ى باشوورى كوردستان، كۆنگرەى دوو ھەمى حزبى دىموكراتى كوردستان كە لە باشوور گىرا، راپەرىنى كومىتەى شۆرشگىرى حزبەكە لە سالانى ۱۳۴۷ و ۴۸، راپەرىنى سالى ۱۳۵۷ى

گهلانی ئیران، پروو خانى پڙىمى بههلهوى و له ناوچوونى سىستهمى دوورودرېژى شاهیه تی له ئیران و گهلېك پرووداوى گرنګى دىكه له كوردستان و ئیران و ناوچه كه. ئاشكرايه شاعیره بې سهارهت به ههموو، يان به شېك لهو پرووداوانه، كه ژيانى خه لكیان تووشى گورپانكاريى قوول كړدوو، ههلویستی گرتبیت و ئه وههلویستانه له شيعره كانيدا په نگیان دایته وه.

نهك ههر ئهوانهش، بهلكوو ده بې شوین و كارتېكه رې ژيانى تاكه كه سى، بنه مالیه یی و كومه لگایى، منداللى، لایه تی، پیرى، ئهوین، په یوه ندى دۆستانه، خویندن، ئهرك و كار و ئابووری بنه مالیه، باوه رې سیاسى و ئایینى و گهلېك دیارده ی دىكه ی ژيان، پراسته وخو یان ناراسته وخو له شيعره كانيدا بدوزرېته وه و ههلېسه نگیتریت.

من، به گوپړه ی توانای كه مى خوّم و دهره تان و كاتېك كه بۆ كاره كه م تهرخان كړدوو، لهو بواره دا ههنگاوېكم ههلېناوه. زور باش ئاگادارى ناتهواوییه كانى كاره كه م هم و ئه نجامه كه ی ته نانهت به دللى خویشم نین! بهلام من ههر ئه وه م و ئه وه نده ی لى ده زانم. گهل كه مان به خته وه رانه ئیستا پسپور و زانای زورى ههن و له داهاتوودا له وه زیاتریشى لى ههلده كه ویت. هیچ قسه یهك و بۆچوونېك مو تله ق نییه و دلنېاشم كه دواى من كه سانى دىكه له من چاكتر ئهركى شېكړدنه وه ی شيعر و ژيانى ئاوات به پړتوه ده بن.

كو تایی قسه، من ئه وه ی له توانامدا بووه كړدوو مه و نهك هیچ ده مارگیرییه كم بۆ ههلویست و شیوازی كاره كه ی خوّم نییه، بهلكوو خو شحال ده بم كه سانى دىكه، ئه مرپو یان له دواړوژدا، ههلای كاره كه م بخه نه پروو و ووردتر له من، پراسته قینه دهرېخن.

وهك گوترا، سهره تا پروونكړدنه وه و شروقه ی یهك یه كه ی شيعره فارسیه كان به زمانى كوردی دېنم، ئینجا شيعره فارسیه كان ده خه مه بهرچاو:

شيعرى 'معراج'

غزه لېكه، له سالى ۱۳۳۱ (۱۹۵۲) دا گوتراوه، كاتې كه شاعیر ۴۹ سالان بووه. هیچ شيعرېكى دىكه ی فارسىی ئاوات نه گه یشقوته ده ستمان كه پېش ئه وه ساله گوترايیت.

وهك له ناوه كهى دهرده كه ویت، غه زه لیکى ئایینی و باسی میعراجی پیغه مبه ری ئیسلامه. وشه ئه ستهم له شیعره که دا نییه به لام ته رکیبی جوانی وهك "از بلندا جای بالا آمدی" تیتدا بهرچاوه. ئه و شیوه به یانه هی ئه ده بی کونی سه ده کانی چوارهم و پینجه می کوجی ئیرانه که له سه ده ی بیسته مدا سه رله نوئ زیندوو کرایه وه و هه ندیک خه لکی لایه نگری ئیرانی کون و زمانی فارسیی 'پاک' - واته دوور له کارتیکه ریی زمانی عه ره بی، بۆ نموونه ئه ده بیاتی ناسراوی ئه حمه دی که سه ره وی، له نووسین و شیعی خۆیاندرا په چاویان کرد.

سه باره ت به سالی گوترانی شیعره که پیوسته بگوتریت سالی ۱۳۳۱ هه م له میژووی ئیران و هه م له میژووی ناوچه ی جیگه ی ژیا نی ئاواتدا خاوه ن گرنگایه تییه کی سیاسى- کومه لایه تی زوره به لام ئه و شیعره، وهك تا که شیعی فارسیی سالانی پینش کۆدیتای ۲۸ ی گه لاویژی ۱۳۳۲ و گه رانه وه ی حه مه ره زاشای هه لانتوو بۆ سه ر ته خت و تاجه که ی، هه روه ها تیک شکانی راپه رینی دژی فیئودالیی خه لکی بۆکان و ناوچه ی فه یزوللابه گی دژ به ئاغاوات، هیچ نیشانه یه کی ئه و پرووداوانه ی به سه ره وه نییه و وهك ده بینن، ئاوات ته نیا له بیر میعراج و جه ژنی به راتدا یه. تۆ بلیی شاعیر شیعی فارسی دیکه ی سه باره ت به و پرووداوانه نه گوتیتن؟ ئاخه ئاوات شاعیریکی بهرپرسی سیاسى بووه. یاخود بلیی 'پینگه ی کومه لایه تی' خۆی وهك خاوه ن ملک و دۆستایه تی و خزمایه تی له گه ل ئاغاواتی بۆکان و ناوچه که، بهرگری هه لویست نواندن سه باره ت به و راپه رینه شکومه نده ی دووکاندارانی بۆکان و وهزیران و خوش نشینانی ناوچه ی فه یزوللابه گی له سالانی ۱۳۳۱ و ۳۲ دا نه بووینت؟ ئه ی چۆن بوو له پرووداوی کۆمارى کوردستاندا ده ست به جی ها ته ده نگ و شیعی به ئالای کوردستاندا هه لگوت؟ یان چۆن بوو سه باره ت به شۆرشى ئه یلوول و کۆنگره ی دووهه می حزبی دموکراتی کوردستانی ئیران و راپه رینی چه کدارانه ی سالانی ۱۳۴۶ و ۴۷ و شۆرشى سالی ۱۳۵۷ ی ئیران خیرایه ک هه لویستی گرت؟ ئه وه پرسیاریکه ده بی وه لامی بۆ بدۆزیته وه و من جگه له و به یه ونده عاتیفی و چینایه تییه ی وا له گه ل ئاغاواتی ناوچه که بوویه تی هیچ هۆکاریکی دیکه م بۆ نادۆزیته وه، با خه لکی دیکه وه لامی باشتری بۆ بده ن به ده سته وه.

'هیج هیج'

له سالی ۱۳۳۴ دا گوتراوه که شاعیر ۵۲ سالان بووه. ئیمه بۆ ماوهی سی سالی نیوان شیعرى پېشوو و ئهم غه زله، هیج شیعرىكى فارسىی ئاواتمان نه گه یشتوته دهست. وهك له سهره وه ئاماژهی پیکرا، سالانى ۱۳۳۱ و ۳۲ ئیران به کوردستانه وه له بارى سیاسى ئالۆز و پر له گۆرانکاری وهك هاتن و لاچوونى ئهم یا ئهو سهرهك وه زیران بوو و ئه نجامه که ی گه یشته کۆدیتای ۲۸ ی گه لاویژی ۱۳۳۲ دژ به دوکتور محهممهدى موسه ددیق و گه پانه وهی شا بۆ سهر تاج و تهخت. خه لکیکی زۆرى ناوچهی ژيانى ئاوات (موکریان) دوبه دواى کۆدیتا له لایهن حکومه تی نيزامی تهموورى به خیاره وه گیران، ده زگای داپلۆسینه رى ساواکیش سی سالی دواتر له ۱۳۳۵ سالیك دواى گوترانى ئهم شیعره، دامه زرا. ناوه رۆکی شیعره که له گه ل بارودۆخى کۆمه لایه تی- سیاسىی ئهو سالانه دا یه کده گرته وه: بى هیواى به ژيان، دهست شۆردن له دنیا و په نا بردن بۆ لای خودا له دهست کیشه چاره سهر نه کراوه کانی ژيان.

'صید حرم'

له سالی ۱۳۳۵ دا گوتراوه. شاعیر له و ساله دا ۵۳ سالان بووه. غه زه لیکی غه رامیه به لام به حیسابى فهدى شه شه م، دوور نییه بۆ دۆست و براده ریکی شاعیریش گوترا بیت. سهره پای ئه وهی ره دیف و هه ندیک ناوه رۆکی شیعره که دووپاتکراوه ی شیعرى شاعیرانى دیکه ی کورد و فارسن، به لام له چه ند فهدی کیدا ناوه رۆک یان ته رکیبى نوئ بهرچاو ده که ویت. بۆ نمونه:

"ندانم من چه هستم، کیستم، چون زیستم، با غم"

یا:

"بگفتا من پی صید حرم، در خانه می گردم"

'روزگار من'

له ۱۳۳۸ دا گوتراوه که شاعیر له ووده مه دا ۵۶ سالان بووه.
غه زه لیکي جوانه سه باره ت به شاعیر خوی و بارودوخی ژبانی. که ره سه شاعیریه که ی
هه مووی کون و بیستراو و بینراون به لام جارو باره تهر کیکی تازه یان پی دروست
کراوه:

"از آب چشم خویش دهم آب گلستان
شاید بروید از لب جو، گلزار من!"

'مناجات'

له تهمه نی ۵۷ سالی شاعیر دا گوتراوه.
هر به ناوی شاعیر که دا ده زانریت ژانره که ی نایینه. پارانه ویه له خدا که له شاعیر
بووریت له بهر نه ویه باری گونا پستی نوو شانده ووه پوره شی درگانه یه تی. نه و
بابه ته شاعیر له به شی کوردیدا به زور و زه وندی ده بیریت و نیشانه ی باوه پری قوولی
نایینه شاعیر که یه تی.

'بخت بی وفا' (تخمیس)

نه ووه دوهم پارچه شاعیر فارسیه له تهمه نی ۵۷ سالی شاعیر دا گوتراویت.
پنج خسته کیه که له سهر شاعیر کی سید قادری سیداده ت (سید) نامزای شاعیر.
شاعیر که شه خسی و له باسی شاعیر خویدا یه، غه زه له که ی سیدیش هه روه هایه.

'متاع محبت'

شاعیر که له سالی ۱۳۴۰ (۱۹۶۱) و سهره تاکانی سهره لدانی شوپشی نه یلوه له
باشور دا گوتراوه که شاعیر ۵۸ سالان بووه.
نه ووده، دابه شکردنی زه ویی دهره به گه کان له عیراقی سهرده می کودیتای عه بدولکه ریم
قاسم به پروه برابوو و له نه نجامدا هندیک له ناغوات و دهره به گی کورد عیراقیان
به جی هیشتبوو و هاتبونه ئیران، به لام ئیسلاحتی ئهرزی ئیران هیشتا نه چوبوه قوناغی

بەپۈرە بىردىنە ۋە تەنیا قىسە ۋە باسى ھەبۇو. بۇچوونىك ھەيە كە شۆرشى ئەيلوول
رەنگدانە ۋە يەككى دابەشكەردنى زەۋىيى ئاغاۋات بوو كە دەيانويست رەۋرەۋەي
كارەكەي قاسم بوەستىن.

شىعەرىكى عىرفانى ۋە سۇفیانەيە ۋە زاراۋەي ۋە تىدا بەكار ھاتوۋە كە ئەۋ بۇچوونە
دەكەنە راستى: جمال دوست، وصل يار ۋ... لە راستىدا ئاۋات بە پوانگەيەككى
سۇفیانەۋە باس لە كەسايەتى ۋە ھەل ۋە مەرجى ژيانى خۇي دەكات:

"ز طفلى تا به كهولت دريغ هيچ نكردم

هرآنچه سعى نمودم، به آرزو نرسيدم"

دەكرى شىعەرەكە ۋەك چەشنىك ئوتۇيىوگرافىي شاعىرىش سەير بىكرىت. بەشنىك لە
ناۋەرۋكى شىعەرەكە لەگەل راستەقىنەي ژيانى ئاۋاتدا يەك دەگرىتەۋە.

فەردى دوۋەم، ئەم شىعەرەنەي سەعدى ۋە ھافىزى شىرازى ۋە بىرى خوتەر دەھىنەتەۋە:

سعدى: "هزار جهد بکردم که سر عشق بپوشم

نبود بر سر آتش میسرم که نجوشم"

حافظ: "هزار جهد بکردم که یار من باشی

مرادبخش دل بی قرار من باشی"

گل جامه درید'

ئەم شىعەرەش ۋەك ئەۋى پىش خۇي لە تەمەنى ۵۸ سالى شاعىرىدا گوتراۋە.
غەزەلىكى غەرامىي شاد ۋە لەبەردلانە لە بەحرىكى عەروۋىيى بلاۋىتدا ھۆنراۋەتەۋە.
ھىچ نىشانەيەك لە ھەۋرى دلتەنگى ۋە خەفەت ۋە خەمى دۋارۋژى مردن ۋە قىامەت ۋە
دۆزەخ، كە بە ئاسمانى زۆرىك لە شىعەرە كوردى ۋە فارسىيەكانى ئاۋاتدا دەگەرپىت،
لەم شىعەرەدا نابىنرىت.

ئەۋە نمونەيەككى سەرکەۋتوۋ لە شىعەرەكەيە:

"ای جان امامی، تو ننگجی در جام (لەجياتى جامه؟)

ای کاش بگویند که گل جامه درید!"

تەركىيى ھاۋشپەۋە لە شىعەرى ھافىزى شىرازىدا دەبىنرىت:

"مگر نسیم خطت صبح در چمن بگذاشت

که گل به بوی تو بر تن چو صبح جامه درید"

'نشانه خزانم'

ئەم غەزەلە لە چاپی جەعفەردا نییە و لە چاپی ئەنێسی وەرگیراوە. لە تەمەنی ۶۰ سالی شاعیردا گوتراوە.

بە ھەموو نیشانەییەکی ناو شیعەرە کەدا، لە غەزەلێکی دۆستانە دەچیت کە دەبێ ئاوات وەك نامەییەکی شیعری، ئاراستەیی دۆستییکی نزیکیی خۆی کردییت. بەلام لە دوو فەردی کۆتایی غەزەلە کەدا وەرچەر خانیک دەبینیت بەرەو شیعری ئایینی و خوداپەرستانە. لەگەڵ ئەوەشدا من ھەر وەك بەشیک لە شیعری ئیخوانیات سەیری دەکەم.

'فشار زندگي'

لە تەمەنی ۶۳ سالی شاعیردا گوتراوە

ئاوات، بە گوێرەیی ئەو ژینامەییە و ئاغا سەید جەعفەری کۆری لە سەرەتای دیوانی "شاری دل" دا بۆی نووسیوە، ژيانیکي هێمن و بێ ژانەسەری نەبووە. واتە دوو ملۆزمی گەورە لە ژيانیدا بوون کە ھەموو دەم خستووینانە تە باوەشی خەمییکی قوولەو: لە لایەك سیاسەت و خەمی مەزلوومیەتی گەلە بەشخوراوە کە و لە لایە کێتر باوەری ئایینی بە خودایەکی قادری قەھار بە نەکی و مونکی و پردی سیرات و دەرکەوانی پرووگرزی دۆزەخەو کە ھەموویان مڵاس بوون و چاوەروان سەید کامیلی ئیمامی دنیای خاکی بەجێ بەیلت و بکەوێتە بەر چنگیان بۆ ئەوەی لە سەر پرده کەوێت بیخەنە خواری، پیستی بگروون و ئیسقانی تیک بشکێنن و بیکەن بە پەندی عالەمیان! دەبێ خواوەن برۆیەکی ئەوتۆ لە دەریای چ خەمییکی ھەمیشەیدا نوقم بیت و بۆ چرکەییە کیش پرووی شادی و خۆشی نەبینیت؟

دیارە ئەو دوو بیرۆکەییە ھەردەم ھاودەمی ژيانی ئاوات بوون و ھەرگیز نەیانھێشتوو ئارامی و ئاسایشیک بە خۆیەو بێنیت. جا ئەگەر نەداری و قەرزداریشیان بیتە سەر، دەبێ جگە لە "گوشار"، چ ناویکی دیکە لەو "ژیان"ە بنریت، کە عینوانی شیعەرە کەش ھەر "گوشاری ژیان"؟ لەم شیعەردا ئاوات "گوشاری ژیان"ی کردۆتە پەدیف و لە ھەموو فەردیکدا دووپاتی کردۆتەو و بە ئاشکرا گوتوویەتی ئەوەندە لە سەبەییی ژیانم دەترسم، لەمردن ناترسم!

شعیریکی بئ عهیب نییه. ئاماژه یه کی به سهره تای مه سنه وی مه ولانای پۆمی تیدایه
ئویش ئه و شوپنه ی وا "تضمین" ی میسراعیکی ئه و سهره تایه ی کردوو:
"از نیستان تا مرا بیرده اند"

'شمع شبستان'

له ته مه نی ۶۳ سالی شاعیردا گوتراوه.
غزه لیکی بئ خهوشی عیرفانییه. ئه و کرده وه و حاله تانه ی وا شاعیر ده یانداته پال
خۆی، هه مان ئه و پرسیارانن وا سۆفیانی سافی له مه پ ژیان هه یانه و هه یانبوو، به لام
به هۆی بئ باوه پری به ژیا نی ئه م دنیا یه و ئاوات خواستن به گه پانه وه بۆ لای
"ئه سل" وه، له نیوان دوو به ردashi واقع و خه یالدا ماونه ته وه و سه دان پرسیار
له به رده میان قوت بۆ ته وه که ئه زه لی و ئه به دین وه لامیان بۆ نییه! ئه سل کامه یه؟ ژیان
چییه؟ مردن چییه؟ دوا ی مردن چی به سه ر مروف و ئاژه ل دیت؟ بۆچی ته نیا حساب
له مروف وه رده گیریت؟ و ...

'از کارزار افتاده ام'

له ته مه نی ۶۳ سالی شاعیردا گوتراوه.
غزه لیکی ئایینی و خوا په رستانه یه. شتوازی بیرو که ی ناو شاعیر که مان له هه لبه سته
کوردیه کانی ئاوات دا به زۆر و زه وه ندی بینوه: سهره تا ده لی له کار که وتووم،
ته نیام، ریشم سپی بووه و چیر شه پ و گه رم پیناکریت و مانه وه م له م دنیا یه دا سودی
نییه، ئه وانه ژیا نی من له سهرده می پیریمدا؛ ئینجا ده لی هه یج پوو گه یه کم نییه پووی
تیکه م جگه له ده رگانه ی خودا، شه رمه زارم و موفلیس و بئ تیشووم، هیوام به به زه یی
و په حمه تی ئه و هه یه وه یجیر.

'هشیار نیست'

ئه م شاعیره ش، وه ک ئه وی پیشتر، له ته مه نی ۶۳ سالی شاعیردا گوتراوه.

ئىستىقبالى سەرەتاي دەفتەرى يەكەمى مەسنەوى مەولەوى رۆمى كراو و ئەو راستىيەر

ھەر لە مەتلەعى شىعرە كەدا بە باشى دەردە كەوئىت:

"روزها گر رفت، گورو، باك نيست

تو بمان اي آنكه چون تو باك نيست!"

بەلام شىعرە كەى ئاوات بە بوارىكى ئايىنى، نەك عىرفانىدا دەروا، لە عەينى كاتدا گازندەى سەبارەت بە ژيانى شاعىرىش تىندايە كە ھەموو خەلكى بى قىمەتى ئىمتىحان كەردوو و تىگەشتوو ھەموويان ئازارى دەدەن و و ئىتر لە ھەموان داېراو و كارى بە ھىچكاميان نەداو.

مەولاناي رۆمى و كىتەبى مەسنەوى شويتى زۆريان لە سەر شاعىران و بىرمەندانى كورد داناو. واھىيە بتوانىن ھۆكارىكى مەسەلە كە لەو دا بدۆزىنەو كە سۆفيايەتى و خانەقا نشىنى لە كوردستاندا ھەر زىندوو ماوئەتەو و سەرەپاي گۆرپانكارى زۆرى ژيانى خەلك، ئىستاش بە پىچەوانەى گەلانى دراوسىمان، سۆفى و دەرويش و شىخ و خەلىفەو و موراو و مورىد لە كوردستاندا ھەر ماون.

نەمۇنەيەكى ئەو كارتىكەرىيە دەتوانىن لەو دا بىيىن لە شاعىرى مەزنى كورد مەولەوى تاوگوتىرى ناسناو شىعەرىيە كەى خۆى لە ناسناوى ئەو وەرگرتوو؛ يان شىخ عەبدولرەھمانى تالەبانى (خالىس) شاعىرى سەدەى نۆزدەھەمى كورد، تەفسىرىكى مەنزوومى گەلىك سەر كەوتوو بۆ ۱۸ فەردى سەرەتاي مەسنەوى نووسىو كە بۆتە جىگەى پەسندى پىسپۆران و شارەزايان؛ ھىمىن شاعىرى گەورەى ھاوچەرخىش مەسنەوى بەرزى 'نالەى جودايى' لە ئىستىقبالى ھەمان ئەو سەرەتايەدا نووسىو. بۆ نەمۇنە بېروانە ئەم بەراورد كاريە:

"روزها گر رفت گورو! باك نيست

تو بمان اي آنكه چون تو باك نيست!" (مەولەوى رۆمى)

لەگەل:

"تو بمان اي چون تو كس غمخوار نيست" (ئاوات)

'پرىستە'

لە تەمەنى ۶۵ سالىي شاعىردا گوتراو.

شعیریکی کورتی چوار فەردییە هەمان فەزای سەرگەردانی و بێ ئۆقرەیی دەردەخات
کە ئاوات تیندا ژیاوه؛ نە ئاواتە سیاسییەکانی هاتونەتە دی و نە بە دلی خۆی
ژیانیکی بێ ژانەسەری کردووه. شیعەرە کە بەپوونی ئەو گێژوگومییە پێشان دەدات.

'ستایش'

لە تەمەنی ٦٦ سالانی شاعیردا گوتراوه.
غەزەلیکی ئایینی و لە پەسنی خودادا گوتراوه. هەمان پۆچی بێ هیوایی و هەستی
گوناهکاری کە بۆ کەسایەتی ئاوات دیاردەیهکی ناسراون لێرەشدا بە پوونی
دەردە کەوێت.

شاعیرانی کورد و فارس لەو بوارەدا ئەسپی مرخی خۆیان تاو داوه، من بۆنی شیعری
سەعدی شیرازی لەم شیعەری ئاوات دەکەم.

'بەر درگە تو'

شاعیر ٦٩ سالان بووه کە ئەم شیعەری گوتووه.
شعیرتیکە لە پەسنی خودا و پیغمبەری ئیسلامدا. کەم و زۆر، کارتیکەری ئەم
غەزەلەی حافزی شیرازی بەسەرەوهیه کە دەلی:
"سحرم هاتف میخانه به دولتخواهی
گفت باز آی که دیرینه این درگاهی"

'راز و نیاز'

لە تەمەنی ٦٩ سالانی شاعیردا گوتراوه.
شیعەرە کە بە هەموو حیسابێک غەرامییە، بەلام وەک لە شیعەرە کوردییەکانی ئاوات و
شعیری گەلیک شاعیری دیکەی سۆفی مەشرەبی کورد و فارسدا بینیمانە،
ئەویندارییە کە ئاراستەی پیغمبەری ئیسلام دەکرێت؛ بۆنموونە، لایەنگرانی ئەو
بۆچوونە کە دەلێن حافزی شیرازیش سۆفی مەسلەک بووه، هەموو غەزەلە
غەرامییەکانی وەک شیعری عێرقانی و پوو لە رێبەرائی تەریقەت تەفسیر دەکەن.

هەندىك كەس ئەو بۆ بەشىك لە شىعرەكانى مەولەوى و مەحوى و مەلاى جىزىرى و ئەحمەدى كۆر و وەفايش بە راست دەزانن. لىرەدا، تاقە دەستاوتىز بۆ ئەو بۆچوونە، فەردى مەقتەعە كە شويتى "حضرت دوست" بە حجاز دەزانىت و راشكاوانە، مۆركىكى ئايىنى -عيرفانى لە غەزەلە كە دەدات. شىعرە كە لە چاپى ئەنسىدا نەهاتوو.

'مردان خدا'

لە تەمەنى ٦٨ سالانى شاعىردا گوتراوه. غەزەلىكى عىرفانىيە. شاعىر دەلى "انالىق" وىردى سەر زمانى سۆفییە تەنانهت ئەگەر لەدارىش بدريت؛ سۆفیان جگە لە خودا كەس نابىنن و لە ھەموو بوون و كائىنىكى غەبرى ئەو بىزارن. ئاوات لە مەقتەعى شىعرەكەدا ھەمان ئەو پۆحە لە خۆى پىشان دەدات كە بۆتە ناسنامەى: من ھىچم، لەكاركەوتووم و چىم پى ناكريت، دەنا خوداپەرستان خەرىكى كارى خوداپەرستانەى خۆيانن. كەلك وەرگرتنى زۆر لە زاراوى سۆفیانە لە زوربەى شىعرە كوردى و فارسىيەكاندا گومانىك لاى خويتەر ناھىلىتەو ھە كە ئاوات سۆفییەكى سافى و لایەنگرى فەلسەفەى "وحدت وجود" یش بوو. لە چاپى جەغفەردا ھەك 'مردمان' خدا' تۆمار كراوه.

'شفا'

شاعىر لە سالى گوترانى شىعرەكەدا ٧٠ سالان بوو. غەزەلىكى غەرامىيە. وىدەچىت لە ئىستىقبالى ئەم غەزەلەى سەعدى شىرازىدا گوترايىت: "بىا، بىا كە مرا با تو ماجرائى ھست بگوى اگر گنھى رفت و گر خطائى ھست"

'زخم مژه'

له تهمه‌نی ۷۳ سالانی شاعیردا گوتراوه.

شعیریکی خالیسی غه‌رامیه.

که‌ره‌سه‌ی به‌کاره‌اتوو‌ی شیعره‌ که کۆن و کلاسیکن، به‌لام هه‌ندیک پیکهاته‌ی نویشیان
پیی دروست کراوه، وه‌ک:

"سرو آزاد ندیدم که به پیش قد تو

خوار و بی قدر و سرافکنده، به‌خود خم نشود"

کارتیکه‌ریی ئەم غه‌زه‌له‌ی سه‌عدی شیرازی به‌سه‌ر غه‌زه‌له‌که‌وه‌ ده‌بینریت:

"هر کسی در حرم عشق تو محرم نشود

هر براهیم به درگاه تو ادهم نشود"

'رشته‌ی مهر'

غه‌زه‌له‌که‌ پیکه‌وتی سالی ۱۳۶۳ ی هه‌تاوی (۱۹۸۴ز) به‌سه‌ره‌وه‌یه و به‌م پییه‌ دوایی
شعیری فارسییه که‌ ئاوات له تهمه‌نی ۸۱ سالی (پینج سالتیک پیش کۆچی دواییه‌که‌ی)
گوتوو‌یه‌تی. به‌لام له بیرمان نه‌چیت چهند شعیری دیکه‌ی فارسیش هه‌ن که‌ پیکه‌وتی
سال و مانگیان به‌سه‌ره‌وه‌ نییه و نا‌کرئ بپاریان له‌سه‌ر بدریت گه‌لۆ پیش یان دوا‌ی
سالی ۱۳۶۳ گوتراون.

غه‌زه‌لیکی قورس و قایمه، باس له بیوه‌فایی دل‌به‌ر و په‌فتاری فه‌له‌کی چه‌وته‌کردار
ده‌کات به‌لام له کۆتایدا ئەه‌نجامیک له‌ قسه‌کانی وه‌رده‌گریت و ده‌بیاته‌وه‌ سه‌ر
خودا‌په‌رستیه‌که‌ی خۆی: جگه‌ له‌ خودا: "ناتوانرئ پشت به‌ که‌س بیه‌سترئ".

شاعیرانی ئێرانی پیش ئاوات که‌لکی زۆریان له‌ په‌دیف و سه‌روای ئەم شیعره
وه‌ر گرتوو‌ه:

"قولى است خلاف، دل در آن نتوان بست" (خیام)

"دهان خشم و زبان حسود نتوان بست" (سعدی)

"دست در حلقه آن زلف دوتا نتوان کرد" (حافظ)

"به باغ، راه خزان و بهار نتوان بست" (حزین لاهیجی)

'دوران مهر'

ئەم شیعەر پېكەوتى گوتنەكەى دەست نیشان نەكراو و ھەر بۆيەش ھىناومەتە دوای شیعەر تەئریخدارەكان.

شعیرىكى سەمىمى و خوسووسى و دۇستانەيە بۇ حاجى رەحماناغاى موھتەدى، دۇستى نزیكى ئاوات گوتراو كە نەخۆش بوو و لە نەخۆشخانەى "مېھر"ى تاران كەوتوو. پېشتەر لە بەشى شیعەر كوردیەكانیشدا غەزەلېك، قەتەئەك و چوارینەكەى ئاواتمان بىنیو كە بۇ ئەو زاتە گوتراون. لېرەشدا بە ھەمان شېو، حاجى رەحماناغا بە دۇستېك دادەنیت كە تا لە ژياندا ماو، وەك گيانى خۆى لای عەزیزە.

'با سر دويدن'

ئەم پارچە شیعەر لە چاپى جەغفەردا نەھاتوو و من لە چاپى ئەنسىم وەرگرتوو. پېكەوتى گوتنى شیعەر كەش دیارى نەكراو.

غەزەلېكى غەرامیە. لە ھەندېك شویتدا لەنگى كیش یان ناتەواویى واتای تیدا دەبىنریت واهەيە ئەو ھۆكار بوویت كە لە چاپى جەغفەر دا قرت كرايیت.

شیوازیكى نەك نوئ بەلام سەرنجراكیش لە ھۆندەنەوئى شیعەر كەدا ھەيە ئەویش سەرۆای فەردەكانە كە ھەموویان لە بارى رېژمانەو، چاوكەن. واتە بۇ نمونە لە فەردى یەكەمدا، كە كردارى مىسراعى یەكەم، زەمانى رابردوو، چاوەرپوان دەكریت مىسراعى دووھەمیش بە ھەمان شېو لە رابردوودا بیٹ، بەلام چاوكە لەجیاتى كردارى رابردوو دانراو.

عینوانى شیعەر كە، من دامناو و لە دەقى شیعەر كە خۆیم وەرگرتوو.

'در وفات رھى معیرى'

محمد حسین معیری كە ناسناوئى شاعیریەكەى "رەھى" بوو، شاعیر و "ترانەسرا" واتە دانەرى شیعەر بۇ گۆرانییە فارسىیەكانى ئێران بوو. لە سالانى ئێوان ۱۳۳۰ تا ۱۳۴۷ ى ھەتاویدا رەھى گەلېك ناوبەردەرەو بوو و گۆرانیبێژانى پلەى یەكەمى ئێران وەك

گل و سنبل قراری داشتیم"، غه رامیه کی بن پیچ و په نایه و چاپی جه عفر به "دوبیتی" ناوبردهی کردووه.

ئهو چوارینه تاییه ته پیکه وتی سالی ۱۳۵۹ ی هه تاوی به سه ره وهیه که ده کاته ته مه نی ۷۷ سالی شاعیر.

چوارینه ی ژماره ۲۸۹، هاوشیوهیه کی زوری له گه ل غه زه لیک کی کاکم عومه ری سولتانی (وه فا) دا هه یه:

ئاوات:

"ما و بلبل با گل و سنبل قراری داشتیم

با خزان عمر، آخر لاله زاری داشتیم

در نهان زندگی خود برگ و باری داشتیم

با دلارامان خود بوس و کناری داشتیم"

وه فا:

"کاش ما هم در جهان عشق، یاری داشتیم

کاش ما هم اختر شبهای تاری داشتیم...

دور از انظار، زیر سایه بید و چنار

زان پیروش وعده بوس و کناری داشتیم..."^{۳۵۱}

شعیری وه فا، به گویره ی کۆمه له شعیری 'سرود پرستو'، له ۱۳۳۸/۸/۲ واته سالی ک پیش شعیره که ی ئاوات گوتراوه.

وینده چیت هه ردوو شاعیر له هۆندنه وه ی شعیری خۆیاندا کارتیکه ری غه زه لیک کی شاعیری ئیرانی 'ره هی موعه ییری' یان له سه ر بوو بیت که به م مه تله عه ده ست پینده کات:

"یاد ایامی که در گلشن فغانی داشتم

در میان سبزه و گل آشیانی داشتم..."

که م و زۆر له و سالانه دا شعیری شاعیرانی ئیرانی تاقه سه رچاوه ی به رده ستی خه لک بوو له ناوچه که و کاکم که کتیبفرۆش بوو، ته نیا کتیبی فارسی به تاییه ت شعیری فارسی له دوو کاندا بوو. بۆ من که ئهو سه رده مه و بۆکانی ئهو سالانه و کتیبفرۆشییه که ی کاکم به باشی له بیره، هیچ سه مه ره ناوینیت ئه گه ر که سینک پیم بلایت کاکت یان ئاوات و حه قیقی و ئه وانیر له ژیر کارتیکه ری شاعیرانی فارس دا بوون.

^{۳۵۱} شعیری ؛حسرت'، کۆمه له شعیری 'سرود پرستو'.

شعری ئاوات بۆ 'استاد عباس حقیقی'

له بهشی نامه گۆرینهوهی چاپی جه عهفهردا شیعریکی فارسیی ئاوات بۆ مامۆستا حهقیقی و دوو شیعری ئه و بۆ ئاوات تۆمار کراون.

شیعره که ی ئاوات به م مه تله عه دهست پێده کات:

"دیری است که از دوست پیامی نرسیده
گوئی که ز حالم خبری را نشنیده"

یهك له شیعره کانی حهقیقی له سهر ههمان کیش و سهروایه و دیاره وهلامی
پاسته وخۆی ئه و شیعره ی ئاواته:

"روشن شد از آن نامه ی نامی دل و دیده
ای باد فدایش غزل و بیت و قصیده"

شیعره که ی دیکه ی حهقیقی ئاوا دهست پێده کات:

"نامه ی نامیت ای سید فرخنده تبار!
آمد و دیدم و بوسیدم و خواندم صد بار!"

چاپی جه عهفهر ئه و شیعره ی به "وهلامی حهقیقی" ناساندووه به لام ئه و نامه یه ی ئاوات
که ئه وه وهلامی بیت له ویدا نابینریت.

شیعره که ی ئاوات ساکار و گهلێک هاوپیانه و له بهردلانه. شیعره کانی حهقیقی برن له
ئیخلاص و دۆستی و ئیحتیرام به رانه به ئاوات.

شعری ئاوات بۆ 'استاد خالد حسامی (هیدی)'

نامه که ی ئاوات له راستیدا وهلامی شیعریکی مامۆستا خالد حسامی (هیدی) به بۆ ئه و.

هیدی نامه که ی ئاوا دهست پێکردووه:

"به کویت آییم و گریانم و روی تو میجویم
تورا گم کرده ام، دیوانه ام، کوی تو میجویم"

ئاواتیش ئاوا وهلامی ده داته وه، که له سهر ههمان کیش و سهروایه:

"رسید آن نامه ی پر مهر تو، من نیز میگویم
خدایا شاد کن از فیض خود آن یار خوشخویم"

ههردوو شیعره کان گهلێک جوان و دۆستانه و له بهردلانه.

ئەوئەش دەقى شىعرە فارسىيەكانى ئاوات كە لە سەرەوئە كورئە ناساندىئىكم بۆ كوردن:

متن اشعار فارسی

شامل ۳۰ قئعئ شئر

- ۲۲ غزل
- ۲ مئمس از اشعار دى گران
- ۳ رباعى
- ۱ دوبيئى و
- ۲ نامئ شئرئ بئ دوستان شاعر

معراج

از بلندا جای بالا آمدی
وہ چه محبوب و دلارا آمدی!
رفتی و باز آمدی زبندہ تر
از ہمہ نقصی میرا آمدی
چون بدیدی لطف صاحبخانہ را
مطمئن بی ترس و پروا آمدی
شہر مکہ چشم در راہ تو بود
تا تو باز از عرش اعلا آمدی
ای کہ پایت بر سر چشم ہمہ!
خوش مقامی داشتی تا آمدی
در میان جملگی خیل ملک
ای سپہسالار، زیبا آمدی
خیرمقدم از "امامی" کن قبول
تو کہ بس پاک و مصفا آمدی

روستای 'کانی بہن'، ۱۳۳۱ شمسی
(صفحه ۲۳۴ چاپ انیسی و ۳۷۳ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

هیچ و هیچ

جانا بیا که درد دل خود دوا کنیم
خود را ز قید و بند تکلف رها کنیم
آن نسیه جان که هست به صاحب طلب دهیم
آنگاه روی خویش به سوی خدا کنیم
آنچه سزای ماست همان می‌کند خدای
تا کی در این سرا عمل ناسزا کنیم^{۳۵۲}
دنيا متاع عاريت است و امانتي
تا کی متاع عاريتي را قبا کنیم^{۳۵۳}
کی این محبت است که با نفس می‌کنیم
با هرچه ناسزا است بدان آشنا کنیم
هیچ است جمله ملک جهان، هیچ هیچ هیچ
پس بهر هیچ و پوچ چرا دست و پا کنیم

روستای قاقلاوا، ۱۳۳۴ شمسی
(صفحه ۲۳۲ چاپ انیسی و ۳۷۰ ی چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
مضارع مثنی اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

^{۳۵۲} چاپ انیسی: تا کی در این سراچه دنیا سزا کنیم

^{۳۵۳} چاپ انیسی: مطاع

صید حرم

من بیچاره بر گرد رخ جانانه می گردم
به عشق سوختن، او شمع و من پروانه، می گردم
به یاد چشم مستش شیشه‌ی دل پر ز می گردم
به تیر غمزه بشکست و در میخانه می گردم
ندانم من چه هستم کیستم، چون زیستم با غم
چنان سرگرم درد دل شدم، دیوانه می گردم
نه مستم من، نه مدهوشم، عجب بی فکر و بی هوشم
که سر از پای شناسم، همی مستانه می گردم
سر زلفش بود چوگان، سر من گوی میدانش
بین مردانه در میدان، چه سرسختانه می گردم
برای من ز هجر دوست دنیا گشت ویرانه
چو بومم ز آنکه روز و شب پی ویرانه می گردم
"امامی" را بکشت و گفتمش: صید حرم هستم
بگفتا من پی صید حرم، در خانه می گردم

روستای قاقلاوا، ۱۳۳۵ شمسی
(صفحه ۲۲۵ چاپ انیسی و ۳۶۵ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
هزج مثنی‌سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

روزگار من

دانی چه سان گذشت به من روزگار من؟
روزم چو شب، شبم چو دل تنگ و تار من
اوقات من چو زلف بتان پیچ و خم به خم
گویى همه گره به گره بسته کار من
شهرى است ملك دل كه همه مرز و بوم او
مشروب از دو دیده چون آبشار من
مژگان و ابروان چو تیر و کمان یار
تا كى زند به سینه چاك و فگار من؟
در بند وى فتادم و افتادن آرزوست
تا كى رسد به بام و در من بهار من
از آب چشم خویش دهم آب گلستان
شاید بروید از لب جو گلغزار من
"كامل" ز بسكه قافله ام كند مى رود! ۳۵۴
مشكل رسد به منزل جانان قطار من

روستای قاقلاوا، ۱۳۳۸ شمسی
(صفحه ۲۲۶ چاپ انیسی و ۳۷۲ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعری
مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

۳۵۴ چاپ انیسی: قافیه ام تنگ می‌رود

مناجات

یارب به کرم رحمی! دیوانه هر کویم
پروانه‌ی هر نوری، می‌سوزم و می‌گویم
از بار گنه، پشتم خم گشته چو چوگانم
با موی سفیدم بین، هرچند سیه‌رویم^{۳۵۵}
از نکبت و معصیت، افکنده سرم هر دم
با هر که درآویزم، بدحالت و بدخویم
در روز خجل هستم، چون شب پره پنهانم
بینند به تاریکی، شب‌ها به تکاپویم
با این همه بدبختی، با این همه سرسختی
چرک گنه خود را، از روی نمی‌شویم
عفو تو ز عصیانم بیش است، نمی‌ترسم
هرچند ز بیم آن، آواره به هر سویم
نومید نمی‌گردد، هرکس که به درگاهت
رو کرده و می‌گوید: غیر از تو نمی‌جویم
دربار خدا باشد، "کامل" ز چه می‌ترسی؟
رو بر در باز او، گو من سگ این کویم!

روستای قاقلاوا، ۱۳۳۹ شمسی

(صفحه ۲۱۹ چاپ انیسی و ۲۷۱ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعرو مضارع مثنی اخرب: مفعول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن

چاپ انیسی: هرچند که سیه‌رویم^{۳۵۵}

بخت بی وفا

تخمیس امامی بر غزل سید قادر سیادت (سید)^{۳۵۶}

ای که نالانی ز بخت بی وفای خویشان!
ای که می‌نالی ز ساز نارسای خویشان!
شکوه داری از زمان پر بلای خویشان
"ای که می‌رنجی ز درد بی‌دوای خویشان!"
"نی مگر نالد ز کس جز از نوای خویشان؟"

در میان عشقبازان، ما نجاتی خواستیم
ما ز یاران یک‌دمی، عهد و ثباتی خواستیم
"چشم یاری داشتیم" و التفاتی خواستیم
"ما در این محنت‌سرا حق حیاتی خواستیم"
"زان سبب بایست دیدن هم سزای خویشان"^{۳۵۷}

از حیات خویش بی‌مورد چرا آزرده‌ایم؟
تا به میل ناکسان درهای غم بگشوده‌ایم
بهر ذوق اجنبی فکر عبث بنموده‌ایم
"تا به بانگ دیگران راه غلط پیموده‌ایم"
"گوش ما نشنفته بود آخر نوای خویشان"

^{۳۵۶} این مخمس در نسخه انیسی عنوان مشخصی ندارد و تنها در ابتدای آن آمده‌است: "تخمیس بر غزل
پسرعمویم جناب سید قادر سیادت" که به سیاق بیان، باید از سوی خود شاعر نوشته‌شده‌باشد. سید قادر
سیادت پسرعموی امامی و شاعر خوش طبعی بود.

^{۳۵۷} نسخه چاپ انیسی: بایستی دیدن

کس برای مستیم ناورد جامی از ازل
کس نبرده از من بیچاره نامی از ازل
کس به روز من نیاوردست شامی از ازل
"کس به پای من نمی‌بسته‌ست دامی از ازل"
"چون به دام دیگران رفتم به پای خویشان"

زان جهت از تیره‌روزی می‌کشم من جور خویش
من که از ابر کسان خواهم جمال بدر خویش
ساده‌لوحی بین که نفع از غیر خواهم بهر خویش
"تیره‌بختی بین که من از غیر خواهم قدر خویش"
"خود نمی‌دانم ولی قدر و بهای خویشان"

روستای قاقلاوا، ۱۳۳۹ شمسی
(صفحه ۲۲۹ چاپ انیسی و ۳۷۸ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
رمل مثنی‌محدوف:: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

متاع محبت

چو آفتاب سراسیمه شرق و غرب دویدم
ز هر دو سوی به شکل جمال دوست ندیدم
هزار در بزدم من، هزار بادیه رفتم
هزار جور به امید وصل یار کشیدم
به عشق نرگس مستش به زلف او گرویدم
چو مرغ خانه خرابم ز آشیانه پریدم
به روز، شب پره هستم ز زرق و برق هراسم
به شب، به یاد دو زلف چو مار یار خزیدم
شب فراق به امید بامداد شدم من
چو بامداد رسید آفتاب خود طلبیدم
به روزگار خودم زار زار گریه کنم من
که روز و شب همه در خون خویشتن غلطیدم^{۳۵۸}
ز طفلی تا به کهولت دریغ هیچ نکردم
هر آنچه سعی نمودم به آرزو نرسیدم
به شهر مهر رسیدم متاع دهر بدیدم
به جز متاع محبت به نقد جان نخریدم
به جای آنکه چو رندان به شوق و ذوق درآیم
ز ترس طعنه‌زنان جهان، به چاه خزیدم

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۰ شمسی
(صفحه ۲۲۱ چاپ انیسی و ۳۶۶ چاپ جعفر امامی)

^{۳۵۸} نسخه انیسی: همه در خون خویشتن بلمیدم

بحر عروضی شعر:

مجث مٹمن مٹیون، مفاعلن فعلاطن // مفاعلن فعلاطن

گل جامه درید

شب آمد و رفت و نوبت صبح رسید^{۳۵۹}
بر هر در و بام عاشق و دوست دمید
هنگام گل و سنبل و عیش و طرب است
شد فصل گل و نسیم بر سبزه وزید
یاران همه جمعند و نهان شد اغیار
صد شکر که منکر است در چاه خزید^{۳۶۰}
آواز نی و بربط و تارست امشب
ساقی به خود آ جام می و باده رسید!
ای جان "امامی"، تو ننگچی در جام
ای کاش بگویند که "گل جامه درید"!

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۰ شمسی
(صفحه ۲۳۷ چاپ انیسی و ۳۶۲ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
هزج مثمن اخرب مکفوف محبوب (وزن رباعی): مفعول مفاعیل مفاعیل فعل

^{۳۵۹} هردو متن چاپی، به جای فعل رسید، لفظ امید ضبط کرده‌اند.

^{۳۶۰} منکرانت (?)

نشانه خزانم

بی روی تو نیست عید، جانم!
بی تو، بهر تو ناتوانم (۴)
چون برگ، ز گلستان فتاده
چون باد، نشانه خزانم
خون میخورم از فراق رویت
دادم ز کف، عاقبت، عنانم!
چون کبک ز ترس دام صیاد
از خنده فتاده، در فغانم
بنشسته فقیر و مات و مبهوت
مرغ پروبال بسته مانم!
سرقافله سیاهروزان
از غمزدگان اسف ستانم!
ناچار زگردش زمانه،
بردن غم دوست می ندانم^{۳۱}
یاربی! اگرچه روسیاهم
هرچه تو کنی سزای آنم
اما تو کریمی و 'امامی'
گوید که گدای آستانم

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۲ شمسی
(صفحه ۲۳۳ چاپ انیسی؛ در چاپ جعفر امامی موجود نیست)

^{۳۱} چاپ انیسی: می نشانم

فشار زندگی

سخت بیزارم ز جانم از فشار زندگی
وای بر جنگ آوران کارزار زندگی
من نمی ترسم اگر آید اجل سویم شبی
می گریزد از غم فردای تار زندگی
نی به آواز حزین خویش می گوید به گوش
هوش دار ای بی خبر! آواز تار زندگی
"از نیستان تا مرا بیریده اند" اهل زمان^{۳۲}
در فشارم از فراق گلعدار زندگی
تر شود از گریه ی من دامن صحرای دل
بنگرید از تنگنای آبشار زندگی
"کامل" تا زنده ای از مردگان بی حستری!
گر بمیری راه یابی بر دیار زندگی

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۵ شمسی
(صفحه ۳۷۵ چاپ جعفر امامی؛ در چاپ انیسی موجود نیست)

بحر عروضی شعر،
رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

^{۳۲} برگرفته از سرآغاز دفتر اول مثنوی معنوی

شمع شبستان

می‌گیریم و می‌خندم، چون شمع شبستانم
کوته‌نظر و فکرم، چون طفل دبستانم
گه لاغرم و زردم من، چون خار مغیلا^{۳۶۳}م
گاهی خوش و سرخم من، چون گل به گلستانم
گاهی سرحالم من، فهمیده و دانایم
گه بی‌خود و نادانم، در حالت مستانم
گاهی چو ولی‌الله در وادی وحدت من
می‌گردم و گه فاسق، چون باده‌پرستانم
با این همه جوراجور با این همه رنگارنگ
یک‌رنگ و خداجویم در زمره‌ی رستانم

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۵ شمسی
(صفحه ۳۶۹ چاپ جعفر امامی، در نسخه چاپ انیسی موجود نیست)

بحر عروضی شعر،
هزج مثنی‌اخر: مفعول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن

^{۳۶۳} چاپ جعفر امامی: زردم، چون
۵۵۸ / شیعه فارسیه‌کانی ثاوات

از کارزار افتاده‌ام

قطره‌ام از آب دریایم کنار افتاده‌ام
بی‌نگین و همدم و غواص و یار افتاده‌ام
گاه چون لاله، به کف در باغ، جامی داشتم
حالیا بی‌جام و باغ و لاله‌زار افتاده‌ام
هر شبی را روز می‌پنداشتم با دوستان
حال من بی‌روز در شب‌های تار افتاده‌ام
گویی اندر غربتم، هم نیست یک‌دم همدمی
ای اجل زود آ که بی‌یار و دیار افتاده‌ام!
با تن فولاد و آهن من بدم روز نبرد
با تن لاغر کنون از کارزار افتاده‌ام
با سر و ریش سفید آخر چه سود از ماندنم؟
اندرین دنیای دون در انتظار افتاده‌ام
بار سنگین گنه بر دوشم و دستم تهی است
توشه‌ای آخر ندارم شرمسار افتاده‌ام
گفت "کامل" مفسلم، جز رحمت پروردگار
نیست امیدی، به روز حشر زار افتاده‌ام

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۵ شمسی

(صفحه ۲۲۱ چاپ انیسی و ۳۶۴ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،

رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

تو بمان ای چون تو کس غمخوار نیست!
 چون تو، کس با مستمندان یار نیست
 جز تو، ای قربان تو جان و تنم!
 در ولایت سرور و سردار نیست
 هر که می‌بینم دوروی است و دغل
 بهر کس، کس محرم اسرار نیست
 مونس، روز و شبم محنت دهد
 همدم جز در پی آزار نیست
 امتحان کردم همه ابنای دون^{۳۶۵}
 با کسم دیگر سر و هم کار نیست
 گر قبولم می‌کنی ور رانیم
 بر درت زاری کنانم؛ چار نیست
 لطف و رحم تو بود داروی من
 از دل گم‌گشته‌ام آثار نیست
 رفت دیگر، از کجا باز آرمش؟
 از چه رو آرم، که با او کار نیست
 هر کجا رفته‌ست، گو یارت خدا
 هر کسی بردست، گو هشیار نیست
 مست شد از جرعه‌ی خون جگر
 پست شد چون بهر او دلدار نیست^{۳۶۶}

^{۳۶۴} نسخه جعفر امامی: هوشیار نیست

^{۳۶۵} نیاز از ابنای دون باید ابنای دنیای دون یعنی آدمیان باشد.

^{۳۶۶} پست در مفهوم مستفاد در برخی از مناطق کردستان، افسرده و ناراحت است.

سخت سرسختم هم از بی‌طالعی
رفته در خواب ابد، بیدار نیست!
آشکارا و نهان در ضیقتم
همچو من در دهر يك بیمار نیست
پس سزاوار است نالیدن ز من
هست بیمار و ولی بیمار نیست

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۵ شمسی
(صفحه ۲۲۶ چاپ انیسی و ۳۵۸ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر:
رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

پر بسته

سر ز پا نشناسم و پا از سر سودا گرم
وای گه بر پای پر آزار و گه در بستم
گه دلم گرم است از وصل و گهی سرد از فراق
گه چو یخچالم همی بینی و گه چون مجرم
گاه گویم، گاه سوزم، گاه خشک و گاه تر
گاه در صحرا گیاهم، گاه چون نیلوفر
پرّ و بالی می‌زند مرغی که در دام اوفتاد
بال و پر یا دست و پای چون زنم؟ بسته پرم

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۷ شمسی

(صفحه ۲۳۶ چاپ انیسی و ۳۶۸ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،

رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

ستایش

چه شود اگر به رحمت من بینوا نوازی؟
من اگر نیازمندم تو کریم و بی نیازی
من اگر کسی ندارم تو کس منی و عالم
منم ار فقیر و بی کس، تو رحیم و دلنوازی
شب قدر من همان شب که به وقت صبحگاهی
بنوازی عبد مذنب، تو که درب خانه بازی
به چه رو روم به درگاه؟ که بسی گناهکارم
من مبتلا و ناچار، تو و عفو و چاره سازی
به جز از در تو یارب در سرفراز نبود
به هزار ترس آیم به امید سرفرازی
به درت برد "امامی" سر خود به شرمساری
مگر آرد و گذارد سر و رو به خاکبازی

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۸ شمسی
(صفحه ۲۱۹ چاپ انیسی و ۳۷۴ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر'
رمل مثنی مشکول: فعلات فاعلاتن // فعلات فاعلاتن

راز و نیاز

رفتی و پیش چشم من حاضر و ناز می کنی
با دل صید خویشتن راز و نیاز می کنی
مردنم آرزوست چون زنده شوم به مقدمت
بر تن مردگان خود چون تو نماز می کنی
زلف تو مار و هر شبی دور تو حلقه می زند
از آن به سوی خویشتن راه دراز می کنی
خوبی و حسن روی تو دست به دست هم دهد
زان سبب است این همه عربده ساز می کنی
حسن تو گنج غزنوی زبید اگر بگویمت
صد چو من خراب دل همچو ایاز می کنی
"کامل" اگر به کعبه‌ی حضرت دوست عاشقی!
مژده دهم که عاقبت عزم حجاز می کنی

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۹ شمسی

(صفحه ۳۷۶ چاپ جعفر امامی؛ در چاپ انیسی موجود نیست)

بحر عروضی شعر،

رجز مثنی مطوی مخبون: مفتعلن مفاعلن // مفتعلن مفاعلن

بر درگه تو

ای در نظرت جهان چو پرّ کاهی!
رحم و کرمّت شامل هر گمراهی
آری که منم اسیر نفس و شیطان
از بهر نجات من کرم کن راهی
بر درگه تو شاه نهد روی به خاک
زان در چه گدایی و چه شاهنشاهی
غیر تو و آنکه او فرستاده‌ی توسّ
در هر دو جهان نیست شفاعت‌خواهی

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۹ شمسی
(صفحه ۲۳۶ چاپ انیسی و ۳۷۷ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر ،
هزج مثنی‌اخر مکفوف مجبوب (وزن رباعی): مفعول مفاعیل مفاعیل فعل

مردان خدا^{۳۶۸}

صوفیان وردشان 'انالحق' بود
گرچه منصوروار بر دارند
روز و شب با خدا به امر خدای
پرده از روی کار بردارند
ظاهرا گرچه مفلسند و فقیر
لیک اندر خفا چو سردارند
زین جهان گر تو بینی زار و نزار
زان جهان بین مقیم دربارند
گر ندارند ملک و ثروت و مال
قوچ قربانی اند و سردارند
جز خدا را به دل نمی بینند
از همه کائنات بیزارند
جز "امامی" که پیر و افتاده است
مردمان خدای درکارند

روستای قاقلاوا، ۱۳۵۰ شمسی
(صفحه ۲۳۵ نسخه انیسی و ۳۶۱ نسخه جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعلهن فعلن

شفا

دانی که با تو مرا عهد و ماجرای هست^{۳۶۹}
از خاک‌پای تو بر خاطرَم صفایی هست^{۳۷۰}
به چاک سینه نگر دلستان! که اهل دلی
بدان ز بوی گل روی تو دواپی هست
بترس جان من! از آه سینه‌ی عشق^{اق}
مرو به ناز عزیزم! بدان خدایی هست
به سان ساز و دف و تار و نی ز سینه‌ی من
به عشق روی خوش‌گوش کن، نوایی هست
به سوز سینه همین بیت گفته‌ای "کامل!"
برای درد دلم از لبش شفایی هست

روستای قاقلاوا، ۱۳۵۲ شمسی
(صفحه ۲۳۵ نسخه انیسی و ۳۵۶ نسخه جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
مجتث مثنی مخبون محذوف: مفاعِلن فعلاَتن مفاعِلن فعِلن

^{۳۶۹} نسخه انیسی و جعفر امامی: تودانی با تو

^{۳۷۰} نسخه انیسی و جعفر امامی: ز خاک‌پای تو

زخم مژه

باغبانی که به گلزار تو محرم نشود
خاطرش تا به قیامت خوش و خرم نشود
آن کسی را که ببوسد رخ گندمگونت
به بهشت ار برود لیک چو آدم نشود
هر که با غمزدگان همدل و همراه نشد
عشق در خاطر او نبود و همدم نشود
هر که در دام سر زلف پر و بال نزد
همچو من روز و شبش درهم و برهم نشود
سرو آزاد ندیدم که به پیش قد تو
خوار و بی‌قدر و سرافکنده به خود خم نشود
گر کنی میل به ما شیفتگان ای دلدار!
هیچ از قدر تو و منزلت کم نشود
به "امامی" نظر افکن که ز پا افتاده است
گرچه زخم مژه‌ی تیز تو مرهم نشود

روستای قاقلاوا، ۱۳۵۵ شمسی
(صفحه ۲۲۸ نسخه انیسی و ۳۶۰ نسخه جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
رمل مثنی‌مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن

رشته‌ی مهر

رشته‌ی مهر به هر بی سر و پا نتوان بست
دل بهر دلبر بی مهر و وفا نتوان بست
دل چو يك مرغك وحشی است به هر کوی و دری^{۳۷۲}
به دو سه دانه و دام به ریا نتوان بست
هیچکس بر نفس باد صبا تکیه نکرد^{۳۷۳}
تکیه بر دلبر پر جور و جفا نتوان بست
داد و بیداد ز دست فلک کج رفتار
همه لغو است و غلط، دست قضا نتوان بست!
"کامل"، عهد و وفا نیست ز کس، دست بکش!
تکیه بر عهد و وفا جز به خدا نتوان بست

روستای قاقلاوا، ۱۳۶۳ شمسی
(صفحه ۲۳۱ نسخه انیسی و ۳۵۵ نسخه جعفر امامی)
بحر عروضی شعر،
رمل مثنی مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن

^{۳۷۲} نسخه انیسی: به هر کوه و دری

^{۳۷۳} نسخه انیسی: همچو کس

دوران مهر

با دل شوریده گیرم بعد از این دامان مهر
خوش بود با عشق جانان طی شود دوران مهر
شاهد مهر و وفایش بس که گویند 'مهدی'
بستری گردید اکنون در 'بیمارستان مهر'
آن مدبر خواند درس مهر و میل دوستان
زان سبب بگرفته مدرک در دبیرستان مهر
آنقدر با لطف و مهر است و وفا گویی که او
در زمان کودکی خورده است از پستان مهر
گوی چوگان وفا گردد بر هر آشنا
جان فدای آشنا اینک سر و میدان مهر
تا بود جان در بدن، تا هستم و هست آن رفیق
دارمش چون جان عزیز و گوش بر فرمان مهر
هر کسی گوید برون شد دوست از بیمارگاه
دامنش بوسم ز شادی تا لب خندان مهر
"کامل"، دیگر تو و مهر و وفا، صدق و صفا
باش سخت و ثابت و صادق، تو و پیمان مهر!

مکان و زمان سرودن شعر مشخص نیست
(صفحه ۲۲۸ نسخه انیسی و ۳۶۳ نسخه جعفر امامی)

بحر عروضی شعر:
رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

با سر دویدن

رفتی و بردی جان و دلم را
تنها به کنج عزلت خزیدن
نه خفته آنی، نه خورده نانی^{۳۷۴}
این تو به آن تو، باسر دویدن
پیر و بیچاره، افتان و خیزان،
با این وضع و حال، نهراسیدن
آه سرد من چون نسیم صبح
بر بام و درت دارد وزیدن
در کوی حسرت، بازار محنت
ندارم چاره، جز غم خریدن
چون مار زخمی می پیچم به خود
یک ساعت یکدم، نیارمیدن^{۳۷۵}
آنها همگی نصیب من شد
انگشت حسرت به لب گزیدن
آخر من و این درد جدائی
به دوش، این بار سنگین کشیدن
آری شب و روز فلک کارش است
دل از این و آن بیخود بریدن
شغل امامی در آخر عمر
گه گریه، گاهی به خود خندیدن!

(صفحات ۲۳۱ و ۲۳۲ نسخه انیسی. در نسخه جعفر موجود نیست)

^{۳۷۴} نسخه انیسی: نه خفتن آنی، نه خوردن نانی

^{۳۷۵} نسخه انیسی: نهراسیدن

در وفات رهی معیری^{۳۶}

"رهی" راه فرار از خیل ابنای زمان بگرفت
زداغ حسرت آنان همی چشم از جهان بگرفت
چو دید از این و آن جز خوردن خون جگر نبود
به ناچاری دل پر محنتش از این و آن بگرفت
جهان خود با هنرمندان بجز جور و جفا نبود
وداع از دار فانی کرد و منزل در جنان بگرفت
"رهی" استاد فکر بکر بود و مونس یاران
اسف بار سفر بست و امید از دوستان بگرفت
دمی با قلب فارغ باز کردم رادیو اما
به جای ذوق دل از سر ره داد و فغان بگرفت
"رهی" سرقافله در کاروان و شاعران دنبال
رسید آخر اجل ناگه زمام کاروان بگرفت
ز مرگ نابهنگامش "امامی" گشت پژمرده
در شور و شعف بر من اجل هم ناگهان بگرفت

(صفحه ۲۲۴ انیسی و ۳۵۷ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

^{۳۶} محمد حسن معیری (رهی) شاعر و ترانه سرای ایرانی (۱۳۴۷-۱۳۸۸)

در وفات محمدخان بداقی "حه مه خان"

در فصل بهار کی خزان است؟
کی موسم ناله و فغان است
ناقوس اجل زند نوایی
دم زد ز وفات آشنایی
ناکام و جوان، عزیز یاران
چون لاله‌ی فصل نوبهاران
آن کیست، محمد بداقی^{۳۷۸}
رحمت کندش خدای باقی
دنیا نبود مجال آنان
رفتند یکی یکی جوانان
"الله معك" برادر من
قربان و تصدقت سر من
آن سر که نه در ره حبیب است
يك كاسه‌ی پوچ و بی‌نصیب است^{۳۷۹}
یاران تو در فغان و زاری
محروم ز موسم بهاری
تو رفتی به دار جاودانی
ما مانده‌ی در دیار فانی
ای خاك سیه! عزیز دل‌هاست
آن کس که تو بردی زیب گل‌هاست

^{۳۷۸} چاپ انیسی: براقی

^{۳۷۹} چاپ انیسی: نانجیب است

رونق نبود اگر گلستان
زینت بگرفت مقبرستان
زین پس من و یاد یار باقی
آن یار، محمد بذاقی^{۳۸۰}

(صفحه ۲۳۸ چاپ انیسی و ۳۸۰ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر ،
هزج مسدس اخرب مقبوض محذوف: مفعول مفاعلهن فعولن

رباعی و دوبیتی

بخش اشعار فارسی امامی، شامل چهار قطعه رباعی و دوبیتی:

برخیز "امامیا" که وقت سحر است!
هنگام گشایش دل و قفل در است
فرصت مده از دست اگر هشیاری
بیدار شو این دم، دم فتح و ظفر است

جناب دوست نگاهی به من نمود و برفت
در گشایش و شادی ز من گشود و برفت
بگفتمش که دلم مبتلای قامت توست
نکرد رحم و تفقد، دلم ربود و برفت

یارب به کرم ذلیل راهم نکنید!
نزیک غم و ناله و آهم نکنید
مستوجب رحم خلق دنیا نشوم
محروم ز لطف صبحگاهم نکنید

ما و بلبل با گل و سنبل قراری داشتیم
با خزان عمر، آخر لاله‌زاری داشتیم
در نهان زندگی خود برگ و باری داشتیم
با دل آرامان خود بوس و کناری داشتیم

روستای قاقلاوا، ۱۳۵۹ شمسی

نامه‌های منظوم امامی به دوتن از اساتید شعر کردی

عباس حقیقی و خالد حسامی (هیندی)، از شاعران مکتب شعری 'موکریان' کردستان، همراه با پاسخ منظوم آنان. نامه‌های منظوم بیشتری از امامی و دیگران را میتوان در بخش اشعار کردی کتاب دید.

نامه امامی به حقیقی^{۳۸۱}

دیری است که از دوست پیامی نرسیده
گویایی که ز حال خبری را نشنیده
در آتش هجر تو همی سوزم و گریم
بی تو دل افسرده‌ی من زهر چشیده
زان روز میان من و تو فاصله افتاد
غم در رگ و پوی من بیچاره خزیده
بیرون نرود از دل زارم غم هجرت
عمری است دلم بار فراق تو کشیده
هر کس که به لطف و کرمات انس گرفته
از جمله‌ی ابنای جهان، مهر بریده
پیری نبود باعث خم گشتن قدم
از بار غم توست چنین زار و خمیده^{۳۸۲}
مستوجب لطف است دل زار "امامی"
دیوانه شد از حسرت تو، جامه دریده

روستای قاقلاوا، ۱۳۶۲/۸/۱۷ شمسی

(صفحه ۳۹۰ چاپ جعفر امامی؛ در چاپ انیسی موجود نیست)

بحر عروضی شعر،

هزج مثنی‌اخر ب مکفوف محذوف: مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

^{۳۸۱} استاد عباس حقیقی (۱۲۸۱-۱۳۷۵ شمسی) شاعر کرد و یکی از ستونهای اصلی مکتب شعری موکریان است. وی یکصد غزل حافظ شیرازی را در وزن اصلی آنها، به شعر کردی برگردانده و در کار انتقال تفکر حافظ به خواننده بسیار موفق بوده است (نگاه: مجموعه 'شه‌ونم' چاپ سال ۱۳۷۰ انتشارات صلاح الدین ایوبی، ارومیه)

^{۳۸۲} چاپ جعفر امامی: زار خمیده

جواب حقیقی به امامی

روشن شد از آن نامه‌ی نامی دل و دیده
ای باد فدایش غزل و بیت و قصیده!
از سوی "امامی" به "حقیقی" است پیامی
چون قوت روان، مرهم دل، سرمه‌ی دیده
گویی به شب تار عیان شد مه تابان
یا در دل شب می‌دمد از صبح سپیده
یا مهر و مه و مشتری و توده‌ی پروین
یا زهره به سوی کره‌ی خاک خزیده
چون مرغ شباهنگ همی ناله دهد سر
چون بلبل از عشق گلی جامه دریده
ای سید والاگهر ای فاضل "کامل!"
ای مرغ هما از زغن و زاغ رمیده!
پروانه همی سوزد و شمع است فروزان
این شیوه‌ی بیداد ز عشق است پدیده
کشکول ارادت بود انباشته از مهر
درویش و مرید توام از روی عقیده
در رابطه با قلب توام روز و مه و سال
در فکر تو هستم همه اوقات عدیده
از هجر رخت اشک من زار چو شبنم
هر صبح و مسا بر گل و گلزار چکیده
باری ز "حقیقی" دل و جان باد فدایت
ای قامت و بالای تو چون سرو کشیده!

بوکان، ۱۳۶۲/۸/۲۵ شمسی

جواب حقیقی به نامه دیگر امامی

نامه‌ی نامیت ای سید فرخنده تبار!
آمد و دیدم و بوسیدم و خواندم صد بار
سپری شد غم و هم رنج و الم پایان یافت
رخت بر بست محن زامدن مژده‌ی یار
همچو روح القدس اندر تن من جان بدمید
نفس گرم تو ای شاعر شیرین گفتار!
من مهجور ز یادآوریت شاد شدم
خاصه یادی که دهد وعده ز قرب دیدار
بوی پیراهنی از مصر به کنعان آمد
گرد ره شد سبب روشنی دیده‌ی تار
رنج می‌برد دل از دوری دیدار عزیز
نوشداروی تو شد مرهم این قلب فگار
دیدن یار و دیار است مزایای حیات
آرزوی دل من دیدن یار است و دیار
گرچه دورم ز تو ای دوست! به جان تو قسم
نیست در خاطر من جز دل و دلبر، دیّار
یاد آن روز و مه و سال که با هم بودیم
بی تو آن عمر که بگذشت نیارم به شمار
پایه‌ی مهر تو بر دل نپذیرد خللی
چه توان کرد خرابش فلک کج رفتار
گویمت حال دل خویش چو پرسیدی حال
که نه زیباست ز دلدار نهفتن اسرار

فکر می‌کردم از آن روز که حسب قانون
 شصت یا سی‌کندم بازنشست و بیکار
 داخل محفل یاران شوم و خوش باشم
 چند روزی که بمانیم در این راه‌گذار
 سی‌نیامد که دچار خطر شصت شدم
 خدمتم ناقص و سن شصت شد و پایه دو چار
 حال من با رفقا با تو بگویم چون شد
 همچو از گرگ رمد میش و نهد پا به فرار
 تا سرکار بدم جمله کنارم بودند
 چو کنار آمدم از من بگرفتند کنار
 به سرت خانه‌نشین تا شده‌ام من، شده‌اند
 دوستانم همگی دشمن و خویشان بیزار
 بذر پاشیدم و خشکید و جَوی سبز نشد
 به زمینی که بود شوره، در او بذر مکار
 چه بسا ریشه که در باغ امل بنشاندم
 لیک ناورد بری جز ثمر تلخ به بار
 نه من و تو، همه دانند که دنیای دنی
 هست دون‌پرور و غدار و هنرمندآزار
 خاطر آزرده شود، درد دلم بسیار است
 خورده‌ام کاسه‌ی خون از خم گردون بسیار
 بیم دارم که مکدر شوی از من ورنه
 هست این قافله را قافیه تا مرز هزار
 دهمت پندی اگر بشنوی از من، کامل!
 چو "حقیقی" به کسان خاطر خود را مسپار

نامه دومی که قاعدتا باید پاسخ حقیقی در رابطه با آن نوشته شده باشد، متأسفانه در هیچ‌کدام از نسخه‌های انیسی و جعفر امامی موجود نیست.

نامه 'هیدی' به امامی

به کویت آیم و گریانم و روی تو می‌جویم
تو را گم کرده‌ام، دیوانه‌ام، خاک تو می‌بویم
جوانمردا! بیا، قربان بازوی توانایت!
در این ماتم مرا دریاب و خود بگیر بازویم
بمیرم گر ز هجرانت، ازین شادی به رقص آیم
که بعد از مرگ، چون لاله به بالین تو می‌رویم
قلم زان رنج بی‌حاصل فغان سر داده، می‌نالد
چو من اوراق گویایش به آب دیده می‌شویم
ملامت گوی پندم می‌دهد، لیکن نمی‌داند
که من خود بی‌خبر از خویشم و از آنچه می‌گویم
نه چون پروانه‌ام بوسه ز روی شمع بردارم
غریقی هستم و بهر نجاتم در تکاپویم
بسوزم در تبت، اما جز این جرمی نمی‌دانم
چرا پیدا نه‌ای، آخر ترا خواهم، ترا جویم
بیا جان "حسامی" باد قربانت! کجا رفتی؟
که با دست تو خواهم پاك کردن، اشك از رویم

مهاباد، ۱۳۴۰ شمسی

*زنده یاد خالد حیسامی (هیدی) (۱۳۰۶ - ۱۳۹۵ شمسی)، یکی از ستونهای اصلی مکتب شعری مکریان و صاحب دیوان "کاروان خه‌یال"، که خالق تصویرهای زیبای خیالی در شعر کردی بود.

جواب امامی به هیدی

رسید آن نامه‌ی پر مهر تو، من نیز می‌گویم:
خدایا شاد کن از فیض خود آن یار خوش‌خویم
چنان در قلب من هستی که بیرون رفتنت "خالد"!
محال است از دل تنگم، تو می‌خواهم، تو می‌جویم
ز بخت بد چه حاصل مردن از غم زانکه می‌دانم
چو لاله نیز بر بالین یار خود نمی‌رویم
به باغ داغداران محبت بنگری دانی
که من يك چوب خشك و كهنه و بی‌برگ و خودرویم
چو مجنون در بیابان جنون در جستجوی او
چو او بنشسته رنگ مرگ بر جان و سر و رویم
ز هجر دلبرم از جان خود چندان هراسانم
که مرگم نیز نتواند نشیند يك‌دمی سویم
بیا جان "امامی" باد قربان وفای تو!
که از آب شراب مهر تو چرك جفا شویم

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۰ شمسی
(صفحه ۲۲۳ چاپ انیسی و ۴۳۱ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
هزج مثنی‌سال: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

بەرھەمەکانی ئەنوەر سولتانی

۲۰۲۱ - "بۆکان لە میژوودا- کۆمەڵەی ۴۸۱ وتار سەبارەت بە میژووی بۆکان"، سێ بەرگ، ئەنوەر سولتانی، پۆشنگەری، ئالمان؛

۲۰۱۶ - "مقامات پیران طالبان از محمود تا عبدالرحمن (فارسی و کوردی)"، تصنیف استاد ملا صبغة الله رودباری سندنجدی، ترجمه کردی از فارسی انور سلطانی؛ مقدمه تحلیلی، تنظیم، بررسی مجدد و شرح عرفانی دکتر محمدعلی سلطانی؛ آکادیمیای کردی، ههولیر؛

۲۰۱۴ - "کتاب المعارف"، شەرحی شیخ عبدولرەحمانی تالەبانی لەسەر سەرەتای مەسنەوی مەولەوی پۆمی؛ وەرگێڕان لە فارسییەوه بۆ سەر کوردی، شەرحی عێرفانی لە لایەن دوکتۆر محەممەد عەلی سولتانییەوه، چاپی ئەکادیمیای کوردی، ههولیر؛

۲۰۱۴ - "جذبه عشق"، کۆمەڵەی شیعەرەکانی شیخ عبدولرەحمانی تالەبانی، وەرگێڕان لە فارسی و تورکییەوه بۆ سەر کوردی، شەرحی عێرفانی لە لایەن دوکتۆر محەممەد عەلی سولتانییەوه، چاپی ئەکادیمیای کوردی، ههولیر؛

۲۰۱۰ - "کوردستان ئەو خۆشەویستم"، بیرەوهرییهکانی بەهیەخام فەرەجوللا زەکی مەریوانی، وەرگێڕان لە ئینگلیزییەوه، چاپی بنکە ی ئاراس، ههولیر؛

۲۰۰۹ - "ژیان و بەسەرھاتی نەمر سەیفولقوزاتی قازی"، بە ھاوکاری کاک حەسەنی قازی، بنکە ی ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۸ - "میژووی راپەرینی شیخ عوبەیدیللای شەمزینی (۱۸۸۰)" نووسینی میرزا عەلی ئەفشاری ئورومی؛ دەستنوسیکی پارێزراو لە کتێبخانەی سواسی لەندەن؛ ساغکردنەوه بە ھاوکاری کاک سەلاحەددینی ئاشتی و دوکتۆر محەممەد عەلی سولتانی، چاپی بنکە ی ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۶ - "ژیان و بەسەرھاتی ئەبولقاسم لاھوتی کرماشانی شاعیری شۆرەشگێڕی کورد، بنکە ی ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۶ - ھۆز و تیرە و تایفەى كورد لە كوردستانی ئەردەلان - دەستەنۆسىكى
فارسی، نووسینی میرزا شوکروлла سەنەندەجی (فخرالکتاب)، بە ھەرگێڕانی کوردییەو،
بنکەى ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۶ - "سلاو لە ھەیدەربابا" - ھەرگێڕاوی کوردی، شیعری محەمەد حوسین
شەھریار شاعیری ئازەربایجانی لە تورکیەو، بە ھاوکاری کاک ھەسەنی ئەیوب زادە،
کتیب فرۆشی ئەرزان، سوید؛

۲۰۰۶ - "مینۆرسکی و کورد" - کۆمەڵەى شەش وتاری فلادیمیر مینۆرسکی،
ھەرگێڕان لە ئینگلیزیەو، چاپی موکریانی، ھەولێر؛

۲۰۰۶ - "پۆژھەلاتی کوردستان لە بەلگەنامەکانی ھەزارەتی ھەرەوێ بریتانیا دا" -
ھەرگێڕانی ۱۳۰ بەلگەنامە لە ئینگلیزیەو، بنکەى ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۵ - "درايفر و کورد" - کۆمەڵەى پینج وتاری ج. ر. درايفر، ھەرگێڕان لە
ئینگلیزیەو، بنکەى ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۵ - "مەكەنزی و کورد" - کۆمەڵەى چوار وتاری د. ن. مەكەنزی لە سەر کورد،
ھەرگێڕان لە ئینگلیزیەو، ھەك بەشیک لە یەكەم ژمارەى "گۆڤارى كوردناسی"، چاپی
ئالمانیا؛

۲۰۰۵ - "دوو دەیلی شەرفنامە" - دوو دەستەنۆسى فارسی و تورکی شەرفنامەى
بەدلیسى، بنکەى ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۳ - "تئورى فەرمى لیخوړینی ترومبیل"، ھەرگێڕان لە ئینگلیزیەو، بە ھاوکاری
سێ کەسى تر، ئیدیتۆر کاک ریبوار موختار، چاپی ئازانسى ستاندارد کردنى شۆفیری،
بریتانیا؛

۱۹۹۸ - "کەشکۆلە شیعریكى كوردی گۆرانی" - کۆمەڵەى شیعری ۴۱ شاعیری
ھەورامی، (دەستەنۆس)، ترەستى سۆن بۆ کوردستان، لەندەن؛

۱۹۹۷ - "مێژووێ ئەردەلان" - دەستەنۆس، دەقى فارسی بە ھاوکاری نەسرین بورنا،
لەگەل ھەرگێڕانی کوردی، چاپەمەنى نەورۆز، سوید؛

۱۹۹۷ - "۳۵ دەستەنۆسى شەرفنامە لە کتیبخانەکانی جیھان"، کتیب فرۆشی ئەرزان،
سوید؛

۱۹۹۷ - "ھېلكەى دۆراو، لېكۆلېنەوۋەيەك لە ژيانى ئەبولقاسم لاهوتى كرماشانى"،
پاشكۆى ژمارەى يەكەمى پۇژنامەى پەيام، لەندەن؛
۱۹۹۶ - ۲۱ دەستووسى كوردى (يا فارسى سەبارەت بە كورد) لە كتيبخانەكانى
بريتانيا، كتيڤرۇشى ئەرزان، سويد؛
۱۹۹۶ - "ئەلف ويى كوردى بەپيتى لاتىنى"، كۆمەلەى سى وتارى مېتۇرسكى و
ئېدمۇندز، وەرگېران لە ئىنگلىزىيەو، كتيڤرۇشى ئەرزان، سويد.

كتيى دووزمانەى مندالان

۲۰۰۵ - ۲۰۱۷ وەرگېرانى ۳۱ كتيى مندالان لە ئىنگلىزىيەوۋە بۆ سەر كوردى و
فارسى، كە ھاوړې لەگەل دەقى ئىنگلىزىياندا چاپ كراون، چاپى بنكەى "مانترا
لېنگوا"، لەندەن. ھەروەھا وەرگېران و تۆماركردنى پىنج سى دى كوردى و فارسى بۆ
ھەمان بنكە، ئىستاگەلېك كتيى كوردى و فارسى مندالان بە تەرجمەى كاڭ ئەنۋەر
لە لەندەن چاپ كراون و كوردىيەكانيان بە دەنگى خۆى و فارسىيەكان بە دەنگى
ھاوسەرى، خاتوون نەسرېن بورنا تۆمار كراون.

وتار

چاپى زياتر لە ھەزار وتار (تەرجمە يا نووسىن) لە چاپەمەنىيە كوردىيەكانى باشوور و
پۇژھەلاتى كوردستان يا دەرەوۋەى ولات سەبارەت بە دەستووس، ئەدەب و مېژووى
كورد.

رانانى كتيب

۱۹۹۶-۲۰۰۷ رانانى كتيب بۆ دەنگى كوردى رادىو ئەمېرىكا، پۇژتى فى، تېشك تى
فى و چەند پۇژنامە و گوڤارى كوردىيە دەرەوۋەى ولات.

بەرھەمى چاپ نەكراو

- "كاچوو، ما دانى!" چەند وتار

**THE LIFE AND COMPLETE WORKS OF
SAYID KAMIL EMAMI (AWAT)
KURDISH POET (1903 – 1989)**

ANALYSED BY

ANWAR SOLTANI

Awat was born in Zenbeel and lived in several villages all in south-west Bokan, a town in eastern Kurdistan (Iran). He belonged to a dynasty of mystical sheikhs and attended various religious schools around the same region for 18 years. Due to his political views as a Kurdish nationalist, he was arrested, tortured and imprisoned by the Iranian police for a few years during which he was elected, in absentia, as an honorary member of the Central Committee of the Kurdistan Democratic Party of Iran. He showed bravery to stand for the rights of Kurds not only in Iran but also in Iraq, Turkey and other places where his fellow stateless Kurds lived, and as a result, his poems became Kurdish anthems sang by established singers and the wider population.

This collection offers the reader an example of making peace between social life, religion and politics, which are often in contrast with each other.

The editor has attempted to date almost all 219 pieces of the collection in relation to the region's political events of the time, while detailing the rich language and unique vocabulary of the poet.